

దీఘనికాయే

మహావగ్గటికా

౧. మహాపదానసుత్తవణ్ణనా

పుట్టేనివాసపటిసంయుత్తకథావణ్ణనా

౧. యథాజాతానం కరేరిరుక్ఖానం ఘనపత్తసాఖావిటపేహి మణ్ణపసఙ్ఖేపేహి సఞ్ఞాన్నో పదేసో “కరేరిమణ్ణపో”తి అధిప్పేతో. ద్వారేతి ద్వారసమీపే. ద్వారే రితరుక్ఖవసేన అఞ్ఞాత్థాపి సమఞ్ఞా అత్థీతి దస్సేతుం “యథా”తిఆది వుత్తం. కథం పన భగవా మహాగన్ధకుటియం అవసీత్వా తదా కరేరికుటికాయం విహసీతి? సాపి బుద్ధస్య భగవతో వసనగన్ధకుటి ఏవాతి దస్సేన్తో “అన్తోజేతవనే”తిఆదిమాహ. సలళాగారన్తి దేవదారురుక్ఖేహి కతగేహం. పకతిభత్తస్య పచ్చతోతి భిక్షూనం పాకతికభత్తకాలతో పచ్చా, రితమజ్జన్తికతో ఉపరీతి అత్థో. పిణ్ణపాతతో పటిక్కన్తానన్తి పిణ్ణపాతభోజనతో అపేతానం. తేనాహ “భత్తకిచ్చ”న్తిఆది.

మణ్ణలసణ్ణానా మాళసఙ్ఖేపేన కతా నిసీదనసాలా “మణ్ణలమాళ”న్తి అధిప్పేతాతి ఆహ “నిసీదనసాలాయా”తి. పుట్టేనివాసపటిసంయుత్తాతి ఏత్థ పుబ్బ-సద్దో అతీతవిసయో, నివాస-సద్దో కమ్మసాధనో, ఖన్ధవినిముత్తో చ నివసితథమ్మా నత్తి, ఖన్ధా చ సన్తానవసేనేవ పవత్తన్తీతి ఆహ “పుట్టేనిపుత్తకన్ధసన్తానసఙ్ఖాతేన పుట్టేనివాసేనా”తి. యోజేత్వాతి విసయభావేన యోజేత్వా. పవత్తితాతి కథితా. ధమ్మాపసంహితత్తా ధమ్మతో అనపేతాతి ధమ్మీ. తేనాహ “ధమ్మసంయుత్తా”తి.

ఉదపాదీతి పదుద్ధారో, తస్య ఉప్పున్నా జాతాతి ఇమినా సమ్మన్తో. తం పనస్సా ఉప్పున్నాకారం పాళియం సఙ్ఖేపతోవ దస్సేతుం, విత్థారతో దస్సేతుం “అహో అచ్చరియ”న్తిఆది ఆరద్ధం. తత్థ కే అనుస్సరన్తి, కే నానుస్సరన్తీతి పదద్వయే పఠమంయేవ సప్పపఞ్చానం, న ఇతరన్తి తదేవ పుగ్గలభేదతో, కాలవిభాగతో, అనుస్సరణాకారతో, ఓపమ్మతో నిద్దిసన్తేన “తిత్థియా అనుస్సరన్తీ”తిఆది వుత్తం. అగ్గప్పత్తకమ్మవాదినోతి సిఖాప్పత్తకమ్మవాదినో “అత్థి కమ్మం అత్థి కమ్మవిపాకో”తి (పటి. మ. ౧.౨౩౪) ఏవం కమ్మస్సకతాఞ్ణో రితా తాపసపరిబ్బాజకా. చత్తాలీసంయేవ కప్పే అనుస్సరన్తీతి బ్రహ్మజాలాదీసు (దీ. ని. ౧.౩౩) భగవతా తథా పరిచ్ఛిజ్జ వుత్తత్తా. తతో పరం న అనుస్సరన్తీతి తథావచనఞ్చ దిట్టిగతోపట్టకస్స తేసం ఞ్ణాణస్స పరిదుబ్బలభావతో.

సావకాతి మహాసావకా తేసఞ్ఞో కప్పసతసహస్సం పుబ్బాభినీహారో. పకతిసావకా పన తతో ఊనకమేవ అనుస్సరన్తి. యస్మా “కప్పానం లక్ఖాధికం ఏకం, ద్వే చ అసఙ్ఖ్యేయ్యానీ”తి కాలవసేన ఏవం పరిమాణో యథాక్రమం అగ్గసావకపచ్చేకబుద్ధానం పుఞ్ఞాఞ్ణాభినీహారో, సావకబోధిపచ్చేకబోధిపారమితాసమ్మరణఞ్చ, తస్మా వుత్తం “ద్వే

అగ్రసావకా...పే.... కప్పసతసహస్సశ్చా”తి. యది బోధసమ్భారసమ్భరణకాలపరిచ్ఛిన్నే తేసం తేసం అరియానం అభిజ్ఞాగౌణవిభవో, ఏవం సంతే బుద్ధానమ్మిస్స సపరిచ్ఛేదతా ఆపన్నాతి చోదనం సన్ధాయాహ “బుద్ధానం పన ఏత్తకన్తి పరిచ్ఛేదో నత్తి, యావతకం ఆకభన్తి, తావతకం అనుస్సరన్తి”తి “యావతకం నేయ్యం, తావతకం గౌణ”న్తి (మహాని. ౧౨౬; చూళని. ౮౨; పటి. మ. ౩, ౨) వచనతో. సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్స వియ హి బుద్ధానం అభిజ్ఞాగౌణానమ్మి సవిసయే పరిచ్ఛేదో నామ నత్తి, తస్మా యం యం గౌతుం ఇచ్ఛన్తి, తే తం తం జానన్తి ఏవ. అథ వా సతిపి కాలపరిచ్ఛేదే కరుణాపాయకోసల్లపరిగ్గహాదినా సాతిసయత్తా మహాబోధసమ్భారానం పజ్ఞాపారమితాయ పవత్తిఆనుభావస్స పరిచ్ఛేదో నామ నత్తి, కుతో తన్నిమిత్తకానం అభిజ్ఞాగౌణానన్తి వుత్తం “బుద్ధానం...పే.... నత్తి”తి.

ఖన్ధపటిపాటియాతి యథాపచ్ఛయం అనుపుబ్బపవత్తమానానం ఖన్ధానం అనుపుబ్బియా. ఖన్ధప్పవత్తిన్తి వేదనాదిక్షన్ధప్పవత్తిం. తేసజ్ఞో అనుభవనాదిఆకారగ్గహణమస్స సాతిసయం, తం సజ్ఞాభవే తత్త తత్త అనుస్సరణవసేన గహేత్వా గచ్ఛన్తా ఏకవోకారభవే అలభన్తా “న పస్సన్తి”తి వుత్తా, జాలే పతితా వియ సకుణా, మచ్ఛా వియ చాతి అధిప్పాయో. కుణ్ఠా వియాతి దన్ధా వియ. పజ్గళా వియాతి పీఠసప్పిసో వియ. దిట్టిం గణ్ఠన్తితి అధిచ్ఛసముప్పన్నికదిట్టిం గణ్ఠన్తి. యట్టికోటిహేతుకం గమనం యట్టికోటిగమనం ఖన్ధపటిపాటియా అముఞ్చనతో.

ఏవం సంతేపీతి కామం బుద్ధసావకాపి అసజ్ఞాభవే ఖన్ధప్పవత్తిం న పస్సన్తి, ఏవం సంతేపి తే బుద్ధసావకా అసజ్ఞాభవం లబ్ధిత్వా పరతో అనుస్సరన్తి. “వట్టి”తిఆది తథా తేసం అనుస్సరణాకారదస్సనం. బుద్ధేహి దిన్ననయే రత్వాతి “యత్త పఞ్చకప్పసతాని రూపప్పవత్తియేవ, న అరూపప్పవత్తి, సో అసజ్ఞాభవో”తి ఏవం సమ్మాసమ్మద్ధేహి దేసితాయం ధమ్మనేత్తియం రత్వా. ఏవజ్ఞో అన్తరా చుతిపటిసన్దియో అపస్సన్తా పరతో అనుస్సరన్తి సేయ్యథాపి ఆయస్మా సోభితోతి (ధేరగా. అట్ట. ౧.౨.౧౬౪ సోభితత్థేరగాథావణ్ణనా). సో కిర పుట్టేనివాసే చిణ్ణవసీ హుత్వా అనుపటిపాటియా అత్తనో నిబ్బత్తట్టానం అనుస్సరన్తో యావ అసజ్ఞాభవే అత్తనో అచిత్తకపటిసన్ది తావ అద్దస, తతో పరం పఞ్చకప్పసతపరిమాణే కాలే చుతిపటిసన్దియో అదిస్సా అవసాసే చుతిం దిస్సా “కిం నామేత”న్తి ఆవజ్జయమానో నయవసేన “అసజ్ఞాభవో భవిస్సతీ”తి నిట్టం అగమాసి. అథ నం భగవా తం కారణం అట్టప్పత్తిం కత్వా పుట్టేనివాసం అనుస్సరన్తానం అగట్టానే రపేసి. “చుతిపటిసన్దిం ఓలోకేత్వా”తి ఇదం చుతిపటిసన్దివసేన తేసం గౌణస్స సఙ్కమనదస్సనం, తేన సబ్బసో భవే అనామసిత్వా గన్తుం న సక్కోన్తితి దస్సేతి.

తం తదేవ పస్సన్తితి యథా నామ సరదసమయే రితమజ్ఞన్తికవేలాయ చతురతనికే గేహ చక్కుమతో పురిసస్స రూపగతం సుపాకటమేవ హోతీతి లోకసిద్ధమేతం, సియా పన తస్స సుఖుమతరతిరోహితాదిభేదస్స రూపగతస్స అగోచరతా. న త్వేవ బుద్ధానం గౌతుం ఇచ్ఛితస్స జోయ్యస్స అగోచరతా, అథ ఖో తం గౌణాలోకేన ఓభాసితం హత్థతలే ఆమలకం వియ సుపాకటం సువిభూతమేవ హోతి తథా జోయ్యవరణస్స సుప్పహీనత్తా. తేనాహ “బుద్ధా పన అత్తనా వా పరేహి వా దిట్టకతసుతం, సూరియమణ్ణలోభాససదిన”న్తి చ ఆది.

తథా సావకా చ పచ్చేకబుద్ధా చాతి. ఏత్త తథా-సద్దేన “అత్తనా దిట్టకతసుతమేవ అనుస్సరన్తి”తి ఇదం ఉపసంహరతి, తేన సప్పదేసమేవ నేసం అనుస్సరణం, న నిప్పదేసన్తి నిదస్సేతి.

ఖజ్జీపనకఓభాససదిసం ఇాణస్స అతివియ అప్పానుభావతాయ. సావకానన్తి ఏత్థ పకతిసావకానం
పాకతికపదీపోభాససదిసం. మహాసావకానం (థేరగా. అట్ట. ౨.౨౧ వజ్జీసేత్థరగాథావణ్ణనాయ విత్థారో)
మహాపదీపోభాససదిసం. తేనాహ విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౨.౪౦౨) “ఉక్కాపభాసదిస”న్తి. ఓసధితారకోభాససదిసన్తి ఉస్సన్నా
పభా ఏతాయ ధీయతి, ఓసధీనం వా అనుబలప్పదాయకత్తా “ఓసధీ”తి ఏవం లద్ధనామాయ తారకాయ పభాసదిసం.
సరదసూరియమణ్ణలోభాససదిసం సబ్బసో అన్ధకారవిధమనతో. అపటుభావహేతుకో విసయగ్గహణే చఇచ్చలభావో ఖలితం,
కుణ్ణిభావహేతుకో విసయస్స అనభిసమయో పటిఘాతో. ఆవజ్జనపటిబద్ధమేవాతి ఆవజ్జనమత్తాధీనం, ఆవజ్జితమత్తే ఏవ
యథిచ్చితస్స పటివిజ్ఞనకన్తి అత్తో. సేసపదద్వయేపి ఏసేవ నయో.

అసంఖలప్పటిహతం పవత్తమానం భగవతో ఇాణం లహుతరేపి విసయే, గరుతరే చ ఏకసదిసమేవాతి దస్సేతుం
“దుబ్బలపత్తపుట్”తిఆదినా ఉపమాద్వయం వుత్తం. ధమ్మకాయత్తా భగవతో గుణం ఆరబ్బ పవత్తా “భగవంతంయేవ
ఆరబ్బ ఉప్పన్నా”తి వుత్తం. తం సబ్బమ్మీతి తం యథావుత్తం సబ్బమ్మి పుట్టేనివాసపటిసంయుత్తం కథం. తిత్తియానం,
సావకానఇచ్చ పుట్టేనివాసానుస్సరణం భగవతో పుట్టేనివాసానుస్సరణస్స హీనుదాహరణదస్సనవసేనేత్థ కథితం. ఏవజ్ఞో
భగవతో మహాంతభావో విసేసతో పకాసితో హోతీతి. సజ్ఞేపతోతి సమాసతో. యత్తకోపి పుట్టేనివాసానుస్సతిఇాణస్స
పవత్తిభేదో అత్తనే ఇాణస్స విసయభూతో, తం సబ్బం తదా యథాకథితం తే భిక్షూ సజ్ఞేపిత్వా “ఇతిపీ”తి ఆహంసు. తస్స
చ అనేకాకారతాయ ఆమేడితవచనం, పి-సద్దో సమ్మిణ్ణనత్తో, “ఇతి ఖో భిక్షవే సప్పటిభయో బాలో”తిఆదీసు (మ. ని.
౩.౧౨౪; అ. ని. ౩.౧) వియ ఆకారత్తో ఇతి-సద్దోతి దస్సేన్తో “ఏవమ్మీ”తి తదత్తమాహ.

౨-౩. వుత్తమేవాతి ఏత్థ చ ఇథ పారే యం వత్తబ్బం తేన పారేన సాధారణం, తం వుత్తమేవాతి అధిప్పేతం, న
అసాధారణం అపుబ్బపదవణ్ణనాయ అధికతత్తాతి తం దస్సేన్తో “అయమేవ హి విసీసో”తిఆదిమాహ. “అసోసీ”తి ఇదం
సవనకిచ్చనిప్పత్తియా వుత్తం సద్దగ్గహణముఖేన తదత్తావబోధస్స సిద్ధత్తా. తత్త పన పాళియం “ఇమం సంఖియధమ్మం
విదిత్వా” ఇచ్చేవ (దీ. ని. ౧.౨) వుత్తం. ఇమే భిక్షూ మమ గుణే ధోమేన్తి, కథం? మమ పుట్టేనివాసఇాణం ఆరబ్బాతి
యోజనా. నిప్పత్తిన్తి కిచ్చనిప్పత్తిం, తేన కాతబ్బకిచ్చసిద్ధన్తి అత్తో. నోతి పుచ్చావాచీ ను-ఇతి ఇమినా సమానత్తో నిపాతోతి
వుత్తం “ఇచ్చేయ్యాథ నూ”తి. నన్తి భగవంతం. “యం భగవా”తి ఏత్థ యం-సద్దేన కిరియాపరామసనభూతేన “ధమ్మిం కథం
కథేయ్యా”తి ఏవం వుత్తం. ధమ్మికథాకరణం పరామట్టం “ఏతస్సా”తి పదస్స అత్తోతి ఆహ “ఏతస్స ధమ్మికథాకరణస్సా”తి,
ఆదరవసేన పన తం ద్విక్ఖత్తుం వుత్తం.

౪. సుణాథాతి ఏత్థ ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో, పకారత్తో వా, ఏతేన “మనసి కరోథా”తి పదం సజ్ఞణ్ణాతి. సోతావధానం సోతస్స
ఓదహనం, సుస్సూసాతి అత్తో. చిన్నం ఉపచ్చిన్నం వటుమం సంసారవట్టం ఏతేసన్తి చిన్నవటుమకా, సమ్మాసమ్మద్ధా,
అజ్ఞో చ ఖీణాసవా, ఇథ పన సమ్మాసమ్మద్ధా అధిప్పేతా. తేసజ్ఞో సబ్బసో అనుస్సరణం ఇతరేసం అవిసయో. తేనాహ
“అజ్ఞోసం అసాధారణ”న్తి. పచ్చత్తవచనే దిస్సతి యం-సద్దో కమ్మత్థదీపనతో. ఉపయోగవచనే దిస్సతి యం-సద్దో
పుచ్చనకిరియాయ కమ్మత్థదీపనతో. తన్తి చ ఉపయోగవచనమేవ పుచ్చతి-సద్దస్స ద్వికమ్మకభావతో. యన్తి యేన
కారణేనాతి అయమేత్థ అత్తోతి ఆహ “కరణవచనే దిస్సతి”తి. భుమ్మేతి దట్టబ్బోతి యథా యం-సద్దో న కేవలం
పచ్చత్తఉపయోగేసు ఏవ, అథ ఖో కరణేపి దిస్సతి, ఏవం ఇథ భుమ్మేతి దట్టబ్బో. దససహస్సిలోకధాతున్తి జాతిక్ఖత్తభూతం
దససహస్సచక్రవాళం. ఉన్నాదేన్తో ఉప్పజ్జి అనేకచ్చరియపాతుభావపటిమణ్ణితత్తా బుద్ధుప్పాదస్స.

కాలస్య భద్దతా నామ తత్త సత్తానం గుణవిభూతియా, బుద్ధుస్పాదపరమా చ గుణవిభూతితి తబ్బహులతా యస్స కప్పస్స భద్దతాతి ఆహ “పఞ్చబుద్ధుస్పాదపటిమణ్ణితత్తా సున్దరకప్పే”తి, తథా సారభూతగుణవసేన “సారకప్పే”తి . “ఇమం కప్పం ధోమేన్తో ఏవమాహ”తి వత్వా ఇమస్స కప్పస్స తథా ధోమేతబ్బతా అనఙ్ఞాసాధారణాతి దస్సేతుం “యతో పట్టాయా”తిఆది వుత్తం. తత్త యతో పట్టాయాతి యతో పభుతి అభినీహరో కతోతి మనుస్సత్తాదిఅట్టఙ్గసమన్నాగతో అభినీహరో పవత్తితో. సంసారస్స అనాదిభావతో ఇమస్స భగవతో అభినీహరతో పురేతరం ఉప్పన్నా సమ్మాసమ్ముద్ధా అనన్తా అపరిమేయ్యాతి తేహి ఉప్పన్నకప్పే నివత్తేన్తో “ఏతస్మిం అన్తరే”తి ఆహ. కామం దీపఙ్కరబుద్ధుస్పాదే అయం భగవా అభినీహరమకాసి, తస్స పన భగవతో నిబ్బత్తి ఇమస్స అభినీహరతో పురిమతరాతి వుత్తం “అమ్మాకం...పే.... నిబ్బత్తింసూ”తి.

అసఙ్ఖేయ్యకప్పపరియోసానేతి మహాకప్పానం అసఙ్ఖేయ్యపరియోసానే. ఏస నయో ఇతో పరేసుపి. “ఇతో తింసకప్పసహస్సానం ఉపరీ”తి ఏతేన పదుముత్తరస్స భగవతో, సుమేధస్స చ భగవతో అన్తరే ఏకూనసత్తతికప్పసహస్సాని బుద్ధసుఙ్ఖాని అహేసున్తి దస్సేతి. “ఇతో అట్టారసన్నం కప్పసహస్సానం ఉపరీ”తి ఇమినా సుజాతస్స భగవతో, అత్తదస్సేస్స చ భగవతో అన్తరే ఏకేనూనాని ద్వాదసకప్పసహస్సాని బుద్ధసుఙ్ఖాని అహేసున్తి దస్సేతి. “ఇతో చతునవుతే కప్పే”తి ఇమినా ధమ్మదస్సేస్స భగవతో, సిద్ధత్తస్స చ భగవతో అన్తరే ఛాధికనవసతుత్తరాని సత్తరసకప్పసహస్సాని బుద్ధసుఙ్ఖాని అహేసున్తి దస్సేతి. “ఏకతింసే కప్పే”తి ఇమినా విపస్సేస్స భగవతో, సిఖిస్స చ భగవతో అన్తరే సట్టి కప్పాని బుద్ధసుఙ్ఖాని అహేసున్తి దస్సేతి. తే సట్టేపి పదుముత్తరస్స భగవతో ఓరం సుమేధాదీహి ఉప్పన్నకప్పేహి సద్ధిం సమోధానియమానా సతసహస్సా కప్పా హోన్తి, యత్త మహాసావకాదయో (థేరగా. అట్ట. ౨.౨౧ వఙ్గీసత్తేరగాధావణ్ణనా) విపట్టూ పనిస్సయాని కుసలాని సమ్మరింసు. బుద్ధసుఙ్ఖోపి లోకే పచ్చేకబుద్ధా ఉప్పజ్జిత్వా తేసం పురిసవిసేసానం పుఞ్ఞాభిసన్దాభిబుద్ధియా పచ్చయా హోన్తి. “ఏవమయ”న్తిఆది వుత్తమేవత్తం నిగమనవసేన వదతి.

“కిం పనేత”న్తిఆది పుబ్బనిమిత్తవిభావనత్థాయ ఆరద్ధం. తత్త ఏతన్తి బుద్ధానం ఉప్పజ్జనం. కప్పసఙ్ఘానకాలస్మిన్తి విపట్టకప్పస్స సఙ్ఘహనకాలే. ఏకమసఙ్ఖేయ్యన్తి సంవట్టట్టాయం సన్ధాయాహ. ఏకఙ్గణం హుత్వా రితేతి పబ్బతరుక్ఖగచ్ఛాదీనం, మేఘాదీనఞ్చ అభావేన వివటంఅఙ్గణం హుత్వా రితే. లోకసన్నివాసేతి భాజనలోకేన సన్నివిసితబ్బట్టానే. వీసతి యట్టియో ఉసభం. “ఉసభమత్తా, ద్వే ఉసభమత్తా”తిఆదినా పచ్చేకం మత్తా-సద్ధో యోజేతబ్బో. యోజనసహస్సమత్తా హుత్వాతి పతమానావ ఉదకధారా యోజనసహస్సమత్తం ఆకాసట్టానం ఫరిత్వా పవత్తియా యోజనసహస్సమత్తా హుత్వా. యావ అవిసట్టబ్రహ్మలోకాతి యావ ఆభస్సరబ్రహ్మలోకా, యావ సుభకిట్టబ్రహ్మలోకా, యావ వేహప్పలబ్రహ్మలోకాతి అత్తో.

వాతవసేనాతి సట్టిసహస్సాధికనవయోజనసతసహస్సుబ్బేధస్స సన్ధారకవాతమణ్ణలస్స వసేన. మహాబోధిపల్లజ్కోతి మహాబోధిపల్లజ్కప్పదేసమాహ. తస్స పచ్ఛా వినాసో, పరమం సఙ్ఘహనఞ్చ ధమ్మతావసేన వేదితబ్బం. తత్థాతి తస్మిం పదేసే. పుబ్బనిమిత్తం హుత్వాతి బుద్ధుస్పాదస్స పుబ్బనిమిత్తం హుత్వా. పుబ్బనిమిత్తసన్నిస్సయో హి గచ్ఛే నిస్సితవోహరేన తథా వుత్తో. తేనాహ “తస్సా”తిఆది. కణ్ణికాబద్ధాని హుత్వాతి ఆబద్ధకణ్ణికా వియ హుత్వా. సుద్ధావాసబ్రహ్మణో అత్తమనా...పే.... గచ్ఛన్తీతి యోజనా. వేహప్పలేపి సుభకిట్టే సఙ్గహేత్వా “నవ బ్రహ్మలోకా”తి వుత్తం. తథా హి తే చతుత్థింయేవ విఙ్ఞాణట్టితిం భజన్తి. నిక్ఖమన్తేసూతి మహాభినిక్ఖమనం అభినిక్ఖమన్తేసు. అభిజాతి పనేత్త

జాతిభావసామగ్ధ్యం గట్టించుకొని సజ్జహితా. నిమీయతి అనుమీయతి ఫలం ఏతేనాతి నిమిత్తం, కారణం. శాపకమ్మి హి కారణం దిస్వా తస్య అబ్యభిచారిభావేన ఫలం సిద్ధమేవ కత్వా గణ్ఠి, యథా తం అసితో ఇసి అభిజాతీయం మహాపురిసస్య లక్ష్మణాని దిస్వా తేసం అబ్యభిచారిభావేన బుద్ధగుణే సిద్ధే ఏవ కత్వా గణ్ఠి, ఏవం పన గయ్యమానం తన్నిమిత్తకం ఫలం తదానుభావేన సిద్ధం వియ వోహరీయతి తబ్బావే భావతో. తేనాహ “తేసం నిమిత్తానం ఆనుభావేనా”తిఆది. తథా చాహ భగవా “సో తేన లక్ష్మణేన సమన్నాగతో...పే... రాజా సమానో కిం లభతి, బుద్ధో సమానో కిం లభతి”తి (దీ. ని. ౩.౨౦౨, ౨౦౪) చ ఏవమాది. ఇమమత్తన్తి పశ్చ బుద్ధా ఇమస్మిం కప్పే ఉప్పజ్జిస్సంతి ఇమమత్తం యాథావతో జానింసు.

జాతిపరిచ్ఛేదాదివణ్ణనా

౨-౭. కప్పపరిచ్ఛేదవసేనాతి “ఇతో సో ఏకనపుతే కప్పే”తిఆదినా యత్త యత్త కప్పే తే తే బుద్ధా ఉప్పన్నా, తస్య తస్య కప్పస్య పరిచ్ఛిన్ననవసేన పరిజాననవసేన. “ఇదం త”న్తి హి నియమేత్వా పరిచ్ఛిజ్ఞ జాననం పరిచ్ఛిన్ననం పరిచ్ఛేదో. పరిత్తన్తి ఇత్తరం. లహుకన్తి సల్లహుకం, ఆయునో అధిప్పేతత్తా రస్సన్తి వుత్తం హోతి. తేనాహ “ఉభయమేతం అప్పకస్సేవ వేవచన”న్తి.

“అప్పం వా భియ్యో”తి అవిసేసజోతనం “వీసం వా తింసం వా”తిఆదినా అనియమితవసేనేవ యథాలాభతో వవత్తపేత్వా అయశ్చ నయో అపచురోతి దస్సేన్తో “ఏవం దీఘాయుకో పన అతిదుల్లభో”తి ఆహ. ఇదం తం విసేసవవత్తాపనం పుగ్గలేసు పక్ఖపేత్వా దస్సేన్తో “తత్త విసాఖా”తిఆదిమాహ.

యది ఏవం కస్మా అష్టాకం భగవా తత్తకమ్మి కాలం న జీవి, నను మహాబోధిసత్తా చరిమభవే అతివియఉళారతమేన పుణ్ణాభిసజ్ఞారేన పటిసన్ధిం గణ్ఠన్తి? సచ్చమేతన్తి. తత్త కారణం దస్సేతుం “విపస్సీఆదయో పనా”తిఆది వుత్తం. తత్త అభిజాతీయా మేత్తారానతాయ అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణస్స మేత్తాపుబ్బభాగతా. తదనుగుణశ్చో తేసం విసేసతో పటిసన్ధివిజ్ఞాణం. తస్య విసేసతో బహులం ఖేమవితక్కూపనిస్సయతాయ సోమనస్ససహగతతా, అనశ్చసాధారణపరోపదేసరహితశాణవిసేసూపనిస్సయతాయ శాణసమ్మయుత్తతా, అసజ్ఞారికతా చ వేదితబ్బా, అసజ్ఞేయ్యం ఆయు ఆధారవిసేసతో, నిస్సయవిసేసతో, పటిపక్ఖదూరీభావతో, పవత్తిఆకారవిసేసతో చ అపరిమేయ్యానుభావతాయ కారణస్స. తత్త చిరతరం కాలం సంతానస్స పారమితాపరిభావితతా ఆధారవిసేసతా. అలోభజ్ఞాసయాదిఆసయసమ్మదా నిస్సయవిసేసతా. లాభమచ్చరియాదిపాపధమ్మవిక్ఖమ్భనం పటిపక్ఖదూరీభావో. సబ్బసత్తానం సకలవట్టదుక్ఖనిస్సరణత్తాయ ఆయుహనా పవత్తిఆకారవిసేసో వేదితబ్బో.

అయశ్చ నయో సబ్బేసం మహాబోధిసత్తానం చరిమభవాభినిబ్బత్తకకమ్మాయూహనే సాధారణోతి తస్య ఫలేనాపి ఏకసదిసేనేవ భవితబ్బన్తి ఆహ “ఇతి సబ్బే బుద్ధా అసజ్ఞేయ్యాయుకా”తి, అసజ్ఞేయ్యకాలావత్తానాయుకాతి అత్తో. అసజ్ఞేయ్యాయుకసంవత్తనసమత్తం పరిచితం కమ్మం హోతి, బుద్ధా పన తదా మనుస్సానం పరమాయుప్పమాణానురూపమేవ కాలం రత్వా పరినిబ్బాయన్తి తతో పరం రత్వా సాధేతబ్బపయోజనాభావతో, ధమ్మతావేసాతి వా వేదితబ్బా. అట్టకథాయం పన తతో పరం పన అట్టానస్స “ఉత్తుభోజనవిపత్తియా”తి (దీ. ని. అట్ట. ౨.౨) కారణం వుత్తం, “తం లోకసాధారణం లోకే జాతసంవుద్ధానం తథాగతానం న హోతి”తి న సక్కా వత్తుం. తథా హి నేసం

రోగకిలమధాదయో హోన్తియేవ. ఉతుభోజనవసేనాతి అసమ్పన్నస్స, సమ్పన్నస్స చ ఉతునో, భోజనస్స చ వసేన
యథాక్రమం ఆయు హాయతిపి వడ్డతిపి. ఆయుతి చ పరమాయు అధిష్ఠితం. తత్త యం వత్తబ్బం, తం
బ్రహ్మజాలాదిటీకాయం (దీ. ని. టీ. ౧.౪౦) వుత్తమేవ.

ఇదాని తమత్తం సముదాగమతో పట్టాయ దస్సేతుం “తత్త యదా”తిఆది వుత్తం. ధమ్మే నియుత్తా ధమ్మికా, న
ధమ్మికా అధమ్మికా, హింసాదిఅధమ్మపసుతా. అధమ్మికమేవ హోతి ఇస్సరజనానం అనువత్తనేన, పరేసం
దిట్ఠానుగతిఆపజ్జనేన చ. ఉణ్ణవలాహకా దేవతాతి ఉణ్ణఉతునో పచ్చయభూతమేఘమాలాసముట్టాపకా దేవపుత్తా. తేసం కిర
తథా చిత్తుప్పాదసమకాలమేవ యథిచ్చితట్ఠానం ఉణ్ణం ఫరమానా వలాహకమాలా నాతిబహలా ఇతో చితో నభం ఛాదేన్తి
వితనోతి. ఏస నయో సీతవలాహకవస్సవలాహకాసు. అబ్బవలాహకా పన దేవతా సీతుణ్ణవస్సేహి వినా కేవలం
అబ్బపటలస్సేవ సముట్టాపకా వేదితబ్బా. తాసన్తి ఏత్త “మిత్రా”తి పదం ఆనేత్వా యోజనా. కామం హేట్ఠా వుత్తా సత్తవిధాపి
దేవతా చాతుమహారాజికావ తా పన తేన తేన విసేసేన వత్వా ఇదాని తదఙ్గో పరమభూమికే కామావచరదేవే సామఙ్గాతో
గణ్ఠన్తో “చాతుమహారాజికా”తి ఆహ. తాసం అధమ్మికతాయాతి రాజానం అధమ్మికభావమూలకేన
ఉపరాజాదిఅధమ్మికభావపరమ్పరాభతేన తాసం దేవతానం అధమ్మికభావేన. వినమం చన్దిమసూరియా పరిహరన్తితి
బహ్వబాధతాది అనిట్ఠఫలూపనిస్సయభూతస్స యథావుత్తఅధమ్మికతాసఙ్గాతస్స సాధారణస్స పాపకమ్మస్స బలేన
వినమం వాయన్తేన వాయునా పీళియమానా చన్దిమసూరియా సినేరుం పరిక్ఖిపన్తా వినమం పరివత్తన్తి యథామగ్గేన
నప్పవత్తన్తితి . అస్సిదం యథా చన్దిమసూరియానం వినమపరివత్తనం వినమవాతసఙ్ఖోభహేతుకం, ఏవం
ఉతువస్సాదివినమప్పవత్తీతి దస్సేతుం “వాతో యథామగ్గేన న వాయతీ”తిఆది వుత్తం. దేవతానన్తి
సీతవలాహకదేవతాదిదేవతానం. తేనాహ “సీతుణ్ణభేదో ఉత్తా”తిఆది. తస్మిం అసమ్పజ్జన్తే తస్మిం యథావుత్తే
వస్సబీజభూతే ఉతుష్ఠి యథాకాలం సమ్మత్తిం అనుపగచ్ఛన్తే.

“న సమ్మా దేవో వస్సతీ”తి సఙ్ఖేపతో వుత్తమత్తం వివరన్తో “కదాచీ”తిఆదిమాహ. తత్త కదాచి వస్సతీతి కదాచి
అవస్సనకాలే వస్సతి. కదాచి న వస్సతీతి కదాచి వస్సితబ్బకాలే న వస్సతి. కత్థచి వస్సతి, కత్థచి న వస్సతీతి
పదేసమాహ. “వస్సన్తోపి”తిఆది “కదాచి వస్సతి, కదాచి న వస్సతీ”తి పదద్వయస్సేవ అర్థవివరణం. విగతగన్ధవణ్ణరసాదీతి
ఆది-సద్దేన నిరోజతం సఙ్గఙ్ఠాతి. ఏకస్మిం పదేసేతి భత్తపచనభాజనస్స ఏకపస్సే. ఉత్తణ్ణులన్తి పాకతో ఉక్కున్తతణ్ణులం.
తీహాకారేహీతి సబ్బసో అపరిణతం, ఏకదేసేన పరిణతం, దుపరిణతఙ్గాతి ఏవం తీహాకారేహి. పచ్చతి పక్కాసయం
ఉపగచ్ఛతి. అప్పాయుకాతి ఏత్త “దుబ్బణ్ణా చా”తిపి వత్తబ్బం. ఏవం ఉతుభోజనవసేన ఆయు హాయతి హేతుష్ఠి అపరిక్ఖిణేపి
పచ్చయస్స పరిదుబ్బలత్తా.

“యదా పనా”తిఆది సుక్కుపక్ఖస్స అత్తో వుత్తవిపరియాయేన వేదితబ్బో.

వడ్డిత్వా వడ్డిత్వా పరిహీనన్తి వేదితబ్బం. కస్మా? న హి ఏకస్మిం అన్తరకప్పే అనేకే బుద్ధా ఉప్పజ్జన్తి, ఏకో ఏవ పన
ఉప్పజ్జతీతి. ఇదాని తమత్తం విత్థారతో దస్సేతుం “కథ”న్తిఆది వుత్తం. చత్తారి రత్వాతి అచ్చన్తసంయోగే ఉపయోగవచనం.
యంయంఆయుపరిమాణేనూతి యత్తకయత్తకపరమాయుస్సమాణేసు. తేసమ్మీతి బుద్ధానం. తం తదేవ ఆయుపరిమాణం
హోతి, తత్త కారణం హేట్ఠా వుత్తమేవ.

జాతిపరిచ్ఛేదాదివణ్ణనా నిట్టితా

బోధిపరిచ్ఛేదవణ్ణనా

౮. మూలేతి మూలావయవస్స సమీపే. తం పన తస్సా హేట్థాపదేసో హోతీతి ఆహ “పాటలిరుక్ఖస్స హేట్థా”తి.
తందివసన్ని అత్తనా జాతదివసే, తందివసన్ని వా తం భగవతో అభిసమ్మోధిదివసే. సో కిర బోధిరుక్ఖో సాలకల్యాణీ వియ
పథవియా అబ్బంతరే ఏవ పురేతరం వడ్డేంతో అభిసమ్మోధిదివసే పథవిం ఉబ్బిజ్జిత్వా ఉట్టితో రతనసతం ఉచ్చో, తావదేవ చ
విత్థతో హుత్వా నభం పూరేంతో అట్టాసి. అయమ్మి కిరేతస్స రుక్ఖభావేన వియ అఞ్ఞోహి వేమత్తతా.
ఘనసంహతనాళవణ్ణతాయ కణ్ణికబద్ధేహి వియ పుప్పేహి. ఏకసమ్మన్నాతి పుష్పానం నిరంతరతాయ ఏకజ్ఞం సమ్మన్నా, తత్త
తత్త నిబద్ధ...పే.... సముజ్జలన్ని తహం తహం ఓలమ్మితకుసుమదామేహి చేవ తహం తహం ఖిత్తమాలాపిణ్ణీహి చ ఇతో చితో
విప్పకిణ్ణవివిధవణ్ణముత్తపుప్పేహి చ సమ్మదేవ ఉజ్జలం. అఞ్ఞమఞ్ఞం సిరీసమ్మత్తానీతి అఞ్ఞమఞ్ఞస్స సిరియా సోభాయ
సమ్మన్నాని. బుద్ధగుణవిభవసిరిన్ని సమ్మాసమ్మబద్ధేహి అభిగంతబ్బగుణవిభూతిసోభం. పటివిజ్ఞమానోతి అధిగచ్ఛంతో.

సేతమ్మరుక్ఖోతి సేతవణ్ణఫలో అమ్మరుక్ఖో. తదేవాతి పాటలియా వుత్తప్పమాణమేవ. ఏకతోతి ఏకపస్సే. సురసానీతి
సుమధురరసాని.

ఏకోవ పల్లజ్జోతి ఏకోవ పల్లజ్జప్పదేసో. సో సో రుక్ఖో “బోధీ”తి వుచ్చతి బుజ్జంతి ఏత్థాతి కత్వా.

సావకయుగపరిచ్ఛేదవణ్ణనా

౯. సావకపరిచ్ఛేదేతి సావకయుగపరిచ్ఛేదే. “ఖణ్ణతిస్స”న్ని ద్వేపి ఏకజ్ఞం గహేత్వా ఏకత్తవసేన వుత్తంతి ఆహ “ఖణ్ణో చ
తిస్సో చా”తి, బుద్ధానం సహోదరో, వేమాతికోపి వా జేట్టభాతా న హోతీతి “ఏకపితికో కనిట్టభాతా”తి వుత్తం. అవసేసేహి
పుత్తేహి. “పఞ్ఞాపారమియా మత్థకం పత్తో”తి వత్వా తస్స మత్థకప్పత్తం గుణవిసేసం దస్సేతుం “సిఖినా భగవతా”తిఆది
వుత్తం.

ఉత్తరోతి ఉత్తమో. పున ఉత్తరోతి ధేరం నామేన వదతి. పారన్ని పరకోటిమత్థకం. పఞ్ఞావిసయేతి పఞ్ఞాధికారే.
పవత్తిట్టానవసేన హి పవత్తిం వదతి.

సావకసన్నిపాతపరిచ్ఛేదవణ్ణనా

౧౦. ఉపోసథన్ని ఆణాపాతిమోక్షం. దుతియతతియేసూతి దుతియే, తతియే చ సావకసన్నిపాతే. ఏసేవ నయోతి
చతురస్థికతం అతిదిసతి. అభినీహారతో పట్టాయ వత్తుం కథేత్వా పబ్బజ్జా దీపేతబ్బా, సా పన యస్మా మనోరథపూరణీయం
అజ్ఞత్తరత్థకథాయం (అ. ని. అట్టం. ౧.౧.౨౧౧) విత్థారతో ఆగతా, తస్మా తత్త వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బాతి.

ఉపట్టాకపరిచ్ఛేదవణ్ణనా

౧౧. నిబద్ధపట్టాకభావన్ని ఆరమ్భతో పట్టాయ యావ పరినిబ్బానా నియతఉపట్టాకభావం. అనియతుఉపట్టాకా పన భగవతో పరమబోధియం బహూ అహీసుం. తేనాహ “భగవతో హి”తిఆది. ఇదాని ఆనంద్భేరో యేన కారణేన సత్తు నిబద్ధపట్టాకభావం ఉపగతో, యథా చ ఉపగతో, తం దస్సేతుం “తత్త ఏకదా”తిఆది వుత్తం. “అహం ఇమినా మగ్గేన గచ్ఛామి”తి ఆహ అనయబ్యసనాపాదకేన కమ్మునా చోదియమానో . అథ నం భగవా తమత్తం అనారోచేత్వావ ఖేమం మగ్గం సన్ధాయ “ఏహి భిక్కు ఇమినా గచ్ఛామా”తి ఆహ. కస్మా పనస్స భగవా తమత్తం నారోచేసీతి? ఆరోచితేపి అసద్దహన్తో నాదియిస్సతి. తస్థో తస్స హోతి దీఘరత్తం అహితాయ దుక్ఖాయాతితి. తేతి తే గమనం, “త”న్ని వా పారో.

అన్వాసత్తోతి అనుబద్ధో, ఉపద్దుతో వా. ధమ్మగారవనిస్సితో సంవేగో ధమ్మసంవేగో “అమ్మేసు నామ తిట్టన్తేసు భగవతోపి ఈదిసం జాత”న్ని. “అహం ఉపట్టహిస్సామి”తి వదన్తో ధమ్మసేనాపతి అత్తతో ఏవం వదన్తో నామ హోతీతి “అహం భన్తే తుమ్మే”తిఆది వుత్తం. అసుజ్ఞాయేవ మే సా దిసాతి అసుజ్ఞాయేవ మమ సా దిసా. తత్త కారణమాహ “తవ ఓవాదో బుద్ధానం ఓవాదసదిసో”తి.

వసీతుం న దస్సతీతి ఏకగన్ధకుటియం వాసం న లభిస్సతీతి అధిప్పాయో. పరమ్ముఖా దేసితస్సాపి ధమ్మస్సాతి సుత్తన్తదేసనం సన్ధాయ వుత్తం. అభిధమ్మదేసనా పనస్స పరమ్ముఖావ పవత్తా పగేవ యాచనాయ. తస్సా వాచనామగ్గోపి సారిపుత్తత్తేరప్పభవో. కస్మా? సో నిద్దేసపటిసమ్మిదా వియ థేరస్స భిక్కుతో గహితధమ్మక్ఖన్ధపక్ఖియో. అపరే పన “ధమ్మభణ్ణాగారికో పటిపాటియా తికదుకేసు దేవసికం కతోకాసో భగవన్తం పజ్ఞం పుచ్చి, భగవాపిస్స పుచ్చితపుచ్చితం నయదానవసేన విస్సజ్ఞేసి. ఏవం అభిధమ్మోపి సత్థారా పరమ్ముఖా దేసితోపి థేరేన సమ్ముఖా పటిగ్గహితోవ అహోసీ”తి వదన్తి. సబ్బం వీమంసిత్వా గహేతబ్బం.

అగ్గుపట్టాకోతి ఉపట్టానే సక్కుచ్చకారితాయ అగ్గభూతో ఉపట్టాకో. థేరో హి ఉపట్టాకట్టానం లద్ధకాలతో పట్టాయ భగవన్తం దువిధేన ఉదకేన, తివిధేన దన్తకట్టేన, పాదపరికమ్మేన, గన్ధకుటిపరివేణసమ్మజ్జనేనాతి ఏవమాదీహి కిచ్చేహి ఉపట్టహన్తో “ఇమాయ నామ వేలాయ సత్తు ఇదం నామ లద్ధం వట్టతి, ఇదం నామ కాతుం వట్టతీ”తి చిన్తేత్వా తం తం నిష్పాదేన్తో మహతిం దణ్డదీపికం గహేత్వా ఏకరత్తిం గన్ధకుటిపరివేణం నవ వారే అనుపరియాయతి. ఏవం హిస్స అహోసి “సచే మే థినమిద్ధం ఓక్కుమేయ్య, భగవతి పక్కింసన్తే పటివచనం దాతుం నాహం సక్కుణేయ్య”న్ని, తస్మా సబ్బరత్తిం దణ్డదీపికం హత్తేన న ముఞ్చతి. తేన వుత్తం “అగ్గుపట్టాకో”తి.

౧౨. పితుమాతుజాతనగరపరిచ్ఛేదో పితుముఖేన ఆగతత్తా “పితిపరిచ్ఛేదో”తి వుత్తో.

విహారం పావిసీతి గన్ధకుటిం పావిసి. ఏత్తకం కథేత్వాతి కప్పపరిచ్ఛేదాదినవవారపటిమణ్ణితం విపస్సీఆదీనం సత్తన్నం బుద్ధానం పుట్టేనివాసపటిసంయుత్తం ఏత్తావతా దేసనం దేసేత్వా. కస్మా పనేత్త భగవా విపస్సీఆదీనం సత్తన్నంయేవ బుద్ధానం పుట్టేనివాసం కథేసి, న బుద్ధవంసదేసనాయం (బు. వం. ౬౪ గాథాదయో) వియ పఞ్చవీసతియా బుద్ధానం, తతో వా పన భియ్యోతి? అనధికారతో, పయోజనాభావతో చ. బుద్ధవంసదేసనాయస్థో (బు. వం. ౭౦) –

“కీదిసో తే మహావీర, అభినీహరో నరుత్తమ;

కమ్మి కాలే తయా వీర, పత్తితా బోధిముత్తమా”తి. ఆదినా –

పవత్యం తం పుచ్చం అధికారం అట్టుప్పత్తిం కత్వా యస్స సమ్మాసమ్ముద్ధస్స పాదమూలే అత్తనా మహాభినిహరో కత్తో, తం దీపజ్వరం భగవంతం ఆదిం కత్వా యేసం చతువీసతియా బుద్ధానం సన్నికా బోధియా లద్ధబ్యాకరణో హుత్వా తత్త తత్త పారమియో పూరేసి, తేసం పటిపత్తిసజ్ఞతో పుట్టేనివాసో, అత్తనో చ పటిపత్తి కథితా, ఇథ పన తాదిసో అధికారో నత్తి, యేన దీపజ్వరతో పట్టాయ, తతో వా పన పురతో బుద్ధే ఆరబ్బ పుట్టేనివాసం కథేయ్య. తస్మా న ఏత్త బుద్ధవంసదేసనాయం వియ పుట్టేనివాసో విత్థారితో. యస్మా చ బుద్ధానం దేసనా నామ దేసనాయ భాజనభూతానం పుగ్గలానం

జాణబలానురూపా, న అత్తనో జాణబలానురూపా, తస్మా తత్త అగ్గసావకానం, మహాసావకానం, (ధేరగా. అట్ట. ౨.౨౧ వశ్శీసత్తేరగాధావణ్ణనా) తాదిసానశ్చ దేవబ్రహ్మనం వసేన దేసనా విత్థారితా. ఇథ పన పకతిసావకానం, తాదిసానశ్చ దేవతానం వసేన పుట్టేనివాసం కథేన్తో సత్తన్నమేవ బుద్ధానం పుట్టేనివాసం కథేసి. తథా హి నే భగవా పలోభనవసేన సముత్తేజేతుం సప్పపశ్చతాయ కథాయ దేసనం మత్తకం అపాపేత్వావ గన్ధకుటిం పావిసి. తథా చ ఇమిస్సా ఏవ దేసనాయ అనుసారతో ఆటానాటియపరిత్త- (దీ. ని. ౩.౨౭౫) దేసనాదయో పవత్తా.

అపిచేత్త భగవా అత్తనో సుద్ధావాసచారికావిభావినియా ఉపరిదేసనాయ సజ్ఞహత్తం విపస్సీఆదీనం ఏవ సత్తన్నం సమ్మాసమ్ముద్ధానం పుట్టేనివాసం కథేసి. తేసంయేవ హి సావకా తదా చేవ ఏతరహి చ సుద్ధావాసభూమియం రితా, న అశ్శోసం పరినిబ్బుతత్తా. “సిద్ధత్తతిస్సపుస్సానం కిర బుద్ధానం సావకా సుద్ధావాసేసు ఉపపన్నా ఉపపత్తిసమనంతరమేవ ఇమస్మిం సాసనే ఉపకాదయో వియ అరహత్తం అధిగత్వా నచిరస్సేవ పరినిబ్బాయింసు, న తత్త తత్త యావతాయుకం అట్టంసూ”తి వదన్తి. తథా యేసం సమ్మాసమ్ముద్ధానం పటివేధసాసనం ఏకంసతో నిచ్చయే న అజ్ఞాపి ధరతి, న అంతరహితం, తే ఏవ కిత్తేన్తో విపస్సీఆదీనంయేవ భగవంతానం పుట్టేనివాసం ఇమస్మిం సుత్తే కథేసి వేనేయ్యజ్ఞాసయవసేన. అపుట్టాచరిమనియమో పన అపరాపరం సంసరణకసత్తవాసవసేన ఏకిస్సా లోకధాతుయా ఇచ్చితోతి న తేనేతం విరుజ్ఞతీతి దట్టబ్బం. నిరంతరం మత్తకం పాపేత్వాతి అభిజాతితో పట్టాయ యావ పాతిమోక్షుద్దేసో యావ తా బుద్ధకిచ్చసిద్ధి, తావ మత్తకం సిఖం పాపేత్వా. న తావ కథితోతి యోజనా.

తన్నిన్తి ధమ్మతన్నిం, పరియత్తిన్తి అత్తో. పుత్తపుత్తమాతుయానవిహరథనవిహరదాయకాదీనం సమ్మహులనం అత్థానం విభావనవసేన పవత్తవారో సమ్మహులవారో.

సమ్మహులవారవణ్ణనా

కామజ్ఞాయం పాళియం అనాగతో, అట్టకథాసు ఆగతత్తా పన ఆనేత్వా దీపేతబ్బోతి తం దీపేన్తో “సబ్బబోధిసత్తానశ్శో”తిఆదిమాహ. కులవంసో కులానుక్రమో. పవేణీతి పరమ్పరా. “కస్మా”తి పుత్తుప్పత్తియా కారణం పుచ్చిత్వా తం విస్సజ్జేన్తో “సబ్బజ్ఞాబోధిసత్తానశ్శో”తిఆదిమాహ, తేన తేసం జాతనగరాది పజ్ఞాయమానం ఏకంసతో మనుస్సభావసజ్ఞాననత్తం ఇచ్చితబ్బం, అజ్ఞాథా యథాధిప్పేతబుద్ధకిచ్చసిద్ధి ఏవ న సియాతి దస్సేతి, యతో మహాసత్తానం చరిమభవే మనుస్సలోకే ఏవ పాతుభావో, న అజ్ఞత్త.

సమ్మహులపరిచ్ఛేదవణ్ణనా

చంద్రాదీనం సోభావిసేసం రహేతి చజాపేతీతి రాహు, రాహుగ్రహో, ఇథ పన రాహు వియాతి రాహు. బన్ధనన్తి చ అనత్తుప్పత్తిట్టానతం సన్ధాయ వుత్తం. తథా మహాసత్తేన వుత్తవచనమేవ గహేత్వా కుమారస్స “రాహులో”తి నామం అకంసు. అథాతి నిపాతమత్తం. రోచినీతి రోచనసీలా, ఉజ్జలరూపాతి అత్తో. రుచగ్గతీతి రుచం పభాతం ఆగతిభూతా, గ-కారాగమం కత్వా వుత్తం. ఇత్థిరతనభావతో మనుస్సలోకే సబ్బాసం ఇత్థీనం బిమ్బపటిచ్చన్నభూతాతి బిమ్బా.

ఝానా వుట్టాయాతి పాదకజ్ఞానతో ఉట్టాయ.

అట్టగ్గలుబ్బేధాతి అట్టగ్గలప్పమాణబహులభావా. చూళంసేన ఛాదేత్వాతి తిరియభాగేన రపనవసేన సబ్బం విహరట్టానం ఛాదేత్వా. సువణ్ణయట్టిఫాలేహీతి ఫాలప్పమాణాహి సువణ్ణయట్టిహి. సువణ్ణహత్తిపాదానీతి పకతిహత్తిపాదపరిమాణాని సువణ్ణఖణ్డాని. వుత్తనయేనేవాతి చూళంసేనేవ. సువణ్ణకట్టిహీతి సువణ్ణఖణ్డేహి. సలక్ఖణానన్తి లక్ఖణసమ్మన్నానం సహస్సారానం.

బోధిపల్లజ్జోతి అభిసమ్మజ్జనకాలే నిసజ్జట్టానం. అవిజహితోతి బుద్ధానం తథానిసజ్జాయ అనజ్ఞాత్తభావీభావతో అపరిచ్చత్తో. తేనాహ “ఏకస్మింయేవ తానే హోతీ”తి. పఠమపదగణికాతి పచ్చిమే సోపానఫలకే రత్వా రపేయమానస్స దక్ఖిణపాదస్స పతిట్టహనట్టానం. తం పన యస్మా దళ్ళం ధిరం కేనచి అభేజ్జం హోతి, తస్మా “పదగణీ”తి వుత్తం. యస్మిం భూమిభాగే ఇదాని జేతవనమహావిహారో, తత్థ యస్మిం తానే పురిమానం సబ్బబుద్ధానం మజ్జా పజ్జాత్తా, తస్మింయేవ పదేసే అమ్మాకమ్మి భగవతో మజ్జో పజ్జాత్తోతి కత్వా “చత్తారి మజ్జాపాదట్టానాని అవిజహితానేవ హోన్తీ”తి వుత్తం. మజ్జానం పన మహాంతఖుద్దకభావేన మజ్జాపజ్జాపనపదేసస్స మహంతామహంతతా అప్పమాణం, బుద్ధానుభావేన పన సో పదేసో సబ్బదా ఏకప్పమాణోయేవ హోతీతి “చత్తారి మజ్జాపాదట్టానాని అవిజహితానేవ హోన్తీ”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం. విహారోపి న విజహితో యేవాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. పురిమం విహరట్టానం న పరిచ్చజతీతి హి అత్తో.

విసిట్టా మత్తా విమత్తా, విమత్తావ వేమత్తం, విసదిసతాతి అత్తో. పమాణం ఆరోహో. పథానం దుక్కురకిరియా. రస్మీతి సరీరప్పభా.

“సత్తానం పాకతికహత్తేన చహత్తో మజ్జిమపురిసో, తతో తిగుణం భగవతో సరీరప్పమాణన్తి భగవా అట్టారసహత్తో”తి వదన్తి. అపరే పన భణన్తి “మనుస్సానం పాకతికహత్తేన చతుహత్తో మజ్జిమపురిసో, తతో తిగుణం భగవతో సరీరప్పమాణన్తి భగవా ద్వాదసహత్తో ఉపాదిన్నకరూపధమ్మవసేన, సమన్తతో పన బ్యామమత్తం బ్యామప్పభా ఫరతీతి ఉపరి చహత్తం అబ్బుగ్గతో, బహుతరప్పభా రూపేన సద్ధిం అట్టారసహత్తో హోతీ”తి.

అద్ధనియన్తి దీఘకాలం.

అజ్ఞాసయపటిబద్ధన్తి బోధిసమ్మారసమ్మరణకాలే తథాపవత్తజ్ఞాసయాధీనం, తథాపవత్తపత్తనానురూపం విపులం, విపులతరశ్చా హోతీతి అత్తో. స్వాయమత్తో చరియాపిటకవణ్ణనాయం వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. ఏత్థ చ యస్మా సరీరప్పమాణం, పథానం, సరీరప్పభా చ బుద్ధానం విసదిసాతి ఇథ పాళియం అనాగతా, తస్మా తేహి సద్ధిం వేమత్తతాసామజ్ఞోన ఆయుకులానిపి ఇథ ఆహరిత్వా దీపితాని. పటివిద్ధగుణేసూతి అధిగతసబ్బజ్ఞాగుణేసు. నను చ బోధిసమ్మారేసు, వేనేయ్యపుగ్గలపరిమాణే చ వేమత్తం నత్థీతి? సచ్చం నత్తి, తదుభయం పన బుద్ధగుణగ్గహణేన గహితమేవ

హోతీతి న ఉద్ధటం. యదగ్గేన హి సబ్బబుద్ధానం బుద్ధగుణేసు వేమత్తం నత్తి, తదగ్గేన నేసం సమ్మోధిసమ్మారేసుపి వేమత్తం నత్తితి. కస్మా? హేతుఅనురూపతాయ ఫలస్స, ఏకస్తేనేవ వేనేయ్యపుగ్గలపరిమాణే వేమత్తభావో విభావితో. మహాబోధిసత్తానశ్చో హేతుఅవత్థాయం సమ్మత్తూపనిస్సయిన్త్రియపరిపాకా వేనేయ్యపుగ్గలా చరిమభవే అరహత్తసమ్మత్తియా పరిపోసితాని కమలవనాని సూరియరస్మిసమ్మస్సేన వియ తథాగతగుణానుభావసమ్మస్సేన విబోధం ఉపగచ్ఛన్తీతి దీపేసుం అట్టకథాచరియా.

నిధికుమ్భాతి చత్తారో మహానిధయో సన్ధాయ వదతి. జాతో చాతి. చ-సద్దేన కతమహాభినీహరో చాతి అయమ్మి అట్టో సజ్జహితోతి దట్టట్టో. వుత్తం హేతం బుద్ధవంసే -

“తారాగణా విరోచన్తి, నక్ఖత్తా గగనమణ్డలే;

విసాఖా చన్దిమాయుత్తా, ధువం బుద్ధో భవిస్సతీ”తి. (బు. వం. ౬౮);

“ఏతేనేవ చ సబ్బబుద్ధానం విసాఖానక్ఖత్తేనేవ మహాభినీహరో హోతీ”తి చ వదన్తి.

౧౩. అయం గతీతి అయం పవత్తి పవత్తనాకారో, అశ్శో పుట్టేనివాసం అనుస్సరన్తా ఇమినా ఆకారేన అనుస్సరన్తీతి అట్టో, యస్మా చుతితో పట్టాయ యావ పటిసన్ధి, తావ అనుస్సరణం ఆరోహనం అతీతలతీతతరలతీతతమాదిజాతిసజ్ఞాతే పుట్టేనివాసే ఇాణస్స అభిముఖభావేన పవత్తీతి కత్వా. తస్మా పటిసన్ధితో పట్టాయ యావ చుతి, తావ అనుస్సరణం ఓరోహనం పుట్టేనివాసే పటిముఖభావేన ఇాణస్స పవత్తీతి ఆహ “పచ్చాముఖం ఇాణం పేసేత్వా”తి. చుతిగన్తబ్బన్తి యం పనిదం చుతియా ఇాణగతియా గన్తబ్బం, తం గమనం బుజ్జనన్తి అట్టో. గరుకన్తి భారియం దుక్కరం. తేనాహ “ఆకాసే పదం దస్సేన్తో వియా”తి. అపరమ్మి కారణన్తి చిన్నవటుమానుస్సరణం పచ్చాముఖం ఇాణం పేసనతో అపరం అచ్చరియబ్బుతకారణం. యత్రాతి పచ్చత్తత్తే, నామాతి అచ్చరియత్తే నిపాతో, హి-సద్దో అనత్తకో. తేనాహ “యో నామ తథాగతో”తి. ఏవ ఇచ్చ కత్వా “యత్రా”తి నిపాతవసేన విసుం యత్ర-సద్దగ్గహణం సమత్తితం హోతి. పపశ్శోన్తి సత్తసన్తానం సంసారే విత్థారేన్తీతి పపశ్శం. కమ్మవట్టం వుచ్చతీతి కిలేసవట్టస్స పపశ్శగ్గహణేన, విపాకవట్టస్స దుక్ఖగ్గహణేన గహితత్తా. పరియాదిన్నవట్టేతి సబ్బసో ఖేపితవట్టే. “మగ్గసీలేన ఫలసీలేనా”తి వత్వా తయిదం మగ్గఫలసీలం లోకియసీలపుబ్బకం, బుద్ధానశ్చ లోకియసీలమ్మి లోకుత్తరసీలం వియ అనశ్శసాధారణం ఏవాతి దస్సేతుం “లోకియలోకుత్తరసీలేనా”తి వుత్తం. సమాధిపశ్శాసుపి ఏసేవ నయో. సమాధిపశ్శాతి సమాధి చ సమాధిపశ్శా చ సమాధిపశ్శా, ఏకదేససరూపకసేనో దట్టట్టో. తేనాహ “మగ్గసమాధినా”తిఆది, “విహరో గహితో వా”తి చ. సమాధిపశ్శా నామ వీరియసతిఆదయో.

సయన్తి అత్తనా. నీవరణాదీహీతి నీవరణేహి చేవ తదేకట్టేహి చ పాపధమ్మేహి, వితక్కవిచారాదీహి చ. “విముత్తత్తా విముత్తీతి సజ్ఞం గచ్ఛన్తీ”తి ఇమినా విముత్తి-సద్దస్స కమ్మసాధనతం ఆహ అట్టసమాపత్తిఆదివిసయత్తా తస్స. విముత్తత్తాతి చ “విక్ఖమ్భనవసేన విముత్తత్తా”తిఆదినా యోజేతబ్బం. తస్స తస్సాతి అనిచ్ఛానుపస్సనాదికస్స. పచ్చనీకజ్ఞవసేనాతి పహతబ్బపటిపక్ఖలజ్ఞవసేన. పటిప్పస్సద్ధనే ఉప్పన్నత్తాతి కిలేసానం పటిప్పస్సమ్మనం పటిప్పస్సద్ధం, సో ఏవ అన్తో పరియోసానభావతో, తస్మిం సాధేతబ్బే నిబ్బత్తత్తా, తంతంమగ్గవజ్ఞకిలేసానం పటిప్పస్సమ్మనవసేన పవత్తత్తాతి అట్టో. కిలేసేహి నిస్సటతా, అపగమో చ నిబ్బానస్స తేహి వివిత్తత్తా ఏవాతి ఆహ “దూరే రితత్తా”తి.

౧౬. ధమ్మధాతుతి ధమ్మానం సభావో, అత్థతో చత్తారి అరియసచ్ఛాని. సుప్పటివిద్ధాతి సుట్టు పటివిద్ధా సవాసనానం సబ్బేసం కిలేసానం పజహనతో. ఏవజ్ఞో సబ్బజ్ఞాతా, దసబలజాణాదయో చాతి సబ్బే బుద్ధగుణా భగవతా అధిగతా అహింసం. అరహత్తం ధమ్మధాతుతి కేచి. సబ్బజ్ఞాతజాణాని అపరే. ద్వీహి పదేహీతి ద్వీహి వాక్యేహి. ఆబద్ధన్తి పటిబద్ధం తంమూలకత్తా ఉపరిదేసనాయ. దేవచారికకోలాహలన్తి అత్తనో దేవలోకే చారికాయం సుద్ధావాసదేవానం కుతూహలప్పవత్తిం దస్సీన్తో సుత్తన్తపరియోసానే (దీ. ని. అట్ట. ౨.౯౧) విచారేస్సతి, అత్థతో విభావేస్సతీతి యోజనా. అయం దేసనాతి “ఇతో సో భిక్షవో”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౪) విత్థారతో పవత్తితదేసనమాహ. నిదానకణ్ఠేతిఆదితో దేసితం ఉద్దేసదేసనమాహ. సా హి ఇమిస్సా దేసనాయ నిదానట్టానియత్తా తథా వుత్తా.

బోధిసత్తధమ్మతావణ్ణనా

౧౭. “విపస్సీతి తస్స నామ”న్తి వత్వా తస్స అన్వత్థతం దస్సీతుం “తజ్జా ఖో”తిఆది వుత్తం. వివిధే అత్థేతి తిరోహితవిదురదేసగతాదికే నీలాదివసేన నానావిధే, తదజ్ఞో చ ఇన్ద్రియగోచరభూతే తే చ యథూపగతే, వోహరవినిచ్చయే చాతి నానావిధే అత్థే. పస్సనకుసలతాయాతి దస్సనే నిపుణభావేన. యాథావతో జోయ్యం బుజ్జుతీతి బోధి, సో ఏవ సత్తయోగతో బోధిసత్తోతి ఆహ “పణ్ణితసత్తో బుజ్జునకసత్తో”తి. సుచిన్త్రితచిన్త్రితాదినా పన పణ్ణితభావే వత్తబ్బమేవ నత్తి. యదా చ పనానేన మహాభిసీహరో కతో, తతో పట్టాయ మహాబోధియం ఏకన్తనిన్నత్తా బోధిమ్మి సత్తో బోధిసత్తోతి ఆహ “బోధిసత్తాతేసూ”తిఆది. మగ్గజాణపదట్టానజ్ఞో సబ్బజ్ఞాతజాణం, సబ్బజ్ఞాతజాణపదట్టానజ్ఞా మగ్గజాణం “బోధి”తి వుచ్చతి. “సతో సమ్మజానో”తి ఇమినా చతుత్థాయ గబ్భావక్కున్తియా ఓక్కుమీతి దస్సీతి. చతస్సో హి గబ్భావక్కున్తియో ఇధేకచ్ఛో గబ్బో మాతుకుచ్చియం ఓక్కుమనే, రానే, నిక్ఖమనేతి తీసు రానేసు అసమ్మజానో హోతి, ఏకచ్ఛో పరమే రానే సమ్మజానో, న ఇతరేసు, ఏకచ్ఛో పరమే, దుతియే చ రానే సమ్మజానో, న తతియే, ఏకచ్ఛో తీసుపి రానేసు సమ్మజానో హోతి. తత్త పరమా గబ్భావక్కున్తి లోకియమహాజనస్స వసేన వుత్తా, దుతియా అసీతిమహాసావకానం (ధేరగా. అట్ట. ౨.౨౧ వజ్ఞీసత్థేరగాథావణ్ణనాయ విత్థారో) వసేన, తతియా ద్వీన్తం అగ్గసావకానం, పచ్చేకబుద్ధానజ్ఞా వసేన. తే కిర కమ్మజవాతేహి ఉద్ధంపాదా అధోసిరా అనేకసతపోరోసే పపాతే వియ యోనిముఖే ఖిత్తా తాళచ్చిగ్గళేన హత్థీ వియ సమ్మాధేన యోనిముఖేన నిక్ఖమన్తా మహన్తం దుక్ఖం పాపుణన్తి, తేన నేసం “మయం నిక్ఖమామా”తి సమ్మజజ్ఞం న హోతి. చతుత్థా సబ్బజ్ఞాబోధిసత్తానం వసేన. తే హి మాతుకుచ్చిమ్మి పటిసన్ధిం గణ్ణన్తాపి పజానన్తి, తత్త వసన్తాపి పజానన్తి, నిక్ఖమనకాలేపి పజానన్తి. న హి తే కమ్మజవాతా ఉద్ధంపాదే అధోసిరే కత్వా ఖిపీతుం సక్కోన్తి, ద్వే హత్థే పసారిత్వా అక్ఖీని ఉమ్మీలేత్వా రితకావ నిక్ఖమన్తీతి. జాణేన పరిచ్చిన్దిత్వాతి పుబ్బభాగే పజ్జమహావిలోకనజాణేహి చేవ “ఇదాని చవామీ”తి చుతిపరిచ్చిన్దనజాణేన చ అపరభాగే “ఇథ మయా పటిసన్ధి గహితా”తి పటిసన్ధిపరిచ్చిన్దనజాణేన చ పరిచ్చిజ్జ జానిత్వా.

పజ్జన్నం మహాపరిచ్ఛాగానం, జాతత్థచరియాదీనజ్ఞా సతిపి పారమియా పరియాపన్నభావే సమ్భారవిసేసభావదస్సనత్థం విసుం గహణం. తత్త అజ్గపరిచ్ఛాగో, నయనపరిచ్ఛాగో, అత్తపరిచ్ఛాగో, రజ్జపరిచ్ఛాగో, పుత్తదారపరిచ్ఛాగోతి ఇమే పజ్జ మహాపరిచ్ఛాగా. తత్తాపి కామం అజ్గపరిచ్ఛాగాదయోపి దానపారమీయేవ, తథాపి పరిచ్ఛాగవిసేసభావదస్సనత్థజ్ఞోవ సుదుక్కరభావదస్సనత్థజ్ఞా మహాపరిచ్ఛాగానం విసుం గహణం. తతో ఏవ చ అజ్గపరిచ్ఛాగతోపి విసుం నయనపరిచ్ఛాగగహణం, పరిచ్ఛాగభావసామజ్ఞోపి రజ్జపరిచ్ఛాగపుత్తదారపరిచ్ఛాగగహణజ్ఞా కతం. జాతీనం అత్థచరియా జాతత్థచరియా, సా చ ఖో కరుణాయనవసేన. తథా సత్తలోకస్స

దిట్టధమ్మికసమ్మూయికపరమత్థానం వసేన హితచరియా లోకత్థచరియా. కమ్మస్సకతాజ్ఞాణవసేన,
 అనవజ్ఞకమ్మాయతనసిప్పాయతనవిజ్ఞారానవసేన, ఖడ్ధాయతనాదివసేన, లక్ఖణత్తయాదితీరణవసేన చ అత్తనో, పరేసజ్ఞ
 తత్త సతిపట్టానేన జ్ఞాణచారో బుద్ధచరియా, సా పనత్తతో పజ్ఞాపారమీయేవ, జ్ఞాణసమ్మారవిసేసతాదస్సనత్తం పన విసుం
 గహణం. బుద్ధచరియానన్తి బహువచననిద్దేసేన పుబ్బయోగపుబ్బచరియాధమ్మక్ఖానాదీనం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. తత్త
 గతపచ్చాగతవత్తసజ్ఞాతాయ పుబ్బభాగపటిపదాయ సద్ధిం అభిజ్ఞాసమాపత్తినిప్పాదనం పుబ్బయోగో. దానాదీసుయేవ
 సాతిసయపటిపత్తి పుబ్బచరియా. “యావ చరియాపిటకే సజ్ఞహితా అభినీహరో పుబ్బయోగో, కాయాదివివేకవసేన
 ఏకచరియా పుబ్బచరియా”తి కేచి. దానాదీనజ్ఞోవ అప్పిచ్చతాదీనజ్ఞా సంసారనిబ్బానేసు ఆదీనవానిసంసానజ్ఞ
 విభావనవసేన, సత్తానం బోధిత్తయే పతిట్టాపనపరిపాచనవసేన చ పవత్తకథా ధమ్మక్ఖానం. కోటిం పత్వాతి పరం పరియన్తం
 పరముక్ఖంసం పాపుణీత్వా. సత్తమహాదానానీతి అట్టవస్సికకాలే “హదయమంసాదీనిపి యాచకానం దదేయ్య”న్తి
 అజ్ఞాసయం ఉప్పాదేత్వా దిన్నదానం, మగ్గలహత్తిదానం, గమనకాలే దిన్నం సత్తసత్తకమహాదానం, మగ్గం గచ్చన్తేన దిన్నం
 అస్సదానం, రథదానం, పుత్తదానం, భరియాదానన్తి ఇమాని సత్త మహాదానాని (చరియా. ౭౯) దత్వా.

“ఇదానేవ మే మరణం హోతూ”తి అధిముచ్చిత్వా కాలకరణం అధిముత్తికాలకిరియా, తం బోధిసత్తానంయేవ, న
 అజ్ఞోసం. బోధిసత్తా కిర దీఘాయుకదేవలోకే రితా “ఇథ రితస్స మే బోధిసమ్మారసమ్మరణం న సమ్భవతీ”తి కత్వా తత్త
 వాసతో నిబ్బిన్దమానసా హోన్తి, తదా విమానం పవిసిత్వా అక్ఖీని నిమీలేత్వా “ఇతో ఉద్ధం మే జీవితం నప్పవత్తతూ”తి చిత్తం
 అధిట్టాయ నిసీదన్తి, చిత్తాధిట్టానసమనన్తరమేవ మరణం హోతి. పారమీధమ్మానజ్ఞో ఉక్ఖంసప్పవత్తియా తస్మిం తస్మిం
 అత్తభావే అభిజ్ఞాసమాపత్తిహి సన్తానస్స విసేసితత్తా అత్తసినేహస్స తనుభావేన, సత్తేసు చ మహాకరుణాయ ఉళారభావేన
 అధిట్టానస్స తిక్ఖవిసదభావాపత్తియా బోధిసత్తానం అధిప్పాయా సమిజ్ఞన్తి. చిత్తే, వియ కమ్మేసు చ నేసం వసీభావో, తస్మా
 యత్త ఉపపన్నానం పారమియో సమ్మదేవ పరిబ్రూహన్తి. పుత్తనయేన కాలం కత్వా తత్త ఉపపజ్జన్తి. తథా హి అష్టాకం
 మహాసత్తో ఇమస్మింయేవ కప్పే నానాజాతీసు అపరిహీనజ్ఞానో కాలం కత్వా బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తో, అప్పకమేవ కాలం తత్త
 రత్వా తతో చవిత్వా మనుస్సలోకే నిబ్బత్తో, పారమీసమ్మరణపసుతో అహోసి. తేన పుత్తం “బోధిసత్తానంయేవ, న
 అజ్ఞోస”న్తి. “ఏకేనఅత్తభావేన అన్తరేన పారమీనం సబ్బసో పూరితత్తా”తి ఇమినా పయోజనాభావతో తత్త రత్వా
 అధిముత్తికాలకిరియా నామ నాహోసీతి దస్సేతి. అపి చ తత్త యావతాయుకట్టానం చరిమభవే
 అనేకమహానిధిసముట్టానపుబ్బికాయ దిబ్బసమ్మత్తిసదిసాయ మహాసమ్మత్తియా నిబ్బత్తి వియ, బుద్ధభూతస్స
 అసదిసదానాదివసేన అనజ్ఞాసాధారణలాభుప్పత్తి వియ చ “ఇతో పరం మహాపురిసస్స దిబ్బసమ్మత్తిఅనుభవనం నామ
 నత్తీ”తి ఉస్సాహజాతస్స పుజ్ఞాసమ్మారస్స వసేనాతి దట్టబ్బం. అయజ్ఞోత్త ధమ్మతా.

మనుస్సగణనావసేన, న దేవగణనావసేన. పుబ్బనిమిత్తానీతి చుతియా పుబ్బనిమిత్తాని. అమిలాయిత్యాతి ఏత్త
 అమిలాతగ్గహణేన తాసం మాలానం వణ్ణసమ్మదాయపి గన్ధసమ్మదాయపి నోభాసమ్మదాయపి అవినాసో దస్సితోతి
 దట్టబ్బం. బాహిరబ్బన్తరానం రజోజల్లానం లేపస్సపి అభావతో దేవానం సరీరగతాని వత్తాని సబ్బకాలం
 పరిసుద్ధప్పభస్సరానేవ హుత్వా తిట్టన్తీతి ఆహ “వత్తేసుపి ఏసేవ నయో”తి. నేవ సీతం న ఉణ్ణన్తి యస్స సీతస్స
 పటికారవసేన అధికం సేవియమానం ఉణ్ణం, సయమేవ వా ఖరతరం హుత్వా అభిభవన్తం సరీరే సేదం ఉప్పాదేయ్య,
 తాదిసం నేవ సీతం, న ఉణ్ణం హోతి. తస్మిం కాలేతి యథాపుత్తమరణాసన్నకాలే. బిన్దుబిన్దువసేనాతి చిన్నసుత్తాయ
 ఆముత్తముత్తావలియా నిపతన్తా ముత్తగుళికా వియ బిన్దు బిన్దు హుత్వా. సేదాతి సేదధారా ముచ్చన్తి. దన్తానం ఖణ్ణితభావో

ఖణ్డిచ్చం. కేసానం పలితభావో పాలిచ్చం. ఆది-సద్దేన వలిత్తచతం సజ్జణ్ణాతి. కిలన్తరూపో అత్తభావో హోతి, న పన ఖణ్డిచ్చపాలిచ్చాదీతి అధిప్పాయో. ఉక్కణ్ణితాతి అనభిరతి. సా నట్టి ఉపరూపరి ఉళారఉళారానమేవ భోగానం విసేసతో దువిజాననానం ఉపతిట్టహానతో. నిస్ససన్తితి ఉణ్ణం నిస్ససన్తి. విజమ్మన్తితి అనభిరతివసేన విజమ్మనం కరోన్తి.

పణ్ణితా ఏవాతి బుద్ధిసమ్మన్నా ఏవ దేవతా. యథా దేవతా సమ్మతిజాతా “కీదిసేన పుణ్ణాకమ్మేన ఇథ నిబ్బత్తా”తి చిన్తేత్వా “ఇమినా నామ పుణ్ణాకమ్మేన ఇథ నిబ్బత్తా”తి జానన్తి, ఏవం అతీతభవే అత్తనా కతం, అణ్ణదాపి వా ఏకచ్చం పుణ్ణాకమ్మం జానన్తియేవ మహాపుణ్ణాతి ఆహ “యే మహాపుణ్ణా”తిఆది.

న పణ్ణాయన్తి చిరతరకాలత్తా పరమాయుసో. అనియ్యానికన్తి న నియ్యానావహం సత్తానం అభాజనభావతో. సత్తా న పరమాయుసో హోన్తి నామ పాపుస్సన్నతాయాతి ఆహ “తదా హి సత్తా ఉస్సన్నకిలేసా హోన్తి”తి. ఏత్థాహ - కస్మా సమ్మాసమ్మద్ధా మనుస్సలోకే ఏవ ఉప్పజ్జన్తి, న దేవబ్రహ్మలోకేసూతి? దేవలోకే తావ నుప్పజ్జన్తి బ్రహ్మచరియవాసస్స అనోకాసభావతో, తథా అనచ్చరియభావతో. అచ్చరియధమ్మా హి బుద్ధా భగవన్తో, తేసం సా అచ్చరియధమ్మతా దేవత్తభావే రితానం న పాకటా హోతి యథా మనుస్సభూతానం, దేవభూతే హి సమ్మాసమ్మద్ధే దిస్సమానం బుద్ధానుభావం దేవానుభావతో లోకో దహతి, న బుద్ధానుభావతో, తథా సతి “సమ్మాసమ్మద్ధో”తి నాధిముచ్చతి న సమ్మసీదతి, ఇస్సరగుత్తగ్గాహం న విస్సజ్జేతి, దేవత్తభావస్స చ చిరకాలాధిట్ఠానతో ఏకచ్చసస్సతవాదతో న పరిముచ్చతి. బ్రహ్మలోకే నుప్పజ్జన్తితి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సత్తానం తాదిసగ్గాహవినిమోచనత్థణ్ణో బుద్ధా భగవన్తో మనుస్ససుగతియంయేవ ఉప్పజ్జన్తి, న దేవసుగతియం. మనుస్ససుగతియం ఉప్పజ్జన్తాపి ఓపపాతికా న హోన్తి, సతి చ ఓపపాతికూపపత్తియం వుత్తదోసానతివత్తనతో, ధమ్మవేనేయ్యానం ధమ్మతన్తియా రపనస్స వియ ధాతువేనేయ్యానం ధాతూనం రపనస్స ఇచ్చితబ్బత్తా చ. న హి ఓపపాతికానం పరినిబ్బానతో ఉద్ధం సరీరధాతుయో తిట్ఠన్తి. మనుస్సలోకే ఉప్పజ్జన్తాపి మహాబోధిసత్తా చరిమభవే మనుస్సభావస్స పాకటభావకరణాయ పన దారపరిగ్గహమ్మి కరోన్తా యావ పుత్తముఖదస్సనా అగారమజ్ఞే తిట్ఠన్తి, పరిపాకగతసీలనేక్ఖమ్మపణ్ణాదిపారమికాపి న అభినిక్ఖమన్తితి. కిం వా ఏతాయ కారణచిన్తాయ “సబ్బబుద్ధేహి ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణా, యదిదం మనుస్సభూతానంయేవ అభిసమ్మజ్జనా, న దేవభూతాన”న్తి. అయమేత్థ ధమ్మతా. తథా హి తదత్థో మహాభిసీహారోపి మనుస్సభూతానంయేవ ఇజ్జతి, న దేవభూతానం.

కస్మా పన సమ్మాసమ్మద్ధా జమ్బుదీపే ఏవ ఉప్పజ్జన్తి, న సేసదీపేసు? కేచి తావ ఆహు “యస్మా పథవియా నాభిభూతా, బుద్ధానుభావసహితా అచలట్ఠానభూతా బోధిమణ్ణభూమి జమ్బుదీపే ఏవ, తస్మా జమ్బుదీపే ఏవ ఉప్పజ్జన్తి”తి, తథా “ఇతరేసమ్మి అవిజహితట్ఠానానం తత్థేవ లబ్ధనతో”తి. అయం పనేత్థ అవ్హాకం ఖన్తి - యస్మా పురిమబుద్ధానం, మహాబోధిసత్తానం, పచ్చేకబుద్ధానాన్షా నిబ్బత్తియా సావకబోధిసత్తానం సావకబోధియా అభిసీహారో, సావకపారమియా సమ్మరణం, పరిపాచనాన్షా బుద్ధఖేత్తభూతే ఇమస్మిం చక్కవాళే జమ్బుదీపే ఏవ ఇజ్జతి, న అణ్ణత్త. వేనేయ్యానం వినయనత్థో చ బుద్ధుప్పాదోతి అగ్గసావకమహాసావకాది వేనేయ్యవిసేసాపేక్షాయ ఏతస్మిం జమ్బుదీపే ఏవ బుద్ధా నిబ్బత్తిన్తి, న సేసదీపేసు. అయన్షా నయో సబ్బబుద్ధానం ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణోతి. తేసం ఉత్తమపురిసానం తత్థేవ ఉప్పత్తి సమ్మత్తిచక్కానం వియ అణ్ణమణ్ణాపనిస్సయతో అపరాపరం వత్తతీతి దట్ఠబ్బం, ఏతేనేవ ఇమం చక్కవాళం మజ్జే కత్వా ఇమినా సద్ధిం చక్కవాళానం దససహస్సస్సేవ ఖేత్తభావో దీపితో ఇతో అణ్ణస్స బుద్ధానం ఉప్పత్తిట్ఠానస్స తేపిటకే

బుద్ధవచనే అనుపలబ్ధనతో. తేనాహ “తీసు దీపేసు బుద్ధా న నిబ్బత్తన్తి, జమ్మదీపేయేవ నిబ్బత్తన్తీతి దీపం పస్సి”తి. ఇమినా నయేన దేసనియామేపి కారణం నీహరిత్వా వత్తబ్బం.

ఇదాని చ ఖత్తియకులం లోకసమ్మతం బ్రాహ్మణానమ్మి పూజనీయభావతో. “రాజా పితా భవిస్సతీ”తి కులం పస్సి పితువసేన కులస్స నిద్ధిసితబ్బతో.

“దసన్నం మాసానం ఉపరి సత్త దివసానీ”తి పస్సి, తేన అత్తనో అన్తరాయాభావం అజ్ఞాసి, తస్సా చ తుసితభవే దిబ్బసమ్మత్తిపచ్చనుభవనం.

తా దేవతాతి దససహస్సిచక్రవాళదేవతా. కథం పన తా దేవతా తదా బోధిసత్తస్స పూరితపారమిభావం, కథం చస్స బుద్ధభావం జానన్తీతి? మహేసక్ఖానం దేవతానం వసేన, యేభుయ్యేన చ తా దేవతా అభిసమయభాగినో. తథా హి భగవతో ధమ్మదానసంవిభాగే అనేకవారం దససహస్సచక్రవాళదేవతాసన్నిపాతో అహోసి.

“చవామీ”తి జానాతి చుతిఆసన్నజవనేహి ఇణసహితేహి చుతియా ఉపట్టితభావస్స పటిసంవిదితత్తా. చుతిచిత్తం న జానాతి చుతిచిత్తక్షణస్స ఇత్తరభావతో. తథా హి తం చుతూపపాతజాణస్సపి అవిసయోవ. పటిసన్నిచిత్తేపి ఏసేవ నయో. ఆవజ్జనపరియాయోతి ఆవజ్జనక్కమో. యస్మా ఏకవారం ఆవజ్జితమత్తేన ఆరమ్మణం నిచ్చినితుం న సక్కా, తస్మా తం ఏవారమ్మణం దుతియం, తతియఇచ్చ ఆవజ్జిత్వా నిచ్చయతి. ఆవజ్జనసీసేన చేత్త జవనవారో గహితో. తేనాహ “దుతియతతియచిత్తవారే ఏవ జానిస్సతీ”తి. చుతియా పురేతరం కతిపయచిత్తవారతో పట్టాయ “మరణం మే ఆసన్న”న్తి జాననతో “చుతిక్షణేపి చవామీతి జానాతీ”తి వుత్తం. పటిసన్నియా పన అపుబ్బభావతో పటిసన్నిచిత్తం న జానాతి. నికన్తియా ఉప్పత్తితో పరతో “అసుకస్మిం మే రానే పటిసన్ని గహితా”తి జానాతి. తస్మిం కాలేతి పటిసన్నిగ్గహణకాలే.

దససహస్సిలోకధాతు కమ్మతీతి ఏత్త కమ్మనకారణం హేట్టా బ్రహ్మజాలవణ్ణనాయం (దీ. ని. టీ. ౧.౧౪౯) వుత్తమేవ. అత్తతో పనేత్త యం వత్తబ్బం, తం పరతో మహాపరినిబ్బానవణ్ణనాయం (దీ. ని. అట్ట. ౨.౧౭౧) ఆగమిస్సతి. మహాకారుణికా బుద్ధా భగవన్తో సత్తానం హితసుఖవిధానతప్పరతాయ బహులం సోమనస్సికావ హోన్తీతి తేసం పరమమహావిపాకచిత్తేన పటిసన్నిగ్గహణం అట్టకథాయం (దీ. ని. అట్ట. ౨.౧౭; ధ. స. అట్ట. ౪౯౮; మ. ని. అట్ట. ౪.౨౦౦) వుత్తం. మహాసివత్థేరోపన యదిపి మహాకారుణికా బుద్ధా భగవన్తో సత్తానం హితసుఖవిధానతప్పరావ, వివేకజ్ఞాసయా పన విసజ్ఞారనిన్నా సబ్బసజ్ఞారేసు అజ్ఞుపేక్షనబహులాతి పశ్చమమహావిపాకచిత్తేన పటిసన్నిగ్గహణమాహ.

పురే పుణ్ణమాయ సత్తమదివసతో పట్టాయాతి పుణ్ణమాయ పురే సత్తమదివసతో పట్టాయ, సుక్కపక్ఖే నవమితో పట్టాయాతి అత్తో. సత్తమే దివసేతి నవమితో సత్తమే దివసే ఆసళ్ళిపుణ్ణమాయం. ఇదం సుపినన్తి ఇదాని వుచ్చమానాకారం. మజ్జిమట్టకథాయం పన “అనోతత్తదహం నేత్వా ఏకమన్తం అట్టంసు. అథ నేసం దేవియో ఆగన్త్వా మనుస్సమలహరణత్థం న్హాపేత్వా”తి (మ. ని. అట్ట. ౪.౨౦౦) వుత్తం. తత్త నేసం దేవియోతి మహారాజానం దేవియో. చరిత్వాతి గోచరం చరిత్వా.

హరితూపలిత్తాయాతి హరితేన గోమయేన కతపరిభణ్ణాయ. “సో చ ఖో పురిసగబ్బో, న ఇత్థిగబ్బో, పుత్తో తే భవిస్సతీ”తి ఏత్తకమేవ తే బ్రాహ్మణా అత్తనో సుపినసత్తనయేన కథేసుం. “సచే అగారం అజ్ఞావసిస్సతీ”తిఆది పన దేవతావిగ్గహేన తమత్తం యాథావతో పవేదేసుం.

ధమ్మతాతి ఏత్థ ధమ్మ-సద్ధో “జాతిధమ్మానం భిక్షవే సత్తాన”న్తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౧౩౧; ౩.౩౭౩; పటి. మ. ౧.౩౩) వియ పకతిపరియామో, ధమ్మో ఏవ ధమ్మతా యథా దేవో ఏవ దేవతాతి ఆహ “అయం సభావో”తి, అయం పకతీతి అత్తో. స్వామం సభావో అత్తో తథా నియతభావోతి ఆహ “అయం నియామోతి వుత్తం హోతీ”తి. నియామో పన బహువిధోతి తే సబ్బే అత్తుద్ధారనయేన ఉద్ధరిత్వా ఇధాధిప్పేతనియామమేవ దస్సేతుం “నియామో చ నామా”తిఆది వుత్తం. తత్త కమ్మానం నియామో కమ్మనియామో. ఏస నయో ఉతునియామాదీసు తీసు. ఇతరో పన ధమ్మో ఏవ నియామో ధమ్మనియామో, ధమ్మతా.

కుసలస్స కమ్మస్స. నిసేన్తో తిఖిణం కరోన్తో.

అరూపాదిభూమిభాగవిసేసవసేన ఉతువిసేసదస్సనతో ఉతువిసేసేన సింఘమానానం రుక్ఖాదీనం పుప్పఫలాదిగ్గహణం “తేసు తేసు జనపదేసు”తి విసేసేత్వా వుత్తం. తస్మిం తస్మిం కాలేతి తస్మిం తస్మిం వసంతాదికాలే.

మధురతో బీజతో తిత్తతో బీజతోతి యోజనా.

౧౮. వత్తమానసమీపే వత్తమానే వియ వోహరితబ్బన్తి “ఓక్కమతీ”తి వుత్తన్తి ఆహ “ఓక్కన్తో హోతీతి అయమేవత్తో”తి. ఏవం హోతీతి ఏవం వుత్తప్పకారేనస్స సమ్మజాననా హోతి. న ఓక్కమమానే పటిసన్నిక్ఖణస్స దువిజ్ఞోయ్యతాయ. యథా చ వుత్తం “పటిసన్నిచిత్తం న జానాతీ”తి. దససహస్సచక్కవాళపత్థరణేన వా అప్పమాణో. అతివియ సముజ్జలనభావేన ఉళారో . దేవానుభావన్తి దేవానం పభానుభావం. దేవానశ్చో పభం సో ఓభాసో అభిభవతి, న తేసం ఆధిపచ్చం. తేనాహ “నివత్తవత్తస్సా”తిఆది.

లోకానం లోకధాతూనం అన్తరో వివరో లోకన్తరో, సో ఏవ ఇత్థిలిజ్ఞవసేన “లోకన్తరికా”తి వుత్తో. రుక్ఖగచ్ఛాదినా కేనచి న హజ్జాన్తీతి అఘా, అసమ్మాధా. తేనాహ “నిచ్చవివటా”తి. అసంవుతాతి హేట్టా, ఉపరి చ కేనచి న పిహితా. తేన వుత్తం “హేట్టాపి అప్పతిట్టా”తి. తత్త పి-సద్దేన యథా హేట్టా ఉదకస్స పిథాయికా పథవీ నత్తీతి అసంవుతా లోకన్తరికా, ఏవం ఉపరిపి చక్కవాళేసు వియ దేవవిమానానం అభావతో అసంవుతా అప్పతిట్టాతి దస్సేతి. అన్తకారో ఏత్థ అత్తీతి అన్తకారా. చక్ఖవిజ్ఞాణం న జాయతి ఆలోకస్స అభావతో, న చక్ఖునో. తథా హి “తేన ఓభాసేన అజ్ఞామజ్ఞం సజ్ఞానన్తీ”తి వుత్తం. జమ్బుదీపే రితమజ్ఞన్తికవేలాయం పుబ్బవిదేహవాసీనం అత్తజ్ఞమనవసేన ఉపడ్డం సూరియమణ్డలం పజ్ఞాయతి, అపరగోయానవాసీనం ఉగ్గమనవసేన, ఏవం సేసదీపేసు పీతి ఆహ “ఏకప్పహారేనేవ తీసు దీపేసు పజ్ఞాయన్తీ”తి. ఇతో అజ్ఞాథా పన ద్వీసు ఏవ దీపేసు ఏకప్పహారేన పజ్ఞాయన్తీతి. ఏకేకాయ దిసాయ నవ నవ యోజనసతసహస్సాని అన్తకారవిధమనమ్మి ఇమినావ నయేన దట్టబ్బం. పభాయ నప్పహోన్తీతి అత్తనో పభాయ ఓభాసీతుం అనభిసమ్మనన్తి. యుగన్తరపబ్బతప్పమాణే ఆకాసే విచరణతో “చక్కవాళపబ్బతస్స వేమజ్ఞేన విచరన్తీ”తి వుత్తం.

వావటాతి ఖాదనత్తం గణ్ఠీతుం ఉపక్కమన్తా. విపరివత్తిత్వాతి వివత్తిత్వా. భిజ్జిత్వాతి ముచ్చాపత్తియా రితట్టానతో ముచ్చిత్వా, అజ్ఞపచ్చజ్ఞభేదనేన వా భిజ్జిత్వా. అచ్చన్తఖారేతి ఆతపసంతాపాభావేన అతిసీతభావమేవ సన్దాయ అచ్చన్తఖారతా వుత్తా సియా. న హి తం కప్పసణ్ఠహనఉదకం సమ్మత్తికరమహామేఘువుట్టం పథవిసన్ధారకం కప్పవినాసకం

ఉదకం వియ ఖారం భవితుం అరహతి. తథా హి సతి పథవీపి విలీయేయ్య, తేసం వా పాపకమ్మబలేన పేతానం ఉదకస్స పుబ్బభేళభావాపత్తి వియ తస్స ఉదకస్స తదా ఖారభావాపత్తి హోతీతి వుత్తం “అచ్చంతఖారే ఉదకే”తి.

ఏకయాగుపానమత్తమ్మీతి పత్తాదిభాజనగతం యాగుం గళోచిఆదిఉద్ధరణీయా గహేత్వా పివనమత్తమ్మి కాలం. సమంతతోతి సబ్బభాగతో ధప్పకారమ్మి.

౧౯. చతున్నం మహారాజానం వసేనాతి వేస్సవణాదిచతుమహారాజభావసామణ్ణోన.

యథావిహారంతి యథాసకం విహారం.

౨౦. పకతియాతి అత్తనో పకతియా ఏవ. తేనాహ “సభావేనేవా”తి. పరస్స సంతికే గహణేన వినా అత్తనో సభావేనేవ సయమేవ అధిట్ఠహిత్వా సీలసమ్మన్నా. బోధిసత్తమాతాపీతి అమ్మాకం బోధిసత్తమాతాపి. కాలదేవిలస్సాతి యథా కాలదేవిలస్స సంతికే అజ్ఞాదా గణ్ఠాతి, బోధిసత్తే పన...పే... సయమేవ సీలం అగ్గహేసి, తథా విపస్సీబోధిసత్తమాతాపీతి అధిప్పాయో.

౨౧. “మనుస్సీసూ”తి ఇదం పకతిచారిత్తవసేన వుత్తం, “మనుస్సిత్థియా నామ మనుస్సపురిసేసు పురిసాధిప్పాయచిత్తం ఉప్పజ్జేయ్య”తి. బోధిసత్తస్స మాతుయా పన దేవేసుపి తాదిసం చిత్తం నుప్పజ్జతేవ. యథా బోధిసత్తస్స ఆనుభావేన బోధిసత్తమాతు పురిసాధిప్పాయచిత్తం నుప్పజ్జతి, ఏవం తస్స ఆనుభావేనేవ సా కేనచి పురిసేన అనభిభవనీయాతి ఆహ “పాదా న వహంతి దిబ్బసజ్జలికా వియ బజ్జంతి”తి.

౨౨. పుట్టే “కామగుణాపసంహితం చిత్తం నుప్పజ్జతీ”తి వుత్తం, పున “పఞ్చహి కామగుణేహి సమప్పితా సమఙ్గీభూతా పరిచారేతీ”తి చ వుత్తం. కథమిదం అజ్ఞామజ్ఞాం న విరుజ్ఞతీతి ఆహ “పుట్టే”తిఆది. వత్తుపటిక్ఖేపోతి అబ్రహ్మచరియవత్తుపటిసేధో. తేనాహ “పురిసాధిప్పాయవసేనా”తి. ఆరమ్మణపటిలాభోతి రూపాదిపఞ్చకామగుణారమ్మణస్సేవ పటిలాభో.

౨౩. కిలమథోతి ఖేదో, కాయస్స గరుభావకథినభావాదయోపి తస్సా తదా న హోంతి ఏవ. “తిరోకుచ్చిగతం పస్సతీ”తి వుత్తం. కదా పట్ఠాయ పస్సతీతి ఆహ “కలలాదికాలం అతిక్కుమిత్వా”తిఆది. దస్సనే పయోజనం సయమేవ వదతి. తస్స అభావతో కలలాదికాలే న పస్సతి. పుత్తేన దహరేన మద్దేన ఉత్తానసేయ్యకేన సద్ధిం. “యం తం మాతూ”తిఆది పకతిచారిత్తవసేన వుత్తం. చక్కవత్తిగబ్బతోపి హి సవిసేసం బోధిసత్తగబ్బో పరిహారం లభతి పుజ్ఞాసమ్భారస్స సాతిసయత్తా, తస్మా బోధిసత్తమాతా అతివియ సప్పాయాహారాదారా చ హుత్వా సక్కచ్చం పరిహరతి. సుఖవాసత్థంతి బోధిసత్తస్స సుఖవాసత్థం. పురత్థాభిముఖోతి మాతు పురిమభాగాభిముఖో. ఇదాని తిరోకుచ్చిగతస్స దిస్సమానతాయ అబ్బంతరం, బాహిరఞ్చ కారణం దస్సేతుం “పుట్టే కతకమ్మ”నిఆది వుత్తం. అస్సాతి దేవియా. వత్తుంతి కుచ్చిం. ఫలికలబ్ధపటలాదినో వియ బోధిసత్తమాతుకుచ్చితచస్స పతనుభావేన ఆలోకస్స విబన్ధాభావతో యథా బోధిసత్తమాతా కుచ్చిగతం బోధిసత్తం పస్సతి, కిం ఏవం బోధిసత్తోపి మాతరం, అజ్ఞాఞ్చ పురతో రితం రూపగతం పస్సతి, నోతి ఆహ “బోధిసత్తో పనా”తిఆది. కస్మా పన సతి చక్కుమ్మి, ఆలోకే చ న పస్సతీతి ఆహ “న హి అంతోకుచ్చియం చక్కువిజ్ఞాణం ఉప్పజ్జతీ”తి. అస్సాసపస్సాసా వియ హి తత్థ చక్కువిజ్ఞాణమ్మి న ఉప్పజ్జతి తజ్జస్స సమన్నాహారస్స అభావతో.

౨౪. యథా అజ్ఞా ఇత్థియో విజాతప్పచ్చయా తాదిసేన రోగేన అభిభూతాపి హుత్వా మరన్తి, బోధిసత్తమాతు పన బోధిసత్తే కుచ్చిగతే తస్స విజాయననిమిత్తం, న కోచి రోగో ఉప్పజ్జతి, కేవలం ఆయుపరిక్ఖయేనేవ కాలం కరోతి, స్వాయమట్టో హేట్టా వుత్తో ఏవ. “బోధిసత్తేన వసితట్టానజ్ఞో”తిఆది తస్స కారణవచనం. అజ్ఞోసం అపరిభోగన్తి అజ్ఞోహి న పరిభుజ్జోతబ్బం, న పరిభోగయోగ్యన్తి అట్టో. తథా సతి బోధిసత్తపితు అజ్ఞాయ అగ్గమహేసియా భవితబ్బం, తథాపి బోధిసత్తమాతరి ధర్మన్తియా అయుజ్జమానకన్తి ఆహ “న చ సక్కా”తిఆది. అపనేత్వాతి అగ్గమహేసిరానతో నీహరిత్వా. అత్తని ఛన్దరాగవసేనేవ బహిద్ధా ఆరమ్మణపరియేసనాతి విసయినిసారాగో సత్తానం విసయేసు సారాగస్స బలవకారణన్తి దస్సేన్తో ఆహ “సత్తానం అత్తభావే ఛన్దరాగో బలవా హోతీ”తి. అనురక్ఖితుం న సక్కోతీతి సమ్మా గబ్బపరిహారం నానుయుజ్జతి. తేన గబ్బో బహ్వబాధో హోతి. వత్థు విసదం హోతీతి గబ్బాసయో విసుద్ధో హోతి. మాతు మజ్జిమవయస్స తతియకోట్టాసే బోధిసత్తగబ్బోక్కమనమ్మి తస్సా ఆయుపరిమాణవిలోకనేనేవ సజ్గహితం వయోవసేన ఉప్పజ్జనకవికారస్స పరివజ్జనతో. ఇత్థిసభావేన ఉప్పజ్జనకవికారో పన బోధిసత్తస్స ఆనుభావేనేవ వూపసమతి.

౨౫. సత్తమాసజాతోతి పటిసన్దిగ్గహణతో సత్తమే మాసే జాతో. సో సీతుణ్ణక్ఖమో న హోతి అతివియ సుఖుమాలతాయ. అట్టమాసజాతో కామం సత్తమాసజాతతో బుద్ధివయవా, ఏకచ్ఛే పన చమ్మపదేసా వుద్ధిం పాపుణన్తా ఘట్టనం న సహన్తి, తేన సో న జీవతి. “సత్తమాసజాతస్స పన న తావ తే జాతా”తి వదన్తి.

౨౬. దేవా పఠమం పటిగ్గణ్ణీతి “లోకనాథం మహాపురిసం సయమేవ పఠమం పటిగ్గణ్ణామా”తి సజ్ఞాతగారవబహుమానా అత్తనో పీతిం పవేదేన్తా ఖీణాసవా సుద్ధావాసబ్రహ్మణో ఆదితో పటిగ్గణ్ణి. సూతివేసన్తి సూతిజగ్గనధాతివేసం. ఏకేతి అభయగిరివాసినో. మచ్చక్ఖీసదిసం ఛవివసేన. అట్టాసి న నిసీది, న నిపజ్జి వా. తేన వుత్తం “రితావ బోధిసత్తం బోధిసత్తమాతా విజాయతీ”తి. నిద్దుక్ఖతాయ రితా ఏవ హుత్వా విజాయతి. దుక్ఖస్స హి బలవభావతో తం దుక్ఖం అసహమానా అజ్ఞా ఇత్థియో నిసీన్నా వా నిపన్నా వా విజాయన్తి.

౨౭. అజినప్పవేణియాతి అజినచమ్మేహి సిబ్బిత్వా కతపవేణియా. మహాతేజోతి మహానుభావో. మహాయసోతి మహాపరివారో, విపులకిత్తిఘోసో చ.

౨౮. భగ్గవిభగ్గాతి సమ్బాధట్టానతో నిక్ఖమనేన విభావితత్తా భగ్గా, విభగ్గా వియ చ హుత్వా, తేన సేసం అవిసదభావమేవ దస్సేతి. అలగ్గో హుత్వాతి గబ్బాసయే, యోనిపదేసే చ కత్థచి అలగ్గో అసత్తో హుత్వా, యతో “ధమకరణతో ఉదకనిక్ఖమనసదిస”న్తి వుత్తం. ఉదకేనాతి గబ్బాసయగతేన ఉదకేన. అమక్ఖితోవ నిక్ఖమతి సమ్మక్ఖితస్స తాదిసస్స ఉదకసేవ్హాదికస్సేవ తత్థ అభావతో. బోధిసత్తస్స హి పుజ్ఞానుభావతో పటిసన్దిగ్గహణతో పట్టాయ తం రానం పుట్టేపి విసుద్ధం విసేసతో పరమసుగన్ధగన్ధకుటి వియ చన్దనగన్ధం వాయన్తం తిట్టతి.

ఉదకవట్టియోతి ఉదకక్ఖన్దా.

౩౧. ముహుత్తజాతోతి ముహుత్తేన జాతో హుత్వా ముహుత్తమత్తోవ. అనుధారియమానేతి అనుకూలవసేన నీయమానే. ఆగతానేవాతి తం రానం ఉపగతాని ఏవ. అనేకసాఖన్తి రతనమయానేకసతపతిట్టానహీరకం. సహస్సమణ్డలన్తి తేసం ఉపరిట్టితం అనేకసహస్సమణ్డలహీరకం. మరూతి దేవా. న ఖో పన ఏవం దట్టబ్బం పదవీతిహారతో పగేవ దిసావిలోకనస్స కతత్తా. తేనాహ “మహాసత్తో హి”తిఆది. ఏకజ్గణానీతి వివటభావేన విహరజ్గణపరివేణజ్గణాని వియ

ఏకభగవదసాని అహింస. సదినోపి నత్తితి తుష్టాకం ఇదం విలోకనం విసిట్టే పస్సితుం “ఇథ తుష్టేహి సదినోపి నత్తి, కుతో ఉత్తరితరో”తి ఆహంసు. అగ్గోతి పధానో, కేన పనస్స పధానతాతి ఆహ “గుణోహి”తి. పఠమ-సద్ధో చేత్థ పధానపరియాయో. బోధిసత్తస్స పన పధానతా అనణ్ణసాధారణాతి ఆహ “సబ్బపఠమో”తి, సబ్బపధానోతి అత్థో. ఏతస్సేవాతి అగ్గసద్ధస్సేవ. ఏత్థ చ మహేసక్ఖా తావ దేవా తథా చ వదన్తి, ఇతరే పన కథన్తి? మహేసత్తస్స ఆనుభావదస్సనాదినా. మహేసక్ఖానణ్ణో దేవానం మహేసత్తస్స ఆనుభావో వియ తేన సదిసానమ్మి ఆనుభావో పచ్చక్ఖో అహోసేతి, ఇతరే పన తేసం వచనం సుత్వా సద్దహన్తా అనుమినన్తా తథా ఆహంసు. పరిపాకగతపుబ్బహేతుసంసిద్ధాయ ధమ్మతాయ చోదియమానో ఇమస్మిం...పే.... బ్యాకాసి.

జాతమత్తస్సేవ బోధిసత్తస్స రానాదీని యేసం విసేసాధిగమానం పుబ్బనిమిత్తభూతానీతి తే నిద్ధారేత్వా దస్సేన్తో “ఏత్థ చా”తిఆదిమాహ. తత్థ పతిట్ఠానం చతురిద్ధిపాదపటిలాభస్స పుబ్బనిమిత్తం ఇద్ధిపాదవసేన లోకుత్తరధమ్మేసు సుప్పతిట్ఠితభావసమిజ్జనతో. ఉత్తరాభిముఖభావో లోకస్స ఉత్తరణవసేన గమనస్స పుబ్బనిమిత్తం. తేన హి భగవా సదేవకస్స లోకస్స అభిభూతో, కేనచి అనభిభూతో అహోసి. తేనాహ “మహాజనం అజ్ఞోత్తరిత్వా అభిభవిత్వా గమనస్స పుబ్బనిమిత్త”న్తి. తథా సత్తపదగమనం సత్తపదబోజ్జగ్గసమ్మన్న అరియమగ్గగమనస్స. సువిసుద్ధసేతచ్ఛత్తధారణం సువిసుద్ధవిముత్తిఛత్తధారణస్స. పశ్చరాజకకుధభణ్ణసమాయోగో పశ్చవిధవిముత్తిగుణసమాయోగస్స. అనావటదిసానువిలోకనం అనావటణాణతాయ. “అగ్గోహమస్మీ”తిఆదినా అభమ్మితవాచాభాసనం కేనచి అవిబన్ధనీయతాయ అప్పవత్తియస్స సద్ధమ్మచక్కప్పవత్తనస్స. “అయమన్తిమా జాతీ”తి ఆయతిం జాతియా అభావకిత్తనా అనుపాది...పే.... పుబ్బనిమిత్తన్తి వేదితబ్బం తస్స తస్స అనాగతే లద్ధబ్బవిసేసస్స తం తం నిమిత్తం అబ్యభిచారీతి కత్వా. న ఆగతోతి ఇమస్మిం సుత్తే, అణ్ణత్థ చ వక్ఖమానాయ అనుపుబ్బియా న ఆగతో. ఆహరిత్వాతి తస్మిం తస్మిం సుత్తే, అట్ఠకథాసు చ ఆగతనయేన ఆహరిత్వా దీపేతబ్బో.

“దససహస్సీలోకధాతు కమ్మీ”తి ఇదం సతిపి ఇథ పాళియం ఆగతత్తే వక్ఖమానానం అచ్చరియానం మూలభూతం దస్సేతుం వుత్తం, ఏవం అణ్ణమ్మి ఏవరూపం దట్ఠబ్బం. తన్తిబద్ధా వీణా చమ్మబద్ధా భేరియోతి పశ్చాజ్ఞికతూరియస్స నిదస్సనమత్తం, చ-సద్దేన వా ఇతరేసమ్మి సజ్గహో దట్ఠబ్బో. “అన్దుబన్ధనాదీని తజ్ఞణే ఏవ ఛజ్జిత్వా పున పాకతికానేవ హోన్తి, తథా జచ్చన్దాదీనం చక్ఖసోతాదీని తథారూపకమ్మపచ్చయా తస్మింయేవ ఖణే ఉప్పజ్జిత్వా తావదేవ విగచ్ఛన్తీ”తి వదన్తి. ఛిజ్జింసూతి చ పాదేసు బన్ధట్ఠానేసు ఛిజ్జింసు. విగచ్ఛింసూతి వూపసమింసు. ఆకాసట్ఠకరతనాని నామ తంతంవిమానగతమణిరతనాదీని. సకతేజోభాసితానీతి అతివియ సముజ్జలాయ అత్తనో పభాయ ఓభాసితాని అహింసం. నప్పవత్తితి న సన్నిపాతో. న వాయీతి ఖరో వాతో న వాయి. ముదుసుఖో పన సత్తానం సుఖావహో వాయి. పథవిగతా అహింసం ఉచ్చట్ఠానే రాతుం అవిసహన్తా. ఉతుసమ్మన్నోతి అనుణ్ణాసీతతాసజ్ఞాతేన ఉతునా సమ్మన్నో. అప్పోటనం వుచ్చతి భుజహత్థసజ్ఞట్ఠనసద్ధో, అత్థతో పన వామహత్థం ఉరే రపేత్వా దక్ఖిణేన పుథుపాణినా హత్థతాళనేన సద్దకరణం. ముఖేన ఉస్సేళనం సద్దస్స ముశ్చనం సేళనం. ఏకద్ధజమాలా అహోసి నిరన్తరం ధజమాలాసమోధానగతాయ. న కేవలశ్చ ఏతాని ఏవ, అథ ఖో అణ్ణానిపి “విచిత్తపుప్పసుగన్ధపుప్పవస్సదేవోపవస్సి సూరియే దిస్సమానే ఏవ తారకా ఓభాసింసు, అచ్చం విప్పసన్నం ఉదకం పథవితో ఉబ్బిజ్జి, బిలాసయా చ తిరచ్ఛానా ఆసయతో నిక్ఖమింసు, రాగదోసమోహాపి తను భవింసు, పథవియం రజో వూపసమి, అనిట్ఠగన్ధో విగచ్ఛి, దిబ్బగన్ధో వాయి, రూపినో దేవా సరూపేనేవ మనుస్సానం ఆపాథం అగమంసు, సత్తానం చుత్తాపపాతా నాహింసు”న్తి ఏవమాదీని యాని మహాభినీహారసమయే ఉప్పన్నాని ద్వత్తింసపుబ్బనిమిత్తాని, తాని అనవసేసతో తదా అహింసున్తి.

తత్రాపీతి తేసుపి పథవికమ్నాదీసు ఏవం పుబ్బనిమిత్తభావో వేదితబ్బో. న కేవలం సమ్మతిజాతస్స రానాదీసు ఏవాతి అధిప్పాయో. సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణపటిలాభస్స పుబ్బనిమిత్తం సబ్బస్స ఇ్ఞోయ్యస్స, తిత్తకరమతస్స చ చాలనతో. కేనచి అనుస్సాహితానంయేవ ఇమస్మింయేవ ఏకచక్కువాళే సన్నిపాతో కేనచి అనుస్సాహితానంయేవ ఏకప్పహారేనేవ సన్నిపతిత్వా ధమ్మపటిగ్గణ్ఠనస్స పుబ్బనిమిత్తం. పరమం దేవతానం పటిగ్గహణం దిబ్బవిహారపటిలాభస్స, పచ్చా మనుస్సానం పటిగ్గహణం తత్థేవ రానస్స నిచ్చలసభావతో ఆనేజ్జవిహారపటిలాభస్స పుబ్బనిమిత్తం. వీణానం సయం వజ్జనం పరూపదేసేన వినా సయమేవ అనుపుబ్బవిహారపటిలాభస్స పుబ్బనిమిత్తం. భేరీనం వజ్జనం చక్కువాళపరియంతాయ పరిసాయ పవేదనసమత్థస్స ధమ్మభేరియా అనుసావనస్స అమతదుద్దుభిఘోసనస్స పుబ్బనిమిత్తం. అన్దుబ్బంతాదీనం చేదో మానవినిబద్ధభేదనస్స పుబ్బనిమిత్తం. మహాజనస్స రోగవిగమో తస్సేవ సకలవట్టదుక్ఖరోగవిగమభూతస్స సచ్చపటిలాభస్స పుబ్బనిమిత్తం. “మహాజనస్సా”తి పదం “మహాజనస్స దిబ్బచక్కుపటిలాభస్స, మహాజనస్స దిబ్బసోతథాతుపటిలాభస్సా”తిఆదినా తత్థ తత్థ ఆనేత్వా సమ్మన్ధితబ్బం. ఇద్ధిపాదభావనావసేన సాతిసయజ్ఞాణజవసమ్మత్తిసిద్ధితి ఆహ “పీఠసప్పీనం జవసమ్మదా చతురిద్ధిపాదపటిలాభస్స పుబ్బనిమిత్త”న్తి. సుపట్టనసమ్మాపుణ్ణం చతుపటిసమ్మిదాధిగమస్స పుబ్బనిమిత్తం. అత్థాదిఅనురూపం అత్థాదీసు సమ్మటిపత్తిభావతో. రతనానం సకతేజోభాసితత్తం యం లోకస్స ధమ్మోభాసం దస్సేస్సతి, తేన తస్స సకతేజోభాసితత్తస్స పుబ్బనిమిత్తం.

చతుబ్రహ్మవిహారపటిలాభస్స పుబ్బనిమిత్తం తస్స సబ్బసో వేరవూపసమనతో. ఏకాదసఅగ్గినిబ్బాపనస్స పుబ్బనిమిత్తం దున్నిబ్బాపననిబ్బానభావతో. ఇాణాలోకాదస్సనస్స పుబ్బనిమిత్తం అనాలోకే ఆలోకదస్సనభావతో. నిబ్బానరసేనాతి కేలోసానం నిబ్బాయనరసేన. ఏకరసభావస్సాతి సాసనస్స సబ్బత్థ ఏకరసభావస్స, త ఇచ్చా ఖో అమధురస్స లోకస్స సబ్బసో మధురభావాపాదనేన. ద్వాసత్తిదిట్టిగతభిన్దనస్స పుబ్బనిమిత్తం సబ్బసో దిట్టిగతవాతాపనయనవసేన. ఆకాసాదిఅప్పతిట్టవిసమచ ఇచ్చలట్టానం పహాయ సకుణానం పథవిగమనం తాదీసం మిచ్చాగాహం పహాయ సత్తానం పాణేహి రతనత్తయసరణగమనస్స పుబ్బనిమిత్తం. బహుజనకన్తతాయాతి చన్దస్స వియ బహుజనస్స కన్తతాయ. సూరియస్స ఉణ్ఠసీతవివజ్జితఉతుసుఖతా పరిళాహవివజ్జితకాయికచేతసికసుఖప్పత్తియా పుబ్బనిమిత్తం. దేవతానం అప్పోటనాదీహి కీళనం పమోదుప్పత్తి భవన్తగమనేన, ధమ్మసభావబోధనేన చ ఉదానవసేన పమోదవిభావనస్స పుబ్బనిమిత్తం. ధమ్మవేగవస్సనస్సాతి దేసనాజ్ఞాణవేగేన ధమ్మామతస్స వస్సనస్స పుబ్బనిమిత్తం. కాయగతాసతివసేన లద్ధం ఝానం పాదకం కత్వా ఉప్పాదితమగ్గఫలసుఖానుభవో కాయగతాసతిఅమతపటిలాభో, తస్స పన కాయస్సాపి అతప్పకసుఖావహత్తా ఖుదాపిపాసాపీళనాభావో పుబ్బనిమిత్తం వుత్తో . అట్ఠకథాయంపన ఖుదం, పిపాస ఇచ్చ భిన్దిత్వా వుత్తం. తత్థ పుబ్బనిమిత్తానం భేదో విసేససామజ్ఞావిభాగేన, గోబలీబద్ధజాయేన చ గహేతబ్బో. “సయమేవా”తి పదం “అట్ఠజ్ఞకమగ్గద్వారవివరణస్సా”తి ఏత్థాపి ఆనేత్వా సమ్మన్ధితబ్బం. భరితభావస్సాతి పరిపుణ్ణభావస్స. “అరియద్ధజమాలామాలితాయాతి కాసాయద్ధజమాలావన్తతాయా”తి కేచి, సదేవకస్స లోకస్స పన అరియమగ్గబోజ్జుద్ధజమాలాహి మాలిభావస్స పుబ్బనిమిత్తం. యం పనేత్థ అనుద్ధటం, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

ఏత్థాతి “సమ్మతిజాతో”తిఆదినా ఆగతే ఇమస్మిం వారే. విస్సజ్జితోవ, తస్మా అప్ఘేహి ఇథ అపుబ్బం వత్తబ్బం నత్థితి అధిప్పాయో. తదా పథవియం గచ్చన్తోపి మహాసత్తో ఆకాసేన గచ్చన్తో వియ మహాజనస్స తథా ఉపట్టాసీతి అయమేత్థ నియతి ధమ్మనియామో బోధిసత్తానం ధమ్మతా తి ఇదం నియతివాదవసేన కథనం. పుట్టే పురిమజాతీసు తాదీసస్స పుణ్ణసమ్మారకమ్మస్స కతత్తా ఉపచితత్తా మహాజనస్స తథా ఉపట్టాసీతి ఇదం పుట్టేకతకమ్మవాదవసేన కథనం. ఇమేసం

సతానం ఉపరి ఈసనసీలతాయ యథాసకం కమ్మమేవ ఇస్సరో నామ, తస్స నిమ్మానం అత్తనో ఫలస్స నిబ్బత్తనం మహాపురిసోపి సదేవకం లోకం అభిభవితం సమత్తేన ఉళారేన పుణ్ణాకమ్మేన నిబ్బత్తితో, తేన ఇస్సరేన నిమ్మితో నామ, తస్స చాయం నిమ్మానవిసేసో, యదిదం మహానుభావతా, యాయ మహాజనస్స తథా ఉపట్టాసీతి ఇదం ఇస్సరనిమ్మానవసేన కథనం. ఏవం తం తం బహులం వత్వా కిం ఇమాయ పరియాయకథాయాతి అవసానే ఉజ్జకమేవ బ్యాకరి. సమ్మతిజాతో పథవియం కథం పదసా గచ్ఛతి, ఏవం మహానుభావో ఆకాసేన మణ్ణో గచ్ఛతీతి పరికప్పనవసేన ఆకాసేన గచ్ఛంతో వియ అహోసి. సీఘతరం పన సత్తపదవీతిహారేన గతత్తా దిస్సమానరూపోపి మహాజనస్స అదిస్సమానో వియ అహోసి. అచేలకభావో, ఖుద్ధకసరీరతా చ తాదిసస్స ఇరియాపథస్స న అనుచ్ఛవికాతి కమ్మానుభావసంజ్ఞానితపాటిహారియవసేన అలక్కుతపటియత్తో వియ, సోళసవస్సుద్దేసికో వియ చ మహాజనస్స ఉపట్టాసీతి వేదితబ్బం. మహాసత్తస్స పుణ్ణానుభావేన తదా తథా ఉపట్టానమత్తమేవేతన్తి. పచ్చా బాలదారకోవ అహోసి, న తాదిసోతి. బుద్ధభావానుచ్ఛవికస్స బోధిసత్తానుభావస్స యాథావతో పవేదితత్తా పరిసా చస్స బ్యాకరణేన బుద్ధేన వియ...పే.... అత్తమనా అహోసి.

సబ్బధమ్మతాతి సబ్బా సోళసవిధాపి యథావుత్తా ధమ్మతా సబ్బబోధిసత్తానం హోంతీతి వేదితబ్బా పుణ్ణాఞ్ఞాణసమ్మారదస్సనేన నేసం ఏకసదిసత్తా.

ద్యత్తింసమహాపురిసలక్ఖణవణ్ణనా

౩౩. దుకూలచుమ్మటకేతి దహరస్స నిపజ్జనయోగ్యతావసేన పటిసంహటదుకూలసుఖమే. “ఖత్తియో బ్రాహ్మణో”తి ఏవమాది జాతి. “కోణ్ణిణ్ణో గోతమో”తి ఏవమాది గోతం. “పోణికా చిక్ఖల్లికా సాకియా కోళియా”తి ఏవమాది కులపదేసో. ఆది-సద్దేన రూపిస్సరియపరివారాదిసబ్బసమ్మత్తియో సజ్జణ్ణాతి. మహాంతస్సాతి విపులస్స, ఉళారస్సాతి అత్తో. నిప్పత్తియోతి సిద్ధియో. గంతబ్బగతియాతి గతి-సద్దస్స కమ్మసాధనతమాహ. ఉపపజ్జనవసేన హి సుచరితదుచ్ఛరితేహి గంతబ్బాతి గతియో, ఉపపత్తిభవవిసేసో. గచ్ఛతి యథారుచి పవత్తతీతి గతి, అజ్ఞాసయో. పటిసరణేతి పరాయణే అవస్సయే. సబ్బసజ్జతవిసంయుత్తస్స హి అరహతో నిబ్బానమేవ తంపటిసరణం. త్యాహన్తి తే అహం.

దసవిధే కుసలధమ్మే, అగరహితే చ రాజధమ్మే (జా. ౨ మహామంసజాతకే విత్థారో) నియుత్తోతి ధమ్మికో. తేన చ ధమ్మేన సకలం లోకం రజ్జోతీతి ధమ్మరాజా. యస్మా చక్రవర్తి ధమ్మేన శాయేన రజ్జం అధిగచ్ఛతి, న అధమ్మేన, తస్మా వుత్తం “ధమ్మేన లద్ధరజ్జత్తా ధమ్మరాజా”తి. చతుసా దిసాసు సముద్ధపరియోసానతాయ చతురన్తా నామ తత్థ తత్థ దీపే మహాపథవీతి ఆహ “పురత్థిమ...పే.... ఇస్సరో”తి. విజితావీతి విజేతబ్బస్స విజితవా, కామకోధాదికస్స అబ్బన్తరస్స, పటిరాజభూతస్స బాహిరస్స చ అరిగణస్స విజయి, విజేత్వా రితీతి అత్తో. కామం చక్రవర్తినో కేనచి యుద్ధం నామ నత్తి, యుద్ధేన పన సాధేతబ్బస్స విజయస్స సిద్ధియా “విజితసంజ్ఞామో”తి వుత్తం. జనపదేవ చతుర్బిధఅచ్చరియధమ్మాదిసమన్నాగతే అస్మిం రాజిని ధావరియం కేనచి అసంహారియం దళ్ళం భత్తభావం పత్తో, జనపదే వా అత్తనో ధమ్మికాయ పటిపత్తియా ధావరియం ధిరభావం పత్తోతి జనపదత్థావరియప్పత్తో. మనుస్సానం ఉరే సత్థం రపేత్వా ఇచ్చితధనహరణాదినా పరసాహసకారితాయ సాహసికా.

రతిజననట్టనాతి అతప్పకపీతిసోమనస్సుప్పాదనేన. సద్దత్తతో పన రమేతీతి రతనం. “అహో మనోహర”ని చిత్రే కత్తబ్బతాయ చిత్రీకతం. “స్వాయం చిత్రీకారో తస్య పూజనీయతాయా”తి చిత్రీకతని పూజనీయని అత్తం వదని. మహాన్తం విపులం అపరిమితం మూలం అగ్గతీతి మహద్గం. నట్టి ఏతస్య తులా ఉపమాతి అతులం, అసదిసం. కదాచి ఏవ ఉప్పజ్జనతో దుక్ఖేన లద్దబ్బత్తా దుల్లభదస్సనం. అనోమేహి ఉళారగుణోహవ సత్తేహి పరిభుజ్జితబ్బతో అనోమసత్తపరిభోగం. ఇదాని నేసం చిత్రీకతాదిఅత్తానం సవిసేసం చక్కరతనే లబ్బమానతం దస్సేత్వా ఇతరేసుపి తే అతిదిసితుం “చక్కరతనస్స వా”తిఆది ఆరద్ధం. అజ్ఞం దేవట్టానం నామ న హోతి రజ్ఞో అనజ్ఞసాధారణీస్సరియాదిసమ్మత్తిపటిలాభహేతుతో, సత్తానజ్ఞా యథిచ్చితత్తపటిలాభహేతుతో. అగ్గో నట్టి అతివియ ఉళారసముజ్జలసత్తరతనమయత్తా, అచ్చరియబ్బుతమహానుభావతాయ చ. యదగ్గేన మహద్గం, తదగ్గేన అతులం. సత్తానం పాపజిగుచ్చనేన విగతకాళకో పుజ్జపసుతతాయ మణ్ణభూతో యాదిసో కాలో బుద్ధుప్పాదారహో, తాదిసే ఏవ చక్కవత్తినమ్మి సమ్మవోతి ఆహ “యస్మా చ పనా”తిఆది. ఉపమావసేన చేతం వుత్తం, ఉపమోపమేయ్యానజ్ఞా న అచ్చన్నమేవ సదిసతా. తస్మా యథా బుద్ధా కదాచి కరహాచి ఉప్పజ్జని, న తథా చక్కవత్తినో, ఏవం సన్నేపి చక్కవత్తివత్తపరిపూరణస్సాపి దుక్కరభావతోపి దుల్లభుప్పాదాయేవాతి, ఇమినా దుల్లభుప్పాదతాసామజ్ఞోన తేసం దుల్లభదస్సనతా వుత్తాతి వేదితబ్బం. కామం చక్కరతనానుభావేన సిజ్ఞమానో గుణో చక్కవత్తిపరివారసాధారణో, తథాపి “చక్కవత్తి ఏవ నం సామిభావేన విసవితాయ పరిభుజ్జితీ”తి వత్తబ్బతం అరహాతి తదత్తం ఉప్పజ్జనతోతి దస్సేన్తో “తదేత”నిఆదిమాహ. యథావుత్తానం పజ్ఞాన్నం, ఛన్నమ్మి వా అత్తానం ఇతరరతనేసుపి లబ్బనతో “ఏవం సేసానిపీ”తి వుత్తం. హత్తిఅస్స-పరిణాయకరతనేహి అజితవిజయతో, చక్కరతనేన చ పరివారభావేన, సేసేహి పరిభోగూపకరణభావేన సమన్నాగతో. హత్తిఅస్సమణిఇత్తిరతనేహి పరిభోగూపకరణభావేన సేసేహి పరివారభావేనాతి యోజనా.

చతున్నం మహాదీపానం సిరివిభవన్తి తత్త లద్ధం సిరిసమ్మత్తిజ్ఞోవ భోగసమ్మత్తిజ్ఞా. తాదిసమేవాతి “పురేభత్తమేవా”తిఆదినా వుత్తానుభావమేవ. యోజనప్పమాణం పదేసం బ్యాపనేన యోజనప్పమాణం అన్తకారం. అతిదీఘతాదిభబ్బిధదోసపరివజ్జితం.

సూరాతి సత్తివన్తో, నిబ్బయాతి అత్తోతి ఆహ “అభీరుకా”తి. అజ్ఞన్తి కారణం. యేన కారణేన “వీరా”తి వుచ్చేయ్యుం, తం వీరజ్ఞం. తేనాహ “వీరియస్సేతం నామ”ని. యావ చక్కవాళపబ్బతా చక్కస్స వత్తనతో “చక్కవాళపబ్బతం సీమం కత్వా రితసముద్దపరియన్త”ని వుత్తం. “అదణ్ణేనా”తి ఇమినావ ధనదణ్ణస్స, సరీరదణ్ణస్స చ అకరణం వుత్తం. “అసత్థేనా”తి ఇమినా పన సేనాయ యుజ్జనస్సాని తదుభయం దస్సేతుం “యే కతాపరాధే”తిఆది వుత్తం. వుత్తప్పకారని సాగరపరియన్తం.

“రజ్జానట్టేన రాగో, తణ్ణాయనట్టేన తణ్ణా”తి పవత్తిఆకారభేదేన లోభో ఏవ ద్విధా వుత్తో. తథా హిస్స ద్విధాపి ఛదనట్టో ఏకన్తికో. యథాహ “అన్తతమం తదా హోతి, యం రాగో సహతే నర”ని, (నేత్తి. ౧౧, ౨౭) “తణ్ణాఛదనఛాదితా”తి (ఉదా. ౬౪) చ. ఇమినా నయేన దోసాదీనమ్మి ఛదనట్టో వత్తబ్బో. కిలేసగ్గహణేన విచికిచ్చాదయో సేసకిలేసా వుత్తా. యస్మా తే సబ్బే పాపధమ్మా ఉప్పజ్జమానా సత్తసన్తానం ఛాదేత్వా పరియోనన్తిత్వా తిట్టన్తి కుసలప్పవత్తిం నివారేన్తి, తస్మా తే “ఛదనా, ఛదా”తి చ వుత్తా. వివట్టచ్చదాతి చ ఓ-కారస్స ఆ-కారం కత్వా నిద్దేసో.

౩౮. తాను ద్విన్నమ్మి నిప్పత్తినం. నిమిత్తభూతానీతి శాపకకారణభూతాని. తథా హి లక్ష్మీయతి మహాపురిసభావో ఏతేహీతి లక్ష్మణాని. రానగమనాదీసు భూమియం సుట్టు సమం పతిట్టితా పాదా ఏతస్సాతి సుప్పతిట్టితపాదో. తం పనస్స సుప్పతిట్టితపాదతం బృతిరేకముఖేన విభావేతుం “యథా”తిఆది వుత్తం. తత్త అగ్గతలన్తి అగ్గపాదతలం. పణ్ణీతి పణ్ణీతలం. పస్సన్తి పాదతలస్స ద్వీసు పస్సేసు ఏకేకం, ఉభయమేవ వా పరియన్తం పస్సం. “అస్స పనా”తిఆది అన్వయతో అత్థవిభావనం. సువణ్ణపాదుకతలమివ ఉజుకం నిక్ఖిపియమానం. ఏకప్పహరేనేవాతి ఏకక్ఖణ్ణేయేవ. సకలం పాదతలం భూమిం పుసతి నిక్ఖిపనే. ఏకప్పహరేనేవ సకలం పాదతలం భూమితో ఉట్టహాతీతి యోజనా. తస్మా అయం సుప్పతిట్టితపాదోతి నిగమనం. యం పనేత్థ వత్తబ్బం అనుపుబ్బనిన్నాదిఅచ్చరియబ్బుతం నిస్సన్దఫలం, తం పరతో లక్ష్మణసుత్తవణ్ణనాయం (దీ. ని. అట్టం ౩.౨౦౧) ఆవిభవిస్సతీతి.

నాభి దిస్సతీతి లక్ష్మణచక్రస్స నాభి పరిమణ్ణలసణ్ణానా సుపరిబృత్తా హుత్వా దిస్సతి, లబ్బతీతి అధిప్పాయో. నాభిపరిచ్చిన్నాతి తస్సం నాభియం పరిచ్చిన్నా పరిచ్ఛేదవసేన రితా. నాభిముఖపరిక్లేపపట్టోతి పకతిచక్రస్స అక్ఖబ్బాహతపరిహరణత్తం నాభిముఖే రపేతబ్బం పరిక్లేపపట్టో, తప్పటిచ్చన్నో ఇధ అధిప్పేతో. నేమిమణికాతి నేమియం ఆవలిభావేన రితమణికాలేఖా. సమ్మహులవారోతి బహువిధలేఖజ్ఞవిభావనవారో. సత్తీతి ఆవుధసత్తి. సిరివచ్చోతి సిరిఅజ్ఞా. నన్దీతి దక్ఖిణావత్తం. సోవత్తికోతి సోవత్తిఅజ్ఞో. వటంసకోతి ఆవేశం. వడ్డమానకన్తి పురిమహాదీసు దీపజ్ఞం. మోరహత్థకోతి మోరపిణ్ణకలాపో, మోరపిణ్ణపటిసిబ్బితో వా బీజనీవిసేసో. వాళబీజనీతి చామరివాలం. సిద్ధత్థాది పుణ్ణఘటపుణ్ణపాతియో. “చక్రవాళో”తి వత్వా తస్స పధానావయవే దస్సేతుం “హిమవా సినేరు...పే.... సహస్సానీ”తి వుత్తం. “చక్రవత్తిరజ్ఞో పరిసం ఉపాదాయా”తి ఇదం హత్తిరతనాదీనమ్మి తత్త లబ్బమానభావదస్సనం. సబ్బోతిసత్తిఆదికో యథావుత్తో అజ్ఞవిసేసో చక్రలక్ష్మణస్సేవ పరివారోతి వేదితబ్బో.

“ఆయతపణ్ణీ”తి ఇదం అజ్ఞోసం పణ్ణీతో దీఘతం సన్ధాయ వుత్తం, న పన అతిదీఘతన్తి ఆహ “పరిపుణ్ణపణ్ణీ”తి. యథా పన పణ్ణీలక్ష్మణం పరిపుణ్ణం నామ హోతి, తం బృతిరేకముఖేన దస్సేతుం “యథా హి”తిఆది వుత్తం. ఆరగ్గేనాతి మణ్ణలాయ సిఖాయ. వట్టేత్వాతి యథా సువట్టం హోతి, ఏవం వట్టేత్వా. రత్తకమ్మలగేణ్ణుకసదిసాతి రత్తకమ్మలమయగేణ్ణుకసదిసా.

“మక్కుటస్సేవా”తి దీఘభావం, సమతజ్ఞా సన్ధాయేతం వుత్తం. నియ్యాసతేలేనాతి ఛత్తిరితనియ్యాసాదినియ్యాససమ్మిస్సేన తేలేన, యం “సురభినియ్యాస”న్తిపి వదన్తి. నియ్యాసతేలగ్గహణశ్చత్థి హరితాలవట్టియా ఘనసినిద్ధభావదస్సనత్తం.

యథా సతక్ఖత్తం విహతం కప్పాసపటలం సప్పిమణ్ణే ఓసారితం అతివియ ముదు హోతి, ఏవం మహాపురిసస్స హత్థపాదాతి దస్సేన్తో “సప్పిమణ్ణే”తిఆదిమాహ. తలునాతి సుఖుమాలా.

చమ్మేనాతి అజ్ఞలన్తరవేరితచమ్మేన. పటిబద్ధఅజ్ఞలన్తరోతి ఏకతో సమ్మద్ధఅజ్ఞలన్తరో న హోతి. ఏకప్పమాణాతి దీఘతో సమానప్పమాణా. యవలక్ష్మణన్తి అబ్బన్తరతో అజ్ఞలిపబ్బే రితం యవలక్ష్మణం. పటివిజ్ఞిత్వాతి తంతంపబ్బానం సమానదేసతాయ అజ్ఞలీనం పసారితకాలేపి అజ్ఞమజ్ఞం విజ్ఞితాని వియ పుసిత్వా తిట్టన్తి.

సజ్ఞా వుచ్చుని గోప్పకా, ఉద్ధం సజ్ఞా ఏతేసని ఉన్నజ్ఞా, పాదా. పిట్టిపాదేతి పిట్టిపాదసమీపే. తేనాతి పిట్టిపాదే రితగోప్పకభావేన బద్ధా హోన్తీతి యోజనా. తయిదం “తేనా”తి పదం ఉపరిపదద్వయేపి యోజేతబ్బం “తేన బద్ధభావేన న యథాసుఖం పరివట్టన్తి, తేన యథాసుఖం నపరివట్టనేన గచ్చన్తానం పాదతలానిపి న దిస్సన్తీ”తి. ఉపరితి పిట్టిపాదతో ద్వితిలగ్గలిమత్తం ఉద్ధం, “చతురగ్గలమత్త”న్తి చ వదన్తి. నిగూఢ్ఘాని చ హోన్తి, న అజ్ఞోసం వియ పజ్ఞాయమానాని. తేనాతి గోప్పకానం ఉపరి పతిట్టితభావేన. అస్సాతి మహాపురిసస్స. సతిపి దేసన్తరప్పవత్తియం నిచ్చలోతి దస్సనత్తం నాభిగ్గహణం. “అధోకాయోవ ఇజ్ఞాతీ”తి ఇదం పురిమపదస్స కారణవచనం. యస్మా అధోకాయోవ ఇజ్ఞాతి, తస్మా నాభితో...పే.... నిచ్చలో హోతి. “సుఖేన పాదా పరివట్టన్తీ”తి ఇదం పన పురిమస్స, పచ్చిమస్స చ కారణవచనం. యస్మా సుఖేన పాదా పరివట్టన్తి, తస్మా అధోకాయోవ ఇజ్ఞాతి, యస్మా సుఖేన పాదా పరివట్టన్తి, తస్మా పురతోపి...పే.... పచ్చతోయేవాతి.

యస్మా ఏణిమిగస్స సమన్తతో ఏకసదిసమంసా అనుక్యమేన ఉద్ధం ధూలా జజ్ఞా హోన్తి, తథా మహాపురిసస్సాపి, తస్మా వుత్తం “ఏణిమిగసదిసజ్ఞో”తి. పరిపుణ్ణజ్ఞోతి సమన్తతో మంసూపచయేన పరిపుణ్ణజ్ఞో. తేనాహ “న ఏకతో”తిఆది.

ఏతేనాతి “అనోనమన్తో”తిఆదివచనేన, జాణుపాసుభావదీపనేనాతి అత్తో. అవసేసజనాతి ఇమినా లక్ష్మణేన రహితజనా. ఖుజ్ఞా వా హోన్తి హేటిమకాయతో ఉపరిమకాయస్స రస్సతాయ, వామనా వా ఉపరిమకాయతో హేటిమకాయస్స రస్సతాయ, ఏతేన రపేత్వా సమ్మాసమ్మద్ధం, చక్రవత్తినజ్ఞ ఇతరే సత్తా ఖుజ్ఞపక్ఖికా, వామనపక్ఖికా చాతి దస్సేతి.

కామం సబ్బాపి పదుమకణ్ణికా సువణ్ణవణ్ణావ, కజ్జానపదుమకణ్ణికా పన పభస్సరభావేన తతో సాతిసయాతి ఆహ “సువణ్ణపదుమకణ్ణికసదిసహీ”తి. ఓహితన్తి సమోహితం అన్తోగధం. తథాభూతం పన తం తేన ఛన్న్ం హోతీతి ఆహ “పటిచ్చన్న్”న్తి.

సువణ్ణవణ్ణోతి సువణ్ణవణ్ణవణ్ణోతి అయమేత్థ అత్తోతి ఆహ “జాతిహిజ్జలకేనా”తిఆది, స్వాయమత్తో ఆవుత్తిజాయేన చ వేదితబ్బో. సరీరపరియాయో ఇధ వణ్ణ-సద్దోతి అధిప్పాయో. పఠమవికప్పం వత్వా తథారూపాయ పన రుళ్ళియా అభావం మనసి కత్వా వణ్ణధాతుపరియాయమేవ వణ్ణ-సద్ధం గహేత్వా దుతియవికప్పో వుత్తో. తస్మా పదద్వయేనాపి సునిద్ధన్తసువణ్ణసదిసచవివణ్ణోతి వుత్తం హోతి.

రజోతి సుఖుమరజో. జల్లన్తి మలీనభావావహో రేణుసజ్జాయో. తేనాహ “మలం వా”తి. యది వివత్తతి, కథం న్హానాదీనీతి ఆహ “హత్థధోవనాదీనీ”తిఆది.

అవట్టపరియోసానేతి పదక్ఖిణావట్టనవసేన పవత్తస్స ఆవట్టస్స అన్తే.

బ్రహ్మణో సరీరం పురతో వా పచ్చతో వా అనోనమిత్వా ఉజ్జకమేవ ఉగ్గతన్తి ఆహ “బ్రహ్మో వియ ఉజ్జగత్తో”తి. సా పనాయం ఉజ్జగత్తతా అవయవేసు బుద్ధిప్పత్తేసు దట్టబ్బా, న దహరకాలేతి వుత్తం “ఉగ్గతదీఘసరీరో భవిస్సతీ”తి. ఇతరేసూతి “ఖన్ధజాణూసూ”తి ఇమేసు ద్వీసు తానేసు నమన్తా పురతో నమన్తీతి ఆనేత్వా సమ్మన్తో. పస్సవజ్ఞాతి దక్ఖిణపస్సేన వా వామపస్సేన వా వజ్ఞా. సూలసదిసాతి పోత్థకరూపకరణే రపితసూలపాదసదిసా.

హత్థపిట్టాదివసేన సత్త సరీరావయవా ఉస్సదా ఉపచితమంసా ఏతస్సాతి సత్తుస్సదో. అట్టికోటియో పుజ్జాయంతీతి యోజనా. నిగూళ్లసిరాజాలోహీతి లక్ష్మణవచనమేతన్తి తేన నిగూళ్లఅట్టికోటిహీతిపి వుత్తమేవ హోతీతి. హత్థపిట్టాదీహీతి ఏత్త ఆది-సద్దేన అంసకూటఖిందకూటానం సజ్గహ సిద్ధే తం ఏకదేసేన దస్సేన్తో “వట్టేత్వా...పి... ఖిన్నేనా”తి ఆహ. “సీలారూపకం వియా”తిఆదినా వా నిగూళ్లఅంసకూటతాపి విభావితా యేవాతి దట్టబ్బం.

సీహస్స పుబ్బద్ధం సీహపుబ్బద్ధం, పరిపుణ్ణావయవతాయ సీహపుబ్బద్ధం వియ సకలో కాయో అస్సాతి సీహపుబ్బద్ధకాయో. తేనాహ “సీహస్స పుబ్బద్ధకాయో వియ సబ్బో కాయో పరిపుణ్ణో”తి. సీహస్సేవాతి సీహస్స వియ. దుస్సణ్ణితవిసణ్ణితో న హోతీతి దుట్టు సణ్ణితో, విరూపసణ్ణితో చ న హోతి, తేసం తేసం అవయవానం అయుత్తభావేన, విరూపభావేన చ సణ్ణితి ఉపగతో న హోతీతి అత్తో. సణ్ణింతీతి సణ్ణహన్తి. దీఘహీతి అజ్జలినాసాదీహి. రస్సేహీతి గీవాదీహి. ధూలోహీతి ఊరుబాహుఆదీహి . కిసేహీతి కేసలోమమజ్జాదీహి. పుథులోహీతి అక్కిహత్తతలాదీహి. వట్టేహీతి జజ్జహత్తాదీహి.

సతపుణ్ణాలక్ష్మణతాయ నానాచిత్రేన పుణ్ణాచిత్రేన చిత్తితో సజ్జాతచిత్తభావో “ఈదిసో ఏవ బుద్ధానం ధమ్మకాయస్స అధిట్టానం భవితుం యుత్తో”తి దసపారమీహి సజ్జితో అభిసజ్జితో, “దానచిత్రేన పుణ్ణాచిత్రేనా”తి వా పాఠో, దానవసేన, సీలాదివసేన చ పవత్తపుణ్ణాచిత్రేనాతి అత్తో.

ద్విన్నం కోట్టానం అన్తరన్తి ద్విన్నం పిట్టిబాహానం వేమజ్ఞం పిట్టిమజ్జస్స ఉపరిభాగో. చితం పరిపుణ్ణన్తి అనిన్నభావేన చితం, ద్వీహి కోట్టేహి సమతలతాయ పరిపుణ్ణం. ఉగ్గమ్మాతి ఉగ్గన్త్వా, అనిన్నం సమతలం హుత్వాతి అధిష్పాయో. తేనాహ “సువణ్ణఫలకం వియా”తి.

నిగ్రోధో వియ పరిమణ్ణలోతి పరిమణ్ణలనిగ్రోధో వియ పరిమణ్ణలో, “నిగ్రోధపరిమణ్ణలపరిమణ్ణలో”తి వత్తబ్బే ఏకస్స పరిమణ్ణల-సద్దస్స లోపం కత్వా “నిగ్రోధపరిమణ్ణలో”తి వుత్తో. తేనాహ “సమక్ఖన్ధసాఖో నిగ్రోధో”తిఆది. న హి సబ్బో నిగ్రోధో పరిమణ్ణలోతి, పరిమణ్ణలసద్దసన్నిధానేన వా పరిమణ్ణలోవ నిగ్రోధో గయ్యతీతి ఏకస్స పరిమణ్ణలసద్దస్స లోపేన వినాపి అయమత్తో లబ్ధతీతి ఆహ “నిగ్రోధో వియ పరిమణ్ణలో”తి. యావతకో అస్సాతి యావతక్వస్స ఓ-కారస్స వ-కారాదేసం కత్వా.

సమవట్టితక్ఖన్తోతి సమం సువట్టితక్ఖన్తో. కోఞ్చా వియ దీఘగలా, బకా వియ వజ్జగలా , వరాహా వియ పుథులగలాతి యోజనా. సువణ్ణాశిజ్గసదిసోతి సువణ్ణమయఖుద్దకముదిజ్గసదిసో.

రసగ్గసగ్గీతి మధురాదిభేదం రసం గసన్తి అన్తో పవేసన్తీతి రసగ్గసా రసగ్గసానం అగ్గా రసగ్గసగ్గా, తా ఏతస్స సన్తీతి రసగ్గసగ్గీ. తేనాతి ఓజాయ అఫరణేన హీనధాతుకత్తా తే బహ్వబాధా హోన్తి.

హనూతి సన్నిస్సయదన్తాధారస్స సమజ్ఞా, తం భగవతో సీహస్స హను వియ, తస్మా భగవా సీహహను. తత్త యస్మా బుద్ధానం రూపకాయస్స, ధమ్మకాయస్స చ ఉపమా నామ హీనూపమావ, నత్తి సమానూపమా, కుతో అధికూపమా, తస్మా అయమ్మి హీనూపమాతి దస్సేతుం “తత్తా”తిఆది వుత్తం. యస్మా మహాపురిసస్స హేటిమానురూపవసేనేవ ఉపరిమమ్మి సణ్ణితం, తస్మా వుత్తం “ద్వేపి పరిపుణ్ణానీ”తి, తఞ్చా ఖో న సబ్బసో పరిమణ్ణలతాయ, అథ ఖో తిభాగావసేనమణ్ణలతాయాతి ఆహ “ద్వాదసియా పక్ఖస్స చన్దసదిసానీ”తి. సల్లక్ఖేత్వాతి అత్తనో

లక్షణసత్త్వానుసారేన ఉపధారేత్వా. దంతానం ఉచ్చనీచతా అబ్బన్తరబాహిరపస్సవసేనపి వేదితబ్బా, న అగ్గవసేనేవ. తేనాహ “అయపట్టకేన భిన్నసజ్జపటలం వియా”తి. అయపట్టకన్తి కకచం అధిప్పేతం. సమా భవిస్సన్తి, న విసమా, సమసణ్ణానాతి అత్తో.

సాతిసయం ముదుదీఘపుడులతాదిప్పకారగుణా హుత్వా భూతా జాతాతి పభూతా, భ-కారస్స హ-కారం కత్వా పహూతా జిహ్వా ఏతస్సాతి పహూతజిహ్వో.

విచ్చిన్దిత్వా విచ్చిన్దిత్వా పవత్తసరతాయ భిన్నస్సరాపి. అనేకాకారతాయ భిన్నస్సరాపి. కాకస్స వియ అమనుజ్ఞాసరతాయ కాకస్సరాపి. అపలిబుద్ధతాతి అనుపద్దుతవత్తుకత్తా, వత్తూతి చ అక్ఖరుప్పత్తిట్టానం వేదితబ్బం. అట్టజ్జసమన్నాగతోతి ఏత్థ అజ్ఞాని పరతో ఆగమిస్సన్తి. మజ్జాఘోసోతి మధురస్సరో.

అభినీలనేత్తోతి అధికనీలనేత్తో, అధికతా చ సాతిసయం నీలభావేన వేదితబ్బా, న నేత్తనీలభావస్సేవ అధికభావతోతి ఆహ “న సకలనీలనేత్తో”తిఆది. పీతలోహితవణ్ణా సేతమణ్ణలగతరాజివసేన. నీలసేతకాళవణ్ణా పన తంతంమణ్ణలవసేనేవ వేదితబ్బా.

“చక్ఖుభణ్ణన్తి అక్ఖిదల”న్తి కేచి. “అక్ఖిదలవటుమ”న్తి అజ్ఞో. అక్ఖిదలేహి పన సద్ధిం అక్ఖిభిమ్మన్తి వేదితబ్బం. ఏవజ్ఞో వినిగ్గతగమ్మీరజోతనాపి యుత్తా హోతి. “అధిప్పేత”న్తి ఇమినా అయమేత్థ అధిప్పాయో ఏకదేసేన సముదాయుపలక్షణాయేనాతి దస్సేతి. యస్మా పఘమ-సద్ధో లోకే అక్ఖిదలలోమేసు నిరుల్లో, తేనేవాహ “ముదుసినిద్ధనీలసుఖమపఘమాచితాని అక్ఖీసీ”తి.

కిఞ్చాపి ఉణ్ణా-సద్ధో లోకే అవిసేసతో లోమపరియాయో, ఇథ పన లోమవిసేసవాచకోతి ఆహ “ఉణ్ణా లోమ”న్తి. నలాటవేమజ్ఞో జాతాతి నలాటమజ్ఞగతా జాతా. ఓదాతతాయ ఉపమా, న ముదుతాయ . ఉణ్ణా హి తతోపి సాతిసయం ముదుతరా. తేనాహ “సప్పి మణ్ణో”తిఆది. రజతపుబ్బుళకన్తి రజతమయతారకమాహ.

ద్వే అత్థవసే పటిచ్చ వుత్తన్తి యస్మా బుద్ధా, చక్కువత్తితో చ పరిపుణ్ణనలాటతాయ, పరిపుణ్ణసీసభిమ్మతాయ చ “ఉణ్ణీససీసా”తి వుచ్చన్తి, తస్మా తే ద్వే అత్థవసే పటిచ్చ “ఉణ్ణీససీసో”తి ఇదం వుత్తం. ఇదాని తం అత్థద్వయం మహాపురిసే సుప్పతిట్టితన్తి “మహాపురిసస్స హీ”తిఆది వుత్తం. సణ్ణతమతాయ, సువణ్ణవణ్ణతాయ, పభస్సరతాయ, పరిపుణ్ణతాయ చ రజ్జో బద్ధఉణ్ణీసపట్టో వియ విరోచతి. కపిసీసాతి ద్విధాభూతసీసా. ఫలసీసాతి ఫలితసీసా. అట్టిసీసాతి మంసస్స అభావతో అతివియ అట్టితాయ, పతనుభావతో వా తచోనద్ధఅట్టిమత్తసీసా. తుమ్మసీసాతి లాబుసదిససీసా. పబ్బారసీసాతి పిట్టిభాగేన ఓలమ్మమానసీసా. పురిమనయేనాతి పరిపుణ్ణనలాటతాపక్ఖేన. ఉణ్ణీసవేరితసీసో వియాతి ఉణ్ణీసపట్టేన వేరితసీసపదేసో వియ. ఉణ్ణీసం వియాతి ఛేకేన సిప్పినా విరచితఉణ్ణీసమణ్ణలం వియ.

విపసీసమజ్ఞావణ్ణనా

౩౭. తస్స విత్థారోతి తస్స లక్షణపరిగ్గణ్ణనే నేమిత్తకానం సంతప్పనస్స విత్థారో విత్థారకథా. గబ్బోక్కున్తియం నిమిత్తభూత సుపిసపటిగ్గాహకసంతప్పనే వుత్తోయేవ. నిద్దోసేనాతి ఖారికలోణికాదిదోసరహితేన. ధాతియోతి థజ్ఞాపాయికా ధాతియో. తా హి

ధాపేన్ని ధణ్ణం పాయేన్తీతి ధాతియో. “తథా”తి ఇమినా “సట్టి”ని పదం ఉపసంహరతి , సేసాపీతి స్థాపికా, ధారికా, పరిహారికాతి ఇమా తివిధా. తాపి దహన్తి విదహన్తి స్థానం దహన్తి ధారేన్తీతి “ధాతియో” త్వేవ వుచ్చన్తి. తత్త ధారణం ఉరసా, ఊరునా, హత్తేహి వా సుచిరం వేలం సన్ధారణం. పరిహారణం అణ్ణస్స అజ్కతో అత్తనో అజ్కం, అణ్ణస్స బాహుతో అత్తనో బాహుం ఉపసంహరన్తేహి హారణం సమ్మాపనం.

౩౮. మణ్ణాస్సరోతి సణ్ణాస్సరో. యో హి సణ్ణో, సో ఖరో న హోతీతి ఆహ “అఖరస్సరో”తి. వగ్గుస్సరోతి మనోరమ్మస్సరో, మనోరమ్మతా చస్స చాతురియనే పుణ్ణాయోగతోతి ఆహ “చేకనిపుణస్సరో”తి. మధురస్సరోతి సోతసుఖస్సరో, సోతసుఖతా చస్స అతివియ ఇట్టభావేనాతి ఆహ “సాతస్సరో”తి. పేమనీయస్సరోతి పియాయితబ్బస్సరో, పియాయితబ్బతా చస్స సుణన్తానం అత్తని భత్తిసముప్పాదనేనాతి ఆహ “పేమజనకస్సరో”తి. కరవీకస్సరోతి. కరవీకసద్దో యేసం సత్తానం సోతపథం ఉపగచ్ఛతి, తే అత్తనో సరసమ్మత్తియా పకతిం జహపేత్వా అవసే కరోన్తో అత్తనో వసే వత్తేతి, ఏవం మధురోతి దస్సేన్తో “తత్తిద”న్తిఆదిమాహ. తత్త “కరవీకసకుణే”తిఆది తస్స సభావకథనం. లళితన్తి పీతివేగసముట్టితం లీళం. ఛడ్డేత్వాతి “సజ్ఞరణమ్మి మధురసద్దసవనన్తరాయకర”న్తి తిణాని అపనేత్వా. అనిక్ఖిపిత్వాతి భూమియం అనిక్ఖిపిత్వా ఆకాసగతమేవ కత్వా. అనుబద్ధమిగా వాళమిగేహి. తతో మరణభయం హిత్వా. పక్ఖే పసారేత్వాతి పక్ఖే యథాపసారితే కత్వా అపతన్తా తిట్టన్తి.

సువణ్ణపణ్ణారం విస్సజ్జేసి యోజనప్పమాణే ఆకాసే అత్తనో ఆణాయ పవత్తనతో. తేనాహ “సో రాజాణాయా”తిఆది. లళింసూతి లళితం కాతుం ఆరభింసు. తం పీతిన్తి తం బుద్ధగుణారమ్మణం పీతిం తేనేవ నీహారేన పునప్పునం పవత్తం పీతిం అవిజహిత్వా విక్ఖమ్భితకిలేసా థేరానం సన్తికే లద్ధధమ్మస్సవనసప్పాయా ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా పరిపక్కాణాతాయ సత్తహి...పే.... పతిట్టాసి. సత్తసతమత్తేన ఓరోధజనేన సద్ధిం పదసావ థేరానం సన్తికం ఉపగతత్తా “సత్తహి జఙ్ఘసతేహి సద్ధి”న్తి వుత్తం. తతోతి కరవీకసద్దతో. సతభాగేన...పే.... వేదితబ్బో అనేకకప్పకోటిసతసమ్మాతపుణ్ణాసమ్భారసముదాగతవత్తుసమ్మత్తిభావతో.

౩౯. కమ్మవిపాకజన్తి సాతిసయసుచరితకమ్మనిబ్బత్తం పిత్తసేవ్హరుహిరాదీహి అపలిబుద్ధం దూరేపి ఆరమ్మణం సమ్మటిచ్చనసమత్తం కమ్మవిపాకేన సహజాతం, కమ్మస్స వా విపాకభావేన జాతం పసాదచక్కు. దువిధణ్ణో దిబ్బచక్కుం కమ్మమయం, భావనామయన్తి. తత్తిదం కమ్మమయన్తి ఆహ “న భావనామయ”న్తి. భావనామయం పన బోధిమూలే ఉప్పజ్జిస్సతి. అయం “సో”తి సల్లక్ఖణం కామం మనోవిజ్ఞాణేన హోతి, చక్కువిజ్ఞాణేన పన తస్స తథా విభావితత్తా మనోవిజ్ఞాణస్స తత్త తథాపవత్తీతి ఆహ “యేన నిమిత్తం...పే.... సక్కోతీ”తి.

౪౦. వచనత్తోతి సద్దత్తో. నిమీలనన్తి నిమీలనదస్సనం నవిసుద్ధం, తథా చ అక్ఖీని అవివటాని నిమీలదస్సనస్స న విసుద్ధిభావతో. తచ్ఛిపరియాయతో పన దస్సనం విసుద్ధం, వివటజ్ఞాతి ఆహ “అన్తరన్తరా”తిఆది.

౪౧. నీ-ఇతి - జాననత్తం ధాతుం గహేత్వా ఆహ “పనయతి జానాతీ”తి. యతో వుత్తం “అనిమిత్తా న నాయరే”తి (విసుద్ధి. ౧.౧౭౪; సం. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౦), “విదూభి నేయ్యం నరవరస్సా”తి (నేత్తి. సజ్ఞహవార) చ. నీ-ఇతి పన పవత్తనత్తం ధాతుం గహేత్వా “నయతి పవత్తేతీ”తి. అప్పమత్తో అహోసి తేసు తేసు కిచ్చకరణీయేసు.

౪౨. వస్సావాసో వస్సం ఉత్తరపదలోపేన, తస్మా వస్సం, వస్సే వా, సన్నివాసఫాసుతాయ అరహతీతి వస్సీకో, పాసాదో. మాసా పన వస్సే ఉతుమ్హి భవతి వస్సీకా. ఇతరేసూతి హేమన్తికం గిమ్హికన్తి ఇమేసు. ఏసేవ నయోతి ఉత్తరపదలోపేన నిద్దేసం అతిదిసతి.

నాతిఉచ్చో హోతి నాతినీచోతి గిమ్హికో వియ ఉచ్చో, హేమన్తికో వియ నీచో న హోతి, అథ ఖో తదుభయవేమజ్జులక్ఖణతాయ నాతిఉచ్చో హోతి, నాతినీచో. అస్సాతి పాసాదస్స. నాతిబహూనీతి గిమ్హికస్స వియ న అతిబహూని. నాతితనూనీతి హేమన్తికస్స వియ న ఖుద్దకాని, తనుతరజాలాని చ. మిస్సకానేవాతి హేమన్తికే వియ న ఉణ్ణనియానేవ, గిమ్హికే వియ చ న సీతనియానేవ, అథ ఖో ఉభయమిస్సకానేవ. తనుకానీతి న పుథులాని. ఉణ్ణప్పవేసనత్థాయాతి సూరియసన్తాపానుప్పవేసాయ. భిత్తినియూహానీతి దక్ఖిణపస్సే భిత్తిసు నియూహాని. సినిద్ధన్తి సినేహవన్తం, సినిద్ధగ్గహణేనేవ చస్స గరుకతాపి వుత్తా ఏవ. కటుకసన్నిస్సితన్తి తికటుకాదికటుకద్రబ్బూపసన్ఞాతం. ఉదకయన్తానీతి ఉదకధారావిస్సన్దయన్తాని. యథా జలయన్తాని, ఏవం హిమయన్తానిపి తత్త కరోన్తి ఏవ. తస్మా హేమన్తే వియ హిమాని పతన్తానియేవ హోన్తీతి చ వేదితబ్బం.

సబ్బట్టానానిపీతి సబ్బాని పటికిరియాన్తానభోజనకీళాసన్సారణాదిట్టానానిపి, న నివాసట్టానానియేవ. తేనాహ “దోవారికాపీ”తిఆది. తత్త కారణమాహ “రాజా కిరా”తిఆది.

పరమభాణవారవణ్ణనా నిట్టితా.

జిణ్ణపురిసవణ్ణనా

౪౪. గోపానసివజ్ఞన్తి వజ్ఞగోపానసీ వియ. వజ్ఞానజ్ఞో వజ్ఞభావస్స నిదస్సనత్తం అవజ్ఞగోపానసీపి గయ్ఠాతి. ఆభోగ్గవజ్ఞన్తి ఆదితో పట్టాయ అబ్బుగ్గతాయ కుటిలసరీరతాయ వజ్ఞం. తేనాహ “ఖన్ఢే”తిఆది. దణ్ణపరం దణ్ణగ్గహణపరం అయనం గమనం ఏతస్సాతి దణ్ణపరాయనం, దణ్ణో వా పరం ఆయనం గమనకారణం ఏతస్సాతి దణ్ణపరాయనం. రానాదీసు దణ్ణో గతి అవస్సయో ఏతస్స తేన వినా అప్పవత్తనతోతి దణ్ణగతికం, గచ్ఛతి ఏతేనాతి వా గతి, దణ్ణో గతి గమనకారణం ఏతస్సాతి దణ్ణగతికం. దణ్ణపటిసరణన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. జరాతురన్తి జరాయ కిలన్తం అస్సవసం. యదా రథో పురతో హోతీతి ద్వేధాపథే సమ్మత్తే పురతో గచ్ఛన్తే బలకాయే తత్త ఏకం సన్ఠానం ఆరుళ్లో మజ్జే గచ్ఛన్తో బోధిసత్తేన ఆరుళ్లో రథో ఇతరం సన్ఠానం గచ్ఛన్తో యదా పురతో హోతి. పచ్చా బలకాయోతి తదా పచ్చా హోతి సబ్బో బలకాయో. తాదిసే ఓకాసీతి తాదిసే వుత్తప్పకారే మగ్గప్పదేసే. తం పురిసన్తి తం జిణ్ణపురిసం. సుద్ధావాసాతి సిద్ధత్థాదీనం తిణ్ణం సమ్మాసమ్మద్ధానం సాసనే బ్రహ్మచరియం చరిత్వా సుద్ధావాసభూమియం నిబ్బత్తబ్రహ్మనో. తే హి తదా తత్త తిట్ఠన్తి. “కిం పనేసో జిణ్ణో నామా”తి ఏసో తయా వుచ్చమానో కిం అత్తతో, తం మే నిద్ధారేత్వా కథేహీతి దస్సేతి. అనిద్ధారితసరూపత్తా హి తస్స అత్తనో బోధిసత్తో లిక్ఖసబ్బనామేన తం వదన్తో “కి”న్తి ఆహ. “యథా కిం తే జాత”న్తి ద్వయమేవ హి లోకే యేభుయ్యతో జాయతి ఇత్థీ వా పురిసో వా, తథాపి తం లిక్ఖసబ్బనామేన వుచ్చతి, ఏవం సమ్మదమిదం వేదితబ్బం. “కిం వుత్తం హోతి”తిఆది తస్స అనిద్ధారితసరూపతయేవ విభావేతి.

“తేన హి”తిఆది “అయన్సా జిణ్ణభావో సబ్బసాధారణత్తా మయ్ఠమ్మి ఉపరి ఆపత్తితో ఏవా”తి మహాసత్తస్స సంవిజ్ఞనాకారవిభావనం. రథం సారేతీతి సారథి. కీళావిహరత్తం ఉయ్యత్తా యన్తి ఉపగచ్ఛన్తి ఏతన్తి ఉయ్యానం. అలన్తి

పటిష్ఠపవచనం. నామాతి గరహణే నిపాతో “కథశ్చోనామా”తిఆదీసు (పాఠా. ౩౯, ౪౨, ౮౭, ౮౮, ౯౦, ౧౬౬, ౧౭౦; పాచి. ౧, ౧౩, ౩౬) వియ. జాతియా ఆదీనవదస్సనత్తం తంమూలస్స ఉమ్మూలనం వియ హోతీతి, తస్స చ అవస్సేతభావతో “జాతియా మూలం ఖణన్తో నిసీదీ”తి ఆహ. సిద్ధే హి కారణే ఫలం సిద్ధమేవ హోతీతి. పీళం జనేత్వా అన్తోతుదనవసేన సబ్బపఠమం హదయం అనుపవిస్స రితత్తా పఠమేన సల్లేన హదయే విద్ధో వియ నిసీదీతి యోజనా.

బ్యాధిపురిసవణ్ణనా

౪౭. పుట్టే వుత్తనయేనేవాతి “సుద్ధావాసా కిరా”తిఆదినా పుట్టే వుత్తేనేవ నయేన. ఆబాధికన్తి ఆబాధవన్తం. దుక్ఖీతన్తి సజ్ఞాతదుక్ఖం. అజాతన్తి అజాతభావో, నిబ్బానం వా.

కాలకతపురిసవణ్ణనా

౫౦. భన్తనేత్తకుప్పలాది వివిధం కత్వా లాతబ్బతో విలాతో, వయ్ఠం, సివికా చాతి ఆహ “విలాతన్తి సివిక”న్తి. సివికాయ దిట్టపుబ్బత్తా మహాసత్తో చితకపజ్జరం “సివిక”న్తి ఆహ. ఇతో పటిగతన్తి ఇతో భవతో అపగతం . కతకాలన్తి పరియోసాపితజీవనకాలం. తేనాహ “యత్తక”న్తిఆది.

పబ్బజితవణ్ణనా

౫౩. ధమ్మం చరతీతి ధమ్మచరణో, తస్స భావో ధమ్మచరణభావోతి ధమ్మచరియమేవ వదతి. ఏవం ఏకేకస్స పదస్సాతి యథా “సాధుధమ్మచరియాతి పబ్బజితో”తి యోజనా, ఏవం “సాధుసమచరియాతి పబ్బజితో”తిఆదినా ఏకేకస్స పదస్స యోజనా వేదితబ్బా. సబ్బానీతి “సాధుధమ్మచరియా”తిఆదీసు ఆగతాని సబ్బాని ధమ్మసమకుసలపుజ్జాపదాని. దసకుసలకమ్మపథవేవచనానీతి దానాదీని దసకుసలధమ్మపరియాయపదాని.

బోధిసత్తపబ్బజ్జావణ్ణనా

౫౪. పబ్బజితస్స ధమ్మిం కథం సుత్వాతి సమ్మన్దో. అజ్ఞాజ్ఞా సజ్ఞీతిఅనారుళ్లం తేన తదా వుత్తం ధమ్మిం కథన్తి యోజనా. “వంసోవా”తి పదత్తయేన ధమ్మతా ఏసాతి దస్సేతి. చిరస్సం చిరస్సం పస్సన్తి దీఘాయుకభావతో. తథా హి వుత్తం “బహూనం వస్సానం...పే.... అచ్చయేనా”తి. తేనేవాతి న చిరస్సం దిట్టభావేనేవ. అచిరకాలన్తరికమేవ పుబ్బకాలకిరియం దస్సేన్తో “జిణ్ణజ్ఞా దిస్సా...పే.... పబ్బజితజ్ఞా దిస్సా, తస్మా అహం పబ్బజితోఽహి రాజా”తి ఆహ యథా “స్తత్త్వా వత్తం పరిదహిత్వా గన్ధం విలిమ్పిత్వా మాలం పిళన్ధిత్వా భుత్తో”తి.

మహాజనకాయఅనుపబ్బజ్జావణ్ణనా

౫౫. “కస్మా పనేత్థా”తిఆదినా తేసం చతురాసీతియా పాణసహస్సానం మహాసత్తే సంభత్తతం, సంవేగబహులతజ్ఞా దస్సేతి, యతో సుతట్టానేయేవ రత్వా జాతిమిత్తాదీసు కిజ్జే అనామస్తేత్వా మత్తవరవారణో వియ అయోమయబన్ధనం ఘనబన్ధనం ఛిన్దిత్వా పబ్బజ్జం ఉపగచ్ఛింసు.

చత్తారో మాసే చారికం చరి న తావ ఇణస్స పరిపాకం గతత్తా.

యదా పన ఇణం పరిపాకం గతం, తం దస్సేన్తో “అయం పనా”తిఆదిమాహ. సబ్బేవ ఇమే పబ్బజితా మమ గమనం జానిస్సన్తి, జానంతా చ మం అనుబద్ధిస్సన్తీతి అధిప్పాయో. సన్నిసీవేసూతి సన్నిసిన్నేసు. సణతేవాతి సణతి వియ సద్ధం కరోతి వియ.

అవివేకారామానన్తి అనభిరతివివేకానం. అయం కాలోతి అయం తేసం పబ్బజితానం మమ గమనస్స అజాననకాలో. నిక్ఖమిత్వాతి పణ్ణసాలాయ నిగ్గన్త్యా, మహాభినిక్ఖమనం పన పగేవ నిక్ఖన్తో. పారమితానుభావేన ఉట్టితం ఉపరి దేవతాహి దిబ్బపచ్చత్థరణేహి సుపణ్ణత్తమ్మి మహాసత్తస్స పుణ్ణానుభావేన సిద్ధత్తా తేన పణ్ణత్తం వియ హోతీతి వుత్తం “పల్లజ్జం పణ్ణపేత్వా”తి. “కామం తచో చ న్హారు చ, అట్టి చ అవసిస్సతూ”తిఆది (మ. ని. ౨.౧౮౪; సం. ని. ౨.౨౨, ౨౩౭; అ. ని. ౨.౨; ౮.౧౩; మహాని. ౧౭, ౧౯౬) నయప్పవత్తం చతురంగ్వీరియం అధిట్టహిత్వా. వూపకాసన్తి వివేకవాసం.

అణ్ణోనేవాతి యత్త మహాపురిసో తదా విహరతి, తతో అణ్ణోనేవ దిసాభాగేన. కామం బోధిమణ్ణో జమ్ముదీపస్స మజ్జే నాభిట్ఠానియో, తదా పన బ్రహ్మరణ్ణో వివిత్తే యోగీనం పటిసల్లనసారుప్పో హుత్వా తిట్ఠతి, తదణ్ణో పన జమ్ముదీపప్పదేసో యేభుయ్యేన బహుజనే ఆకిణ్ణమనుస్సో ఇద్ధో ఫీతో అహోసి. తేన తే తం తం జనపదదేసం ఉద్దిస్స గతా “అన్తో జమ్ముదీపాభిముఖా చారికం పక్కన్తా”తి వుత్తా అన్తో జమ్ముదీపాభిముఖా, న హిమవన్తాదిపబ్బతాభిముఖాతి అత్తో.

బోధిసత్తఅభినివేసవణ్ణనా

౨౭. కామం భగవా బుద్ధో హుత్వా సత్తసత్తాహాని తత్తేవ వసి, సబ్బపఠమం పన విసాఖపుణ్ణమం సన్ధాయ “ఏకరత్తివాసం ఉపగతస్సా”తి వుత్తం. రహోగతస్సాతి రహో జనవివిత్తం రానం ఉపగతస్స, తేన గణసంఘాకాభావేన మహాసత్తస్స కాయవివేకమాహ. పటిసల్లీనస్సాతి నానారమ్మణచారతో చిత్తస్స నివత్తియా పతి సమ్మదేవ నిలీనస్స తత్త అవిసటచిత్తస్స, తేన చిత్తసంఘాకాభావేనస్స పుబ్బభాగియం చిత్తవివేకమాహ. దుక్ఖన్తి జాతిఆదిమూలకం దుక్ఖం. కామం చుత్తూపపాతాపి జాతిమరణాని ఏవ, మరణజాతియోవ “జాయతి మీయతీ”తి పన వత్వా “చవతి ఉపపజ్జతీ”తి వచనం న ఏకభవపరియాపన్నానం నేసం గహణం, అథ ఖో నానాభవపరియాపన్నానం ఏకజ్ఞం గహణన్తి దస్సేన్తో ఆహ “ఇదం ద్వయం...పీ... వుత్త”న్తి. కస్మా పన లోకస్స కిచ్చాపత్తిపరివితక్కనే “జరామరణస్సా”తి జరామరణవసేన నియమనం కతన్తి ఆహ “యస్మా”తిఆది. జరామరణమేవ ఉపట్టాతి ఆదితోతి అధిప్పాయో. అభినివిట్టస్సాతి ఆరద్ధస్స. పటిచ్చసముప్పాదముఖేన విపస్సనారమ్భే తస్స జరామరణతో పట్టాయ అభినివేసో అగ్గతో యావ మూలం ఓతరణం వియాతి ఆహ “భవగ్గతో ఓతరన్తస్స వియా”తి.

ఉపాయమనసికారాతి ఉపాయేన మనసికరణతో మనసికారస్స పవత్తనతో. ఇదాని తం ఉపాయమనసికారపరియాయం యోనిసోమనసికారం సరూపతో, పవత్తిఆకారతో చ దస్సేతుం “అనిచ్ఛాదీని హి”తిఆది వుత్తం. యోనిసోమనసికారో నామ హోతీతి యాథావతో మనసికారభావతో. అనిచ్ఛాదీనీతి ఆది-సద్దేన దుక్ఖానత్తలసుభాదీనం గహణం. అయన్తి “ఏతదహోసీ”తి ఏవం వుత్తో “కిమ్మి ను ఖో సతీ”తిఆదినయప్పవత్తో మనసికారో. తేసం అణ్ణాతరోతి తేసు అనిచ్ఛాదిమనసికారేసు అణ్ణాతరో ఏకో. కో పన సోతి? అనిచ్చమనసికారోవ, తత్త కారణమాహ

“ఉదయబృహదయానుపస్సనావసేన పవత్రతా”తి. యథో ఉప్పజ్జతి చేవ చవతి చ, తం అనిచ్ఛం ఉదయవయపరిచ్ఛిన్నత్తా అద్ధువన్తి కత్వా. తస్స పన తబ్బావదస్సనం యాథావమనసికారతాయ యోనిసోమనసికారో . ఇతో యోనిసోమనసికారాతి హేతుమ్మి నిస్సక్కవచనన్తి తస్స ఇమినా “ఉపాయమనసికారేనా”తి హేతుమ్మి కరణవచనేన అత్థమాహ. సమాగమో అహోసీతి యాథావతో పటివిజ్ఞనవసేన సజ్ఞమో అహోసి. కిం పన తన్తి కిం పన తం జరామరణకారణన్తి ఆహ “జాతీ”తి. “జాతియా ఖో”తిఆదీసు అయం సజ్ఞేపత్తో – కిమ్మి ను ఖో సతి జరామరణం హోతి, కిం పచ్చయా జరామరణ”న్తి జరామరణకారణం పరిగ్గణన్తస్స బోధిసత్తస్స “యస్మిం సతి యం హోతి, అసతి చ న హోతి, తం తస్స కారణ”న్తి ఏవం అబృభిచారికారణపరిగ్గణనే “జాతియా ఖో సతి జరామరణం హోతి, జాతిపచ్చయా జరామరణ”న్తి యా జరామరణస్స కారణపరిగ్గాహికా పజ్ఞా ఉప్పజ్జతి, తాయ ఉప్పజ్జన్తియా సమాగమో అహోసీతి. సబ్బపదానీతి “కిమ్మి ను ఖో సతి జాతి హోతీ”తిఆదినా ఆగతాని జాతిఆదీని విజ్ఞాణపరియోసానాని నవ పదాని.

ద్వాదశపదికే పటిచ్ఛసముత్పాదే ఇథ యాని ద్వే పదాని అగ్గహితాని, తేసం అగ్గహణే కారణం పుచ్చిత్యా విస్సజ్జేతుకామో తేసం గహితబ్బాకారం తావ దస్సేన్తో “ఏత్థ పనా”తిఆదిమాహ. పచ్చక్షభూతం పచ్చప్పన్నభవం పరమం గహేత్వా తదనన్తరం అనాగతం “దుతియ”న్తి గహణే అతీతో తతియో హోతీతి ఆహ “అవిజ్ఞా సజ్ఞారా హి అతీతో భవో”తి. నను చేత్థ అనాగతస్సాపి భవస్స గహణం న సమ్భవతి పచ్చప్పన్నవసేన అభినివేసస్స జోతితత్తాతి? సచ్చమేతం, కారణే పన గహితే ఫలం గహితమేవ హోతీతి తథా వుత్తన్తి దట్టబ్బం. అపి చేత్థ అనాగతోపి అద్ధా అత్థతో సజ్ఞహితో ఏవ, యతో పరతో “నామరూపపచ్చయా సళాయతన”న్తిఆదినా అనాగతద్ధసజ్ఞహికా దేసనా పవత్తా. తేహీతి అవిజ్ఞాసజ్ఞారేహి ఆరమ్మణభూతేహి. న ఘటియతి న సమ్మజ్జతి. మహాపురిసో హి పచ్చప్పన్నవసేన అభినివిట్తోతి అఘటనే కారణమాహ. అదిట్టేహితి అనవబుద్ధేహి, ఇత్థమ్మూతలక్ఖణే చేతం కరణవచనం. సతి అనుబోధే పటివేధేన భవితబ్బన్తి ఆహ “న సక్కా బుద్ధేన భవితు”న్తి. ఇమినాతి మహాసత్తేన. తేతి అవిజ్ఞాసజ్ఞారా. భవఉపాదానతత్త్వావసేనేవాతి భవఉపాదానతత్త్వాదస్సనవసేనేవ. దిట్టా తంసభావతంసహగతేహి తేహి సమానయోగక్ఖమత్తా. విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౨.౧౭౦) కథితావ, తస్మా న ఇథ కథేతబ్బాతి అధిష్ఠాయో.

౧౮. పచ్చయతోతి హేతుతో, సజ్ఞారతోతి అత్తో. “కిమ్మి ను ఖో సతి జరామరణం హోతీ”తిఆదినా హి హేతుపరమ్పరావసేన ఫలపరమ్పరాయ వుచ్చమానాయ “కిమ్మి ను ఖో సతి విజ్ఞాణం హోతీ”తి విచారణాయ “సజ్ఞారే ఖో సతి విజ్ఞాణం హోతీ”తి విజ్ఞాణస్స విసేసకారణభూతే సజ్ఞారే అగ్గహితే తతో విజ్ఞాణం పటినివత్తతి నామ, న సబ్బపచ్చయతో. తేనేనాహ “నామరూపే ఖో సతి విజ్ఞాణం హోతీ”తి (దీ. ని. ౨.౧౮), నామమ్మి చేత్థ సహజాతాదివసేనేవ పచ్చయభూతం అధిప్పేతం, న కమ్మూపనిస్సయవసేన పచ్చప్పన్నవసేన అభినివిసస్స జోతితత్తా. ఆరమ్మణతోతి అవిజ్ఞాసజ్ఞారసజ్ఞాతఆరమ్మణతో, అతీతభవసజ్ఞాతఆరమ్మణతో వా. అతీతద్ధపరియాపన్నా హి అవిజ్ఞాసజ్ఞారా. యతో పటినివత్తమానం విజ్ఞాణం అతీతభవతోపి పటినివత్తతి నామ. ఉభయమ్మీతి పటిసన్ధివిజ్ఞాణమ్మి విపస్సనావిజ్ఞాణమ్మి. నామరూపం నాతిక్కమతీతి పచ్చయభూతం, ఆరమ్మణభూతాన్చ నామరూపం నాతిక్కమతి తేన వినా అవత్తనతో. తేనాహ “నామరూపతో పరం న గచ్ఛతీ”తి.

విజ్ఞాణే నామరూపస్స పచ్చయే హోన్తేతి విజ్ఞాణే నామస్స, రూపస్స, నామరూపస్స చ పచ్చయే హోన్తే. నామరూపే చ విజ్ఞాణస్స పచ్చయే హోన్తేతి తథా నామే, రూపే, నామరూపే చ విజ్ఞాణస్స పచ్చయే హోన్తేతి

చతువోకారఏకవోకారపంచోకారభవవసేన యథారహం యోజనా వేదితబ్బా, ద్వీసుపి అష్టామష్టాపచ్చయేసు హోస్తేసూతి పన పంచోకారభవవసేనవ. ఏత్తకేనాతి ఏవం విజ్ఞాణ నామరూపానం అష్టామష్టాం ఉపత్తమ్మనవసేన పవత్తియా. జాయేథ వా...పే... ఉపపజ్జేథ వాతి “సత్తో జాయతి...పే... ఉపపజ్జతి వా”తి సమష్టా హోతి విజ్ఞాణనామరూపవినిముత్తస్స సత్తపజ్జత్తియా ఉపాదానభూతస్స ధమ్మస్స అభావతో. తేనాహ “ఇతో హీ”తిఆది. ఏతదేవాతి విజ్ఞాణం, నామరూపంతి ఏతం ద్వయమేవ.

పంచ పదానీతి “జాయేథ వా”తిఆదీని పంచ పదాని. నను తత్త పఠమతతియేహి చతుత్తపంచమాని అత్తతో అభిన్నానీతి ఆహ “సద్ధిం అపరాపరం చుతిపటిసన్ధీహీ”తి. పున తం ఏత్తావతాతి వుత్తమత్తంతి యో “ఏత్తావతా”తి పదేన పుట్టే వుత్తో, తమేవ యథావుత్తమత్తం “యదిద”నిఆదినా నియ్యతేన్తో నిదస్సేన్తో పున వత్త్వా. అనులోమపచ్చయాకారవసేనాతి పచ్చయధమ్మదస్సనపుబ్బకం పచ్చయుప్పన్నధమ్మదస్సనవసేన. పచ్చయధమ్మానజ్ఞో అత్తనో పచ్చయుప్పన్నస్స పచ్చయభావో ఇదప్పచ్చయతా పచ్చయాకారో, సో చ “అవిజ్ఞాపచ్చయా సజ్ఞారా”తిఆదినా వుత్తో. సంసారప్పవత్తియా అనులోమనతో అనులోమపచ్చయాకారో. జాతిఆదికం సబ్బం వట్టదుక్ఖం చిత్తేన సమిహితేన కతం సమూహవసేన గహేత్త్వా పాళియం “దుక్ఖక్షన్ధస్సా”తి వుత్తంతి ఆహ “జాతి...పే... దుక్ఖరాసిస్సా”తి.

౨౯. దుక్ఖక్షన్ధస్స అనేకవారం సముదయదస్సనవసేన విజ్ఞాణస్స పవత్తత్తా “సముదయో సముదయో”తి ఆమేడితవచనం అవోచ. అథ వా “ఏవం సముదయో హోతి”తి ఇదం న కేవలం నిబ్బత్తినిదస్సనపదం, అథ ఖో పటిచ్చసముప్పాద-సద్ధో వియ సముప్పాదముఖేన ఇథ సముదయ-సద్ధో నిబ్బత్తిముఖేన పచ్చయత్తం వదతి. విజ్ఞాణాదయో భవంతా ఇథ పచ్చయధమ్మా నిద్దిట్టా, తే సామష్టారూపేన బ్యాపనిచ్చావసేన గణ్ఠన్తో “సముదయో సముదయో”తి ఆహ, ఏవంచ కత్వా యం వక్ఖతి “ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతితి పచ్చయసజ్ఞాననమత్తం కథిత”న్తి, (దీ. ని. అట్ట. ౨.౨౯) తం సమత్థితం హోతి. యది ఏవం “ఉదయదస్సనపంచో వేసా”తి ఇదం కథంతి? నాయం దోసో పచ్చయతో ఉదయదస్సనముఖేన నిబ్బత్తిలక్షణదస్సనస్స సమ్భవతో. దస్సనట్టేన చక్షూతి సముదయస్స పచ్చక్షతో దస్సనభావేన చక్షు వియాతి చక్షు. శాతకరణట్టేనాతి యథా సముదయో సమ్మదేవ ఇతో హోతి అవబుద్ధో, ఏవం కరణట్టేన. పజాననట్టేనాతి “విజ్ఞాణాదితంతంపచ్చయుప్పత్తియా ఏతస్స దుక్ఖక్షన్ధస్స సముదయో హోతి”తి పకారతో జాననట్టేన. నిబ్బిజ్ఞిత్వా పటివిజ్ఞిత్వా ఉప్పన్నట్టేనాతి అనిబ్బిజ్ఞిత్వా పుట్టే ఉదయదస్సనపంచోయ పటిపక్షధమ్మో నిబ్బిజ్ఞిత్వా “అయం సముదయో”తి పచ్చయతో, ఖణతో చ, సరూపతో పటివిజ్ఞిత్వా ఉప్పన్నభావేన, నిబ్బిజ్ఞనట్టేన పటివిజ్ఞనట్టేన విజ్ఞాతి వుత్తం హోతి. ఓభాసట్టేనాతి సముదయసభావపటిచ్చాదనకస్స మోహస్థకారస్స చ కిలేసస్థకారస్స చ విధమనవసేన అవభాసకభావేన.

ఇదాని యథావుత్తమత్తం పటిపాటియా విభావేతుం “యథాహ”తిఆది వుత్తం. తత్త చక్షుం ఉదపాదీతి పాళియం పదుద్ధారో. కథం ఉదపాదీతి చేతి ఆహ “దస్సనట్టేనా”తి. “సముదయస్స పచ్చక్షతో దస్సనభావేనాతి వుత్తో వాయమత్తో. ఇమినా నయేన సేసపదేసుపి అత్తో వేదితబ్బో. చక్షుధమ్మోతి చక్షూతి పాళిధమ్మో. దస్సనట్టో అత్తోతి దస్సనసభావో తేన పకాసేతబ్బో అత్తో. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. ఏత్తకేహి పదేహీతి ఇమేహి పంచహి పదేహి. “కిం కథిత”న్తి పిణ్ణత్తం పుచ్చతి. పచ్చయసజ్ఞాననమత్తంతి విజ్ఞాణాదీనం పచ్చయధమ్మానం నామరూపాదిపచ్చయుప్పన్నస్స

పచ్చయసభావసజ్ఞాననమత్తం కథితం అవిసేసతో పచ్చయసభావసల్లక్షణస్స జోతితత్తా. సజ్ఞారానం సమ్మదేవ ఉదయదస్సనస్స జోతితత్తా “ఏథిపటిపన్నా తరుణవిపస్సనా కథితా”తి చ వుత్తం.

౬౧. అత్తనా అధిగతత్తా ఆసన్నపచ్చక్షతాయ “అయ”న్తి వుత్తం, అరియమగ్గాదీనం మగ్గనట్టేన మగ్గోతి. పుబ్బభాగవిపస్సనా హేసా. తేనాహ “బోధాయా”తి. బోధపదస్స భావసాధనతం సన్ధాయాహ “చతుసచ్చబుజ్జనత్తాయా”తి. పరిజ్ఞాపహనభావనాభిసమయా యావదేవ సచ్చికిరియాభిసమయత్తా నిబ్బానాధిగమత్తత్తా బ్రహ్మచరియవాసస్సాతి వుత్తం “నిబ్బానబుజ్జనత్తాయ ఏవ వా”తి. “నిబ్బానం పరమం సుఖ”న్తి (మ. ని. ౨.౨౧౩, ౨౧౭; ధ. ప. ౨౦౪) హి వుత్తం. బుజ్జతీతి చత్తారి అరియసద్దాని ఏకపటివేధేన పటివిజ్ఞతి, తేన బోధ-సద్దస్స కత్తుసాధనత్తమాహ. పచ్చత్తపదేహీతి పరమావిభత్తిదీపకేహి పదేహి. నిబ్బానమేవ కథితం విజ్ఞాణాది నిరుజ్ఞతి ఏత్తాతి కత్వా. అనిబ్బత్తినిరోధన్తి సబ్బసో పచ్చయనిరోధేన అనుప్పాదనిరోధం అచ్చన్తనిరోధం.

౬౨. సబ్బేహీవ ఏతేహి పదేహీతి “చక్ఖా”తిఆదిహి పఞ్చహి పదేహి. నిరోధసజ్ఞాననమత్తమేవాతి “నిరోధో నిరోధోతి ఖో”తిఆదినా నిరోధస్స సజ్ఞాననమత్తమేవ కథితం పుబ్బారమ్మభావతో, న తస్స పటివిజ్ఞనవసేన పచ్చక్షతో దస్సనం అరియమగ్గస్స అనధిగతత్తా. సజ్ఞారానం సమ్మదేవ నిరోధదస్సనం నామ సిఖాప్పత్తాయ విపస్సనాయ వసేన ఇచ్చితబ్బన్తి “వుట్టానగామినీ బలవవిపస్సనా కథితా”తి చ వుత్తం.

౬౩. విదిత్వాతి పుబ్బభాగియేన ఇాణేన జానిత్వా. తతో అపరభాగేతి వుత్తనయేన పచ్చయనిరోధజాననతో పచ్చాభాగే. ఉపాదానస్స పచ్చయభూతేసూతి చతుబ్బిధస్సపి ఉపాదానస్స ఆరమ్మణపచ్చయాదినా పచ్చయభూతేసు, ఉపాదానియేసూతి అత్తో . వహన్తోతి పవత్తేన్తో. ఇదన్తి “అపరేన సమయేనా”తిఆది వచనం. కస్మా వుత్తన్తి “యాయ పటిపత్తియా సబ్బేపి మహాబోధిసత్తా చరిమభవే బోధాయ పటిపజ్జన్తి, విపస్సనాయ మహాబోధిసత్తేన తథేవ పటిపన్న”న్తి కథేతుకమ్యతావసేన పుచ్చావచనం. తేనాహ “సబ్బేయేవ హి”తిఆది. తత్త పుత్తస్స జాతదివసే మహాభినిక్ఖమనం, పధానానుయోగో చ ధమ్మతావసేన వేదితబ్బో, ఇతరం ఇతికత్తబ్బతావసేన. తత్తాపి చిరకాలపరిభావనాయ లద్ధాసేవనాయ మహాకరుణాయ సజ్ఞోదితమానసత్తా “కిచ్చం వతాయం లోకో ఆపన్నో”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౧౭; సం. ని. ౨.౪, ౧౦) సంసారదుక్ఖతో మోచేతుం ఇచ్చితస్స సత్తలోకస్స కిచ్చాపత్తిదస్సనముఖేన జరామరణతో పట్టాయ పచ్చయాకారసమ్మసనమ్మి ధమ్మతావ. తథా అత్తాధీనతాయ, కేనచి అనుపఖతత్తా, అసేచనకసుఖవిహారతాయ, చతుత్థజ్ఞానికతాయ చ ఆనాపానకమ్మట్టానానుయోగో. పఞ్చసు ఖన్ఢేసు అభినివిసిత్వాతి విజ్ఞాణనామరూపాదిపరియాయేన గహితేసు పఞ్చసు ఉపాదానక్ఖన్ఢేసు విపస్సనాభినివేసవసేన అభినివిసిత్వా పటిపత్తిం ఆరభిత్వా. అనుక్కమన్తి అను అను గామితబ్బతో పటిపజ్జితబ్బతో “అనుక్కమ”న్తి లద్ధనామం అనుపుబ్బపటిపత్తిం. కత్వాతి పటిపజ్జిత్వా.

ఇతి రూపన్తి ఏత్త దుతియో ఇతి-సద్దో నిదస్సనత్తో, తేన పరమో ఇతి-సద్దో సరూపస్స, పరిమాణస్స చ బోధకో అనేకత్తత్తా నిపాతానం, అవుత్తిఆదివసేన వాయమత్తో వేదితబ్బో. అన్తోగధావధారణఇచ్చ వాక్యం దస్సేన్తో “ఇదం రూపం, ఏత్తకం రూపం, ఇతో ఉద్ధం రూపం నత్థీ”తిఆదిమాహ . తత్త “రుప్పనసభావ”న్తి ఇమినా సామజ్ఞతో రూపస్స సభావో దస్సితో, “భూతుపాదాయభేద”న్తిఆదినా విసేసతో, తదుభయేనపి “ఇదం రూప”న్తి పదస్స అత్తో నిద్దిట్తో. తత్త లక్ఖణం నామ తస్స తస్స రూపవిసేసస్స అనజ్ఞాసాధారణో సభావో. రసో తస్సేవ అత్తనో ఫలం పతి పచ్చయభావో. పచ్చుపట్టానం తస్స పరమత్తతో విజ్ఞమానత్తా యాథావతో ఇాణస్స గోచరభావో. పదట్టానం ఆసన్నకారణం, తేనస్స పచ్చయాయత్తవుత్తితా

దస్సితా. “అనవసేసరూపపరిగ్రహో”తి ఇమినా పన “ఏత్తకం రూపం, ఇతో ఉద్ధం” రూపం నత్తితి పదద్వయస్సాపి అత్తో నిద్దిట్టో రూపస్స సబ్బసో పరియాదానవసేన నియామనతో. “ఇతి రూపస్స సముదయో”తి ఏత్త పన ఇతి-సద్దో “ఇతి ఖో భిక్ఖవే సప్పటిభయో బాలో”తిఆదీసు (మ. ని. ౩.౧౨౪; అ. ని. ౩.౧) వియ పకారత్తోతి ఆహ “ఇతీతి ఏవ”న్తి.

అవిజ్ఞాసముదయాతి అవిజ్ఞాయ ఉప్పాదా, అత్తిభావాతి అత్తో. నిరోధనిరోధీ హి ఉప్పాదో అత్తిభావవాచకోపి హోతి, తస్మా పురిమభవసిద్ధాయ అవిజ్ఞాయ సతి ఇమస్మిం భవే రూపసముదయో, రూపస్స ఉప్పాదో హోతీతి అత్తో.

“తత్త్వాసముదయా”తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. ఆహారసముదయాతి ఏత్త పన పవత్తిపచ్చయేసు కబళీకారాహారస్స బలవతాయ సో ఏవ గహితో. తస్మిం పన గహితే పవత్తిపచ్చయతాసామశ్శోన ఉతుచిత్తాని గహితానేవ హోన్తీతి చతుసముట్టానికరూపస్స పచ్చయతో ఉదయదస్సనం విభావితమేవాతి దట్టబ్బం. “నిబ్బత్తిలక్ఖణ”న్తిఆదినా కాలవసేన ఉదయదస్సనమాహ. తత్త నిబ్బత్తిలక్ఖణన్తి రూపస్స ఉప్పాదసజ్ఞాతం సజ్ఞతలక్ఖణం. పస్సన్తోపీతి న కేవలం పచ్చయసముదయమేవ, అథ ఖో ఖణతో ఉదయం పస్సన్తోపి. అద్ధావసేన హి పరమం ఉదయం పస్సిత్యా రితో పున సంతతివసేన దిస్సా అనుక్కమేన ఖణవసేన పస్సతి. అవిజ్ఞానిరోధా రూపనిరోధోతి అగ్గమగ్గేన అవిజ్ఞాయ అనుప్పాదనిరోధతో అనాగతస్స రూపస్స అనుప్పాదనిరోధో హోతి పచ్చయాభావే అభావతో. తత్త్వానిరోధా కమ్మనిరోధోతి ఏత్తాపి ఏసేవ నయో. ఆహారనిరోధాతి పవత్తిపచ్చయస్స కబళీకారాహారస్స అభావేన. రూపనిరోధోతి తంసముట్టానరూపస్స అభావో హోతి. సేసం వుత్తనయమేవ. “విపరిణామలక్ఖణ”న్తి భగ్గకాలవసేన హేతం వయదస్సనం, తస్మా తం అద్ధావసేన పరమం పస్సిత్యా పున సంతతివసేన దిస్సా అనుక్కమేన ఖణవసేన పస్సతి. అయశ్చ నయో పాకతికవిపస్సకవసేన వుత్తో, బోధిసత్తానం పనేతం నత్తి. ఏస నయో ఉదయదస్సనేపి.

“ఇతి వేదనా”తిఆదీసుపి హేత్థా రూపే వుత్తనయానుసారేన అత్తో వేదితబ్బో. తేనాహ “అయం వేదనా, ఏత్తకా వేదనా”తిఆది. తత్త వేదయిత...పే.... సభావన్తి ఏత్త “వేదయితసభావం...పే.... విజాననసభావ”న్తి పచ్చేకం సభావ- సద్దో యోజేతబ్బో. వేదయితసభావన్తి అనుభవనసభావం. సజ్ఞాననసభావన్తి “నీలం పీత”న్తిఆదినా ఆరమ్మణస్స సల్లక్ఖణసభావం. అభిసంఖరణసభావన్తి ఆయూహనసభావం. విజాననసభావన్తి ఆరమ్మణస్స ఉపలద్ధిసభావం. సుఖాదీతి ఆది-సద్దేన దుక్ఖసోమనస్సదోమనస్సుపేక్షావేదనానం సజ్ఞహో రూపసజ్ఞాదీతి ఆది-సద్దేన సద్దసజ్ఞాదీనం, ఫస్సాదీతి ఆది-సద్దేన చేతనా విత్కాదీనం చక్ఖవిజ్ఞాణాదీనన్తి ఆది-సద్దేన సబ్బేసం లోకియవిజ్ఞాణానం సజ్ఞహో. యథా చ విజ్ఞాణే, ఏస నయో వేదనాదీసుపి. తేసన్తి “సముదయో”తి వుత్తధమ్మానం. తీసు ఖన్ధేసూతి వేదనాసజ్ఞాసజ్ఞారక్ఖన్ధేసు. “పుట్టో వేదేతి, పుట్టో సజ్ఞానాతి, పుట్టో చేతేతీ”తి (సం. ని. ౪.౯౩) వచనతో “ఘస్ససముదయా”తి వత్తబ్బం. “నామరూపపచ్చయాపి విజ్ఞాణ”న్తి (విభ. ౨౪౬; దీ. ని. ౨.౯౭) వచనతో విజ్ఞాణక్ఖన్ధే “నామరూపసముదయా”తి వత్తబ్బం. తేసం యేవాతి తీసు ఖన్ధేసు “ఘస్సస్స విజ్ఞాణక్ఖన్ధే నామరూపస్సా”తి ఘస్సనామరూపానంయేవ వసేన అత్తిజ్జమపదమ్మి యోజేతబ్బం, అవిజ్ఞాదయో పన రూపే వుత్తసదిసా ఏవాతి అధిప్పాయో.

సమపజ్ఞాసలక్ఖణవసేనాతి పచ్చయతో వీసతి ఖణతో పజ్ఞాతి పజ్ఞావీసతియా ఉదయలక్ఖణానం, పచ్చయతో వీసతి ఖణతో పజ్ఞాతి పజ్ఞావీసతియా ఏవ వయలక్ఖణానం చాతి సమపజ్ఞాసాయ ఉదయవయలక్ఖణానం వసేన. తత్త పజ్ఞాన్నం ఖన్ధానం ఉదయో లక్ఖీయతి ఏతేహీతి లక్ఖణానీతి వుచ్చన్తి అవిజ్ఞాదిసముదయోతి, తథా తేసం అనుప్పాదనిరోధో లక్ఖీయతి ఏతేహీతి లక్ఖణానీతి వుచ్చన్తి అవిజ్ఞాదీనం అచ్చన్తనిరోధో. నిబ్బత్తివిపరిణామలక్ఖణాని పన సజ్ఞతలక్ఖణమేవాతి. ఏవం ఏతాని

సమపజ్ఞాసలక్షణాని సరూపతో వేదితబ్బాని. యథానుక్యమేన వడ్డీతేతి యథావృత్తఉదయబృయజాణే తిక్తే సూరే పసన్నే హుత్వా వహంతే తతో పరం వత్తబ్బానం భజ్జజాణాదీనం ఉప్పత్తిపటిపాటియా బుద్ధిప్పత్తే పరముక్కుంసగతే విపస్సనాజాణే. పగేవ హి ఛత్తింసకోటిసతసహస్సముఖేన పవత్తేన సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణానుచ్ఛవికేన మహావజిరజాణసజ్ఞాతేన సమ్మసనజాణేన సమ్మతానుభావం గబ్బం గణ్ఠంతం పరిపాకం గచ్ఛంతం పటిపదావిసుద్ధిజాణం అపరిమితకాలే సమ్మతాయ పజ్ఞాపారమియా ఆనుభావేన ఉక్కుంసపారమిప్పత్తం అనుక్యమేన వుట్టానగామినిభావం ఉపగన్త్యా యదా అరియమగ్గేన ఘటీతి, తదా అరియమగ్గచిత్తం సబ్బకిలేసేహి మగ్గపటిపాటియా విముచ్చతి, విముచ్చంతజ్ఞా తథా విముచ్చతి, యథా సబ్బజ్ఞోయ్యావరణప్పహానం హోతి. యం కిలేసానం “సవాసనప్పహాన”న్తి వుచ్చతి, తయిదం పహానం అత్థతో అనుప్పత్తినిరోధోతి ఆహ “అనుప్పాదనిరోధేనా”తి. ఆసవసజ్ఞాతేహి కిలేసేహితి భవతో ఆభవగ్గం, ధమ్మతో ఆగోత్రభుం సవనతో పవత్తనతో ఆసవసజ్ఞాతేహి రాగో, దిట్టి, మోహోతి ఇమేహి కిలేసేహి. లక్షణవచనజ్ఞోతం, పాళియం యదిదం “ఆసవేహి”తి, తదేకట్టతాయ పన సబ్బేహిపి కిలేసేహి సబ్బేహిపి పాపధమ్మేహి చిత్తం విముచ్చతి. అగ్గహేత్వాతి తేసం కిలేసానం లేసమత్తమ్మి అగ్గహేత్వా.

మగ్గక్షణే విముచ్చతి నామ తంతంమగ్గవజ్ఞకిలేసేహి ఫలక్షణే విముత్తం నామ. మగ్గక్షణే వా విముత్తజ్ఞోవ విముచ్చతి చాతి ఉపరిమగ్గక్షణే హేటిమమగ్గవజ్ఞేహి విముత్తజ్ఞోవ యథాసకం పహాతబ్బేహి విముచ్చతి చ. ఫలక్షణే విముత్తమేవాతి సబ్బస్మిమ్మి ఫలక్షణే విముత్తమేవ, న విముచ్చతి నామ.

సబ్బబన్ధనాతి ఓరమ్భాగియుద్ధమ్భాగియసగ్గహితా సబ్బస్మాపి భవసజ్ఞోజనా, విప్పముత్తో విసేసతో పకారేహి ముత్తో. సువికసితచిత్తసన్తానోతి సాతిసయం జాణరస్మిసమ్మస్సేన సుట్టు సమ్మదేవ సమ్ముల్లచిత్తసన్తానో. “చత్తారి మగ్గజాణానీ”తిఆది యేహి జాణేహి సువికసితచిత్తసన్తానో, తేసం ఏకదేసేన దస్సనం. నిప్పదేసతో దస్సనం పన పరతో ఆగమిస్సతి, తస్మా తత్తేవ తాని విభజిస్సామ. సకలే చ బుద్ధగుణేతి అతీతంసే అప్పటిహతజాణాదికే సబ్బేహి బుద్ధగుణే. యదా హి లోకనాథో అగ్గమగ్గం అధిగచ్ఛతి, తదా సబ్బే గుణే హత్థగతే కరోతి నామ. తతో పరం “హత్థగతే కత్వా రితో”తి వుచ్చతి.

“పరిపుణ్ణసజ్ఞప్పో”తి వత్వా పరిపుణ్ణసజ్ఞప్పతాపరిదీపనం ఉదానం దస్సేతుం “అనేకజాతిసంసార”న్తిఆది వుత్తం. తత్థ ఆదితో ద్విన్నం గాథానమత్తో హేట్టా బ్రహ్మజాలనిదానవణ్ణనాయం (దీ. ని. టీ. ౧.పరమమహాసగ్గేతికథావణ్ణనా) వుత్తో ఏవ. పరతో పన అయోఘనహతస్సాతి అయో హజ్ఞాతి ఏతేనాతి అయోఘనం, కమ్మారానం అయోకూటం, అయోముట్టి చ, తేన అయోఘనేన హతస్స పహతస్స. ఏవ-సద్దో చేత్థ నిపాతమత్తం. జలతో జాతవేదసోతి జలయమానస్స అగ్గిస్స, అనాదరే వా ఏతం సామివచనం. అనుపుబ్బాపసంతస్సాతి అనుక్యమేన ఉపసంతస్స విక్ఖమ్భంతస్స నిరుద్ధస్స. యథా న జాయతే గతీతి యథా తస్స గతి న జాయతి. ఇదం వుత్తం హోతి - అయోముట్టికూటాదినా పహతత్తా అయోఘనేన హతస్స పహతస్స అయోగతస్స, కంసభాజనాదిగతస్స వా జలమానస్స అగ్గిస్స అనుక్యమేన ఉపసంతస్స దససు దిసాసు న కత్థచి గతి పజ్ఞాయతి పచ్చయనిరోధేన అప్పటిసన్నికనిరుద్ధత్తాతి. ఏవం సమ్మావిముత్తానన్తి సమ్మా హేతునా జాయేన తదజ్ఞవిక్ఖమ్భనవిముత్తిపుబ్బజ్ఞమాయ సముచ్చేదవిముత్తియా అరియమగ్గేన చత్తూహిపి ఉపాదానేహి, ఆసవేహి చ ముత్తత్తా సమ్మా విముత్తానం, తతో ఏవ కామబన్ధనసజ్ఞాతం కామోఘభవోఘాదిభేదం అవసిట్టఓఘజ్ఞ తరిత్వా రితత్తా కామబన్ధోఘతారీనం సుట్టు పటిపస్సమ్మితసబ్బకిలేసవిప్పన్దితత్తా కిలేసాభిసజ్ఞారవాతేహి అకమ్పనీయతాయ అచలం

నిబ్బానసంజ్ఞాతం సంజ్ఞారూపసమం సుఖం పతానం అధిగతానం ఖీణాసవానం గతి దేవమనుస్సాదిభేదాసు గతీసు “అయం నామా”తి పఞ్ణాపేతబ్బతాయ అభావతో పఞ్ణాపేతుం నత్తి న ఉపలబ్ధతి, యథావృత్తజాతవేదో వియ అపఞ్ణాత్తికభావమేవ తే గచ్ఛంతీతి అత్తో. ఏవం మనసి కరోంతీతి “ఏవం అనేకజాతిసంసార”న్తిఆదినా (ధ. ప. ౧౫౩) అత్తనో కతకిచ్చత్తం మనసి కరోంతో బోధిపల్లజ్జే నిసీన్నోవ విరోచిత్తాతి యోజనా.

దుతియభాణవారవణ్ణనా నిట్టితా.

బ్రహ్మయాచనకథావణ్ణనా

౬౪. యన్నానాతి పరివితక్కునత్తే నిపాతో, అహన్తి భగవా అత్తానం నిద్దసతీతి ఆహ “యది పనాహ”న్తి. “అట్టమే సత్తాహే”తిఆది యథా అష్టాకం భగవా అభిసమ్ముద్ధో హుత్వా విముత్తిసుఖపటిసంవేదనాదివసేన సత్తసు సత్తాహేసు పటిపజ్జి, తతో పరశ్చ ధమ్మగమ్భీరతాపచ్చవేక్షణాదివసేన, ఏవమేవ సబ్బేపి సమ్మాసమ్ముద్ధా అభిసమ్ముద్ధకాలే పటిపజ్జింసు, తే చ సత్తాహాదయో తథేవ వవత్థపీయంతీతి అయం సబ్బేసమ్మి బుద్ధానం ధమ్మతా. తస్మా విపస్సీ భగవా అభిసమ్ముద్ధకాలే తథా పటిపజ్జీతి దస్సేతుం ఆరద్ధం. తత్త “అట్టమే సత్తాహే”తి ఇదం సత్తమసత్తాహతో పరం, సత్తాహతో ఓరిమే చ పవత్తాయ పటిపత్తియా వసేన వృత్తం, న పల్లజ్జుసత్తాహస్స వియ అట్టమస్స నామ సత్తాహస్స వవత్థితస్స లబ్బమానత్తా. అనన్తరోతి “అధిగతో ఖో మ్యాయం ధమ్మా”తిఆదికో వితక్కో (దీ. ని. ౨.౬౭; మ. ని. ౧.౨౮౧; ౨.౩౩౭; సం. ని. ౧.౧౭౨; మహావ. ౭, ౮).

పటివిద్ధోతి సయమ్ముజ్జాణేన “ఇదం దుక్ఖ”న్తిఆదినా పటిముఖం పటివిజ్ఞనవసేన పవత్తో, యథాభూతం అవబుద్ధోతి అత్తో. ధమ్మాతి చతుసచ్చధమ్మా తబ్బినిముత్తస్స పటివిజ్ఞితబ్బధమ్మస్స అభావతో. గమ్భీరోతి మహాసమ్ముద్ధో వియ మకసతుణ్ణసూచియా అష్ఠాత్ర సముపచితపరిపక్కుజ్జాణసమ్మారేహి అష్ఠోసం జ్ఞాణేన అలబ్బనేయ్యప్పతిట్తో. తేనాహ “ఉత్తానభావపటిక్షేపవచనమేత”న్తి. అలబ్బనేయ్యప్పతిట్తో ఓగాహేతుం అసక్కుణేయ్యతాయ సరూపతో విసేసతో చ పస్సీతుం న సక్కాతి ఆహ “గమ్భీరత్తావ దుద్దసో”తి. దుక్ఖేన దట్టబ్బోతి కిచ్చేన కేనచి కదాచిదేవ దట్టబ్బో. యం పన దట్టమేవ న సక్కా, తస్స ఓగాహేత్వా అను అను బుజ్జనే కథా ఏవ నత్థీతి ఆహ “దుద్దసత్తావ దురనుబోధో”తి. దుక్ఖేన అవబుజ్జితబ్బో అవబోధస్స దుక్కురభావతో. ఇమస్మిం రానే “తం కిం మజ్జాధ భిక్షవే దుక్కురతరం వా దురభిసమ్మవతరం వా”తి (సం. ని. ౫.౧౧౧౫) సుత్తపదం వత్తబ్బం. సన్తారమ్మణతాయ వా సన్తో. నిబ్బుతసబ్బపరిళాహతాయ నిబ్బుతో. పధానభావం నీతోతి వా పణీతో. అతిత్తికరత్థేన అతప్పకో సాదురసభోజనం వియ. ఏత్త చ నిరోధసచ్చం సన్తం ఆరమ్మణన్తి సన్తారమ్మణం, మగ్గసచ్చం సన్తం, సన్తారమ్మణజ్ఞాతి సన్తారమ్మణం అనుపసన్తసభావానం కిలేసానం, సజ్ఞారానశ్చ అభావతో సన్తో నిబ్బుతసబ్బపరిళాహత్తా నిబ్బుతో, సన్తపణీతభావేనేవ తదత్థాయ అసేచనకతాయ అతప్పకతా దట్టబ్బా. తేనాహ “ఇదం ద్వయం లోకుత్తరమేవ సన్ధాయ వృత్త”న్తి. ఉత్తమజ్జాణస్స విసయత్తా న తక్కేన అవచరితబ్బో, తతో ఏవ నిపుణజ్ఞాణగోచరతాయ, సణ్ణసుఖముసభావత్తా చ నిపుణో. బాలానం అవిసయత్తా పణ్ణితేహి ఏవ వేదితబ్బోతి పణ్ణితవేదనీయో. ఆలీయన్తి అభిరమితబ్బట్టేన సేవీయంతీతి ఆలయా, పశ్చా కామగుణా. ఆలయన్తి అభిరమణవసేన సేవంతీతి ఆలయా, తణ్ణావిచరితాని. ఆలయరతాతి ఆలయనిరతా. సుట్టు ముదితా అతివియ ముదితా అనుక్కుణ్ణనతో. రమతీతి రతిం

విస్తరి కీళతి లళతి. ఇమే సత్తా యథా కామగుణే, ఏవం రాగమ్మి అస్సాదేన్తి అభినన్దన్తి యేవాతి వుత్తం
“దువిధమ్మీ”తిఆది.

తానం సన్ధాయాతి తాన-సద్దం సన్ధాయ. అత్తతో పన “తాన”న్తి చ పటిచ్చసముప్పాదో ఏవ అధిప్పేతో. తిట్టతి ఏత్త ఫలం
తదాయత్తపుత్తితాయాతి తానం, సజ్ఞారాదీనం పచ్చయభూతా అవిజ్ఞాదయో. ఇమేసం సజ్ఞారాదీనం పచ్చయాతి
ఇదప్పచ్చయా, అవిజ్ఞాదయోవ. ఇదప్పచ్చయా ఏవ ఇదప్పచ్చయతా యథా దేవో ఏవ దేవతా , ఇదప్పచ్చయానం వా
అవిజ్ఞాదీనం అత్తనో ఫలం పటిచ్చ పచ్చయభావో ఉప్పాదనసమత్తతా ఇదప్పచ్చయతా, తేన పరమత్తపచ్చయలక్ఖణో
పటిచ్చసముప్పాదో దస్సితో హోతి. పటిచ్చ సముప్పజ్జతి ఫలం ఏతస్మాతి పటిచ్చసముప్పాదో. పదద్వయేనాపి ధమ్మానం
పచ్చయట్టో ఏవ విభావితో. తేనాహ “సజ్ఞారాదిపచ్చయానం అవిజ్ఞాదీనమేతం అధివచన”న్తి. అయమేత్త సజ్ఞేపో, విత్థారో పన
విసుద్ధిమగ్గసంవణ్ణనాసు (విసుద్ధి. ౨.౫౭౦) వుత్తనయేన వేదితబ్బో.

సబ్బసజ్ఞారసమథోతిఆది సబ్బన్తి సబ్బసజ్ఞారసమథాదిపదాభిధేయ్యం సబ్బం, అత్తతో నిబ్బానమేవ. ఇదాని తస్స
నిబ్బానభావం దస్సేతుం “యస్మా హి”తిఆది వుత్తం. తన్తి నిబ్బానం. ఆగమ్మాతి పటిచ్చ అరియమగ్గస్స
ఆరమ్మణపచ్చయహేతు. సమ్మన్తీతి అప్పటిసన్ధికూపసమవసేన సమ్మన్తి. తథా సన్తా చ సవిసేసం ఉపసన్తా నామ హోన్తీతి
ఆహ “వూపసమ్మన్తీ”తి, ఏతేన సబ్బే సజ్ఞారా సమ్మన్తి ఏత్థాతి సబ్బసజ్ఞారసమథో, నిబ్బానన్తి దస్సేతి.
సబ్బసజ్ఞారవిసంయుత్తే హి నిబ్బానే సబ్బసజ్ఞారవూపసమపరియాయో ఇాయాగతో యేవాతి. సేసేపదేసుపి ఏసేవ నయో.
ఉపధీయతి ఏత్త దుక్ఖన్తి ఉపధి, ఖన్ధాదయో. పటినిస్సత్థాతి సముచ్చేదవసేన పరిచ్చత్తా హోన్తి. సబ్బా తత్థాతి
అట్టసతప్పభేదా సబ్బాపి తత్థా. సబ్బే కిలేసరాగాతి కామరాగరూపరాగాదిభేదా సబ్బేపి కిలేసభూతా రాగా, సబ్బేపి వా
కిలేసా ఇథ కిలేసరాగాతి వేదితబ్బా, న లోభవిసేసా ఏవ చిత్తస్స విపరీతభావాపాదనతో. యథాహ “రత్తమ్మి చిత్తం
విపరిణతం, దుట్టమ్మి చిత్తం విపరిణతం, మూళ్లమ్మి చిత్తం విపరిణత”న్తి (పారా. ౨౭౧) విరజ్జన్తీతి అత్తనో సభావం విజహన్తి.
సబ్బం దుక్ఖన్తి జరామరణాదిభేదం సబ్బం వట్టదుక్ఖం. భవేన భవన్తి తేన తేన భవేన భవన్తరం. భవనికన్తిభావేన సంసిబ్బతి,
ఫలేన వా సద్ధిం కమ్మం సత్తణ్ణస్సేవ ఆయతిం పునబ్బవభావతో. తతో వానతో నిక్ఖన్తం తత్త తస్స సబ్బనో అభావతో.
చిరనిసజ్ఞాచిరభాసనేహి పిట్టిఆగిలాయనతాలుగలసోసాదివసేన కాయకిలమథో చేవ కాయవిహేసా చ వేదితబ్బా. సా చ ఖో
దేసనాయ అత్తం అజానన్తానం, అప్పటిపజ్జన్తానన్తా వసేన, జానన్తానం, పన పటిపజ్జన్తానన్తా దేసనాయ కాయపరిస్సమోపి
సత్థు అపరిస్సమోవ. తేనాహ భగవా “న చ మం ధమ్మాధికరణం విహేసేసీ”తి (ఉదా. ౧౦). తథా హి వుత్తం “యా
అజానన్తానం దేసనా నామ, సో మమ కిలమథో అస్సా”తి. ఉభయన్తి చిత్తకిలమథో, చిత్తవిహేసా చాతి ఉభయం పేతం
బుద్ధానం నత్తి, బోధిమూలేయేవ సముచ్చిన్నత్తా.

౬౫. అనుబ్రూహానం సమ్మిణ్ణనం. సోతి “అపిస్సూ”తి నిపాతో. విపస్సిన్తి పటి-సద్దయోగేన సామిఅత్తే ఉపయోగవచనన్తి
ఆహ “విపస్సిస్సా”తి. వుద్ధిప్పత్తా అచ్చరియా వా అనచ్చరియా. వుద్ధిఅత్తోపి హి అకారో హోతి యథా“అసేక్ఖా ధమ్మా”తి (ధ.
సం. తికమాతికాయ ౧౧). కప్పానం చత్తారి అసజ్ఞేయ్యాని సతసహస్సన్తా సదేవకస్స లోకస్స ధమ్మసంవిభాగకరణత్తమేవ
పారమియో పూరేత్వా ఇదాని సమధిగతధమ్మరాజస్స తత్త అప్పోస్సుక్కతాపత్తిదిపనతా, గాథాత్తస్స అచ్చరియతా, తస్స
వుద్ధిప్పత్తి చాతి వేదితబ్బా. అత్తద్వారేన హి గాథానం అనచ్చరియతా. గోచరా అహేసున్తి ఉపట్టహింసు. ఉపట్టానన్తా
వితక్కేతబ్బతావాతి ఆహ “పరివితక్కయితబ్బతం పాపుణింసూ”తి.

యది సుఖాపటిపదావ కథం కిచ్చతాతి ఆహ “పారమీపూరణకాలే”తిఆది. ఏవమాదీని దుప్పరిచ్చజాని దేన్తస్స. హ-
ఇతి వా బ్యత్తన్తి ఏతస్మిం అత్థే నిపాతో, “ఏకంసత్తే”తి కేచి. హ బ్యత్తం, ఏకంసేన వా అలం నిప్పయోజనం ఏవం కిచ్చేన
అధిగతస్స ధమ్మస్స దేసేతున్తి యోజనా. హలన్తి “అల”న్తి ఇమినా సమానత్తం పదం “హలన్తి వదామీ”తిఆదీసు (సం. ని.
టీ. ౧.౧౭౨) వియ. రాగదోసపుట్టహీతి పుట్టవిసేన వియ సప్పేన రాగేన, దోసేన చ సమ్ముట్టహీ అభిభూతేహి.
రాగదోసానుగతేహీతి రాగదోసేహి అనుబద్ధేహి.

నిచ్చాదీనన్తి నిచ్చగ్గాహాదీనం. ఏవం గతన్తి ఏవం పవత్తం అనిచ్చాదిఆకారేన పవత్తం. “చతుసచ్చధమ్మ”న్తి ఇదం
అనిచ్చాదీసు, సచ్చేసు చ యథాలాభవసేన గహేతబ్బం. ఏవం గతన్తి వా ఏవం “అనిచ్చ”న్తిఆదినా అభినివిసిత్యా మయా,
అఙ్గోహి చ సమ్మాసమ్ముద్ధేహి గతం, ఇంతం పటివిద్ధన్తి అత్థో. కామరాగేన, భవరాగేన చ రత్తా నీవరణేహి నివుతచిత్తతాయ,
దిట్టిరాగేన రత్తా విపరీతాభినివేసేన న దక్ఖన్తి యాథావతో ఇమం ధమ్మం నప్పటివిజ్ఞిస్సన్తి. ఏవం గాహపేతున్తి
“అనిచ్చ”న్తిఆదినా సభావేన యాథావతో ధమ్మ జానాపేతుం. రాగదోసపరేతతాపి నేసం సమ్ముల్లభావేనేవాతి ఆహ
“తమోఖన్దేన ఆవుటా”తి.

ధమ్మదేసనాయ అప్పోస్సుక్కతాపత్తియా కారణం విభావేతుం “కస్మా పనా”తిఆదినా సయమేవ చోదనం
సముట్టాపేతి. తత్థ యథాయం ఇదాని ధమ్మదేసనాయ అప్పోస్సుక్కతాపత్తి సబ్బబుద్ధానం ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణధమ్మతావసేన,
సబ్బబోధిసత్తానం ఆదితో “కిం మే అఙ్గాతవేసేనా”తిఆదినా (బు. వం. ౨.౯౯) మహాభినీహారే అత్తనో చిత్తస్స
సముస్సాహనం ఆచిణ్ణసమాచిణ్ణధమ్మతా వాతి ఆహ “కిం మే”తిఆది. తత్థ అఙ్గాతవేసేనాతి సదేవకం లోకం ఉన్నాదేన్తో
బుద్ధో అహుత్వా కేవలం బుద్ధానం సావకభావూపగమనవసేన అఙ్గాతరూపేన. తివిధం కారణం అప్పోస్సుక్కతాపత్తియా
పటిపక్ఖస్స బలవభావో, ధమ్మస్స పరమగమ్మీరతా, తత్థ చ భగవతో సాతిసయం గారవన్తి తం దస్సేతుం “తస్స హి”తిఆది
ఆరద్ధం. తత్థ పటిపక్ఖా నామ రాగాదయో కిలేసా సమ్మాపటిపత్తియా అన్తరాయకరత్తా. తేసం బలవభావతో
చిరపరిభావనాయ సత్తసన్తానతో దుబ్బిసోధియతాయ తే సత్తే మత్తహత్థినో వియ దుబ్బలం పురిసం అఙ్గోత్థరిత్వా
అనయబ్యసనం ఆపాదేన్తా అనేకసతయోజనాయామవిత్థారం సునిచితం ఘనసన్నివేసం కణ్ఠకదుగ్గమ్మి అధిసేన్తి.
దూరప్పభేద దుచ్చేజ్జతాహి దుబ్బిసోధియతం పన దస్సేతుం “అథస్సా”తిఆది వుత్తం. తత్థ చ అన్తో ఆమట్టతాయ
కఙ్ఞోకపుణ్ణలాబు చిరపరివాసికతాయ తక్కభరితచాటి స్నేహతిన్తదుబ్బలభావేన వసాతేలపీతపిలోతికా; తేలమిస్సితతాయ
అఙ్గానమక్ఖితహత్థా దుబ్బిసోధనీయా వుత్తా. హీనూపమా చేతా రూపప్పబద్ధభావతో, అచిరకాలికత్తా చ మలీనతాయ,
కిలేససంకిలేసో ఏవ పన దుబ్బిసోధనీయతరో అనాదికాలికత్తా, అనుసయితత్తా చ. తేనాహ “అతిసంకిలిట్టా”తి. యథా చ
దుబ్బిసోధనీయతాయ ఏవం గమ్మీరదుద్ధసదురనుబోధానమ్మి వుత్తఉపమా హీనూపమావ.

గమ్మీరోపి ధమ్మో పటిపక్ఖవిధమనేన సుపాకటో భవేయ్య, పటిపక్ఖవిధమనం పన సమ్మాపటిపత్తిపటిబద్ధం, సా
సద్ధమ్మసవనాధీనా, తం సత్థరి, ధమ్మ చ పసాదాయత్తం. సో విసేసతో లోకే సమ్భావనీయస్స గరుకాతబ్బస్స
అభిపత్తనాహేతుకోతి పనాళికాయ సత్తానం ధమ్మసమ్మటిపత్తియా బ్రహ్మయాచనాదినిమిత్తన్తి తం దస్సేన్తో
“అపిచా”తిఆదిమాహ.

౬౬. “అష్టాతరో”తి అప్పగ్ఞాతో వియ కిగ్ఞాపి వుత్తం, అథ ఖో పాకటో పగ్ఞాతోతి దస్సేతుం “ఇమస్మిం చక్కవాళో జేట్టకమహాబ్రహ్మ”తి వుత్తం. మహాబ్రహ్మభవనే జేట్టకమహాబ్రహ్మ. సో హి సక్కో వియ కామదేవలోకే, బ్రహ్మలోకే చ పాకటో పగ్ఞాతో. ఉపక్కిలేసభూతం అప్పం రాగాదిరజం ఏతస్సాతి అప్పరజం, అప్పరజం అక్కి పగ్ఞాచక్కు యేసం తే తంసభావాతి కత్వా అప్పరజక్ఖజాతికాతి ఇమమత్థం దస్సేతుం “పగ్ఞామయే”తిఆదిమాహ. అప్పం రాగాదిరజం యేసం తే తంసభావా అప్పరజక్ఖజాతికాతి ఏవమేత్థ అత్తో వేదితబ్బో. అస్సవనతాతి “సయం అభిగ్ఞా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౮, ౪౦౩; మ. ని. ౧.౧౭౪, ౪౪౪) వియ కరణే పచ్చత్తవచనన్తి ఆహ “అస్సవనతాయా”తి. దసపుగ్ఞాకిరియవత్థవసేనాతి దానాదిదసవిధవిముత్తిపరిపాచనీయపుగ్ఞాకిరియవత్థానం వసేన. తేనాహ “కతాధికారా”తిఆది. పపగ్ఞాసూదనియం పన “ద్వాదసపుగ్ఞాకిరియవసేనా”తి (మ. ని. అట్ట. ౨.౨౮౨) వుత్తం, తం దానాదీసు సరణగమనపరహితపరిణామనద్వయ పక్కిపనవసేన వుత్తం.

౬౭. గరుట్టానియేసు గారవవసేన గరుకరపత్తనా అజ్ఞేసనా, సాపి అత్తతో పత్తనా ఏవాతి వుత్తం “యాచన”న్తి. పదేసవిసయజ్ఞాణదస్సనం హుత్వా బుద్ధానంయేవ ఆవేణికభావతో ఇదం జ్ఞాణద్వయం “బుద్ధచక్ఖా”తి వుచ్చతీతి ఆహ “ఇమేసజ్ఞో ద్విన్నం జ్ఞాణానం బుద్ధచక్ఖాతి నామ”న్తి. తిణ్ణం మగ్గజ్ఞాణానన్తి హేటిమానం తిణ్ణం మగ్గజ్ఞాణానం “ధమ్మచక్ఖా”తి నామం, చతుసచ్చధమ్మదస్సనన్తి కత్వా దస్సనమత్తభావతో. యతో తాని జ్ఞాణాని విజ్ఞాపమాభావేన వుత్తాని, అగ్గమగ్గజ్ఞాణం పన జ్ఞాణకిచ్చస్స సిఖాప్పత్తియా దస్సనమత్తం న హోతితి “ధమ్మచక్ఖా”తి న వుచ్చతీతి. యతో తం వజిరూపమాభావేన వుత్తం. వుత్తనయేనేవాతి “అప్పరజక్ఖజాతికా”తి ఏత్థ వుత్తనయేనేవ. యస్మా మన్దకిలేసా “అప్పరజక్ఖా”తి వుత్తా, తస్మా బహులకిలేసా “మహారజక్ఖా”తి వేదితబ్బా. పటిపక్ఖవిధమనసమత్తతాయ తిక్ఖాని సూరాని విసదాని, వుత్తవిపరియాయేన ముదూని. సద్ధాదయో ఆకారాతి సద్ధహనాదిప్పకారే వదతి. సున్దరాతి కల్యాణా. సమ్మాహావినోదనియం పన “యేసం ఆసయాదయో కోట్టాసా సున్దరా, తే స్వాకారా”తి (విభ. అట్ట. ౮౧౪) వుత్తం, తం ఇమాయ అత్థవణ్ణనాయ అష్టాదత్థు సంసద్ధతి సమేతీతి దట్టబ్బం. యతో సద్ధాసమ్పదాదివసేన అజ్ఞాసయస్స సున్దరతాతి, తబ్బిపరియాయతో అసున్దరతాతి. కారణం నామ పచ్చయాకారో, సచ్చాని వా. పరలోకన్తి సమ్మరాయం. తం దుక్ఖావహం వజ్జం వియ భయతో పస్సితబ్బన్తి వుత్తం “పరలోకజ్ఞేవ వజ్జజ్ఞా భయతో పస్సన్తి”తి. సమ్మత్తిభవతో వా అష్టత్తా విపత్తిభవో “పరలోకో”తి వుత్తం “పర...పే.... పస్సన్తి”తి.

అయం పనేత్థ పాళీతి ఏత్థ “అప్పరజక్ఖా”దిపదానం అత్థవిభావనే అయం తస్స తథాభావసాధకపాళి. సద్ధాదీనజ్ఞో విముత్తిపరిపాచకధమ్మానం బలవభావో తప్పటిపక్ఖానం పాపధమ్మానం దుబ్బలభావేనేవ హోతి, తేసజ్ఞా బలవభావో సద్ధాదీనం దుబ్బలభావేనాతి విముత్తిపరిపాచకధమ్మానం సవిసేసం అత్థితానత్థితావసేన “అప్పరజక్ఖా మహారజక్ఖా”తి ఆదయో పాళియం (పటి. మ. ౧.౧౧౧) విభజిత్వా దస్సేతా. ఇతి సద్ధాదీనం వసేన పజ్ఞా అప్పరజక్ఖా, అసద్ధియాదీనం వసేన పజ్ఞా మహారజక్ఖా. ఏవం తిక్కిన్దియముద్దిన్దియాదయోతి విభావితా పగ్ఞాస పుగ్గలా. సద్ధాదీనం పన అన్తరభేదేన అనేకభేదా వేదితబ్బా. ఖన్ధాదయో ఏవ లుజ్జనపలుజ్జనట్టేన లోకో, సమ్మత్తిభవభూతో లోకో సమ్మత్తిభవలోకో, సుగతిసజ్ఞాతో ఉపపత్తిభవో, సమ్మత్తి సమ్భవతి ఏతేనాతి సమ్మత్తిసమ్భవలోకో సుగతిసంవత్తనియో కమ్మభవో. దుగ్గతిసజ్ఞాతఉపపత్తిభవదుగ్గతిసంవత్తనియకమ్మభవా విపత్తిభవలోకవిపత్తిసమ్భవలోకా.

పున ఏకకదుకాదివసేన లోకం విభజిత్వా దస్సేతుం “ఏకో లోకో”తిఆది వుత్తం. ఆహారాదయో హి లుజ్జనపలుజ్జనట్టేన లోకోతి. తథా “ఏకో లోకో సబ్బే సత్తా ఆహారట్టితికా”తి (దీ. ని. 3.303; అ. ని. 10.22, 25; పటి. మ. 1.2, 112, 205) యాయం పుగ్గలాధిట్టానాయ కథాయ సబ్బసజ్ఞారానం పచ్చయాయత్తవుత్తితా వుత్తా, తాయ సబ్బో సజ్ఞారలోకో ఏకో ఏకవిధో పకారస్తరస్సాభావతో. “ద్వే లోకా”తిఆదీసుపి ఇమినా నయేన అట్తో వేదితబ్బో. నామగ్గహణేన చేత్థ నిబ్బానస్స అగ్గహణం తస్స అలోకసభావత్తా. నను చ “ఆహారట్టితికా”తి ఏత్థ పచ్చయాయత్తవుత్తితాయ మగ్గఫలానమ్మి లోకతా ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి పరిశ్లోయ్యానం దుక్ఖసచ్చధమ్మానం “ఇథ లోకో”తి అధిప్పేతత్తా. అథ వా న లుజ్జతి న పలుజ్జతీతి యో గహితో, తథా న హోతి, సో లోకోతి తంగహణరహితానం లోకుత్తరానం నత్తి లోకతా. ఉపాదానానం ఆరమ్మణభూతా ఖిందా ఉపాదానక్ఖిందా. అనురోధాదివత్తుభూతా లాభాదయో అట్ట లోకధమ్మా. దసాయతనానీతి దస రూపాయతనాని విపట్టజ్ఞానయస్స అధిప్పేతత్తా. తస్స చ సబ్బం తేభూమకకమ్మం గరహితబ్బం, వజ్జితబ్బం హుత్వా ఉపట్టాతీతి వుత్తం “సబ్బే అభిసజ్ఞారా వజ్జం, సబ్బే భవగామికమ్మా వజ్జ”న్తి. యేసం పుగ్గలానం సద్ధాదయో మద్దా, తే ఇథ “అస్సద్ధా”తిఆదినా వుత్తా. న పన సబ్బేన సబ్బం సద్ధాదీనం అభావతోతి అప్పరజక్ఖదుకాదీసు పశ్చాసు దుకేసు ఏకేకస్మిం దస దస కత్వా “పశ్చాసాయ ఆకారేహి ఇమాని పశ్చిన్ద్రియాని జానాతీ”తి వుత్తం. అథ వా అన్వయతో, బృతిరేకతో చ సద్ధాదీనం ఇన్ద్రియానం పరోపరియత్తం జానాతీతి కత్వా తథా వుత్తం. ఏత్థ చ అప్పరజక్ఖాదివసేన ఆవజ్జన్తస్స భగవతో తే సత్తా పుజ్జాపుజ్జావ హుత్వా ఉపట్టహన్తి, న ఏకేకా.

ఉప్పలాని ఏత్థ సన్తీతి ఉప్పలీనీ, గచ్ఛోపి జలాసయోపి, ఇథ పన జలాసయో అధిప్పేతోతి ఆహ “ఉప్పలవసే”తి. యాని ఉదకస్స అన్తో నిముగ్గానేవ హుత్వా పుసన్తి వడ్డన్తి, తాని అన్తోనిముగ్గవోసీనీ. దీపితానీతి అట్టకథాయం పకాసీతాని, ఇథేవ వా “అజ్ఞానిపీ”తిఆదినా దీపితాని. ఉగ్గటితజ్ఞాతి ఉగ్గటనం నామ జాణుగ్గటనం, జాణే ఉగ్గటితమత్తే ఏవ జానాతీతి అట్తో. విపశ్చితం విత్థారమేవమత్తం జానాతీతి విపశ్చితజ్ఞా. ఉద్దేసాదీహి నేతబ్బోతి నేయ్యా. సహ ఉదాహటవేలాయాతి ఉదాహారే ధమ్మస్స ఉద్దేసే ఉదాహటమత్తే ఏవ. ధమ్మాభిసమయోతి చతుసచ్చధమ్మస్స జాణేన సద్ధిం అభిసమయో. అయం వుచ్చతీతి అయం “చత్తారో సతిపట్టానా”తిఆదినా నయేన సజ్ఞితేన మాతికాయ దీపియమానాయ దేసనానుసారేన జాణం పేసేత్వా అరహత్తం గణ్ఠీతుం సమత్తో “పుగ్గలో ఉగ్గటితజ్ఞా”తి వుచ్చతి. అయం వుచ్చతీతి అయం సజ్ఞితేన మాతికం రపేత్వా విత్థారేన అత్తే విభజియమాసే అరహత్తం పాపుణీతుం సమత్తో “పుగ్గలో విపశ్చితజ్ఞా”తి వుచ్చతి. ఉద్దేసతోతి ఉద్దేసహేతు, ఉద్ధిసన్తస్స, ఉద్ధిసాపేన్తస్స వాతి అట్తో. పరిపుచ్చతోతి అత్తం పరిపుచ్చన్తస్స. అనుపుట్టేన ధమ్మాభిసమయో హోతీతి అనుక్కుమేన అరహత్తప్పత్తో హోతి. న తాయ జాతియా ధమ్మాభిసమయో హోతీతి తేన అత్తభావేన మగ్గం వా ఫలం వా అన్తమసో ఝానం వా విపస్సనం వా నిబ్బత్తేతుం న సక్కోతి. అయం వుచ్చతి పుగ్గలో పదపరమోతి అయం పుగ్గలో బృజ్జానపదమేవ పరమం అస్సాతి “పదపరమో”తి వుచ్చతి.

యేతి యే దువిధే పుగ్గలే సన్ధాయ వుత్తం విభజ్ఞే కమ్మావరణేనాతి పశ్చావిధేన ఆనన్తరియకమ్మేన. విపాకావరణేనాతి అహేతుకపటిసన్ధియా. యస్మా దుహేతుకానమ్మి అరియమగ్గపటివేధో నత్తి, తస్మా దుహేతుకపటిసన్ధిపి “విపాకావరణమేవా”తి వేదితబ్బా. కిలేసావరణేనాతి నియతమిచ్ఛాదిట్టియా. అస్సద్ధాతి బుద్ధాదీసు సద్ధా రహితా. అచ్చన్దికాతి కత్తుకమృతాకుసలచ్చన్దరహితా, ఉత్తరకురుకా మనుస్సా అచ్చన్దికట్టానం పవిట్టా. దుప్పజ్ఞాతి భవజ్ఞపజ్ఞాయ పరిహీనా, భవజ్ఞపజ్ఞాయ పన పరిపుణ్ణాయపి యస్స భవజ్ఞం లోకుత్తరస్స పచ్చయో న హోతి, సోపి దుప్పజ్ఞో ఏవ నామ.

అభబ్బా నియామం ఓక్కమితుం కుసలేసు ధమ్మేసు సమ్మత్తన్తి కుసలేసు ధమ్మేసు సమ్మత్తనియామసజ్ఞాతం
అరియమగ్గం ఓక్కమితుం అధిగన్తుం అభబ్బా. “న కమ్మావరణేనా”తిఆదీని వుత్తవిపరియాయేన వేదితబ్బాని.

“రాగచరితా”తిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం పరమత్థదీపనియం [పరమత్థమజ్ఞాసాయం విసుద్ధిమగ్గసంవణ్ణనాయన్తి
భవితబ్బం -

“సా ఏసా పరమత్థానం, తత్త తత్త యథారహం;

నిధానతో పరమత్థ-మజ్ఞాసా నామ నామతో”తి. (విసుద్ధిమగ్గమహాటీకాయ నిగమనే సయమేవ వుత్తత్తా)]

విసుద్ధిమగ్గసంవణ్ణనాయం వుత్తనయేన వేదితబ్బం;

20. ఆరబ్బాతి అత్తనో అధిప్పేతస్స అత్తస్స భగవతో జానాపనం ఉద్దిస్సాతి అత్తో. సేలో పబ్బతో ఉచ్చో హోతి ధీరో చ, న
పంసుపబ్బతో, మిస్సకపబ్బతో వాతి ఆహ “సేలే యథా పబ్బతముద్ధనీ”తి. ధమ్మమయం పాసాదన్తి లోకుత్తరధమ్మమాహ.
సో హి పబ్బతసదిసో చ హోతి సబ్బధమ్మే అతిక్కమ్మ అబ్బుగ్గతట్టేన పాసాదసదిసో చ, పజ్ఞాపరియాయో వా ఇథ ధమ్మ -
సద్ధో . సా హి అబ్బుగ్గతట్టేన పాసాదోతి అభిధమ్మే (ధ. సం. అట్ట. ౧౬) నిద్దిట్టా. తథా చాహ -

“పజ్ఞాపాసాదమారుయ్హ, అసోకో సోకినిం పజం;

పబ్బతట్టోవ భూమట్టే, ధీరో బాలే అవేక్షతీ”తి. (ధ. పం. ౨౮);

“యథా హి”తిఆదీసు యథా పబ్బతే రత్తా రత్తన్ధకారే హేట్టా ఓలోకేన్తస్స పురిసస్స ఖేత్తే కేదారపాళికుటియో, తత్త
సయితమనుస్సా చ న పజ్ఞాయన్తి అనుజ్జలభావతో. కుటికాసు పన అగ్గిజాలా పజ్ఞాయతి ఉజ్జలభావతో ఏవం
ధమ్మపాసాదమారుయ్హ సత్తలోకం ఓలోకయతో భగవతో ఇథాస్స ఆపాథం నాగచ్ఛన్తి అకతకల్యాణా సత్తా ఇథాగ్గినా
అనుజ్జలభావతో, అనుభారభావతో చ రత్తిం ఖిత్తా సరా వియ హోన్తి. కతకల్యాణా పన భబ్బపుగ్గలా దూరే రితాపి భగవతో
ఇథాస్స ఆపాథం ఆగచ్ఛన్తి పరిపక్వఇథాగ్గితాయ సముజ్జలభావతో, ఉళారసన్తానతాయ హిమవన్తపబ్బతో వియ చాతి
ఏవం యోజనా వేదితబ్బా.

ఉట్టహీతి త్వం ధమ్మదేసనాయ అప్పోస్సుక్కతాసజ్ఞాతసజ్జోచాపత్తితో కిలాసుభావతో ఉట్టహ. వీరియవన్తతాయాతి
సాతిసయ చతుబ్బిధసమ్మప్పధానవీరియవన్తతాయ. వీరస్స హి భావో, కమ్మం వా వీరియం. కిలేసమారస్స వియ
మచ్చుమారస్సపి ఆయతిం అసమ్భవతో “మచ్చుకిలేసమారాన”న్తి వుత్తం. అభిసజ్ఞారమారవిజయస్స అగ్గహణం
కిలేసమారవిజయేనేవ తబ్బిజయస్స జోతితభావతో. వాహనసమత్తతాయాతి సంసారమహాకన్తారతో నిబ్బానసజ్ఞాతం
ఖేమప్పదేసం సమ్మాపనసమత్తతాయ.

21. “అపారుతం తేసం అమతస్స ద్వార”న్తి కేచి పఠన్తి. నిబ్బానస్స ద్వారం పవిసనమగ్గో వివరిత్వా రపితో
మహాకరుణాపనిస్సయేన సయమ్ముఇథానేన అధిగతత్తా. సద్ధం పముఇన్దూతి సద్ధం పవేదేన్తు, అత్తనో సద్ధహనాకారం
ఉపట్టాపేన్దూతి అత్తో. సుఖేన అకిచ్చేన పవత్తనీయతాయ సుప్పవత్తితం. న భాసిం న భాసిస్సామీతి చిన్తేసి.

అగ్గసావకయుగవణ్ణనా

౭౩. సల్లపిత్యాతి “విప్పసన్నాని ఖో తే ఆవుసో ఇన్ద్రియానీ”తిఆదినా (మహావ. ౬౦) ఆలాపసల్లాపం కత్వా. తజ్ఞోస్స అపరభాగే సత్త్వం సన్ధికం ఉపసంక్రమనస్స పచ్చయో అహోసి.

౭౩-౬. అనుపుబ్ధిం కథన్తి అనుపుబ్ధియా అనుపుబ్ధం కథేతబ్ధం కథం. కా పన సాతి? దానాదికథా. తత్త దానకథా తావ పచురజనేసు పవత్తియా సబ్బసాధారణత్తా, సుకరత్తా, సీలే పతిట్ఠానస్స ఉపాయభావతో చ ఆదితో కథితా. పరిచ్ఛాగసీలో హి పుగ్గలో పరిగ్గహవత్థూసు నిస్సంక్లభావతో సుఖేనేవ సీలాని సమాదియతి, తత్త చ సుప్పతిట్ఠితో హోతి. సీలేన దాయకపటిగ్గాహకవిసుద్ధితో పరానుగ్గహం వత్వా పరపీళానివత్తివచనతో, కిరియధమ్మం వత్వా అకిరియధమ్మవచనతో, భోగసమ్మత్తిహేతుం వత్వా భవసమ్మత్తిహేతువచనతో చ దానకథానంతరం సీలకథా కథితా, తజ్ఞో దానసీలం వట్టనిస్సితం, అయం భవసమ్మత్తి తస్స ఫలన్తి దస్సనత్థం, ఇమేహి చ దానసీలమయేహి పణీతపణీతతరాదిభేదభిన్నేహి పుజ్జాకిరియవత్థూహి ఏతా చాతుమహారాజికాదీసు పణీతపణీతతరాదిభేదభిన్నా అపరిమేయ్యా దిబ్బభోగభవసమ్మత్తియో హోన్తితి దస్సనత్థం తదనంతరం సగ్గకథం. వత్వా అయం సగ్గే రాగాదీహి ఉపక్కిలిట్ఠో, సబ్బదా అనుపక్కిలిట్ఠో అరియమగ్గోతి దస్సనత్థం సగ్గానంతరం మగ్గకథా కథేతబ్బా. మగ్గజ్ఞా కథేన్తేన తదధిగముపాయదస్సనత్థం సగ్గపరియాపన్నాపి, పగేవ ఇతరే సబ్బేపి కామా నామ బహ్వదీనవా, అనిచ్ఛా అధువా, విపరిణామధమ్మాతి కామానం ఆదీనవో, హీనా, గమ్మా, పోదుజ్జనికా, అనరియా, అనత్తసంజ్ఞాతాతి తేసం ఓకారో లామకభావో, సబ్బేపి భవా కిలేసానం వత్తుభూతాతి తత్త సంకిలేసో, సబ్బసో కిలేసవిప్పముత్తం నిబ్బానన్తి నేక్ఖమ్మే ఆనిసంసో చ కథేతబ్బోతి అయమత్థో మగ్గన్తితి ఏత్త ఇతి-సద్దేన ఆదిఅత్తజోతకేన బోధితోతి వేదితబ్బం.

సుఖానం నిదానన్తి దిట్టధమ్మికానం, సమ్మరాయికానం, నిబ్బానపటిసంయుత్తానజ్ఞాతి సబ్బేసమ్మి సుఖానం కారణం. యజ్ఞో కిజ్ఞో లోకే భోగసుఖం నామ, తం సబ్బం దాననిదానన్తి పాకట్టో యమత్థో. యం పన తం ఝూనవిపస్సనామగ్గఫలనిబ్బానపటిసంయుత్తం సుఖం, తస్సాపి దానం ఉపనిస్సయపచ్చయో హోతియేవ. సమ్మత్తీనం మూలన్తి యా ఇమా లోకే పదేసరజ్జం సిరిస్సరియం సత్తరతనసముజ్జలచక్కువత్తిసమ్మదాతి ఏవంపభేదా మానుసేకా సమ్మత్తియో, యా చ చాతుమహారాజికచాతుమహారాజాదిభేదా దిబ్బసమ్మత్తియో, యా వా పనజ్ఞాపి సమ్మత్తియో, తాసం సబ్బాసం ఇదం దానం నామ మూలం కారణం. భోగానన్తి భుజ్జోతబ్బట్ఠేన “భోగో”తి లద్ధనామానం మనాపియరూపాదీనం, తన్నిస్సయానజ్ఞా ఉపభోగసుఖానం. అవస్సయట్ఠేన పతిట్ఠా. విసమగతస్సాతి బ్యసనప్పత్తస్స. తాణన్తి రక్ఖా తతో పరిపాలనతో. లేణన్తి బ్యసనేహి పరిపాచియమానస్స ఓటీయనపదేసో. గతీతి గత్తబ్బట్ఠానం. పరాయణన్తి పటిసరణం. అవస్సయోతి వినిపతితుం అదేన్తో నిస్సయో. ఆరమ్మణన్తి ఓలుబ్బారమ్మణం.

రతనమయసీహాసనసదిసన్తి సబ్బరతనమయసత్తజ్ఞమహాసీహాసనసదిసం మహాగ్గం హుత్వా సబ్బసో వినిపతితుం అప్పదానతో. మహాపథవిసదిసం గతగతట్ఠానే పతిట్ఠాయ లభాపనతో. ఆలమ్మనరజ్జుసదిసన్తి యథా దుబ్బలస్స పురిసస్స ఆలమ్మనరజ్జు ఉత్తిట్ఠతో, తిట్ఠతో చ ఉపత్థమ్మో, ఏవం దానం సత్తానం సమ్మత్తిభవే ఉప్పత్తియా, రితియా చ పచ్చయభావతో. దుక్ఖనిత్తరణట్ఠేనాతి దుగ్గతిదుక్ఖనిత్తరణట్ఠేన. సమస్సాసనట్ఠేనాతి లోభమచ్చరియాదిపటిసత్తుపద్ధవతో సమ్మదేవ అస్సాసనట్ఠేన. భయపరిత్తాణట్ఠేనాతి దాల్ద్దియభయతో పరిపాలనట్ఠేన. మచ్ఛేరమలాదీహీతి మచ్ఛేరలోభదోసఇస్సావిచికిచ్ఛాదిట్ఠి ఆదిచిత్తమలేహి. అనుపలిత్తట్ఠేనాతి అనుపక్కిలిట్ఠతాయ. తేసన్తి మచ్ఛేరమలాదికచవరానం. ఏతేహి ఏవ దురాసదట్ఠేన. అసన్తాసనట్ఠేనాతి అనభిభవనీయతాయ సన్తాసాభావేన. యో హి

దాయకో దానపతి, సో సమ్మతిపి కుతోచి న భాయతి, పగేవ ఆయతిం. ధమ్మసీసేన పుగ్గలో వుత్తో. బలవన్తట్టేనాతి మహాబలవతాయ. దాయకో హి దానపతి సమ్మతి పక్ఖబలేన బలవా హోతి, ఆయతిం పన కాయబలాదీహిపి. అభిమజ్జలసమ్మతట్టేనాతి “వడ్డికారణ”న్ని అభిసమ్మతభావేన. విపత్తిభవతో సమ్మత్తిభవూపనయనం ఖేమన్తభూమిసమ్మాపనం, భవసన్తామతో యోగక్ఖేమసమ్మాపనన్తా ఖేమన్తభూమిసమ్మాపనట్తో.

ఇదాని దానం వట్టగతా ఉక్కుంసప్పత్తా సమ్మత్తియో వియ వివట్టగతాపి తా సమ్మాదేతీతి బోధిచరియభావేనపి దానగుణే దస్సేతుం “దానఞ్ఞో”తిఆది వుత్తం. తత్థ సక్కుమారబ్రహ్మసమ్మత్తియో అత్తహితాయ ఏవ, చక్కువత్తిసమ్మత్తి పన అత్తహితాయ, పరహితాయ చాతి దస్సేతుం సా తాసం పరతో వుత్తా, ఏతా లోకియా, ఇమా పన లోకుత్తరాతి దస్సేతుం తతో పరం “సావకపారమీజాణ”న్నిఆది వుత్తం. తత్థాపి ఉక్కుట్టుక్కుట్టతరుక్కుట్టతమాతి దస్సేతుం కమేన జాణత్తయం వుత్తం. తేసం పన దానస్స పచ్చయభావో హేట్టా వుత్తో ఏవ. ఏతేనేవస్స బ్రహ్మసమ్మత్తియాపి పచ్చయభావో దీపితోతి వేదితబ్బో.

దానన్తా నామ దక్ఖిణేయ్యేసు హితజ్ఞాసయేన వా పూజనజ్ఞాసయేన వా అత్తనో సన్తకస్స పరేసం పరిచ్చజనం, తస్మా దాయకో సత్తేసు ఏకన్తహితజ్ఞాసయో పురిసపుగ్గలో, సో “పరేసం హింసతి, పరేసం వా సన్తకం హరతీ”తి అట్టానమేతన్తి ఆహ “దానం దదన్తో సీలం సమాదాతుం సక్కోతీ”తి. సీలసదిసో అలజ్ఞారో నత్థీతి అకిత్తిమం హుత్వా సబ్బకాలం సోభావిసేసావహత్తా. సీలపుప్పసదిసం పుప్పం నత్థీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సీలగన్తసదిసో గన్తో నత్థీతి ఏత్థ “చన్దనం తగరం వాపీ”తిఆదికా (ధ. ప. ౨౨) గాథా, “గన్తో ఇసీనం చిరదిక్ఖితానం, కాయా చుతో గచ్ఛతి మాలుతేనా”తిఆదికా (జా. ౨.౧౭.౨౨) చ వత్తబ్బా. సీలఞ్ఞో సత్తానం ఆభరణఞ్ఞోవ అలజ్ఞారో చ గన్ధవిలేపనన్తా పరస్స దస్సనీయభావావహన్తా. తేనాహ “సీలాలజ్ఞారేన హి”తిఆది.

“అయం సగ్గో లబ్భతీ”తి ఇదం మజ్జిమేహి చన్దాదీహి ఆరద్ధం సీలం సన్ధాయాహ. తేనాహ సక్కో దేవరాజా -

“హీనేన బ్రహ్మచరియేన, ఖత్తియే ఉపపజ్జతి;

మజ్జిమేన చ దేవత్తం, ఉత్తమేన విసుజ్జతీ”తి. (జా. ౨.౨౨.౪౨౯);

ఇట్తోతి సుఖో, కన్తోతి కమనీయో, మనాపోతి మనవడ్డనకో, తం పనస్స ఇట్టాదిభావం దస్సేతుం “నిచ్చమేత్థ కీళా”తిఆది వుత్తం. నిచ్చన్తి సబ్బకాలం కీళాతి కామూపసంహితా సుఖవిహారా. సమ్మత్తియోతి భోగసమ్మత్తియో. దిబ్బన్తి దిబ్బభవం దేవలోకపరియాపన్నం. సుఖన్తి కాయికం, చేతసికన్తా సుఖం. దిబ్బసమ్మత్తిన్తి దిబ్బభవం ఆయుసమ్మత్తిం, వణ్ణయసంసారీయసమ్మత్తిం, రూపాదిసమ్మత్తిన్తా. ఏవమాదీతి ఆది-సద్దేన యామాదీహి అనుభవితబ్బం దిబ్బసమ్మత్తిం వదతి.

అప్పస్సాదాతి నిరస్సాదా పణ్ణితేహి యథాభూతం పస్సన్తేహి తత్థ అస్సాదేతబ్బతాభావతో. బహుదుక్ఖాతి మహాదుక్ఖా సమ్మతి, ఆయతిన్తా విపులదుక్ఖానుబన్తత్తా. బహుపాయాసాతి అనేకవిధపరిస్సయా. ఏత్థాతి కామేసు. భియ్యోతి బహుం. దోసోతి అనిచ్చతాదినా, అప్పస్సాదతాదినా చ దూసితభావో, యతో తే విజ్ఞానం చిత్తం నారాధేన్తి. అథ వా ఆదీనం వాతి పవత్తతీతి ఆదీనవో, పరమకపణతా, తథా చ కామా యథాభూతం పచ్చవేక్ఖన్తానం పచ్చుపతిట్టన్తి. లామకభావోతి నిహీనభావో అసేట్టేహి సేవితబ్బత్తా, సేట్టేహి న సేవితబ్బత్తా చ. సంకిలీస్సనన్తి విబాధేతబ్బతా ఉపతాపేతబ్బతా. నేక్ఖమ్మే

ఆనిసంసన్ని ఏత్త యత్తకా కామేసు ఆదీనవా, తప్పటిపక్ఖతో తత్తకా నేక్ఖమ్మే ఆనిసంసా. అపి చ “నేక్ఖమ్మం నామేతం అసమ్మాధం అసంకిలీటం, నిక్ఖంతం కామేహి, నిక్ఖంతం కామసంజ్ఞాయ, నిక్ఖంతం కామవితక్కేహి, నిక్ఖంతం కామపరిహాహిహి, నిక్ఖంతం బ్యాపాదతో”తిఆదినా (సారత్థ. టి. 3.౨౬ మహావగ్గే) నయేన నేక్ఖమ్మే ఆనిసంసే పకాసేసి, పబ్బజ్ఞాయ, ఝానాదీసు చ గుణే విభావేసి వణ్ణేసి.

వుత్తనయన్ని ఏత్త యం అవుత్తనయం “కల్లచిత్తే”తిఆది, తత్త కల్లచిత్తేతి కమ్మనియచిత్తే, హేట్టా పవత్తితదేసనాయ అస్సద్ధియాదీనం చిత్తదోసానం విగతత్తా ఉపరిదేసనాయ భాజనభావూపగమనేన కమ్మక్ఖమచిత్తేతి అత్తో. అస్సద్ధియాదయో హి యస్మా చిత్తస్స రోగభూతా తదా తే విగతా, తస్మా అరోగచిత్తేతి అత్తో. దిట్టిమానాదికిలేసవిగమనేన ముదుచిత్తే. కామచ్చన్దాదివిగమేన విసీవరణచిత్తే. సమ్మాపటిపత్తియం ఉళారపీతిపామోజ్జయోగేన ఉదగ్గచిత్తే. తత్త సద్ధాసమ్మత్తియా పసన్నచిత్తే. యదా చ భగవా అజ్ఞాసీతి సమ్మన్తో. అథ వా కల్లచిత్తేతి కామచ్చన్దవిగమేన అరోగచిత్తే. ముదుచిత్తేతి బ్యాపాదవిగమేన మేత్తావసేన అకథినచిత్తే. విసీవరణచిత్తేతి ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చవిగమేన విక్లేపస్స విగతత్తా తేన అపిహితచిత్తే. ఉదగ్గచిత్తేతి థినమిద్ధవిగమేన సమ్మగ్గహితవసేన అలీనచిత్తే. పసన్నచిత్తేతి విచికిచ్చావిగమేన సమ్మాపటిపత్తియం అధిముత్తచిత్తే, ఏవమ్పేత్త అత్తో వేదితబ్బో.

“సేయ్యధాపీ”తిఆదినా ఉపమావసేన నేసం సంకిలేసప్పహానం, అరియమగ్గుప్పాదశ్చ దస్సేతి. అపగతకాళకన్ని విగతకాళకం. సమ్మదేవాతి సుట్టు ఏవ. రజనన్ని నీలపీతాదిరక్తజాతం. పటిగ్గణ్ణేయ్యాతి గణ్ణేయ్య పభస్సరం భవేయ్య. తస్మింయేవ ఆసనేతి తిస్సమేవ నిసజ్ఞాయం, ఏతేన నేసం లహువిపస్సకతా, తిక్ఖపజ్ఞాతా, సుఖపటిపదాఖిప్పాభిజ్ఞాతా చ దస్సితా హోతి. విరజన్ని అపాయగమనీయరాగరజాదీనం విగమేన విరజం. అనవసేసదిట్టివిచికిచ్చామలాపగమనేన వీతమలం. పఠమమగ్గవజ్ఞకిలేసరజాభావేన వా విరజం. పశ్చాద్విధదుస్సీల్యమలాపగమనేన వీతమలం. ధమ్మచక్కున్ని బ్రహ్మయుసుత్తే (మ. ని. ౨.౩౮౩) హేట్టిమా తయో మగ్గా వుత్తా, చూళరాహులోవాదే (మ. ని. ౩.౪౧౬) ఆసవక్ఖయో, ఇథ పన సోతాపత్తిమగ్గో అధిప్పతో. “యం కిశ్చ సముదయధమ్మం, సబ్బం తం నిరోధధమ్మ”న్ని తస్స ఉప్పత్తిఆకారదస్సనన్ని. నను చ మగ్గజాణం అసంజ్ఞతధమ్మారమ్మణం, న సజ్ఞతధమ్మారమ్మణన్ని? సచ్చమేతం. యస్మా తం నిరోధం ఆరమ్మణం కత్వా కిచ్చవసేన సబ్బసజ్ఞతం పటివిజ్ఞంతం ఉప్పజ్జతి, తస్మా తథా వుత్తం.

“సుద్ధం వత్త”న్ని నిదస్సితఉపమాయం ఇదం ఉపమాసంసన్దనం వత్తం వియ చిత్తం, వత్తస్స ఆగన్తుకమలేహి కిలీటభావో వియ చిత్తస్స రాగాదిమలేహి సంకిలీటభావో, ధోవనసిలా వియ అనుపుబ్బికథా, ఉదకం వియ సద్ధా, ఉదకే తేమేత్వా ఉసగోమయధారికాభరేహి కాళకపదేసే సముచ్చిన్దిత్వా వత్తస్స ధోవనపయోగో వియ సద్ధాసినేహేన తేమేత్వా తేమేత్వా సతిసమాధిపజ్ఞాహి దోసే సిథిలీ కత్వా సుతాదివిధినా చిత్తస్స సోధనే వీరియారమ్మో, తేన పయోగేన వత్తే నానాకాళకాపగమో వియ వీరియారమ్మేన కిలేసవిక్ఖమ్మనం, రక్తజాతం వియ అరియమగ్గో, తేన సుద్ధస్స వత్తస్స పభస్సరభావో వియ విక్ఖమ్మితకిలేసస్స చిత్తస్స మగ్గేన పరియోదపనన్ని. “దిట్టధమ్మా”తి వత్తా దస్సనం నామ జాణదస్సనతో అజ్ఞామ్మి అట్టితి తం నివత్తనత్తం “పత్తధమ్మా”తి వుత్తం. పత్తి చ జాణసమ్మత్తితో అజ్ఞామ్మి విజ్ఞతీతి తతో విసేసదస్సనత్తం “విదితధమ్మా”తి వుత్తం. సా పన విదితధమ్మతా ధమ్మేసు ఏకదేసేనాపి హోతీతి నిప్పదేసతో విదితభావం దస్సేతుం “పరియోగాళ్లధమ్మా”తి వుత్తం, తేన నేసం సచ్చాభిసమ్మోధింయేవ విభావేతి. మగ్గజాణజ్ఞో ఏకాభిసమయవసేన పరిజ్ఞాదికిచ్చం సాధేన్తం నిప్పదేసతోవ చతుసచ్చధమ్మం సమన్తతో ఓగాహన్తం పటివిజ్ఞతీతి. సేసం హేట్టా వుత్తనయమేవ.

౭౭. చీవరదానాదీనీతి చీవరాదిపరిక్ష్ఠారదానం సన్ధాయాహ. యో హి చీవరాదికే అట్ట పరిక్ష్ఠారే, పత్తచీవరమేవ వా సోతాపన్నాదిఅరియస్స, పుదుజ్జనస్సేవ వా సీలసమ్మన్నస్స దత్వా “ఇదం పరిక్ష్ఠారదానం అనాగతే ఏహిభిక్షుభావాయ పచ్చయో హోతూ”తి పత్తనం పట్టపేసి, తస్స చ సతి అధికారసమ్మత్తియం బుద్ధానం సమ్ముఖీభావే ఇద్ధిమయపరిక్ష్ఠారలాభాయ సంవత్తతీతి వేదితబ్బం. వస్ససతికత్థేరా వియ ఆకప్పసమ్మన్నాతి అధిప్పాయో.

సన్ధస్సీనీతి సుట్టు పచ్చక్షం కత్వా దస్సేసి. ఇథలోకత్తన్తి ఇథలోకభూతం ఖన్ధపఞ్చకసజ్ఞాతమత్తం. పరలోకత్తన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. దస్సేనీతి సామజ్ఞాలక్ఖణతో, సలక్ఖణతో చ దస్సేసి. తేనాహ “అనిచ్చ”నిఆది. తత్త హుత్వా అభావతో అనిచ్చన్తి దస్సేసి. ఉదయబ్బయపటిపీళనతో దుక్ఖన్తి దస్సేసి. అవసవత్తనతో అనత్తాతి దస్సేసి. ఇమే రుప్పనాదిలక్ఖణా పఞ్చక్షన్ధాతి రాసత్తేన ఖన్ధే దస్సేసి. ఇమే చక్ఖాదిసభావా నిస్సత్తనిజ్జీవత్తేన అట్టారస ధాతుయోతి దస్సేసి. ఇమాని చక్ఖాదిసభావానేవ ద్వారారమ్మణభూతాని ద్వాదస ఆయతనానీతి దస్సేసి. ఇమే అవిజ్ఞాదయో జరామరణపరియోసానా ద్వాదస పచ్చయధమ్మా పటిచ్చసముప్పాదోతి దస్సేసి. రూపక్షన్ధస్స హేత్థా వుత్తనయేన పచ్చయతో చత్తారి, ఖణతో ఏకన్తి ఇమాని పఞ్చ లక్ఖణాని దస్సేసి. తథాతి ఇమినా “పఞ్చ లక్ఖణానీ”తి పదం ఆకడ్డతి. దస్సేన్తో ఇతి-సద్దో నిదస్సనత్తో, ఏవన్తి అత్తో. నిరయన్తి అట్టమహానిరయసోళసఉన్నదనిరయప్పభేదం సబ్బసో నిరయం దస్సేసి. తిరచ్ఛానయోనిన్తి అపదద్విపదచతుప్పదబహుప్పదాదిభేదం మిగపసుపక్ఖిసరీసపాదివిభాగం నానావిధం తిరచ్ఛానలోకం. పేత్తివిసయన్తి ఖుప్పిపాసికవన్తాసికపరదత్తూపజీవినిజ్ఞామతణ్ణికాదిభేదభిన్నం నానావిధం పేతసత్తలోకం. అసురకాయన్తి కాలకఞ్చికాసురనికాయం. ఏవం తావ దుగ్గతిభూతం పరలోకత్తం వత్వా ఇదాని సుగతిభూతం వత్తుం “తిణ్ణం కుసలానం విపాక”నిఆది వుత్తం. వేహప్పలే సుభకిణ్ణేయేవ సఙ్గహత్వా అసఙ్గేసు, అరూపేసు చ సమ్మత్తియా దస్సేతబ్బాయ అభావతో దువిఙ్ఞోయ్యతాయ “నవన్నం బ్రహ్మలోకాన”న్తేవ వుత్తం.

గణ్ణాపీసీతి తే ధమ్మే సమాదిన్నే కారాపేసి.

సముత్తేజనం నామ సమాదిన్నధమ్మానం యథా అనుపకారకా ధమ్మా పరిహాయన్తి, పహీయన్తి చ, ఉపకారకా ధమ్మా పరివడ్డన్తి, విసుజ్ఞన్తి చ, తథా నేసం ఉస్సాహుప్పాదనన్తి ఆహ “అబ్బుస్సాహేసీ”తి. యథా పన తం ఉస్సాహుప్పాదనం హోతి, తం దస్సేతుం “ఇథలోకత్తఞ్చోవా”తిఆది వుత్తం. తాసేత్వా తాసేత్వాతి పరిబ్యత్తభావాపాదనేన తేజేత్వా తేజేత్వా. అధిగతం వియ కత్వాతి యేసం కథేతి, తేహి తమత్తం పచ్చక్షతో అనుభుయ్యమానం వియ కత్వా. వేనేయ్యానఙ్ఘో బుద్ధేహి పకాసియమానో అత్తో పచ్చక్షతోపి పాకటతరో హుత్వా ఉపట్టాతి. తథా హి భగవా ఏవం ధోమీయతి -

“ఆదిత్తోపి అయం లోకో, ఏకాదసహి అగ్గిభి;
న తథా యాతి సంవేగం, సమ్మోహపలిగుణ్ణితో.

సుత్వాదీనవసఙ్ఖాత్తం, యథా వాచం మహేసిన్;
పచ్చక్షతోపి బుద్ధానం, వచనం సుట్టు పాకట”న్తి.

తేనాహ “ద్వత్తింసకమ్మకారణపఞ్చవీసతిమహాభయప్పభేదఙ్ఘో”తిఆది. ద్వత్తింసకమ్మకారణాని “హత్థమ్మి చిన్దన్తి”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౧౭౮) దుక్ఖక్షన్ధసుత్తే ఆగతనయేన వేదితబ్బాని. పఞ్చవీసతిమహాభయాని “జాతిభయం

జరాభయం బ్యాధిభయం మరణభయ”నిఆదినా (చూళని. ౧౨౩) తత్త తత్త సుత్తే ఆగతనయేన వేదితబ్బాని.

ఆఘాతనభణ్ణికా అధికుట్టనకళిజ్జరం, యం “అచ్చాధాన”నిపి వుచ్చతి.

పటిలద్ధగుణేన చోదేసీతి “తంతంగుణాధిగమేన అయమ్మి తుష్ఠేహి పటిలద్ధో, ఆనిసంసో అయమ్మీ”తి పచ్చక్షతో దస్సేన్తో “కిం ఇతో పుట్టే ఏవయాపం అత్థీ”తి చోదేన్తో వియ అహోసి. తేనాహ “మహానిసంసం కత్వా కథేసీ”తి.

తప్పచ్చయశ్చ కిలమథన్తి సజ్ఞారపవత్తిహేతుకం తస్మిం తస్మిం సత్తసన్తానే ఉప్పజ్జనకపరిస్సమం సంవిఘాతం విహేసం. ఇథాతి హేట్థా పరమమగ్గాధిగమత్థాయ కథాయ. సబ్బసజ్ఞారూపసమభావతో సన్తం. అతిత్తికరపరమసుఖతాయ పణీతం. సకలసంసారబ్యసనతో తాయనత్థేన తాణం. తతో నిబ్బిన్దహదయానం నిలీయనట్టానతాయ లేణం. ఆది-సద్దేన గతిపటిసరణం పరమస్సాసోతి ఏవమాదీనం సజ్ఞహో.

మహాజనకాయపబ్బజ్జావణ్ణనా

౮౦. సజ్ఞప్పహోనకానం భిక్షూనం అభావా “సజ్ఞస్స అపరిపుణ్ణత్తా”తి వుత్తం. ద్వే అగ్గసావకా ఏవ హి తదా అహేసుం.

చారికాఅనుజాననవణ్ణనా

౮౬. “కదా ఉదపాదీ”తి పుచ్చం “సమ్మోధితో”తిఆదినా సజ్ఞేపతో విస్సజ్ఞేత్వా పున తం విత్థారతో దస్సేతుం “భగవా కిరా”తిఆది వుత్తం. పితు సజ్ఞహం కరోన్తో విహాసి సమ్మోధితో “సత్త సంవచ్చరాని సత్త మాసే సత్త దివసే”తి ఆనేత్వా సమ్మన్తో, తశ్చ ఖో వేనేయ్యానం తదా అభావతో. కిలజ్ఞోహి బహి ఛాదాపేత్వా, వత్థేహి అన్తో పటిచ్చాదాపేత్వా, ఉపరి చ వత్థేహి ఛాదాపేత్వా, తస్స హేట్థా సువణ్ణ...పే.... వితానం కారాపేత్వా. మాలావచ్చకేతి పుప్పమాలాహి వచ్చాకారేన వేరితే. గన్ధన్తరేతి చాటిభరితగన్ధస్స అన్తరే. పుష్పానీతి చాటిఆదిభరితాని జలజపుష్పాని చేవ చజ్జోతకాదిభరితాని ధలజపుష్పాని చ.

కామశ్చాయం రాజా బుద్ధపితా, తథాపి బుద్ధా నామ లోకగరుణో, న తే కేనచి వసే వత్తేతబ్బా, అథ ఖో తే ఏవ పరే అత్తనో వసే వత్తేన్తి, తస్మా రాజా “నాహం భిక్షుసజ్ఞం దేమీ”తి ఆహ.

దానముఖన్తి దానకరణూపాయం, దానవత్తన్తి అత్థో. న దాని మే అనుజ్ఞాతాతి ఇదాని మే దానం న అనుజ్ఞాతా, నో న అనుజానన్తీతి అత్థో.

పరితస్సనజీవితన్తి దుక్ఖజీవికా దాలిద్దియన్తి అత్థో.

సబ్బేసం భిక్షూనం పహోసీతి భగవతో అట్టసట్టి చ భిక్షుసతసహస్సానం భాగతో దాతుం పహోసి, న సబ్బేసం పరియత్తభావేన. తేనాహ “సేనాపతిపి అత్తనో దేయ్యధమ్మం అదాసీ”తి. జేటికట్టానేతి జేటికదేవిట్టానే.

తథేవ కత్వాతి చరపురిసే రపేత్వా. సుచిన్తి సుద్ధం. పణీతన్తి ఉళారం, భావనపుంసకశ్చోతం “ఏకమన్త”నిఆదీసు (పారా. ౨) వియ. భజ్జోత్వాతి మద్దిత్వా, పీళేత్వాతి అత్థో. జాతిసప్పిఖీరాదీహియేవాతి అన్తోజాతసప్పిఖీరాదీహియేవ,

అష్టాకమేవ గావిఆదితో గహితసప్పిఆదీహియేవాతి అత్తో.

౯౦. పరాపవాదం, పరాపకారం, సీతుణ్ణాదిభేదశ్చ గుణాపరాధం ఖమతి సహతి అధివాసేతీతి ఖన్తి. సా పన యస్మా సీలాదీనం పటిపక్షధమ్మే సవిసేసం తపతి సంతపతి విధమతీతి పరమం ఉత్తమం తపో. తేనాహ “అధివాసనఖన్తి నామ పరమం తపో”తి. “అధివాసనఖన్తి”తి ఇమినా ధమ్మనిజ్ఞానక్షన్తితో విసేసేతి. తితిక్షనం ఖమనం తితిక్షా. అక్షరచిన్తకా హి ఖమాయం తితిక్షా-సద్దం వణ్ణేన్తి. తేనాహ “ఖన్తియా ఏవ వేవచన”న్తిఆది. సబ్బాకారేనాతి సంతపణీతనిపుణసివఖేమాదినా సబ్బప్పకారేన. సో పబ్బజితో నామ న హోతి పబ్బజితబ్బధమ్మస్స అపబ్బజనతో. తస్సేవ తతియపదస్స వేవచనం అనత్తన్తరత్తా.

“న హీ”తిఆదినా తం ఏవత్తం వివరతి. ఉత్తమత్తేన పరమన్తి వుచ్చతి పర-సద్దస్స సేటవాచకత్తా, “పుగ్గలపరోపరశ్శా”తిఆదీసు (అ. ని. ౭.౬౮; నేత్తి. ౧౧౮) వియ. పరన్తి అశ్శాం. ఇదాని పర-సద్దం అశ్శపరియాయమేవ గహేత్వా అత్తం దస్సేతుం “అథ వా”తిఆది వుత్తం. మలస్సాతి పాపమలస్స. అపబ్బజితత్తాతి అనీహటత్తా అనిరాకతత్తా . సమితత్తాతి నిరోధితత్తా తేసం పాపధమ్మానం. “సమితత్తా హి పాపానం సమణోతి పవుచ్చతీ”తి హి వుత్తం.

అపిచ భగవా భిక్షానం పాతిమోక్షం ఉద్దిసన్తో పాతిమోక్షకథాయ చ సీలపధానత్తా సీలస్స చ విసేసతో దోసో పటిపక్షోతి తస్స నిగ్గణ్ణనవిధిం దస్సేతుం ఆదితో “ఖన్తి పరమం తపో”తి ఆహ, తేన అనిట్టస్స పటిహాననూపాయో వుత్తో, తితిక్షాగహణేన పన ఇట్టస్స, తదుభయేనపి ఉప్పన్నం రతిం అభిభుయ్య విహరతీతి అయమత్తో దస్సితోతి. తత్తావానస్స వూపసమనతో నిట్టానం పరమం వదన్తి బుద్ధా. తత్త ఖన్తిగహణేన పయోగవిపత్తియా అభావో దస్సితో, తితిక్షాగహణేన ఆసయవిపత్తియా అభావో. తథా ఖన్తిగహణేన పరాపరాధసహతా, తితిక్షాగహణేన పరేసు అనపరజ్ఞనా దస్సితా. ఏవం కారణముఖేన అన్వయతో పాతిమోక్షం దస్సేత్వా ఇదాని బృతిరేకతో తం దస్సేతుం “న హీ”తిఆది వుత్తం, తేన యథా సత్తానం జీవితా వోరోపనం, పాణిలేడ్డుదణ్ణాదీహి విబాధనశ్చ “పరూపఘాతో, పరవిహేరన”న్తి వుచ్చతి, ఏవం తేసం మూలసాపతేయ్యావహరణం, దారపరామసనం, విసంవాదనం, అశ్శమశ్శభేదనం, ఫరుసవచనేన మమ్మఘట్టనం, నిరత్తకవిప్పలాపో , పరసంతకగిజ్ఞనం, ఉచ్చేదవిన్దనం, మిచ్చాభినివేసనశ్చ ఉపఘాతో, విహేరనశ్చ హోతీతి యస్స కస్సచి అకుసలస్స కమ్మపథస్స, కమ్మస్స చ కరణేన పబ్బజితో, సమణో చ న హోతీతి దస్సేతి.

సబ్బాకుసలస్సాతి సబ్బస్సాపి ద్వాదసాకుసలచిత్తుప్పాదసంఘహితస్స సావజ్జధమ్మస్స. కరణం నామ తస్స అత్తనో సంతానే ఉప్పాదనన్తి తప్పటిక్ఖేపతో అకరణం “అనుప్పాదన”న్తి వుత్తం. “కుసలస్సా”తి ఇదం “ఏతం బుద్ధాన సాసన”న్తి వక్ఖమానత్తా అరియమగ్గధమ్మే, తేసశ్చ సమ్మారభూతే తేభూమకకుసలధమ్మే సమ్మోధేతీతి ఆహ “చతుభూమకకుసలస్సా”తి. ఉపసమ్మదాతి ఉపసమ్మాదనం, తం పన తస్స సమధిగమోతి ఆహ “పటిలాభో”తి. చిత్తజోతనన్తి చిత్తస్స పభస్సరభావకరణం సబ్బసో పరిసోధనం. యస్మా అగ్గమగ్గసమగ్గినో చిత్తం సబ్బసో పరియోదపీయతి నామ, అగ్గపలక్ఖణే పన పరియోదపీతం హోతి పున పరియోదపేతబ్బతాయ అభావతో, ఇతి పరినిట్టితపరియోదపనతం సన్ధాయాహ “తం పన అరహత్తేన హోతి”తి. సబ్బపాపం పహాయ తదశ్శాదివసేనేవాతి అధిప్పాయో. “సీలసంవరేనా”తి హి ఇమినా తేభూమకస్సాపి సంఘహి ఇతరప్పహానామ్మి సంఘహో హోతీతి, ఏవశ్చ కత్వా సబ్బగ్గహణం సమత్థితం హోతి . సమధవిపస్సనాహీతి లోకియలోకుత్తరాహి సమధవిపస్సనాహి. సమ్మాదేత్వాతి నిప్పాదేత్వా. సమ్మాదనశ్చేత్త హేతుభూతాహి ఫలభూతస్స సహజాతాహిపి, పగేవ పురిమసిద్ధాహితి దట్టబ్బం.

కస్సచీతి హీనాదీసు కస్సచి సత్తస్స కస్సచి ఉపవాదస్స, తేన దవకమ్మతాయపి ఉపవదనం పటిక్ఖిపతి. ఉపఘాతస్స అకరణన్ని ఏత్థాపి “కస్సచీ”తి ఆనేత్వా సమ్మన్తో. కాయేనాతి చ నిదస్సనమత్తమేతం మనసాపి పరేసం అనత్తచింతనాదివసేన ఉపఘాతకరణస్స వజ్ఞేతబ్బత్తా. కాయేనాతి వా ఏత్థ అరూపకాయస్సాపి సజ్ఞహో దట్టబ్బో, న చోపనకాయకరజకాయానమేవ. ప అతిమోక్షన్ని పకారతో అతివియ సీలేసు ముఖ్యభూతం. “అతిపమోక్ష”న్ని తమేవ పదం ఉపసగ్గబృత్తయేన వదతి. ఏవం భేదతో పదవణ్ణనం కత్వా తత్వతో వదతి “ఉత్తమసీల”న్ని. “పాతి వా”తిఆదినా పాలనతో రక్షణతో అతివియ మోక్షనతో అతివియ మోచనతో పాతిమోక్షన్ని దస్సేతి. “పాపా అతి మోక్షేతీతి అతిమోక్షో”తి నిమిత్తస్స కత్తుభావేన ఉపచరితబ్బతో. యో వా నన్తి యో వా పుగ్గలో నం పాతిమోక్షసంవరసీలం పాతి సమాదియిత్వా అవికోపింతో రక్షతి, తం “పాతీ”తి లద్ధనామం పాతిమోక్షసంవరసీలే రితం మోక్షేతీతి పాతిమోక్షన్ని అయమేత్థ సజ్ఞేవో, విత్థారతో పన పాతిమోక్షపదస్స అత్తో విసుద్ధిమగ్గసంవణ్ణనాయం (విసుద్ధి. టీ. ౧.౧౪) వుత్తనయేన వేదితబ్బో.

మత్తజ్ఞాతాతి భోజనే మత్తజ్ఞాతా, సా పన విసేసతో పచ్చయసన్నిస్సితసీలవసేన గహేతబ్బాతి ఆహ “పటిగ్గహణపరిభోగవసేన పమాణజ్ఞాతా”తి. ఆజీవపారిసుద్ధిసీలవసేనాపి గయ్థమానే “పరియేసనవిస్సజ్జనవసేనా”తిపి వత్తబ్బం. సజ్ఞట్టనవిరహితన్ని జనసజ్ఞట్టనవిరహితం, నిరజనసమ్మాధం వివిత్తన్ని అత్తో. చతుపచ్చయసంతోసో దీపితో పచ్చయసంతోసతాసామజ్ఞాన ఇతరద్వయస్సాపి లక్షణహారనయేన జోతితభావతో. “అట్టసమాపత్తివసిభావాయా”తి ఇమినా పయోజనదస్సనవసేన యదత్థం వివిత్తసేనాసనసేవనం ఇచ్చితం, సో అధిచితానుయోగో వుత్తో. అట్ట సమాపత్తియో చేత్త విపస్సనాయ పాదకభూతా అధిప్పేతా, న యా కాచీతి సకలస్సాపి అధిచితానుయోగస్స జోతితభావో వేదితబ్బో.

దేవతారోచనవణ్ణనా

౯౧. ఏత్తావతాతి ఏత్తకేన సుత్తపదేసేన. తత్థాపి చ ఇమినా...పే.... కథనేన సుప్పటివిద్ధభావం పకాసేత్వాతి యోజనా. చ-సద్దో బృతిరేకత్తో, తేన ఇదాని వుచ్చమానత్తం ఉల్లజ్ఞేతి. ఏకమిదాహాన్ని ఏకం అహం. ఇదం-సద్దో నిపాతమత్తం. ఆది-సద్దేన “భిక్ఖవే సమయ”న్ని ఏవమాది పారో సజ్ఞహితో. అహం భిక్ఖవే ఏకం సమయన్ని ఏవం పేత్త పదయోజనా.

సుభగవనేతి సుభగత్తా సుభగం, సున్దరసిరికత్తా , సున్దరకామత్తా వాతి అత్తో. సుభగజ్ఞో తం సిరిసమ్మత్తియా, సున్దరే చేత్త కామే మనుస్సా పత్తేన్ని. బహుజనకన్తతాయపి తం సుభగం. వనయతీతి వనం, అత్తసమ్మత్తియా అత్తని సేసేహం ఉప్పాదేతీతి అత్తో. వనుతే ఇతి వా వనం, అత్తసమ్మత్తియా ఏవ “మం పరిభుజ్జాధా”తి సత్తే యాచతి వియాతి అత్తో. సుభగజ్ఞా తం వనజ్ఞాతి సుభగవనం, తస్మిం సుభగవనే. అట్టకథాయంపన కిం ఇమినా పపజ్ఞానాతి “ఏవం నామకే వనే”తి వుత్తం. కామం సాలరుక్ఖోపి “సాలో”తి వుచ్చతి, యో కోచి రుక్ఖోపి వనప్పతి జేట్టకరుక్ఖోపి. ఇథ పన పచ్చిమో ఏవ అధిప్పేతోతి ఆహ “వనప్పతిజేట్టకస్స మూలే”తి. మూలసముగ్ధాతవసేనాతి అనుసయసముచ్చిన్దనవసేన.

న విహాయంతీతి అకుప్పధమ్మతాయ న విజహాన్తి. “న కజ్ఞి సత్తం తపంతీతి అతప్పా”తి ఇదం తేసు తస్సా సమజ్ఞాయ నిరుళ్ళతాయ వుత్తం, అజ్ఞాధా సబ్బేపి సుద్ధావాసా న కజ్ఞి సత్తం తపంతీతి అతప్పా నామ సియుం. “న విహాయంతీ”తిఆదినిబ్బచనేసుపి ఏసేవ నయో. సున్దరదస్సనాతి దస్సనీయాతి అయమత్తోతి ఆహ “అభిరూపా”తిఆది. సున్దరమేతేసం దస్సనన్తి సోభనమేతేసం చక్ఖనా దస్సనం, విజ్ఞాణేన దస్సనం పీతి అత్తో. సబ్బే హేవ...పే.... జేట్టా పజ్ఞావోకారభవే తతో విసిట్టానం అభావతో.

సత్తన్నం బుద్ధానం వసేనాతి సత్తన్నం సమ్మాసమ్మద్ధానం అపదానవసేన. అవిహేహి అజ్జిట్ఠేన ఏకేన అవిహాబ్రహ్మనా కథితా తేహి సబ్బేహి కథితా నామ హోంతీతి వుత్తం “తథా అవిహేహి”తి. ఏసేవ నయో సేసేసుపి. తేనాహ భగవా “దేవతా మం ఏతదవోచు”న్తి. యం పన పాళియం “అనేకాని దేవతాసతానీ”తి వుత్తం, తం సబ్బం పచ్ఛా అత్తనో సాసనే విసేసం అధిగన్త్యా తత్త ఉప్పన్నానం వసేన వుత్తం. అనుసన్ధిద్వయమ్పీతి ధమ్మధాతుపదానుసన్ధి, దేవతారోచనపదానుసన్ధితి దువిధం అనుసన్ధిం. నియ్యాతేన్తోతి నిగమేన్తో. యం పనేత్త అత్తతో అవిభత్తం, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవాలి.

మహాపదానసుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా.

౨. మహానిదానసుత్తవణ్ణనా

నిదానవణ్ణనా

౯౫. జనపదినోతి జనపదవన్తో, జనపదస్స వా ఇస్సరసామినో రాజకుమారా గోత్తవసేన కురూ నామ. తేసం నివాసో యది ఏకో జనపదో, కథం బహువచనన్తి ఆహ “రుళ్ళినద్దేనా”తి. అక్ఖరచిన్తకా హి ఈదిసేసు రానేసు యుత్తే వియ ఈదిసలిక్ఖవచనాని ఇచ్చన్తి. అయమేత్త రుళ్ళి యథా అణ్ణాపి “అణ్ణేసు విహరతి, మల్లేసు విహరతీ”తి చ. తబ్బిసేసనేపి జనపదసద్దే జాతిసద్దే ఏకవచనమేవ. అట్టకథాచరియా పనాతి పన-సద్దో విసేసత్తజోతనో, తేన “పుథుఅత్థవిసయతాయ ఏవేతం పుథువచన”న్తి “బహుకే పనా”తిఆదినా వక్ఖమానం విసేసం జోతేతి. సుత్వాతి మన్దాతుమహారాజస్స ఆనుభావదస్సనానుసారేన పరమ్మరానుగతం కథం సుత్వా. అనుసంయాయన్నేనాతి అనువిచరన్నేన. ఏతేసం తానన్తి చన్దిమసూరియముఖేన చాతుమహారాజికభవనమాహ. తేనాహ “తత్థ అగమాసీ”తిఆది. సోతి మన్దాతుమహారాజా. తన్తి చాతుమహారాజికరజ్జం. గహీత్వాతి సమ్మటిచ్చిత్వా. పున పుచ్చి పరిణాయకరతనం.

దోవారికభూమియం తిట్టన్తి సుధమ్మాయ దేవసభాయ, దేవపురస్స చ చతుసు ద్వారేసు ఆరక్ఖాయ అధిగతత్తా. “దిబ్బరుక్ఖసహస్సపటిమణ్ణిత”న్తి ఇదం “చిత్తలతావన”న్తిఆదీసుపి యోజేతబ్బం.

పథవియం పతిట్ఠాసీతి భస్సిత్వా పథవియా ఆసన్నట్ఠానే అట్ఠాసి. న హి చక్కరతనం భూమియం పతతి, తథారితణ్ణ నచిరస్సేవ అన్తరథాయ తేనత్తభావేన చక్కవత్తిగస్సరియస్స అభావతో. “చిరతరం కాలం రత్వా”తి అపరే. రాజా ఏకకోవ అగమాసీ అత్తనో ఆనుభావేన. మనుస్సభావోతి మనుస్సగన్ధసరీరనిస్సన్దాదిమనుస్సభావో. పాతురహోసీతి దేవలోకే పవత్తివిపాకదాయినో అపరాపరియాయ వేదనీయస్స కమ్మస్స కతోకాసత్తా సబ్బదా సోళసవస్సుద్దేసికతా మాలామిలాయనాది దిబ్బభావో పాతురహోసి. తదా మనుస్సానం అసజ్ఞేయ్యాయుకతాయ సక్కరజ్జం కారేత్వా. “కిం మే ఇమినా ఉపద్ధరజ్జేనా”తి అత్రిచ్చతాయ అతిత్తోవ. మనుస్సలోకే ఉతునో కక్ఖళతాయ వాతాతపేన పుట్టగత్తో కాలమకాసి.

అవయవేసు సిద్ధో విసేసో సముదాయస్స విసేసకో హోతీతి ఏకమ్మి రట్టం బహువచనేన వోహరియతి.

ద-కారేన అత్థం వణ్ణయన్తి నిరుత్తినయేన. కమ్మాసోతి కమ్మాసపాదో వుచ్చతి ఉత్తరపదలోపేన యథా “రూపభవో రూప”న్తి. కథం పన సో “కమ్మాసపాదో”తి వుచ్చతీతి ఆహ “తస్స కిరా”తిఆది. దమితోతి ఏత్థ కీదిసం దమనం అధిప్పేతన్తి ఆహ “పోరిసాదభావతో పటిసేధితో”తి. “ఇమే పన థేరాతి మజ్జిమభాణకా”తి కేచి. అపరే పన “అట్టకథాచరియా”తి, “దీఘభాణకా”తి వదన్తి. ఉభయథాపి చూళకమ్మాసదమ్మం సన్దాయ తథా వదన్తి. యక్ఖినిపుత్తో హి కమ్మాసపాదో అలీనసత్తుకుమారకాలే (చరియా. ౨.౭౫) బోధిసత్తేన తత్థ దమితో. సుతసోమకాలే (జా. ౨.౨౧.౩౭౧) పన బారాణసిరాజా పోరిసాదభావపటిసేధనేన యత్థ దమితో, తం మహాకమ్మాసదమ్మం నామ. “పుత్తో”తి వత్వా “అత్తజో”తి వచనం ఓరసపుత్తభావదస్సనత్థం.

యేహి ఆవసితప్పదేసో “కురురట్ట”న్తి నామం లభి, తే ఉత్తరకురుతో ఆగతమనుస్సా తత్థ రక్ఖితనియామేనేవ పణ్ణ సీలాని రక్ఖంసు. తేసం దిట్ఠానుగతియా పచ్చిమజనతాతి సో దేసధమ్మవసేన అవిచ్ఛేదతో పవత్తమానో కురువత్తధమ్మాతి

పశ్చాత్తాపం. అయితే అట్టే కురుధమ్మజాతకేన దీపితం. నో అపరభాగే పరమం యత్త సంకిలిత్తో జాతో, తం దస్సేతుం “కురురట్టవాసీన”ని ఆది వుత్తం. యత్త భగవతో వసనోకాసభూతో కోచి విహారో న హోతి, తత్త కేవలం గోచరగామకిత్తనం నిదానకథాయ పకతి యథా తం సక్కేసు విహరతి దేవదహం నామ సక్యానం నిగమోతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “అవసనోకాసతో”ని ఆదిమాహ.

“ఆయస్మా”తి వా “దేవానం పియా”తి వా “తత్త భవ”ని వా పియసముదాహరో ఏనోతి ఆహ “ఆయస్మాతి పియవచనమేత”ని. తయిదం పియవచనం గరుగారవవసేన వుచ్చతీతి ఆహ “గారవవచనమేత”ని.

అతిదూరలచ్చాసన్నవజ్జనేన నాతిదూరనాచ్చాసన్నం నామ గహితం, తం పన అవకంసతో ఉభిన్నం పసారితహత్థానం సజ్జట్టనేన వేదితబ్బం. చక్కునా చక్కుం ఆహచ్చ దట్టబ్బం హోతి, తేనాపి అగారవమేవ కతం హోతి. గీవం పరివత్తేత్వాతి పరివత్తనవసేన గీవం పసారేత్వా.

కులసంఘహత్థాయాతి కులానుద్దయతావసేన కులానం అనుగ్గణ్ణనత్థాయ సహస్సభణ్ణికం నిక్కిపన్తో వియ భిక్ఖపటిగ్గణ్ణనేన తేసం మహతో పుణ్ణాభిసన్దస్స జననేన. పటిసమ్మజ్జిత్వాతి అన్తేవాసికేహి సమ్మజ్జనట్టానం సక్కచ్చకారితాయ పున సమ్మజ్జిత్వా. తిక్ఖత్తుని “ఆదితో పట్టాయ అన్త”ని ఆదినా వుత్తచతురాకారూపసంఘోతే తయో వారే, తేనస్స ద్వాదసక్ఖత్తం సమ్మసీతభావమాహ.

అష్టాకం భగవతో గమ్మీరభావేనేవ కథితత్తా సేసబుద్ధేహిపి ఏవమేవ కథితోతి ధమ్మన్వయే రత్వా వుత్తం “సబ్బబుద్ధేహి...పే.... కథితో”తి. సాలిన్దని సపరిభణ్ణం. “సినేరుం ఉక్కిపన్తో వియా”తి ఇమినా తాదిసాయ దేసనాయ సుదుక్కరభావమాహ. సుత్తమేవ “సుత్తంతకథ”ని ఆహ ధమ్మక్ఖన్దభావతో. యథా వినయపణ్ణత్తిభూమన్తరసమయన్తరానం విజాననం అనన్తాసాధారణం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్సేవ వినయో, ఏవం అన్తద్వయవినిముత్తస్స కారకవేదకరహితస్స పచ్చయాకారస్స విభజనం పీతి దస్సేతుం “బుద్ధానన్త”ని ఆది ఆరద్ధం. తత్త తానానీతి కారణాని. గజ్జితం మహన్తం హోతీతి తం దేసేతబ్బస్సేవ అనేకవిధతాయ, దువిజ్ఞోయ్యతాయ చ నానానయేహి పవత్తమానం దేసనాగజ్జితం మహన్తం విపులం, బహుభేదజ్ఞా హోతి. జ్ఞాణం అనుపవసితీతి తతో ఏవ దేసనాజ్ఞాణం దేసేతబ్బధమ్మే విభాగసో కురుమానం అను అను పవసతి, తేన అనుపవిస్స రితం వియ హోతీతి అట్టో. బుద్ధజ్ఞాణస్స మహన్తభావో పశ్చాయతీతి ఏవవిధస్స నామ ధమ్మస్స దేసకం, పటివేధకజ్ఞాతి బుద్ధానం దేసనాజ్ఞాణస్స, పటివేధజ్ఞాణస్స చ ఉళారభావో పాకటో హోతి. ఏత్త చ కిన్హాపి “సబ్బం వచీకమ్మం బుద్ధస్స భగవతో జ్ఞాణపుబ్బజ్జమం జ్ఞాణానుపరివత్త”ని (మహాని. ౬౯, ౧౬౯; చూళని. ౮౩; పటి. మ. ౩.౨; నేత్తి. ౧౪) వచనతో సబ్బాపి భగవతో దేసనా జ్ఞాణరహితా నత్తి, సీహసమానవుత్తితాయ సబ్బత్త సమానప్పవత్తి. దేసేతబ్బవసేన పన దేసనా వినసతో జ్ఞాణేన అనుపవిట్టా, గమ్మీరతరా చ హోతీతి దట్టబ్బం. కథం పన వినయపణ్ణత్తిం పత్వా దేసనా తిలక్ఖణబ్బాహతా సుజ్ఞాతపటిసంయుత్తా హోతీతి? తత్తాపి సన్నిసిన్నపరిసాయ అజ్ఞాసయానురూపం పవత్తమానా దేసనా సజ్ఞారానం అనిచ్చతాదివిభావనం, సబ్బధమ్మానం అత్తత్తనియతాభావప్పకాసనజ్ఞా హోతి. తేనేవాహ “అనేకపరియాయేన ధమ్మిం కథం కత్వా”ని ఆది.

అపజ్ఞాతి పత్వా యథా జ్ఞాణకోఞ్చనాదం విస్సజ్జేతి, ఏవం పాపుణిత్వా.

పమాణాతిక్యమేతి అపరిమాణత్వే “యావచ్ఛ్రీదం తేన భగవతా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౪) వియ.

అపరిమేయ్యభావజోతనో హి అయం యావ-సద్దో. తేనాహ “అతిగమ్భీరో అత్తో”తి. అవభాసతీతి శాయతి ఉపట్టాతి. శాణస్య తథా ఉపట్టానశ్చో సన్ధాయ “దిస్సతీ”తి వుత్తం. నను ఏస పటిచ్చసముప్పాదో ఏకంతగమ్భీరోవ, తత్త కస్మా గమ్భీరావభాసతా జోతితాతి? సచ్చమేతం, ఏకంతగమ్భీరతాదస్సనత్తమేవ పనస్స గమ్భీరావభాసగ్గహణం. తస్మా అశ్శత్థ లబ్బమానం చతుకోటికం బృతిరేకముఖేన నిదస్సేత్వా తం ఏవస్స ఏకంతగమ్భీరతం విభావేతుం “ఏకశ్శో”తిఆది వుత్తం. ఏతం నత్థీతి అగమ్భీరో, అగమ్భీరావభాసో చాతి ఏతం ద్వయం నత్థి, తేన యథాదస్సితే చతుకోటికే పచ్చిమా ఏక కోటి లబ్బతీతి దస్సేతి. తేనాహ “అయశ్శో”తిఆది.

యేహి గమ్భీరభావేహి పటిచ్చసముప్పాదో “గమ్భీరో”తి వుచ్చతి, తే చతూహి ఉపమాహి ఉల్లిజ్జేన్తో “భవగ్గగ్గహణాయా”తిఆదిమాహ. యథా భవగ్గం హత్తం పసారేత్వా గహేతుం న సక్కా దూరభావతో, ఏవం సజ్ఞారాదీనం అవిజ్ఞాదిపచ్చయసమ్మూతసముదాగతట్టో పాకతికశాణేన గహేతుం న సక్కా. యథా సినేరుం భిన్దిత్వా మిజ్జం పబ్బతరసం పాకతికపురిసేన నీహరితుం న సక్కా, ఏవం పటిచ్చసముప్పాదగతే ధమ్మత్థాదికే పాకతికశాణేన భిన్దిత్వా విభజ్జ పటివిజ్ఞనవసేన జానితుం న సక్కా. యథా మహాసముద్దం పాకతికపురిసస్స బాహుద్వయేన పధారితుం న సక్కా, ఏవం వేపుల్లట్టేన మహాసముద్దసదిసం పటిచ్చసముప్పాదం పాకతికశాణేన దేసనావసేన పధారితుం న సక్కా. యథా మహాపథవిం పరివత్తేత్వా పాకతికపురిసస్స పథవోజం గహేతుం న సక్కా, ఏవం “ఇత్థం అవిజ్ఞాదయో సజ్ఞారాదీనం పచ్చయా హోన్తీ”తి తేసం పచ్చయభావో పాకతికశాణేన నీహరిత్వా గహేతుం న సక్కాతి. ఏవం చతుబ్బిధగమ్భీరతావసేన చతస్సో ఉపమా యోజేతబ్బా. పాకతికశాణవసేన చాయమత్థయోజనా కతా దిట్టసచ్చానం తత్త పటివేధసభావతో, తథాహి యస్మా సావకానం, పచ్చేకబుద్ధానశ్చ తత్త సప్పదేసమేవ శాణం, బుద్ధానంయేవ నిప్పదేసం, తస్మా వుత్తం “బుద్ధవిసయం పశ్శా”న్తిఆది.

ఉస్సాదేన్తోతి పజ్ఞాయ ఉక్కుంసేన్తో, ఉగ్గణ్ణాన్తోతి అత్తో. అపసాదేన్తోతి నిబ్బచ్చన్తో, నిగ్గణ్ణాన్తోతి అత్తో.

ఉస్సాదనావణ్ణనా

తేనాతి మహాపజ్ఞాభావేన. తత్థాతి ధేరస్స సతిపి ఉత్తానభావే, పటిచ్చసముప్పాదస్సఅశ్శోసం గమ్భీరభావే. సుభోజనరసపుట్టస్సాతి సుద్ధరేన భోజనరసేన పోసితస్స. కతయోగస్సాతి నిబద్ధపయోగేన కతపరిచయస్స. మల్లపాసాణన్తి మల్లేహి మహబ్బలేహివ ఉక్కిపితబ్బపాసాణం. కుహిం ఇమస్స భారియట్టానన్తి కస్మిం పస్సే ఇమస్స పాసాణస్స గరుతరప్పదేసోతి తస్స సల్లహుకభావం దీపేన్తో వదతి.

తిమిరపిఙ్గలేనేవ దీపేన్తి తస్స మహావిప్పారభావతో. తేనాహ “తస్స కిరా”తిఆది. పక్కుథతీతి పక్కుథంతం వియ పరివత్తతి పరితో వివత్తతి. లక్ఖణవచనశ్శోతం. పిట్టియం సకలినపదకాపిట్టం. కాయూపపన్నస్సాతి మహతా కాయేన ఉపేతస్స, మహాకాయస్సాతి అత్తో.

పిశ్శావట్టితి పిశ్శాకలాపో. సుపణ్ణవాతన్తి నాగగ్గహణాదీసు పక్ఖపవ్విటనవసేన ఉప్పజ్జనకవాతం.

పుబ్బాపనిస్సయసమ్మత్తికథావణ్ణనా

“పుబ్బాపనిస్సయసమ్మత్తియా”తిఆదినా ఉద్దిట్టకారణాని విత్థారతో వివరితుం “ఇతో కిరా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఇతోతి ఇతో కప్పతో . సతసహస్సిమేతి సతసహస్సమే. హంసావతీ నామ నగరం అహోసి జాతనగరం. ధురపత్తానీతి బాహిరపత్తాని, యాని దీఘతమాని.

కనిట్టభాతాతి వేమాతికభాతా కనిట్టో యథా అవ్హాకం భగవతో నన్దత్తేరో. బుద్ధానన్దో సహోదరా భాతరో నామ న హోన్తి. కథం జేట్టా తావ న ఉప్పజ్జన్తి, కనిట్టానం పన అసమ్భవో ఏవ. భోగన్తి విభవం. ఉపసన్తోతి చోరజనితసన్ఘోభవూపసమేన ఉపసన్తో జనపదో.

ద్వే సాటకే నివాసేత్వాతి సాటకద్వయమేవ అత్తనో కాయపరిహారికం కత్వా ఇతరం సబ్బసమ్మారం అత్తతో మోచేత్వా.

పత్తగ్గహణత్తన్తి అన్తోపక్ఖిత్తఉణ్ణభోజనత్తా అపరాపరం హత్తే పరివత్తేన్దస్స పత్తగ్గహణత్తం. ఉత్తరిసాటకన్తి అత్తనో ఉత్తరిసాటకం. ఏతాని పాకటట్టానానీతి ఏతాని యథావుత్తాని భగవతో దేసనాయ పాకటాని థేరస్స పుణ్ణాకరణట్టానాని.

పటిసన్ధిం గహేత్వాతి అవ్హాకం మహాబోధిసత్తస్స పటిసన్ధిగ్గహణదివసే ఏవ పటిసన్ధిం గహేత్వా.

తిత్తవాసాదివణ్ణనా

ఉగ్గహణం పాళియా ఉగ్గణ్ణనం. సవనం అత్థసవనం. పరిపుచ్చనం గణ్ణిట్టానేసు అత్థపరిపుచ్చనం. ధారణం పాళియాపి పాళిఅత్థస్సపి చిత్తే రపనం. సబ్బఞ్చోతం ఇథ పటిచ్చసముప్పాదవసేన వేదితబ్బం.

సోతాపన్నానఞ్చ...పే... ఉపట్టాతితత్త సమ్మోహవిద్ధంసనేన “యం కిఞ్చ సముదయధమ్మం, సబ్బం తం నిరోధధమ్మ”న్తి (దీ. ని. ౧.౨౯౮; సం. ని. ౫.౧౦౮౧; మహావ. ౧౬; చూళని. ౪, ౭, ౮) అత్తపచ్చక్ఖవసేన ఉపట్టానతో. నామరూపపరిచ్ఛేదోతి సహ పచ్చయేన నామరూపస్స పరిచ్ఛిజ్జ అవబోధో.

పటిచ్చసముప్పాదగమ్మీరతావణ్ణనా

“అత్తగమ్మీరతాయా”తిఆదినా సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం వివరితుం “తత్తా”తిఆది ఆరద్ధం. జాతిపచ్చయసమ్మూతసముదాగతట్టోతి జాతిపచ్చయతో సమ్మూతం హుత్వా సహితస్స అత్తనో పచ్చయానురూపస్స జరామరణస్స ఉద్ధం ఉద్ధం ఆగతభావో, అనుపవత్తత్తోతి అత్తో. అథ వా సమ్మూతట్టో చ సముదాగతట్టో చ సమ్మూతసముదాగతట్టో. “న జాతితో జరామరణం న హోతి,” న చ జాతిం వినా “అన్ఱతో హోతి”తి హి జాతిపచ్చయసమ్మూతట్టో వుత్తో, ఇత్థఞ్చ జాతితో సముదాగచ్ఛతీతి జాతిపచ్చయసముదాగతట్టో, యా యా జాతి యథా యథా పచ్చయో హోతి, తదనురూపపాటుభావోతి అత్తో. సో అనుపచితకుసలసమ్మారానం శాణస్స తత్త అప్పతిట్టతాయ అగాధట్టేన గమ్మీరో. సేసపదేసుపి ఏసేవ నయో.

అవిజ్ఞాయ సజ్ఞారానం పచ్చయట్టోతి యేనాకారేన యదవత్థా అవిజ్ఞా సజ్ఞారానం పచ్చయో హోతి. యేన హి పవత్తిఆకారేన, యాయ చ అవత్థాయ అవత్థితా అవిజ్ఞా తేసం తేసం సజ్ఞారానం పచ్చయో హోతి, తదుభయస్సపి

దురవబోధనీయతో అవిజ్ఞా సజ్ఞారానం నవహి ఆకారేహి పచ్చయట్తో అనుపచితకుసలసమ్భారానం శాణస్స తత్త
అప్పతిట్టతాయ అగాధట్టన గమ్మిరో. ఏస నయో సేసపదేసుపి.

కత్తి అనులోమతో దేసీయతి, కత్తి పటిలోమతోతి ఇథ పన పచ్చయుప్పాదా పచ్చయుప్పన్నుప్పాదసజ్ఞతో
అనులోమో, పచ్చయనిరోధా పచ్చయుప్పన్ననిరోధసజ్ఞతో చ పటిలోమో అధిప్పేతో. ఆదితో పన పట్టాయ అన్తగమనం
అనులోమో, అన్తతో చ ఆదిగమనం పటిలోమోతి అధిప్పేతో. ఆదితో పట్టాయ అనులోమదేసనాయ, అన్తతో పట్టాయ
పటిలోమదేసనాయ చ తిసన్ది చతుసజ్ఞేవో. “ఇమే భిక్ఖవే చత్తారో ఆహారా కిం నిదానా”తిఆదికాయ (సం. ని. ౨.౧౧) చ
వేమజ్ఞతో పట్టాయ పటిలోమదేసనాయ, “చక్కుఞ్చ పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్కువిజ్ఞాణం, తిణ్ణం సజ్గతి ఫస్సో,
ఫస్సపచ్చయా వేదనా”తిఆదికాయ (సం. ని. ౨.౪౩, ౪౫) అనులోమదేసనాయ చ ద్విసన్ది తిసజ్ఞేవో. “సంయోజనియేసు
భిక్ఖవే ధమ్మేసు అస్సాదానుపస్సినో విహరతో తణ్ణా పవడ్డతి, తణ్ణాపచ్చయా ఉపాదాన”న్తిఆదీసు (సం. ని. ౨.౫౩, ౫౭)
ఏకసన్ది ద్విసజ్ఞేవో. ఏకజ్ఞో హి పటిచ్చసముప్పాదో దేసితో. లబ్బతేవ హి సో “తత్త భిక్ఖవే సుతవా అరియసావకో
పటిచ్చసముప్పాదంయేవ సాధుకం యోనిసో మనసి కరోతి ‘ఇతి ఇమస్మిం సతి ఇదం హోతి...పే... నిరుజ్జుతీతి.
సుఖవేదనియం భిక్ఖవే ఫస్సం పటిచ్చ ఉప్పజ్జతి సుఖవేదనా”తి (సం. ని. ౨.౬౨) ఇమస్స సుత్తస్స వసేన వేదితబ్బో. ఇతి
తేన తేన కారణేన తథా తథా పవత్తేతబ్బత్తా పటిచ్చసముప్పాదో దేసనాయ గమ్మిరో. తేనాహ “అయం దేసనాగమ్మిరతా”తి.
న హి తత్త సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణతో అజ్ఞాం శాణం పతిట్టం లభతి.

“అవిజ్ఞాయ పనా”తిఆదీసు జాననలక్ఖణస్స శాణస్స పటిపక్ఖభూతో అవిజ్ఞాయ అజ్ఞాణట్తో. ఆరమ్మణస్స
పచ్చక్ఖకరణేన దస్సనభూతస్స పటిపక్ఖభూతో అదస్సనట్తో. యేనేసా అత్తనో సభావేన దుక్ఖాదీనం యాథావసరసం
పటివిజ్ఞితుం న దేతి ఛాదేత్వా పరియోనన్దిత్వా తిట్టతి, సో తస్సా సచ్చాసమ్మటివేధట్తో. అభిసజ్ఞరణం సంవిధానం,
పకప్పనన్తి అట్తో. ఆయాహనం సమ్మిణ్ణనం, సమ్మయుత్తధమ్మానం అత్తనో కిచ్చానురూపతాయ రాసీకరణన్తి అట్తో.
అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారేకదేసో సరాగో. అజ్ఞో విరాగో. రాగస్స వా అప్పటిపక్ఖభావతో రాగప్పవడ్డకో, రాగుప్పత్తిపచ్చయో చ సబ్బోపి
అపుజ్ఞాభిసజ్ఞారో సరాగో. ఇతరో తబ్బిదురభావతో విరాగో. “దీఘరత్తం హేతం భిక్ఖవే అస్సుతవతో పుధుజ్జనస్స అజ్ఞోసితం
మమాయితం పరామట్టం ‘ఏతం మమ, ఏసోహమస్మి, ఏసో మే అత్తా’తి” (సం. ని. ౨.౬౧) అత్తపరామాసస్స విజ్ఞాణం
విసేసతో వత్తు వుత్తన్తి విజ్ఞాణస్స సుజ్ఞాతట్తో గమ్మిరో. అత్తా విజానాతి సంసరతీతి సబ్బాపారతాసజ్ఞన్తిఅభినివేసబలవతాయ
అబ్బాపారఅసజ్ఞన్తిపటిసన్దిపాతుభావట్టా చ గమ్మిరా. నామరూపస్స పటిసన్దిక్ఖణే ఏకతోవ ఉప్పాదో ఏకుప్పాదో, పవత్తియం
విసుం విసుం యథారహం ఏకుప్పాదో. నామస్స రూపేన, రూపస్స చ నామేన అసమ్మయోగతో వినిబ్బోగో నామస్స
నామేన , రూపస్స చ రూపేన ఏకచ్చస్స ఏకచ్ఛేన అవినిబ్బోగో (నామస్స నామేన అవినిబ్బోగో విభ. మూలటీ. ౨౪౨)
యోజేతబ్బో. ఏకుప్పాదేకనిరోధేహి అవినిబ్బోగే అధిప్పేతే సో రూపస్స చ ఏకకలాపపవత్తినో రూపేన లబ్బతీతి. అథ వా
ఏకచతువోకారభవేసు నామరూపానం అసహవత్తనతో అజ్ఞామజ్ఞం వినిబ్బోగో, పశ్చాద్వోకారభవే సహవత్తనతో అవినిబ్బోగో
చ వేదితబ్బో.

నామస్స ఆరమ్మణాభిముఖం నమనం నమనట్తో. రూపస్స విరోధిపచ్చయసమవాయే విసదిసుప్పత్తి రుప్పనట్తో.
ఇన్ద్రియపచ్చయభావో అధిపతియట్తో. “లోకోపేసో, ద్వారాపేసా, ఖేత్తం పేత”న్తి వుత్తలోకాదిఅట్తో చక్ఖాదీసు పశ్చాదు
యోజేతబ్బో. మనాయతనస్స పన లుజ్జనతో, మనేసమ్మస్సాదీనం ద్వారఖేత్తభావతో చ ఏతే అత్తా వేదితబ్బా.

ఆపాదగతానం రూపాదీనం పకాసనయోగ్యతాలక్షణం ఓభాసనం చక్రాదీనం విసయిభావో, మనాయతనస్స విజాననం. సజ్జట్టనట్టో విసేసతో చక్కుసమ్మస్సాదీనం పఞ్చన్నం, ఇతరే ఛన్నమ్మి యోజేతబ్బా. పుసనఞ్చ ఫస్సస్స సభావో. సజ్జట్టనం రసో, ఇతరే ఉపట్టానాకారా. ఆరమ్మణరసానుభవనట్టో రసవసేన వుత్తో, వేదయితట్టో లక్షణవసేన. సుఖదుక్ఖమ అజ్ఞత్తభావో యథాక్కుమం తిస్సన్నం వేదనానం సభావవసేన వుత్తో. “అత్తా వేదయతీ”తి అభినివేసస్స బలవభావతో నిజ్జీవట్టో వేదనాయ గమ్మిరో. నిజ్జీవాయ వా వేదనాయ వేదయితం నిజ్జీవవేదయితం, సో ఏవ అత్తోతి నిజ్జీవవేదయితట్టో.

సప్పీతికతణ్ణాయ అభినన్దితట్టో. బలవతరతణ్ణాయ గిలిత్వా పరినిట్టాపనం అజ్ఞోసానట్టో. ఇతరే పన జేట్టభావఓసారణసముద్దదురతిక్కుమలపారిపూరివసేన వేదితబ్బా. ఆదానగ్గహణాభినివేసట్టా చతున్నమ్మి ఉపాదానానం సమానా, పరామాసట్టో దిట్టుపాదానాదీనమేవ, తథా దురతిక్కుమట్టో. “దిట్టికన్తారో”తి (ధ. సం. 3౯౨) హి వచనతో దిట్టీనం దురతిక్కుమతా. దళ్ళగ్గహణత్తా వా చతున్నమ్మి దురతిక్కుమట్టో యోజేతబ్బో. యోనిగతిరితినివాసేసుఖిపనన్తి సమాసే భుమ్మవచనస్స అలోపో దట్టబ్బో. ఏవణ్ణో తేన ఆయూహనాభిసజ్జరణపదానం సమాసో హోతి. యథా తథా జాయనం జాతిఅత్తో. తస్సా పన సన్నిపాతతో జాయనం సజ్జాతిఅత్తో. మాతుకుచ్చిం ఓక్కుమిత్వా వియ జాయనం ఓక్కున్తిఅత్తో. సో జాతితో నిబ్బత్తనం నిబ్బత్తిఅత్తో. కేవలం పాతుభవనం పాతుభావట్టో.

జరామరణజ్ఞం మరణప్పధానన్తి తస్స మరణట్టా ఏవ ఖయాదయో గమ్మిరాతి దస్సితా. ఉప్పన్నఉప్పన్నానణ్ణో నవనవానం ఖయేన కమేన ఖణ్ణిచ్చాదిపరిపక్కుపవత్తియం లోకే జరావోహరోతి . ఖయట్టో వా జరాయ వుత్తోతి దట్టబ్బో. నవభావాపగమో హి “ఖయో”తి వత్తుం యుత్తోతి విపరిణామట్టో ద్విన్నమ్మి వసేన యోజేతబ్బో, సన్తతివసేన వా జరాయ ఖయవయభావా, సమ్ముతిఖణికవసేన మరణస్స భేదవిపరిణామట్టా యోజేతబ్బా. అవిజ్ఞాదీనం సభావో పటివిజ్ఞియతీతి పటివేధో. వుత్తణ్ణోతం నిదానకథాయం “తేసం తేసం వా తత్త తత్త వుత్తధమ్మానం పటివిజ్ఞితబ్బో సలక్షణసజ్ఞాతో అవిపరీతసభావో పటివేధో”తి. (దీ. ని. అట్ట. పరమమహాసఙ్గీతికథా; అభి. అట్ట. నిదానకథా) సో హి అవిజ్ఞాదీనం సభావో మగ్గజాణేవ అసమ్మోహపటివేధవసేన పటివిజ్ఞితబ్బతో అజ్ఞాణస్స అలబ్బనేయ్యపతిట్టతాయ అగాధట్టేన గమ్మిరో. సా సబ్బాపీతి సా యథావుత్తా సజ్ఞేపతో చతుచ్చిదా విత్థారతో అనేకప్పభేదా సబ్బాపి పటిచ్చసముప్పాదస్స గమ్మిరతా థేరస్స ఉత్తానకా వియ ఉపట్టాసి చతుహి అజ్ఞేహి సమన్నాగతత్తా. ఉదాహు అజ్ఞోసమ్మితి “మయ్యం తావ ఏస పటిచ్చసముప్పాదో ఉత్తానకో హుత్వా ఉపట్టాతి, కిం ను ఖో అజ్ఞోసమ్మి ఏవం ఉత్తానకో హుత్వా ఉపట్టాతీ”తి మా ఏవం అవచ మయావ దిన్ననయే చతుసచ్చకమ్మట్టానవిధిమ్మి రత్వా.

అపసాదనావణ్ణనా

ఓహారికన్తి వత్తువీతిక్కుమసమత్థతావసేన ధూలం. కామం కామరాగపటిఘాయేవ అత్థతో కామరాగపటిఘసంయోజనాని, కామరాగపటిఘానుసయా చ, తథాపి అజ్ఞోయేవ సంయోజనట్టో బద్ధనభావతో, అజ్ఞో అనుసయనట్టో అప్పహీనభావేన సంతాసే ధామగమనన్తి కత్వా, ఇతి కిచ్చవిసేసవిసిట్టభేదే గహేత్వా “చత్తారో కిలేసే”తి చ వుత్తం. ఏసేవ నయో ఇతరేసుపి. అణుసహగతేతి అణుసభావం ఉపగతే. తబ్బావత్తో హి అయం సహగత-సద్దో “నన్దిరాగసహగతా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౪౦౦; మ. ని. ౧.౯౧, ౧౩౩, ౪౬౦; ౩.౩౭౪; సం. ని. ౨.౧౦౮౧; మహావ. ౧౪; విభ. ౨౦౩; పటి. మ. ౧.౩౪; ౨.౩౦) వియ.

యథా ఉపరిమగ్గాధిగమనవసేన సచ్చసమ్మటివేధో పచ్చయాకారపటివేధవసేన, ఏవం సావకబోధిపచ్చేకబోధిసమ్మాసమ్మోధిఅధిగమనవసేనపి సచ్చసమ్మటివేధో పచ్చయాకారపటివేధవసేనవాతి దస్సేతుం “కస్మా చా”తిఆది వుత్తం. సబ్బధావాతి సబ్బప్పకారేనేవ కిఞ్చపి పకారం అసేసత్వాతి అత్తో. యే కతాభినీహారానం మహాబోధిసత్తానం వీరియస్సు ఉక్కుట్టమజ్జిమముదుతావసేన బోధిసమ్మారసమ్మరణే కాలభేదా ఇచ్చితా, తే దస్సేన్తో “చత్తారి, అట్ట, సోళస వా అసఙ్ఖేయ్యానీ”తి ఆహ, స్వాయమత్తో చరియాపిటకవణ్ణనాయ గహేతబ్బో. సావకో పదేసజ్ఞాణే రితీతి సావకో హుత్వా సేక్ఖభావతో తత్థాపి పదేసజ్ఞాణే రితీ. బుద్ధానం కథాయ “తం తథాగతో అభినమేతీ”తిఆదికాయ పచ్చనీకం హోతి. అనఙ్గాసాధారణస్సు హి వసేన బుద్ధానం సీహనాదో, న అఙ్గాసాధారణస్సు.

“వాయమస్తస్సేవా”తి ఇమినా విసేసతో జ్ఞాణసమ్మారసమ్మరణం పఞ్జాపారమితాపూరణం వదతి. తస్సు చ సబ్బమ్మి పుజ్ఞం ఉపనిస్సయో.

“ఏస దేవమనుస్సానం, సబ్బకామదదో నిధి;

యం యదేవాభిపత్తేన్తి, సబ్బమేతేన లబ్బతీ”తి. (ఖు. పా. ౮.౧౦) -

హి వుత్తం. తస్మా మహాబోధిసత్తానం సబ్బేసమ్మి పుజ్ఞసమ్మారో యావదేవ జ్ఞాణసమ్మారత్తో సమ్మాసమ్మోధిసమధిగమసమత్తత్తాతి ఆహ “పచ్చయాకారం ...పి.... నట్టి”తి. ఇదాని పచ్చయాకారపటివేధస్సేవ వా మహానుభావతాదస్సనముఖేన పటిచ్చసముప్పాదస్సేవ పరమగమ్మీరతం దస్సేతుం “అవిజ్ఞా”తిఆది వుత్తం. నవహి ఆకారేహీతి ఉప్పాదాదీహి నవహి ఆకారేహి. అవిజ్ఞా హి సఙ్ఖారానం ఉప్పాదో హుత్వా పచ్చయో హోతి, పవత్తం హుత్వా నిమిత్తం, ఆయుహానం, సంయోగో, పలిబోధో, సముదయో, హేతు, పచ్చయో హుత్వా పచ్చయో హోతి. ఏవం సఙ్ఖారాదయో విజ్ఞాణాదీనం. వుత్తత్తోతం పటిసమ్మిదామగ్గే “కథం పచ్చయపరిగ్గహే పఞ్జా ధమ్మట్టితిజ్ఞాణం? అవిజ్ఞా సఙ్ఖారానం ఉప్పాదట్టితి చ పవత్తట్టితి చ నిమిత్తట్టితి చ ఆయుహనట్టితి చ సఙ్ఖోగట్టితి చ పలిబోధట్టితి చ సముదయట్టితి చ హేతుట్టితి చ పచ్చయట్టితి చ ఇమేహి నవహాకారేహి అవిజ్ఞాపచ్చయా సఙ్ఖారా పచ్చయసముప్పన్నా”తిఆది (పటి. మ. ౧.౪౮).

తత్త నవహాకారేహీతి నవహి పచ్చయభావూపగమనాకారేహి. ఉప్పజ్జతి ఏతస్మా ఫలన్తి ఉప్పాదో, ఫలుప్పత్తియా కారణభావో. సతి చ అవిజ్ఞాయ సఙ్ఖారా ఉప్పజ్జన్తి, నాసతి, తస్మా అవిజ్ఞా సఙ్ఖారానం ఉప్పాదో హుత్వా పచ్చయో హోతి. తథా అవిజ్ఞాయ సతి సఙ్ఖారా పవత్తన్తి, నీయన్తి చ. యథా చ భవాదీసు ఖిపన్తి, ఏవం తేసం అవిజ్ఞా పచ్చయో హోతి. తథా ఆయుహాన్తి ఫలుప్పత్తియా ఫుట్టేన్తి, సంయుజ్జన్తి అత్తనో ఫలేన. యస్మిం సన్తానే సయం ఉప్పన్నా, తం పలిబుద్ధన్తి. పచ్చయస్తరసమవాయే ఉదయన్తి ఉప్పజ్జన్తి. హినోతి చ సఙ్ఖారానం కారణభావం గచ్ఛతి. పటిచ్చ అవిజ్ఞం సఙ్ఖారా అయన్తి పవత్తన్తీతి ఏవం అవిజ్ఞాయ సఙ్ఖారానం కారణభావూపగమనవిసేసా ఉప్పాదాదయో వేదితబ్బా. తత్త తథా సఙ్ఖారాదీనం విజ్ఞాణాదీసు ఉప్పాదట్టితిఆదీసుపి. తిట్ఠతి ఏతేనాతి రితి, కారణం. ఉప్పాదో ఏవ రితి ఉప్పాదట్టితి . ఏసేవ నయో సేసేసుపి. “పచ్చయో హోతీ”తి ఇదం ఇథ లోకనాథేన తదా పచ్చయపరిగ్గహస్సు ఆరద్ధభావదస్సనం. సో చ ఆరమ్మో జాయారుళ్లో “యథా చ పురిమేహి మహాబోధిసత్తేహి బోధిమూలే పవత్తితో, తథేవ చ పవత్తితో”తి. అచ్చరియవేగాభిహతా దససహస్సిలోకథాతు సజ్కమ్మి సమ్మకమ్మీతి దస్సేన్తో “దిట్టమత్తేవా”తిఆదిమాహ.

ఏతస్య ధమ్మస్సాతి ఏతస్య పటిచ్చసముప్పాదసంజ్ఞితస్య ధమ్మస్య. సో పన యస్మా అత్థతో హేతుపభవానం హేతు. తేనాహ “ఏతస్య పచ్చయధమ్మస్సా”తి, జాతిఆదీనం జరామరణాదిపచ్చయతాయాతి అత్థో. నామరూపపరిచ్ఛేదో, తస్య చ పచ్చయపరిగ్గహో న పఠమాభినివేసమత్తేన హోతి , అథ ఖో తత్థ అపరాపరం ఇాణుప్పత్తిసంజ్ఞితేన అను అను బుజ్జనేన, తదుభయాభావం పన దస్సేన్తో “ఇాతపరిజ్ఞావసేన అననుబుజ్జనా”తి ఆహ. నిచ్చసంజ్ఞాదీనం పజహనవసేన వత్తమానా విపస్సనా ధమ్మే చ పటివిజ్ఞప్తి ఏవ నామ హోతి పటిపక్ఖవిక్ఖమ్భనేన తిక్ఖవిసదభావాపత్తితో, తదధిట్ఠానభూతా చ తీరణపరిజ్ఞా, అరియమగ్గో చ పరిజ్ఞాపహానాభిసమయవసేన పవత్తియా తీరణపహానపరిజ్ఞాసంజ్ఞహో చాతి తదుభయపటివేధాభావం దస్సేన్తో “తీరణ...పే.... అప్పటివిజ్ఞనా”తి ఆహ. తన్తం వుచ్చతి వత్తవీననత్తం తన్తవాయేహి దణ్డకే ఆసంజ్ఞేత్వా పసారితసుత్తపట్టి తనీయతీతి కత్వా. తం పన సుత్తసంతానాకులతాయ నిదస్సనభావేన ఆకులమేవ గహితన్తి ఆహ “తన్తం వియ ఆకులకజాతా”తి. సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం విత్థారతో దస్సేతుం “యథా నామా”తిఆది వుత్తం. సమానేతున్తి పుట్టేన పరం సమం కత్వా ఆనేతుం, అవిసమం ఉజం కాతున్తి అత్థో. తన్తమేవ వా ఆకులం తన్తాకులం, తన్తాకులం వియ జాతా భూతాతి తన్తాకులజాతా. మజ్జిమం పటిపదం అనుపగన్త్వా అన్తద్వయపతనేన పచ్చయాకారే ఖలితా ఆకులా బ్యాకులా హోన్తి. తేనేవ అన్తద్వయపతనేన తంతందిట్టిగాహవసేన పరిబ్బమన్తా ఉజకం ధమ్మట్ఠితి కథం పటిపజ్జితుం న జానన్తి. తేనాహ “న సక్కోన్తి తం పచ్చయాకారం ఉజం కాతు”న్తి. ద్వే బోధిసత్తేతి పచ్చేకబోధిసత్తమహాబోధిసత్తే. అత్తనో ధమ్మతాయాతి అత్తనో సభావేన, పరోపదేసేన వినాతి అత్థో. తత్థ తత్థ గుళకజాతన్తి తస్మిం తస్మిం రానే జాతగుళకమ్మి గణ్ఠీతి సుత్తగణ్ఠి. తతో ఏవ గణ్ఠిబద్ధం బద్ధగణ్ఠికం. పచ్చయేసు పక్ఖలిత్వాతి అనిచ్చదుక్ఖానత్తాదిసభావేసు పచ్చయధమ్మేసు నిచ్చాదిగ్గాహవసేన పక్ఖలిత్వా. పచ్చయే ఉజం కాతుం అసక్కోన్తాతి తస్సేవ నిచ్చాదిగ్గాహస్స అవిసంజ్ఞనతో పచ్చయధమ్మనిమిత్తం అత్తనో దస్సనం ఉజం కాతుం అసక్కోన్తా ఇదంసచ్చాభినివేసకాయగన్ధవసేన గణ్ఠికజాతా హోన్తితి ఆహ “ద్వాసట్ఠి...పే.... గణ్ఠిబద్ధా”తి. యే హి కేచి సమణా వా బ్రాహ్మణా వా సస్సతదిట్ఠిఆదిదిట్ఠియా నిస్సితా అల్లీనా.

విననతో “కులా”తి ఇత్థిలిజ్ఞవసేన లద్ధనామస్స తన్తవాయస్స గణ్ఠికం నామ ఆకులభావేన అగ్గతో వా మూలతో వా దువిజ్ఞోయ్యాయేవ ఖలితతన్తసుత్తన్తి ఆహ “కులాగణ్ఠికం వుచ్చతి పేసకారకజ్ఞోయసుత్త”న్తి. సకుణికాతి కులావకసకుణికా. సా హి రుక్ఖసాఖాసు ఓలమ్మనకులావకా హోతి. తస్సో సా కులావకం తతో తతో తిణహీరాదికే ఆనేత్వా తథా వినన్ధతి, యథా తేసం పేసకారకజ్ఞోయసుత్తం వియ అగ్గేన వా అగ్గం మూలేన వా మూలం సమానేతుం వివేచేతుం వా న సక్కా. తేనాహ “యథా హి”తిఆది. తదుభయమ్మీతి “కులాగణ్ఠిక”న్తి వుత్తం కజ్ఞోయసుత్తం, కులావకజ్ఞా. పురిమనయేనేవాతి “ఏవమేవ సత్తా”తిఆదినా పుట్టే వుత్తనయేనేవ.

కామం ముజ్జపబ్బజతిణాని యథాజాతానిపి దీఘభావేన పతిత్వా అరణ్ణాట్ఠానే అణ్ణమణ్ణం వినన్ధిత్వా ఆకులబ్యాకులాని హుత్వా తిట్ఠన్తి, తాని పన న తథా దుబ్బివేచియాని, యథా రజ్జుభూతానీతి దస్సేతుం “యథా తానీ”తిఆది వుత్తం. సేసమేత్థ హేట్ఠా వుత్తనయమేవ.

అపాయాతి అవడ్డితా, సుఖేన, సుఖహేతునా వా విరహితాతి అత్థో. దుక్ఖస్స గతిభావతోతి ఆపాయకస్స దుక్ఖస్స పవత్తిట్ఠానభావతో. సుఖసముస్సయతోతి అబ్బుదయతో. వినిపతితత్తాతి విరూపం నిపతితత్తా యథా తేనత్తభావేన సుఖసముస్సయో న హోతి, ఏవం నిపతితత్తా. ఇతరోతి సంసారో. నను “అపాయ”న్తిఆదినా వుత్తోపి సంసారో ఏవాతి? సచ్చమేతం, నిరయాదీనం పన అధిమత్తదుక్ఖభావదస్సనత్తం అపాయాదిగ్గహణం. గోబలీబద్ధజాయేనాయమత్తో వేదితబ్బో.

ఖద్దానా ఇచ్చి పటిపాటితి పిచ్చాన్నం ఖద్దానం హేతుఫలభావేన అపరాపరం పవత్తి. అబోచ్చిన్నం వత్తమానాతి అవిచ్ఛేదేన పవత్తమానా. తం సబ్బమ్మీతి తం “అపాయ”నిఆదినా వుత్తం సబ్బం అపాయదుక్ఖజ్జోవ వట్టదుక్ఖజ్జా. “మహాసముద్దే వాతుక్ఖేత్తనావా వియా”తి ఇదం పరిబ్బమట్టానస్స మహస్తదస్సనత్థజ్జోవ పరిబ్బమనస్స అనవట్టితతాదస్సనత్థజ్జా “ఉపమాయ. యన్తేసు యుత్తగోణో వియా”తి ఇదం పన అవసభావదస్సనత్థజ్జోవ దుప్పమోక్ఖభావదస్సనత్థజ్జాతి వేదితబ్బం.

పటిచ్చసముప్పాదవణ్ణనా

ఇమినా తావతి ఏత్త తావ-సద్దో కమత్తో, తేన “తన్తాకులకజాతా”తి పదస్స అనుసన్ధి పరతో ఆవిభవిస్సతీతి దీపేతి. అత్తి ఇదప్పచ్చయాతి ఏత్త అయం పచ్చయోతి ఇదప్పచ్చయో, తస్మా ఇదప్పచ్చయా, ఇమస్మా పచ్చయాతి అత్తో. ఇదం వుత్తం హోతి - “ఇమస్మా నామ పచ్చయా జరామరణ”ని ఏవం వత్తబ్బో అత్తి ను ఖో జరామరణస్స పచ్చయోతి. తేనాహ “అత్తి ను ఖో...పి... భవేయ్యా”తి. ఏత్త హి “కిం పచ్చయా జరామరణం? జాతిపచ్చయా జరామరణ”ని ఉపరి జాతిసద్దపచ్చయసద్దసమానాధికరణేన కిం-సద్దేన ఇదం-సద్దస్స సమానాధికరణతాదస్సనతో కమ్మధారయసమాసతా ఇదప్పచ్చయసద్దస్స యుజ్జతి. న హేత్త “ఇమస్స పచ్చయా ఇదప్పచ్చయా”తి జరామరణస్స, అజ్ఞాస్స వా పచ్చయతో జరామరణసమ్భవపుచ్చా సమ్భవతి విజ్ఞాతభావతో, అసమ్భవతో చ, జరామరణస్స పన పచ్చయపుచ్చా సమ్భవతి. పచ్చయసద్దసమానాధికరణతాయ ఇదం-సద్దస్స “ఇమస్మా పచ్చయా”తి పచ్చయపుచ్చా యుజ్జతి.

సా పన సమానాధికరణతా యదిపి అజ్ఞాపదత్తసమాసేపి లబ్బతి, అజ్ఞాపదత్తవచనిచ్చాభావతో పనేత్త కమ్మధారయసమాసో వేదితబ్బో. సామివచనసమాసపక్షే పన నత్తేవ సమానాధికరణతాసమ్భవోతి. నను చ “ఇదప్పచ్చయతా పటిచ్చసముప్పాదో”తి ఏత్త ఇదప్పచ్చయ-సద్దో సామివచనసమాసో ఇచ్చితోతి? సచ్చం ఇచ్చితో ఉజ్జకమేవ తత్త పటిచ్చసముప్పాదవచనిచ్చాతి కత్వా, ఇథ పన కేవలం జరామరణస్స పచ్చయపరిపుచ్చా అధిప్పేతా, తస్మా యథా తత్త ఇదం-సద్దస్స పటిచ్చసముప్పాదవిసేసనతా, ఇథ చ “పుచ్చితబ్బపచ్చయత్తతా సమ్భవతి, తథా తత్త, ఇథ చ సమాసకప్పనా వేదితబ్బా. కస్మా పన తత్త కమ్మధారయసమాసో న ఇచ్చితోతి? హేతుప్పభవానం హేతు పటిచ్చసముప్పాదోతి ఇమస్స అత్తస్స కమ్మధారయసమాసే అసమ్భవతోతి ఇమస్స, అత్తనో పచ్చయానురూపస్స అనురూపో పచ్చయో ఇదప్పచ్చయోతి ఏతస్స చ అత్తస్స ఇచ్చితత్తా. యో పనేత్త ఇదం-సద్దేన గహితో అత్తో, సో “అత్తి ఇదప్పచ్చయా జరామరణ”ని జరామరణగహితేన గహితోతి ఇదం-సద్దో పటిచ్చసముప్పాదతో పరిచ్చజనతో అజ్ఞాస్స అసమ్భవతో పచ్చయే అవతిట్ఠతి, తేనేత్త కమ్మధారయసమాసో. తత్త పన ఇదం-సద్దస్స తతో పరిచ్చజనకారణం నత్తీతి సామివచనసమాసో ఏవ ఇచ్చితో. అట్టకథాయంపన యస్మా జరామరణాదీనం పచ్చయపుచ్చాముఖేనాయం పటిచ్చసముప్పాదదేసనా ఆరద్ధా, పటిచ్చసముప్పాదో చ నామ అత్తతో హేతుప్పభవానం హేతుతి వుత్తో వాయమత్తో, తస్మా “ఇమస్స జరామరణస్స పచ్చయో”తి ఏవమత్తవణ్ణనా కతా.

పణ్ణితేనాతి ఏకంసభ్యాకరణీయాదిపజ్ఞావిసేసజాననసమత్థాయ పజ్ఞాయ సమన్నాగతేన. తమేవ హిస్స పణ్ణిచ్చం దస్సేతుం “యథా”తిఆది వుత్తం . యాదిసస్స జీవస్స దిట్టిగతికో సరీరతో అనజ్ఞాత్తం పుచ్చతి “తం జీవం తం సరీర”ని, సో ఏవం పరమత్తతో నుపలబ్బతి, కథం తస్స వజ్ఞాతనయస్స వియ దీఘరస్సతా సరీరతో అజ్ఞాతా వా అనజ్ఞాతా వా బ్యాకాతబ్బా సియా, తస్మాస్స పజ్ఞాస్స రపనీయతా వేదితబ్బా. తుణ్ణీభావో నామేస పుచ్చతో అనాదరో విహేసా వియ

హోతితి “అబ్యాకతమేత”ని పకారస్తరమాహ. ఏవం అబ్యాకరణకారణం శాతుకామస్స కథేతబ్బం హోతి, కథితే చ జానస్తస్స పమాదోపి ఏవం సియా, కథనవిధి పన “యాదిసస్సా”తిఆదినా దస్సితో ఏవ. ఏవం అప్పటిపజ్జిత్వాతి ఏవం రపసీయపజ్జో వియ తుణ్ణీభావాదిం అనాపజ్జిత్వా ఏవ. “అప్పటిపజ్జిత్వా”తి వచనం నిదస్సనమత్తమేతం. “కిం సబ్బం అనిచ్చ”ని వుత్తే “కిం సజ్జతం సన్ధాయ పుచ్చసి, ఉదాహు అసజ్జత”ని పటిపుచ్చిత్వా బ్యాకాతబ్బం హోతి “కిం ఖన్ధపఞ్చకం పరిజ్ఞోయ్య”ని పుట్టే “అత్తి తత్త పరిజ్ఞోయ్యం, అత్తి న పరిజ్ఞోయ్య”ని విభజ్జ బ్యాకాతబ్బం హోతి, ఏవం అప్పటిపజ్జిత్వాతి చ అయమేత్థ అత్తో ఇచ్చితోతి. పుట్టే యస్స పచ్చయస్స అత్తితామత్తం చోదితన్తి అత్తితామత్తం విస్సజ్జితం. పుచ్చాసభాగేన హి విస్సజ్జనన్తి. ఇదాని తస్సేవ సరూపపుచ్చా కరీయతీతి “పున కి”ని వుత్తం. ఇధాపి “యథా”తిఆది సబ్బం ఆనేత్వా వత్తబ్బం.

“ఏస నయో సబ్బపదేసూ”తి అతిదేసవసేన ఉస్సుక్కం కత్వా “నామరూపపచ్చయా”తిఆదినా తత్త అపవాదో ఆరద్ధో. యస్మా దస్సేతుకామో, తస్మా ఇదం వుత్తన్తి యోజనా. ఛన్నం విపాకసమ్మస్సానంయేవ గహణం హోతి విజ్ఞాణాది వేదనాపరియాసానా విపాకవిధీతి కత్వా అనేకేసు సుత్తపదేసు, (మ. ని. ౩.౧౨౬; ఉదా. ౧) అభిధమ్మే (విభ. ౨౨౨) చ యేభుయ్యేన తేసంయేవ గహణస్స నిరుళ్లత్తా. ఇధాతి ఇమస్మిం సుత్తే. చ-సద్ధో బృతిరేకత్తో, తేనేత్థ “గహితమ్మి”తిఆదినా వుచ్చమానంయేవ విసేసం జోతేతి. పచ్చయభావో నామ పచ్చయుప్పన్నాపేక్షో తేన వినా తస్స అసమ్భవతో. తస్మా సళాయతనపచ్చయాతి “సళాయతనపచ్చయా ఫస్సో”తి ఇమినా పదేనాతి యోజనా. అవయవేన వా సముదాయోపలక్షణమేతం “సళాయతనపచ్చయా”తి, తస్మా “సళాయతనపచ్చయా ఫస్సో”తి ఇమినా పదేనాతి వుత్తం హోతి. గహితమ్మితి ఛబ్బిధం విపాకఫస్సమ్మి. అగ్గహితమ్మితి అవిపాకఫస్సమ్మి కుసలాకుసలకిరియాఫస్సమ్మి. పచ్చయుప్పన్నవిసేసం దస్సేతుకామోతి యోజనా. న చేత్థ పచ్చయుప్పన్నోవ ఉపాదిన్నో ఇచ్చితో, అథ ఖో పచ్చయోపి ఉపాదిన్నో ఇచ్చితోతి అజ్ఞత్తికాయతనస్సేవ సళాయతనగ్గహణేన గహణన్తి కత్వా వుత్తం “సళాయతనతో...పే.... దస్సేతుకామో”తి. న హి ఫస్సస్స చక్ఖాదిసళాయతనమేవ పచ్చయో, అథ ఖో “చక్ఖుఞ్చ పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్ఖువిజ్ఞాణం, తిణ్ణం సజ్జతి ఫస్సో”తిఆది (మ. ని. ౩.౪౨౧, ౪౨౨, ౪౨౬; సం. ని. ౨.౪౪, ౪౫; ౨.౪.౬౦; కథా. ౪౬౨, ౪౬౭) వచనతో రూపాయతనాదిరూపఞ్చ చక్ఖువిజ్ఞాణాదినామఞ్చ పచ్చయో, తస్మా ఇమం చక్ఖాదిసళాయతనతో అతిరిత్తం ఆవజ్జనాది వియ సాధారణం అహుత్వా, తస్స తస్స ఫస్సస్స సాధారణతాయ అజ్ఞాం విసేసపచ్చయం పి-సద్దేన అవిసిట్టం సాధారణపచ్చయం పిదస్సేతుకామో భగవా, “నామరూపపచ్చయా ఫస్సో”తి ఇదం వుత్తన్తి యోజనా. అభిధమ్మభాజనీయేపి ఇమమేవ పచ్చయం సన్ధాయ “నామరూపపచ్చయా ఫస్సో”తి వుత్తన్తి తదట్టకథాయం (విభ. అట్ట. ౨౪౩) “పచ్చయవిసేసదస్సనత్థఞ్చేవ మహానిదానదేసనాసజ్జహత్థిఞ్చా”తి అత్థవణ్ణనా కతా. పచ్చయానన్తి జాతిఆదీనం పచ్చయధమ్మానం. నిదానం కథితన్తి జరామరణాదికస్స నిదానత్తం కథితం ఏకంసికో పచ్చయభావో కథితో. తస్మా తేసం పచ్చయభావే అబ్యభిచారీతి దస్సేతుం “ఇతి ఖో పనేత”నిఆదినా ఉపరి దేసనా పవత్తా. నిజ్జటేతి నిజ్జాలకే. నిగ్గుమ్మేతి నిక్ఖేపే. పదద్వయేనాపి ఆకులాభావమేవ దస్సేతి, తస్మా అనాకులం అబ్యాకులం మహంతం పచ్చయనిదానమేత్థ కథితన్తి మహానిదానం సుత్తం అజ్ఞాధాభావస్స అభావతో.

౯౮. తేసం తేసం పచ్చయానన్తి తేసం తేసం జాతిఆదీనం పచ్చయానం. యస్మా పచ్చయభావో నామ తేహి తేహి పచ్చయేహి అనూనాధికేహివ తస్స తస్స ఫలస్స సమ్మవతో తథో తచ్చో, తప్పకారో వా సామగ్గిఉపగతేసు పచ్చయేసు ముహుత్తమ్మి తథో నిబ్బత్తనధమ్మానం అసమ్మవాభావతో. అవితథో అవిసంవాదనకో విసంవాదనాకారవిరహితో అజ్ఞాధమ్మపచ్చయేహి అజ్ఞాధమ్మానుప్పత్తితో. “అనజ్ఞాధా”తి వుచ్చతి అజ్ఞాధాభావస్స అభావతో. తస్మా “తథం అవితథం

అనన్యధాం పచ్చయభావం దస్సీతు”ని వుత్తం. పరియాయతి అత్తనో ఫలం పరిగ్గహేత్వా వత్తతీతి పరియాయో, హేతుతి ఆహ “పరియాయేనాతి కారణేనా”తి. సబ్బేన సబ్బన్తి దేవత్తాదినా సబ్బభావేన సబ్బా జాతి. సబ్బథా సబ్బన్తి తత్తాపి చాతుమహారాజికాదిసబ్బాకారేన సబ్బా, నిపాతద్వయమేతం, నిపాతశ్చ అబ్యయం, తశ్చ సబ్బలిఙ్గవిభత్తివచనేను ఏకాకారమేవ హోతీతి పాళియం “సబ్బేన సబ్బం సబ్బథా సబ్బ”ని వుత్తం. అత్థవచనే పన తస్స తస్స జాతిసద్ధాపేక్షాయ ఇత్థిలత్థపుత్తితం దస్సీతుం “సబ్బాకారేన సబ్బా”తిఆది వుత్తం. ఇమినావ నయేనాతి ఇమినా జాతివారే వుత్తేనేవ నయేన. దేవాదీసూతి ఆది-సద్దేన గన్ధబ్బయక్ఖాదికే పాళియం (దీ. ని. ౨.౯౮) ఆగతే, తదన్తరభేదే చ సజ్జణ్ణాతి.

ఇథ నిక్కిత్తలత్థవిభజనత్థేతి ఇమస్మిం “కస్సచి కిమ్మిచీ”తి అనియమతో ఉద్దేసవసేన వుత్తత్తస్స నిద్దీసనత్థే జోతేతబ్బే నిపాతో, తదత్థజోతనం నిపాతపదన్తి అత్థో. తస్సాతి తస్స పదస్స. తేతి ధమ్మదేసనాయ సమ్మదానభూతం ధేరం వదతి. సేయ్యథిదన్తి వా తే కతమేతి చేతి అత్థో. యే హి “కస్సచీ”తి, “కిమ్మిచీ”తి చ అనియమతో వుత్తో అత్థో, తే కతమేతి. కథేతుకమ్యతాపుచ్చా హేసా. దేవభావాయాతి దేవభావత్తం. ఖన్ధజాతీతి ఖన్ధపాతుభావో, యథా ఖన్దేసు ఉప్పన్నేసు “దేవా”తి సమన్ణా హోతి, తథా తేసం ఉప్పాదోతి అత్థో. తేనాహ “యాయా”తి ఆహ. సబ్బపదేసూతి “గన్ధబ్బానం గన్ధబ్బణ్ణాయా”తిఆదీసు సబ్బేసు జాతినీద్దేసపదేసు , భవాదిపదేసు చ. యేన హి నయేన సచే హి జాతీతి అయమత్థయోజనా కతా, జాతినీద్దేసపదేసోవ “భవో”తిఆదినా భవాదిపదేసుపి సో కాతబ్బోతి. దేవాతి ఉపపత్తిదేవా చాతుమహారాజికతో పట్టాయ యావ భవగ్గా దిబ్బన్తి కామగుణాదీహి కీళన్తి లళన్తి విహరన్తి జోతన్తీతి కత్వా. గన్ధం అబ్బన్తి పరిభుజ్జన్తీతి గన్ధబ్బా, ధతరత్తస్స మహారాజస్స పరివారభూతా. యజన్తి వేస్సవణసక్కాదికే పూజేన్తీతి యక్ఖా, తేన తేన వా పణిధికమ్మాదినా యజితబ్బా పూజేతబ్బాతి యక్ఖా, వేస్సవణస్స మహారాజస్స పరివారభూతా. అత్థకథాయం పన “అమనుస్సా”తి అవిసేసేన వుత్తం. భూతాతి కుమ్మణ్ణా, విరూళ్ళకస్స మహారాజస్స పరివారభూతా. అత్థకథాయం పన “యే కేచి నిబ్బత్తసత్తా”తి అవిసేసేన వుత్తం. అట్టిపక్ఖా భమరతుప్పళాదయో. చమ్మపక్ఖా జతుసిజ్ఞాలాదయో. లోమపక్ఖా హంసమోరాదయో. సరీసపా అహివిచ్చికసతపదిఆదయో.

“తేసం తేస”ని ఇదం న యేవాపనకనిద్దేసో వియ అవుత్తసజ్ఞహత్తం వచనం, అథ ఖో అయేవాపనకనిద్దేసో వియ వుత్తసజ్ఞహత్తన్తి. ఆది-సద్దేనేవ చ ఆమేడితత్థో సజ్ఞయ్యతీతి ఆహ “తేసం తేసం దేవగన్ధబ్బాదీన”ని. తదత్తాయాతి తంభావాయ, యథారూపేసు ఖన్దేసు పవత్తమానేసు “దేవా గన్ధబ్బా”తి లోకసమన్ణా హోతి, తథారూపతాయాతి అత్థో. తేనాహ “దేవగన్ధబ్బాదిభావాయా”తి. “నిరోధో, విగమో”తి చ పటిలద్ధత్తాలాభస్స భావో వుచ్చతి, ఇథ పన అచ్చన్తాభావో అధిప్పేతో “సబ్బసో జాతియా అసతీ”తి అవత్వా “జాతినీరోధా”తి వుత్తత్తాతి ఆహ “అభావాతి అత్థో”తి.

ఫలత్థాయ హినోతీతి యథా ఫలం తతో నిబ్బత్తతి, ఏవం హినోతి పవత్తతి, తస్స హేతుభావం ఉపగచ్ఛతీతి అత్థో. ఇదం గణ్ణథ నన్తి “ఇదం మే ఫలం, గణ్ణథ న”ని ఏవం అప్పేతి వియ నియ్యతేతి వియ. “ఏస నయో”తి అవిసేసం అతిదిసిత్వా విసేసమత్తస్స అత్థం దస్సీతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. నను చాయం జాతి పరినిప్పన్నా, సజ్ఞతభావా చ న హోతి వికారభావతో, తథా జరామరణం, తస్స కథం సా హేతు హోతీతి చోదనం సన్ధాయాహ “జరామరణస్స హి”తిఆది. తబ్బావే భావో, తదభావే చ అభావో జరామరణస్స జాతియా ఉపనిస్సయతా.

౯౯. ఓకాసపరిగ్గహోతి పవత్తిత్థానపరిగ్గహో. ఉపపత్తిభవే యుజ్జతి ఉపపత్తిక్ఖన్దానం యథావుత్తత్థానతో అజ్ఞాత్థ అనుప్పజ్జనతో. ఇథ పనాతి ఇమస్మిం సుత్తే “కామభవో”తిఆదినా ఆగతే ఇమస్మిం రానే. కమ్మభవే యుజ్జతి

కామభవాదిజోతనా విసేసతో తస్య జాతియా పచ్చయభావతోతి. తేనాహ “సో హి జాతియా ఉపనిస్సయకోటియావ పచ్చయో”తి. నను చ ఉపపత్తిభవోపి జాతియా ఉపనిస్సయవసేన పచ్చయో హోతీతి? సచ్చం హోతి, సో పన న తథా పధానభూతో, కమ్మభవో పన పధానభూతో పచ్చయో జనకభావతోతి. “సో హి జాతియా”తిఆది వుత్తం కామభవూపగం కమ్మం కామభవో. ఏస నయో రూపారూపభవేసుపి. ఓకాసపరిగ్గహోవ కతో“కిమ్మిచీ”తి ఇమినా సత్తపరిగ్గహస్స కతత్తా.

౧౦౦. తిణ్ణమ్మి కమ్మభవానన్తి కామకమ్మభవాదీనం తిణ్ణమ్మి కమ్మభవానం. తిణ్ణఞ్చ ఉపపత్తిభవానన్తి కాముపపత్తిభవాదీనం తిణ్ణఞ్చ ఉపపత్తిభవానం. తథా సేసానిపీతి దిట్టుపాదానాదీని సేసుపాదానానిపి తిణ్ణమ్మి కమ్మభవానం, తిణ్ణఞ్చ ఉపపత్తిభవానం పచ్చయోతి అత్తో. ఇతీతి ఏవం వుత్తనయేన. ద్వాదస కమ్మభవా ద్వాదస ఉపపత్తిభవాతి చతువీసతిభవా వేదితబ్బా. యస్మా కమ్మభవస్స పచ్చయభావముఖేనేవ ఉపాదానం ఉపపత్తిభవస్స పచ్చయో నామ హోతి, న అజ్ఞాథా, తస్మా ఉపాదానం కమ్మభవస్స ఉజ్జకమేవ పచ్చయభావోతి ఆహ “నిప్పరియాయేనేత్థ ద్వాదస కమ్మభవా లబ్భన్తి”తి. తేసన్తి కమ్మభవానం. సహజాతకోటియాతి అకుసలస్స కమ్మభవస్స సహజాతం ఉపాదానం సహజాతకోటియా, ఇతరం అనన్తరూపనిస్సయాదివసేన ఉపనిస్సయకోటియా, కుసలస్స కమ్మభవస్స పన ఉపనిస్సయకోటియావ పచ్చయో. ఏత్థ చ యథా అజ్ఞామజ్ఞానిస్సయసమ్మయుత్తఅత్తిఅవిగతాదిపచ్చయానం సహజాతపచ్చయేన ఏకసంఖహతం దస్సేతుం “సహజాతకోటియా”తి వుత్తం, ఏవం ఆరమ్మణాపనిస్సయఅనన్తరూపనిస్సయపకతూపనిస్సయానం ఏకజ్ఞం గహణవసేన “ఉపనిస్సయకోటియా”తి వుత్తన్తి దట్టబ్బం.

౧౦౧. ఉపాదానస్సాతి ఏత్థ కాముపాదానస్స తణ్ణా ఉపనిస్సయకోటియావ పచ్చయో, సేసుపాదానానం సహజాతకోటియాపి ఉపనిస్సయకోటియాపి విజ్ఞాణాది చ వేదనాపరియోసానా విపాకవిధీతి కత్వా.

౧౦౨. యదిదం వేదనాతి ఏత్థ విపాకవేదనాతి తమేవ తావ ఉపనిస్సయకోటియా పచ్చయో ఇతరకోటియా అసమ్మవతో. అజ్ఞాతి కుసలాకుసలకిరియవేదనా. అజ్ఞాథాపీతి సహజాతకోటియాపి.

౧౦౩. ఏత్తావతాతి జరామరణాదీనం పచ్చయపరమ్పరాదస్సనవసేన పవత్తాయ ఏత్తకాయ దేసనాయ. పురిమత్తణ్ణన్తి పురిమభవసిద్ధం తణ్ణం. “ఏస పచ్చయో తణ్ణాయ, యదిదం వేదనా”తి వత్వా తదనన్తరం “ఫస్సపచ్చయా వేదనాతి ఇతి ఖో పనేతం వుత్త”న్తిఆదినా వేదనాయ పచ్చయభూతస్స ఫస్సస్స ఉద్ధరణం అజ్ఞోసు సుత్తేసు ఆగతనయేన పటిచ్చసముప్పాదస్స దేసనామగ్గో , తం పన అనోతరిత్వా సముదాచారతణ్ణాదస్సనముఖేనేవ తణ్ణామూలకధమ్మే దేసేన్తో ఆచిణ్ణదేసనామగ్గతో ఓక్కమన్తో వియ, తఞ్చ దేసనం పస్సతో అప్పవత్తన్తి పసయ్య బలక్కారేన దేసేన్తో వియ చ హోతీతి ఆహ “ఇదానీ”తిఆది. ద్వే తణ్ణాతి ఇధాధిప్పేతతణ్ణా ఏవ ద్విధా భిన్దన్తో ఆహ. ఏసనతణ్ణాతి భోగానం పరియేసనవసేన పవత్తతణ్ణా. ఏసితతణ్ణాతి పరియిట్టేసు భోగేసు ఉప్పజ్జమానతణ్ణా. సముదాచారతణ్ణాయాతి పరియుట్టానవసేన పవత్తతణ్ణాయ. దువిధాపేసా వేదనం పటిచ్చ తణ్ణా నామ వేదనాపచ్చయా చ అప్పటిలద్దానం భోగానం పటిలాభాయ పరియేసనా, లద్ధేసు చ తేసుపాతబ్యతాపత్తిఆది హోతీతి.

పరితస్సనవసేన పరియేసతి ఏతాయాతి పరియేసనా. ఆసయతో, పయోగతో చ పరియేసనా తథాపవత్తో చిత్తుప్పాదో. తేనాహ “తణ్ణాయ సతి హోతీ”తి. రూపాదిఆరమ్మణపటిలాభోతి సవత్తుకానం రూపాదిఆరమ్మణానం గవేసనవసేన,

పవత్తియం పన అపరియిట్టంయేవ లబ్ధతి, తమ్మి అత్తతో పరియేసనాయ లద్దమేవ నామ తథారూపస్స కమ్మస్స పుట్టేకతత్తా ఏవ లబ్ధనతో. తేనాహ “సో హి పరియేసనాయ సతి హోతి”తి. సుఖవినిచ్ఛయన్తి సుఖం విసేసతో నిచ్ఛినోతీతి సుఖవినిచ్ఛయో, సుఖం సభావతో, సముదయతో, అత్తభగమనతో, నిస్సరణతో చ యాథావతో జానిత్వా పవత్తజ్ఞాణం, తం సుఖవినిచ్ఛయం. జజ్ఞాతి జానేయ్య. “సుభసుఖ”న్తిఆదికం ఆరమ్మణే అభూతాకారం వివిధం నిన్నభావేన నిచ్ఛినోతి ఆరోపేతీతి వినిచ్ఛయో. అస్సాదానుపస్సనతత్తాదిట్టియాపి ఏవమేవ వినిచ్ఛయభావో వేదితబ్బో. ఇమస్మిం పన సుత్తే వితక్కియేవ ఆగతోతి యోజనా. ఇమస్మిం పన సుత్తేతి సక్కపజ్ఞాసుత్తే. (దీ. ని. ౨.౩౨౮) తత్త హి “ఛన్దో ఖో, దేవానం ఇన్ద, వితక్కినిదానో”తి ఆగతం. ఇథాతి ఇమస్మిం మహానిదానసుత్తే. “వితక్కినేవ వినిచ్ఛినాతీ”తి ఏతేన “వినిచ్ఛయతి ఏతేనాతి వినిచ్ఛయో”తి వినిచ్ఛయ-సద్దస్స కరణసాధనమాహ. “ఏత్తక”న్తిఆది వినిచ్ఛయనాకారదస్సనం.

ఛన్దనట్టేన ఛన్దో, ఏవం రజ్జనట్టేన రాగో, స్వాయం అనాసేవనతాయ మన్దో హుత్వా పవత్తో ఇథాధిప్పేతీతి ఆహ “దుబ్బలరాగస్సాధివచన”న్తి. అజ్ఞోసానన్తి తత్తాదిట్టివసేన అభినివిసనం. “మయ్హం ఇద”న్తి హి తత్తాగాహో యేభుయ్యేన అత్తగ్గాహసన్నిస్సయోవ హోతి. తేనాహ “అహం మమ”న్తి, “బలవసన్నిట్ఠాన”న్తి చ తేసం గాహానం ధిరభావప్పత్తిమాహ. తత్తాదిట్టివసేన పరిగ్గహకరణన్తి “అహం మమ”న్తి బలవసన్నిట్ఠానవసేన అభినివిట్ఠస్స అత్తత్తనియగ్గాహవత్తునో అజ్ఞాసాధారణం వియ కత్వా పరిగ్గహత్వా రానం, తథాపవత్తో లోభసహగతచిత్తుప్పాదో. అత్తనా పరిగ్గహితస్స వత్తునో యస్స వసేన పరేహి సాధారణభావస్స అసహమానో హోతి పుగ్గలో, సో ధమ్మో అసహనతా. ఏవం వచనత్థం వదన్తి నిరుత్తినయేన. సద్దలక్ఖణే పన యస్స ధమ్మస్స వసేన మచ్ఛరియయోగతో పుగ్గలో మచ్ఛరో, తస్స భావో, కమ్మం వా మచ్ఛరియం, మచ్ఛరో ధమ్మో. మచ్ఛరియస్స బలవభావతో ఆదరేన రక్ఖణం ఆరక్ఖేతి ఆహ “ద్వార...పే... సుట్టు రక్ఖణ”న్తి. అత్తనో ఫలం కరోతీతి కరణం, యం కిఞ్చి కారణం, అధికం కరణన్తి అధికరణం, విసేసకారణం. విసేసకారణఞ్చ భోగానం ఆరక్ఖదణ్ణాదానాదిఅనత్తసమ్భవస్సాతి వుత్తం “ఆరక్ఖాధికరణ”న్తిఆది. పరనిసేధనత్థన్తి మారణాదినా పరేసం విబాధనత్థం. ఆదీయతి ఏతేనాతి ఆదానం, దణ్ణస్స ఆదానం దణ్ణాదానం, అభిభవిత్యా పరవిహారనచిత్తుప్పాదో. సత్తాదానేపి ఏసేవ నయో. హత్థపరామాసాదివసేన కాయేన కాతబ్బకలహో కాయకలహో. మమ్మఘట్టనాదివసేన వాచాయ కాతబ్బకలహో వాచాకలహో. విరుజ్ఞనవసేన విరూపం గణ్ణాతి ఏతేనాతి విగ్గహో. విరుద్ధం వదతి ఏతేనాతి వివాదో. తువం తువన్తి అగారవచనసహచరణతో తువం తువం, సబ్బేతే తథాపవత్తా దోససహగతచిత్తుప్పాదా వేదితబ్బా. తేనాహ భగవా “అనేకే పాపకా అకుసలా ధమ్మా సమ్భవన్తీ”తి (దీ. ని. ౨.౧౦౪).

౧౧౨. దేసనం నివత్తేసీతి “తణ్ణం పటిచ్ఛ పరియేసనా”తిఆదినా అనులోమనయేన పవత్తితం దేసనం పటిలోమనయేన పున “ఆరక్ఖాధికరణ”న్తి ఆరభన్తో నివత్తేసి. ఏఞ్చాకామగుణికరాగవసేనాతి ఆరమ్మణభూతా ఏఞ్చా కామగుణా ఏతస్స అత్థీతి ఏఞ్చాకామగుణికో, తత్త రజ్జనవసేన అభిరమణవసేన పవత్తరాగో, తస్స వసేన ఉప్పన్నా రజ్జనవసేన తత్తాయనవసేన పవత్తా రూపాదితత్తావ కామేసు తత్తాతి కామతత్తా. భవతి అత్థి సబ్బకాలం తిట్ఠతీతి పవత్తా భవదిట్టి ఉత్తరపదలోపేన భవో, తంసహగతా తత్తా భవతత్తా. విభవతి వినస్సతి ఉచ్చిజ్జతీతి పవత్తా విభవదిట్టి విభవో ఉత్తరపదలోపేన, తంసహగతా తత్తా విభవతత్తాతి ఆహ “సస్సతదిట్టి”తిఆది. ఇమే ద్వే ధమ్మాతి “ఏస పచ్ఛయో ఉపాదానస్స, యదిదం తత్తా”తి (దీ. ని. ౨.౧౦౧) ఏవం వుత్తా వట్టములతత్తా చ “తణ్ణం పటిచ్ఛ పరియేసనా”తి (దీ. ని. ౨.౧౦౩) ఏవం వుత్తా సముదాచారతత్తా చాతి ఇమే ద్వే ధమ్మా. వట్టములసముదాచారవసేనాతి వట్టములవసేన చేవ సముదాచారవసేన చ. ద్వీహి కోట్టాసేహీతి

ద్వీపా భాగేహి. ద్వీపా అవయవేహి సమోసరన్తి నిబృత్తనవసేన సమం వత్తన్తి ఇతోతి సమోసరణం, పచ్చయో, ఏకం సమోసరణం ఏతాసన్తి ఏకసమోసరణా. కేన పన ఏకసమోసరణాతి ఆహ “వేదనాయా”తి. ద్వేపి హి తణ్ణా వేదనాపచ్చయా ఏవాతి. తేనాహ “వేదనాపచ్చయేన ఏకపచ్చయా”తి. తతో తతో ఓసరిత్వా ఆగన్త్వా సమవసనట్టానం ఓసరణ సమోసరణం. వేదనాయ సమం సహ ఏకస్మిం ఆరమ్మణే ఓసరణకపవత్తనకా వేదనా సమోసరణాతి ఆహ “ఇదం సహజాతసమోసరణం నామా”తి.

౧౧౩. సబ్బేతి ఉప్పత్తిద్వారవసేన భిన్దిత్వా వుత్తా సవిపాకఫస్సా ఏవ విజ్ఞాణాది వేదనాపరియోసానా విపాకవిధీతి కత్వా. పటిచ్చసముప్పాదకథా నామ వట్టకథాతి ఆహ “రపేత్వా చత్తారో లోకుత్తరవిపాకఫస్సే”తి. బహుధాతి బహుప్పకారేన. అయన్తో పశ్చద్వారే చక్కుపసాదాదివత్తుకానం పశ్చన్నం వేదనానం చక్కుసమ్మస్సాదికో ఫస్సో సహజాతలజ్ఞమజ్ఞానిస్సయవిపాకఆహారసమ్మయుత్తలజ్ఞిలవిగతవసేన అట్టధా పచ్చయో హోతి. సేసానం పన ఏకేకస్మిం ద్వారే సమ్మటిచ్చనసన్తీరణతదారమ్మణవసేన పవత్తానం కామావచరవిపాకవేదనానం చక్కుసమ్మస్సాదికో ఫస్సో ఉపనిస్సయవసేన ఏకధావ పచ్చయో హోతి. మనోద్వారేపి తదారమ్మణవసేన పవత్తానం కామావచరవిపాకవేదనానం సహజాతమనోసమ్మస్సో తథేవ అట్టధా పచ్చయో హోతి, తథా పటిసన్దిభవజ్ఞచుతివసేన పవత్తానం తేభూమకవిపాకవేదనానం. యా పన తా మనోద్వారే తదారమ్మణవసేన పవత్తా కామావచరవేదనా, తాసం మనోద్వారావజ్ఞనసమ్మయుత్తో మనోసమ్మస్సో ఉపనిస్సయవసేన ఏకధావ పచ్చయో హోతీతి ఏవం ఫస్సో బహుధా వేదనాయ పచ్చయో హోతీతి వేదితబ్బం.

౧౧౪. వేదనాదీనన్తి వేదనాసజ్ఞాసజ్ఞారవిజ్ఞాణానం. అసదిసభావాతి అనుభవనసజ్ఞాననాభిసజ్ఞరణవిజాననభావా. తే హి అజ్ఞమజ్ఞావిదురేన వేదయితాదిరూపేన ఆకిరియన్తి పజ్ఞాయన్తీతి ఆకారాతి వుచ్చన్తి. తేయేవాతి వేదనాదీనం తే ఏవ వేదయితాదిఆకారా. సాధుకం దస్సియమానాతి సక్కచ్చం పచ్చక్ఖతో వియ పకాసియమానా. తం తం లీనమత్థం గమేన్తీతి “అరూపట్టో ఆరమ్మణాభిముఖనమనట్టో”తి ఏవమాదికం తం తం లీనం అపాకటమత్థం గమేన్తి జాపేన్తీతి లిజ్ఞాని. తస్స తస్స సజ్ఞాననహీతుతోతి తస్స తస్స అరూపట్టాదికస్స సల్లక్ఖణస్స కారణత్తా. నిమీయన్తి అనుమీయన్తి ఏతేహీతి నిమిత్తాని. తథా తథా అరూపభావాదిప్పకారేన, వేదయితాదిప్పకారేన చ ఉద్ధిసితబ్బతో కథేతబ్బతో ఉద్దేసా. తస్మాతి “అసదిసభావా”తిఆదినా వుత్తమేవత్థం కారణభావేన పచ్చామసతి. యస్మా వేదనాదీనం అజ్ఞమజ్ఞాఅసదిసభావా యథావుత్తేనత్తేన ఆకారాదయో, తస్మా అయం ఇదాని వుచ్చమానో ఏత్త పాళిపదే అత్తో.

నామసమూహస్సాతి ఆరమ్మణాభిముఖం నమనట్టేన “నామ”న్తి లద్ధసమజ్ఞాస్స వేదనాదిచతుక్ఖన్ధసజ్ఞాతస్స అరూపధమ్మపుజ్జాస్స. పజ్ఞాత్తీతి “నామకాయో అరూపకలాపో అరూపినో ఖన్ధా”తిఆదికా పజ్ఞాపనా హోతి. చేతనాపధానత్తా సజ్ఞారక్ఖన్ధమ్మానం “సజ్ఞారానం చేతనాకారే”తిఆది వుత్తం. తథా హి సుత్తన్తభాజనీయే సజ్ఞారక్ఖన్ధవిభజనే “యా చేతనా సజ్ఞేతనా సజ్ఞేతయితత్త”న్తి (విభ. ౨౪౯ అభిధమ్మభాజనీయే) చేతనావ నిద్దిట్టా. అసతీతి అసన్తేసు. వచనవిపల్లాసేన హి ఏవం వుత్తం. చత్తారో ఖన్ధే వత్తుం కత్వాతి వేదనా సజ్ఞా చిత్తం చేతనాదయోతి ఇమే చతుక్ఖన్ధసజ్ఞాతే నిస్సయపచ్చయభూతే ధమ్మే వత్తుం కత్వా. అయశ్చ నయో పశ్చద్వారేపి సమ్మవతీతి “మనోద్వారే”తి విసేసితం. అధివచనసమ్మస్సవేవచనోతి అధివచనముఖేన పజ్ఞాత్తిముఖేన గహేతబ్బత్తా “అధివచనసమ్మస్సో”తి లద్ధనామో. సోతి మనోసమ్మస్సో. పశ్చావోకారే చ హదయవత్తుం నిస్సాయ లబ్బనతో రూపకాయే పజ్ఞాయతేవ, అయం పన నయో ఇథ న ఇచ్చితో వేదనాదిపటిక్ఖేపవసేన

అసమ్భవపరియాయస్స జోతితత్తాతి “పశ్చాపసాదే వత్తుం కత్వా ఉప్పజ్జేయ్యా”తి అత్తో వుత్తో. న హి వేదనాసన్నిస్సయేన వినా పశ్చాపసాదే వత్తుం కత్వా మనోసమ్మస్సస్స సమ్భవో అత్తి. ఉప్పత్తిత్థానే అసతి అనుప్పత్తిత్థానతో ఫలస్స ఉప్పత్తి నామ కదాచిపి నత్థీతి ఇమమత్తం యథాధిగతస్స అత్తస్స నిదస్సనవసేన దస్సేన్తో “అమ్మరుక్ఖే”తిఆదిమాహ .
 రూపకాయతోతి కేవలం రూపకాయతో. తస్సాతి మనోసమ్మస్సస్స.

విరోధిపచ్చయసన్నిపాతే విభూతతరా వినదిసుప్పత్తి, తస్మిం వా సతి అత్తనో సంతానే విజ్ఞమానస్సేవ వినదిసుప్పత్తిహేతుభావో రుప్పనాకారో. సో ఏవ రుప్పనాకారో వత్తుసప్పటిఘాదికం తం తం లీనమత్తం గమేతీతి లిఙ్గం. తస్స తస్స సజ్ఞాననహేతుతో నిమిత్తం. తథా తథా ఉద్దిసితబ్బతో ఉద్దేసోతి ఏవమేత్త ఆకారాదయో అత్తతో వేదితబ్బా. వత్థారమ్మణానం అజ్ఞామజ్ఞాపటిహాననం పటిఘా, తతో పటిఘతో జాతో పటిఘసమ్మస్సో. తేనాహ “సప్పటిఘ”నిఆది. నామకాయతోతి కేవలం నామకాయతో. తస్సాతి పటిఘసమ్మస్సస్స. సేసం పరమపజ్ఞో వుత్తనయమేవ.

ఉభయవసేనాతి నామకాయో రూపకాయోతి ఉభయసన్నిస్సయస్స అధివచనసమ్మస్సో పటిఘసమ్మస్సోతి ఉభయసమ్మస్సస్స వసేన.

విసుం విసుం పచ్చయం దస్సేత్వాతి బృతిరేకముఖేన పచ్చేకం నామకాయరూపకాయసజ్ఞోతం పచ్చయం దస్సేత్వా. తేసన్ని ఫస్సానం. అవిసేసతోతి విసేసం అకత్వా సామజ్ఞతో. దస్సేతున్ని బృతిరేకముఖేనేవ దస్సేతుం. ఏసేవ హేతుాతి ఏస ఛసుపి ద్వారేసు పవత్తో నామరూపసజ్ఞతో హేతు యథారహం ద్వన్నమ్మి ఫస్సానం. ఇదాని తం యథారహం పవత్తిం విభజిత్వా దస్సేతుం “చక్కుద్వారాదీసు హి”తిఆది వుత్తం.

సమ్మయుత్తకా ఖిన్నాతి ఫస్సేన సమ్మయుత్తా వేదనాదయో ఖిన్నా. ఆవజ్ఞనస్సాపి సమ్మయుత్తక్షణ్ణగహణేనేవేత్థి గహణం దట్ఠబ్బం తదవినాభావతో. పరతో మనోసమ్మస్సేపి ఏసేవ నయో. పశ్చావిధోపేతి చక్కుసమ్మస్సాదివసేన పశ్చావిధోపి. సో ఫస్సోతి పటిఘసమ్మస్సో. బహుధాతి బహుప్పకారేన. తథా హి విపాకనామం విపాకస్స అనేకభేదస్స మనోసమ్మస్సస్స సహజాతలజ్ఞామజ్ఞానిస్సయవిపాకసమ్మయుత్తలత్తిఅవిగతవసేన సత్తథా పచ్చయో హోతి. యం పనేత్థి ఆహారకిచ్చం, తం ఆహారపచ్చయవసేన. యం ఇన్ద్రియకిచ్చం, తం ఇన్ద్రియపచ్చయవసేన పచ్చయో హోతి. అవిపాకం పన నామం అవిపాకస్స మనోసమ్మస్సస్స రపేత్వా విపాకపచ్చయం ఇతరేసం వసేన పచ్చయో హోతి. రూపం పన చక్ఖాయతనాదిభేదం చక్కుసమ్మస్సాదికస్స పశ్చావిధస్స ఫస్సస్స నిస్సయపురేజాతఇన్ద్రియవిప్పయుత్తలత్తిఅవిగతవసేన ఛథా పచ్చయో హోతి. రూపాయతనాదిభేదం తస్స పశ్చావిధస్స ఆరమ్మణపురేజాతలత్తిఅవిగతవసేన చతుధా పచ్చయో హోతి. మనోసమ్మస్సస్స పన తాని రూపాయతనాదీని, ధమ్మారమ్మణఇచ్చ తథా చ ఆరమ్మణపచ్చయమత్తేనేవ పచ్చయో హోతి. వత్థురూపం పన మనోసమ్మస్సస్స నిస్సయపురేజాతవిప్పయుత్తలత్తిఅవిగతవసేన పశ్చాధా పచ్చయో హోతి. ఏవం నామరూపం అస్స ఫస్సస్స బహుధా పచ్చయో హోతీతి వేదితబ్బం.

౧౧౫. పరముప్పత్తియం విజ్ఞాణం నామరూపస్స విసేసపచ్చయోతి ఇమమత్తం బృతిరేకముఖేన దస్సేతుం పాళియం “మాతుకుచ్చిమ్మి న ఓక్కమిస్సథా”తిఆది వుత్తం. గబ్బసేయ్యకపటిసన్ని హి బాహితో మాతుకుచ్చిం ఓక్కమన్తస్స వియ హోన్తీపి అత్తతో యథాపచ్చయం ఖిన్నానం తత్త పరముప్పత్తియేవ. తేనాహ “పవిసిత్వా...పే.... న వత్తిస్సథా”తి. సుద్ధన్ని కేవలం విజ్ఞాణేన అమిస్సితం విరహితం. “అవసేస”న్ని ఇదం నామాపేక్షం, తస్మా అవసేసం నామరూపన్తి ఇమం విజ్ఞాణం

రపేత్వా అవసరం నామరూపం వాటి అట్టో. పటిసన్నివసన ఓక్కన్నని పటిసన్నిగ్గహణవసన, మాతుకుచ్చిం ఓక్కమన్నస్స వా పరమావయవభావన ఓతిణ్ణం. వోక్కమిస్సథాతి సంతతివిచ్చేదం వినాసం ఉపగమిస్సథ, తం పన మరణం నామ హోతీతి ఆహ “చుతివసనా”తి. అస్సాతి విజ్ఞాణస్స, తత్తా ఖో విజ్ఞాణసామజ్ఞవసన వుత్తం. తేనాహ “తస్సేవ చిత్తస్స నిరోధేనా”తి, పటిసన్నిచిత్తస్సేవ నిరోధేనాతి అట్టో. తతోతి పటిసన్నిచిత్తతో. పటిసన్నిచిత్తస్స, తతో దుతియతతియచిత్తానం వా నిరోధేన చుతి న హోతీతి వుత్తమత్తం యుత్తితో విభావేతుం “పటిసన్నిచిత్తేన హీ”తిఆది వుత్తం. ఏతస్మిం అన్తరేతి ఏతస్మిం సోళసచిత్తక్షణే కాలే. అన్తరాయో నత్థీతి ఏత్థ దారకస్స తావ మరణన్తరాయో మా హోతు తదా చుతిచిత్తస్స అసమ్భవతో, మాతు పన కథం తదా మరణన్తరాయాభావోతి? తం తం కాలం అనతిక్కమిత్వా తదన్తరేయేవ చవనధమ్మాయ గబ్బగ్గహణస్సేవ అసమ్భవతో. తేనాహ “అయజ్ఞో అనోకాసో నామా”తి, చుతియాతి అధిప్పాయో.

పటిసన్నిచిత్తేన సద్ధిం సముట్టితరూపానీతి ఓక్కన్తిక్షణే ఉప్పన్నకమ్మజరూపాని వదతి. తాని హి నిప్పరియాయతో పటిసన్నిచిత్తేన సద్ధిం సముట్టితరూపాని నామ, న ఉతుసముట్టానాని పటిసన్నిచిత్తస్స ఉప్పాదతో పచ్చా సముట్టితత్తా. చిత్తజాహరజానం పన తదా అసమ్భవో ఏవ. యాని పటిసన్నిచిత్తేన సద్ధిం సముట్టితరూపాని, తాని తివిధాని తస్స ఉప్పాదక్షణే సముట్టితాని, రితిక్షణే సముట్టితాని, భజ్జక్షణే సముట్టితానీతి. తేసు ఉప్పాదక్షణే సముట్టితాని సత్తరసమస్స భవజ్జస్స ఉప్పాదక్షణే నిరుజ్ఞన్తి, రితిక్షణే సముట్టితాని రితిక్షణే నిరుజ్ఞన్తి, భజ్జక్షణే సముట్టితాని భజ్జక్షణే నిరుజ్ఞన్తి. తత్త “భజ్జమానో ధమ్మో భజ్జమానస్స ధమ్మస్స పచ్చయో హోతీ”తి న సక్కా వత్తుం, ఉప్పాదే, పన రితియజ్ఞా న న సక్కాతి “సత్తరసమస్స భవజ్జస్స ఉప్పాదక్షణే, రితిక్షణే చ ధరన్తానం వసన తస్స పచ్చయమ్మి దాతుం న సక్కోన్తీ”తి వుత్తం. రూపకాయూపత్థమ్మితస్సేవ హి నామకాయస్స పజ్ఞావోకారే పవత్తీతి. తేహి రూపధమ్మేహి తస్స చిత్తస్స బలవతరం సన్ధాయాహ “సత్తరసమస్స...పి.... పవత్తి పవత్తీ”తి. పవేణీ ఘటియతీతి అట్టచత్తాలీసకమ్మజస్స రూపపవేణీ సమ్మన్ధా హుత్వా పవత్తీతి. పరమజ్ఞో పటిసన్నిచిత్తం, తతో యావ సోళసమం భవజ్జచిత్తం, తేసు ఏకేకస్స ఉప్పాదరితిభజ్జవసన తయో తయో ఖణా. తత్త ఏకేకస్స చిత్తస్స తేసు తేసు ఖణేసు సమతీసం సమతీసం కమ్మజరూపాని ఉప్పజ్జన్తి. ఇతి సోళసతికా అట్టచత్తాలీసం హోన్తి. ఏస నయో తతో పరేసుపి. తం సన్ధాయ వుత్తం “అట్టచత్తాలీసకమ్మజస్స రూపపవేణీ సమ్మన్ధా హుత్వా పవత్తీ”తి. సచే పన న సక్కోన్తీతి పటిసన్నిచిత్తేన సద్ధిం సముట్టితరూపాని సత్తరసమస్స భవజ్జస్స పచ్చయం దాతుం సచే న సక్కోన్తి. యది హి పటిసన్నిచిత్తతో సత్తరసమం చుతిచిత్తం సీయా, పటిసన్నిచిత్తస్స రితిభజ్జక్షణేసుపి కమ్మజరూపం న ఉప్పజ్జేయ్య, పగేవ భవజ్జచిత్తక్షణేసు. తథా సతి నత్థేవ తస్స చిత్తస్స పచ్చయలాభోతి పవత్తి నప్పవత్తీతి, పవేణీ న ఘటియతేవ, అజ్ఞాదత్తు విచ్చిజ్జతి. తేనాహ “వోక్కమతితి నామ హోతీ”తిఆది.

ఇత్తత్తాయాతి ఇత్తంపకారతాయ. యాదిసో గబ్బసేయ్యకస్స అత్తభావో, తం సన్ధాయేతం వుత్తం. తస్స చ పజ్ఞాక్షణ్ణా అనూనా ఏవ హోన్తీతి ఆహ “ఏవం పరిపుణ్ణపజ్ఞాక్షణ్ణభావాయా”తి. ఉపచ్చిజ్జిస్సథాతి సన్తానవిచ్చేదేన విచ్చిన్దేయ్య. సుద్ధం నామరూపమేవాతి విజ్ఞాణవిరహితం కేవలం నామరూపమేవ. అవయవానం పారిపూరి వుడ్డి. ధిరభావప్పత్తి విరూళ్లి. మహల్లకభావప్పత్తి వేపుల్లం. తాని చ యథాక్కమం పరమాదివయవసన హోన్తీతి వుత్తం “పరమవయవసనా”తిఆది. వా-సద్ధో అనియమత్తో, తేన వస్ససహస్సద్వయాదీనం సజ్గహో దట్టబ్బో.

విజ్ఞాణమేవాతి నియమవచనం, ఇతో బాహిరకప్పితస్స అత్తనో, ఇస్సరాదీనజ్ఞా పటిక్షేపపదం, న అవిజ్ఞాదిఫస్సాదిపటిక్షేపపదం పటియోగీనివత్తనపదత్తా అవధారణస్స. తేనాహ “ఏసేవ హేతూ”తిఆది. అయజ్ఞా నయో

హేటూపి సబ్బపదేసు యథారహం వత్తబ్బో. ఇదాని విజ్ఞాణమేవ నామరూపస్స పధానకారణంతి ఇమమత్తం ఓపమ్మవసేన విభావేతుం “యథా హి”తిఆది వుత్తం. పచ్చేకం వియ సముదితస్సాపి నామరూపస్స విజ్ఞాణేన వినా అత్తకిచ్చాసమత్తతం దస్సేతుం “త్వం నామరూపం నామా”తి ఏకజ్ఞం గహణం. పురేచారికేతి పుబ్బభగ్గమేవ. విజ్ఞాణంతో సహజాతధమ్మానం పుబ్బభగ్గమం. తేనాహ భగవా “మనోపుబ్బభగ్గమా ధమ్మా”తి. (ధ. ప. ౧; నేత్తి. ౯౦, ౯౨; పేటకో. ౧౩, ౮౩) బహుధాతి అనేకప్పకారేన పచ్చయో హోతి.

కథం? విపాకనామస్స హి పటిసన్నియం అజ్ఞం వా విజ్ఞాణం
సహజాతలజ్ఞమజ్ఞానిస్సయవిపాకఆహారణన్ద్రియసమ్మయుత్తలత్తిఅవిగతపచ్చయేహి నవధా పచ్చయో హోతి. వత్తురూపస్స పటిసన్నియం సహజాతలజ్ఞమజ్ఞానిస్సయవిపాకఆహారణన్ద్రియవిప్పయుత్తలత్తిఅవిగతపచ్చయేహి నవధా పచ్చయో హోతి. రవేత్వా పన వత్తురూపం సేసరూపస్స ఇమేసు నవసు అజ్ఞమజ్ఞపచ్చయం అపనేత్వా సేసేహి అట్టహి పచ్చయేహి పచ్చయో హోతి. అభిసజ్ఞారవిజ్ఞాణం పన అసజ్ఞసత్తరూపస్స, పశ్చాదోకారే వా కమ్మజస్స సుత్తనికపరియాయతో ఉపనిస్సయవసేన ఏకధావ పచ్చయో హోతి. అవసేసజ్ఞో పరమభవజ్ఞతో పభుతి సబ్బమ్మి విజ్ఞాణం తస్స నామరూపస్స యథారహం పచ్చయో హోతీతి వేదితబ్బం. అయమేత్థ సజ్ఞేపో, విత్థారతో పన పచ్చయనయే దస్సేయమానే సబ్బాపి మహాపకరణకథా ఆనేతబ్బా హోతీతి న విత్థారితా. కథం పనేతం పచ్చేతబ్బం “పటిసన్నినామరూపం విజ్ఞాణపచ్చయా హోతీ”తి? సుత్తతో, యుత్తితో చ. పాళియజ్ఞో “చిత్తానుపరివత్తిసో ధమ్మా”తిఆదినా (ధ. స. మాతికా ౬౨) నయేన బహుధా వేదనాదీనం విజ్ఞాణపచ్చయతా ఆగతా. యుత్తితో పన ఇథ చిత్తజేన రూపేన దిట్టేన అదిట్టస్సాపి రూపస్స విజ్ఞాణం పచ్చయో హోతీతి విజ్ఞాయతి. చిత్తేహి పసన్నే, అప్పసన్నే వా తదనురూపాని రూపాని ఉప్పజ్జమానాని దిట్టాని, దిట్టేన చ అదిట్టస్స అనుమానం హోతీతి. ఇమినా ఇథ “దిట్టేన చిత్తజరూపేన అదిట్టస్సాపి పటిసన్నిరూపస్స విజ్ఞాణం పచ్చయో హోతీ”తి పచ్చేతబ్బమేతం . కమ్మసముత్థానస్సాపి హి రూపస్స చిత్తసముత్థానస్స వియ విజ్ఞాణపచ్చయతా పట్టానే ఆగతాతి.

౧౧౬. ఇథ సముదయ-సద్దో సముదాయ-సద్దో వియ సమూహపరియాయోతి ఆహ “దుక్ఖరాసిసమ్మవో”తి. ఏకకోతి అసహాయో రాజపరిసారహితో. పస్సేయ్యామ తే రాజభావం అష్టేహి వినాతి అధిప్పాయో. యథారహం పరిసం రజ్జోతీతి హి రాజా. అత్తతోతి అత్తసిద్ధితో అవదంతమ్మి వదతి వియ. “హదయవత్తు”న్తి ఇమినావ తన్నిస్సయోపి గహితో వాతి దట్టబ్బం. ఆనన్దరియభావతో నిస్సయనిస్సయోపి “నిస్సయో” త్వేవ వుచ్చతీతి. పటిసన్నివిజ్ఞాణం నామ భవేయ్యాసి, నేతం రానం విజ్ఞతీతి అత్తో. తేనాహ “పస్సేయ్యామా”తిఆది. బహుధాతి అనేకధా పచ్చయో హోతి. కథం? నామం తావ పటిసన్నియం సహజాతలజ్ఞమజ్ఞానిస్సయవిపాకసమ్మయుత్తలత్తిఅవిగతపచ్చయేహి సత్తధా విజ్ఞాణస్స పచ్చయో హోతీతి. కిళ్ళి పనేత్థ హేతుపచ్చయేన, కిళ్ళి ఆహారపచ్చయేనాతి ఏవం అజ్ఞాధాపి పచ్చయో హోతి. అవిపాకం పన నామం యథావుత్తేసు పచ్చయేసు రవేత్వా విపాకపచ్చయం ఇతరేహి ఛహి పచ్చయేహి పచ్చయో హోతి. కిళ్ళి పనేత్థ హేతుపచ్చయేన, కిళ్ళి ఆహారపచ్చయేనాతి అజ్ఞాధాపి పచ్చయో హోతి, తజ్ఞా భో పవత్తియంయేవ, న పటిసన్నియం. రూపతో పన హదయవత్తు పటిసన్నియం విజ్ఞాణస్స సహజాతలజ్ఞమజ్ఞానిస్సయవిప్పయుత్తలత్తి అవిగతపచ్చయేహి ఛధావ పచ్చయో హోతి. పవత్తియం పన సహజాతలజ్ఞమజ్ఞాపచ్చయవజ్జితేహి పశ్చాహి పురేజాతపచ్చయేన సహ తేహివ పచ్చయేహి పచ్చయో హోతి. చక్ఖాయతనాదిభేదం పన పశ్చావిధమ్మి రూపం యథాక్కమం చక్ఖవిజ్ఞాణాదిభేదస్స విజ్ఞాణస్స

నిస్సయపురేజాతఇన్ద్రియవిప్పయుత్తఅత్తిఅవిగతపచ్చయేహి పచ్చయో హోతితి ఏవం నామరూపం విజ్ఞాణస్స బహుధా పచ్చయో హోతితి వేదితబ్బం.

య్యాయమనుక్కమేన విజ్ఞాణస్స నామరూపం, పటిసన్ధినామరూపస్స , చ విజ్ఞాణం పతి పచ్చయభావో, సో కదాచి విజ్ఞాణస్స సాతిసయో, కదాచి నామరూపస్స, కదాచి ఉభిన్నం సదిసోతి తివిధోపి సో “ఏత్తావతా”తి పదేన ఏకజ్ఞం గహితోతి దస్సేన్తో “విజ్ఞాణే...పే.... పవత్తేసూ”తి వత్వా పున యమిదమ్మి విజ్ఞాణం నామరూపసజ్ఞితానం పఞ్చన్నం ఖడ్ధానం అజ్ఞామజ్ఞానిస్సయేన పవత్తానం ఏత్తకేన సబ్బా సంసారవట్టప్పవత్తితి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “ఏత్తకేన...పే.... పటిసన్ధియో”తి ఆహ. తత్థ ఏత్తకేనాతి ఏత్తకేనేవ, న ఇతో అజ్ఞోన కేనచి కారకవేదకసభావేన అత్తనా, ఇస్సరాదినా వాతి అత్తో. అన్తోగధావధారణజ్ఞోతం పదం.

వచనమత్తమేవ అధికిచ్ఛాతి దాసాదీసు సిరివడ్డకాది-సద్ధా వియ అతథత్తా వచనమత్తమేవ అధికారం కత్వా పవత్తస్స. తేనాహ “అత్తం అదిస్సా”తి. వోహరస్సాతి వోహరణమత్తస్స. పథోతి పవత్తిమగ్గో పవత్తియా వिसయో. యస్మా సరణకిరియావసేన పుగ్గలో “సతో”తి వుచ్చతి, సమ్మజాననకిరియావసేన “సమ్మజానో”తి, తస్మా వుత్తం “కారణాపదేసవసేనా”తి. కారణం నిద్ధారేత్వా ఉత్తి నిరుత్తీతి. ఏకమేవ అత్తం “పణ్ణితో”తిఆదినా పకారతో జాపనతో “పజ్ఞత్తి”తి వదన్తి. సో ఏవ హి “పణ్ణితో”తి చ “బృత్తో”తి చ “మేధావీ”తి చ పజ్ఞాపీయతీతి. పణ్ణిచ్చప్పకారతో పన పణ్ణితో, వేయ్యత్తియప్పకారతో బృత్తోతి పజ్ఞాపీయతీతి ఏవం పకారతో పజ్ఞాపనతో పజ్ఞత్తి. యస్మా ఇధ అధివచననిరుత్తిపజ్ఞత్తిపదాని సమానత్తాని. సబ్బజ్ఞా వచనం అధివచనాదిభావం భజతి, తస్మా కేసుచి వచనవిసేసేసు విసేసేన పవత్తేహి అధివచనాదిసద్దేహి సబ్బాని వచనాని పజ్ఞత్తిఅత్తప్పకాసనసామజ్ఞోన వుత్తానీతి ఇమినా అధిప్పాయేన అయమత్తయోజనా కతాతి వేదితబ్బా.

అథ వా అధి-సద్దో ఉపరిభావే, ఉపరి వచనం అధివచనం. కస్స ఉపరి? పకాసేతబ్బస్స అత్తస్సాతి పాకటో యమత్తో. అధీనం వా వచనం అధివచనం. కేన అధీనం? అత్తేన. తథా తంతంఅత్తప్పకాసేన నిచ్చితం, నియతం వా వచనం నిరుత్తి. పథవీధాతుపురిసాదితంతంపకారేన జాపనతో పజ్ఞత్తితి ఏవం అధివచనాదిపదానం సబ్బవచనేసు పవత్తి వేదితబ్బా, అజ్ఞాథా సిరివడ్డకథనవడ్డకప్పకారానమేవ నిరుత్తితా, “పణ్ణితో వియత్తో”తి ఏవం పకారానమేవ ఏకమేవ అత్తం తేన తేన పకారేన జాపేన్తానం పజ్ఞత్తితా చ ఆపజ్ఞేయ్యాతి. ఏవం తేహిపి నామేహి వుత్తస్స వోహరస్స పవత్తిమగ్గోపి సహ విజ్ఞాణేన నామరూపన్తి ఏత్తావతావ ఇచ్చితబ్బో. తేనాహ “ఇతీ”తిఆది. పజ్ఞాయ అవచరితబ్బన్తి పజ్ఞాయ పవత్తితబ్బం, ఇయ్యన్తి అత్తో. తేనాహ “జానితబ్బ”న్తి. వట్టన్తి కిలేసవట్టం, కమ్మవట్టం, విపాకవట్టన్తి తివిధమ్మి వట్టం. వత్తతీతి పవత్తతి. తయిదం “జాయేథా”తిఆదినా పఞ్చహి పదేహి వుత్తస్స అత్తస్స నిగమనవసేన వుత్తం. ఆది-సద్దేన ఇత్థీతిపురిసాతిఆదీనమ్మి సజ్ఞహో దట్టబ్బో. నామపజ్ఞత్తత్థాయాతి ఖడ్ధాదిపస్సాదిసత్తాదిఇత్థాదినామస్స పజ్ఞాపనత్తాయ. వత్థపి ఏత్తావతావ. తేనాహ “ఖన్ధపఞ్చకమ్మి ఏత్తావతావ పజ్ఞాయతీ”తి. ఏత్తావతా ఏత్తకేన, సహ విజ్ఞాణేన నామరూపప్పవత్తియాతి అత్తో.

అత్తపజ్ఞత్తివణ్ణనా

౧౧౭. అనుసన్ధియతి ఏతేనాతి అనుసన్ధి, హేట్టా ఆగతదేసనాయ అనుసన్ధానవసేన పవత్తా ఉపరిదేసనా, సా పఠమపదస్స దస్సేతా, ఇదాని దుతియపదస్స దస్సేతబ్బాతి తమత్తం దస్సేన్తో “ఇతి భగవా”తిఆదిమాహ. రూపిన్తి

రూపవస్త్రం. పరిత్యజి న విపులం, అప్పుకన్తి అత్తో. యస్మా అత్తా నామ కోచి పరమత్థతో నత్తి. కేవలం పన దిట్టిగతికానం పరికప్పితమత్తం , తస్మా యత్త నేసం అత్తసజ్ఞా, యథా చస్స రూపిభావాదిపరికప్పనా హోతి, తం దస్సేన్తో “యో”తిఆదిమాహ. రూపిం పరిత్యజి అత్తనే ఉపట్టితకసిణరూపవసేన రూపిం, తస్స అవడ్డితభావేన పరిత్యం. పజ్జాపీతి నీలకసిణాదివసేన నానాకసిణలాభీ. తన్తి అత్తానం . అనన్తన్తి కసిణనిమిత్తస్స అప్పమాణతాయ పరిచ్ఛేదస్స అనుపట్టానతో అన్తరహితం. ఉట్టాటేత్వాతి భావనాయ అపనేత్వా. నిమిత్తపుట్టోకానన్తి తేన కసిణనిమిత్తేన పుట్టప్పదేసం. తేసూతి చతుసు అరూపక్ఖన్దేసు. విజ్ఞాణమత్తమేవాతి “విజ్ఞాణమయో అత్తా”తి ఏవంవాదీ.

౧౧౮. “ఏతరహీ”తి సావధారణమిదం పదన్తి తదత్థం దస్సేన్తో “ఇదానేవా”తి వత్వా అవధారణేన నివత్తితమత్తం ఆహ “న ఇతో పర”న్తి. తత్త తత్తేవ సత్తా ఉచ్చిజ్జన్తితి ఉచ్ఛేదవాదీ, తేనాహ “ఉచ్ఛేదవసేనేతం వుత్త”న్తి. భావిన్తి సబ్బం సదా భావిం అవినస్సనకం. తేనాహ “సస్సతవసేనేతం వుత్త”న్తి. అతథాసభావన్తి యథా పరవాదీ వదన్తి, న తథా సభావం. తథభావాయాతి ఉచ్ఛేదభావాయ వా సస్సతభావాయ వా. అనియమవచనజ్ఞోతం వుత్తం సామజ్ఞజోతనావసేన. సమ్మాదేస్సామీతి తథభావం అస్స సమ్మన్నం కత్వా దస్సయిస్సామి, పతిట్టాపేస్సామీతి అత్తో. తథా హి వక్ఖతి “సస్సతవాదఞ్చ జానాపేత్వా”తిఆది. (దీ. ని. అట్ట. ౨.౧౧౮) ఇమినాతి “అతథం వా పనా”తిఆది వచనేన, అనుచ్ఛేదసభావమ్మి సమానం సస్సతవాదినో మతివసేనాతి అధిష్సాయో. ఉపకప్పేస్సామీతి ఉపేచ్చ సమత్థయిస్సామి.

ఏవం సమానన్తి ఏవం భూతం సమానం. రూపకసిణజ్ఞానం రూపం ఉత్తరపదలోపేన, అధిగమనవసేన తం ఏతస్స అత్థీతి రూపీతి ఆహ “రూపిన్తి రూపకసిణలాభి”న్తి. పరిత్యజానుదిట్టితి ఏత్త రూపీ-సద్దోపేతపుత్తిఆదినయేన ఆనేత్వా వత్తబ్బో, రూపీభావమ్మి హి సో దిట్టిగతికో పరిత్యభావం వియ అత్తనో అభినివిస్స రితోతి. అరూపిన్తి ఏత్తాపి ఏసేవ నయో. “పుత్తపలాసబహులగచ్చసజ్ఞేపేన ఘనగహనజటావితానా నాతిదీఘసన్తానా వల్లి, తద్భిపరీతా లతా”తి వదన్తి. అప్పహీనట్ఠీనాతి మగ్గేన అసముచ్చిన్నభావేన. కారణలాభే సతి ఉప్పజ్జనారహితా అనుసయనట్టో.

అరూపకసిణం నామ కసిణగ్ఘాటం ఆకాసం, న పరిచ్చిన్నాకాసకసిణం. “ఉభయమ్మి అరూపకసిణమేవా”తి కేచి. అరూపక్ఖన్దగోచరం వాతి వేదనాదయో అరూపక్ఖన్దా “అత్తా”తి అభినివేసస్స గోచరో ఏతస్సాతి అరూపక్ఖన్దగోచరో, దిట్టిగతికో, తం అరూపక్ఖన్దగోచరం. వా-సద్దో వుత్తవికప్పట్టో. సద్దయోజనా పన అరూపం అరూపక్ఖన్దా గోచరభూతా ఏతస్స అత్థీతి అరూపీ, తం అరూపిం. లాభినో చత్తారోతి రూపకసిణాదిలాభవసేన తం తం దిట్టివాదం సయమేవ పరికప్పేత్వా తం ఆదాయ పగ్గయ్య పజ్జాపనకా చత్తారో దిట్టిగతికా. తేసం అన్తేవాసికాతి తేసం లాభీనం వాదం పచ్చక్ఖతో, పరమ్పరాయ చ ఉగ్గహేత్వా తథేవ నం ఖమిత్వా రోచేత్వా పజ్జాపనకా చత్తారో. తక్కికా చత్తారోతి కసిణజ్ఞానస్స అలాభినో కేవలం తక్కునవసేనేవ యథాపుత్తే చత్తారో దిట్టివాదే సయమేవ అభినివిస్స పగ్గయ్య రితా చత్తారో. తేసం అన్తేవాసికా పుట్టే వుత్తనయేన వేదితట్టా.

సలత్తపజ్ఞాత్తివణ్ణనా

౧౧౯. ఆరద్ధవిపస్సకోపీతి సమ్మరాయికవిపస్సకోపి, తేన బలవవిపస్సనాయ రితం పుగ్గలం దస్సేతి. న పజ్జాపీతి ఏవ అబహుస్సుతో పీతి అధిష్సాయో. తాదిసో హి విపస్సనాయ ఆనుభావో. సాసనికోపి ఝానాభిజ్ఞాలాభీ “న పజ్జాపీతి”తి న వత్తబ్బోతి సో ఇథ న ఉద్ధటో. ఇదాని నేసం అపజ్ఞాపనే కారణం దస్సేతి “ఏతేసజ్ఞో”తిఆదినా. ఇచ్ఛేవ ఇాణం హోతి, న విపరీతగ్గాహో తస్స కారణస్స దూరసముస్సారితత్తా. అరూపక్ఖన్దా ఇచ్ఛేవ ఇాణం హోతీతి యోజనా.

అత్తసమనుపస్సనావణ్ణనా

౧౨౧. దిట్టివసేన సమనుపస్సీత్వా, న జాణవసేన. సా చ సమనుపస్సనా అత్తతో దిట్టిదస్సనవసేన.

“వేదనం అత్తతో సమనుపస్సతీ”తి ఏవం ఆగతా వేదనాఘ్నవత్తుకా సక్కాయదిట్టి. ఇట్టాదిభేదం ఆరమ్మణం న పటిసంవేదేతీతి అప్పటిసంవేదనోతి వేదకభావపటిక్ఖపముఖేన సజ్ఞాననాదిభావోపి పటిక్ఖిత్తో హోతి తదవిసాభావతోతి ఆహ “ఇమినా రూపఘ్నవత్తుకా సక్కాయదిట్టి కథితా”తి. “అత్తా మే వేదియతీ”తి ఇమినా అప్పటిసంవేదనత్తం పటిక్ఖిపతి. తేనాహ “నోపి అప్పటిసంవేదనో”తి. “వేదనాధమ్మా”తి పన ఇమినా “వేదనా మే అత్తా”తి ఇమం వాదం పటిక్ఖిపతి. వేదనాసజ్ఞతో ధమ్మా ఏతస్స అత్థీతి హి వేదనాధమ్మాతి వేదనాయ సమన్నాగతభావం తస్స పటిజానాతి. తేనాహ “ఏతస్స చ వేదనాధమ్మా అవిప్పయుత్తసభావో”తి. సజ్ఞాసజ్ఞారవిజ్ఞాణఘ్నవత్తుకా సక్కాయదిట్టి కథితాతి ఆనేత్వా సమ్మద్దో. “వేదనాసమ్మయుత్తత్తా వేదియతీ”తి తంసమ్మయోగతో తంకిచ్చకతమాహ యథా చేతనాయోగతో చేతనో పురిసోతి. సబ్బేసమ్మి తం సారమ్మణధమ్మానం ఆరమ్మణానుభవనం లబ్భతేవ, త ఇహ ఖో ఏకదేసతో పుట్టతామత్తతో , వేదనాయ పన విస్సవితాయ సామిభావేన ఆరమ్మణరసానుభవనన్తి. తస్మా వసేన సజ్ఞాదయోపి తంసమ్మయుత్తత్తా “వేదియతీ”తి వుచ్చన్తి. తథా హి వుత్తం అట్టసాలినియం “ఆరమ్మణరసానుభవనత్థానం పత్వా సేససమ్మయుత్తధమ్మా ఏకదేసమత్తకమేవ అనుభవన్తి”తి, (ధం స. అట్ట. ౧ ధమ్మద్దేసకథా) రాజసూదనిదస్సనేన వాయమత్తో తత్థ విభావితో ఏవ. ఏతస్సాతి సజ్ఞాదిక్ఖవత్తయస్స. “అవిప్పయుత్తసభావో”తి ఇమినా అవిసంయోగజనితం క ఇహి విసేసం రానం దీపేతి.

౧౨౨. తత్థాతి తేసు వారేసు. తీసు దిట్టిగతికేసూతి “వేదనా మే అత్తా”తి, “అప్పటిసంవేదనో మే అత్తా”తి, “వేదనాధమ్మా మే అత్తా”తి చ ఏవంవాదేసు తీసు దిట్టిగతికేసు. తిస్సన్నం వేదనానం భిన్నసభావత్తా సుఖం వేదనం “అత్తా”తి సమనుపస్సతో దుక్ఖం, అదుక్ఖమసుఖం వా వేదనం “అత్తా”తి సమనుపస్సనా న యుత్తా. ఏవం సేసద్వయే పీతి ఆహ “యో యో యం యం వేదనం అత్తాతి సమనుపస్సతీ”తి.

౧౨౩. “హుత్వా అభావతో”తి ఇమినా ఉదయబ్బయవస్తతాయ అనిచ్ఛాతి దస్సేతి, “తేహి తేహి”తిఆదినా అనేకకారణసజ్ఞతత్తా సజ్ఞతాతి. తం తం పచ్చయన్తి “ఇన్ద్రియం, ఆరమ్మణం, విజ్ఞాణం, సుఖ, వేదనీయో ఫస్సో”తి ఏవం ఆదికం తం తం అత్తనో కారణం పటిచ్చ నిస్సాయ సమ్మా సస్సతాదిభావస్స, ఉచ్చేదాదిభావస్స చ అభావేన జాయేన సమకారణేన సదిసకారణేన అనురూపకారణేన ఉప్పన్నా. ఖయసభావాతి ఖయధమ్మా, వయసభావాతి వయధమ్మా విరజ్జనసభావాతి విరాగధమ్మా, నిరుజ్జనసభావాతి నిరోధధమ్మా, చతూహిపి పదేహి వేదనాయ భగ్గభావమేవ దస్సేతి. తేనాహ “ఖయోతి...పి.... ఖయధమ్మాతిఆది వుత్త”న్తి.

విగతోతి సభావవిగమేన విగతో. ఏకస్సేవాతి ఏకస్సేవ దిట్టిగతికస్స. తీసుపి కాలేసూతి తిస్సన్నం వేదనానం పవత్తికాలేసు. ఏసో మే అత్తాతి “ఏసో సుఖవేదనాసభావో, దుక్ఖఅదుక్ఖమసుఖవేదనాసభావో మే అత్తా”తి కిం పన హోతీ, ఏకస్సేవ భిన్నసభావతం అనుమ్మత్తకో కథం పచ్చేతీతి అధిష్సాయేన పుచ్చతి. ఇతరో ఏవమ్మి తస్స న హోతి యేవాతి దస్సేన్తో “కిం పన న భవిస్సతీ”తిఆదిమాహ. విసేసేనాతి సుఖాదివిభాగేన. సుఖఇహ దుక్ఖఇహి ఏత్థ చ-సద్దేన అదుక్ఖమసుఖం సగ్గణ్ణాతి, సుఖసగ్గహమేవ వా తేన కతం సంతసుఖుమభావతో. అవిసేసేనాతి అవిభాగేన వేదనాసామజ్ఞోన. వోకిణ్ణన్తి సుఖాదిభేదేన వోమిస్సకం. తం తివిధమ్మి వేదనం ఏన దిట్టిగతికో ఏకజ్ఞం గహేత్వా అత్తాతి సమనుపస్సతి. ఏకక్ఖణే

చ బహునం వేదనానం ఉప్పాదో ఆపజ్జతి అవిసేసేన వేదనాసభావత్తా. అత్తనో హి తస్మిం సతి సదా
సబ్బవేదనాపవత్తిప్పసజ్జతో దిట్టిగతికో అగతియా ఏకక్ఖణ్ణేపి బహునమ్మి వేదనానం ఉప్పత్తిం పటిజానేయ్యాతి తస్స
అవసరం అదేన్తో “న ఏకక్ఖణ్ణే బహునం వేదనానం ఉప్పత్తి అట్టి”తి ఆహ, పచ్చక్ఖవిరుద్ధమేతన్తి అధిప్పాయో. ఏతేన పేతం
నక్ఖమతీతి ఏతేన విరుద్ధత్తసాధనేనపి సబ్బేన సబ్బం అత్తనో అభావేనపి పణ్ణితానం న రుచ్ఛతి, ఏతం దస్సనం ధీరా
నక్ఖమన్తీతి అట్టో.

౧౨౪. ఇన్ద్రియబద్ధేపి రూపప్పబద్ధే వాయోధాతువిప్పారవసేన కాచి కిరియా నామ లబ్బతీతి సుద్ధరూపక్ఖన్దేపి యత్త
కదాచి వాయోధాతువిప్పారో లబ్బతి, తమేవ నిదస్సనభావేన గణ్ణన్తో “తాలవణ్ణే వా వాతపానే వా”తి ఆహ.
వేదనాధమ్మేసూతి వేదనాధమ్మవన్తేసు. “అహమస్మీ”తి ఇమినా తయోపి ఖన్దే ఏకజ్ఞం గహేత్వా అహంకారస్స
ఉప్పజ్జనాకారో వుత్తోతి. “అయమహమస్మీ”తి పన ఇమినా తత్త ఏకం ఏకం గహేత్వా అహంకారస్స ఉప్పజ్జనాకారో వుత్తో.
తేనాహ “ఏకధమ్మోపీ”తిఆది . తన్తి “అహమస్మీ”తి అహంకారుప్పత్తిం. సా హి చతుక్ఖన్దనిరోధేన
అనుపలబ్బమానసన్నిస్సయా ససవిసాణతిఖిణతా వియ న భవేయ్యావాతి.

ఏత్తావతాతి “కిత్తావతా చ ఆనన్దా”తిఆదినా “తన్తాకులకజాతా”తి పదస్స అనుసన్ధిదస్సనవసేన పవత్తేన ఏత్తకేన
దేసనాధమ్మేన. కామం హేట్టాపి వట్టకథావ కథితా, ఇధ పన దిట్టిగతికస్స వట్టతో సీసుక్ఖిపనాసమత్తతావిభావనవసేన
మిచ్ఛాదిట్టియా మహాసావజ్జభావదీపనియకథా పకాసితాతి తం దస్సేన్తో “వట్టకథా కథితా”తి ఆహ. నను వట్టమూలం
అవిజ్ఞా తణ్ణా, తా అనామసిత్వా తతో అజ్ఞాధా కస్మా ఇధ వట్టకథా కథితాతి ఆహ “భగవా హీ”తిఆది. అవిజ్ఞాసీసేనాతి
అవిజ్ఞం ఉత్తమజ్ఞం కత్వా, అవిజ్ఞాముఖేనాతి అట్టో. కోటి న పజ్ఞాయతీతి “అసుకస్స నామ సమ్మాసమ్ముద్ధస్స, చక్కవత్తిన్తో
వా కాలే అవిజ్ఞా ఉప్పన్నా, న తతో పుట్టే అట్టి”తి అవిజ్ఞాయ ఆది మరియాదా అప్పటిహతస్స మమ సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణస్సాపి
న పజ్ఞాయతి అవిజ్ఞమానత్తా ఏవాతి అట్టో. అయం పచ్చయో ఇదప్పచ్చయో, తస్మా ఇదప్పచ్చయా, ఇమస్మా
ఆసవాదికారణాతి అట్టో. భవతణ్ణాయాతి భవసంయోజనభూతాయ తణ్ణాయ. భవదిట్టియాతి సస్సతదిట్టియా. “తత్త తత్త
ఉపపజ్జన్తో”తి ఇమినా “ఇతో ఏత్త ఏత్తో ఇథా”తి ఏవం అపరియన్తం అపరాపరుప్పత్తిం దస్సేతి. తేనాహ
“మహాసమ్ముద్ధే”తిఆది.

౧౨౬. పచ్చయాకారమూళ్లస్సాతి భూతకథనమేతం, న విసేసనం. సబ్బోపి హి దిట్టిగతికో పచ్చయాకారమూళ్లో
ఏవాతి. వివట్టం కథేన్తోతి వట్టతో వినిముత్తత్తా వివట్టం, విమోక్షో, తం కథేన్తో . కారకస్సాతి సత్తుఁపవాదకారకస్స,
సమ్మాపటిపజ్జన్తస్సాతి అట్టో. తేనాహ “సతిపట్టానవిహారిన్”తి. సో హి వేదనానుపస్సనాయ, ధమ్మానుపస్సనాయ చ
సమ్మాపటిపత్తియా “నేవ వేదనం అత్తానం సమనుపస్సతీ”తిఆదినా వత్తబ్బతం అరహతి. తేనాహ “ఏవరూపో హీ”తిఆది.
సబ్బధమ్మేసూతి సబ్బేసు తేభూమకధమ్మేసు. తే హి సమ్మసనీయా. న అజ్ఞాన్తి వేదనాయ అజ్ఞం సజ్ఞాదిధమ్మం అత్తానం
న సమనుపస్సతీతి. “ఖన్ధలోకాదయో”తి రూపాదిధమ్మా ఏవ వుచ్చన్తి, తేసం సమూహోతి దస్సేతుం “రూపాదీసు
ధమ్మేసూ”తి వుత్తం. న ఉపాదియతి దిట్టితణ్ణాగాహవసేన. “సేయ్యోహమస్మీ”తిఆదినా (సం. ని. ౪.౧౦౮; మహాని. ౨౧,
౧౭౮; ధ. సం. ౧౧౨౧; విభ. ౮౩౨, ౮౬౬) పవత్తమానమజ్ఞానాపి తణ్ణాదిట్టిమజ్ఞానా వియ పరితస్సనరూపా ఏవాతి ఆహ
“తణ్ణాదిట్టిమానపరితస్సనాయపీ”తి.

సా ఏవం దిట్టితి సా అరహతో ఏవంపకారా దిట్టితి యో వదేయ్య , తదకల్లం, తం న యుత్తన్తి అట్తో. ఏవమస్స దిట్టితి ఏత్థాపి ఏవంపకారా అస్స అరహతో దిట్టితిఆదినా యోజేతబ్బం. ఏవజ్ఞో సతీతి యో వదేయ్య “హోతి తథాగతో పరం మరణా ఇతిస్స దిట్టి”తి, తస్స చే వచనం తథేవాతి అట్తో. “అరహో న కిజ్జో జానాతీ”తి వుత్తం భవేయ్య జానతో తథా దిట్టియా అభావతో. తేనేవాతి తథా వత్తుమయుత్తత్తా ఏవ. చతున్నమ్మి నయానన్తి “హోతి తథాగతో”తిఆదినా ఆగతానం చతున్నం వారానం. ఆదితో తీసు వారేసు సఙ్ఖపిత్వా పరియోసానవారే విత్థారిత్తత్తా “అవసానే ‘తం కిస్స హేతూ’తిఆదిమాహ”తి వుత్తం. “ఆదితో తీసు వారేసు తథేవ దేసనా పవత్తా, యథా పరియోసానవారే, పాళి పన సఙ్ఖిత్తా”తి కేచి.

వోహరోతి “సత్తో ఇట్టి పురిసో”తిఆదినా, “ఖన్ధాఆయతనానీ”తిఆదినా, “ఫస్సో వేదనా”తిఆదినా చ వోహరితబ్బవోహరో. తస్స పన వోహరస్స పవత్తిట్టానం నామ సఙ్ఖేపతో ఇమే ఏవాతి ఆహ “ఖన్ధా ఆయతనాని ధాతుయో”తి. యస్మా నిబ్బానం పుబ్బభాగే సఙ్ఖారానం నిరోధభావేనేవ పఞ్ణాపియతి చ, తస్మా తస్సాపి ఖన్ధముఖేన అవచరితబ్బతా లబ్బతీతి “పఞ్ణాయ అవచరితబ్బం ఖన్ధపఞ్చక”న్తి వుత్తం. తేనాహ భగవా “ఇమస్మింయేవ బ్యామమత్తే కళేవరే ససఙ్ఖమ్మి సమనకే లోకఞ్చ పఞ్ణాపేమి లోకసముదయఞ్చ లోకనిరోధఞ్చ లోకనిరోధగామినిఞ్చ పటిపద”న్తి. (సం. ని. ౧.౧౦౭; అ. ని. ౪.౪౨) పఞ్ణావచరన్తి వా తేభూమకధమ్మానమేతం గహణన్తి “ఖన్ధపఞ్చక”న్తేవ వుత్తం, తస్మా “యావతా పఞ్ణా”తి ఏత్థాపి లోకియపఞ్ణాయ ఏవ గహణం దట్టబ్బం. వట్టకథా హేసాతి. తథా హి “యావతా వట్టం వట్టతి” ఇచ్ఛేవ వుత్తం. తేనేవాహ “తన్తాకులకపదస్సేవ అనుసన్తి దస్సితో”తి. యస్మా భగవా దిట్టిసీసేనేత్థ వట్టకథం కథేత్వా యథానుసన్తినాపి వట్టకథం కథేసి, తస్మా “తన్తాకులకపదస్సేవ అనుసన్తి దస్సితో”తి సావధారణం కత్వా వుత్తం. పటిచ్ఛసముప్పాదకథా పనేత్థ యావదేవ తస్స గమ్మీరభావవిభావనత్థాయ విత్థారితా, వివట్టకథాపి సమానా ఇథ పచ్ఛామట్టాతి దట్టబ్బం.

సత్తవిజ్ఞాణట్టితివణ్ణనా

౧౨౭. గచ్ఛన్తో గచ్ఛన్తోతి సమథపటిపత్తియం సుప్పతిట్టితో హుత్వా విపస్సనాగమనేన, మగ్గగమనేన చ గచ్ఛన్తో గచ్ఛన్తో. ఉభోహి భాగేహి ముచ్చనతో ఉభతోభాగవిముత్తో నామ హోతి. సో “ఏవం అసమనుపస్సన్తో”తి వుత్తో విపస్సనాయానికోతి కత్వా “యో చ న సమనుపస్సతీతి వుత్తో సో యస్మా గచ్ఛన్తో గచ్ఛన్తో పఞ్ణావిముత్తో నామ హోతి”తి వుత్తం. హేట్టా వుత్తానన్తి “కిత్తావతా చ, ఆనన్ద, అత్తానం న పఞ్ణాపేన్తో న పఞ్ణాపేతీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౧౧౯), “యతో ఖో, ఆనన్ద, భిక్ఖు నేవ వేదనం అత్తానం సమనుపస్సతీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౧౨౨ ఆదయో) చ హేట్టా పాళియం ఆగతానం ద్వీన్నం పుదుజ్జనభిక్ఖానం. నిగమనన్తి నిస్సరణం. నామన్తి పఞ్ణావిముత్తాదినామం.

పటిసన్ధివసేన వుత్తాతి నానత్తకాయనానత్తసఙ్ఖేతావిసేసవిసిట్టపటిసన్ధివసేన వుత్తా సత్త విజ్ఞాణట్టితియో. తంతంసత్తనికాయం పతి నిస్సయతో హి నానత్తకాయాదితా తంపరియాపన్నపటిసన్ధిసముదాగతాతి దట్టట్టా తదభినిబ్బత్తకకమ్మభవస్స తథా ఆయుహితత్తా. చతస్సో ఆగమిస్సన్తీతి రూపవేదనాసఙ్ఖాసఙ్ఖారఙ్ఖన్ధవసేన చతస్సో విజ్ఞాణట్టితియో ఆగమిస్సన్తి “రూపుపాయం వా ఆవుసో విజ్ఞాణం తిట్టమానం తిట్టతీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౩.౩౧౧). విజ్ఞాణపతిట్టానస్సాతి పటిసన్ధివిజ్ఞాణస్స ఏతరహి పతిట్టానకారణస్స. అత్తతో వుత్తవిసేసవిసిట్టా పఞ్చవోకారే రూపవేదనాసఙ్ఖాసఙ్ఖారఙ్ఖన్ధా, చతువోకారే వేదనాదయో తయో ఖన్ధా వేదితట్టా. సత్తావాసభావం ఉపాదాయ “ద్వే చ ఆయతనానీతి ద్వే నివాసట్టానానీ”తి వుత్తం. నివాసట్టానపరియాయోపి ఆయతనసద్ధో హోతి యథా “దేవాయతనద్వయ”న్తి.

సబ్బన్ది విజ్ఞానబట్టి ఆయతనద్వయన్ది సకలం. తస్మా గహితం తత్త ఏకమేవ అగ్రహేత్వాతి అధిష్టాయో. పరియాదానం అనవసేసగ్రహణం న గచ్ఛతి వట్టం విజ్ఞానబట్టి ఆయతనద్వయానం అజ్ఞామజ్ఞాఅన్తోగధత్తా.

నిదస్సనత్థే నిపాతో, తస్మా సేయ్యథాపి మనుస్సాతి యథా మనుస్సాతి వుత్తం హోతి. విసేసో హోతియేవ సతిపి బాహిరస్స కారకస్స అభేదే అజ్ఞత్తికస్స భిన్నత్తా. నానత్తం కాయే ఏతేసం, నానత్తో వా కాయో ఏతేసన్ది నానత్తకాయా, ఇమినా నయేన సేసపదేసుపి అత్తో వేదితబ్బో. నేసన్ది మనుస్సానం. నానత్తా సజ్ఞా ఏతేసం అత్థితి నానత్తసజ్ఞోనో. సుఖసముస్సయతో వినిపాతో ఏతేసం అత్థితి వినిపాతికా సతిపి దేవభావే దిబ్బసమ్మత్తియా అభావతో, అపాయేసు వా గతో నత్థి నిపాతో ఏతేసన్ది వినిపాతికా. తేనాహ “చతులపాయవినిముత్తా”తి. ధమ్మపదన్ది సతిపట్టానాదిధమ్మకోట్టాసం. విజానియాతి సుతమయేన తావ ఇాణేన విజానిత్వా. తదనుసారేన యోనిసోమనసికారం పరిబ్రూహన్తో సీలవిసుద్ధిఆదికం సమ్మాపటిపత్తిం అపి పటిపజ్జేమ. సా చ పటిపత్తి హితాయ దిట్టధమ్మికాదిసకలహితాయ అవ్హాకం సీయా. ఇదాని తత్త సీలపటిపత్తిం తావ విభాగేన దస్సేన్తో “పాణేసు చా”తి గాథమాహ.

బ్రహ్మకాయే పరమజ్ఞాననిబ్బత్తే బ్రహ్మసమూహే, బ్రహ్మనికాయే వా భవాతి బ్రహ్మకాయికా. మహాబ్రహ్మనో పరిసాయ భవాతి బ్రహ్మపారిసజ్ఞా తస్స పరిచారకట్టానే రితత్తా. మహాబ్రహ్మనో పురోహితట్టానే రితాతి బ్రహ్మపురోహితా . ఆయువణ్ణాదీహి మహన్తో బ్రహ్మనోతి మహాబ్రహ్మనో. సతిపి తేసం తివిధానమ్మి పరమేన యూనేన అభినిబ్బత్తభావే యూనస్స పన పవత్తిభేదేన అయం విసేసోతి దస్సేతుం “బ్రహ్మపారిసజ్ఞా పనా”తిఆది వుత్తం. పరిత్తేనాతి హీనేన, సా చస్స హీనతా ఛన్దాదీనం హీనతాయ వేదితబ్బా, పటిలద్ధమత్తం వా హీనం. కప్పస్సాతి అసఙ్ఖేయ్యకప్పస్స. హీనపణీతానం మజ్జే భవత్తా మజ్జిమేన, సా చస్స మజ్జిమతా ఛన్దాదీనం మజ్జిమతాయ వేదితబ్బా, పటిలభిత్వా నాతిసుభావితం వా మజ్జిమం. ఉపడ్డకప్పోతి అసఙ్ఖేయ్యకప్పస్స ఉపడ్డకప్పో. విప్పారికతరోతి బ్రహ్మపారిసజ్ఞేహి పమాణతో విపులతరో, సభావతో ఉళారతరో చ హోతి. సభావేనపి హి ఉళారతరోవ, తం పనేత్థ అప్పమాణం. తథా హి పరిత్తాభాదీనం, పరిత్తసుభాదీనఇచ్చ కాయే సతిపి సభావవేమత్తే ఏకత్తవసేనేవ వవత్తాపీయతీతి “ఏకత్తకాయా” త్వేవ వుచ్చన్ది. పణీతేనాతి ఉక్కట్టేన, సా చస్స ఉక్కట్టతా ఛన్దాదీనం ఉక్కట్టతాయ వేదితబ్బా, సుభావితం వా సమ్మదేవ వసిభావం పాపితం పణీతం పధానభావం నీతన్ది కత్వా, ఇథాపి కప్పో అసఙ్ఖేయ్యకప్పవసేనేవ వేదితబ్బో పరిపుణ్ణస్స మహాకప్పస్స అసమ్భవతో. ఇతీతి ఏవం వుత్తప్పకారేన. తేతి “బ్రహ్మకాయికా”తి వుత్తా తివిధాపి బ్రహ్మనో. సజ్ఞాయ ఏకత్తాతి తిహేతుకభావేన సజ్ఞాయ ఏకత్తసభావత్తా . న హి తస్సా సమ్మయుత్తధమ్మవసేన అజ్ఞోపి కోచి భేదో అత్తి.

ఏవన్ది ఇమినా నానత్తకాయఏకత్తసజ్ఞోనోతి దస్సేతి.

దణ్డఉక్కాయాతి దణ్డదీపికాయ. సరతీతి ధావతి వియ. విస్సరతీతి విప్పకిణ్ణా వియ ధావతి . ద్వే కప్పాతి ద్వే మహాకప్పా. ఇతో పరేసుపి ఏసేవ నయో. ఇథాతి ఇమస్మిం సుత్తే. ఉక్కట్టపరిచ్ఛేదవసేన ఆభస్సరగ్గహణేనేవ సబ్బేపి తే పరిత్తాభా, అప్పమాణాభాపి గహితా.

సోభనా పభా సుభా, సుభాయ కిణ్ణా సుభాకిణ్ణాతి వత్తబ్బే ఆ-కారస్స రస్సత్తం, అన్తిమ-ణ-కారస్స హ-కారఇచ్చ కత్వా “సుభకిణ్ణా”తి వుత్తా, అట్టకథాయంపన నిచ్చలాయ ఏకగ్గనాయ పభాయ సుభోతి పరియాయవచనన్ది “సుభేన ఓకిణ్ణా వికిణ్ణా”తి అత్తో వుత్తో, ఏత్తాపి అన్తిమ-ణ-కారస్స హ-కారకరణం ఇచ్చితబ్బమేవ. న చిజ్జత్వా చిజ్జత్వా పభా గచ్ఛతి

ఏకగ్రన్తా. చతుర్థవిజ్ఞానాటితిమేవ భజన్తి కాయస్స, సజ్ఞాయ చ ఏకరూపత్వా. విపులసన్తసుఖాయువణ్ణాదిఫలత్వా
వేహప్పలా. ఏత్థాతి విజ్ఞానాటితియం.

విపట్టపక్ఖే రితా నపునరావత్తనతో. “న సబ్బకాలికా”తి వత్వా తమేవ అసబ్బకాలికత్తం విభావేతుం
“కప్పసతసహస్సమ్మీ”తిఆది వుత్తం. సోళసకప్పసహస్సచ్చయేన ఉప్పన్నానం సుద్ధావాసబ్రహ్మనం పరినిబ్బాయనతో,
అజ్ఞోసజ్ఞ తత్త అనుప్పజ్జనతో బుద్ధసుజ్ఞో లోకే సుజ్ఞం తం తానం హోతి, తస్మా సుద్ధావాసా న సబ్బకాలికా,
ఖడ్ధావారట్ఠానసదిసా హోన్తి సుద్ధావాసభూమియో. ఇమినా సుత్తేన సుద్ధావాసానం సత్తావాసభావదీపనేనేవ విజ్ఞానాటితిభావో
దీపితో, తస్మా సుద్ధావాసాపి సత్తసు విజ్ఞానాటితీసు చతుర్థవిజ్ఞానాటితిం నవసు సత్తావాసేసు చతుర్థసత్తావాసంయేవ భజన్తి.

సుఖుమత్తాతి సజ్ఞరావసేససుఖుమభావప్పత్తత్తా. పరిబ్యత్తవిజ్ఞానకిచ్చాభావతో నేవ విజ్ఞానం, సబ్బసో అవిజ్ఞానం న
హోతీతి నావిజ్ఞానం, తస్మా పరిప్పుటవిజ్ఞానకిచ్చవన్తీసు విజ్ఞానాటితీసు అవత్త్యా.

౧౨౮. తజ్ఞా విజ్ఞానాటితిన్తి పరమం విజ్ఞానాటితిం. హేట్ఠా వుత్తనయేన సరూపతో, మనుస్సాదివిభాగతో, సజ్ఞేపతో,
“నామజ్ఞా రూపజ్ఞా”తి భేదతో చ పజానాతి. తస్సా సముదయజ్ఞాతి తస్సా పరమాయ విజ్ఞానాటితియా పజ్ఞావీసతివిధం
సముదయజ్ఞా పజానాతి. అత్థజ్ఞమేపి ఏసేవ నయో. అస్సాదేతబ్బతో, అస్సాదతో చ అస్సాదం. అయం అనిచ్చాదిభావో
ఆదీనవో. ఛన్దరాగో వినీయతి ఏతేన, ఏత్త వాతి ఛన్దరాగవినయో, సహ మగ్గేన నిబ్బానం. ఛన్దరాగప్పహానన్తి ఏత్థాపి ఏసేవ
నయో. మానదిట్ఠీనం వసేనాహన్తి వా, తణ్ణావసేన మమన్తి వా అభినన్దనాపి మానస్స పరితస్సనా వియ దట్ఠబ్బా.
సబ్బత్థాతి సబ్బేసు సేసేసు అట్ఠసుపి వారేసు . తత్థాతి ఉపరి తీసు విజ్ఞానాటితీసు దుతియాయతనేసు. తత్థ హి రూపం
నత్తి. పున తత్థాతి పరమాయతనే. తత్థ హి ఏకో రూపక్ఖన్దోవ. ఏత్థాతి చ తమేవ సన్ధాయ వుత్తం. తత్థ హి రూపస్స
కమ్మసముట్ఠానత్తా ఆహారవసేన యోజనా న సమ్మవతి.

యతో ఖోతి ఏత్త తో-సద్దో దా-సద్దో వియ కాలవచనో “యతో ఖో, సారిపుత్త, భిక్కుసజ్ఞో”తిఆదీసు (పారా. ౨౧) వియాతి
వుత్తం “యదా ఖో”తి. అగ్గహేత్వాతి కజ్జిపి సజ్ఞారం “ఏతం మమా”తిఆదినా అగ్గహేత్వా. పజ్ఞావిముత్తోతి అట్ఠన్నం
విమోక్షానం అనధిగతత్తా సాతిసయస్స సమాధిబలస్స అభావతో పజ్ఞాబలేనేవ విముత్తో. తేనాహ “అట్ఠ విమోక్షే
అసచ్చికత్వా పజ్ఞాబలేనేవా”తిఆది. అప్పవత్తిన్తి ఆయతిం అప్పవత్తిం కత్వా. పజానన్తో విముత్తోతి వా పజ్ఞావిముత్తో,
పరమజ్ఞానఫస్సేన వినా పరిజాననాదిప్పకారేహి చత్తారి సచ్చాని జానన్తో పటివిజ్ఞున్తో తేసం కిచ్చానం మత్థకప్పత్తియా
నిట్ఠితకిచ్చతాయ వినేసేన ముత్తోతి విముత్తో. సో పజ్ఞావిముత్తో. సుక్ఖవిపస్సకోతి సమధభావనాసినేహాభావేన సుక్ఖా లూఖా,
అసినిద్ధా వా విపస్సనా ఏతస్సాతి సుక్ఖవిపస్సకో. రత్త్యాతి పాదకకరణవసేన రత్త్యా. అజ్ఞాతరస్మిన్తి చ అజ్ఞాతరఅజ్ఞాతరస్మిం,
ఏకేకస్మిన్తి అత్తో. ఏవజ్ఞోస్స పజ్ఞావిధతా సియా. “న హేవ ఖో అట్ఠ విమోక్షే కాయేన పుసిత్వా విహరతీ”తి ఇమినా
సాతిసయస్స సమాధిబలస్స అభావో దీపితో. “పజ్ఞాయ చస్స దిస్సా”తిఆదినా సాతిసయస్స పజ్ఞాబలస్స భావో. పజ్ఞాయ
చస్స దిస్సా ఆసవా పరిక్షీణా హోన్తీతి న ఆసవా పజ్ఞాయ పస్సన్తి, దస్సనకారణా పన పరిక్షీణా “దిస్సా పరిక్షీణా”తి వుత్తా.
దస్సనాయత్తపరిక్షయత్తా ఏవ హి దస్సనం ఆసవానం ఖయస్స పురిమకిరియా హోతి.

అట్ఠవిమోక్షవణ్ణా

౧౨౯. ఏకస్య భిక్షునోతి సత్తసు అరియపుగ్గలేసు ఏకస్య భిక్షునో. విజ్ఞాణట్టితిఆదినా పరిజాననాదివసప్ప వత్తనిగ్గమనఞ్చ పజ్ఞావిముత్తనామఞ్చ. ఇతరస్సాతి ఉభతోభాగవిముత్తస్స. ఇమే సద్ధాయ హి పుట్టే “ద్విన్నం భిక్షూన”ని వుత్తం. కేనట్టేనాతి కేన సభావేన. సభావో హి ఇాణేన యాథావతో అరణీయతో ఇాతబ్బతో “అట్టో”తి వుచ్చతి, నో ఏవ త్థ-కారస్స ట్ట-కారం కత్వా “అట్టో”తి వుత్తో. అధిముచ్చనట్టేనాతి అధికం సవిసేసం ముచ్చనట్టేన, ఏతేన సతిపి సబ్బస్సాపి రూపావచరజ్ఞానస్స విక్ఖమ్భనవసేన పటిపక్ఖతో విముత్తభావే యేన భావనావిసేసేన తం ఝానం సాతిసయం పటిపక్ఖతో విముచ్చిత్వా పవత్తతి, నో భావనావిసేసో దీపితో. భవతి హి సమానజాతియుత్తోపి భావనావిసేసేన పవత్తిఆకారవిసేసో, యథా తం సద్ధావిముత్తతా దిట్టిప్పత్తస్స. తథా పచ్చనీకధమ్మేహి సుట్టు విముత్తతాయ , ఏవం అనిగ్గహితభావేన నిరాసజ్కుతాయ అభిరతివసేన సుట్టు అధిముచ్చనట్టేనపి విమోక్షో. తేనాహ “ఆరమ్మణే చా”తిఆది. అయం పనట్తోతి అయం అధిముచ్చనట్టో పచ్చిమే విమోక్షే నిరోధే నత్తి, కేవలో విముత్తట్టో ఏవ తత్థ లబ్బతి, తం సయమేవ పరతో వక్ఖతి.

రూపీతి యేనాయం ససంతతిపరియాపన్నేన రూపేన సమన్నాగతో, తం యస్స ఝానస్స హేతుభావేన విసిట్టం రూపం హోతి, యేన విసిట్టేన రూపేన “రూపీ”తి వుచ్చేయ్య రూపీ-సద్దస్స అతిసయత్థదీపనతో, తదేవ ససంతతిపరియాపన్నరూపవసేన పటిలద్ధం ఝానం ఇథ పరమత్థతో రూపీభావసాధకన్తి దట్టబ్బం. తేనాహ “అజ్ఞత్త”నిఆది. రూపజ్ఞానం రూపం ఉత్తరపదలోపేన. రూపానీతి పనేత్థ పురిమపదలోపో దట్టబ్బో. తేన వుత్తం “నీలకసిణాదిరూపానీ”తి. రూపే కసిణరూపే సజ్ఞా రూపసజ్ఞా, సా ఏతస్స అట్టితి రూపసజ్ఞో, సజ్ఞాసీసేన ఝానం వదతి. తప్పటిక్ఖేపేన అరూపసజ్ఞో. తేనాహ “అజ్ఞత్తం న రూపసజ్ఞో”తిఆది.

“అన్తో అప్పనాయం సుభన్తి ఆభోగో నత్తి”తి ఇమినా పుట్టాభోగవసేన తథా అధిముత్తి సియాతి దస్సేతి. ఏవజ్ఞోత్త తథావత్తబ్బతాపత్తిచోదనా సమత్తితా హోతి. యస్మా సువిసుద్ధేసు నీలాదీసు వణ్ణకసిణేసు తత్థ కతాధికారానం అభిరతివసేన సుట్టు అధిముచ్చనట్టో సమ్భవతి , తస్మా అట్టకథాయం తథా తతియో విమోక్షో సంవణ్ణితో, యస్మా పన మేత్తావసేన పవత్తమానా భావనా సత్తే అప్పటికూలతో దహన్తి తేసు తతో అధిముచ్చిత్వావ పవత్తతి, తస్మా పటిసమ్మిదామగ్గే (పటి. మ. ౨౧౨) “బ్రహ్మవిహారభావనా సుభవిమోక్షో”తి వుత్తా, తయిదం ఉభయమ్మి తేన తేన పరియాయేన వుత్తత్తా న విరుజ్ఞతీతి దట్టబ్బం.

సబ్బసోతి అనవసేసతో. న హి చతున్నం అరూపక్ఖన్ధానం ఏకదేసోపి తత్థ అవస్సిస్సతి. విసుద్ధత్తాతి యథాపరిచ్చిన్నకాలే నిరోధితత్తా. ఉత్తమో విమోక్షో నామ అరియేహేవ సమాపజ్జితబ్బతో, అరియఫలపరియోసానత్తా దిట్టవ ధమ్మే నిబ్బానప్పత్తిభావతో చ.

౧౩౦. ఆదితో పట్టాయాతి పరమసమాపత్తితో పట్టాయ. యావ పరియోసానా సమాపత్తి, తావ. అట్టత్వాతి కత్థచి సమాపత్తియం అట్టితో ఏవ, నిరంతరమేవ పటిపాటియా, ఉప్పటిపాటియా చ సమాపజ్జితేవాతి అట్టో. తేనాహ “ఇతో చితో చ సజ్ఞారణవసేన వుత్త”ని. ఇచ్చతి సమాపజ్జితుం. తత్థ “సమాపజ్జతి పవిసతీ”తి సమాపత్తిసమగ్గీపుగ్గలో తం తం పవిట్టో వియ హోతీతి కత్వా వుత్తం.

ద్వీహి భాగేహి విముత్తోతి అరూపజ్ఞానేన విక్ఖమ్భనవిమోక్షేన, మగ్గేన సముచ్చేదవిమోక్షేనాతి ద్వీహి విముచ్చనభాగేహి, అరూపసమాపత్తియా రూపకాయతో, మగ్గేన నామకాయతోతి ద్వీహి విముచ్చితబ్బభాగేహి చ విముత్తో.

తేనాహ “అరూపసమాపత్తియా”తిఆది . విముత్తోతి హి కిలేసేహి విముత్తో, విముచ్చంతో చ కిలేసానం విక్లమ్భనసముచ్చిన్ననేహి కాయద్వయతో విముత్తోతి అయమేత్థ అత్తో. గాఢాయ చ ఆకిఞ్చాఞ్చాయతనలాభినో ఉపసివబ్రాహ్మణస్స భగవతా “నామకాయా విముత్తో”తి ఉభతోభాగవిముత్తో ముని అక్ఖాతో. తత్థ అత్థం పలేతీతి అత్థం గచ్ఛతి. న ఉపేతి సజ్ఞన్తి “అసుకం నామ దిసం గతో”తి వోహారం న గచ్ఛతి. ఏవం ముని నామకాయా విముత్తోతి ఏవం అరూపం ఉపపన్నో సేక్ఖముని పకతియా పుట్టేవ రూపకాయా విముత్తో, తత్థ చ చతుత్థమగ్గం నిబ్బత్తేత్వా నామకాయస్స పరిఞ్ఞాతత్తా పున నామకాయాపి విముత్తో. ఉభతోభాగవిముత్తో వీణాసవో హుత్వా అనుపాదాయ పరినిబ్బానసజ్ఞాతం అత్థం పలేతి న ఉపేతి సజ్ఞం, “ఖత్తియో బ్రాహ్మణో”తి ఏవం ఆదికం సమజ్ఞం న గచ్ఛతీతి అత్తో.

“అఞ్జాతరతో వుట్టాయా”తి ఇదం కిం ఆకాసానఞ్చాయతనాదీసు అఞ్జాతరలాభీవసేన వుత్తం, ఉదాహు సబ్బారుప్పలాభీవసేనాతి యథిచ్చసి, తథా హోతు, యది సబ్బారుప్పలాభీవసేన వుత్తం, న కోచి విరోధో. అథ తత్థ అఞ్జాతరలాభీవసేన వుత్తం, “యతో ఖో, ఆనన్ద, భిక్కు ఇమే అట్ఠ విమోక్షే అనులోమమ్మి సమాపజ్జతీ”తిఆదివచనేన విరుజ్ఞేయ్యాతి? యస్మా అరూపావచరజ్ఞానేసు ఏకస్సాపి లాభీ “అట్ఠవిమోక్షలాభీ” త్వేవ వుచ్చతి అట్ఠవిమోక్షే ఏకదేసస్సాపి తంనామదానసమత్థతాసమ్భవతో. అయఞ్ఞో అట్ఠవిమోక్షసమజ్ఞా సముదాయే వియ తదేకదేసేపి నిరుజ్ఞాపత్తిసమజ్ఞా వియాతి. తేన వుత్తం “ఆకాసానఞ్చాయతనాదీసు అఞ్జాతరతో వుట్టాయా”తి. “పఞ్చవిధో హోతీ”తి వత్వా ఛబ్బిధతంపిస్స కేచి పరికప్పేన్తి, తం తేసం మతిమత్తం, నిచ్చితోవాయం పఞ్ఞో పుబ్బాచరియేహీతి దస్సేతుం “కేచి పనా”తిఆది వుత్తం. తత్థ కేచీతి ఉత్తరవిహారవాసినో, సారసమాసాచరియా చ. తే హి “ఉభతోభాగవిముత్తోతి ఉభయభాగవిముత్తో సమాధివిపస్సనాతో”తి వత్వా రూపావచరసమాధినాపి సమాధిపరిపన్థతో విముత్తిం మజ్ఞన్తి. ఏవం రూపజ్ఞానభాగేన, అరూపజ్ఞానభాగేన చ ఉభతో విముత్తోతి పాయసమానో. “తాదిసమేవా”తి ఇమినా యాదిసం అరూపావచరజ్ఞానం కిలేసవిక్లమ్భనే, తాదిసం రూపావచరచతుత్థజ్ఞానం పీతి ఇమమత్తం ఉల్లజ్జేతి. తేనాహ “తస్మా”తిఆది.

ఉభతోభాగవిముత్తపఞ్ఞోతి ఉభతోభాగవిముత్తస్స ఛబ్బిధతం నిస్సాయ ఉప్పన్నపఞ్ఞో. వణ్ణనం నిస్సాయాతి తస్స పదస్స అత్థవచనం నిస్సాయ. చిరేనాతి ధేరస్స అపరభాగే చిరేన కాలేన. వినిచ్చయన్తి సంసయచేదకం సన్నిట్టానం పత్తో. తం పఞ్ఞాన్తి తమత్తం. ఇాతుం ఇచ్చితో హి అత్తో పఞ్ఞో. న కేనచి సుతపుబ్బన్తి కేనచి కిఞ్చి న సుతపుబ్బం, ఇదం అత్థజాతన్తి అధిప్పాయో. కిఞ్చాపి ఉపేక్ఖాసహగతం, కిఞ్చాపి కిలేస విక్లమ్భేతీతి పచ్చేకం కిఞ్చాపి-సద్దో యోజేతబ్బో. సముదాచరతీతి పవత్తతి. తత్థ కారణమాహ “ఇమే హి”తిఆదినా, తేన రూపావచరభావనతో ఆరుప్పభావనా సవిసేసం కిలేస విక్లమ్భేతి రూపవిరాగభావనాభావతో , ఉపరిభావనాభావతో చాతి దస్సేతీతి. ఏవఞ్చ కత్వా అట్ఠకథాయం ఆరుప్పభావనానిద్దేసే యం వుత్తం “తస్సేవం తస్మిం నిమిత్తే పునప్పునం చిత్తం చారేన్తస్స నీవరణాని విక్లమ్భన్తి సతి సన్తిట్టతీ”తిఆది, (విసుద్ధి. ౧.౨౮౧) తం సమత్థతం హోతీతి. ఇదం సుత్తన్తి పుగ్గలపఞ్ఞాత్తిపారమాహ (పు. ప. నిద్దేస ౨౭). సబ్బఞ్ఞో బుద్ధవచనం అత్థసూచనాదిఅత్తేన సుత్తన్తి వుత్తో వాయమత్తో. యం పన తత్థ వత్తబ్బం, తం హేత్తా వుత్తమేవ. అట్ఠన్నం విమోక్షానం అనులోమాదితో సమాపజ్జనేన సాతిసయం సంతానస్స అభిసజ్ఞతత్తా, అట్ఠమఞ్చ ఉత్తమం విమోక్షం పదట్టానం కత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా అగ్గమగ్గాధిగమేన ఉభతోభాగవిముచ్చనతో చ ఇమాయ ఉభతోభాగవిముత్తియా సబ్బసేట్టతా వేదితాతి దట్టబ్బా.

మహానిదానసుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా.

3. మహాపరినిబ్బానసుత్తవణ్ణనా

౧౩౧. పూజనీయభావతో , బుద్ధసమ్మదశ్చ పహాయ పవత్తతా మహాంతశ్చ తం పరినిబ్బానశ్చాత్తి
మహాపరినిబ్బానం; సవాసనప్పహానతో మహాంతం కిలేసక్ఖయం నిస్సాయ పవత్తం పరినిబ్బానంతిపి మహాపరినిబ్బానం;
మహతా కాలేన మహతా వా గుణరాసినా సాధితం పరినిబ్బానంతిపి మహాపరినిబ్బానం; మహాంతభావాయ, ధాతునం
బహుభావాయ పరినిబ్బానంతిపి మహాపరినిబ్బానం; మహతో లోకతో నిస్సటం పరినిబ్బానంతిపి మహాపరినిబ్బానం;
సబ్బలోకాసాధారణత్తా బుద్ధానం సీలాదిగుణేహి మహతో బుద్ధస్స భగవతో పరినిబ్బానంతిపి మహాపరినిబ్బానం; మహతి
సాసనే పతిట్ఠితే పరినిబ్బానంతిపి మహాపరినిబ్బానంతి బుద్ధస్స భగవతో పరినిబ్బానం వుచ్చతి, తప్పటిసంయుత్తం సుత్తం
మహాపరినిబ్బానసుత్తం. గిఙ్ఖా ఏత్థ వసంతీతి గిఙ్ఖం, గిఙ్ఖం కూటం ఏతస్సాతి గిఙ్ఖకూటో, గిఙ్ఖం వియ వా గిఙ్ఖం, కూటం, తం
ఏతస్సాతి గిఙ్ఖకూటో, పబ్బతో, తస్మిం గిఙ్ఖకూటే. తేనాహ “గిఙ్ఖా”తిఆది. అభియాతుకామోతి ఏత్థ అభి-సద్దో అభిభవనద్దో,
“అభివిజానాతూ”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౨౪౪; ౩.౮౨; మ. ని. ౩.౨౦౬) వియాతి ఆహ “అభిభవనత్థాయ యాతుకామో”తి.
వజ్జిరాజానోతి “వజ్జేతబ్బా ఇమే”తిఆదితో పవత్తం వచనం ఉపాదాయ “వజ్జీ”తి లద్ధనామా రాజానో, వజ్జీరత్తస్స వా రాజానో
వజ్జిరాజానో. వజ్జీరత్తస్స పన వజ్జీసమగ్గో తన్ని వాసిరాజకుమారవసేన వేదితబ్బా. రాజిద్ధియాతి రాజభావానుగతేన
సభావేన. సో పన సభావో నేసం గణరాజానం మిథో సామగ్గియా లోకే పాకటో, చిరత్తాయీ చ అహోసీతి “సమగ్గభావం
కథేసీ”తి వుత్తం. అను అను తంసమగ్గీనో భావేతి వడ్డేతీతి అనుభావో, అనుభావో ఏవ ఆనుభావో, పతాపో, సో పన నేసం
పతాపో హత్తిఅస్సాదివాహనసమ్మత్తియా, తత్థ చ సుసిక్ఖితభావేన లోకే పాకటో జాతోతి “ఏతేన...పే... కథేసీ”తి వుత్తం.
తాళచ్చిగ్గలేనాతి కుశ్శాకాభిద్దేన. అసనంతి సరం. అతిపాతయిస్సంతీతి అతిక్కామేంతి. పోఙ్ఘానుపోఙ్ఘంతి పోఙ్ఘస్స అనుపోఙ్ఘం,
పురిమసరస్స పోఙ్ఘపదానుగతపోఙ్ఘం ఇతరం సరం కత్వాతి అత్తో. అవిరాధితంతి అవిరజ్జితం. ఉచ్చిన్దిస్సామీతి
ఉమ్మాలనవసేన కులసంతతిం చిన్దిస్సామి. అయనం వడ్డనం అయో, తప్పటిక్ఖేపేన అనయోతి ఆహ “అవడ్డియా ఏతం
నామ”ంతి. విక్ఖేపతీతి విదురతో ఖిపతి, అపనేతీతి అత్తో.

గగ్గాయంతి గగ్గాసమీపే. పట్టనగామంతి సకటపట్టనగామం. ఆణాతి ఆణా వత్తతి. అడ్డయోజనంతి చ తస్మిం పట్టనే
అడ్డయోజనత్థానవాసినో సన్ధాయ వుత్తం. తత్రాతి తస్మిం పట్టనే. బలవాఘాతజాతోతి ఉప్పన్న బలవకోధో.

మేతి మయ్యం. గతేనాతి గమనేన.

రాజఅపరిహానియధమ్మవణ్ణనా

౧౩౪. సీతం వా ఉత్తం వా నత్తి, తాయం వేలాయం పుణ్ణానుభావేన బుద్ధానం సబ్బకాలం సమసీతుణ్ణావ ఉతు హోతి,
తం సన్ధాయ తథా వుత్తం. అభిణ్ణం సన్నిపాతాతి నిచ్చసన్నిపాతా, తం పన నిచ్చసన్నిపాతతం దస్సేతుం
“దివసస్సా”తిఆది వుత్తం. సన్నిపాతబహులాతి పచురసన్నిపాతా. వోసానంతి సజ్జోచం. “యావకీవ”ంతి ఏకమేవేతం పదం
అనియమతో పరిమాణవాచీ, కాలో చేత్థ అధిప్పేతోతి ఆహ “యత్తకం కాల”ంతి. “పుద్ధియేవా”తిఆదినా వుత్తమత్తం
బృతిరేకముఖేన దస్సేతుం “అభిణ్ణం అసన్నిపతన్తా హి”తిఆది వుత్తం. ఆకులాతి ఖుభితా, న పసన్నా. భిజ్జితాతి వగ్గబద్ధతో
విభజ్జ విసుం విసుం హుత్వా.

సన్నిపాతభేరియాతి సన్నిపాతారోచనభేరియా. అడ్డభుత్తా వాతి సామిభుత్తా చ. ఓసీదమానేతి హాయమానే.

పుట్టే అకతన్తి పుట్టే అనిబ్బత్తం. సుజ్జన్తి భణ్ణం గహేత్వా గచ్ఛన్తేహి పబ్బతఖణ్ణ నదీతిత్థగామద్వారాదీసు రాజపురిసానం దాతబ్బభాగం. బలిన్తి నిప్పన్నసస్సాదితో ఛభాగం, సత్తభాగన్తిఆదినా లద్దకరం. దణ్ణన్తి దసవీసతికహపణాదికం అపరాధానురూపం గహేతబ్బధనదణ్ణం. వజ్జిధమ్మన్తి వజ్జిరాజధమ్మం. ఇదాని అపణ్ణత్తపణ్ణాపనాదీసు తప్పటిక్లేప ఆదీనవానిసంసే విత్థారతో దస్సేతుం “తేసం అపణ్ణత్త”న్తిఆది వుత్తం. పారిచరియక్ఖమాతి ఉపట్టానక్ఖమా.

కులభోగఇస్సరియాదివసేన మహాతీ మత్తా పమాణం ఏతేసన్తి మహామత్తా, నీతిసత్తవిహితే వినిచ్ఛయే రపితా మహామత్తా వినిచ్ఛయమహామత్తా, తేసం. దేన్తీతి నియ్యాతేన్తి. సచే చోరోతి ఏవంసజ్జానో సచే హోన్తి. పాపభీరుతాయ అత్తనా కిళ్ళో అవత్వా. దణ్ణనీతిసజ్జాతే వోహరే నియుత్తాతి వోహారికా, యే “ధమ్మట్టా”తి వుచ్చన్తి. సుత్తధరా నీతిసుత్తధరా , ఈదిసే వోహరవినిచ్ఛయే నియమేత్వా రపితా. పరమ్పరాభతేసు అట్టసు కులేసు జాతా అగతిగమనవిరతా అట్టమహల్లకపురిసా అట్టకులికా.

సక్కారన్తి ఉపకారం. గరుభావం పచ్చుపట్టపేత్వాతి “ఇమే అష్టాకం గరునో”తి తత్త గరుభావం పతి పతి ఉపట్టపేత్వా. మానేన్తీతి సమ్మానేన్తి, తం పన సమ్మాననం తేసు నేసం అత్తమనతాపుబ్బకన్తి ఆహ “మనేన పియాయన్తి”తి. నిపచ్చకారన్తి పణిపాతం. దస్సేన్తీతి “ఇమే అష్టాకం పితామహ , మాతామహ”తిఆదినా నీచచిత్తా హుత్వా గరుచిత్తాకారం దస్సేన్తి. సన్ధారేతున్తి సమ్మన్దం అవిచ్ఛిన్నం కత్వా ఘటేతుం.

పసయ్థాకారస్సాతి బలక్కారస్స. కామం వుద్ధియా పూజనీయతాయ “వుద్ధిహానియో”తి వుత్తం, అత్తో పన వుత్తానుక్కమేనేవ యోజేతబ్బో, పాళియం వా యస్మా “వుద్ధియేవ పాటికజ్ఞా, నో పరిహానీ”తి వుత్తం, తస్మా తదనుక్కమేన “వుద్ధిహానియో”తి వుత్తం.

విపచ్ఛితుం అలద్ధోకాసే పాపకమ్మే, తస్స కమ్మస్స విపాకే వా అనవసరోవ దేవతోపసగ్గో, తస్మిం పన లద్ధోకాసే సియా దేవతోపసగ్గస్స అవసరోతి ఆహ “అనుప్పన్నం...పే.... వడ్డేన్తీ”తి. ఏతేనేవ అనుప్పన్నం సుఖన్తి ఏత్థాపి అత్తో వేదితబ్బో. “బలకాయస్స దిగుణతిగుణతాదస్సనం, పటిభయభావదస్సన”న్తి ఏవం ఆదినా దేవతానం సజ్ఞామసీసే సహాయతా వేదితబ్బా.

అనిచ్ఛితన్తి అనిట్టం. ఆవరణతోతి నిసేధనతో. యస్స ధమ్మతో అనపేతా ధమ్మియాతి ఇధ “ధమ్మికా”తి వుత్తా. మిగసూకరాదిఘాతాయ సునఖాదీనం కడ్డిత్వా వనచరణం వాజో, మిగవా, తత్త నియుత్తా, తే వా వాజేన్తి నేన్తీతి వాజికా, మిగవధచారిసో. చిత్తప్పవత్తిం పుచ్చతి. కాయికవాదసికపయోగేన హి సా లోకే పాకటా పకాసభూతాతి.

౧౩౫. దేవాయతనభావేన చిత్తత్తా, లోకస్స చిత్తీకారట్టానత్తా చ చేతియం అహోసి.

కామంకారవసేన కిళ్ళోపి న కరణీయాతి అకరణీయా. కామంకారో పన హత్థగతకరణవసేనాతి ఆహ “అగ్గహేతబ్బాతి అత్తో”తి. అభిముఖయుద్ధేనాతి అభిముఖం ఉజ్జకమేవ సజ్ఞామకరణేన. ఉపలాపనం సామం దానఞ్చాతి దస్సేతుం

“అల”ని ఆది వుత్తం. భేదోపి ఇధ ఉపాయో ఏవతి వుత్తం “అజ్ఞాత మిధుభేదాయ”తి. యుద్ధస్స పన అనుపాయతా పగేవ పకాసితా. ఇదన్తి “అజ్ఞాత ఉపలాపనాయ, అజ్ఞాత మిధుభేదా”తి చ ఇదం వచనం. కథాయ నయం లభిత్యాతి “యావకీవ ఇన్ద్ర...పే... నో పరిహానీ”తి ఇమాయ భగవతో కథాయ నయం ఉపాయం లభిత్యా.

అనుకమ్పాయాతి వజ్జిరాజేసు అనుగ్గహన. అస్సాతి భగవతో.

కథన్తి వజ్జీహి సద్ధిం కాతబ్బయుద్ధకథం. ఉజ్జం కరిస్సామీతి పటిరాజానో ఆనేత్వా పాకారపరిఖానం అజ్ఞాధాభావాపాదనేన ఉజ్జభావం కరిస్సామి.

పతిట్ఠితగుణోతి పతిట్ఠితాచరియగుణో. ఇస్సరా సన్నిపతన్తు, మయం అనిస్సరా, తత్త గత్వా కిం కరిస్సామాతి లిచ్చవి నో న సన్నిపతింసూతి యోజనా. సూరా సన్నిపతన్తూతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో.

బలభేరిన్తి యుద్ధాయ బలకాయస్స ఉట్ఠానభేరిం.

భిక్షుఅపరిహానియధమ్మవణ్ణనా

౧౩౬. అపరిహానాయ హితాతి అపరిహానియా, న పరిహాయన్తి ఏతేహీతి వా అపరిహానియా, తే పన యస్మా అపరిహానియా కారకా నామ హోన్తి, తస్మా వుత్తం “అపరిహానికరే”తి. యస్మా పన తే పరిహానికరానం ఉజ్జపటిపక్ఖభూతా, తస్మా ఆహ “వృద్ధిహీతుభూతే”తి. యస్మా భగవతో దేసనా ఉపరూపరి ఇాణాలోకం పసాదేన్తి సత్తానం హదయన్ధకారం విధమతి, పకాసేతబ్బే చ అత్థే హత్థతలే ఆమలకం వియ సుట్ఠతరం పాకటే కత్వా దస్సేతి, తస్మా వుత్తం “చన్దసహస్సం... పే... కథయిస్సామీ”తి.

యస్మా భగవా “తస్స బ్రాహ్మణస్స సమ్ముఖా వజ్జీనం అభిణ్ణంన్ని పాతాదిపటిపత్తిం కథేన్తోయేవ అయం అపరిహానియకథా అనియ్యానికా వట్టనిస్సితా, మయ్యం పన సాసనే తథారూపీ కథా కథేతబ్బా, సా హోతి నియ్యానికా వివట్టనిస్సితా, యాయ సాసనం మయ్యం పరినిబ్బానతో పరమ్మి అద్ధనియం అస్స చిరట్ఠితక”న్తి చిన్తేసి, తస్మా భిక్షూ సన్నిపాతాపేత్వా తేసం అపరిహానియే ధమ్మే దేసేన్తో తేనేవ నియామేన దేసేసి. తేన వుత్తం “ఇదం వజ్జిసత్తకే వుత్తసదిసమేవా”తి. ఏవం సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం విత్థారతో దస్సేన్తో “ఇథాపి చా”తి ఆదిమాహ. తత్త “తతో”తి ఆది దిసాసు ఆగతసాసనే వుత్తం తం కథనం. విహరసీమా ఆకులా యస్మా, తస్మా ఉపోసథపవారణా రితా.

ఓలీయమానకోతి పాళితో, అత్థతో చ వినస్సమానో. ఉక్ఖిపాపేన్తాతి పగుణభావకరణేన, అత్థసంవణ్ణనేన చ పగ్గణ్ణనా.

సావత్థియం భిక్షూ వియ పాచిత్తియం దేసాపేతబ్బోతి (పారా. ౨౬౨ విత్థారవత్తు). వజ్జిపుత్తకా వియ దసవత్తుదీపనేన (చూళవ. ౪౪౬ విత్థారవత్తు). “గిహిగతానీతి గిహిపటిసంయుత్తానీ”తి వదన్తి. గిహీసు గతాని, తేహి ఇాతాని గిహిగతాని. ధూమకాలో ఏతస్సాతి ధూమకాలికం చితకధూమవూపసమతో పరం అప్పవత్తనతో.

ధిరభావప్పత్తాతి సాసనే ధిరభావం అనివత్తితభావం ఉపగతా. ధేరకారకేహీతి ధేరభావసాధకేహి సీలాదిగుణేహి అసేక్ఖధమ్మేహి. బహూ రత్తియోతి పబ్బజితా హుత్వా బహూ రత్తియో జానన్తి. సీలాదిగుణేసు పతిట్ఠాపనమేవ సాసనే

పరిణాయకతాతి ఆహ “తీసు సిక్తాసు పవతేన్తీ”తి.

ఓవాదం న దేన్తి అభాజనభావతో. పవేణీకథన్తి ఆచరియపరమ్పరాభతం సమ్మాపటిపత్తిదీపనం ధమ్మకథం.
సారభూతం ధమ్మపరియాయన్తి సమథవిపస్సనామగ్గఫలసమ్మాపనేన సారభూతం
బోజ్జుజ్ఞకోసల్లఅనుత్తరసీతీభావఅధిచిత్తసుత్తాదిధమ్మతన్తిం.

పునబ్బవదానం పునబ్బవో ఉత్తరపదలోపేన. ఇతరేతి యే న పచ్చయవసికా న ఆమిసచక్కుకా, తే న గచ్చన్తి తణ్ణాయ
వసం.

ఆరణ్ణకేసూతి అరణ్ణభాగేసు అరణ్ణపరియాపన్నేసు. నను యత్థ కత్థచిపి తణ్ణా సావజ్ఞా ఏవాతి చోదనం సన్ధాయాహ
“గామన్తసేనాసనేసు హీ”తిఆది, తేన “అనుత్తరేసు విమోక్షేసు పిహం ఉపట్టాపయతో”తి ఏత్థ వుత్తసినేహదయో వియ
ఆరణ్ణకేసు సేనాసనేసు సాలయతా సేవితబ్బపక్కియా ఏవాతి దస్సేతి.

అత్తనావాతి సయమేవ, తేన పరేహి అనుస్సాహితానం సరసేనేవ అనాగతానం పేసలానం భిక్షూనం ఆగమనం,
ఆగతానఞ్చ ఫాసువిహారం పచ్చాసిసన్తీతి దస్సేతి. ఇమినా నీహరేనాతి ఇమాయ పటిపత్తియా. అగ్గహితధమ్మగ్గహణన్తి
అగ్గహితస్స పరియత్తిధమ్మస్స ఉగ్గహణం. గహితసజ్ఞాయకరణన్తి ఉగ్గహితస్స సుట్టు అత్థచిన్తనం. చిన్తనత్తో హి సజ్ఞాయసద్దో.

ఏన్తీతి ఉపగచ్చన్తి. నిసీదన్తి ఆసనపజ్ఞాపనాదినా.

గ౩౭. ఆరమితబ్బట్టేన కమ్మం ఆరామో. కమ్మే రతా, న గన్ధధురే, వాసధురే వాతి కమ్మరతా, అనుయుత్తాతి
తప్పరభావేన పునప్పునం పసుతా. ఇతి కాతబ్బకమ్మన్తి తం తం భిక్షూనం కాతబ్బం ఉచ్చావచకమ్మం చీవరవిచారణాది.
తేనాహ “సేయ్యథిద”న్తిఆది. ఉపత్తమ్మనన్తి దుపట్టతిపట్టాదికరణం. తణ్ణో పరమపటలాదీనం ఉపత్తమ్మనకారణత్తా తథా
వుత్తం. యది ఏవం కథం అయం కమ్మరామతా పటిక్కిత్తాతి ఆహ “ఏకచ్చో హీ”తిఆది.

కరోన్తో యేవాతి యథావుత్తతిరచ్చానకథం కథేన్తోయేవ. అతిరచ్చానకథాభావేపి తస్స తత్థ తప్పరభావదస్సనత్తం
అవధారణవచనం. పరియన్తకారీతి సపరియన్తం కత్వా వత్తా. “పరియన్తవతిం వాచం భాసితా”తి (దీ. ని. ౧.౯, ౧౯౪) హి
వుత్తం. అప్పభస్సో వాతి పరిమితకథోయేవ ఏకన్తేన కథేతబ్బస్సేవ కథనతో. సమాపత్తిసమాపజ్ఞనం అరియో తుణ్ణీభావో.

నిద్దాయతియేవాతి నిద్దోక్కమనే అనాదీనవదస్సీ నిద్దాయతియేవ. ఇరియాపథపరివత్తనాదినా న నం వినోదేతి.

ఏవం సంసట్తో వాతి వుత్తనయేన గణసజ్ఞణికాయ సంసట్తో ఏవ విహరతి.

దుస్సీలా పాపిచ్చా నామాతి సయం నిస్సీలా అసన్తగుణసమ్భావనిచ్చాయ సమన్నాగతత్తా పాపా లామకా ఇచ్చా
ఏతేసన్తి పాపిచ్చా.

పాపపుగ్గలేహి మేత్తికరణతో పాపమిత్తా. తేహి సదా సహ పవత్తనేన పాపసహాయా. తత్థ నిన్నతాదినా
తదధిముత్తతాయ పాపసమ్మవజ్ఞా.

౧౩౮. సద్ధా ఏతేసం అట్టితి సద్ధాతి ఆహ “సద్ధాసమ్మన్నా”తి. ఆగమనీయపటిపదాయ ఆగతసద్ధా ఆగమనీయసద్ధా, సా సాతిసయా మహాబోధిసత్తానం పరోపదేసేన వినా సద్ధేయ్యవత్తుం అవిపరీతతో ఓగాహేత్వా అధిముచ్చనతోతి ఆహ “సబ్బణ్ణాబోధిసత్తానం హోతి”తి. సచ్చపటివేధతో ఆగతసద్ధా అధిగమసద్ధా సురబన్ధాదీనం (దీ. ని. అట్ట. ౩.౧౧౮; ధ. ప. అట్ట. ౧.సుప్పబుద్ధకుట్టివత్తు; ఉదా. అట్ట. ౪౩) వియ. “సమ్మాసమ్మద్ధో భగవా”తిఆదినా బుద్ధాదీసు ఉప్పజ్జనకపసాదో పసాదసద్ధా మహాకప్పినరాజాదీనం (అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౩౧; ధ. ప. అట్ట. ౧.మహాకప్పినత్థేరవత్తు; ధేరగా. అట్ట. ౨.మహాకప్పినత్థేరగాథావణ్ణనా, విత్థారో) వియ. “ఏవమేత”న్తి ఓక్కిన్తిత్వా పక్ఖన్దిత్వా సద్దహనవసేన కప్పనం ఓకప్పనం. దువిధాపీతి పసాదసద్ధాపి ఓకప్పనసద్ధాపి. తత్త పసాదసద్ధా అపరనేయ్యరూపా హోతి సవనమత్తేన పసీదనతో. ఓకప్పనసద్ధా సద్దేయ్యవత్తుం ఓగాహేత్వా అనుపవిసిత్వా “ఏవమేత”న్తి పచ్చక్షం కరోన్తి వియ పవత్తతి. తేనాహ “సద్ధాధిముత్తో వక్కలిత్థేరసదిసో హోతి”తి. తస్స హీతి ఓకప్పనసద్ధాయ సమన్నాగతస్స. హిరీ ఏతస్స అట్టితి హిరి, హిరి మనో ఏతేసన్తి హిరిమనాతి ఆహ “పాప...పే... చిత్తా”తి. పాపతో ఓత్తప్పేన్తి ఉబ్బిజ్జన్తి భాయన్తితి ఓత్తప్పీ.

బహు సుతం సుత్తగేయ్యాది ఏతేనాతి బహుస్సుతో, సుత్తగహణం చేత్త నిదస్సనమత్తం ధారణపరిచయపరిపుచ్చానుపేక్షనదిట్టినిజ్ఞానానం పేత్త ఇచ్చితబ్బత్తా. సవనమూలకత్తా వా తేసమ్మి తగ్గహణేనేవ గహణం దట్టబ్బం. అత్తకామేన పరియాపుణితబ్బతో, దిట్టధమ్మికాదిపురిసత్తసిద్ధియా పరియత్తభావతో చ పరియత్తి, తీణి పిటకాని. సచ్చప్పటివేధో సచ్చానం పటివిజ్ఞనం. తదపి బాహుసచ్చం యథావుత్తబాహుసచ్చకిచ్చనిప్పత్తితో. పరియత్తి అధిప్పేతా సచ్చపటివేధావహేన బాహుసచ్చేన బహుస్సుతభావస్స ఇథ ఇచ్చితత్తా. సోతి పరియత్తిబహుస్సుతో. చతుబ్బిధో హోతి పశ్చాదుస్స పకారస్స అభావతో. సబ్బత్థకబహుస్సుతోతి నిస్సయముచ్చనకబహుస్సుతాదయో వియ పదేసేకో అహుత్వా పిటకత్తయే సబ్బత్థకమేవ బాహుసచ్చసబ్బావతో సబ్బస్స అత్తస్స కాయనతో కథనతో సబ్బత్థకబహుస్సుతో. తే ఇథ అధిప్పేతా పటిపత్తిపటివేధసద్దమ్మానం మూలభూతే పరియత్తిసద్దమ్మే సుప్పతిట్టితభావతో.

ఆరద్ధన్తి పగ్గహితం. తం పన దువిధమ్మి వీరియారమ్మవిభాగేన దస్సేతుం “తత్థా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఏకకాతి ఏకాకినో, వూపకట్టవిహరినోతి అత్తో.

పుచ్చిత్వాతి పరతో పుచ్చిత్వా. సమ్మటిచ్చాపేతున్తి “త్వం అసుకనామో”తి వత్వా తేహి “ఆమా”తి పటిజానాపేతున్తి అత్తో. ఏవం చిరకతాదిఅనుస్సరణసమత్తసతిసేపక్కానం అప్పకసిరేనేవ సతిసమ్మోజ్జగ్గభావనాపారిపూరిం గచ్చతీతి దస్సనత్తం “ఏవయాపే భిక్షా సన్ధాయా”తి వుత్తం. తేనేవాహ “అపిచా”తిఆది.

౧౩౯. బుజ్ఞతి ఏతాయాతి “బోధీ”తి లద్ధనామాయ సమ్మాదిట్టిఆదిధమ్మసామగ్గియా అగ్గోతి బోజ్ఞజ్ఞో, పసత్తో, సున్దరో వా బోజ్ఞజ్ఞో సమ్మోజ్ఞజ్ఞో. ఉపట్టానలక్ఖణోతి కాయవేదనాచిత్తధమ్మానం అసుభదుక్ఖానిచ్చానత్తభావసల్లక్షణసజ్ఞాతం ఆరమ్మణో ఉపట్టానం లక్ఖణం ఏతస్సాతి ఉపట్టానలక్ఖణో. చతున్నం అరియసచ్చానం పీళనాదిప్పకారతో విచయో ఉపపరిక్ఖా లక్ఖణం ఏతస్సాతి పవిచయలక్ఖణో. అనుప్పన్నా కుసులానుప్పాదనాదివసేన చిత్తస్స పగ్గహో పగ్గణ్ణనం లక్ఖణం ఏతస్సాతి పగ్గహలక్ఖణో. ఫరణం విప్పారికతా లక్ఖణం ఏతస్సాతి ఫరణలక్ఖణో. ఉపసమో కాయచిత్తపరిళాహానం వూపసమనం లక్ఖణం ఏతస్సాతి ఉపసమలక్ఖణో. అవిక్ఖేపో విక్ఖేపవిద్ధంసనం లక్ఖణం ఏతస్సాతి అవిక్ఖేపలక్ఖణో. లీనుద్ధచ్చరహితే అధిచిత్తే పవత్తమానే పగ్గహనిగ్గహసమ్మహంసనేసు అబ్యావటత్తా అట్టపేక్షనం పటిసజ్ఞానం లక్ఖణం ఏతస్సాతి పటిసజ్ఞానలక్ఖణో.

చతుహి కారణహి సతిసమ్మజ్ఞం, ముట్టస్సతిపుగ్గలపరివజ్ఞనా, ఉపట్టితస్సతిపుగ్గలసేవనా, తదధిముత్తతాతి ఇమేహి చతుహి కారణహి. ఛహి కారణహి పరిపుచ్చకతా, వత్తువిసదకిరియా, ఇన్ద్రియసమత్తపటిపాదనా, దుప్పజ్ఞాపుగ్గలపరివజ్ఞనా, పజ్ఞావంతపుగ్గలసేవనా, తదధిముత్తతాతి ఇమేహి ఛహి కారణహి. మహాసతిపట్టానవణ్ణనాయం పన “సత్తహి కారణహి” (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౮౫; మ. ని. అట్ట. ౧.౧౧౮) వక్ఖతి, తం గమ్మీరజాణచరియాపచ్చవేక్ఖణాతి ఇమం కారణం పక్ఖపిత్వా వేదితబ్బం. నవహి కారణహి అపాయభయపచ్చవేక్ఖణా, గమనవీధిపచ్చవేక్ఖణా, పిణ్ణపాతస్స అపచాయనతా, దాయజ్ఞమహత్తపచ్చవేక్ఖణా, సత్థమహత్తపచ్చవేక్ఖణా, సబ్బహ్మచారిమహత్తపచ్చవేక్ఖణా, కుసీతపుగ్గలపరివజ్ఞనా, ఆరద్ధవీరియపుగ్గలసేవనా, తదధిముత్తతాతి ఇమేహి నవహి కారణహి.

మహాసతిపట్టానవణ్ణనాయం (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౮౫; మ. ని. అట్ట. ౧.౧౧౮) పన ఆనిసంసదస్సావితా, జాతిమహత్తపచ్చవేక్ఖణాతి ఇమేహి సద్ధిం “ఏకాదసా”తి వక్ఖతి. దసహి కారణహి బుద్ధానుస్సతి, ధమ్మానుస్సతి, సజ్ఞసీలచాగదేవతాఉపసమానుస్సతి, లూఖపుగ్గలపరివజ్ఞనా, సినిద్ధపుగ్గలసేవనా, తదధిముత్తతాతి ఇమేహి దసహి.

మహాసతిపట్టానవణ్ణనాయం (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౮౫; మ. ని. అట్ట. ౧.౧౧౮) పన పసాదనియసుత్తంతపచ్చవేక్ఖణాయ సద్ధిం “ఏకాదసా”తి వక్ఖతి. సత్తహి కారణహి పణీతభోజనసేవనతా, ఉతుసుఖసేవనతా, ఇరియాపథసుఖసేవనతా, మజ్జత్తపయోగతా, సారద్ధకాయపుగ్గలపరివజ్ఞనతా, పస్సద్ధకాయపుగ్గలసేవనతా, తదధిముత్తతాతి ఇమేహి సత్తహి. దసహి కారణహి వత్తువిసదకిరియా, ఇన్ద్రియసమత్తపటిపాదనా, నిమిత్తకుసలతా, సమయే చిత్తస్స పగ్గహణం, సమయే చిత్తస్స నిగ్గహణం, సమయే చిత్తస్స సమ్మహంసనం, సమయే చిత్తస్స అజ్ఞపేక్ఖనం, అసమాహితపుగ్గలపరివజ్ఞనం, సమాహితపుగ్గలసేవనం, తదధిముత్తతాతి ఇమేహి దసహి కారణహి. మహాసతిపట్టానవణ్ణనాయం (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౮౫; మ. ని. అట్ట. ౧.౧౧౮) పన “యునవిమోక్ఖపచ్చవేక్ఖణా”తి ఇమినా సద్ధిం “ఏకాదసహి”తి వక్ఖతి. పఞ్చహి కారణహి సత్తమజ్జత్తతా, సజ్ఞారమజ్జత్తతా, సత్తసజ్ఞారకేలాయనపుగ్గలపరివజ్ఞనా, సత్తసజ్ఞారమజ్జత్తపుగ్గలసేవనా, తదధిముత్తతాతి ఇమేహి పఞ్చహి కారణహి. యం పనేత్థ వత్తబ్బం, తం మహాసతిపట్టానవణ్ణనాయం (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౮౫; మ. ని. అట్ట. ౧.౧౧౮) ఆగమిస్సతి. కామం బోధిపక్ఖియధమ్మా నామ నిప్పరియాయతో అరియమగ్గసమ్మయుత్తా ఏవ నియ్యానికభావతో. సుత్తంతదేసనా నామ పరియాయకథాతి “ఇమినా విపస్సనా...పే.... కథేసీ”తి వుత్తం.

౧౪౦. తేభూమకే సజ్ఞారే “అనిచ్చా”తి అనుపస్సతి ఏతాయాతి అనిచ్చానుపస్సనా, తథా పవత్తా విపస్సనా, సా పన యస్మా అత్తనా సహగతసజ్ఞాయ భావితాయ విభావితా ఏవ హోతీతి వుత్తం “అనిచ్చానుపస్సనాయ సద్ధిం ఉప్పన్నసజ్ఞా”తి. సజ్ఞాసీసేన వాయం విపస్సనాయ ఏవ నిద్దేసో. అనత్తసజ్ఞాదీసుపి ఏసేవ నయో. లోకియవిపస్సనాపి హోన్తి, యస్మా “అనిచ్చ”న్తిఆదినా తా పవత్తన్తి. లోకియవిపస్సనాపీతి పి-సద్దేన మిస్సకాపేత్థ సన్తితి అత్థతో ఆపన్నన్తి అత్థాపత్తిసిద్ధమత్థం నిద్ధారేత్వా సరూపతో దస్సేతుం “విరాగో”తిఆది వుత్తం. తత్థ ఆగతవసేనాతి తథా ఆగతపాళివసేన “విరాగో నిరోధో”తి హి తత్థ నిబ్బానం వుత్తన్తి ఇథ “విరాగసజ్ఞా, నిరోధసజ్ఞా”తి వుత్తసజ్ఞా నిబ్బానారమ్మణాపి సేయుం. తేన వుత్తం “ద్వే లోకుత్తరాపి హోన్తి”తి.

౧౪౧. మేత్తా ఏతస్స అత్థీతి మేత్తం, చిత్తం. తంసముట్టానం కాయకమ్మం మేత్తం కాయకమ్మం. ఏస నయో సేసద్వయేపి. ఇమానిపి మేత్తాకాయకమ్మాదీని భిక్షానం వసేన ఆగతాని తేసం సేటపరిసభావతో. యథా పన భిక్షాసుపి లబ్బన్తి, ఏవం గిహీసుపి లబ్బన్తి చతుపరిససాధారణత్తాతి తం దస్సేన్తో “భిక్షానజ్ఞో”తిఆదిమాహ. కామం

ఆదిబ్రహ్మచరియకథమ్మస్సవనేనపి మేత్తాకాయకమ్మాని లబ్బంతి, నిప్పరియాయతో పన చారిత్రధమ్మస్సవనేన అయమథో ఇచ్చితోతి దస్సేన్తో “అభిసమాచారికథమ్మపూరణ”ని ఆహ. తేపిటకమ్మి బుద్ధవచనం పరిపుచ్చనఅత్థకథనవసేన పవత్తియమానం హితజ్ఞాసయేన పవత్తితబ్బతో.

అవీతి పకాసం, పకాసభావో చేత్థ యం ఉద్దిస్స తం కాయకమ్మం కరీయతి, తస్స సమ్ముఖభావతోతి ఆహ “సమ్ముఖా”తి. రహోతి అప్పకాసం, అప్పకాసతా చ యం ఉద్దిస్స తం కాయకమ్మం కరీయతి, తస్స పచ్చక్ఖాభావతోతి ఆహ “పరమ్ముఖా”తి. సహాయభావగమనం తేసం పురతో. ఉభయేహీతి నవకేహి, ధేరేహి చ.

పగ్గయ్యాతి పగ్గణ్ణీత్వా ఉచ్చం కత్వా.

కామం మేత్తాసినేహసినిద్ధానం నయనానం ఉమ్మీలనా, పసన్నేన ముఖేన ఓలోకనశ్చ మేత్తం కాయకమ్మమేవ, యస్స పన చిత్తస్స వసేన నయనానం మేత్తాసినేహసినిద్ధతా, ముఖస్స చ పసన్నతా, తం సన్ధాయ వుత్తం “మేత్తం మనోకమ్మం నామా”తి.

లాభసద్ధో కమ్మసాధనో “లాభావత, లాభో లద్ధో”తిఆదీసు వియ, సో చేత్థ “ధమ్మలద్ధా”తి వచనతో అతీతకాలికోతి ఆహ “చీవరాదయో లద్ధపచ్చయా”తి. ధమ్మతో ఆగతాతి ధమ్మికా. తేనాహ “ధమ్మలద్ధా”తి. ఇమమేవ హి అత్థం దస్సేతుం “కుహనాదీ”తిఆది వుత్తం. చిత్తేన విభజనపుబ్బకం కాయేన విభజనన్తి మూలమేవ దస్సేతుం “ఏవం చిత్తేన విభజన”ని వుత్తం, తేన చిత్తుప్పాదమత్తేనపి పటివిభాగో న కాతల్పోతి దస్సేతి. అప్పటివిభత్తన్తి భావనపుంసకనిద్దేసో, అప్పటివిభత్తం వా లాభం భుజ్జాతీతి కమ్మనిద్దేసో ఏవ.

తం తం నేవ గిహీనం దేతి అత్తనో ఆజీవసోధనత్థం. న అత్తనా భుజ్జాతీతి అత్తనావ న పరిభుజ్జాతి “మయ్ఘం అసాధారణభోగితా మా హోతూ”తి. “పటిగ్గణ్ణన్తో చ...పే... పస్సతీ”తి ఇమినా తస్స లాభస్స తీసుపి కాలేసు సాధారణతో రపనం దస్సేతం. “పటిగ్గణ్ణన్తో చ సజ్జేన సాధారణం హోతూ”తి ఇమినా పటిగ్గహణకాలో దస్సేతో, “గహీత్వా...పే... పస్సతీ”తి ఇమినా పటిగ్గహితకాలో, తదుభయం పన తాదీసేన పుబ్బాభోగేన వినా న హోతీతి అత్తసిద్ధో పురిమకాలో. తయిదం పటిగ్గహణతో పుబ్బే వస్స హోతి “సజ్జేన సాధారణం హోతూతి పటిగ్గహేస్సామీ”తి. పటిగ్గణ్ణంతస్స హోతి “సజ్జేన సాధారణం హోతూతి పటిగ్గణ్ణామీ”తి. పటిగ్గహేత్వా హోతి “సజ్జేన సాధారణం హోతూతి పటిగ్గహితం మయా”తి ఏవం తిలక్ఖణసమ్మన్నం కత్వా లద్ధలాభం ఓసానలక్ఖణం అవికోపేత్వా పరిభుజ్జాన్తో సాధారణభోగీ, అప్పటివిభత్తభోగీ చ హోతి.

ఇమం పన సారణీయధమ్మన్తి ఇమం చతుత్థం సరితబ్బయుత్తధమ్మం. న హి...పే... గణ్ణన్తి, తస్మా సాధారణభోగితా ఏవ దుస్సీలస్స నత్థీతి ఆరమ్మోపి తావ న సమ్భవతి, కుతో పూరణన్తి అధిప్పాయో. “పరిసుద్ధసీలో”తి ఇమినా లాభస్స ధమ్మికభావం దస్సేతి. “వత్తం అఖణ్ణేన్తో”తి ఇమినా అప్పటివిభత్తభోగితం, సాధారణభోగితశ్చ దస్సేతి. సతి పన తదుభయే సారణీయధమ్మో పూరితో ఏవ హోతీతి ఆహ “పూరేతీ”తి. “ఓదిస్సకం కత్వా”తి ఏతేన అనోదిస్సకం కత్వా పితునో, ఆచరియుపజ్ఞాయాదీనం వా ధేరాసనతో పట్టాయ దేంతస్స సారణీయధమ్మోయేవ హోతీతి. సారణీయధమ్మో పనస్స న హోతీతి పటిజగ్గనట్టానే ఓదిస్సకం కత్వా దిన్నత్తా. తేనాహ “పలిబోధజగ్గనం నామ హోతీ”తిఆది. యది ఏవం సబ్బేన సబ్బం సారణీయధమ్మపూరకస్స ఓదిస్సకదానం న వట్టతీతి? నో న వట్టతి యుత్తట్టానేతి దస్సేన్తో “తేన పనా”తిఆదిమాహ.

గిలానాదీనం ఓదిస్సకం కత్వా దానం అప్పటివిభాగపక్షికం “అసుకస్స న దస్సామీ”తి పటిక్లేపస్స అభావతో. బృతిరేకప్పధానో హి పటివిభాగో. తేనాహ “అవసేస”న్తిఆది. అదాతుమ్పితి పి-సద్దేన దాతుమ్పి వట్టతీతి దస్సేతి, తఇచ్చ ఖో కరుణాయనవసేస, న వత్తపూరణవసేస.

సుసిక్ఖితాయాతి సారణీయధమ్మపూరణవిధిమ్పి సుట్టు సిక్ఖితాయ, సుకుసలాయాతి అత్తో. ఇదాని తస్సా కోసల్లం దస్సేతుం “సుసిక్ఖితాయ హి”తిఆది వుత్తం. “ద్వాదసహి వస్సేహి పూరతి, న తతో ఓర”న్తి ఇమినా తస్స దుపూరణం దస్సేతి. తథా హి సో మహప్పలో మహానిసంసో, దిట్టధమ్మికేహిపి తావ గరుతరేహి ఫలానిసంసేహి చ అనుగతో. తంసమజ్జీ చ పుగ్గలో వీసేసలాభీ అరియపుగ్గలో వియ లోకే అచ్చరియబ్బుతధమ్మసమన్నాగతో హోతి. తథా హి సో దుప్పజహం దానమయస్స, సీలమయస్స చ పుజ్జాస్స పటిపక్ఖధమ్మం సుదూరే విక్ఖమ్భితం కత్వా సువిసుద్ధేన చేతసా లోకే పాకటో పజ్జాతో హుత్వా విహరతి, తస్సిమమత్థం బృతిరేకతో, అన్వయతో చ విభావేతుం “సచే హి”తిఆది వుత్తం, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

ఇదాని యే సమ్మరాయికే, దిట్టధమ్మికే చ ఆనిసంసే దస్సేతుం “ఏవ”న్తిఆది వుత్తం. నేవ ఇస్సా, న మచ్చరియం హోతి చిరకాలభావనాయ విధుతభావతో. మనుస్సానం పియో హోతి పరిచ్ఛాగసీలతాయ విసుద్ధత్తా. తేనాహ “దదం పియో హోతి భజన్తి నం బహూ”తిఆది (అ. ని. ౫.౩౪). సులభపచ్చయో హోతి దానవసేన ఉళారజ్ఞాసయానం పచ్చయలాభస్స ఇధానిసంసభావతో దానస్స. పత్తగతం అస్స దియ్యమానం న ఖీయతి పత్తగతవసేన ద్వాదసవస్సీకస్స మహాపత్తస్స అవిచ్ఛేదేన పూరితత్తా. అగ్గభణ్డం లభతి దేవసికం దక్ఖిణేయ్యానం అగ్గతో పట్టాయ దానస్స దిన్నత్తా. భయేవా...పే.... ఆపజ్జన్తి దేయ్యపటిగ్గాహకవికప్పం అకత్వా అత్తని నిరపేక్ఖచిత్తేన చిరకాలం దానపూరతాయ పసాదితచిత్తత్తా.

తత్తాతి తేసు ఆనిసంసేసు విభావేతట్టేసు. ఇమాని తం దీపనాని వత్థాని కారణాని. అలభన్తాపీతి అమహాపుజ్జాతాయ న లాభినో సమానాపి. భిక్ఖాచారమగ్గసభాగన్తి సభాగం తబ్బాగియం భిక్ఖాచారమగ్గం జానన్తి.

అనుత్తరిమనుస్సధమ్మత్తా, థేరానం సంసయవినోదనత్తఇచ్చ “సారణీయధమ్మా మే భన్తే పూరితో”తి ఆహ. తథా హి దుతియవత్థుస్మిమ్పి థేరేన అత్తా పకాసితో. మనుస్సానం పియతాయ, సులభపచ్చయతాయపి ఇదం వత్థుమేవ. పత్తగతాఖీయనస్స పన వీసేసం విభావనతో “ఇదం తావ...పే.... ఏత్థ వత్థు”న్తి వుత్తం.

గిరిభణ్డమహాపూజాయాతి చేతియగిరిమ్పి సకలలజ్జాదీపే, యోజనప్పమాణే సముద్ధే చ నావాసజ్ఞాటాదికే రపేత్వా దీపపుప్పగన్ధాదీహి కరియమానమహాపూజాయం. పరియాయేనపీతి లేసేనపి. అనుచ్ఛవికన్తి సారణీయధమ్మపూరణతోపి ఇదం యథాభూతప్పవేదనం తుమ్మాకం అనుచ్ఛవికన్తి అత్తో.

అనారోచేత్వావ పలాయంసు చోరభయేన. “అత్తనో దుజ్జీవికాయా”తి చ వదన్తి.

వట్టిస్సతీతి కప్పిస్సతి. థేరీ సారణీయధమ్మపూరికా అహోసి, థేరస్స పన సీలతేజేనేవ దేవతా ఉస్సుక్కం ఆపజ్జి.

నత్తి ఏతేసం ఖణ్డన్తి అఖణ్డాని. తం పన నేసం ఖణ్డం దస్సేతుం “యస్సా”తిఆది వుత్తం. తత్థ ఉపసమ్పన్నసీలానం ఉద్దేసక్కమేన ఆది అన్తా వేదితబ్బా. తేనాహ “సత్తసూ”తిఆది. అనుపసమ్పన్నసీలానం పన సమాదానక్కమేనపి ఆది

అన్తా లబ్ధున్తి. పరియన్తే చిన్నసాటకో వియతి వత్తన్తే, దసన్తే వా చిన్నవత్తం వియ, విసదిసూదాహరణం చేతం “అఖణ్డానీ”తి ఇమస్స అధిగతత్తా. ఏవం సీసానిపి ఉదాహరణాని. ఖణ్డీతభిన్నతా ఖణ్డం, తం ఏతస్స అట్టితి ఖణ్డం, సీలం. “చిద్ధ”న్తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. వేమజ్జే భిన్నం వినివిజ్ఞనవసేన విసభాగవణ్ణేన గావీ వియతి సమ్మన్దో. సబలరహితాని అసబలాని. తథా అకమ్మాసాని. సీలస్స తణ్ణాదాసబ్బతో మోచనం వివట్టుపనిస్సయభావాపాదనం. యస్మా చ తంసమగ్గీపుగ్గలో సేరీ సయంవసీ భుజిస్సో నామ హోతి, తస్మాపి భుజిస్సాని. తేనేవాహ “భుజిస్సభావకారణతో భుజిస్సానీ”తి. సుపరిసుద్ధభావేన పాసంసత్తా విజ్ఞాపసత్తాని. ఇమినాహం సీలేన దేవో వా భవేయ్యం, దేవజ్ఞాతరో వా, తత్త “నిచ్చో ధువో సస్సతో”తి, “సీలేన సుద్ధీ”తి చ ఏవం ఆదినా తణ్ణాదిట్టిహి అపరామట్టత్తా. “అయం తే సీలేసు దోసో”తి చతుసుపి విపత్తిసు యాయ కాయచి విపత్తియా దస్సనేన పరామట్టం అనుద్ధంసేతుం. సమాధిసంవత్తనప్పయోజనాని సమాధిసంవత్తనికాని.

సమానభావూపగతసీలాతి సీలసమ్మత్తియా సమానభావం ఉపగతసీలా సభాగవుత్తికా. కామం పుధుజ్ఞనానఞ్చ చతుపారిసుద్ధిసీలే నానత్తం న సియా, తం పన న ఏకన్తికం, ఇదం ఏకన్తికం నియతభావతోతి ఆహ “నత్తి మగ్గసీలే నానత్త”న్తి. తం సన్ధాయేతం వుత్తన్తి మగ్గసీలం సన్ధాయ ఏతం “యాని తాని సీలానీ”తిఆది వుత్తం.

యాయన్తి యా అయం మయ్హుఞ్చేవ తువ్హాకఞ్చ పచ్చక్షభూతా . దిట్టితి మగ్గసమ్మాదిట్టి. నిద్దోసాతి నిధుతదోసా, సముచ్చిన్నరాగాదిపాపధమ్మాతి అత్తో. నియ్యాతీతి వట్టదుక్ఖతో నిస్సరతి నిగచ్ఛతి. సయం నియ్యన్తస్సేవ హి “తంసమగ్గీపుగ్గలం వట్టదుక్ఖతో నియ్యాపేతి”తి వుచ్ఛతి. యా సత్తు అనుసిట్టి, తం కరోతీతి తక్కరో, తస్స, యథానుసిట్టం పటిపజ్జనకస్సాతి అత్తో. సమానదిట్టిభావన్తి సదిసదిట్టిభావం సచ్చసమ్మటివేధేన అభిన్నదిట్టిభావం. వుద్ధియేవాతి అరియవినయే గుణేహి వుద్ధియేవ, నో పరిహానీతి అయం అపరిహానియధమ్మదేసనా అత్తనోపి సాసనస్స అద్ధనియతం ఆకజ్ఞన్తేన భగవతా ఇథ దేసితా.

౧౪౨. ఆసన్నపరినిబ్బానత్తాతి కతిపయమాసాధికేన సంవచ్చరమత్తేన పరినిబ్బానం భవిస్సతీతి కత్వా వుత్తం. ఏతంయేవాతి “ఇతి సీల”న్తిఆదికంయేవ ఇతి సీలన్తి ఏత్త ఇతి-సద్దో పకారత్తో, పరిమాణత్తో చ ఏకజ్ఞం కత్వా గహితోతి ఆహ “ఏవం సీలం ఏత్తకం సీల”న్తి. ఏవం సీలన్తి ఏవం పభేదం సీలం. ఏత్తకన్తి ఏతం పరమం, న ఇతో భియ్యో. చతుపారిసుద్ధిసీలన్తి మగ్గస్స సమ్భారభూతం లోకియచతుపారిసుద్ధిసీలం. చిత్రేకగ్గతా సమాధీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. యస్మిం సీలే తత్వాతి యస్మిం లోకుత్తరకుసలస్స పదట్టానభూతే “పుట్టేవ ఖో పనస్స కాయకమ్మం వచీకమ్మం ఆజీవో సుపరిసుద్ధో హోతీ”తి (మ. ని. ౩.౪౩౧; కథా. ౮౭౪) ఏవం వుత్తసీలే పతిట్టాయ. ఏనోతి మగ్గఫలసమాధి. పరిభావితోతి తేన సీలేన సబ్బనో భావితో సమ్భావితో. మహప్పలో హోతి మహానిసంసోతి మగ్గసమాధి తావ సామజ్ఞాఫలేహి మహప్పలో, వట్టదుక్ఖవూపసమేన మహానిసంసో. ఇతరో పటిప్పస్సద్ధిప్పహానేన మహప్పలో, నిబ్బుతిసుఖుప్పత్తియా మహానిసంసో. యష్ఠి సమాధిష్ఠి తత్వాతి యస్మిం లోకుత్తరకుసలస్స పదట్టానభూతే పాదకజ్ఞానసమాధిష్ఠి చేవ వుట్టానగామినిసమాధిష్ఠి చ తత్వా. సాతి మగ్గఫలపజ్ఞా. తేన పరిభావితాతి తేన యథావుత్తసమాధినా సబ్బనో భావితా పరిభావితా. మహప్పలమహానిసంసతా సమాధిష్ఠి వుత్తనయేన వేదితబ్బా. అపి చ తే బోజ్జుజ్జమగ్గగ్గరూనగ్గప్పభేదహేతుతాయ మహప్పలా సత్తదక్ఖిణీయ్యపుగ్గలవిభాగహేతుతాయ మహానిసంసాతి వేదితబ్బా. యాయ పజ్ఞాయ తత్వాతి యాయం విపస్సనాపజ్ఞాయం, సమాధివిపస్సనాపజ్ఞాయం వా తత్వా. సమధయానికస్స హి సమాధిసహగతాపి పజ్ఞా

మగ్గాధిగమాయ విసేసపచ్చయో హోతియేవ. సమ్మదేవాతి సుట్టుయేవ యథా ఆసవానం లేసోపి నావసిస్సతి, ఏవం సబ్బసో ఆసవేహి విముచ్చతి. అగ్గమగ్గక్ఖణ్ణో సన్ధాయేతం వుత్తం.

౧౪౩. లోకియత్తసద్దానం వియ అభిరంత-సద్దస్స సిద్ధి దట్టబ్బా. అభిరంతం అభిరతం అభిరతీతి హి అత్తతో ఏకం. అభిరంత-సద్దో చాయం అభిరుచిపరియాయో, న అస్సాదపరియాయో. అస్సాదవసేన హి కత్తచి వసంతస్స అస్సాదవత్తువిగమేన సియా తస్స తత్త అనభిరతి, యదిదం ఖీణాసవానం నత్తి, పగేవ బుద్ధానంతి ఆహ “బుద్ధానం...పే.... నత్తి”తి. అభిరతివసేన కత్తచి వసిత్వా తదభావతో అజ్ఞాత్త గమనం నామ బుద్ధానం నత్తి. వేనేయ్యవినయనత్తం పన కత్తచి వసిత్వా తస్మిం సిద్ధే వేనేయ్యవినయనత్తమేవ తతో అజ్ఞాత్త గచ్ఛంతి, అయమేత్త యథారుచి. ఆయామాతి ఏత్త ఆ-సద్దో “ఆగచ్ఛా”తి ఇమినా సమానత్తోతి ఆహ “ఏహి యామా”తి. అయామాతి పన పారే అ-కారో నిపాతమత్తం. సంతికావచరత్తా ధేరం ఆలపతి, న పన తదా సత్తు సంతికే వసంతానం భిక్షానం అభావతో. అపరిచ్ఛిన్నగణో హి తదా భగవతో సంతికే భిక్షుసంఘో . తేనాహ “మహతా భిక్షుసంఘేన సద్ధి”ంతి. అమృలట్టికాగమనంతి అమృలట్టికాగమనపటిసంయుత్తపారమాహ. పాటలిగమనేతి ఏత్తాపి ఏసేవ నయో. ఉత్తానమేవ అనంతరం, హేత్థా చ సంవణ్ణితరూపత్తా.

సారిపుత్తసీహనాదవణ్ణనా

౧౪౪. “ఆయస్మా సారిపుత్తో”తిఆది పారజాతం. సమ్మసాదనీయేతి సమ్మసాదనీయసుత్తే (దీ. ని. ౩.౧౪౧) విత్థారితం పోరాణట్టకథాయం, తస్మా మయమ్మి తత్తేవ నం అత్తతో విత్థారయిస్సామాతి అధిష్సాయో.

దుస్సీలఆదీనవవణ్ణనా

౧౪౫. ఆగన్త్వా వసంతి ఏత్త ఆగన్తుకాతి ఆవసథో, తదేవ అగారంతి ఆహ “ఆవసథాగారంతి ఆగన్తుకానం ఆవసథగేహ”ంతి. ద్వీన్నం రాజానంతి లిచ్చవిరాజమగధరాజానం. సహాయకాతి సేవకా. కులానీతి కుటుమ్మికే. సన్ధతంతి సన్ధరి, సబ్బం సన్ధరి సబ్బసన్ధరి, తం సబ్బసన్ధరిం. భావనపుంసకనిద్దేసో చాయం. తేనాహ “యథా సబ్బం సన్ధతం హోతి, ఏవ”ంతి.

౧౪౬. దుస్సీలోతి ఏత్త దు-సద్దో అభావత్తో “దుప్పజ్ఞో”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౪౪౬; అ. ని. ౨.౧౦) వియ, న గరహత్తోతి ఆహ “అసీలో నిస్సీలో”తి. భిన్నసంవరోతి ఏత్త యో సమాదిన్నసీలో కేనచి కారణేన సీలభేదం పత్తో, సో తావ భిన్నసంవరో హోతి. యో పన సబ్బేన సబ్బం అసమాదిన్నసీలో ఆచారహీనో, సో కథం భిన్నసంవరో నామ హోతీతి? సోపి సాధుసమాచారస్స పరిహానియస్స భేదితత్తా భిన్నసంవరో ఏవ నామ. విస్సట్టసంవరో సంవరరహితోతి హి వుత్తం హోతి.

తం తం సిప్పట్టానం. మాఘాతకాలేతి “మా ఘాతేధ పాణినో”తి ఏవం మాఘాతాతి ఘోసనం ఘోసితదివసే.

అబ్బుగ్గచ్చతి పాపకో కిత్తిసద్దో.

అజ్ఞాసయేన మజ్జ హోతియేవ విప్పటిసారిభావతో.

తస్సాతి దుస్సీలస్స. సమాదాయ పవత్తిట్టానంతి ఉట్టాయ సముట్టాయ కతకారణం. ఆపాథం ఆగచ్ఛతీతి తం మనసో ఉపట్టాతి. ఉమ్మీలేత్వా ఇథలోకంతి ఉమ్మీలనకాలే అత్తనో పుత్తదారాదిదస్సనవసేన ఇథ లోకం పస్సతి. నిమీలేత్వా పరలోకంతి

నిమీలనకాల్ గతినిమిత్తుపట్టానవసేన పరలోకం పస్యతి. తేనాహ “చత్తారో అపాయా”తిఆది. పశ్చాదుపదన్తి “కాయస్స భేదా”తిఆదినా వుత్తో పశ్చామో ఆదీనవకోట్టానో.

సీలవస్తానిసంసవణ్ణనా

౧౫౦. వుత్తవిపరియాయేనాతి వుత్తాయ ఆదీనవకథాయ విపరియాయేన. “అప్పమత్తో తం తం కసివాణిజ్ఞాదిం యథాకాలం సమ్మాదేతుం సక్కోతీ”తిఆదినా “పాసంసం సీలమస్స అత్తీతి సీలవా. సీలసమ్మన్నోతి సీలేన సమన్నాగతో. సమ్మన్నసీలో”తి ఏవమాదికం పన అత్తవచనం సుకరన్తి అనామట్టం.

౧౫౧. పాళిముత్తకాయాతి సజ్జీతిఅనారుక్ఖాయ ధమ్మికథాయ. తత్తేవాతి ఆవసథాగారే ఏవ.

పాటలిపుత్తనగరమాపనవణ్ణనా

౧౫౨. ఇస్సరియమత్తాయాతి ఇస్సరియప్పమాణేన, ఇస్సరియేన చేవ విత్తూపకరణేన చాతి ఏవం వా అత్తో దట్టబ్బో. ఉపభోగూపకరణానిపి హి లోకే “మత్తా”తి వుచ్చన్తి. పాటలిగామం నగరం కత్వాతి పుట్టే “పాటలిగామో”తి లద్ధనామం రానం ఇదాని నగరం కత్వా. మాపీన్తీతి పతిట్టాపేన్తి. ఆయముఖపచ్చిన్దనత్థన్తి ఆయద్వారానం ఉపచ్ఛేదనాయ. “సహస్ససేవా”తి వా పారో, సహస్ససో ఏవ. తేనాహ “ఏకేకవగ్గవసేన సహస్సం సహస్సం హుత్వా”తి. ఘరవత్థానీతి ఘరపతిట్టాపనట్టానాని. చిత్తాని నమన్తీతి తంతందేవతానుభావేన తత్త తత్తేవ చిత్తాని నమన్తి వత్తువిజ్ఞాపారకానం, యత్త యత్త తాహి వత్థాని పరిగ్గహితాని. సిప్పానుభావేనాతి సిప్పానుగతవిజ్ఞానుభావేన. నాగగ్గాహోతి నాగానం నివాసప్పరిగ్గహో. సేసద్వయేసుపి ఏసేవ నయో. పాసాణోతి అప్పలక్ఖణపాసాణో. ఖాణుకోతి యో కోచి ఖాణుకో . సిప్పం జప్పీత్వా తాదిసం సారమ్మట్టానం పరిహరిత్వా అనారమ్భే రానే తాహి వత్థపరిగ్గాహికాహి దేవతాహి సద్ధిం మన్తయమానా వియ తంతంగేహాని మాపేన్తి ఉపదేసదానవసేన. నేసన్తి వత్తువిజ్ఞాపారకానం, సబ్బాసం దేవతానం. మజ్జలం వడ్డాపేసన్తీతి మజ్జలం బ్రూహేసన్తి. పణ్ణితదస్సనాదీని హి ఉత్తమమజ్జలాని. తేనాహ “అథ మయ”న్తిఆది.

సద్ధో అబ్బుగ్గచ్చతి అవయవధమ్మేన సముదాయస్స అపదిసితబ్బతో యథా “అలజ్జతో దేవదత్తో”తి.

అరియకమనుస్సానన్తి అరియదేసవాసిమనుస్సానం. రాసివసేనేవాతి “సహస్సం సతసహస్స”న్తిఆదినా రాసివసేనేవ, అప్పకస్స పన భణ్ణస్స కయవిక్కయో అజ్ఞాత్థాపి లబ్బతేవాతి “రాసివసేనేవా”తి వుత్తం. వాణిజాయ పథో పవత్తిట్టానన్తి వణిప్పథోతి పురిమవికప్పే అత్తో దుతియవికప్పే పన వాణిజానం పథో పవత్తిట్టానన్తి, వణిప్పథోతి ఇమమత్తం దస్సేన్తో “వాణిజానం వసనట్టాన”న్తి ఆహ. భణ్ణపుటే భిన్దన్తి మోచేన్తి ఏత్థాతి పుటభేదనన్తి అయమేత్త అత్తోతి ఆహ “భణ్ణపుటే...పే.... వుత్తం హోతీ”తి.

చ-కారత్తో సముచ్చయత్తో వా-సద్ధో.

౧౫౩. కాళకణ్ఠీ సత్తాతి అత్తనా కణ్ఠాధమ్మబహులతాయ పరేసశ్చ కణ్ఠవిపాకానత్తనిబ్బత్తినిమిత్తతాయ “కాళకణ్ఠీ”తి లద్ధనామా పరూపద్ధవకరా అప్పేసక్ఖసత్తా. తన్తి భగవన్తం. పుబ్బణ్ణసమయన్తి పుబ్బణ్ణే ఏకం సమయం.

గామప్పవినసనీహారేనాతి గామప్పవేసన నివసనాకారేన. కాయపటిబద్ధం కత్వాతి చీవరం పారుపిత్వా, పత్తం హట్టేన గహేత్వాతి అట్టో.

ఏత్థాతి ఏతస్మిం వా సకప్పితప్పదేసే. సజ్జాతేతి సమ్మదేవ సజ్జాతే సుసంవుతకాయవాదాచిత్రే.

పత్తిం దదేయ్యాతి అత్తనా పసుతం పుజ్జం తాసం దేవతానం అనుప్పదజ్జేయ్య. “పూజితా”తిఆదిసు తదేవ పత్తిదానం పూజా, అనాగతే ఏవ ఉపద్ధవే ఆరక్ఖసంవిధానం పటిపూజా. “యేభుయ్యేన జాతిమనుస్సా జాతిపేతానం పత్తిదానాదినా పూజనమాననాదీని కరోన్తి ఇమే పన అజ్ఞాతకాపి సమానా తథా కరోన్తి, తస్మా నేసం సక్కచ్చం ఆరక్ఖా సంవిధాతబ్బా”తి అజ్ఞామజ్ఞాం సమ్మవారేత్వా దేవతా తత్త ఉస్సుక్కం ఆపజ్జన్తితి దస్సేన్తో “ఇమే”తిఆదిమాహ. బలికమ్మకరణం మాననం, సమ్మతి ఉప్పన్నపరిస్సయహరణం పటిమానన్తి దస్సేతుం “ఏతే”తిఆది వుత్తం.

సున్దరాని పస్సతీతి సున్దరాని ఇట్టాని ఏవ పస్సతి, న అనిట్టాని.

౧౫౪. ఆణియో కోట్టేత్వాతి లహుకే దారుదణ్ణే గహేత్వా కవాటఫలకే వియ అజ్ఞామజ్ఞాం సమ్మన్థే కాతుం ఆణియో కోట్టేత్వా. నావాసజ్జేపేన కతం ఉళుమ్పం, వేళునళాదికే సజ్జరిత్వా వల్లిఆదీహి కలాపవసేన బద్ధిత్వా కత్తబ్బం కుల్లం.

ఉదకట్టానస్సేతం అధివచనన్తి యథావుత్తస్స యస్స కస్సచి ఉదకట్టానస్స ఏతం “అణ్ణవ”న్తి అధివచనం, సముద్ధస్సేవాతి అధిప్పాయో. సరన్తి ఇధ నదీ అధిప్పేతా సరతి సన్దతీతి కత్వా. గమ్భీరవిత్థతన్తి అగాధట్టేన గమ్భీరం, సకలలోకత్తయబ్బాపితాయ విత్తతం. వినజ్జాతి అనాసజ్జ అప్పత్వా. పల్లలాని తేసం అతరణతో. వినాయేవ కుల్లేనాతి ఈదిసం ఉదకం కుల్లేన ఈదిసేన వినా ఏవ తిణ్ణా మేధావినో జనా, తణ్ణాసరం పన అరియమగ్గసజ్జాతం సేతుం కత్వా నిత్తిణ్ణాతి యోజనా.

పరమభాణవారవణ్ణా నిట్టితా.

అరియసచ్చకథావణ్ణా

౧౫౫. మహాపనాదస్స రజ్జో. పాసాదకోటియం కతగామోతి పాసాదస్స పతితథుపికాయ పతిట్టితట్టానే నివిట్టగామో. అరియభావకరానన్తి యే పటివిజ్జన్తి, తేసం అరియభావకరానం నిమిత్తస్స కత్తుభావూపచారవసేనేవ వుత్తం. తచ్చావిపల్లాసభూతభావేన సచ్చానం. అనుబోధో పుబ్బభాగియం జాణం, పటివేధో మగ్గజాణేన అభిసమయో, తత్త యస్మా అనుబోధపుబ్బకో పటివేధో అనుబోధేన వినా న హోతి, అనుబోధోపి ఏకచ్ఛో పటివేధేన సమ్మన్థో, తదుభయాభావహేతుకజ్ఞా వట్టేవ సంసరణం, తస్మా వుత్తం పాళియం “అననుబోధా...పే.... తుష్ఠాకజ్ఞా”తి. పటిసన్దిగ్గహణవసేన భవతో భవన్తరూపగమనం సన్ధావనం, అపరాపరం చవనుపపజ్జనవసేన సజ్జరణం సంసరణన్తి ఆహ “భవతో”తిఆది. సన్ధావితసంసరితపదానం కమ్మసాధనతం సన్ధాయాహ “మయా చ తుష్ఠేహి చా”తి పరమవికప్పే. దుతియవికప్పే పన భావసాధనతం హదయే కత్వా “మమజ్ఞేవ తుష్ఠాకజ్ఞా”తి యథారుతవసేనేవ వుత్తం. నయనసమత్థాతి పాపనసమత్థా, దీఘరజ్జనా బద్ధసకుణం వియ రజ్జహట్టో పురిసో దేసన్తరం తణ్ణారజ్జనా బద్ధం సత్తసన్తానం అభిసజ్జారో భవన్తరం నేతి ఏతాయాతి భవనేత్తి, తణ్ణా, సా అరియమగ్గసత్తేన సుట్టు హతా ఛిన్నాతి భవనేత్తిసమూహతా.

అనావత్తిధమ్మసమ్మోధిపరాయణవణ్ణనా

౧౫౬. ద్వే గామా “నాతికా”తి ఏవం లద్ధనామో, ఇ-కారస్స చాయం న-కారాదేసేన నిద్దేసో “అనిమిత్తా న నాయరే”తిఆదీసు (విసుద్ధి. ౧.౧౭౪; జా. అట్ట. ౨.౨.౩౪) వియ. తేనాహ “జాతిగామకే”తి . గిజ్జకా వుచ్చన్తి ఇట్టకా, గిజ్జకాహి ఏవ కతో ఆవసథోతి గిజ్జకావసథో . సో కిర ఆవాసో యథా సుధాపరికమ్మేన సమ్మయోజనం నత్తి, ఏవం ఇట్టకాహి ఏవ చినిత్వా ఛాదేత్వా కతో. తేన వుత్తం “ఇట్టకామయే ఆవసథే”తి. తులాదణ్ణకవాటఫలకాని పన దారుమయానేవ.

౧౫౭. ఓరం వుచ్చతి కామధాతు, పచ్చయభావేన తం ఓరం భజన్తితి ఓరమ్భాగియాని, ఓరమ్భాగస్స వా హితాని ఓరమ్భాగియాని. తేనాహ “హేటాభాగియాన”న్తిఆది. తీహి మగ్గేహితి హేటిమేహి తీహి మగ్గేహి. తేహి పహాతబ్బతాయ హి నేసం సంయోజనానం ఓరమ్భాగియతా. ఓరమ్భజ్జియాని వా ఓరమ్భాగియాని వుత్తాని నిరుత్తినయేన. ఇదాని బృతిరేకముఖేన నేసం ఓరమ్భాగియభావం విభావేతుం “తత్తా”తిఆది వుత్తం. విక్ఖమ్మితాని సమత్తతావిఘాతేన పుథుజ్ఞనానం, సముచ్చిన్నాని సబ్బసో అభావేన అరియానం రూపారూపభవూపపత్తియా విబద్ధాయ న హోన్తితి వుత్తం “అవిక్ఖమ్మితాని అసముచ్చిన్నానీ”తి. నిబ్బత్తవసేనాతి పటిసన్నిగ్గహణవసేన. గన్తుం న దేన్తి మహగ్గతగామికమ్మాయాహనస్స వినిబద్ధనతో. సక్కాయదిట్టిఆదీని తీణి సంయోజనాని కామచ్చన్దబ్యాపాదా వియ మహగ్గతూపపత్తియా అవినిబద్ధభూతానిపి కామభవూపపత్తియా వీసేసపచ్చయత్తా తత్త మహగ్గతభవే నిబ్బత్తమ్మి తన్నిబ్బత్తిహేతుకమ్మపరిక్ఖయే కామభవూపపత్తిపచ్చయతాయ మహగ్గతభవతో ఆనేత్వా పున ఇధేవ కామభవే ఏవ నిబ్బత్తాపేన్తి, తస్మా సబ్బానిపి పఞ్చపి సంయోజనాని ఓరమ్భాగియాని ఏవ. పటిసన్నివసేన అనాగమనసభావాతి పటిసన్నిగ్గహణవసేన తస్మా లోకా ఇధ న ఆగమనసభావా. బుద్ధదస్సనధేరదస్సనధమ్మస్సవనానం పనత్థాయస్స ఆగమనం అనివారితం.

కదాచి కరహచి ఉప్పత్తియా సవిరళాకారతా పరియుట్టానమన్దతాయ అబహులతాతి ద్వేధాపి తనుభావో. అభిణ్ణన్తి బహుసో. బహులబహులాతి తిబ్బతిబ్బా. యత్త ఉప్పజ్జన్తి, తం సన్తానం మద్దన్తా, ఫరన్తా, సాధేన్తా, అన్ధకారం కరోన్తా ఉప్పజ్జన్తి, ద్వేహి పన మగ్గేహి పహీనత్తా తనుకతనుకా మన్దమన్దా ఉప్పజ్జన్తి. “పుత్తధీతరో హోన్తి”తి ఇదం అకారణం. తథా హి అజ్ఞపచ్చజ్ఞపరామసనమత్తేనపి తే హోన్తి. ఇదన్తి “రాగదోసమోహానం తనుత్తా”తి ఇదం వచనం. భవతనుకవసేనాతి అప్పకభవవసేన. తన్తి మహాసివత్థేరస్స వచనం పటిక్ఖిత్తన్తి సమ్మన్తో. యే భవా అరియానం లబ్బన్తి, తే పరిపుణ్ణలక్ఖణభవా ఏవ. యే న లబ్బన్తి, తత్త కీదిసం తం భవతనుకం, తస్మా ఉభయధాపి భవతనుకస్స అసమ్భవో ఏవాతి దస్సేతుం “సోతాపన్నస్సా”తిఆది వుత్తం. అట్టమే భవే భవతనుకం నత్తి అట్టమస్సేవ భవస్స సబ్బస్సేవ అభావతో. సేసేసుపి ఏసేవ నయో.

కామావచరలోకం సన్ధాయ వుత్తం ఇతరస్స లోకస్స వసేన తథా వత్తుం అసక్కుణ్ణేయ్యత్తా. యో హి సకదాగామి దేవమనుస్సలోకేసు వోమిస్సకవసేన నిబ్బత్తితి, సోపి కామభవవసేనేవ పరిచ్చిన్దితబ్బో. భగవతా చ కామలోకే రత్వా “సకిదేవ ఇమం లోకం ఆగన్త్వా”తి వుత్తం, “ఇమం లోకం ఆగన్త్వా”తి చ ఇమినా పఞ్చసు సకదాగామీసు చత్తారో వజ్జేత్వా ఏకోవ గహితో. ఏకచ్ఛో హి ఇధ సకదాగామిఫలం పత్వా ఇధేవ పరినిబ్బాయతి, ఏకచ్ఛో ఇధ పత్వా దేవలోకే పరినిబ్బాయతి, ఏకచ్ఛో దేవలోకే పత్వా తత్థేవ పరినిబ్బాయతి, ఏకచ్ఛో దేవలోకే పత్వా ఇధూపపజ్జిత్వా పరినిబ్బాయతి,

ఇమే చత్తారో ఇధ న లబ్బన్తి. యో పన ఇధ పత్వా దేవలోకే యావతాయుకం వసిత్వా పున ఇధూపపజ్జిత్వా పరినిబ్బాయతి, అయం ఇధ అధిప్పేతో. అట్టకథాయం పన ఇమం లోకన్తి కామభవో అధిప్పేతోతి ఇమమత్తం విభావేతుం “సచే హీ”తిఆదినా అజ్ఞాయేవ చతుక్కుం దస్సితం.

చతుసు ...పే... సభావోతి అత్తో అపాయగమనీయానం పాపధమ్మానం సబ్బసో పహీనత్తా. ధమ్మనియామేనాతి మగ్గధమ్మనియామేన. నియతో ఉపరిమగ్గాధిగమస్స అవస్సంభావిభావతో. తేనాహ “సమ్మోధిపరాయణో”తి.

ధమ్మాదాసధమ్మపరియాయవణ్ణనా

౧౫౮. తేసం తేసం ఇాణగతిన్తి తేసం తేసం సత్తానం “అసుకో సోతాపన్నో, అసుకో సకదాగామీ”తిఆదినా తంతంఇాణాధిగమనం. ఇాణాపవత్తిం ఇాణాభిసమ్మరాయన్తి తతో పరమ్మి “నియతో సమ్మోధిపరాయణో, సకిదేవ ఇమం లోకం ఆగన్త్వా దుక్ఖస్సంతం కరిస్సతో”తిఆదినా చ ఇాణసహితం ఉప్పత్తిపచ్చయభావం. ఓలోకేన్తస్స ఇాణచక్ఖునా పేక్ఖన్తస్స కాయకిలమథోవ, న తేన కాచి వేనేయ్యానం అత్థసిద్ధీతి అధిప్పాయో. చిత్తవిహీసాతి చిత్తభేదో, సా కిలేసూపసంహితత్తా బుద్ధానం నత్తి. ఆదీయతి ఆలోకియతి అత్తా ఏతేనాతి ఆదాసం, ధమ్మభూతం ఆదాసం ధమ్మాదాసం, అరియమగ్గఇాణస్సేతం అధివచనం, తేన అరియసావకా చతుసు అరియసచ్చేసు విద్ధస్తసమ్మోహత్తా అత్తానమ్మి యాథావతో ఇత్వా యాథావతో బ్యాకరేయ్య, తప్పకాసనతో పన ధమ్మపరియాయస్స సుత్తస్స ధమ్మాదాసతా వేదితబ్బా. యేన ధమ్మాదాసేనాతి ఇధ పన మగ్గధమ్మమేవ వదతి.

అవేచ్చ యాథావతో జానిత్వా తన్నిమిత్తఉప్పన్నపసాదో అవేచ్చపసాదో, మగ్గాధిగమేన ఉప్పన్నపసాదో, సో పన యస్మా పాసాణపబ్బతో వియ నిచ్చలో, న చ కేనచి కారణేన విగచ్ఛతి, తస్మా వుత్తం “అచలేన అచ్చుతేనా”తి.

“పిఞ్చసీలానీ”తి గహట్టవసేనేతం వుత్తం తేహి ఏకన్తపరిహరణీయతో. అరియానం పన సబ్బాని సీలాని కన్తానేవ. తేనాహ “సబ్బోపి పనేత్థ సంవరో లబ్బతియేవా”తి.

సబ్బేసన్తి సబ్బేసం అరియానం. సిక్ఖాపదావిరోధేనాతి యథా భూతరోచనాపత్తి న హోతి, ఏవం. యుత్తట్టానేతి కాతుం యుత్తట్టానే.

అమ్మపాలీగణికావత్తువణ్ణనా

౧౬౧. తదా కిర వేసాలీ ఇద్ధా ఫీతా సబ్బజ్ఞసమ్మన్నా అహోసి వేపుల్లప్పత్తా, తం సన్ధాయాహ “ఖన్ధకే వుత్తనయేన వేసాలియా సమ్మన్నభావో వేదితబ్బో”తి. తస్మిం కిర భిక్కుసజ్ఞే పిఞ్చసతమత్తా భిక్ఖూ నవా అచిరపబ్బజితా అహేసుం ఓసన్నవీరియా చ. తథా హి వక్ఖతి “తత్థ కిర ఏకచ్చే భిక్ఖూ ఓసన్నవీరియా”తిఆది (దీ. ని. అట్ట. ౨.౧౬౫). సతిపచ్చుపట్టానత్తన్తి తేసం సతిపచ్చుపట్టాపనత్తం. సరతీతి కాయాదికే యథాసభావతో ఇాణసమ్మయుత్తాయ సతియా అనుస్సరతి ఉపధారేతి. సమ్మజానాతీతి సమం పకారేహి జానాతి అవబుజ్జతి. అయమేత్థ సజ్జేవో, విత్థారో పన పరతో సతిపట్టానవణ్ణనాయం (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౭౩; మ. ని. అట్ట. ౧.౧౦౬) ఆగమిస్సుతి.

సబ్బసంజ్ఞాహకన్తి సరీరగతస్స చేవ వత్థాలజ్ఞాగతస్స చాతి సబ్బస్స నీలభావస్స సంజ్ఞాహకం వచనం. తస్సేవాతి నీలాతి సబ్బసంజ్ఞాహకవసేన వుత్తలత్థస్సేవ. విభాగదస్సనన్తి పభేదదస్సనం. యథా తే లిచ్ఛవిరాజానో అపీతాదివణ్ణా ఏవ కేచి విలేపనవసేన పీతాదివణ్ణా ఖాయంసు, ఏవం అనీలాదివణ్ణా ఏవ కేచి విలేపనవసేన నీలాదివణ్ణా ఖాయంసుతి వుత్తం “న తేసం పకతివణ్ణో నీలో”తిఆది. నీలో మణి ఏతేసుతి నీలమణి, ఇన్దనీలమహానీలాదినీలరతనవినద్ధా అలజ్ఞారా. తే కిర సువణ్ణవిరచితే హి మణిఓభాసేహి ఏకనీలా వియ ఖాయన్తి. నీలమణిఖచితాతి నీలరతనపరిక్ఖిత్తా. నీలవత్థపరిక్ఖిత్తాతి నీలవత్థనీలకమ్పలపరిక్ఖేపా. నీలవమ్మికేహీతి నీలకఘటపరిక్ఖిత్తేహి. సబ్బపదేసూతి “పీతా హోన్తి”తిఆదిసబ్బపదేసు. పరివట్టసీతి పటిఘట్టసీ. ఆహరన్తి ఇమస్మా రాజపురిసా బలిన్తి ఆహరో, తప్పత్తజనపదోతి ఆహ “సాహరన్తి సజనపద”న్తి. అజ్ఞలిఫోటోపి అజ్ఞలియా చాలనవసేనేవ హోతీతి వుత్తం “అజ్ఞలిం చాలేసు”న్తి. అమ్మకాయాతి మాతుగామేన. ఉపచారవచనం హేతం ఇత్థీసు, యదిదం “అమ్మకా మాతుగామో జననికా”తి.

అవలోకేథాతి అపవత్తిత్వా ఓలోకనం ఓలోకేథ. తం పన అపవత్తిత్వా ఓలోకనం అను అను దస్సనం హోతీతి ఆహ “పునపునం పస్సథా”తి. ఉపనేథాతి “యథాయం లిచ్ఛవిరాజపరిసా సోభాతిసయేన యుత్తా, ఏవం తావతింసపరిసా”తి ఉపనయం కరోథ. తేనాహ “తావతింసేహి సమకే కత్వా పస్సథా”తి.

“ఉపసంహరథ భిక్ఖవే లిచ్ఛవిపరిసం తావతింససదిస”న్తి నయిదం నిమిత్తగ్గాహ నియోజనం, కేవలం పన దిబ్బసమ్మత్తిసదిసా ఏతేసం రాజానం ఇస్సరియసమ్మత్తితి అనుపుబ్బికథాయ సగ్గసమ్మత్తికథనం వియ దట్టబ్బం. తేసు పన భిక్ఖూసు ఏకచ్ఛానం తత్త నిమిత్తగ్గాహోపి సీయా, తం సన్ధాయ వుత్తం “నిమిత్తగ్గాహ ఉయ్యోజేతీ”తి. హితకామతాయ తేసం భిక్ఖూనం యథా ఆయస్మతో నన్దస్స హితకామతాయ సగ్గసమ్మత్తిదస్సనం. తేనాహ “తత్త కీరా”తిఆది. ఓసన్నవీరియాతి సమ్మాపటిపత్తియం అవసన్నవీరియా, ఓస్సట్టవీరియా వాతి అత్తో. అనిచ్ఛలక్ఖణవిభావనత్థన్తి తేసం రాజానం వసేన భిక్ఖూనం అనిచ్ఛలక్ఖణవిభూతభావత్థం.

వేళువగామవస్సూపగమనవణ్ణనా

౧౬౩. సమీపే వేళువగామోతి పుబ్బణ్ణం వా సాయన్ఠం వా గన్త్యా నివత్తనయోగ్యే ఆసన్నట్టానే నివిట్టా పరివారగామో. సజ్ఞమ్మాతి సమ్మా గన్త్యా. అస్సాతి భగవతో.

౧౬౪. ఫరుసోతి కక్ఖళో, గరుతరోతి అత్తో. విసభాగరోగోతి ధాతువిసభాగతాయ సముట్టితో బహులతరరోగో, న ఆబాధమత్తం. ఇహేన పరిచ్ఛిన్దిత్వాతి వేదనానం ఖణికతం, దుక్ఖతం, అత్తసుజ్ఞాతఇచ్చా యాథావతో ఇహేన పరిచ్ఛిజ్జ పరితులేత్వా. అధివాసీసీతి తా అభిభవన్తో యథాపరిమద్దితాకారసల్లక్ఖణేన అత్తని ఆరోపిత్వా వాసేసి, న తాహి అభిభుయ్యమానో. తేనాహ “అవిహజ్జామానో”తిఆది. అదుక్ఖీయమానోతి చేతోదుక్ఖవసేన అదుక్ఖీయమానో, కాయదుక్ఖం పన “నత్థీ”తి న సక్కా వత్తుం. అనతి హి తస్మిం అధివాసనాయ ఏవ అసమ్భవోతి. అనామన్తేత్వాతి అనాలపిత్వా. అనపలోకేత్వాతి అవిస్సజ్జిత్వా. తేనాహ “ఓవాదానుసాసనిం అదత్వాతి వుత్తం హోతీ”తి. పుబ్బభాగవీరియేనాతి ఫలసమాపత్తియా పరికమ్మవీరియేన. ఫలసమాపత్తివీరియేనాతి ఫలసమాపత్తిసమ్మయుత్తవీరియేన. విక్ఖమ్మేత్వాతి వినోదేత్వా. యథా నామ పుప్పనసమయే చమ్మకాదిరుక్ఖే వేఖే దిన్నే యావ సో వేఖో నాపనీయతి, తావస్స పుప్పనసమత్తతా విక్ఖమ్మితా వినోదితా హోతి, ఏవమేవ యథావుత్తవీరియవేఖదానేన తా వేదనా సత్థు సరీరే

యథాపరిచ్ఛిన్నం కాలం విక్ష్మమ్భితా వినోదితా అహీసుం. తేన వుత్తం “విక్ష్మమ్భిత్యాతి వినోదేత్వా”తి. జీవితమ్మి జీవితసజ్ఞారో కమ్మునా సజ్ఞరీయతీతి కత్వా. **భిజ్జమానం** విరోధిపచ్చయసమాయోగేన పయోగసమ్మత్తియా **ఘటేత్వా** **తపీయతి**. **అధిట్టాయాతి** అధిట్టానం కత్వా. తేనాహ “దసమాసే మా ఉప్పజ్జిత్తాతి సమాపత్తిం సమాపజ్జే”తి. తం పన “అధిట్టానం, పవత్తన”న్తి చ వత్తబ్బతం అరహతీతి వుత్తం “**అధిట్టహిత్వా పవత్తేత్వా**”తి.

ఖణికసమాపత్తీతి తాదిసం పుబ్బాభిసజ్ఞారం అకత్వా రానసో సమాపజ్జితబ్బసమాపత్తి. పున సరీరం వేదనా అజ్ఞోత్థరతి సవిసేసపుబ్బాభిసజ్ఞారస్స అకత్తత్తా. రూపసత్తకలరూపసత్తకాని విసుద్ధిమగ్గసంవణ్ణనాసు (విసుద్ధి. టీ. ౨.౭౦౬, ౭౧౭) విత్థారితనయేన వేదితబ్బాని. **సుట్ట విక్ష్మమ్భితి** పుబ్బాభిసజ్ఞారస్స సాతిసయత్తా. ఇదాని తమత్థం ఉపమాయ విభావేతుం “యథా నామా”తిఆది వుత్తం. **అపబ్యూళ్ళోతి** అపనీతో. చుద్దసహకారేహి సన్నేత్వాతి తేసంయేవ రూపసత్తకలరూపసత్తకానం వసేన చుద్దసహి పకారేహి విపస్సనాచిత్తం, సకలమేవ వా అత్తభావం విసభాగరోగసజ్ఞానితలూఖభావనిరోగకరణాయ సినేహేత్వా న ఉప్పజ్జియేవ సమ్మాసమ్ముద్ధేన సాతిసయసమాపత్తివేగేన సువిక్ష్మమ్భితత్తా.

గిలానో హుత్వా పున వుట్టితోతి పుట్టే గిలానో హుత్వా పున తతో గిలానభావతో వుట్టితో. మధురకభావో నామ సరీరస్స ధమ్మితత్తం, తం పన గరుభావపుబ్బకన్తి ఆహ “సజ్ఞాతగరుభావో సజ్ఞాతధద్ధభావో”తి. “నానాకారతో న ఉపట్టహన్తీ”తి ఇమినా దిసాసమ్మోహోపి మే అహోసి సోకబలేనాతి దస్సేతి. **సతిపట్టానాదిధమ్మాతి** కాయానుపస్సనాదయో అనుపస్సనాధమ్మా పుట్టే విభూతా హుత్వా ఉపట్టహన్తాపి ఇదాని మయ్యం పాకటా న హోన్తి.

౧౬౫. **అబ్బన్తరం కరోతి నామ** అత్తనియేవ రపనతో. పుగ్గలం అబ్బన్తరం కరోతి నామ సమానత్తతావసేన ధమ్మేన పుట్టే తస్స సజ్ఞత్తో. **దహరకాలేతి** అత్తనో దహరకాలే. **కస్సచి అకథేత్వాతి** కస్సచి అత్తనో అన్తేవాసికస్స ఉపనిగూహభూతం గన్థం అకథేత్వా. **ముట్టిం కత్వాతి** ముట్టిగతం వియ రహసిభూతం కత్వా. **యస్మిం వా నట్టే సబ్బో** తంములకో ధమ్మో వినస్సతి, సో ఆదితో మూలభూతో ధమ్మో, ముస్సతి వినస్సతి ధమ్మో ఏతేన నట్టేనాతి ముట్టి, తం తథారూపం ముట్టిం కత్వా పరిహరిత్వా **తపితం కిఞ్చి నట్టితి** దస్సేతి.

అహమేవాతి అవధారణం భిక్షుసజ్ఞపరిహరణస్స అజ్ఞాసాధారణిచ్చాదస్సనత్తం, అవధారణేన పన వినా “**అహం భిక్షుసజ్ఞ**”న్తిఆది భిక్షుసజ్ఞపరిహరణే అహంకారమమంకారాభావదస్సనన్తి దట్టబ్బం. **ఉద్దిసితబ్బట్టేనాతి** “సత్థా”తి ఉద్దిసితబ్బట్టేన. **మా వా అహీసుం** భిక్షూతి అధిష్పాయో. “మా వా అహోసీ”తి వా పారో. **ఏవం న హోతీతి** “అహం భిక్షుసజ్ఞం పరిహరిస్సామీ”తిఆది ఆకారేన చిత్తప్పవత్తి న హోతి. “**పచ్చిమవయఅనుప్పత్తభావదీపనత్తం వుత్త**”న్తి ఇమినా వయో వియ బుద్ధకిచ్చమ్మి పరియోసితకమ్మన్తి దీపేతి. సకటస్స బాహప్పదేసే దళ్ళీభావాయ వేరదానం **బాహబన్ధో**. చక్కనేమిసన్ధీనం దళ్ళీభావాయ వేరదానం **చక్కబన్ధో**.

తమత్తన్తి వేరమిస్సకేన మజ్జోతి వుత్తమత్తం. రూపాదయో ఏవ ధమ్మా సవిగ్గహో వియ ఉపట్టానతో రూపనిమిత్తాదయో, తేసం **రూపనిమిత్తాదీనం**. **లోకియానం వేదనానన్తి** యాసం నిరోధనేన ఫలసమాపత్తి సమాపజ్జితబ్బా, తాసం నిరోధా ఫాసు హోతి, తథా బాళ్ళవేదనాభితున్నసరీరస్సాపి. **తదత్థాయాతి** ఫలసమాపత్తివిహరణ్ణాయ. ద్వీపా భాగేహి ఆపో గతో ఏత్థాతి దీపో, ఓషేన పరిగతో హుత్వా అనజ్ఞోత్థటో భూమిభాగో, ఇథ పన చతుహిపి ఓషేమి,

సంసారమహోషేనేవ వా అనన్తోత్థతో అత్తా “దీపో”తి అధిష్ఠేతో. తేనాహ “మహాసముద్దగతా”తిఆది. అత్తస్సరణాతి అత్తప్పటిసరణా. అత్తగతికా వాతి అత్తపరాయణావ . మా అజ్ఞాగతికాతి అజ్ఞాం కిఞ్చి గతిం పటిసరణం పరాయణం మా చింతయిత్త. కస్మా? అత్తా నామేత్త పరమత్తతో ధమ్మా అబ్బంతరట్టేన, సో ఏవం సమ్మాదితో తుమ్మాకం దీపం తాణం గతి పరాయణంతి. తేన వుత్తం “ధమ్మదీపా”తిఆది. తథా చాహ “అత్తా హి అత్తనో నాథో, కో హి నాథో పరో సియా”తి (ధ. ప. ౧౬౦, ౩౮౦) ఉపదేసమత్తమేవ హి పరస్మిం పటిబద్ధం, అజ్ఞా సబ్బా సమ్మత్తి పురిసస్స అత్తాధీనా ఏవ. తేనాహ భగవా “తుమ్హేహి కిచ్చం ఆతప్పం, అక్ఖాతారో తథాగతా”తి (ధ. ప. ౨౭౬). తమగ్గేతి తమయోగస్స అగ్గే తస్స అతిక్కున్తాభావతో. తేనాహ “ఇమే అగ్గతమా”తిఆది. మమాతి మమ సాసనే. సబ్బేపి తే చతుసతిపట్టానగోచరా వాతి చతుబ్బిధం సతిపట్టానం భావేత్వా బ్రూహేత్వా తదేవ గోచరం అత్తనో పవత్తిట్టానం కత్వా రితా ఏవ భిక్షూ అగ్గే భవిస్సంతి.

దుతియభాణవారవణ్ణనా నిట్టితా.

నిమిత్తోభాసకథావణ్ణనా

౧౬౬. అనేకవారం భగవా వేసాలియం విహరతి, తస్మా ఇమం వేసాలిప్పవేసనం నియమేత్వా దస్సేతుం “కదా పావిసీ”తి పుచ్చిత్వా ఆగమనతో పట్టాయ తం దస్సేన్తో “భగవా కిరా”తిఆదిమాహ. ఆగతమగ్గేనేవాతి పుట్టే యావ వేళువగామకా ఆగతమగ్గేనేవ పటినివత్తేన్తో. యథాపరిచ్ఛేదేనాతి యథాపరిచ్ఛిన్నకాలేన. తతోతి ఫలసమాపత్తితో. అయన్తి ఇదాని వుచ్చమానాకారో. దివాట్టానోలోకనాది పరినిబ్బానస్స ఏకన్తికభావదస్సనం. ఓస్సట్టోతి విస్సట్టో ఆయుసజ్ఞారో “సత్తాహమేవ మయా జీవితబ్బ”న్తి.

జేట్టకనిట్టభాతికానన్తి సబ్బేవ సబ్బహ్మచారిణో సన్ధాయ వదతి.

పటిపాదేస్సామీతి మగ్గపటిపత్తియా నియోజేస్సామి. మణిఫలకేతి మణిఖచితే పముఖే అత్తతఫలకే. తం పరమం దస్సనన్తి యం వేళువనే పరిబ్బాజకరూపేన ఆగతస్స సిద్ధం దస్సనం, తం పరమదస్సనం. యం వా అనేమదస్సీస్స భగవతో వచనం సద్దహన్తేన తదా అభినీహారకాలే పచ్చక్షతో వియ తుమ్మాకం దస్సనం సిద్ధం, తం పరమదస్సనం. పచ్చాగమనచారికన్తి పచ్చాగమనత్తం చారికం.

సత్తాహన్తి అచ్చన్తసంయోగే ఉపయోగవచనం. థేరస్స జాతోవరకగేహం కిర ఇతరగేహతో వివేకట్టం, వివట్టజ్ఞానా, తస్మా దేవబ్రహ్మనం ఉపసంజ్ఞమనయోగ్యన్తి “జాతోవరకం పటిజగ్గథా”తి వుత్తం. సోతి ఉపరేవతో. తం పవత్తిన్తి తత్త వసీతుకామతాయ వుత్తం తం.

“జానన్తాపి తథాగతా పుచ్చన్తీ”తి (పారా. ౧౬, ౧౬౫) ఇమినా నీహరేన థేరో “కే తుమ్హే”తి పుచ్చి. “త్వం చతుహి మహారాజేహి మహాన్తతరో”తి పుట్టో అత్తనో మహత్తం సత్తు ఉపరి పక్కిపన్తో “ఆరామికసదిసా ఏతే ఉపాసికే అమ్మాకం సత్తునో”తి ఆహ. సావకసమ్మత్తికిత్తనమ్మి హి అత్తతో సత్తు సమ్మత్తియేవ విభావేతి.

సోతాపత్తిఫలే పతిట్టాయాతి థేరస్స దేసనానుభావేన, అత్తనో చ ఉపనిస్సయసమ్మత్తియా ఇథాస్స పరిపక్కుత్తా సోతాపత్తిఫలే పతిట్టహిత్వా.

అయన్ని యథావుత్తా. ఏత్థాతి “వేసాలిం పిడ్డాయ పావిసీ”తి ఏతస్మిం వేసాలీపవేసే. అనుపుబ్బీకథాతి అనుపుబ్బదీపనీ కథా.

౧౬౭. ఉదేనయక్ఖస్స చేతియట్టానేతి ఉదేనస్స నామ యక్ఖస్స ఆయతనభావేన ఇట్టకాహి చితే మహాజనస్స చిత్తీకతట్టానే. కతవిహరోతి భగవంతం ఉద్దిస్స కతవిహరో. వుచ్చతీతి పురిమవోహరేన “ఉదేనచేతియ”న్ని వుచ్చతి. గోతమకాదీసుపీతి “గోతమకచేతియ”న్ని ఏవం ఆదీసుపి. ఏసేవ నయోతి చేతియట్టానే కతవిహరభావం అతిదిసతి. వడ్డితాతి భావనాపారిపూరివసేన పరిబ్రూహితా. పునప్పునం కతాతి భావనాయ బహులీకరణేన అపరాపరం పవత్తితా. యుత్తయానం వియ కతాతి యథా యుత్తం ఆజ్ఞాయానం ఛేకేన సారథినా అధిట్ఠితం యథారుచి పవత్తితి, ఏవం యథారుచిపవత్తిరహతం గమితా. పతిట్టానట్టేనాతి అధిట్టానట్టేన. వత్తు వియ కతాతి సబ్బసో ఉపక్కిలేసవిసోధనేన ఇద్ధివిసయతాయ పవత్తిట్టానభావతో సువిసోధితపరిస్సయవత్తు వియ కతా. అధిట్ఠితాతి పటిపక్ఖదూరీభావతో సుభావితభావేన తంతంఅధిట్టానయోగ్యతాయ రపితా . సమంతో చితాతి సబ్బభాగేన భావనుపచయం గమితా. తేనాహ “సువడ్డితా”తి. సుట్టు సమారద్ధాతి ఇద్ధిభావనాయ సిఖాప్పుత్తియా సమ్మదేవ సంసేవితా.

అనియమేనాతి “యస్స కస్సచీ”తి అనియమవచనేన. నియమేత్వాతి “తథాగతస్సా”తి సరూపదస్సనేన నియమేత్వా. ఆయుప్పమాణన్ని పరమాయుప్పమాణం వదతి, తస్సేవ గహణే కారణం బ్రహ్మజాలసుత్తవణ్ణనాయం (దీ. ని. అట్ట. ౧.౪౦; దీ. ని. టీ. ౧.౪౦) వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం. మహాసివత్థేరో పన “మహాబోధిసత్తానం చరిమభవే పటిసన్దిదాయినో కమ్మస్స అసఙ్ఖేయ్యాయుకతాసంవత్తనసమత్తతం హదయే రవేత్వా బుద్ధానం ఆయుసఙ్ఖారస్స పరిస్సయవిక్ఖమ్మనసమత్తతా పాళియం ఆగతా ఏవాతి ఇమం భద్దకప్పుమేవ తిట్ఠేయ్యా”తి అవోచ. “ఖణ్ణిచ్చాదీహి అభిభుయ్యతీ”తి ఏతేన యథా ఇద్ధిబలేన జరాయ న పటిఘాతో, ఏవం తేన మరణస్సపి న పటిఘాతోతి అత్తతో ఆపన్నమేవాతి. “క్వ సరో ఖిత్తో, క్వ చ నిపతితో”తి అజ్ఞాధా వుట్టితేనాపి థేరవాదేన అట్టకథావచనమేవ సమత్తితన్ని దట్టబ్బం . తేనాహ “సో న రుచ్చతి...పి.... నియమిత”న్ని.

పరియుట్టితచిత్తోతి యథా కిళ్ళి అత్థానత్తం సల్లక్ఖేతుం న సక్కా, ఏవం అభిభూతచిత్తో. సో పన అభిభవో మహతా ఉడకోఘేన అప్పకస్స ఉడకస్స అఙ్ఘోత్తరణం వియ అహోసీతి వుత్తం “అఙ్ఘోత్తటచిత్తో”తి. అఙ్ఘోపీతి థేరతో, అరియేహి వా అఙ్ఘోపి యో కోచి పుథుజ్జనో. పుథుజ్జనగ్గహణాళ్ళత్త యథా సబ్బేన సబ్బం అప్పహీనవిపల్లాసో మారేన పరియుట్టితచిత్తో కిళ్ళి అత్తం సల్లక్ఖేతుం న సక్కితి, ఏవం థేరో భగవతా కతం నిమిత్తోభాసం సబ్బసో న సల్లక్ఖేసీతి దస్సనత్తం. తేనాహ “మారో హి”తిఆది. చత్తారో విపల్లాసాతి అసుభే “సుభ”న్ని సఙ్ఞావిపల్లాసో, చిత్తవిపల్లాసో, దుక్ఖే “సుఖ”న్ని సఙ్ఞావిపల్లాసో, చిత్తవిపల్లాసోతి ఇమే చత్తారో విపల్లాసా. తేనాతి యదిపి ఇతరే అట్ట విపల్లాసా పహీనా, తథాపి యథావుత్తానం చతున్నం విపల్లాసానం అప్పహీనభావేన. అస్సాతి థేరస్స. మద్దతీతి పుసనమత్తేన మద్దన్తో వియ హోతి, అజ్ఞాధా తేన మద్దితే సత్తానం మరణమేవ సియా. కిం సక్ఖిస్సతి, న సక్ఖిస్సతీతి అధిప్పాయో. కస్మా న సక్ఖిస్సతి, నను ఏస అగ్గసావకస్స కుచ్చిం పవిట్ఠోతి? సచ్చం పవిట్ఠో, తళ్ళా ఖో అత్తనో ఆనుభావదస్సనత్తం, న విబాధనాధిప్పాయేన. విబాధనాధిప్పాయేన పన ఇధ “కిం సక్ఖిస్సతీ”తి వుత్తం హదయమద్దనస్స అధిగతత్తా. నిమిత్తోభాసన్ని ఏత్త “తిట్ఠతు భగవా కప్ప”న్ని సకలకప్పం అవట్టానయాచనాయ “యస్స కస్సచి ఆనన్ద చత్తారో ఇద్ధిపాదా భావితా”తిఆదినా అజ్ఞాపదేసేన అత్తనో చతురిద్ధిపాదభావనానుభావేన కప్పం అవట్టానసమత్తతావసేన సఙ్ఞాప్పాదనం నిమిత్తం, తథా పన పరియాయం

ముఞ్చిత్వా ఉజ్జకంయేవ అత్తనో అధిష్ఠాయవిభావనం ఓభాసో. జానన్తోయేవ వాతి మారేన పరియుట్టితభావం జానన్తో ఏవ. అత్తనో అపరాధహేతుతో సత్తానం సోకో తనుకో హోతి, న బలవాతి ఆహ “దోసారోపనేన సోకతనుకరణత్త”న్తి. కిం పన థేరో మారేన పరియుట్టితచిత్తకాలే పవత్తిం పచ్చా జానాతీతి? న జానాతి సభావేన, బుద్ధానుభావేన పన అనుజానాతి.

మారయాచనకథావణ్ణనా

౧౬౮. అనత్తే నియోజేన్తో గుణమారణేన మారేతి, విరాగవిబన్ధనేన వా జాతినిమిత్తతాయ తత్త తత్త జాతం జాతం మారేన్తో వియ హోతీతి “మారేతీతి మారో”తి వుత్తం. అతివియ పాపతాయ పాపిమా. కణ్ఠధమ్మేహి సమన్నాగతో కణ్ఠో. విరాగాదిగుణానం అన్తకరణతో అన్తకో. సత్తానం అనత్తావహపటిపత్తిం న ముచ్చతీతి నముచి. అత్తనో మారపాసేన పమత్తే బన్ధతి, పమత్తా వా బన్ధా ఏతస్సాతి పమత్తబన్ధు. సత్తమసత్తాహతో పరం సత్త అహాని సన్ధాయాహ “అట్టమే సత్తాహ”తి న పన పల్లజ్కసత్తాహాది వియ నియతకిచ్చస్స అట్టమసత్తాహస్స నామ లబ్బనతో. సత్తమసత్తాహస్స హి పరతో అజపాలనిగ్రోధమూలే మహాబ్రహ్మణో, సక్కస్స చ దేవరణ్ణో పటిగ్ఞాతధమ్మదేసనం భగవన్తం ఇత్వా “ఇదాని సత్తే ధమ్మదేసనాయ మమ వिसయం అతిక్కమాపేస్సతీ”తి సజ్ఞాతదేమనస్సో హుత్వా రితో చిన్తేసి “హన్త దానాహం నం ఉపాయేన పరినిబ్బాపేస్సామి, ఏవమస్స మనోరథో అజ్ఞాతంతం గమిస్సతి, మమ చ మనోరథో ఇజ్ఞిస్సతీ”తి . ఏవం పన చిన్తేత్వా భగవన్తం ఉపసజ్కమిత్వా ఏకం అన్తం రితో “పరినిబ్బాతు దాని భన్తే భగవా”తిఆదినా పరినిబ్బానం యాచి, తం సన్ధాయ వుత్తం “అట్టమే సత్తాహ”తిఆది. తత్త అజ్ఞాతి ఆయుసజ్ఞారోస్సజ్జనదివసం సన్ధాయాహ. భగవా చస్స అభిసన్ధిం జానన్తోపి తం అనావికత్వా పరినిబ్బానస్స అకాలభావమేవ పకాసేన్తో యాచనం పటిక్ఖిపి. తేనాహ “న తావాహ”న్తిఆది.

మగ్గవసేన వియత్తాతి సచ్చసమ్మటివేధవేయ్యత్తియేన బృత్తా. తథేవ వినీతాతి మగ్గవసేన కిలేసానం సముచ్చేదవినయనేన వినీతా. తథా విసారదాతి అరియమగ్గాధిగమేనేవ సత్తుసాసనే వేసారజ్జప్పత్తియా విసారదా , సారజ్జకరానం దిట్టివిచికిచ్చాదిపాపధమ్మానం విగమేన విసారదభావం పత్తాతి అత్తో. యస్స సుతస్స వసేన వట్టదుక్ఖతో నిస్సరణం సమ్మవతి, తం ఇథ ఉక్కట్టనిద్దేసేన “సుత”న్తి అధిప్పేతన్తి ఆహ “తేపిటకవసేనా”తి. తిణ్ణం పిటకానం సమూహో తేపిటకం, తీణి వా పిటకాని తిపిటకం, తిపిటకమేవ తేపిటకం, తస్స వసేన. తమేవాతి యం తం తేపిటకం సోతబ్బభావేన “సుత”న్తి వుత్తం, తమేవ. ధమ్మన్తి పరియత్తిధమ్మం. ధారేన్తీతి సువణ్ణభాజనే పక్ఖిత్తసేహవసం వియ అవినస్సన్తం కత్వా సుప్పగుణసుప్పవత్తిభావేన ధారేన్తి హదయే రపేన్తి. ఇతి పరియత్తిధమ్మవసేన బహుస్సుతధమ్మధరభావం దస్సేత్వా ఇదాని పటివేధధమ్మవసేనపి తం దస్సేతుం “అథ వా”తిఆది వుత్తం. అరియధమ్మస్సాతి మగ్గఫలధమ్మస్స, నవవిధస్సాపి వా లోకుత్తరధమ్మస్స. అనుధమ్మభూతన్తి అధిగమాయ అనురూపధమ్మభూతం. అనుచ్ఛవికపటిపదన్తి చ తమేవ విపస్సనాధమ్మమాహ, చబ్బిధా విసుద్ధియో వా. అనుధమ్మన్తి తస్సా యథావుత్తపటిపదాయ అనురూపం అభిసల్లేఖితం అప్పిచ్చతాదిధమ్మం. చరణసీలాతి సమాదాయ పవత్తనసీలా. అను మగ్గఫలధమ్మో ఏతిస్సాతి వా అనుధమ్మా, వుట్టానగామినివిపస్సనా, తస్సా చరణసీలా. అత్తనో ఆచరియవాదన్తి అత్తనో ఆచరియస్స సమ్మాసమ్మద్ధస్స వాదం. సదేవకస్స లోకస్స ఆచారసిక్ఖాపనేన ఆచరియో, భగవా. తస్స వాదో, చతుసచ్చదేసనా.

అచిక్ఖిస్సన్తీతి ఆదితో కథేస్సన్తి, అత్తనా ఉగ్గహితనియామేన పరే ఉగ్గణ్ఠాపేస్సన్తీతి అత్తో. దేసేస్సన్తీతి వాచేస్సన్తి, పాళిం సమ్మా పబోధేస్సన్తీతి అత్తో. పజ్ఞాపేస్సన్తీతి పజానాపేస్సన్తి, సజ్ఞాపేస్సన్తీతి అత్తో. పట్టపేస్సన్తీతి పకారేహి రపేస్సన్తి, పకాసేస్సన్తీతి అత్తో. వివరిస్సన్తీతి వివటం కరిస్సన్తి. విభజిస్సన్తీతి విభత్తం కరిస్సన్తి. ఉత్తానిం కరిస్సన్తీతి అనుత్తానం

గమ్మిరం ఉత్తానం పాకటం కరిస్సన్తి. సహ ధమ్మేనాతి ఏత్త ధమ్మ-సద్ధో కారణపరియాయో “హేతుమ్మి జాణం ధమ్మపటిసమ్మిదా”తిఆదీసు (విభ. ౨౭౦) వియాతి ఆహ “సహేతుకేన సకారణేన వచనేనా”తి. సప్పాటిహారియన్తి సనిస్సరణం , యథా పరవాదం భజ్జీత్వా సకవాదో పతిట్టహతి, ఏవం హేతుదాహరణేహి యథాధిగతమత్తం సమ్మాదేత్వా ధమ్మం కథేస్సన్తి. తేనాహ “నియ్యానికం కత్వా ధమ్మం దేసేస్సన్తీ”తి, నవవిధం లోకుత్తరధమ్మం పబోధేస్సన్తీతి అత్తో. ఏత్త చ “పజ్జాపేస్సన్తీ”తిఆదీహి ధహి పదేహి ధ అత్తపదాని దస్సితాని, ఆదితో పన ద్వీహి పదేహి ధ బ్యజ్జానపదాని. ఏత్తావతా తేపిటకం బుద్ధవచనం సంవణ్ణనానయేన సఙ్గహేత్వా దస్సితం హోతి. వుత్తజ్ఞోతం నేత్తియం “ద్వాదసపదాని సుత్తం, తం సబ్బం బ్యజ్జానన్చ అత్తో చా”తి (నేత్తి. సజ్ఞారే).

సిక్ఖత్తయసఙ్గహితన్తి అధిసీలసిక్ఖాదిసిక్ఖత్తయసఙ్గహణం. సకలం సాసనబ్రహ్మచరియన్తి అనవసేసం సత్థుసాసనభూతం సేట్టచరియం. సమిద్ధన్తి సమ్మదేవ వడ్డితం. యూనస్సాదవసేనాతి తేహి తేహి భిక్షూహి సమధిగతరూనసుఖవసేన. వుద్ధిప్పత్తన్తి ఉళారపణీతభావగమనేన సబ్బసో పరివుద్ధిం ఉపగతం. సబ్బపాలిపుల్లం వియ అభిజ్ఞాసమ్మత్తివసేన అభిజ్ఞాసమ్మదాహి సాసనాభివుద్ధియా మత్తకప్పత్తితో. పతిట్టితవసేనాతి పతిట్టానవసేన, పతిట్టప్పత్తియాతి అత్తో. పటివేధవసేన బహుసో జనస్స హితన్తి బాహుజఙ్గాం. తేనాహ “బహుజనాభిసమయవసేనా”తి. పుథు పుథులం భూతం జాతం, పుథు వా పుథుత్తం భూతం పత్తన్తి పుథుభూతం. తేనాహ “సబ్బాకార...పే.... పత్త”న్తి. సుట్టు పకాసీతన్తి సుట్టు సమ్మదేవ ఆదికల్యాణాదిభావేన పవేదితం.

ఆయుసజ్ఞారటస్సజ్జనవణ్ణనా

౧౬౯. సతిం సూపట్టితం కత్వాతి అయం కాయాదివిభాగో అత్తభావసఙ్గాతో దుక్ఖభారో మయా ఏత్తకం కాలం వహితో, ఇదాని పన న వహితబ్బో, ఏతస్స అవహనత్తం చిరతరం కాలం అరియమగ్గసమ్మారో సమ్మతో, స్వాయం అరియమగ్గో పటివిద్ధో, యతో ఇమే కాయాదయో అసుభాదితో సమ్మదేవ పరిజ్ఞాతా, చతుబ్బిధమ్మి సమ్మాసతిం యథాతథం విసయే సుట్టు ఉపట్టితం కత్వా. జాణేన పరిచ్ఛిన్దిత్వాతి యస్మా ఇమస్స అత్తభావసఙ్గాతస్స దుక్ఖభారస్స వహనే పయోజనభూతం అత్తహితం తావ మహాబోధిమూలే ఏవ పరిసమాపితం, పరహితం పన బుద్ధవేనేయ్యవినయనం పరిసమాపితబ్బం, తం ఇదాని మాసత్తయేనేవ పరిసమాపనం పాపుణీస్సతి, తస్మా అభాసి “విసాఖపుణ్ణమాయం పరినిబ్బాయిస్సామీ”తి, ఏవం బుద్ధజాణేన పరిచ్ఛిన్దిత్వా సబ్బభాగేన నిచ్ఛయం కత్వా. ఆయుసజ్ఞారం విస్సజ్జీతి ఆయుసో జీవితస్స అభిసజ్ఞారకం ఫలసమాపత్తిధమ్మం “న సమాపజ్జిస్సామీ”తి విస్సజ్జి తంవిస్సజ్జనేనేవ తేన అభిసజ్జరియమానం జీవితసజ్ఞారం “నప్పవత్తేస్సామీ”తి విస్సజ్జి. తేనాహ “తత్థా”తిఆది. రానమహంతతాయపి పవత్తిఆకారమహంతతాయపి మహంతో పథవీకమ్మో. తత్త రానమహంతతాయ భూమిచాలస్స మహత్తం దస్సేతుం “తదా కిర...పే.... కమ్మిత్థా”తి వుత్తం. సా పన జాతిక్ఖేత్తభూతా దససహస్సీ లోకధాతు ఏవ, న యా కాచి, యా మహాభినీహరమహాజాతిఆదీసుపి కమ్మిత్త. తదాపి తత్తికాయ ఏవ కమ్మనే కిం కారణం ? జాతిక్ఖేత్తభావేన తస్సేవ ఆదితో పరిగ్గహస్స కతత్తా. పరిగ్గహకరణం చస్స ధమ్మతావసేన వేదితబ్బం. తథా హి పురిమబుద్ధానమ్మి తావతకమేవ జాతిక్ఖేత్తం అహోసి. తథా హి వుత్తం “దససహస్సీ లోకధాతూ, నిస్సద్ధా హోన్తి నిరాకులా...పే.... మహాసముద్ధో ఆభుజతి, దససహస్సీ పకమ్మతీ”తి చ ఆది (బు. వం. ౮౪-౯౧). ఉదకపరియంతం కత్వా ధప్పకారపవేధనేన అవీతరాగే భింసేతీతి భింసనో, సో ఏవ భింసనకోతి ఆహ “భయజనకో”తి. దేవభేరియోతి దేవదున్దుభిసద్దస్స పరియాయవచనమత్తం. న చేత్త కాచి భేరి “దేవదున్దుభీ”తి అధిప్పేతా,

అధ ఖో ఉప్పాతభావేన లబ్ధమానో ఆకాసగతో నిర్హోససద్దో. తేనాహ “దేవో”తిఆది. దేవోతి మేఘా. తస్య హి అచ్చభావేన ఆకాసస్య వస్సాభావేన సుక్ష్మగజ్జితసంజ్ఞితే సద్దే నిచ్చరన్తే దేవదున్దుభిసమజ్ఞా. తేనాహ “దేవో సుక్ష్మగజ్జితం గజ్జీ”తి.

పీతివేగవిస్సత్తన్తి “ఏవం చిరతరం కాలం వహితో అయం అత్తభావసంజ్ఞితో దుక్ఖభారో, ఇదాని న చిరస్సేవ నిష్ఠిపిస్సతీ”తి సంజ్ఞాతసోమనస్సో భగవా సభావేనేవ పీతివేగవిస్సత్తం ఉదానం ఉదానేసి. ఏవం పన ఉదానేన్తేన అయమ్పి అత్తో సాధితో హోతీతి దస్సనత్తం అట్టకథాయం “కస్మా”తిఆది వుత్తం.

తులీయతీతి తులన్తి తుల-సద్దో కమ్మసాధనోతి దస్సేతుం “తులీత”న్తి వుత్తం. అప్పానుభావతాయ పరిచ్ఛిన్నం. తథా హి తం పరితో ఖణ్డితభావేన “పరిత్త”న్తి వుచ్చతి. పటిపక్ఖవిక్ఖమ్భనతో దీఘసంతానతాయ, విపులఫలతాయ చ న తులం న పరిచ్ఛిన్నం. యేహి కారణేహి పుట్టే అవిసేసతో మహగ్గతం “అతుల”న్తి వుత్తం, తాని కారణాని రూపావచరతో ఆరుప్పస్స సాతిసయాని విజ్ఞన్తీతి “అరూపావచరం అతుల”న్తి వుత్తం, ఇతరశ్చ “తుల”న్తి, అప్పవిపాకం తీసుపి కమ్మేసు యం తనువిపాకం హీనం, తం తులం. బహువిపాకన్తి యం మహవిపాకం పణీతం, తం అతులం. యం పనేత్థ మజ్జిమం, తం హీనం, ఉక్కట్టన్తి ద్వీధా భిద్దిత్వా ద్వీసు భాగేసు పక్ఖిపితబ్బం. హీనత్తికవణ్ణనాయం వుత్తనయేనేవ అప్పబహువిపాకతం నిర్ధారేత్వా తస్య వసేన తులాతులభావో వేదితబ్బో. సమ్భవతి ఏతస్మాతి సమ్భవోతి ఆహ “సమ్భవస్స హేతుభూత”న్తి. నియకజ్జత్తరతోతి ససంతానధమ్మేసు విపస్సనావసేన, గోచరాసేవనాయ చ నిరతో. సవిపాకం సమానం పవత్తివిపాకమత్తదాయకమ్మం సవిపాకత్తేన సమ్భవం. న చ తం కామాదిభవాభిసంజ్ఞారకన్తి తతో విసేసనత్తం “సమ్భవ”న్తి వత్వా “భవసంజ్ఞార”న్తి వుత్తం. ఓస్సజ్జీతి అరియమగ్గేన అవస్సజ్జి. కవచం వియ అత్తభావం పరియోనన్దిత్వా రితం అత్తని సమ్మాతత్తా అత్తసమ్భవం కిలేసశ్చ అభిన్దీతి కిలేసభేదసహభావికమ్మాస్సజ్జనం దస్సేన్తో తదుభయస్స కారణం అవోచ “అజ్జత్తరతో సమాహితో”తి.

తీరేన్తోతి “ఉప్పాదో భయం, అనుప్పాదో ఖేమ”న్తిఆదినా వీమంసన్తో. “తులేన్తో తీరేన్తో”తిఆదినా సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం విత్థారతో దస్సేతుం “పశ్చాక్షన్ధా”తి ఆదిం వత్వా భవసంజ్ఞారస్స అవస్సజ్జనాకారం సరూపతో దస్సేసి. “ఏవ”న్తిఆదినా పన ఉదానవణ్ణనాయం ఆదితో వుత్తమత్తం నిగమనవసేన దస్సేసి.

మహాభూమిచాలవణ్ణనా

౧౭౧. యన్తి కరణే వా అధికరణే వా పచ్చత్తవచనన్తి అధిప్పాయేన ఆహ “యేన సమయేన, యస్మిం వా సమయే”తి. ఉక్లేపకవాతాతి ఉదకసన్ధారకవాతం ఉపచ్ఛిన్దిత్వా రితత్థానతో ఖేపకవాతా. “సట్టి...పీ... బహల”న్తి ఇదం తస్య వాతస్స ఉబ్బేధప్పమాణమేవ గహేత్వా వుత్తం, ఆయామవిత్థారతో పన దససహస్సచక్కవాళప్పమాణమ్పి ఉదకసన్ధారకవాతం ఉపచ్ఛిన్దతియేవ. ఆకాసేతి పుట్టే వాతేన పతిట్టితోకాసే. పున వాతోతి ఉక్లేపకవాతే తథాకత్వా విగతే ఉదకసన్ధారకవాతో పున ఆబన్దిత్వా గజ్జాతి యథా తం ఉదకం న భస్సతి, ఏవం ఉత్థమ్మేన్తం ఆబన్ధనవితానవసేన బన్దిత్వా గజ్జాతి. తతో ఉదకం ఉగ్గచ్ఛతీతి తతో ఆబన్దిత్వా గహణతో తేన వాతేన ఉత్థమ్మితం ఉదకం ఉగ్గచ్ఛతి ఉపరి గచ్ఛతి. హోతియేవాతి అన్తరన్తరా హోతియేవ. బహలభావేనాతి మహాపథవియా మహాన్తభావేన. సకలా హి మహాపథవీ తదా ఓగ్గచ్ఛతి, ఉగ్గచ్ఛతి చ, తస్మా కమ్మనం న పశ్చాయతి.

ఇజ్జనస్సాతి ఇచ్చితత్తసిజ్జనస్స. అనుభవితబ్బస్స ఇస్సరియసమ్మత్తిఆదికస్స. పరిత్తాతి పటిలద్ధమత్తా నాతిసుభావితా. తథా చ భావనా బలవతీ న హోతీతి ఆహ “దుబ్బలా”తి. సజ్ఞాసీసన హి భావనా వుత్తా. అప్పమాణాతి పగుణా సుభావితా. సా హి ధిరా దళ్లతరా హోతీతి ఆహ “బలవా”తి. “పరిత్తా పథవీసజ్ఞా, అప్పమాణా ఆపోసజ్ఞా”తి దేసనామత్తమేవ, ఆపోసజ్ఞాయ పన సుభావితాయ పథవీకమ్పా సుఖేనేవ ఇజ్జతీతి అయమేత్త అధిప్పాయో వేదితబ్బో. సంవేజేన్తో దిబ్బసమ్మత్తియా పమత్తం సక్కం దేవరాజానం. వీమంసంతో వా తావదేవ సమధిగతం అత్తనో ఇద్దిబలం. మహామోగ్గల్లానత్థేరస్స పాసాదకమ్పనం పాకటన్తి తం అనామసిత్వా సజ్జరక్ఖితసామణేరస్స పాసాదకమ్పనం దస్సేతుం “సో కిరాయస్మా”తిఆది వుత్తం. పూతిమిస్సో గంతో ఏతస్సాతి పూతిగంతో, తేన పూతిగంతేవ అధిగతమాతుకుచ్చిసమ్భవం వియ గంతేవ సీసేన, అతివియ దారకో ఏవాతి అత్తో.

ఆచరియన్తి ఆచరియూపదేసం. ఇద్ధాభిసజ్ఞారో నామ ఇద్ధివిధప్పటిపక్ఖాదీభావేన ఇచ్చితబ్బో, సో చ ఉపాయే కోసల్లస్స అత్తనా న సమ్మా ఉగ్గహితత్తా న తావ సిక్ఖితోతి ఆహ “అసిక్ఖిత్వావ యుద్ధం పవిట్తోసీ”తి. “పిలవన్త”న్తి ఇమినా సకలమేవ పాసాదవత్తుం ఉదకం కత్వా అధిట్టాతబ్బపాసాదోవ తత్త పిలవతీతి దస్సేతి. అధిట్టానక్కమం పన ఉపమాయ దస్సేన్తో “తాత...పి.... జానాహీ”తి ఆహ. తత్త కపల్లకపూవన్తి ఆసితకపూవం, తం పచన్తా కపాలే పరమం కిఞ్చి పిట్టం రపేత్వా అనుక్కమేన వడ్డేత్వా అన్తన్తేన పరిచ్చిన్తన్తి పూవం సమన్తతో పరిచ్చిన్తం కత్వా రపేన్తి, ఏవం “ఆపోకసిణవసేన ‘పాసాదేన పతిట్టితట్టానం ఉదకం హోతూ’తి అధిట్టహన్తో సమన్తతో పాసాదస్స యావ పరియన్తా యథా ఉదకం హోతి, తథా అధిట్టాతబ్బ”న్తి ఉపమాయ ఉపదిసతి.

మహాపదానే వుత్తమేవాతి “ధమ్మతా ఏసా, భిక్ఖవే, యదా బోధిసత్తో తుసితా కాయా చవిత్వా మాతుకుచ్చిం ఓక్కమతీ”తి (దీ. ని. ౨.౧౮) వత్వా “అయఞ్చ దససహస్సీ లోకధాతు సజ్కమ్మతి సమ్మకమ్మతి సమ్మవేధతీ”తి (దీ. ని. ౨.౧౮), తథా “ధమ్మతా ఏసా, భిక్ఖవే, యదా బోధిసత్తో మాతుకుచ్చిమ్మా నిక్ఖమతీ”తి (దీ. ని. ౨.౩౦) వత్వా “అయఞ్చ దససహస్సీ లోకధాతు సజ్కమ్మతి సమ్మకమ్మతి సమ్మవేధతీ”తి (దీ. ని. ౨.౩౨) చ మహాబోధిసత్తస్స గబ్భోక్కన్తియం, అభిజాతియఞ్చ ధమ్మతావసేన మహాపదానేపథవీకమ్పస్స వుత్తత్తా ఇతరేసుపి చతూసు రానేసు పథవీకమ్పా ధమ్మతావసేనేవాతి మహాపదానేఅత్తతో వుత్తం ఏవాతి అధిప్పాయో.

ఇదాని నేసం పథవీకమ్పనం కారణతో, పవత్తిఆకారతో చ విభాగం దస్సేతుం “ఇతి ఇమేసూ”తిఆది వుత్తం. ధాతుకోపేనాతి ఉక్ఖేపకధాతుసజ్ఞాతాయ వాయోధాతుయా పకోపేన. ఇద్ధానుభావేనాతి ఇాణిద్ధియా వా కమ్మవిపాకజిద్ధియా వా పభావేన, తేజేనాతి అత్తో. పుజ్జాతేజేనాతి పుజ్జానుభావేన, మహాబోధిసత్తస్స పుజ్జాబలేనాతి అత్తో. ఇాణతేజేనాతి పటివేధఇాణానుభావేన. సాధుకారదానవసేనాతి యథా అనఞ్జసాధారణేన పటివేధఇాణానుభావేన అభిహతా మహాపథవీ అభిసమ్పాధియం అకమ్పిత్త, ఏవం అనఞ్జసాధారణేన దేసనాఇాణానుభావేన అభిహతా మహాపథవీ అకమ్పిత్త, తం పనస్సా సాధుకారదానం వియ హోతీతి “సాధుకారదానవసేనా”తి వుత్తం.

యేన పన భగవా అసీతిఅనుబ్యజ్జనపటిమణ్ణితద్వత్తింసమహాపురిసలక్ఖణ- (దీ. ని. ౨.౩౩; ౩.౧౯౮; మ. ని. ౨.౩౮౫) విచిత్రరూపకాయో సబ్బాకారపరిసుద్ధసీలక్ఖన్దాదిగుణరతనసమిద్ధిధమ్మకాయో పుజ్జామహత్తథామమహత్తయసమహాఇద్ధిమహత్తపజ్జామహత్తానం పరముక్కుంసగతో అసమో అసమసమో

అప్పటిపుగ్గలో అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో అత్తనో అత్తభావసజ్ఞోతం ఖన్ధపఞ్చకం కప్పం వా కప్పావసేసం వా రపేతుం సమత్తోపి సజ్ఞతథమ్మం పటిజిగుచ్చనాకారప్పవత్తేన జాణవిసేసేన తిణాయపి అమజ్ఞమానో ఆయుసజ్ఞారోస్సజ్ఞనవిధినా నిరపేక్షో ఓస్సజ్ఞి. తదనుభావాభిహతా మహాపథవీ ఆయుసజ్ఞారోస్సజ్ఞనే అకమ్పిత్త, తం పనస్సా కారుజ్ఞసభావసణ్ఠితా వియ హోతీతి వుత్తం “కారుజ్ఞసభావేనా”తి . యస్మా భగవా పరినిబ్బానసమయే చతువీసతికోటిసతసహస్ససజ్ఞ్యా సమాపత్తియో సమాపజ్ఞి అన్తరన్తరా ఫలసమాపత్తిసమాపజ్ఞనేన, తస్స పుబ్బభాగే సాతిసయం తిక్ఖం సూరం విపస్సనాజాణఞ్చ పవత్తేసి, “యదత్థఞ్చ మయా ఏవం సుచిరకాలం అనజ్ఞసాధారణో పరముక్కుంసగతో జాణసమ్మారో సమ్మతో, అనుత్తరో చ విమోక్షో సమధిగతో, తస్స వత మే సిఖాప్పత్తఫలభూతా అచ్చన్తనిట్టా అనుపాదిసేసనిబ్బానధాతు అజ్ఞ సమిజ్ఞతీ”తి భియ్యో అతివియ సోమనస్సప్పత్తస్స భగవతో పీతివిప్పారాదిగుణవిపులతరానుభావో పరేహి అసాధారణజాణాతిసయో ఉదపాది, యస్స సమాపత్తిబలసముపట్టాహితస్స జాణాతిసయస్స ఆనుభావం సన్ధాయ ఇదం వుత్తం “ద్వేమే పిణ్డపాతా సమసమఫలా సమసమవిపాకా”తిఆది (ఉదా. ౭౦), తస్మా తస్స ఆనుభావేన సమభిహతా మహాపథవీ అకమ్పిత్త. తం పనస్సా తస్సం వేలాయం ఆరోదనాకారప్పత్తి వియ హోతీతి “అట్టమో ఆరోదనేనా”తి వుత్తం.

ఇదాని సజ్ఞేపతో వుత్తమత్తం వివరన్తో “మాతుకుచ్చిం ఓక్కమన్తే”తిఆదిమాహ. అయం పనత్తోతి “సాధుకారదానవసేనా”తిఆదినా వుత్తో అత్తో. పథవీదేవతాయ వసేనాతి ఏత్త సముద్ధదేవతా వియ మహాపథవియా అధిదేవతా కిర నామ అత్తి. తాదిసే కారణే సతి తస్సా చిత్తవసేన అయం మహాపథవీ సజ్ఞమ్మతి సమ్మకమ్మతి సమ్మవేధతి, యథా వాతవలాహకదేవతానం చిత్తవసేన వాతా వాయన్తి, సీతుణ్ణఅబ్బవస్సవలాహకదేవతానం చిత్తవసేన సీతాదయో భవన్తి. తథా హి విసాఖపుణ్ణమాయం అభిసమ్మోధిఅత్తం బోధిరుక్ఖములే నిసిన్నస్స లోకనాథస్స అన్తరాయకరణత్తం ఉపట్టితం మారబలం విధమితుం -

“అచేతనాయం పథవీ, అవిజ్ఞాయ సుఖం దుఖం;

సాపి దానబలా మయ్యం, సత్తక్ఖత్తుం పకమ్మథా”తి. (చరియా. ౧.౧౨౪) -

వచనసమనన్తరం మహాపథవీ భిజ్జిత్వా సపరిసం మారం పరివత్తేసి. ఏతన్తి సాధుకారదానాది. యదిపి నత్తి అచేతనత్తా, ధమ్మతావసేన పన వుత్తనయేన సియాతి సక్కా వత్తుం. ధమ్మతా పన అత్తతో ధమ్మసభావో, సో పుజ్ఞాధమ్మస్స వా జాణధమ్మస్స వా ఆనుభావసభావోతి. తయిదం సబ్బం విచారితమేవ, ఏవఞ్చ కత్వా -

“ఇమే ధమ్మే సమ్మసతో, సభావసరసలక్ఖణే;

ధమ్మతేజేన వసుధా, దససహస్సీ పకమ్మథా”తి. (బు. వం. ౧.౧౬౬);

ఆది వచనఞ్చ సమత్థితం హోతి.

నిద్దిట్ఠనిదస్సనన్తి నిద్దిట్ఠస్స అత్తస్స నియ్యాతనం, నిగమనన్తి అత్తో. ఏత్తావతాతి పథవీకమ్మాదిఉప్పాదజననేన చేవ పథవీకమ్మస్స భగవతో హేతునిదస్సనేన చ. “అద్ధా అజ్ఞ భగవతా ఆయుసజ్ఞారో ఓస్సట్తో”తి సల్లక్ఖేసి పారిసేసజాయేన. ఏవఞ్ఞో తదా థేరో తమత్తం వీమంసేయ్య నాయం భూమికమ్పా ధాతుప్పకోపహేతుకో తస్స అపజ్ఞాయమానరూపత్తా, బాహిరకోపి ఇసి ఏవం మహానుభావో బుద్ధకాలే నత్తి, సాసనికోపి సత్తు అనారోచేత్వా ఏవం కరోన్తో నామ నత్తి, సేసానం

పశ్చాన్నం ఇదాని అసమ్భవో, ఏవం భూమికమ్నో చాయం మహాభింసనకో సలోమహానో అహోసి, తస్మా పారిసేసతో ఆహ
“అజ్ఞ భగవతా ఆయుసజ్ఞారో ఓస్సట్టోతి సల్లక్ఖేసీ”తి.

అట్టపరిసవణ్ణనా

౧౭౨. ఓకాసం అదత్వాతి “తిట్టతు భన్తే భగవా కప్ప”నిఆది (దీ. ని. ౨.౧౭౮) నయప్పవత్తాయ ధేరస్స ఆయాచనాయ
అవసరం అదత్వా. అజ్ఞానిపి అట్టకాని సమ్మిడ్డేన్తో హేతుఅట్టకతో అజ్ఞాని పరిసాభిభాయతనవిమోక్షవసేన తీణి అట్టకాని
సజ్ఞహేత్వా దస్సేన్తో “అట్ట ఖో ఇమా”తిఆదిమాహ. “ఆయస్మతో ఆనన్దస్స నోకుప్పత్తిం పరిహరన్తో విక్ఖేపం కరోన్తో”తి కేచి
సహసా భణితే బలవసోకో ఉప్పజ్జేయ్యాతి.

సమాగస్తబ్బతో, సమాగచ్ఛతీతి వా సమాగమో, పరిసా. బిమ్మిసారపముఖో సమాగమో బిమ్మిసారసమాగమో.
సేసద్వయేపి ఏసేవ నయో. బిమ్మిసార...పే... సమాగమాదిసదిసం ఖత్తియపరిసన్ని యోజనా. అజ్ఞోసు చక్కవాళేసుపి
లబ్భతేయేవ సత్థు ఖత్తియపరిసాదిఉపసజ్కమనం. ఆదితో తేహి సద్ధిం సత్థు భాసనం ఆలాపో. కథనపటికథనం సల్లాపో.
ధమ్మపసజ్ఞతా పుచ్చా పటిపుచ్చా ధమ్మసాకచ్చా. సణ్ణానం పటిచ్చ కథనం సణ్ణానపరియాయత్తా వణ్ణ-సద్దస్స “మహాన్తం
హత్థిరాజవణ్ణం అభినిమ్మినిత్వా”తిఆదీసు (సం. ని. ౧.౧౩౮) వియ. “తేస”ని పదం ఉభయపదాపేక్షం “తేసమ్మి
లక్ఖణసణ్ణానం వియ సత్థు సరీరసణ్ణానం, తేసం కేవలం పజ్ఞాయతి ఏవా”తి. నాపి ఆముక్కుమణికుణ్డలో భగవా హోతీతి
యోజనా. చిన్నస్సరాతి ద్విధాభూతస్సరా. గగ్గరస్సరాతి జజ్జరితస్సరా. భాసన్తరన్తి తేసం సత్తానం భాసతో అజ్ఞం భాసం.
వీమంసాతి చిన్తనా. “కిమత్థం...పే... దేసేతీ”తి ఇదం నను అత్తానం జానాపేత్వా ధమ్మే కథితే తేసం సాతిసయో పసాదో
హోతీతి ఇమినా అధిప్పాయేన వుత్తం? యేసం అత్తానం అజానాపేత్వావ ధమ్మే కథితే పసాదో హోతి, న జానాపేత్వా, తాదీస
సద్ధాయ సత్థా తథా కరోతి. తత్థ పయోజనమాహ “వాసనత్థాయా”తి. ఏవం సుతోపీతి ఏవం అవిజ్ఞాతదేసకో
అవిజ్ఞాతాగమనోపి సుతో ధమ్మో అత్తనో ధమ్మసుధమ్మతాయేవ అనాగతే పచ్చయో హోతి సుణన్తస్స.

“ఆనన్దా”తిఆదికో సజ్ఞీతిఅనారుళ్లో పాళిధమ్మో ఏవ తథా దస్సితో. ఏస నయో ఇతో పరేసుపి ఏవరూపేసు రానేసు.

అట్టఅభిభాయతనవణ్ణనా

౧౭౩. అభిభవతీతి అభిభు, పరికమ్మం, జ్ఞాణం వా. అభిభు ఆయతనం ఏతస్సాతి అభిభాయతనం, ఝానం.
అభిభవితబ్బం వా ఆరమ్మణసజ్ఞాతం ఆయతనం ఏతస్సాతి అభిభాయతనం. ఆరమ్మణాభిభవనతో అభిభు చ తం
ఆయతనం ఇచ్చ యోగినో సుఖవిసేసానం అధిట్టానభావతో, మనాయతనధమ్మాయతనభావతో వాతిపి ససమ్మయుత్తం
ఝానం అభిభాయతనం. తేనాహ “అభిభవనకారణానీ”తిఆది. తాని పీతి అభిభాయతనసజ్ఞతాని ఝానాని. “పుగ్గలస్స
జ్ఞాణుత్తరియతాయా”తి ఇదం ఉభయత్థాపి యోజేతబ్బం. కథం? పటిపక్ఖభావేన పచ్చనీకధమ్మే అభిభవన్తి పుగ్గలస్స
జ్ఞాణుత్తరియతాయ ఆరమ్మణాని అభిభవన్తి. జ్ఞాణబలేనేవ హి ఆరమ్మణాభిభవనం వియ పటిపక్ఖాభిభవో పీతి.

పరికమ్మవసేన అజ్ఞత్తం రూపసజ్ఞో, న అప్పనావసేన. న హి పటిభాగనిమిత్తారమ్మణా అప్పనా అజ్ఞత్తవిసయా
సమ్భవతి, తం పన అజ్ఞత్తపరికమ్మవసేన లద్ధం కసిణనిమిత్తం అవిసుద్ధమేవ హోతి, న బహిద్ధాపరికమ్మవసేన లద్ధం వియ

విసుద్ధం.

పరిత్రానీతి యథాలద్ధాని సుప్పసరావమత్తాని. తేనాహ “అవడ్డితానీ”తి. పరిత్తవసేనేవాతి వణ్ణవసేన ఆభోగే విజ్జమానేపి పరిత్తవసేనేవ ఇదం అభిభాయతనం వుత్తం. పరిత్తతా హేత్థ అభిభవనస్స కారణం. వణ్ణాభోగే సతిపి అసతిపి అభిభాయతనభావనా నామ తిక్ఖపణ్ణాస్సేవ సమ్భవతి, న ఇతరస్సాతి ఆహ “జాణుత్తరికో పుగ్గలో”తి. అభిభవిత్వా సమాపజ్జతీతి ఏత్థ అభిభవనం, సమాపజ్జనన్తా ఉపచారజ్ఞానాధిగమసమనంతరమేవ అప్పనారూనుప్పాదనన్తి ఆహ “సహ నిమిత్తుప్పాదేనేవేత్థ అప్పనం పాపేతీ”తి. సహ నిమిత్తుప్పాదేనాతి చ అప్పనాపరివాసాభావస్స లక్ఖణం వచనమేతం. యో “ఖిప్పాభిజ్ఞో”తి వుచ్చతి, తతోపి జాణుత్తరస్సేవ అభిభాయతనభావనా. ఏత్థాతి ఏతస్మిం నిమిత్తే. అప్పనం పాపేతీతి భావనం అప్పనం నేతి.

ఏత్థ చ కేచి “ఉప్పన్నే ఉపచారజ్ఞానే తం ఆరబ్బ యే హేటిమన్నేన ద్వే తయో జవనవారా పవత్తన్తి, తే ఉపచారజ్ఞానపక్ఖికా ఏవ, తదనంతరన్తా భవజ్ఞపరివాసేన, ఉపచారాసేవనాయ చ వినా అప్పనా హోతి, సహ నిమిత్తుప్పాదేనేవ అప్పనం పాపేతీ”తి వదన్తి, తం తేసం మతిమత్తం. న హి పరివాసితపరికమ్మేన అప్పనావారో ఇచ్ఛితో, నాపి మహగ్గతప్పమాణజ్ఞానేసు వియ ఉపచారజ్ఞానే ఏకంతతో పచ్చవేక్ఖణా ఇచ్ఛితబ్బా, తస్మా ఉపచారజ్ఞానాధిగమనతో పరం కతిపయభవజ్ఞచిత్తావసాసే అప్పనం పాపుణన్తో “సహ నిమిత్తుప్పాదేనేవేత్థ అప్పనం పాపేతీ”తి వుత్తో. సహ నిమిత్తుప్పాదేనేవాతి చ అధిప్పాయికమిదం వచనం, న నీతత్థం, అధిప్పాయో వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో, న అన్తోసమాపత్తియం తదా తథారూపస్స ఆభోగస్స అసమ్భవతో. సమాపత్తితో వుట్టితస్స ఆభోగో పుబ్బభాగభావనాయవసేన ఝానక్ఖణే పవత్తం అభిభవనాకారం గహేత్వా పవత్తోతి దట్టబ్బం. అభిధమ్మట్టకథాయం పన “ఇమినా తస్స పుబ్బాభోగో కథితో”తి (ధ. స. అట్ట. ౨౦౪) వుత్తం. అన్తోసమాపత్తియం తథా ఆభోగాభావే కస్మా “ఝానసన్ఞాయపీ”తి వుత్తన్తి ఆహ “అభిభవన...పే... అట్టి”తి.

వడ్డితప్పమాణానీతి విపులప్పమాణానీతి అట్టో, న ఏకజ్ఞలద్వజ్జలాదివసేన వడ్డిం పాపితానీతి తథా వడ్డనస్సేవేత్థ అసమ్భవతో. తేనాహ “మహన్తానీ”తి. భత్తవడ్డితకన్తి భుజ్జనభాజనం వడ్డేత్వా దిన్నభత్తం, ఏకాసనే పురిసేన భుజ్జితబ్బభత్తతో ఉపడ్డభత్తన్తి అట్టో.

రూపే సన్ఞా రూపసన్ఞా, సా అస్స అట్టితి రూపసన్ఞో, న రూపసన్ఞో అరూపసన్ఞో, సన్ఞాసీసేన ఝానం వదతి. రూపసన్ఞాయ అనుప్పాదనం ఏవేత్థ అలాభితా.

బహిద్ధావ ఉప్పన్నన్తి బహిద్ధా వత్తుస్మింయేవ ఉప్పన్నం. అభిధమ్మే పన “అజ్ఞత్తం అరూపసన్ఞో బహిద్ధా రూపాని పస్సతి పరిత్రాని సువణ్ణదుబ్బణ్ణాని...పే... అప్పమాణాని సువణ్ణదుబ్బణ్ణానీ”తి (ధ. స. ౨౨౦) ఏవం చతున్నం అభిభాయతనానం ఆగతత్తా అభిధమ్మట్టకథాయం (ధ. స. అట్ట. ౨౦౪) “కస్మా పన ‘యథా సుత్తన్తే అజ్ఞత్తం రూపసన్ఞో ఏకో బహిద్ధా రూపాని పస్సతి పరిత్రానీతిఆది వుత్తం, ఏవం అవత్వా ఇథ చతుసుపి అభిభాయతనేసు అజ్ఞత్తం అరూపసన్ఞోతావ వుత్తా’తి చోదనం కత్వా ‘అజ్ఞత్తరూపానం అనభిభవనీయతో’తి కారణం వత్వా, తత్థ వా హి ఇథ వా బహిద్ధా రూపానేవ అభిభవితబ్బాని, తస్మా తాని నియమతో వత్తబ్బానీతి తత్రాపి ఇధాపి వుత్తాని. ‘అజ్ఞత్తం రూపసన్ఞో’తి ఇదం పన సత్తు దేసనావిలాసమత్తమేవా”తి వుత్తం. ఏత్థ చ వణ్ణాభోగరహితాని, సహితాని చ సబ్బాని పరిత్రాని “పరిత్రాని

సువణ్ణదుబ్బణ్ణానీ”తి వుత్తాని, తథా అప్పమాణాని “అప్పమాణాని సువణ్ణదుబ్బణ్ణానీ”తి. అత్తి హి సో పరియాయో పరిత్తాని అభిభుయ్య తాని చే కదాచి వణ్ణవసేన ఆభుజితాని హోంతి, సువణ్ణదుబ్బణ్ణాని అభిభుయ్యతి. పరియాయకథా హి సుత్తందేసనాతి. అభిధమ్మే (ధ. స. ౨౨౨) పన నిప్పరియాయదేసనత్తా వణ్ణాభోగరహితాని విసుం వుత్తాని, తథా సహితాని. అత్తి హి ఉభయత్త అభిభవనవిసేసోతి. తథా ఇథ పరియాయదేసనత్తా విమోక్షానమ్మి అభిభవనపరియాయో అత్తితి “అజ్ఞత్తం రూపసణ్ణో”తిఆదినా పఠమదుతియఅభిభాయతనేసు పఠమవిమోక్షో, తతియచతుత్తఅభిభాయతనేసు దుతియవిమోక్షో, వణ్ణాభిభాయతనేసు తతియవిమోక్షో చ అభిభవనప్పవత్తితో సజ్గహితో. అభిధమ్మే పన నిప్పరియాయదేసనత్తా విమోక్షాభిభాయతనాని అసజ్గరతో దస్సేతుం విమోక్షే వజ్జేత్వా అభిభాయతనాని కథితాని ; సబ్బాని చ విమోక్షకిచ్చాని ఝానాని విమోక్షదేసనాయం వుత్తాని. తదేతం “అజ్ఞత్తం రూపసణ్ణో”తి ఆగతస్స అభిభాయతనద్వయస్స అభిధమ్మే అభిభాయతనేసు అవచనతో “రూపీ రూపాని పస్సతీ”తిఆదీనఞ్చ సబ్బవిమోక్షకిచ్చసాధారణవచనభావతో వవత్థానం కతంతి విజ్ఞాయతి. “అజ్ఞత్తరూపానం అనభిభవనీయతో”తి ఇదం కత్థచిపి “అజ్ఞత్తం రూపాని పస్సతీ”తి అవత్వా సబ్బత్త యం వుత్తం “బహిద్ధా రూపాని పస్సతీ”తి, తస్స కారణవచనం, తేన యం అజ్ఞోహేతుకం, తం తేన హేతునా వుత్తం. యం పన దేసనావిలాసహేతుకం అజ్ఞత్తం అరూపసణ్ణోతాయ ఏవ అభిధమ్మే (ధ. స. ౨౨౩) వచనం, న తస్స అజ్ఞం కారణం మగ్గితబ్బంతి దస్సేతి. అజ్ఞత్తరూపానం అనభిభవనీయతా చ తేసం బహిద్ధా రూపానం వియ అభూతత్తా. దేసనావిలాసో చ యథావుత్తవవత్థానవసేన వేదితబ్బో వేనేయ్యజ్ఞాసయవసేన విజ్ఞమానపరియాయకథాభావతో. “సువణ్ణదుబ్బణ్ణానీ”తి ఏతేనేవ సిద్ధత్తా న నీలాది అభిభాయతనాని వత్తబ్బానీతి చే? తం న, నీలాదీసు కతాధికారానం నీలాదిభావస్సేవ అభిభవనకారణత్తా. న హి తేసం పరిసుద్ధాపరిసుద్ధవణ్ణానం పరిత్తతా, అప్పమాణతా వా అభిభవనకారణం, అథ ఖో నీలాదిభావో ఏవాతి. ఏతేసు చ పరిత్తాదికసిణరూపేసు యం యం చరితస్స ఇమాని అభిభాయతనాని ఇజ్ఞంతి, తం దస్సేతుం “ఇమేసు పనా”తిఆది వుత్తం.

సబ్బసజ్గహకవసేనాతి సకలనీలవణ్ణనీలనిదస్సననీలనిభాసానం సాధారణవసేన. వణ్ణవసేనాతి సభావవణ్ణవసేన. నిదస్సనవసేనాతి పస్సితబ్బతావసేన చక్ఖవిజ్ఞాణాదివిజ్ఞాణవీధియా గహేతబ్బతావసేన. ఓభాసవసేనాతి సప్పభాసతాయ అవభాసనవసేన. ఉమాపుప్పంతి అతసిపుప్పం. నీలమేవ హోతి వణ్ణసజ్గరాభావతో. బారాణసిసమ్భవంతి బారాణసియం సముట్ఠితం.

ఏకచ్చస్స ఇతో బాహిరకస్స అప్పమాణం అతివిత్థారితం కసిణనిమిత్తం ఓలోకేంతస్స భయం ఉప్పజ్జేయ్య “కిం ను ఖో ఇదం సకలం లోకం అభిభవిత్వా అజ్ఞోత్థరిత్వా గణ్ఠాతీ”తి, తథాగతస్స పన తాదిసం భయం వా సారజ్ఞం వా నత్తితి అభీతభావదస్సనత్థమేవ ఆనీతాని.

అటవిమోక్షవణ్ణా

౧౭౪. ఉత్తానత్థాయేవ హేట్ఠా అత్థతో విభత్తత్తా. ఏకచ్చస్స విమోక్షోతి ఘోసోపి భయావహో వట్టాభిరతభావతో, తథాగతస్స పన విమోక్షే ఉపసమ్మజ్జ విహరతోపి తం నత్తితి అభీతభావదస్సనత్థమేవ ఆనీతాని.

ఆనందయాచనకథావణ్ణా

౧౭౮. బోధితి సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం. తజ్ఞో “చతుమగ్గజ్ఞాణపటివేధ”స్త్యేవ వుత్తం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణప్పటివేధస్స తంములకత్తా. ఏవం వుత్తభావంతి “ఆకట్టమానో ఆనంద తథాగతో కప్పం వా తిట్టేయ్యా”తి (దీ. ని. ౨.౧౬౬) ఏవం వుత్తభావం.

౧౭౯. తమ్మి ఓళారికనిమిత్తం కతం తస్స మారేన పరియుట్టితచేతనో న పటివిద్ధం న సల్లక్ఖితం.

౧౮౩. ఆదికేహీతి ఏవమాదీహి మిత్తామచ్చసుహజ్ఞాహి. పియాయితబ్బతో పియేహి. మనవడ్డనతో మనాపేహి. జాతియాతి జాతిఅనురూపగమనేన. నానాభావో విసుంభావో అసమ్మద్ధభావో. మరణేన వినాభావోతి చుతియా తేనత్తభావేన అపునరావత్తనతో విప్పయోగో. భవేన అజ్ఞాథాభావోతి భవంతరగ్గహణేన పురిమాకారతో అజ్ఞాకారతా “కామావచరసత్తో రూపావచరో హోతి”తిఆదినా, తజ్ఞాపి “మనుస్సో దేవో హోతి”తిఆదినాపి యోజేతబ్బో. కుతేత్త లబ్భాతి కుతో కుహిం కిస్సిం నామ రానే ఏత్త ఏతస్మిం ఖింతప్పవత్తే “యం తం జాతం...పే... మా పలుట్టి”తి లద్ధం సక్కా. న సక్కా ఏవ తాదిసస్స కారణస్స అభావతోతి ఆహ “నేతం రానం విజ్ఞతీ”తి. ఏవం అచ్చరియబ్బుతధమ్మం తథాగతస్సాపి సరీరం, కిమజ్ఞం పన అజ్ఞోసంతి అధిప్పాయో. “పచ్చావమిస్సతీ”తి నేతం రానం విజ్ఞతీ సతిం సూపట్టితం కత్వా జ్ఞాణేన పరిచ్చిన్దిత్వా ఆయుసజ్ఞారానం ఓస్సట్టత్తా, బుద్ధకిచ్చస్స చ పరియోసాపితత్తా. న హేత్త మాసత్తయతో పరం బుద్ధవేనేయ్యా లబ్భంతీతి.

౧౮౪. సాసనస్స చిరట్టితి నామ ససమ్భారేహి అరియమగ్గధమ్మేహి కేవలేహీతి ఆహ “సబ్బం లోకియలోకుత్తరవసేనేవ కథిత”ంతి లోకియాహి సీలసమాధిపజ్ఞాహి వినా లోకుత్తరధమ్మసమధిగమస్స అసమ్మవతో.

తతియభాణవారవణ్ణనా నిట్టితా.

నాగాపలోకితవణ్ణనా

౧౮౬. నాగాపలోకితంతి నాగస్స వియ అపలోకితం, హత్థినాగస్స అపలోకనసదిసం అపలోకనంతి అత్తో. ఆహచ్చాతి పుసిత్వా. అజ్ఞాసకలగ్గాని వియాతి అజ్ఞాసకాని వియ అజ్ఞామజ్ఞాస్మిం లగ్గాని ఆసత్తాని హుత్వా రితాని. ఏకాబద్ధానీతి అజ్ఞామజ్ఞాం ఏకతో ఆబద్ధాని. తస్మాతి గీవట్ఠీనం ఏకగ్గనానం వియ ఏకాబద్ధభావేన, న కేవలం గీవట్ఠీనంయేవ, అథ ఖో సబ్బానిపి తాని బుద్ధానం రపేత్వా బాహుసన్నిఆదికా ద్వాదస మహాసన్నియో, అజ్ఞలిసన్నియో చ ఇతరసన్నిసు ఏకాబద్ధాని హుత్వా రితాని, యతో నేసం పకతిహత్థీనం కోటిసహస్సబలప్పమాణం కాయబలం హోతి. వేసాలినగరాభిముఖం అకాసి కణ్ఠకపరివత్తనే వియ కపిలనగరాభిముఖం. యది ఏవం కథం తం నాగాపలోకితం నామ జాతం? తదజ్ఞాసయం ఉపాదాయ. భగవా హి నాగాపలోకితవసేనేవ అపలోకేతుకామో జాతో, పుజ్జానుభావేన పనస్స పతిట్టితట్టానం పరివత్తి, తేన తం “నాగాపలోకితం” త్వేవ వుచ్చతి.

“ఇదం పచ్చిమకం ఆనంద తథాగతస్స వేసాలియా దస్సన”ంతి నయిదం వేసాలియా అపలోకనస్స కారణవచనం అనేకంతికత్తా, భూతకథనమత్తం పనేతం. మగ్గసోధనవసేన తం దస్సేత్వా అజ్ఞాదేవేత్త అపలోకనకారణం దస్సేతుకామో “నను చా”తిఆదిమాహ. తం తం సబ్బం పచ్చిమదస్సనమేవ అనుక్కమేన కుసినారం గత్వా పరినిబ్బాతుకామతాయ తతో తతో నిక్ఖంతత్తా. “అనచ్చరియత్తా”తి ఇమినా యథావుత్తం అనేకంతికత్తం పరిహరతి, తయిదం సోధనమత్తం. ఇదం పనేత్త అవిపరీతం కారణంతి దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. న హి భగవా సాపేక్షో వేసాలిం అపలోకేసి, “ఇదం పన మే గమనం

అపునరాగమన”ని దస్సనముఖేన బహుజనహితాయ బహుజనసుఖాయ లోకానుకమ్పాయ అపలోకేసి. తేనాహ “అపిచ వేసారిరాజానో”తిఆది.

అన్తకరోతి సకలవట్టదుక్తస్స సకసన్తానే, పరసన్తానే చ వినాసకరో అభావకరో.

బుద్ధచక్కుధమ్మచక్కుదిబ్బచక్కుమంసచక్కుసమన్తచక్కుసఙ్ఖాతేహి పఞ్చహి చక్ఖాహి చక్కుమా. సవాసనానం కిలేసానం సముచ్చిన్నత్తా సాతిసయం కిలేసపరినిబ్బానేన పరినిబ్బుతో.

చతుమహాపదేసవణ్ణనా

౧౮౭. మహాఓకాసేతి మహాన్తే ఓకాసే. మహాన్తాని ధమ్మస్స పతిట్టాపనట్టానాని. యేసు పతిట్టాపితో ధమ్మో నిచ్చీయతి అసన్దేహతో, కాని పన తాని? ఆగమనవిసిట్టాని సుత్తోతరణాదీని. దుతియవికప్పే అపదిసన్తీతి అపదేసా, “సమ్ముఖా మేతం ఆవుసో భగవతో సుత”నిఆదినా కేనచి ఆభతస్స “ధమ్మో”తి వినిచ్చిననే కారణం. కిం పన తన్తి? తస్స యథాభతస్స సుత్తోతరణాది ఏవ. యది ఏవం కథం చత్తారోతి? యస్మా ధమ్మస్స ద్వే సమ్మరాయా సత్థా, సావకా చ, తేసు చ సావకా సఙ్ఖగణపుగ్గలవసేన తివిధా , ఏవం “తుమ్హాకం మయా యం ధమ్మో పటిగ్గహితో”తి అపదిసితబ్బానం భేదేన చత్తారో. తేనాహ “సమ్ముఖా మే తం ఆవుసో భగవతో సుత”నిఆది. తథా చ వుత్తం నేత్తియం “చత్తారో మహాపదేసా బుద్ధాపదేసో సఙ్ఖాపదేసో సమ్మహులత్థేరాపదేసో ఏకత్థేరాపదేసో. ఇమే చత్తారో మహాపదేసా”తి (నేత్తి. ౧౮) బుద్ధో అపదేసో ఏతస్సాతి బుద్ధాపదేసో. ఏస నయో సేసేసుపి. తేనాహ “బుద్ధాదయో...పే.... మహాకారణానీ”తి.

౧౮౮. నేవ అభినన్దితబ్బన్తి న సమ్మటిచ్చితబ్బం. గథస్స సమ్మటిచ్చనం నామ సవనన్తి ఆహ “న సోతబ్బ”ని. పదబ్యజ్జనానీతి పదాని చ బ్యజ్జనాని చ, అత్థపదాని, బ్యజ్జనపదాని చాతి అత్థో. పజ్జతి అత్థో ఏతేహితి పదాని, అక్ఖరాదీని బ్యజ్జనపదాని. పజ్జితబ్బతో పదాని, సమ్మోసనాదీని అత్థపదాని. అత్థకథాయంపన “పదసఙ్ఖాతాని బ్యజ్జనానీ”తి బ్యజ్జనపదానేవ వుత్తానీ”తి కేచి, తం న, అత్థం బ్యజ్జోన్తీతి బ్యజ్జనాని, బ్యజ్జనపదాని, తేహి బ్యజ్జితబ్బతో బ్యజ్జనాని, అత్థపదానీతి ఉభయసంకహతో. ఇమస్మిం తానేతి తేనాభతసుత్తస్స ఇమస్మిం పదేసే. పాళి వుత్తాతి కేవలో పాళిధమ్మో పవత్తో. అత్తో వుత్తోతి పాళియా అత్తో పవత్తో నిద్దిట్తో. అనుసన్ధి కథితోతి యథారద్ధదేసనాయ, ఉపరి దేసనాయ చ అనుసన్ధానం కథితం సమ్మన్దో కథితో . పుబ్బాపరం కథితన్తి పుట్టేనాపరం అవిరుజ్జనఞ్చోవ విసేసాధానఞ్చ కథితం పకాసితం. ఏవం పాళిధమ్మాదీని సమ్మదేవ సల్లక్ఖేత్వా గహణం సాధుకం ఉగ్గహణన్తి ఆహ “సుట్టు గహేత్వా”తి. సుత్తే ఓతారేతబ్బానీతి ఇాణేన సుత్తే ఓగాహేత్వా తారేతబ్బాని, తం పన ఓగాహేత్వా తరణం తత్థ ఓతరణం అనుప్పవేసనం హోతీతి వుత్తం “సుత్తే ఓతారేతబ్బానీ”తి. సంసన్దేత్వా దస్సనం సన్దస్సనన్తి ఆహ “వినయే సంసన్దేతబ్బానీ”తి.

కిం పన తం సుత్తం, కో వా వినయోతి విచారణాయ ఆచరియానం మతిభేదముఖేన తమత్థం దస్సేతుం “ఏత్థ చా”తిఆది వుత్తం. వినయోతి విభజ్గపారమాహ. సో హి మాతికాసఙ్ఖేతస్స సుత్తస్స అత్థసూచనతో “సుత్త”ని వత్తబ్బతం అరహతి. వివిధనయత్తా, విసిట్టనయత్తా చ వినయో, ఖన్ధకపారో. ఏవన్తి ఏవం సుత్తవినయేసు పరిగ్గయ్యమానేసు వినయపిటకమ్మి న పరియాదీయతి పరివారపాళియా అసంకహితత్తా. సుత్తన్తాభిధమ్మపిటకాని వా సుత్తం అత్థసూచనాదిఅత్థసమ్మవతో. ఏవమ్మీతి “సుత్తన్తాభిధమ్మపిటకాని సుత్తం, వినయపిటకం వినయో”తి ఏవం సుత్తవినయవిభాగే వుచ్చమానేపి. న తావ పరియాదీయన్తీతి న తావ అనవసేసతో పరిగ్గయ్యన్తి, కస్మాతి ఆహ

“అసుత్తనామకశ్లో”తిఆది. యస్మా “సుత్త”న్తి ఇమం నామం అనారోపిత్వా సగ్గీతమ్పి జాతకాదిబుద్ధవచనం అత్తి, తస్మా వుత్తనయేన తీణి పిటకాని న పరియాదిణ్ణానీతి. సుత్తనిపాతఉదానఇతివుత్తకాదీని దీఘనికాయాదయో వియ సుత్తనామం ఆరోపిత్వా అసగ్గీతానీతి అధిష్పాయే పనేత్థ జాతకాదీహి సద్ధిం తానిపి గహితాని. బుద్ధవంసచరియాపిటకానం పనేత్థ అగ్గహణే కారణం మగ్గితబ్బం, కిం వా తేన మగ్గనేన? సబ్బోపాయం వణ్ణనానయో థేరవాదం దస్సనముఖేన పటిక్ఖిత్తో ఏవాతి.

అత్తీతి కిం అత్తి, అసుత్తనామకం బుద్ధవచనం నత్తి ఏవాతి దస్సేతి. తథా హి నిదానవణ్ణనాయం (దీ. ని. టీ. ౧.పరమమహాసగ్గీతకథావణ్ణనా; సారత్థ. టీ. ౧.పరమమహాసగ్గీతకథావణ్ణనా) అష్టేహి వుత్తం “సుత్తన్తి సామజ్ఞావిధి, వీససవిధయో పరే”తి. తం సబ్బం పటిక్ఖిపిత్వా “సుత్తన్తి వినయో”తిఆదినా వుత్తం సంవణ్ణనానాయం “నాయమత్తో ఇథాధిష్పేతో”తి పటిసోధేత్వా. వినేతి ఏతేన కిలేసేతి వినయో, కిలేసవినయనూపాయో, సో ఏవ చ నం కరోతీతి కారణన్తి ఆహ “వినయో పన కారణ”న్తి.

ధమ్మేతి పరియత్తిధమ్మే. సరాగాయాతి సరాగభావాయ కామరాగభవరాగపరిబ్రూహనాయ. సజ్ఞోగాయాతి భవసంయోజనాయ. ఆచయాయాతి వట్టస్స వడ్డనత్థాయ. మహిచ్ఛతాయాతి మహిచ్ఛభావాయ. అసన్తుట్టియాతి అసన్తుట్టిభావాయ. సజ్ఞణికాయాతి కిలేససజ్ఞణగణసజ్ఞణవిహారాయ. కోసజ్ఞాయాతి కుసీతభావాయ. దుబ్భరతాయాతి దుష్పోసతాయ. విరాగాయాతి సకలవట్టతో విరజ్జనత్థాయ. వినజ్ఞోగాయాతి కామభవాదీహి వినయముజ్జనత్థాయ. అపచయాయాతి సబ్బస్సాపి వట్టస్స అపచయనాయ, నిబ్బానాయాతి అత్తో. అప్పిచ్ఛతాయాతి పచ్చయప్పిచ్ఛతాదివసేన సబ్బసో ఇచ్ఛాపగమాయ. సన్తుట్టియాతి ద్వాదసవిధసన్తుట్టిభావాయ. పవివేకాయాతి పవివిత్తభావాయ, కాయవివేకాదితదజ్ఞవివేకాదివివేకసిద్ధియా. వీరియారమ్భాయాతి కాయకస్స చేవ, చేతసికస్స చ వీరియస్స పగ్గహణత్థాయ. సుభరతాయాతి సుఖపోసనత్థాయ. ఏవం యో పరియత్తిధమ్మో ఉగ్గహణధారణపరిపుచ్ఛామనసీకారవసేన యోనిసో పటిపజ్జన్తస్స సరాగాదిభావపరివజ్జనస్స కారణం హుత్వా విరాగాదిభావాయ సంవత్తతి, ఏకంసతో ఏసో ధమ్మో. ఏసో వినయో, సమ్మదేవ అపాయాదీసు అపతనవసేన ధారణతో, కిలేసానం వినయనతో, సత్థు సమ్మాసమ్మద్ధస్స ఓవాదానుసిట్టిభావతో ఏతం సత్థుసాసనన్తి ధారేయ్యాసి జానేయ్యాసి, అవబుజ్జేయ్యాసీతి అత్తో. చతుసచ్చస్స సూచనం సుత్తన్తి ఆహ “సుత్తేతి తేపిటకే బుద్ధవచనే”తి. తేపిటకశ్చో బుద్ధవచనం సచ్చవినిముత్తం నత్తి. రాగాదివినయనకారణం తథాగతేన సుత్తపదేన పకాసితన్తి ఆహ “వినయేతి ఏతస్మిం రాగాదివినయకారణే”తి.

సుత్తే ఓసరణశ్చోత్త తేపిటకే బుద్ధవచనే పరియాపన్నతావసేనేవ వేదితబ్బం, న అజ్ఞాధాతి ఆహ “సుత్తపటిపాటియా కత్థచి అనాగన్త్యా”తి. ఛల్లిం ఉట్టపేత్వాతి అరోగస్స మహతో రుక్ఖస్స తిట్టతో ఉపక్కమేన ఛల్లియా సకలికాయ, పపటికాయ వా ఉట్టపనం వియ అరోగస్స సాసనధమ్మస్స తిట్టతో బృజ్జనమత్తేన తప్పరియాపన్నం వియ హుత్వా ఛల్లిసదిసం పుబ్బాపరవిరుద్ధతాదిదోసం ఉట్టపేత్వా పరిదీపేత్వా, తాదిసాని పన ఏకంసతో గుళ్ళవేస్సన్తరాదిపరియాపన్నాని హోన్తీతి ఆహ “గుళ్ళవేస్సన్తర...పే....పజ్ఞాయన్తీతి అత్తో”తి . రాగాదివినయేతి రాగాదీనం వినయనత్థే. తదాకారతాయ న పజ్ఞాయమానాని న దిస్సమానాని ఛడ్డేతబ్బాని వజ్జితబ్బాని న గహేతబ్బాని. సబ్బత్థాతి సబ్బవారేసు.

ఇమస్మిం పన రానేతి ఇమస్మిం మహాపదేసనిద్దేసట్టానే. “సుత్తే చత్తారో మహాపదేసా”తిఆదినా వుత్తమ్మి అవుత్తేన సద్ధిం గహేత్వా పకిణ్ణకకథాయ మాతికం ఉద్ధిసతి. ఇాతుం ఇచ్చితో అత్తో పఞ్ఠో, తస్స విస్సజ్జనాని పఞ్ఠాబ్యాకరణాని, అత్తసూచనాదిఅత్తేన సుత్తం, పాళి, తం సుత్తం అనులోమేతి అనుకూలేతీతి సుత్తానులోమం, మహాపదేసో. ఆచరియా వదన్తి సంవణ్ణేన్తి పాళిం ఏతేనాతి ఆచరియవాదో అట్టకథా. తస్స తస్స ధేరస్స అత్తనో ఏవ మతి అధిప్పాయోతి అత్తనోమతి. ధమ్మవినిచ్చయే పత్తేతి ధమ్మే వినిచ్చినితబ్బే ఉపట్టితే. ఇమేతి అనన్తరం వుత్తా చత్తారో మహాపదేసా. పమీయతి ధమ్మో పరిచ్చిజ్జతి వినిచ్చీయతి ఏతేనాతి పమాణం. తేనాహ “యం ఏత్థ సమేతీ”తిఆది. ఇతరన్తి మహాపదేసేసు అసమేన్తం. పున ఇతరన్తి అకప్పీయం అనులోమేన్తం కప్పీయం పటిబాహన్తం సన్ధాయాహ.

ఏకంసేనేవ బ్యాకాతబ్బో విస్సజ్జేతబ్బోతి ఏకంసబ్యాకరణీయో. విభజ్జాతి పుచ్చితమత్థం అవధారణాదిభేదేన విభజిత్వా. పటిపుచ్చాతి పుచ్చన్తం పుగ్గలం పటిపుచ్చిత్వా. రపనీయోతి తిధాపి అవిస్సజ్జనీయత్తా రపనీయో బ్యాకరణం అకత్వా రపేతబ్బో. “చక్కుం అనిచ్చ”న్తి పఞ్ఠో ఉత్తరపదావధారణం సన్ధాయ “ఏకంసేనేవ బ్యాకాతబ్బ”న్తి వుత్తం నిచ్చతాయ లేసస్సాపి తత్థ అభావతో. పురిమపదావధారణే పన విభజ్జబ్యాకరణీయతా చక్కునోతేసు విసేసత్తసామజ్జత్తానం అసాధారణభావతో. ద్విన్నం తేసం సదిసతాచోదనా పటిపుచ్చనముఖేనేవ బ్యాకరణీయా పటిక్ఖేపవసేన, అనుజ్ఞాతవసేన చ విస్సజ్జిత్తబ్బతోతి ఆహ “యథా చక్కు, తథా సోతం...పే.... అయం పటిపుచ్చాబ్యాకరణీయో పఞ్ఠో”తి. తం జీవం తం సరీరన్తి జీవసరీరానం అనజ్ఞాతాపఞ్ఠో. యస్స యేన అనజ్ఞాతాచోదితా, సో ఏవ పరమత్థతో నుపలబ్ధతీతి వజ్ఞాతనయస్స మత్తేయ్యతాకిత్తనసదిసోతి అబ్యాకాతబ్బతాయ రపనీయో వుత్తోతి. ఇమాని చత్తారి పఞ్ఠాబ్యాకరణాని పమాణం తేనేవ నయేన తేసం పఞ్ఠానం బ్యాకాతబ్బతో.

వినయమహాపదేసో కప్పీయానులోమవిధానతో నిప్పరియాయతో అనులోమకప్పీయం నామ, మహాపదేసభావేన పన తంసదిసతాయ సుత్తన్తమహాపదేసేసుపి “అనులోమకప్పీయ”న్తి అయం అట్టకథావోహరో. యదిపి తత్థ తత్థ భగవతా పవత్తితపకిణ్ణకదేసనావ అట్టకథా, సా పన ధమ్మసజ్ఞాహకేహి పరమం తీణి పిటకాని సజ్ఞాయిత్యా తస్స అత్తవణ్ణనానురూపేనేవ వాచనామగ్గం ఆరోపితత్తా “ఆచరియవాదో”తి వుచ్చతి ఆచరియా వదన్తి సంవణ్ణేన్తి పాళిం ఏతేనాతి. తేనాహ “ఆచరియవాదో నామ అట్టకథా”తి. తిస్సో సజ్ఞీతియో ఆరుఱ్ఱో ఏవ చ బుద్ధవచనస్స అత్తసంవణ్ణనాభూతో కథామగ్గో మహిన్దత్థేరేన తమ్మపణ్ణిదీపం ఆభతో పచ్చా తమ్మపణ్ణియేహి మహాధేరేహి సీహళభాసాయ రపితో నికాయన్తరలద్ధిసక్కరపరిహరణత్థం. అత్తనోమతి నామ ధేరవాదో. నయగ్గాహేనాతి సుత్తాదితో లబ్ధమాననయగ్గహణేన. అనుబుద్ధియాతి సుత్తాదీనియేవ అనుగతబుద్ధియా. అత్తనో పటిభానన్తి అత్తనో ఏవ తస్స అత్తస్స వుత్తనయేన ఉపట్టానం, యథాఉపట్టితా అత్థా ఏవ తథా వుత్తా. సమేన్తమేవ గహేతబ్బన్తి యథా సుత్తేన సంసన్ధతి, ఏవం మహాపదేసతో అత్థా ఉద్ధరితబ్బాతి దస్సేతి. పమాదపారవసేన ఆచరియవాదస్స కదాచి పాళియా అసంసన్ధనాపి సియా, సో న గహేతబ్బోతి దస్సేన్తో ఆహ “ఆచరియవాదోపి సుత్తేన సమేన్తోయేవ గహేతబ్బో”తి. సబ్బదుబ్బలా పుగ్గలస్స సయం పటిభానభావతో. తథా చ సాపి గహేతబ్బా, కీదిసీ? సుత్తేన సమేన్తా యేవాతి యోజనా. తాసూతి తీసు సజ్ఞీతీసు. “ఆగతమేవ పమాణ”న్తి ఇమినా మహాకస్సపాదీహి సజ్ఞీతమేవ “సుత్త”న్తి ఇధాధిప్పేతన్తి తదజ్ఞాస్స సుత్తభావమేవ పటిక్ఖిపతి. తదత్థా ఏవ హి తిస్సో సజ్ఞీతియో. తత్థాతి గారయ్యసుత్తే. న చేవ సుత్తే ఓసరన్తి, న చ వినయే సన్దిస్సన్తీతి వేదితబ్బాని తస్స అసుత్తభావతో తేన “అనులోమకప్పీయం సుత్తేన సమేన్తమేవ గహేతబ్బ”న్తి వుత్తం ఏవత్థం నిగమనవసేన నిదస్సేతి. సబ్బత్థ “న ఇతర”న్తి వచనం తత్థ తత్థ గహితావధారణఫలదస్సనం దట్టబ్బం.

కమ్మారపుత్తమన్దవత్తువణ్ణనా

౧౮౯. సూకరమద్దవన్తి వనవరాహస్స ముదుమంసం. యస్మా చున్తో అరియసావకో సోతాపన్నో, అణ్ణో చ భగవతో, భిక్షుసంఘస్స చ ఆహారం పటియాదేన్తా అనవజ్జమేవ పటియాదేన్తి, తస్మా వుత్తం “పవత్తమంస”న్తి. తం కిరాలి “నాతితరుణస్సా”తిఆదినా వుత్తవిసేసం. తథా హి తం “ముదు చేవ సినిద్ధజ్ఞా”తి వుత్తం. ముదుమంసభావతో హి అభిసంఘరణవిసేసేన చ “మద్దవ”న్తి వుత్తం. ఓజం పక్ఖిపింసు “అయం భగవతో పచ్చిమకో ఆహారో”తి పుణ్ణావిసేసాపేక్షాయ, తం పన తథాపక్ఖిత్తదిట్టోజతాయ గరుతరం జాతం.

అణ్ణో యం దుజ్జీరం, తం అజానన్తా “కస్సచి అదత్వా వినాసిత”న్తి ఉపవదేయ్యున్తి పరూపవాదమోచనత్థం భగవా “నాహం త”న్తిఆదినా సీహనాదం నదతి.

౧౯౦. కథం పనాయం సీహనాదో నను తం భగవతోపి సమ్మాపరిణామం న గతన్తి? నయిదం ఏవం దట్టబ్బం, యస్మా “సమ్మదేవ తం భగవతో పరిణామం గత”న్తి వత్తుం అరహతి తప్పచ్చయా ఉప్పన్నస్స వికారస్స అభావతో, అణ్ణాపచ్చయస్స చ వికారస్స ముదుభావం ఆపాదితత్తా. తేనాహ “న పన భుత్తప్పచ్చయా”తిఆది. న హి భగవా, అణ్ణో వా పన ఖీణాసవా నవవేదనుప్పాదనవసేన ఆహారం పరిభుజ్జన్తి అట్టఙ్గసమన్నాగతమేవ కత్వా ఆహారస్స ఉపభుజ్జనతో. యది ఏవం కస్మా పాళియం “భత్తం భుత్తావిస్స ఖరో ఆబాధో ఉప్పజ్జీ”తిఆది వుత్తం? తం భోజనుత్తరకాలం ఉప్పన్నత్తా వుత్తం. “న పన భుత్తప్పచ్చయా”తి వుత్తో వాయమత్తో అట్టకథాయం. కతుపచితస్స లద్ధోకాసస్స కమ్మస్స వసేన బలవతిపి రోగే ఉప్పన్నే గరుసినిద్ధభోజనప్పచ్చయా వేదనానిగ్గహో జాతో, తేనాహ “యది హి”తిఆది. పత్తితట్టానేతి ఇచ్చితట్టానే, ఇచ్చా చస్స తత్త గత్వా వినేతబ్బవేనేయ్యాపేక్షా దట్టబ్బా. గాథాయమ్మి “సుత”న్తి ఇమినా సుతమత్తం, పరేసం వచనమత్తమేతం, న పన భోజనప్పచ్చయా ఆబాధం ఘోసి ధీరోతి దస్సేతి.

పాసీయాహరణవణ్ణనా

౧౯౧. పసన్నభావేన ఉదకస్స అచ్చభావో వేదితబ్బోతి ఆహ “అచ్చోదకాతి పసన్నోదకా”తి. సాదురసత్తా సాతతాలి ఆహ “మధురోదకా”తి. తనుకమేవ సలిలం విసేసతో సీతలం, న బహలన్తి ఆహ “తనుసీతలసలిలా”తి. నిక్కద్దమాతి సేతభావస్స కారణమాహ. పఙ్కుచిక్ఖల్లాదివసేన హి ఉదకస్స వివణ్ణతా, సభావతో పన తం సేతవణ్ణం ఏవాలి.

పుక్కుసమల్లపుత్తవత్తువణ్ణనా

౧౯౨. ధురవాతేతి పటిముఖవాతే. దీఘపిఙ్గలోతి దీఘా హుత్వా పిఙ్గలచక్ఖుకో. పిఙ్గలక్ఖికో హి సో “ఆళారో”తి పణ్ణాయిత్థ. ఏవరూపన్తి దక్ఖతి కరిస్సతి భవిస్సతితి ఈదిసం. ఈదిసేసూతి యత్ర యంచాలి ఏవరూపనిపాతసద్దయుత్తట్టానేసు.

౧౯౩. విచరన్తియో మేఘగబ్బతో నిచ్చరన్తియో వియ హోన్తీతి వుత్తం “నిచ్చరన్తీసూతి విచరన్తీసూ”తి. నవవిధాయాలి నవప్పకారాయ. నవసు హి పకారేసు ఏకవిధాపి అసని తప్పరియాపన్నతాయ “నవవిధా” త్వేవ వుచ్చతి. ఈదిసీ హి ఏసా రుళ్లి అట్టవిమోక్షపత్తిపి సమణ్ణా వియ. అసణ్ణం కరోతి, యో తస్సా సద్దేన , తేజసా చ అఙ్ఘోత్థటో. ఏకం చక్కున్తి ఏకం

మణ్డలం. సజ్కారం తీరేస్తే పరిచ్ఛిజ్జంతి వియ దస్సేతి సతేరా. గగ్గరాయమానాతి గగ్గరాతిసద్దం కరోస్తే, అనురవదస్సనజ్జోతం. కపిసీసాతి కపిసీసాకారవతి. మచ్చవిలోలికాతి ఉదకే పరిప్పన్దమానమచ్చో వియ విలుళితాకారా. కుక్కుటసదిసాతి పసారితపక్ఖకుక్కుటాకారా. నగ్గలస్స కస్సనకాలే కస్సకానం హత్తేన గహేతబ్బట్టానే మణికా హోతి, తం ఉపాదాయ నగ్గలం “దణ్డమణికా”తి వుచ్చతి, తస్మా దణ్డమణికాకారా దణ్డమణికా. తేనాహ “నగ్గలసదిసా”తి. దేవే వస్సంతేపి సజ్జోతిభూతతాయ ఉదకేన అతేమేతబ్బతో మహాసని “సుక్ఖాసనీ”తి వుత్తా. తేనాహ “పతితట్టానం సముద్ధాటేతి”తి.

భుసాగారకేతి భుసమయే అగారకే. తత్థ కిర మహంతం పలాలపుజ్జం అబ్బంతరతో పలాలం నిక్కడ్డిత్వా సాలాసదిసం పబ్బజితానం వసనయోగ్గట్టానం కతం, తదా భగవా తత్థ వసి, తం పన ఖలమణ్డలం సాలాసదిసన్తి ఆహ “ఖలసాలాయ”న్తి. ఏత్థాతి హేతుమ్మి భుమ్మవచనన్తి ఆహ “ఏతస్మిం కారణే”తి, అసనిపాతేన ఛన్నం జనానం హతకారణేతి అత్థో. సో త్వం భన్తేతి అయమేవ వా పారో.

౧౯౪. సిజ్జీ నామ కిర ఉత్తమం అతివియ పభస్సరం బుద్ధానం ఛవివణ్ణోభాసం దేవలోకతో ఆగతసువణ్ణం. తేనేవాహ “సిజ్జీసువణ్ణవణ్ణ”న్తి. “కిం పన థేరో తం గణ్ఠీ”తి సయమేవ పుచ్చం సముట్టాపేత్వా తత్థ కారణం దస్సంతో “కిఞ్చాపీ”తిఆదిమాహ. తేనేవ కారణేనాతి ఉపట్టాకట్టానస్స మత్థకప్పత్తి, పరేసం వచనోకాసపచ్చేదనం, తేన వత్తేన సత్తు పూజనం, సత్తు అజ్ఞాసయానువత్తనన్తి ఇమినా తేనేవ యథావుత్తేన చతుబ్బిధేన కారణేన.

౧౯౫. థేరో చ తావదేవ తం సిజ్జీవణ్ణం మట్టదుస్సం భగవతో ఉపనామేసి “పటిగ్గణ్ణతు మే భన్తే భగవా ఇమం మట్టదుస్సం, తం మమస్స దీఘరత్తం హితాయ సుఖాయ”తి. పటిగ్గహేసి భగవా, పటిగ్గహేత్వావ నం పరిభుజ్జో . తేన వుత్తం “భగవాపి తతో ఏకం నివాసేసి, ఏకం పారుపీ”తి. తావదేవ కిర తం భిక్షూ ఓవట్టికరణమత్తేన తున్నకమ్మం నిట్టాపేత్వా థేరస్స ఉపనేసుం, థేరో భగవతో ఉపనామేసి. హతచ్చికం వియాతి పటిహతప్పభం, వియ-సద్దో నిపాతమత్తం. భగవతో హి సరీరప్పభాహి అభిభుయ్యమానా తస్స వత్తయుగస్స పభస్సరతా నాహోసి. అన్తన్తేనేవాతి అన్తో అన్తో ఏవ, అబ్బంతరతో ఏవాతి అత్థో. తేనాహ “బహిపనస్స పభా నత్థీ”తి.

“పసన్నరూపం సముట్టాపేతి”తి ఏతేనేతస్స ఆహారస్స భుత్తప్పచ్చయా న సో రోగోతి అయమత్తో దీపితో. ద్వీసు కాలేసు ఏవం హోతి ద్వీన్నం నిబ్బానధాతూనం సమధిగమసమయభావతో. ఉపవత్తనే అన్తరేన యమకసాలానన్తి ఏత్థ వత్తబ్బం పరతో ఆగమిస్సతి.

౧౯౬. సబ్బం సువణ్ణవణ్ణమేవ అహోసి అతివియ పరిసుద్ధాయ పభస్సరాయ ఏకగ్గనాయ భగవతో సరీరప్పభాయ నిరన్తరం అభిభూతత్తా.

ధమ్మేతి పరియత్తిధమ్మే. పవత్తాతి పావచనభావేన దేసేతా. పురతోవ నిసేది ఓవాదప్పటికరణభావతో.

౧౯౭. దానానిసంససజ్ఞాతా లాభాతి వణ్ణదానబలదానాదిభేదా దానస్స ఆనిసంససజ్ఞాతా దిట్టధమ్మికా, సమ్మరాయికా చ లాభా ఇచ్చితబ్బా. తే అలాభాతి తే సబ్బే తుయ్హం అలాభా, లాభా ఏవ న హోన్తి. దిట్టేవ ధమ్మే పచ్చక్ఖభూతే ఇమస్మింయేవ అత్తభావే భవా దిట్టధమ్మికా. సమ్మరేతబ్బతో పేచ్చ గన్తబ్బతో “సమ్మరాయో”తి లద్ధనామే పరలోకే భవా సమ్మరాయికా. దిట్టధమ్మికా చ సమ్మరాయికా చ దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికా. దానానిసంససజ్ఞాతా లాభాతి

దానానిసంసభూతా లాభా. సబ్బధా సమమేవ హుత్వా సమం ఫలం ఏతేసం న ఏకదేసేనాతి సమసమఫలా. పిణ్డపాతాతి తబ్బిసయం దానమయం పుణ్ణమాహ.

యది ఖేత్తవసేన నేసం సమఫలతా అధిప్పేతా, సతిపి ఏకసంతానభావే పుథుజ్జనఅరహంతభావసిద్ధం నను తేసం ఖేత్తం విసిట్టన్తి దస్సేతుం “నను చా”తిఆదిమాహ. పరినిబ్బానసమతాయాతి కిలేసపరినిబ్బానఖన్ధపరినిబ్బానభావేన పరినిబ్బానసమతాయ. “పరిభుజ్జేత్వా పరినిబ్బుతో”తి ఏతేన యథా పణీతపిణ్డపాతపరిభోగాపత్తమ్మితరూపకాయసన్నిస్సయో ధమ్మకాయో సుఖేనేవ కిలేసే పరిచ్ఛజి, భోజనసప్పాయసంసిద్ధియా ఏవం సుఖేనేవ ఖన్ధే పరిచ్ఛజీతి ఏవం కిలేసపరిచ్ఛాగస్స, ఖన్ధపరిచ్ఛాగస్స చ సుఖసిద్ధినిమిత్తతాయ ఉభిన్నం పిణ్డపాతానం సమఫలతా జోతితా. “పిణ్డపాతసీసేన చ పిణ్డపాతదానం జోతిత”న్తి వుత్తో వాయమత్తో. యథా హి సుజాతాయ “ఇమం ఆహారం నిస్సాయ మయ్థం దేవతాయ వణ్ణసుఖబలాదిగుణా సమ్మదేవ సమ్మజ్జేయు”న్తి ఉళారో అజ్ఞాసయో తదా అహోసి, ఏవం చున్దస్సపి కమ్మారపుత్తస్స “ఇమం ఆహారం నిస్సాయ భగవతో వణ్ణసుఖబలాదిగుణా సమ్మదేవ సమ్మజ్జేయు”న్తి ఉళారో అజ్ఞాసయోతి ఏవమ్మి నేసం ఉభిన్నం సమఫలతా వేదితబ్బా. సతిపి చతువీసతికోటిసతసహస్ససమాపత్తిసం దేవసికం వళజ్జనసమాపత్తిభావే యథా పన అభిసమ్మజ్జనదివసే అభినవవిపస్సనం పట్టపేన్తో రూపసత్తకాది (విసుద్ధి. టీ. ౨.౭౦౭ విత్థారో) వసేన చుద్దసహాకారేహి సన్నేత్వా మహావిపస్సనాముఖేన తా సమాపత్తియో సమాపజ్జి, ఏవం పరినిబ్బానదివసేపి సబ్బా తా సమాపజ్జీతి ఏవం సమాపత్తిసమతాయపి తేసం సమఫలతా. చున్దస్స తావ అనుస్సరణం ఉళారతరం హోతు భగవతో దిన్నభావేన అజ్ఞాధత్తాభావతో, సుజాతాయ పన కథం దేవతాయ దిన్నన్తి? ఏవంసజ్జేభావతోతి ఆహ “సుజాతా చా”తిఆది. అపరభాగేతి అభిసమ్మోధితో అపరభాగే. పున అపరభాగేతి పరినిబ్బానతో పరతో. ధమ్మసీసన్తి ధమ్మానం మత్తకభూతం నిబ్బానం. మే గహితన్తి మమ వసేన గహితం. తేనాహ “మయ్థం కిరా”తిఆది.

అధిపతిభావో ఆధిపతేయ్యన్తి ఆహ “జేట్టభావసంవత్తనియక”న్తి.

సంవరేతి సీలసంవరే. వేరన్తి పాణాతిపాతాదిపశ్చాద్విధం వేరం. తజ్జో వేరిధమ్మభావతో, వేరహేతుతాయ చ “వేర”న్తి వుచ్ఛతి. కోసల్లం వుచ్ఛతి ఇాణం, తేన యుత్తో కుసలోతి ఆహ “కుసలో పన ఇాణసమ్మన్నో”తి. ఇాణసమ్మదా నామ ఇాణపారిపూరీ, సా చ అగ్గమగ్గవసేన వేదితబ్బా, అగ్గమగ్గో చ నిరవసేసతో కిలేసే పజహతీతి ఆహ “అరియమగ్గేన...పే.... జహతీ”తి. ఇమం పాపకం జహిత్యాతి దాసేన తావ లోభమచ్చరియాదిపాపకం, సీలేన పాణాతిపాతాదిపాపకం జహిత్యా తదగ్గవసేన పహాయ తతో సమధవిపస్సనాధమ్మేహి విక్ఖమ్భనవసేన, తతో మగ్గపటిపాటియా సముచ్ఛేదవసేన అనవసేసం పాపకం పహాయ. తథా పహీనత్తా ఏవ రాగాదీనం ఖయా కిలేసనిబ్బానేన సబ్బసో కిలేసవూపసమేన నిబ్బుతో పరినిబ్బుతోతి సఉపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా దేసనాయ కూటం గణ్ణన్తో “ఇతి చున్దస్స...పే.... సమ్మస్సమానో ఉదానం ఉదానేసీ”తి.

చతుత్థభాణవారవణ్ణనా నిట్టితా.

యమకసాలవణ్ణనా

౧౯౮. ఏవం తం కుసినారాయం హోతి యథా అనురాధపురస్స ధూపారామో దక్షిణపచ్చిమదిసాయం, ఏవం తం ఉయ్యానం కుసినారాయ దక్షిణపచ్చిమదిసాయం హోతి. తస్మాతి యస్మా నగరం పవిసితుకామా ఉయ్యానతో ఉపేచ్చ వత్తన్తి గచ్చన్తి ఏతేనాతి “ఉపవత్తన”న్తి వుచ్చతి, తం సాలపన్తిభావేన రితం సాలవనం. అన్తరేనాతి వేమజ్ఞే. తస్స కిర మజ్ఞాకస్సాతి తత్త పజ్ఞాపీయమానస్స తస్స మజ్ఞాకస్స. తత్తాపి...పే... ఏకో పాదభాగస్స, తస్మా “అన్తరేన యమకసాలాన”న్తి వుత్తం. సంసిబ్బిత్యాతి అజ్ఞామజ్ఞాఆసత్తవిటపసాఖతాయ సంసిబ్బిత్యా వియ. “రితసాఖా”తిపి వుత్తం అట్టకథాయం. యం పన పాళియం “ఉత్తరసీసకం మజ్ఞాకం పజ్ఞాపీహీ”తి వుత్తం, తం పచ్చిమదస్సనం దట్టుం ఆగతానం దేవతానం దట్టుం యోగ్యతావసేన వుత్తం. కేచి పన “ఉత్తరదిసావిలోకనముఖం పుబ్బదిసాసీసకం కత్వా మజ్ఞాకం పజ్ఞాపీహీతి అత్తో”తి వదన్తి, తం తేసం మతిమత్తం.

ఏతే నాగానముత్తమాతి ఏతే గోత్తతో గోచరిఆదినామకా హత్థినాగేసు బలేన సేట్టతమా. మజ్ఞిమట్టకథాయం (మ. ని. అట్ట. ౧.౧౪౮) పన కేచి హత్థినో ఇతో అజ్ఞాథా ఆగతా, సో పన నేసం నామముత్తకతో భేదో దట్టబ్బో.

పరిభుత్తకాలతో పట్టాయ...పే.... పరిక్ఖయం గతం, “న పన పరిభుత్తప్పచ్చయా”తి హేట్టా వుత్తనయేనేవ అత్తో దట్టబ్బో. చక్ఖవారేతి ఉమియం. కతోకాసస్స కమ్మస్స వసేన యథాసముట్టితో రోగో ఆరోగ్యం అభిమద్ధతీతి కత్వా ఏతమత్తం దస్సేన్తో “వియా”తి వుత్తం. యస్మా భగవా హేట్టా వుత్తనయేన కప్పం, కప్పావసేసం వా రాతుం సమత్తో ఏవ, తత్తకం కాలం రాసే పయోజనాభావతో ఆయుసజ్ఞారే ఓస్సజ్జిత్యా తాదిసస్స కమ్మస్స ఓకాసం అదాసి, తస్మా ఏతమత్తం దస్సేన్తో “వియా”తిపి వత్తుం యుజ్జతియేవ.

కుసలం కాతబ్బం మజ్ఞోస్సన్తి “ఏవం మహప్పలం, ఏవం మహానిసంసం, మహానుభావజ్ఞా తం కుసల”న్తి.

ఏకస్సాపి సత్తస్స వట్టదుక్ఖవూపసమో బుద్ధానం గరుతరో హుత్వా ఉపట్టాతి అతిదుల్లభభావతో, తస్మా “అపరమ్మి పస్సతీ”తిఆది వుత్తం, స్వాయమత్తో మాగణ్ణీయసుత్తేన (సు. ని. ౮౪౧) దీపేతబ్బో.

తతియం పన కారణం సత్తానం ఉప్పజ్జనకఅనత్తపరిహరణన్తి తం దస్సేన్తో పున “అపరమ్మి పస్సతీ”తిఆదిమాహ.

సీహసేయ్యన్తి. ఏత్త సయనం సేయ్యా, సీహస్స వియ సేయ్యా సీహసేయ్యా, తం సీహసేయ్యం. అథ వా సీహసేయ్యన్తి సేట్టసేయ్యం, యదిదం అత్తద్వయం పరతో ఆగమిస్సతి.

“వామేన పస్సేన సేన్తీ”తి ఏవం వుత్తా కామభోగిసేయ్యా, దక్షిణపస్సేన సయానో నామ నత్తి దక్షిణహత్తస్స సరీరగ్గహణాదియోగక్ఖమతో, పురిసవసేన చేతం వుత్తం.

ఏకేన పస్సేన సయితుం న సక్కోన్తి దుక్ఖప్పత్తితో.

అయం సీహసేయ్యాతి అయం ఏవం వుత్తా సీహసేయ్యా. “తేజస్సదత్తా”తి ఇమినా సీహస్స అభీరుభావం దస్సేతి. భీరుకా హి సేసమిగా అత్తనో ఆసయం పవిసిత్వా సన్తాసపుబ్బకం యథా తథా సయన్తి, సీహో పన అభీరుభావతో సతోకారీ భిక్కు వియ సతిం ఉపట్టాపేత్వావ సయతి. తేనాహ “పురిమపాదే”తిఆది. దక్షిణే పురిమపాదే వామస్స పురిమపాదస్స

రసనవసేన ద్వే పురిమపాదే ఏకస్మిం తానే రపేత్వా. పచ్చిమపాదేతి ద్వే పచ్చిమపాదే. వుత్తనయేనేవ ఇధాపి ఏకస్మిం తానే పాదట్టపనం వేదితబ్బం, రితోకాసనల్లక్షణం అభీరుభావేనేవ. “సీసం పన ఉక్తిపిత్యా”తిఆదినా వుత్తా సీహాకిరియా అనుత్రాసపబుజ్జనం వియ అభీరుభావసిద్ధా ధమ్మతావసేనేవాతి వేదితబ్బా. సీహవిజమ్మితవిజమ్మనం అతివేలం ఏకాకారేన రపితానం సరీరావయవానం గమనాదికిరియాసు యోగ్యభావాపాదనత్తం. తిక్ఖత్తుం సీహనాదనదనం అప్పేసక్ఖమిగజాతపరిహరణత్తం.

సేతి అబ్యావటభావేన పవత్తతి ఏత్థాతి సేయ్యా, చతుత్థజ్ఞానమేవ సేయ్యా చతుత్థజ్ఞానసేయ్యా. కిం పన తం చతుత్థజ్ఞానన్తి? ఆనాపానచతుత్థజ్ఞానం, తతో హి వుట్టహిత్యా విపస్సనం వడ్డేత్వా భగవా అనుక్యమేన అగ్గమగ్గం అధిగన్త్వా తథాగతో జాతోతి. “తయిదం పదట్టానం నామ, న సేయ్యా, తథాపి యస్మా ‘చతుత్థజ్ఞానా వుట్టహిత్యా సమనన్తరా భగవా పరినిబ్బాయీ’తి (దీ. ని. ౨.౨౧౯) వక్ఖతి, తస్మా లోకియచతుత్థజ్ఞానసమాపత్తి ఏవ తథాగతసేయ్యా”తి కేచి, ఏవం సతి పరినిబ్బానకాలికావ తథాగతసేయ్యాతి ఆపజ్జతి, న చ భగవా లోకియచతుత్థజ్ఞానసమాపజ్జనబహులో విహాసి. అగ్గఫలవసేన పవత్తం పనేత్థ చతుత్థజ్ఞానం వేదితబ్బం. తత్త యథా సత్తానం నిద్దుపగమనలక్ఖణా సేయ్యా భవజ్ఞచిత్తవసేన హోతి, సా చ నేసం పఠమజాతిసమన్వయా యేభుయ్యపుత్తికా, ఏవం భగవతో అరియజాతిసమన్వయం యేభుయ్యపుత్తికం అగ్గఫలభూతం చతుత్థజ్ఞానం “తథాగతసేయ్యా”తి వేదితబ్బం. సీహసేయ్యా నామ సేట్టసేయ్యాతి ఆహ “ఉత్తమసేయ్యా”తి.

నత్తి ఏతిస్సా ఉట్టానన్తి అనుట్టానా, సేయ్యా, తం అనుట్టానసేయ్యం. “ఇతో ఉట్టహిస్సామీ”తి మనసికారస్స అభావతో “ఉట్టానసంజ్ఞం మనసి కరిత్వా”తి న వుత్తం. ఏత్థాతి ఏతస్మిం అనుట్టానసేయ్యుపగమనే. కాయవసేన అనుట్టానం, న చిత్తవసేన, చిత్తవసేన చ అనుట్టానం నామ నిద్దుపగమనన్తి తదభావం దస్సేతుం “నిద్ధావసేనా”తిఆది వుత్తం. భవజ్ఞస్సాతి నిద్దుపగమనలక్ఖణస్స భవజ్ఞస్స.

సబ్బపాలిపుల్లాతి సబ్బత్థకమేవ వికసనవసేన పుల్లా, న ఏకదేసవికసనవసేన. తేనాహ “సబ్బే సమన్తతో పుప్పితా”తి. ఏకచ్చన్నాతి సమ్ముల్లపుప్పేహి ఏకాకారేన సబ్బత్థేవ ఛాదితా. ఉల్లోకపదుమానీతి హేట్టా ఓలోకేన్తాని వియ తిట్టనపదుమాని. మోరపిశ్శాకలాపో వియ పశ్శావణ్ణపుప్పసశ్శాదితత్తా.

నన్దపోక్ఖరణీసమ్భవానీతి నన్దపోక్ఖరణీతీరసమ్భవాని. మహాతుమ్బమత్తన్తి ఆళ్ళకమత్తం. పవిట్టానీతి ఖిత్రాని. సరీరమేవ ఓకిరన్తితి సరీరమేవ అజ్ఞోకిరన్తి.

దేవతానం ఉపకప్పనచన్దనచుట్టానీతి సట్టిపి పజ్ఞాసమ్మి యోజనాని వాయనకసేతవణ్ణచన్దనచుట్టాని. దిబ్బగన్ధజాలచుట్టానీతి దిబ్బగన్ధదిబ్బచుట్టాని. హరితాలఅజ్ఞానచుట్టాదీనిపి దిబ్బాని పరమసుగన్ధాని ఏవాతి వేదితబ్బాని. తేనేవాహ “సబ్బదిబ్బగన్ధవాసవికతియో”తి.

ఏకచక్కువాళే సన్నిపతిత్వా అన్తలిక్ఖే వజ్జన్తి మహాభినిక్ఖమనకాలే వియ. తాతి దేవతా. గన్ధమానా వాతి మాలం రచన్తియో ఏవ. అపరినిట్టితా వాతి యథాధిష్ఠాయం పరియోసితా ఏవ. హత్థేన హత్థన్తి అత్తనో హత్థేన పరస్స హత్థం. గీవాయ గీవన్తి కణ్ణగాహవసేన అత్తనో గీవాయ పరస్స గీవం. గహేత్వాతి ఆమసేత్వా. మహాయసో మహాయసోతి ఆమేడితవసేన అజ్ఞామజ్ఞం ఆలాపవచనం.

౧౯౯. మహాన్తం ఉస్సాహాన్తి తథాగతస్స పూజాసక్కారవసేన పవత్తియమానం మహాన్తం ఉస్సాహం దిస్సా.

సాయేవ పన పటిపదాతి పుబ్బభాగపటిపదా ఏవ. అనుచ్ఛవికత్తాతి అధిగన్తబ్బస్స నవవిధలోకుత్తరధమ్మస్స అనురూపత్తా.

సీలన్తి చారిత్రసీలమాహ. ఆచారపశ్శాత్తీతి చారిత్రసీలం. యావ గోత్రభుతోతి యావ గోత్రభుజాణం, తావ పవత్తేతబ్బా సమధవిపస్సనా సమ్మాపటిపదా. ఇదాని తం సమ్మాపటిపదం బృతిరేకతో, అన్వయతో చ విభావేతుం “తస్మా”తిఆది వుత్తం. జినకాళసుత్తన్తి జినమహావడ్డకినా రపితం వజ్జేతబ్బగహేతబ్బధమ్మసన్ధస్సనకాళసుత్తం సిక్ఖాపదమరియాదం, ఉపాసకోపాసికావారేసు “గన్ధపూజం మాలాపూజం కరోతీ”తి వచనం చారిత్రసీలపక్షే రపేత్వా కరణం సన్ధాయ వుత్తం, తేన భిక్కుభిక్కునీనమ్మి తథాకరణం అనుజ్ఞాతమేవాతి దట్టబ్బం.

అయశ్శోతి ధమ్మానుధమ్మపటిపదం సన్ధాయ వదతి.

ఉపవాణత్తేరవణ్ణనా

౨౦౦. అపనేసీతి రితప్పదేసతో యథా అపగచ్ఛతి, ఏవమకాసి, న పన నిబ్బచ్చి. తేనాహ “అనన్తో”తిఆది. వుత్తసదిసా వాతి సమచిత్తపరియాయదేసనాయం (అ. ని. ౨.౩౭) వుత్తసదిసా ఏవ. ఆవారేన్తోతి ఛాదేన్తో.

యస్మా కస్సపస్సబుద్ధస్స చేతియే ఆరక్ఖదేవతా అహోసి, తస్మా ధేరోవ తేజస్సదో, న అశ్శో అరహన్తోతి ఆనేత్వా యోజనా.

ఇదాని ఆగమనతో పట్టాయ తమత్థం విత్థారతో దస్సేతుం “విపస్సిమ్మి కిర సమ్మాసమ్మద్ధే”తిఆది ఆరద్ధం. “చాతుమహారాజికా దేవతా”తి ఇదం గోబలీబద్ధజాయేన గహేతబ్బం భుమ్మదేవతాదీనమ్మి తప్పరియాపన్నత్తా. తేసం మనుస్సానం.

తత్థాతి కస్సపస్స భగవతో చేతియే.

౨౦౧. అధివాసేన్తీతి రోచేన్తి.

చిన్నపాతో వియ చిన్నపాతో, తం చిన్నపాతం, భావనపుంసకనిద్దేసో యం. ఆవట్టన్తీతి అభిముఖభావేన వట్టన్తి. యత్థ పతితా, తతో కతిపయరతనట్టానం వట్టనవసేనేవ గన్త్వా పున యథాపతితమేవ రానం వట్టనవసేన ఆగచ్ఛన్తి. తేనాహ “ఆవట్టన్తియో పతితట్టానమేవ ఆగచ్ఛన్తీ”తి. వివట్టన్తీతి యత్థ పతితా, తతో వినివట్టన్తి. తేనాహ “పతితట్టానతో పరభాగం వట్టమానా గచ్ఛన్తీ”తి. పురతో వట్టనం ఆవట్టనం, ఇతరం తివిధమ్మి వివట్టనన్తి దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. దేవతా ధారేతుం న సక్కోతి ఉదకం వియ ఓసీదనతో. తేనాహ “తత్థా”తిఆది. తత్థాతి పకతిపధవియం. దేవతా ఓసీదన్తి ధాతూనం సన్ఢాసుఖుమాలభావతో. పధవియం పధవిం మాపేసున్తి పకతిపధవియం అత్తనో సరీరం ధారేతుం సమత్థం ఇద్ధానుభావేన పధవిం మాపేసుం.

కామం దోమనస్సే అసతిపి ఏకచ్ఛో రాగో హోతియేవ, రాగే పన అసతి దోమనస్సస్స అసమ్భవో ఏవాతి తదేకట్టభావతోతి ఆహ “పీతరాగాతి పహీనదోమనస్సా”తి. సిలాథమ్మసదిసా ఇట్టానిట్టేసు నిబ్బికారతాయ.

చతుసంవేజనీయట్టానవణ్ణనా

౨౦౨. అపారగజ్ఞాయాతి గజ్ఞాయ ఓరమ్భాగే. “సజ్ఞారఛడ్డకసమ్మజ్జనియో గహేత్వా”తిఆది అత్తనో అత్తనో వసనట్టానే వత్తకరణాకారదస్సనం. “ఏవం ద్వీసు కాలేసూ”తిఆది నిదస్సనత్థం పచ్చామసనం, తం హేట్టా అధిగతం.

కమ్మసాధనో సమ్భావనత్తో భావనీయ-సద్దోతి ఆహ “మనసా భావితే సమ్భావితే”తి. దుతియవికప్పే పన భావనం, వడ్డనఞ్చ పటిపక్ఖపహానతోతి ఆహ “యే వా”తిఆది.

బుద్ధాదీసు తీసు వత్థూసు పసన్నచిత్తస్స, న కమ్మఫలసద్ధామత్తేన. సా చస్స సద్ధాసమ్మదా ఏవం వేదితబ్బాతి ఫలేన హేతుం దస్సేన్తో “వత్తసమ్మన్నస్సా”తి ఆహ. సంవేగో నామ సహోత్తప్పజ్ఞాణం, అభిజాతిట్టానాదీనిపి తస్స ఉప్పత్తిహేతుని భవన్తోతి ఆహ “సంవేగజనకానీ”తి.

చేతియపూజనత్థం చారికా చేతియచారికా. సగ్గే పతిట్టహిస్సన్తియేవ బుద్ధగుణారమ్మణాయ కుసలచేతనాయ సగ్గసంవత్తనియభావతో.

ఆనన్దపుచ్చాకథావణ్ణనా

౨౦౩. ఏత్థాతి మాతుగామే. అయం ఉత్తమా పటిపత్తి, యదిదం అదస్సనం, దస్సనమూలకత్తా తప్పచ్చయానం సబ్బానత్థానం. లోభోతి కామరాగో. చిత్తచలనా పటిపత్తిఅంతరాయకరో చిత్తక్ఖోభో. మురుమురాపేత్వాతి సఅట్టికం కత్వా ఖాదనే అనురవదస్సనం. అపరిమితం కాలం దుక్ఖానుభవనం అపరిచ్ఛిన్నదుక్ఖానుభవనం. విస్సాసోతి విసంఖో ఘట్టనాభావో. ఓతారోతి తత్త చిత్తస్స అనుప్పవేసో. అసిహత్థేన వేరీపురిసేన, పిసాచేనాపి ఖాదితుకామేన. ఆసీడేతి అక్కమనాదివసేన బాధేయ్య. అస్సాతి మాతుగామస్స. పబ్బజితేహి కత్తబ్బకమ్మన్తి ఆమిసపటిగ్గహణాది పబ్బజితేహి కాతబ్బం కమ్మం. సతీతి వా కాయగతాసతి ఉపట్టాపేతబ్బా.

౨౦౪. అతన్దిబద్ధాతి అభారవహా. పేసితచిత్తాతి నిబ్బానం పతి పేసితచిత్తా.

౨౦౫. విహతేనాతి కప్పాసవిహననధనునా పబ్బజటానం విజటనవసేన హతేన. తేనాహ “సుపోథితేనా”తి, అసంక్కరణవసేన సుట్టం పోథితేనాతి అత్తో, దస్సనీయసంవేజనీయట్టానకిత్తనేన చ వసనట్టానం కథితం.

ఆనన్దఅచ్చరియధమ్మవణ్ణనా

౨౦౬. థేరం అదిస్సా ఆమన్తేసీతి తత్త అదిస్సా ఆవజ్జన్తో థేరస్స రితట్టానం, పవత్తిఞ్చ ఇత్థా ఆమన్తేసి.

కాయకమ్మస్స హితభావో హితజ్ఞాసయేన పవత్తితత్తాతి ఆహ “హితవృద్ధియా కతేనా”తి. సుఖభావో కాయకదుక్ఖాభావో, చేతసికసుఖభావో చేతసికసుఖసముట్టితత్తా చాతి వృత్తం “సుఖసోమనస్సీనేవ కతేనా”తి.

ఆవిరహోవిభాగతో అద్వయభావతో అద్వయేనాతి ఇమమత్తం దస్సేతుం “యథా”తిఆది వుత్తం. సత్తు ఖేత్రభావసమ్మత్తియా, ధేరస్స అజ్ఞాసయసమ్మత్తియా చ “ఏత్తకమిద”న్తి పమాణం గహేతుం అసక్కుణేయ్యతాయ పమాణవిరహితత్తా తస్స కమ్మస్సాతి ఆహ “చక్కువాళమ్మీ”తిఆది.

ఏవం పవత్తితేనాతి ఏవం ఓదిస్సకమేత్తాభావనాయ వసేన పవత్తితేన. వివట్టుపనిస్సయభూతం కతం ఉపచితం పుజ్ఞం ఏతేనాతి కతపుజ్ఞో, అరహత్తాధిగమాయ కతాధికారోతి అత్తో. తేనాహ “అభినీహరసమ్మన్నోసీతి దస్సేతి”తి.

౨౦౮. కత్తచి సజ్జచితం హుత్వా రితం మహాపథవిం పత్థరన్తో వియ, పటిసంహటం హుత్వా రితం ఆకాసం విత్థారేన్తో వియ, చతుసట్టాధికయోజనసతసహస్సుబ్బేధం చక్కువాళగిరిం అథో ఓసారేన్తో వియ, అట్టసట్టాధికసహస్సుయోజనసతసహస్సుబ్బేధం సినేరుం ఉక్ఖిపేన్తో వియ, సతయోజనాయామవిత్థారం మహాజమ్మం ఖన్ధే గహేత్వా చాలేన్తో వియాతి పిహ ఉపమా హి ధేరస్స గుణకథా మహస్తభావదస్సనత్తశ్చోవ అజ్ఞోసం దుక్కుటభావదస్సనత్తశ్చ ఆగతావ. ఏతేనేవ చాతి చ-సద్దేన “అహం ఏతరహి అరహం సమ్మాసమ్మద్ధో” (దీ. ని. ౨.౪), “సదేవకస్మిం లోకస్మిం నత్తి మే పటిపుగ్గలో”తి (మ. ని. ౧.౨౮౨; ౨.౩౪౧; మహావ. ౧౧; కథా. ౪౦౨; మి. ప. ౨.౧౧) చ ఏవం ఆదీనం సజ్ఞహో దట్టట్టో. బృత్తోతి ఖన్ధకోసల్లాదిసజ్ఞాతేన వేయ్యత్తియేన సమన్నాగతో. మేధావీతి మేధాసజ్ఞాతాయ సమ్మాభావితాయ పజ్ఞాయ సమన్నాగతో.

౨౦౯. పటిసన్ధారథమ్మన్తి పకతిచారిత్రవసేన వుత్తం, ఉపగతానం పన భిక్షూనం భిక్షునీనశ్చ పుచ్చావిస్సజ్జనవసేన చేవ చిత్తరుచివసేన చ యథాకాలం ధమ్మం దేసేతియేవ, ఉపాసకోపాసికానం పన ఉపనిసిన్నకథావసేన.

మహాసుదస్సనసుత్తదేసనావణ్ణనా

౨౧౦. ఖుద్దక-సద్ధో పతిరూపవాచీ, క-సద్ధో అప్పట్తోతి ఆహ “ఖుద్దకనగరకేతి నగరపతిరూపకే సమ్మాదే ఖుద్దకనగరకే”తి. ధుపరవిసాలసణ్ణానతాయ తం “ఉజ్జుగ్గలనగరక”న్తి వుత్తన్తి ఆహ “విసమనగరకే”తి. అజ్ఞోసం మహానగరానం ఏకదేసప్పమాణతాయ సాఖాసదీసే. ఏత్త చ “ఖుద్దకనగరకే”తి ఇమినా తస్స నగరస్స అప్పకభావో వుత్తో, “ఉజ్జుగ్గలనగరకే”తి ఇమినా భూమివిపత్తియా నిహీనభావో, “సాఖానగరకే”తి ఇమినా అప్పధానభావో. సారప్పత్తాతి విభవసారాదినా సారమహత్తం పత్తా.

కహాపణసకటన్తి ఏత్త “ద్వికుమ్భం సకటం. కుమ్భో పన దసమ్మణో”తి వదన్తి. ద్వే పవిసన్తితి ద్వే కహాపణసకటాని ద్వే ఆయవసేన పవిసన్తి.

సుభిక్షాతి సులభాహారా, సున్దరాహారా చ. తేనాహ “ఖజ్జభోజనమ్మన్నా”తి. సద్ధం కరోన్తేతి రవసారి నా తుట్టభావేన కోశ్చనాదం కరోన్తే. అవివిత్తాతి అసుజ్ఞా, కదాచి రథో పరమం గచ్ఛతి, తం అజ్ఞో అనుబద్ధన్తో గచ్ఛతి, కదాచి దుతియం వుత్తరథో పరమం గచ్ఛతి, ఇతరో తం అనుబద్ధతి ఏవం అజ్ఞామజ్ఞం అనుబద్ధమానా. ఏత్తాతి కుసావతీనగరే. తస్స మహస్తభావతో చేవ ఇద్ధాదిభావతో చ నిచ్చం పయోజితానేవ భేరిఆదీని తూరియాని, సమ్మ సమ్మాతి వా అజ్ఞామజ్ఞం పియాలాపసద్ధో సమ్మ-సద్ధో. కంసతాళాదిసబ్బతాళావచరసద్ధో తాళ-సద్ధో, కూటభేరి-సద్ధో కుమ్భధూణసద్ధో.

ఏవరూపా సద్దా హోన్తి కచవరాకిణ్ణవీధితాయ, అరణ్యో కన్దమూలపణ్ణాదిగ్గహణాయ, తత్త దుక్ఖజీవికతాయ చాతి
యథాక్రమం యోజేతబ్బం. ఇథ న ఏవం అహోసి దేవలోకే వియ సబ్బసో పరిపుణ్ణసమ్మత్తికతాయ.

మహాంతం కోలాహలన్తి సద్దాసమ్మన్నానం దేవతానం, ఉపాసకానశ్చ వసేన పురతో పురతో మహతీ ఉగ్గోసనా హోతి.
తత్త భగవంతం ఉద్దిస్స కతస్స విహారస్స అభావతో, భిక్కుసజ్జస్స చ మహాంతభావతో తే ఆగన్త్యా...పే... పేసేసి. పేసేన్తో చ
“కథణ్ణో నామ భగవా పచ్చిమే కాలే అత్తనో పవత్తిం అవ్హాకం నారోచేసి, నేసం దోమనస్సం మా అహోసి”తి “అజ్జ ఖో
వాసేట్టా”తిఆదినా సాసనం పేసేసి.

మల్లానం వన్దనావణ్ణనా

౨౧౧. అఘం దుక్ఖం ఆవేన్తి పకాసేన్తితి అఘావిసీ, పాకటీభూతదుక్ఖాతి ఆహ “ఉప్పన్నదుక్ఖా”తి.
ఇతిసాలోహితభావేన కులం పరివత్తతి ఏత్థాతి కులపరివత్తం. తం తంకులీనభాగేన రితో సత్తనికాయో “కులపరివత్తసో”తి
వుత్తన్తి ఆహ “కులపరివత్త”న్తి. తే పన తంతంకులపరివత్తపరిచ్చిన్నా మల్లరాజానో తస్మిం నగరే వీధిఆదిసభాగేన వసన్తితి
వుత్తం “వీధిసభాగేన చేవ రచ్చాసభాగేన చా”తి.

సుభద్దపరిబ్బాజకవత్థువణ్ణనా

౨౧౨. కజ్ఞో ఏవ కజ్ఞాధమ్మో. ఏకతో వాతి భూమిం అవిభజిత్వా సాధారణతోవ. బీజతో చ అగ్గం గహేత్వా ఆహారం
సమ్మాదేత్వా దానం బీజగ్గం. గబ్బకాలేతి గబ్బధారణతో పరం ఖీరగ్గహణకాలే. తేనాహ “గబ్బం ఫాలేత్వా ఖీరం
నిహరిత్వా”తిఆది. పుథుకకాలేతి సస్సానం నాతిపక్కే పుథుకయోగ్యఫలకాలే. లాయనగ్గన్తి పక్కస్స సస్సస్స లవనే
లవనారమ్భే దానం అదాసి. లునస్స సస్సస్స వేణివసేన బద్దిత్వా రపనం వేణికరణం. తస్స ఆరమ్భే దానం వేణగ్గం.
వేణియో పన ఏకతో కత్వా రాసికరణం కలాపో. తత్త అగ్గదానం కలాపగ్గం. కలాపతో నీహరిత్వా మద్దనే అగ్గదానం ఖలగ్గం.
మద్దితం ఓపుణిత్వా ధణ్ణస్స రాసికరణే అగ్గదానం ఖలభణ్ణగ్గం. ధణ్ణస్స ఖలతో కోట్టే పక్ఖిపనే అగ్గదానం కోట్టగ్గం. ఉద్ధరిత్వాతి
కోట్టతో ఉద్ధరిత్వా.

“నవ అగ్గదానాని అదాసీ”తి ఇమినా “కథం ను ఖో అహం సత్తు సన్తికే అగ్గతోవ ముచ్చేయ్య”న్తి అగ్గగ్గదానవసేన
వివట్టూపనిస్సయస్స కుసలస్స కతూపచితత్తా, ఇణస్స చ తథా పరిపాకం గతత్తా అగ్గధమ్మదేసనాయ తస్స భాజనభావం
దస్సేతి. తేనాహ “ఇమం అగ్గధమ్మం తస్స దేసేస్సామీ”తిఆది. ఓహీయిత్వా సజ్జోచం ఆపజ్జిత్వా.

౨౧౩. అజ్ఞాతుకామోవ న సన్దిట్టిం పరామాసీ. అబ్బజ్ఞోంసూతి సన్దేహజాతస్స పుచ్చావచనన్తి కత్వా జానింసూతి
అత్తమాహ. తేనాహ పాళియం “సబ్బేవ న అబ్బజ్ఞోంసూ”తి. నేసన్తి పూరణాదీనం. సా పటిజ్ఞాతి “కరోతో ఖో మహారాజ
కారయతో”తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౧౬౬) పటిజ్ఞాతా, సబ్బజ్ఞాపటిజ్ఞా ఏవ వా. నియ్యానికాతి సప్పాటిహారియా, తేసం వా
సిద్ధంతసజ్ఞాతా పటిజ్ఞా వట్టతో నిస్సరణట్టేన నియ్యానికాతి. సాసనస్స సమ్మత్తియా తేసం సబ్బజ్ఞాతం, తబ్విపరియాయతో చ
అసబ్బజ్ఞాతం గచ్చతీతి దట్టబ్బం. తేనాహ “తస్మా”తిఆది. అత్థాభావతోతి సుభద్దస్స సాధేతబ్బ అత్థాభావతో.
ఓకాసాభావతోతి తథా విత్థారితం కత్వా ధమ్మం దేసేతుం అవసరాభావతో. ఇదాని తమేవ ఓకాసాభావం దస్సేతుం
“పఠమయామస్మి”న్తిఆది వుత్తం.

౨౧౪. యేసం సమణభావకరానం ధమ్మానం సమ్మాదనేన సమణో, తే పన ఉక్కుట్టనిద్దేసేన అరియమగ్గధమ్మాతి చతుమగ్గసంసిద్ధియా పాళియం చత్తారో సమణా వుత్తాతి తే బాహిరసమయే సబ్బేన సబ్బం నత్తితి దస్సేన్తో “పరమో సోతాపన్నసమణో”తిఆదిమాహ. పురిమదేసనాయాతి “యస్మిం ఇహ ఖో, సుభద్ధ, ధమ్మవినయే”తిఆదినా వుత్తాయ దేసనాయ. బృతిరేకతో, అన్వయతో చ అధిప్పేతో అత్తో విభావీయతీతి పరమనయోపేత్త “పురిమదేసనాయా”తి పదేన సజ్ఘహితో వాతి దట్టబ్బో. అత్తనో సాసనం నియమేన్తో ఆహ “ఇమస్మిం ఖో”తి యోజనా. ఆరద్ధవిపస్సకేహీతి సమాధికమ్మికవిపస్సకేహి, సిఖాప్పత్తవిపస్సకే సన్ధాయ వుత్తం, న పట్టపితవిపస్సనే. అపరే పన “బాహిరకసమయే విపస్సనారమ్భస్స గణ్ఠోపి నత్తేవాతి అవిసేసవచనమేత”న్తి వదన్తి. అధిగతట్టానన్తి అధిగతస్స కారణం, తదత్తం పుబ్బభాగపటిపదన్తి అత్తో, యేన సోతాపత్తిమగ్గో అధిగతో, న ఉపరిమగ్గో, సో సోతాపత్తిమగ్గో రితో అకుప్పధమ్మతాయ తస్స, తత్త వా సిద్ధితో రితపుబ్బో భూతపుబ్బగతియాతి సోతాపత్తిమగ్గట్టో సోతాపన్నో, న సేసరియా భూమన్తరుప్పత్తితో. సోతాపన్నో హి అత్తనా అధిగతట్టానం సోతాపత్తిమగ్గం అజ్ఞాస్స కథేత్వా సోతాపత్తిమగ్గట్టం కరేయ్య, న అట్టమకో అసమ్మవతో. ఏస నయో సేసమగ్గట్టేసూతి ఏత్థాపి ఇమినావ నయేన అత్తో వేదితబ్బో. పగుణం కమ్మట్టానన్తి అత్తనో పగుణం విపస్సనాకమ్మట్టానం, ఏతేనేవ “అవిసేసవచన”న్తి వాదో పట్టిక్కిత్తోతి దట్టబ్బో.

సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణం అధిప్పేతం. తజ్ఞో సబ్బజ్ఞోయ్యధమ్మావబోధనే “కుసలం ఛేకం నిపుణ”న్తి వుచ్చతి తత్త అసజ్ఞఅప్పటిహతం పవత్తతీతి కత్వా. సమధికాని ఏకేన వస్సేన. జాయన్తి ఏతేన చతుసచ్చధమ్మం యాథావతో పటివిజ్ఞన్తితి జాయో, లోకుత్తరమగ్గోతి ఆహ “అరియమగ్గధమ్మస్సా”తి. పదిస్సతి ఏతేన అరియమగ్గో పచ్చక్ఖతో దిస్సతీతి పదేసో, విపస్సనాతి వుత్తం “పదేసే విపస్సనామగ్గే”తి. సమణోపీతి ఏత్త పి-సద్దో “పదేసవత్తీ”తి ఏత్థాపి ఆనేత్వా సమ్మన్దితబ్బోతి ఆహ “పదేసవత్తి...పే.... నత్తితి వుత్తం హోతీ”తి.

౨౧౫. సోతి తథావుత్తో అన్తేవాసీ. తేనాతి ఆచరియేన. అత్తనో రానే రపితో హోతి పరపబ్బాజనాదీసు నియుత్తత్తా.

సక్ఖిసావకోతి పచ్చక్ఖసావకో, సమ్ముఖసావకోతి అత్తో. భగవతి ధరమానేతి ధరమానస్స భగవతో సన్తికే. సేసద్వయేపి ఏసేవ నయో. సబ్బోపి సోతి సబ్బో సో తివిధోపి. అయం పన అరహత్తం పత్తో, తస్మా పరిపుణ్ణగతాయ మత్తకప్పత్తో పచ్చిమో సక్ఖిసావకోతి.

పశ్చమభాణవారవణ్ణనా నిట్టితా.

తథాగతపచ్చిమవాచావణ్ణనా

౨౧౬. తన్తి భిక్కుసజ్ఞస్స ఓవాదకజ్ఞం దస్సేతుం...పే.... వుత్తం ధమ్మసజ్ఞాహకేహీతి అధిప్పాయో. సుత్తాభిధమ్మసజ్ఞహితస్స ధమ్మస్స అతిసజ్ఞనం సమ్మోధనం దేసనా, తస్సేవ పకారతో జాపనం వేనేయ్యసన్తానే రపనం పజ్ఞాపనన్తి “ధమ్మోపి దేసితో చేవ పజ్ఞత్తో చా”తి వుత్తం. తథా వినయతన్తిసజ్ఞహితస్స కాయవాచానం వినయనతో “వినయో”తి లద్ధాధివచనస్స అత్తస్స అతిసజ్ఞనం సమ్మోధనం దేసనా, తస్సేవ పకారతో జాపనం అసజ్కరతో రపనం పజ్ఞాపనన్తి “వినయోపి దేసితో చేవ పజ్ఞత్తో చా”తి వుత్తం. అధిసీలసిక్ఖానిద్దేసభావేన సాసనస్స మూలభూతత్తా వినయో పరమం సిక్ఖితబ్బోతి తం తావ అయముద్దేసం సరూపతో దస్సేన్తో “మయా హి వో”తిఆదిమాహ. తత్త సత్తాపత్తిక్ఖన్దవసేనాతి

సత్తన్నం ఆపత్తిక్ష్ణానం అవీతిక్యమనీయతావసేన . సత్తుకిచ్చం సాధేస్సతి “ఇదం వో కత్తబ్బం, ఇదం వో న కత్తబ్బ”ని కత్తబ్బకత్తబ్బస్స విభాగేన అనుసాసనతో.

తేన తేనాకారేనాతి తేన తేన వేనేయ్యానం అజ్ఞాసయానురూపేన పకారేన. ఇమే ధమ్మేతి ఇమే సత్తతింసబోధిపక్ఖియధమ్మే. తప్పధానత్తా సుత్తంతదేసనాయ “సుత్తంతపిటకం దేసిత”ని వుత్తం. సత్తుకిచ్చం సాధేస్సతి తంతంచరియానురూపం సమ్మాపటిపత్తియా అనుసాసనతో. కుసలాకుసలాబ్యాకతవసేన నవ హేతూ. “సత్త ఫస్సా”తిఆది సత్తవిజ్ఞాణధాతుసమ్మయోగవసేన వుత్తం. ధమ్మానులోమే తికపట్టానాదయో ఛ, తథా ధమ్మపచ్చనీయే, ధమ్మానులోమపచ్చనీయే, ధమ్మపచ్చనీయానులోమేతి చతువీసతి సమంతపట్టానాని ఏతస్సాతి చతువీసతిసమంతపట్టానం, తం పన పచ్చయానులోమాదివసేన విభజియమానం అపరిమాణనయం ఏవాతి ఆహ “అనంతనయమహాపట్టానపటిమణ్ణిత”ని. సత్తుకిచ్చం సాధేస్సతి ఖిందాదివిభాగేన జాయమానం చతుసచ్చసమ్మోధావహత్తా సత్థారా సమ్మాసమ్ముద్ధేన కాతబ్బకిచ్చం నిష్పాదేస్సతి.

ఓవదిస్సన్తి అనుసాసిస్సన్తి ఓవాదానుసాసనీకిచ్చనిష్పాదనతో.

చారిత్రన్తి సముదాచారా, నవేసు పియాలాపం వుడ్డేసు గారవాలాపన్తి అత్థో. తేనాహ “భన్తేతి వా ఆయస్మాతి వా”తి. గారవవచనం హేతం యదిదం భన్తేతి వా ఆయస్మాతి వా, లోకే పన “తత్ర భవ”న్తి, “దేవానం పియా”తి చ గారవవచనమేవ.

“ఆకట్ఠమానో సమూహనతూ”తి వుత్తే “న ఆకట్ఠమానో న సమూహనతూ”తిపి వుత్తమేవ హోతీతి ఆహ “వికప్పవచనేవేవ తపేసీ”తి. బలన్తి జాణబలం. యది అసమూహననం దిట్టం, తదేవ చ ఇచ్చితం, అథ కస్మా భగవా “ఆకట్ఠమానో సమూహనతూ”తి అవోచాతి? తథారూపపుగ్గలజ్ఞాసయవసేన. సన్తి హి కేచి ఖుద్ధానుఖుద్ధకాని సిక్ఖాపదాని సమాదాయ సంవత్తితుం అనిచ్చన్తా, తేసం తథా అవుచ్చమానే భగవతి విఘాతో ఉప్పజ్జేయ్య, తం తేసం భవిస్సతి దీఘరత్తం అహితాయ దుక్ఖాయ, తథా పన వుత్తే తేసం విఘాతో న ఉప్పజ్జేయ్య “అమ్మాకం ఏవాయం దోసో, యతో అమ్మేసు ఏవ కేచి సమూహననం న ఇచ్చన్తీ”తి. కేచి “సకలస్స పన సాసనస్స సజ్ఞాయత్తభావకరణత్థం తథా వుత్త”ని వదన్తి. యజ్ఞా కిజ్ఞే సత్థారా సిక్ఖాపదం పజ్ఞత్తం, తం సమణా సక్యపుత్తియా సీరసా సమ్మటిచ్చిత్వా జీవితం వియ రక్ఖన్తి. తథా హి తే “ఖుద్ధానుఖుద్ధకాని సిక్ఖాపదాని ఆకట్ఠమానో సజ్ఞో సమూహనతూ”తి వుత్తేపి న సమూహనింసు, అజ్ఞాదత్తు “పురతో వియ తస్స అచ్చయేపి రక్ఖింసు ఏవా”తి సత్తుసాసనస్స , సజ్ఞస్స చ మహంతభావదస్సనత్తమ్మి తథా వుత్తన్తి దట్టబ్బం. తథా హి ఆయస్మా ఆనన్దో, అజ్ఞోపి వా భిక్ఖూ “కతమం పన భన్తే ఖుద్ధకం, కతమం అనుఖుద్ధక”ని న పుచ్చింసు సమూహనజ్ఞాసయస్సేవ అభావతో.

న తం ఏవం గహేతబ్బన్తి “నాగసేనత్థేరో ఖుద్ధానుఖుద్ధకం జానాతీ”తిఆదినా వుత్తం తం నేసం వచనం ఇమినా వుత్తాకారేన న గహేతబ్బం అధిప్పాయస్స అవిదితత్తా. ఇదాని తం అధిప్పాయం విభావేతుం “నాగసేనత్థేరో హి”తిఆది వుత్తం. యస్మా నాగసేనత్థేరో (మిలిన్దపఞ్ణో అభేజ్జవగ్గే విత్థారో) పరేసం వాదపథోపచ్ఛేదనత్థం సజ్ఞీతికాల్ ధమ్మసజ్ఞాహకమహాధేరేహి గహితకోట్టాసేసు చ అన్తిమకోట్టాసమేవ గహేత్వా మిలిన్దరాజానం పజ్ఞాపేసి. మహాకస్సపత్తేరో పన ఏకసిక్ఖాపదమ్మి అసమూహనితుకామతాయ తథా కమ్మవాచం సావేతి, తస్మా తం తేసం వచనం తథా న గహేతబ్బం.

౨౧౭. ద్వేష్కకన్తి ద్విధాగాహో, అనేకంసగ్గాహోతి అత్థో. విమతీతి సంసయాపత్తి. తేనాహ “వినిచ్చితుం అసమత్థతా”తి. తం వో వదామీతి తం సంసయవన్తం భిక్షుం సన్ధాయ వో తుష్ఠే వదామి.

నిక్రభ్ఘభావపచ్చక్షకరణజాణం యేవాతి బుద్ధాదీసు తేసం భిక్షూనం నిక్రభ్ఘభావస్స పచ్చక్షకారియాభావతో తమత్తం పటివిజ్ఞిత్వా రితం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞాణమేవ. ఏత్థ ఏతస్మిం అత్థే.

౨౧౮. అప్పమజ్జనం అప్పమాదో, సో పన అత్థతో జాణూపసజ్ఞాతా సతి. యస్మా తత్థ సతియా బ్యాపారో సాతిసయో, తస్మా “సతిఅవిప్పవాసేనా”తి వుత్తం. అప్పమాదపదేయేవ పక్ఖిపిత్వా అదాసి తం అత్థతో, తస్స సకలస్స బుద్ధవచనస్స సజ్ఞణ్ణనతో చ.

పరినిబ్బుతకథావణ్ణనా

౨౧౯. ఝానాదీసు, చిత్తే చ పరముక్కుంసగతవసీభావతాయ “ఏత్తకే కాలే ఏత్తకా సమాపత్తియో సమాపజ్ఞిత్వా పరినిబ్బాయిస్సామీ”తి కాలపరిచ్ఛేదం కత్వా సమాపత్తి సమాపజ్ఞనం “పరినిబ్బానపరికమ్మ”న్తి అధిప్పేతం. థేరోతి అనురుద్ధత్థేరో.

అయమ్మి చాతి యథావుత్తపశ్చసత్తియా ఝానానం సమాపన్నభావకథాపి సజ్ఞేపకథా ఏవ, కస్మా ? యస్మా భగవా తదాపి దేవసికం వశజ్ఞానసమాపత్తియో సబ్బాపి అపరిహేపేత్వా సమాపజ్ఞ ఏవాతి దస్సేన్తో “నిబ్బానపురం పవిసన్తో”తిఆదిమాహ.

ఇమాని ద్వేపి సమనన్తరానేవ పచ్చవేక్షణాయపి యేభుయ్యేనానన్తరియకతాయ ఝానపక్ఖికభావతో, యస్మా భవగ్గచిత్తం సబ్బపచ్చిమం, తతో భవతో చవనతో “చుతీ”తి వుచ్చతి, తస్మా న కేవలం అయమేవ భగవా, అథ ఖో సబ్బేపి సత్తా భవగ్గచిత్తేనేవ చవన్తితి దస్సేతుం “యే హి కేచీ”తిఆది వుత్తం.

౨౨౦. పటిభాగపుగ్గలవిరహితోతి సీలాదిగుణేహి అసదిసతాయ సదిసపుగ్గలరహితో.

౨౨౧. సజ్ఞారా వూపసమన్తి ఏత్థాతి వూపసమోతి ఏవంసజ్ఞాతం జాతం కథితం నిబ్బానం.

౨౨౨. యన్తి పచ్చత్తే ఉపయోగవచనన్తి ఆహ “యో కాలం అకరీ”తి.

సువికసితేనేవాతి పీతినోమనస్సయోగతో సుట్టు వికసితేన ముదితేన. వేదనం అధివాసేసి అభావసముదయో కతో సుట్టు పరిజ్ఞాతత్తా. అనావరణవిమోక్షో సబ్బసో నిబ్బుతభావతో.

౨౨౩. ఆకరోన్తి అత్తనో ఫలాని సమానాకారే కరోన్తితి ఆకారా, కారణాని. సబ్బాకారవరూపేతేతి సబ్బేహి ఆకారవరేహి ఉత్తమకారణేహి సీలాదిగుణేహి సమన్నాగతేతి అత్థో.

౨౨౪. కథంభూతాతి కీదిసాభూతా.

చుల్లకద్దానని పరితం కాలం ద్వత్రినాడికామత్తం వేలం.

బుద్ధసరీరపూజావణ్ణనా

౨౨౭. కంసతాళాది తాళం అవచరతి ఏత్థాతి “తాళావచర”ని వుచ్చతి ఆతతాదితూరియభణ్ణం. తేనాహ “సబ్బం తూరియభణ్ణ”ని.

దక్ఖిణదిసాభాగేనేవాతి అఙ్ఘోన దిసాభాగేన అనాహరిత్వా యమకసాలానం రానతో దక్ఖిణదిసాభాగేనేవ, తతోపి దక్ఖిణదిసాభాగం హరిత్వా నేత్వా.

జేతవనసదిసేతి సావత్తియా జేతవనసదిసే రానే, “జేతవనసదిసే రానే”తిపి పారో.

౨౨౮. పసాధనమజ్జలసాలాయాతి అభిసేకకాలే అలఙ్కరణమజ్జలసాలాయ.

౨౨౯. దేవదానియోతి తస్స చోరస్స నామం.

మహాకస్సపత్తేరవత్తువణ్ణనా

౨౩౦. పావాయాతి పావా నగరతో. ఆవజ్జనపటిబద్ధత్తా జాననస్స అనావజ్జితత్తా సత్థు పరినిబ్బానం అజానంతో “దసబలం పస్సిస్సామీ”తి థేరో చింతేసి, సత్థు సరీరే వా సత్థుసఙ్ఖం ఉప్పాదేంతో తథా చింతేసి. తేనేవాహ “అథ భగవంతం ఉక్థిపిత్వా”తి. “ధువం పరినిబ్బుతో భవిస్సతీ”తి చింతేసి పారిసేసఙ్గాయేన. జానంతోపి థేరో ఆజీవకం పుచ్చియేవ, పుచ్చనే పన కారణం సయమేవ పకాసేతుం “కిం పనా”తిఆది ఆరద్ధం.

అజ్జ సత్తాహపరినిబ్బుతోతి అజ్జ దివసతో పటిలోమతో సత్తమే అహని పరినిబ్బుతో.

౨౩౧. నాళియా వాపకేనాతి నాళియా చేవ ధవికాయ చ.

మఙ్గాకేతి మఙ్గాభాణినే మధురస్సరే. పటిభానేయ్యకేతి పటిభానవంతే. భుజ్జోత్వా పాతబ్బయాగూతి పరమం భుజ్జోత్వా పివితబ్బయాగు.

తస్సాతి సుభద్ధస్స వుడ్డపబ్బజితస్స.

ఆరాధితసాసనేతి సమాహితసాసనే. అలన్తి సమత్తో. పాపోతి పాపపుగ్గలో. ఓసక్కాపేతున్తి హాపేతుం అన్తరధాపేతుం.

పఙ్గావారాతి పఙ్గా వియ విస్సజ్జనాని “యస్మిం సమయే కామావచరం కుసలం చిత్తం ఉప్పన్నం హోతీ”తిఆదినా, (ధ. సం. ౧.౧) “యస్మిం సమయే రూపూపపత్తియా మగ్గం భావేతీ”తిఆదినా (ధ. సం. ౧.౨౦౧) చ పవత్తాని ఏకం ద్వే భూమన్తరాని. మూలే నట్టే పిసాచసదిసా భవిస్సామాతి యథా రుక్ఖే అధివత్తో పిసాచో తస్స సాఖాపరివారే నట్టే ఖన్ధం నిస్సాయ వసతి, ఖన్ధే నట్టే మూలం నిస్సాయ వసతి, మూలే పన నట్టే అనిస్సయోవ హోతి, తథా భవిస్సామాతి అత్తో. అథ

వా మూలే నట్టితి పిసాచేన కిర రుక్ష్మగచ్ఛాదీనం కశ్చిదేవ మూలం భిద్ధిత్వా అత్తనో పుత్తస్స దిన్నం, యావ తం తస్స హత్థతో న విగచ్ఛతి, తావ నో తం పదేసం అదిస్సమానరూపో విచరతి. యదా పన తస్మిం కేనచి అచ్చిన్నభావేన వా సతివిప్పవాసవసేన వా నట్టి మనుస్సానమ్మి దిస్సమానరూపో విచరతి, తం సన్ధాయాహ “మూలే నట్టి పిసాచసదిసా భవిస్సామా”తి.

మం కాయసక్ఖిం కత్వాతి తం పటిపదం కాయేన సచ్చికతవంతం తస్మా తస్సా దేసనాయ సక్ఖిభూతం మం కత్వా. పటిచ్ఛాపేసి తం పటిచ్ఛాపనం కస్సపసుత్తేన దీపేతబ్బం.

౨౩౩. చన్దనఘటికాబాహుల్లతో చన్దనచితకా.

తం సుత్వాతి తం ఆయస్మతా అనురుద్ధత్థేరేన వుత్తం దేవతానం అధిష్పాయం సుత్వా.

౨౩౪. దసికతన్తం వాతి పలివేరితఅహతకాసికవణ్ణానం దసరానేన తన్తుమత్తమ్మి వా. దారుక్ఖన్తం వాతి చన్దనాదిచితకదారుక్ఖన్తం వా.

౨౩౫. సముదాయేసు పవత్తవోహారానం అవయవేసు దిస్సనతో సరీరస్స అవయవభూతాని అట్టిని “సరీరానీ”తి వుత్తాని.

న విప్పకిరింసూతి సరూపేనేవ రితాతి అత్థో. “సేసా విప్పకిరింసూ”తి వత్వా యథా పన తా విప్పకిణ్ణా అహేసుం, తం దస్సేతుం “తత్థా”తిఆది వుత్తం.

ఉదకధారా నిక్ఖమిత్వా నిబ్బాపేసున్తి దేవతానుభావేన. ఏవం మహతియో బహూ ఉదకధారా కిమత్థాయాతి ఆహ “భగవతో చితకో మహన్తో”తి. మహా హి నో వీసరతనసతికో. అట్టదన్తకేహీతి నగ్గలేహి అట్టేవ హి నేసం దన్తసదిసాని పోత్థాని హోన్తి, తస్మా “అట్టదన్తకానీ”తి వుచ్చతి.

ధమ్మకథావ పమాణన్తి అతివియ అచ్చరియబ్బుతభావతో పస్సన్తానం, సుణన్తానఞ్చ సాతిసయం పసాదావహభావతో, సవిసేసం బుద్ధానుభావదీపనతో. పరినిబ్బుతస్స హి బుద్ధస్స భగవతో ఏవరూపో ఆనుభావోతి తం పవత్తిం కథేన్తానం ధమ్మకథికానం అత్తనో జౌణబలానురూపం పవత్తియమానా ధమ్మకథా ఏవేత్థ పమాణం వణ్ణేతబ్బస్స అత్తస్స మహావిసయత్తా, తస్మా వణ్ణనాభూమి నామేసాతి అధిష్పాయో. చతుజ్జాతియగన్తపరిభణ్ణం కారేత్వాతి తగరకుజ్జమయవనపుష్పతమాలపత్తాని పిసిత్వా కతగన్ధేన పరిభణ్ణం కారేత్వా. ఖచిత్వాతి తత్థ తత్థ ఓలమ్మనవసేన రచేత్వా, గన్ధవత్థూని గహేత్వా గన్ధితమాలా గన్ధదామాని రతనావళియో రతనదామాని. బహికిలజ్జపరిక్లేపస్స, అన్తోసాణిపరిక్లేపస్స కరణేన సాణికిలజ్జపరిక్లేపం కారేత్వా. వాతగ్గాహినియో పటాకా వాతపటాకా. సరభరూపపాదకో పల్లజ్కో సరభమయపల్లజ్కో, తస్మిం సరభమయపల్లజ్కో.

సత్తిహత్థా పురిసా సత్తియో తంసహచరణతో యథా “కున్తా పచరన్తి”తి, తేహి సమన్తతో రక్ఖాపనం పఞ్చకరణన్తి ఆహ “సత్తిహత్థేహి పురిసేహి పరిక్లేపాపేత్వా”తి. ధనూహీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. సన్నాహగవచ్చికం వియ కత్వా నిరన్తరావట్టితఆరక్ఖసన్నాహేన గవచ్చిజాలం వియ కత్వా.

సాధుకీళితన్ని సపరహితం సాధనట్టేన సాధూ, తేసం కీళితం ఉళారపుజ్ఞాపసవనతో, సమ్మరాయికణ్డావిరోధికం కీళావిహారన్ని అట్టో.

సరీరధాతువిభజనవణ్ణనా

౨౩౬. ఇమినావ నియామేనాతి యేన నీహరేన మహాతల్ నిసిన్నో కణ్ణి పరిహారం అకత్వా కేవలం ఇమినా నియామేనేవ. సుపినకోతి దుస్సుపినకో. దుకూలదుపట్టం నివాసేత్వాతి ద్వే దుకూలవణ్ణాని ఏకజ్ఞం కత్వా నివాసేత్వా. ఏవజ్ఞో తాని సోకసమప్పితస్సాపి అభస్సిత్వా తిట్టన్తి.

అభిసేకసిణ్ణకోతి రజ్జాభిసేకే అభిసేకమజ్గలసిణ్ణకో ఉత్తమమజ్గలభావతో. విసజ్ఞో జాతో యథా తం భగవతో గుణవిసేసామతరసజ్ఞాతాయ అవట్టితపేమో పోధుజ్జనికసద్దాయ పతిట్టితపసాదో కతూపకారతాయ సజ్జనితచిత్తమద్దవో.

సువణ్ణబిమ్మిసకవణ్ణన్తి సువిరచిత అపస్సేనసదిసం.

కస్మా పనేత్థ పావేయ్యకా పాళియం సబ్బపచ్చతో గహితా, కిం తే కుసినారాయ ఆసన్నతరాపి సబ్బపచ్చతో ఉట్టితా? ఆమ, సబ్బపచ్చతో ఉట్టితాతి దస్సేతుం “తత్థ పావేయ్యకా”తిఆది వుత్తం.

ధాతుపాసనత్థన్తి సత్థు ధాతునం పయిరుపాసనాయ. నేసం పక్ఖా అహేసుం “జాయేన తేసం సన్తకా ధాతుయో”తి.

౨౩౭. దోణగజ్జితం నామ అవోచ సత్థు అవత్థత్తయూపసంహితం. ఏతదత్థమేవ హి భగవా మగ్గం గచ్ఛన్తో “పచ్చతో ఆగచ్ఛన్తో దోణో బ్రాహ్మణో యావ మే పదవళజ్ఞం పస్సతి, తావ మా విగచ్ఛతూ”తి అధిట్టాయ అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖమూలే నిసీది. దోణోపి ఖో బ్రాహ్మణో “ఇమాని సదేవకే లోకే అగ్గపుగ్గలస్స పదానీ”తి సల్లక్ఖేన్తో పదానుసారేన సత్థు సన్తికం ఉపగచ్ఛి, సత్థాపిస్స ధమ్మం దేసేసి, తేనపి సో భగవతి నివిట్టసద్ధో అహోసి. ఏతదవోచ, కిం అవోచాతి ఆహ “సుణన్తు...పే.... అవోచా”తి.

కాయేన ఏకసన్నిపాతా వాచాయ ఏకవచనా అభిన్నవచనా ఏవం సమగ్గా హోథ. తస్స పనిదం కారణన్తి ఆహ “సమ్మాదమానా”తి. తేనాహ “చిత్తేనాపి అజ్ఞామజ్ఞాం సమ్మాదమానా హోథా”తి.

౨౩౮. తతో తతో సమాగతసజ్ఞానన్తి తతో తతో అత్తనో వసనట్టానతో సమాగత్వా సన్నిపతితభావేన సమాగతసజ్ఞానం. తథా సమాపతితసమూహభావేన సమాగతగణానం. వచనసమ్పటిచ్చనేన పటిస్సుణీత్వా.

ధాతుధూపపూజావణ్ణనా

౨౩౯. యక్ఖగ్గాహో దేవతావేసో. ఖిపితకం ధాతుక్ఖోభం ఉప్పాదేత్వా ఖిపితకరోగో. అరోచకో ఆహారస్స అరుచ్చనరోగో.

సత్తమదివసేతి సత్తవస్ససత్తమాసతో పరతో సత్తమే దివసే. బలానురూపేనాతి విభవబలానురూపేన.

పచ్చా సగ్గీతికారకాతి దుతియం తతియం సగ్గీతికారకా. ధాతూనం అన్తరాయం దిస్వాతి తత్త తత్త చేతియే
యథాపతిట్టాపితభావేనవ రితానం ధాతూనం మిచ్చాదిట్టికానం వసేన అన్తరాయం దిస్వా, మహాధాతునిధానేన సమ్మదేవ
రక్తితానం అనాగతే అసోకేన ధమ్మరజ్ఞా తతో ఉద్ధరిత్వా విత్తారితభావే కతే సదేవకస్స లోకస్స హితసుఖావహభావజ్ఞ
దిస్వాతి అధిప్పాయో. పరిచరణమత్తమేవాతి గహేత్వా పరిచరితబ్బధాతుమత్తమేవ. రాజునం హత్తే రపేత్వా, న చేతియేసు.
తథా హి పచ్చా అసోకమహారాజా చేతియేసు ధాతూనం న లభతి.

పురిమం పురిమం కతస్స గణ్ఠనయోగ్యం పచ్చిమం పచ్చిమం కారేస్తో అట్ట అట్ట హరిచన్దనాదిమయే కరణ్ణే చ ధూపే చ
కారేసి. లోహితచన్దనమయాదీసుపి ఏసేవ నయో. మణికరణ్ణేసూతి లోహితజ్జమసారగల్లఫలికమయే రపేత్వా
అవసేసమణివిచిత్రకేసు కరణ్ణేసు.

ధూపారామచేతియప్పమాణన్తి దేవానంపియతిస్సమహారాజేన కారితచేతియప్పమాణం.

మాలా మా మిలాయన్తూతి “యావ అసోకో ధమ్మరాజా బహి చేతియాని కారేతుం ఇతో ధాతుయో ఉద్ధరిస్సతి, తావ
మాలా మా మిలాయన్తూ”తి అధిట్టహిత్వా. ఆవిజ్ఞానరజ్జయన్తి అగ్గళావిజ్ఞానరజ్జయం. కుశ్చేకముద్దికన్తి ద్వారవివరణత్థం
కుశ్చేకజ్ఞేవ ముద్దికజ్ఞా.

వాళసజ్ఞాతయన్తన్తి కుక్కులం పటిభయదస్సనం అజ్ఞామజ్ఞాపటిబద్ధగమనాదితాయ సజ్ఞాటితరూపకయన్తం యోజేసి.
తేనాహ “కట్టరూపకానీ”తిఆది. ఆణియా బద్ధిత్వాతి అనేకకట్టరూపవిచిత్రయన్తం అత్తనో దేవానుభావేన ఏకాయ ఏవ
ఆణియా బద్ధిత్వా విస్సకమ్మో దేవలోకమేవ గతో. “సమన్తతో”తిఆది పన తస్మిం ధాతునిదానే అజాతసత్తునో
కిచ్చవిసేసానుట్టానదస్సనం.

“అసుకట్టానే నామ ధాతునిధాన”న్తి రజ్ఞా పుచ్చితే “తస్మిం సన్నిపాతే విసేసలాభినో నాహేసు”న్తి కేచి. “అత్తానం
నిగూహిత్వా తస్స పుడ్డతరస్స వచనం నిస్సాయ వీమంసన్తో జానిస్సతీతి న కథేసు”న్తి అపరే. యక్ఖదాసకేతి
ఉపహారాదివిధినా దేవతావేసనకే భూతావిగ్గాహకే.

ఇమం పదన్తి “ఏవమేతం భూతపుబ్బ”న్తి దుతియసగ్గీతికారేహి రపితం ఇమం పదం. మహాధాతునిధానమ్మి తస్స
అత్థం కత్వా తతియసగ్గీతికారాపి రపయింసు.

మహాపరినిబ్బానసుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా.

౪. మహాసుదస్సనసుత్తవణ్ణనా

కుసావతీరాజధానీవణ్ణనా

౨౪౨. సోవణ్ణమయాతి సువణ్ణమయా. అయం పాకారోతి సబ్బరతనమయో పాకారో. తయో తయోతి అన్తో చ తయో, బహి చ తయోతి తయో తయో.

ఏసికత్థమ్భో ఇన్దఖీలో నగరసోభనో అలజ్జారత్థమ్భో. అజ్ఞీయతి ఇాయతి పుథులభావో ఏతేనాతి అజ్ఞం, పరిక్ఖేపో. తిపోరిసం అజ్ఞం ఏతిస్సాతి తిపోరిసజ్ఞ. తేనాహ “తేనా”తిఆది. తేన పఞ్చహత్థప్పమాణేన తిపోరిసేన. పణ్ణఫలేసుపీతి సబ్బరతనమయానం తాలానం పణ్ణఫలేసుపి. ఏసేవ నయోతి “పణ్ణేసు ఏకం పత్తకం సోవణ్ణమయం, ఏకం రూపియమయం. ఫలేసుపి ఏకో లేఖాభావో సోవణ్ణమయో, ఏకో రూపియమయో”తిఆదికో అయమత్తో అతిదిట్టో. పాకారన్తరేతి ద్విన్నం ద్విన్నం పాకారానం అన్తరే. ఏకేకా హుత్వా రితా తాలపన్తి.

చేకోతి పటు సువిసదో, సో చస్స పటుభావో మనోసారోతి ఆహ “సున్దరో”తి. రజ్జోతున్తి రాగం ఉప్పాదేతుం. ఖమతేవాతి రోచతేవ. న బీభచ్ఛేతీతి న తజ్జేతి, సోతసుఖభావతో పియాయితబ్బో చ హోతి. కుమ్భధుణదద్దరికాది ఏకతలం తూరియం. ఉభయతలం పాకటమేవ. సబ్బతో పరియోనద్ధం చతురస్సఅమ్మణకం, పణవాది చ. వంసాదీతి ఆది-సద్దేన సజ్ఞాదికం సజ్ఞణ్ణాతి. సుముచ్చితస్సాతి సుట్ట పరియత్తస్స. పమాణేతి నాతిదళ్లనాతిసిథిలతాసజ్ఞాతే మజ్ఞిమే ముచ్చనప్పమాణే. హత్థం వా పాదం వా చాలేత్వాతి హత్థలయపాదలయే సజ్జేత్వా. నచ్చన్తాతి సాఖానచ్చం నచ్చన్తా.

చక్కరతనవణ్ణనా

౨౪౩. ఉపోసథం వుచ్చతి అట్టజ్ఞసమన్నాగతం సబ్బదివసేసు గహట్టేహి రక్ఖితబ్బసీలం, సమాదానవసేన తం తస్స అట్టితి ఉపోసథికో, తస్స ఉపోసథికస్స. తేనాహ “సమాదిన్నఉపోసథజ్ఞస్సా”తి. తదాతి తస్మిం కాలే. కస్మిం పన కాలేతి? యస్మిం కాలే చక్కవత్తిభావసంవత్తనియదానసీలాదిపుజ్ఞసమ్మారసముదాగమసమ్మన్నో పూరితచక్కవత్తివత్తో కాలదీపదేసవిసేసపచ్చాజాతియా చేవ కులరూపభోగాధిపతేయ్యాదిగుణవిసేససమ్మత్తియా చ తదనురూపే అత్తభావే రితో హోతి, తస్మిం కాలే. తాదిసే హి కాలే చక్కవత్తిభావీ పురిసవిసేసో యథావుత్తగుణసమన్నాగతో రాజా ఖత్తియో ముద్ధావసితో విసుద్ధసీలో అనుపోసథం సతసహస్సవిస్సజ్జనాదినా సమ్మాపటిపత్తిం పటిపజ్జతి, న యదా చక్కరతనం ఉప్పజ్జతి, తదా ఏవ. ఇమే చ విసేసా సబ్బచక్కవత్తినం సాధారణవసేన వుత్తా. తేనాహ “పాతోవ...పే.... ధమ్మతా”తి. బోధిసత్తానం పన చక్కవత్తిభావావహగుణాపి చక్కవత్తిగుణాపి సాతిసయావ హోన్తి.

వుత్తప్పకారపుజ్ఞకమ్మపచ్చయన్తి చక్కవత్తిభావావహదానదమసంయమాదిపుజ్ఞకమ్మహేతుకం. నీలమణిసజ్ఞాతసదిసన్తి ఇన్దనీలమణిసఞ్చయసమానం. దిబ్బానుభావయుత్తత్తాతి దస్సనేయ్యతా, మనుజ్ఞాఘోసతా, ఆకాసగామితా, ఓభాసవిస్సజ్జనా, అప్పటిఘాతతా, రజ్జో ఇచ్చితత్థనిప్పత్తికారణతాతి ఏవమాదీహి దిబ్బసదిసేహి ఆనుభావేహి సమన్నాగత్తా, ఏతేన దిబ్బం వియాతి దిబ్బన్తి దస్సేతి. న హి తం దేవలోకపరియాపన్నం. సహస్సం అరా

ఏతస్యాతి వా సహస్సారం. సబ్బేహి ఆకారేహితి సబ్బేహి సుందరేహి పరిపుణ్ణావయవే లక్ఖణసమ్పన్నే చక్కే ఇచ్చితబ్బేహి ఆకారేహి. పరిపూరంతి పరిపుణ్ణం, సా చస్సా పారిపూరిం ఇదానేవ విత్థారేస్సతి.

పనాళీతి ఛిద్దం. సుద్ధసినిద్ధదంతపన్నియా నిబ్బివరాయాతి అధిప్పాయో. తస్సా పన పనాళియా సమంతతో పస్సస్స రజతమయత్తా సారరజతమయా వుత్తా. యస్మా చస్స చక్కస్స రథచక్కస్స వియ అన్తోభావో నామ నత్తి, తస్మా వుత్తం “ఉభోసుపి బాహిరన్నేసూ”తి. కతపరిక్ఖేపా హోతి పనాళీతి యోజనా. నాభిపనాళిపరిక్ఖేపపట్టేసూతి నాభిపరిక్ఖేపపట్టే చేవ నాభియా పనాళిపరిక్ఖేపపట్టే చ.

తేసంతి అరానం. ఘటకా నామ అలఙ్కారభూతా ఖుద్ధకపుణ్ణఘటా. తథా మణికా నామ ముత్తావళికా. పరిచ్ఛేదలేఖా తస్స తస్స పరిచ్ఛేదదస్సనవసేన రితా పరిచ్చిన్నలేఖా. ఆది-సద్దేన మాలాకమ్మాదిం సఙ్గణ్ఠాతి. సువిభత్తానేవాతి అఙ్గామఙ్గాం అసంకిణ్ణత్తా సుట్టు విభత్తాని.

“సురత్తా”తిఆదీసు సురత్తగ్గహణేన మహానామవణ్ణతం పటిక్ఖిపతి, సుద్ధగ్గహణేన సంఙ్కలిటతం, సినిద్ధగ్గహణేన లూఖతం. కామం తస్స చక్కరతస్స నేమిమణ్ణలం అసన్ధికమేవ నిబ్బత్తం, సబ్బత్తకమేవ పన కేవలం పవాళవణ్ణేన చ సోభతీతి పకతిచక్కస్స సన్ధియుత్తటానే సురత్తసువణ్ణపట్టాదిమయాహి వట్టపరిచ్ఛేదలేఖాహి పఙ్గాయమానాహి ససన్ధికా వియ దిస్సంతితి ఆహ “సన్ధీసు పనస్సా”తిఆది.

నేమిమణ్ణలపిట్టియంతి నేమిమణ్ణలస్స పిట్టిపదేసే. ఆకాసచారిభావతో హిస్స తత్త వాతగ్గాహి పవాళదణ్ణో హోతి. దసన్నం దసన్నం అరానం అన్తరేతి దసన్నం దసన్నం అరానం అన్తరే సమీపే పదేసే. ఛిద్ధమణ్ణలఖచితోతి మణ్ణలసణ్ఠానఛిద్ధవిచిత్రో. సుకుసలసమన్నాహతస్సాతి సుట్టు కుసలేన సిప్పినా పహతస్స, వాదితస్సాతి అత్తో. వగ్గాతి మనోరమో. రజనీయోతి సుణంతానం రాగుప్పాదకో. కమనీయోతి కన్తో. సమోసరితకుసుమదామాతి ఓలమ్మితసుగన్ధకుసుమదామా. నేమిపరిక్ఖేపస్సాతి నేమిపరియంతపరిక్ఖేపస్స. నాభిపనాళియా ద్విన్నం పస్సానం వసేన “ద్విన్నమ్మి నాభిపనాళీన”ంతి వుత్తం. ఏకా ఏవ హి సా పనాళి. యేహీతి యేహి ద్వీహి ముఖేహి. పున యేహీతి యేహి ముత్తకలాపేహి.

ఓధాపయమానంతి సోతుం అవహితాని కురుమానం.

చన్తో పురతో చక్కరతనం పచ్చాతి ఏవం పుబ్బాపరియేన పుబ్బాపరభావేన.

అన్తేపురస్సాతి అనురాధపురే రఙ్ఘో అన్తేపురస్స. ఉత్తరసీహపఙ్గారసదిసీతి తదా రఙ్ఘో పాసాదే తాదిసస్స ఉత్తరదిసాయ సీహపఙ్గారస్స లబ్బమానత్తా వుత్తం. సుఖేన సక్కాతి కిఞ్చ అనారుహిత్వా, సరీరఞ్చ అనుల్లఙ్ఘిత్వా యథారితేనేవ హత్థేన పుప్పముట్టియో ఖిపిత్వా సుఖేన సక్కా హోతి పూజేతుం.

నానావిరాగరతనప్పభాసముజ్జలంతి నానావిధవిచిత్రవణ్ణరతనోభాసపభస్సరం. ఆకాసం అబ్బుగ్గన్త్వా పవత్తేతి ఆగన్త్వా రితట్టానతో ఉపరి ఆకాసం అబ్బుగ్గన్త్వా పవత్తే.

౨౪౪. రాజాయుత్తాతి రఙ్ఘో కిచ్చే ఆయుత్తకపురిసా.

సినేరుం వామపస్సేన కత్వా తస్య ధురతరం గచ్ఛన్తో “వామపస్సేన సినేరుం పహాయా”తి వుత్తం.

వినిబ్బేధేనాతి తిరియం వినివిజ్ఞనవసేన. సన్నివేసక్ఖమాతి ఖద్ధావారసన్నివేసయోగ్యో. సులభాహారుపకరణోతి సుఖేనేవ లద్ధబ్బధజ్ఞాగోరసదారుతిణాదిభోజనసాధనో.

పరచక్కన్తి పరస్స రజ్ఞో సేనా, ఆణా వా.

ఆగమననన్దనోతి ఆగమనేన నన్దిజననో. గమనేన సోచేతీతి గమనసోచనో. ఉపకప్పేథాతి ఉపరూపరి కప్పేథ, సంవిదహాథ ఉపనేథాతి అత్తో. ఉపపరిక్ఖిత్వాతి హేతుతోపి సభావతోపి ఫలతోపి దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికాదిఆదీనవతోపి వీమంసిత్వా. విభావేన్తి పజ్ఞాయ అత్తం విభూతం కరోన్తీతి విభావినో, పజ్ఞావన్తో. అనుయన్తాతి అనువత్తకా, అనువత్తకభావేనేవ, పన రజ్ఞో చ మహానుభావేన తే జిగుచ్చనవసేన పాపతో అనోరమన్తాపి ఏకచ్ఛే ఓత్తప్పవసేన ఓరమన్తీతి వేదితబ్బం.

ఓగచ్ఛమానన్తి ఓసీదన్తం. యోజనమత్తన్తి విత్థారతో యోజనమత్తం పదేసం. గమ్మీరభావేన పన యథా భూమి దిస్సతి, ఏవం ఓగచ్ఛతి. తేనాహ “మహాసముద్ధతల”న్తిఆది. అన్తే చక్కరతనం ఉడకేన సేనాయ అనజ్ఞోత్థరణత్తం. పురత్తిమో మహాసముద్ధో పరియన్తో ఏతస్సాతి పురత్తిమమహాసముద్ధపరియన్తో, తం పురత్తిమమహాసముద్ధపరియన్తం, పురత్తిమమహాసముద్ధం పరియన్తం కత్వాతి అత్తో.

చాతురన్తాయాతి చతుసముద్ధన్తాయ, పురత్తిమదిసాదిచతుకోట్టాసన్తాయ వా. సోభయమానం వియాతి వియ-సద్దో నిపాతమత్తం. అత్తనో అచ్చరియగుణేహి సోభన్తమేవ హి తం తిట్టతి. పాళియమ్మి హి “ఉపసోభయమానం” త్వేవ వుత్తం.

హత్తిరతనవణ్ణనా

౨౪౬. హరిచన్దనాదీహీతి ఆది-సద్దేన చతుజ్ఞాతియగన్ధాదిం సజ్గణ్ణాతి. ఆగమనం చిన్తేథాతి వదన్తి చక్కవత్తివత్తస్స పూరితతాయ పరిచితత్తా. కాళతిలకాదీనం అభావేన విసుద్ధసేతసరీరో. సత్తపతిట్తోతి భూమిపుసనకేహి వాలధి, వరజ్ఞం, హత్తోతి ఇమేహి చ తీహి, చతుహి పాదేహి చాతి సత్తహి అవయవేహి పతిట్టితత్తా సత్తపతిట్తో. సబ్బకనిట్తోతి సబ్బేహి ఛద్దన్తకులహత్తిహి హీనో. ఉపోసథకులా సబ్బజేట్తోతి ఉపోసథకులతో ఆగచ్ఛన్తో తత్త సబ్బప్పధానో ఆగచ్ఛతీతి యోజనా. వుత్తనయేనాతి “మహాదానం దత్వా”తిఆదినా వుత్తేన నయేన. చక్కవత్తీనం, చక్కవత్తిపుత్తానఇచ్చ చక్కవత్తిం ఉద్దిస్స చిన్తయన్తానం ఆగచ్ఛతి. అపనేత్వాతి అత్తనో ఆనుభావేన అపనేత్వా. గన్ధమేవ హి తస్స ఇతరే హత్తి న సహన్తి.

ఘరథేనువచ్చకో వియాతి ఘరే పరిచితథేనుయా తత్తేవ జాతసంవద్ధవచ్చకో వియ. సకలపథవిన్తి సకలం జమ్ముదీపసజ్ఞేతం పథవిం.

అస్సరతనవణ్ణనా

౨౪౭. సిన్ధవకులతోతి సిన్ధవస్సాజానీయకులతో.

మణిరతనవణ్ణనా

౨౪౮. సకటనాభిసమపరిణాహన్తి పరిణాహతో మహాసకటస్య నాభియా సమప్సమాణం. ఉభోసు అన్తేసూతి హేట్టా, ఉపరి చాతి ద్వీసు అన్తేసు. కణ్ణికపరియన్తతోతి ద్వీన్నం కఞ్చనపదుమానం కణ్ణికాయ పరియన్తతో. ముత్తాజాలకే ఠపేత్వాతి సువిసుద్ధే ముత్తమయే జాలకే పతిట్టాపేత్వా. అరుణగ్గమనవేలా వియాతి అరుణగ్గమనసీసేన సూరియఉదయక్షణం ఉపలక్ష్మేతి.

ఇత్థిరతనవణ్ణనా

౨౪౯. “ఇత్థిరతనం పాతుభవతీ”తి వత్వా కుతస్సా పాతుభావోతి దస్సేతుం “మద్దరాజకులతో”తిఆది వుత్తం. మద్దరట్టం కిర జమ్బుదీపే అభిరూపానం ఇత్థినం ఉప్పత్తిట్టానం. తథా హి “సిఞ్చాయమహారాజస్స దేవీ, వేస్సన్తరమహారాజస్స దేవీ, భద్దకాపిలానీ”తి ఏవమాది ఇత్థిరతనం మద్దరట్టే ఏవ ఉప్పన్నం. పుణ్ణానుభావేనాతి చక్కవత్తిరఞ్ణో పుణ్ణతేజేన.

సణ్ణానపారిపూరియాతి హత్థపాదాదిసరీరావయవానం సుసణ్ణితాయ. అవయవపారిపూరియా హి సముదాయపారిపూరిసిద్ధి . రూపన్తి సరీరం “రూపం త్వేవ సజ్జం గచ్ఛతీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౩౦౬) వియ. దస్సనీయాతి సురూపభావేన పస్సితబ్బయుత్తా. తేనాహ “దిస్సమానావా”తిఆది. సోమనస్సవసేన చిత్తం పసాదేతి యోనిసో చిన్తేన్తానం కమ్మఫలసద్ధాయ వసేన. పసాదావహత్తాతి కారణవచనేన యథా పాసాదికతాయ వణ్ణపోక్షరతాసిద్ధి వుత్తా, ఏవం దస్సనీయతాయ పాసాదికతాసిద్ధి, అభిరూపతాయ చ దస్సనీయతాసిద్ధి వత్తబ్బాతి నయం దస్సేతి. పటిలోమతో వా వణ్ణపోక్షరతాయ పాసాదికతాసిద్ధి, పాసాదికతాయ దస్సనీయతాసిద్ధి, దస్సనీయతాయ అభిరూపతాసిద్ధి యోజేతబ్బా. ఏవం సరీరసమ్మత్తివసేన అభిరూపతాదికే దస్సేత్వా ఇదాని సరీరే దోసాభావవసేనపి తే దస్సేతుం “అభిరూపా వా”తిఆది వుత్తం. తత్థ యథా పమాణయుత్తా, ఏవం ఆరోహపరిణాహయోగతో చ పాసాదికా నాతిదీఘతాదయో, ఏవం మనుస్సానం దిబ్బరూపతాసమ్మత్తివేతి “అప్పత్తా దిబ్బవణ్ణ”న్తి వుత్తం.

ఆరోహసమ్మత్తి వుత్తా ఉట్టేధేన పాసాదికభావతో. పరిణాహసమ్మత్తి వుత్తా కిసథూలదోసాభావతో. వణ్ణసమ్మత్తి వుత్తా వివణ్ణతాభావతో. కాయవిపత్తియాతి సరీరదోసస్స. సతవారవిహతస్సాతి సత్తక్షత్తుం విహతస్స, “సతవారవిహతస్సా”తి చ ఇదం కప్పాసపిచువసేన వుత్తం, తూలపిచునో పన విహననమేవ నత్తి. కుఙ్కమతగరతురుక్షయవనపుప్పాని చతుజ్ఞాతి. “తమాలతగరతురుక్షయవనపుప్పానీ”తి అపరే.

అగ్గిదడ్డా వియాతి ఆసనగతేన అగ్గినా దడ్డా వియ. పఠమమేవాతి రాజానం దిస్సాపి కిచ్చన్తరప్పసుతా అహుత్వా కిచ్చన్తరతో పఠమమేవ, దస్సనసమకాలం ఏవాతి అత్థో. రఞ్ణో నిసజ్జాయ పచ్చా నిపాతనం నిసీదనం సీలం ఏతిస్సాతి పచ్చానిపాతిసీ. తం తం అత్తనా రఞ్ణో కాతబ్బకిచ్చం “కిం కరోమీ”తి పుచ్చితబ్బతాయ కిం కరణం పటిసావేతితి కింకారపటిస్సావిసీ.

మాతుగామో నామ యేభుయ్యేన సఠజాతికో, ఇత్థిరతనస్స పన తం నత్తితి దస్సేతుం “స్వాస్సా”తిఆది వుత్తం.

గుణాతి రూపగుణా చేవ ఆచారగుణా చ. పురిమకమ్మానుభావేనాతి కతస్స పురిమకమ్మస్సానుభావేన ఇత్థిరతనస్స తబ్బావసంవత్తనియస్స పురిమకమ్మస్స ఆనుభావేన. చక్కవత్తిసోపి పరివారసమ్మత్తిసంవత్తనియం పుణ్ణకమ్మం తాదిసస్స

ఫలవిసేసస్స ఉపనిస్సయో హోతియేవ. తేనాహ “చక్కవత్తిసో పుణ్ణం ఉపనిస్సాయా”తి, ఏతేన సేసేసుపి సవిజ్ఞాణకరతనేసు అత్తసో కమ్మవసేన నిబ్బత్తేసుపి తేసం తేసం విసేసానం తదుపనిస్సయతా విభావితా ఏవాతి దట్టబ్బా. పుట్టే ఏకదేసవసేన లబ్బమానా పారిపూరి రజ్ఞో చక్కవత్తిభావూపగమనతో పట్టాయ సబ్బాకారపరిపూరా జాతా.

గహపతిరతనవణ్ణనా

౨౫౦. పకతియా వాతి సభావేనేవ చక్కరతనపాతుభావతో పుట్టేపి. యాదిసం రజ్ఞో చక్కవత్తిస్స పుణ్ణబలం నిస్సాయ యథావృత్తా చక్కరతనానుభావనిబ్బత్తి, తాదిసం ఏతస్స పుణ్ణబలం నిస్సాయ గహపతిరతనస్స కమ్మవిపాకజం దిబ్బచక్కుం నిబ్బత్తేతీతి ఆహ “చక్కరతనానుభావసహిత”న్తి. కారణస్స హి ఏకసంతతిపతితతాయ, ఫలస్స చ సమానకాలికతాయ తథావచనం.

పరిణాయకరతనవణ్ణనా

౨౫౧. “అయం ధమ్మో, అయం అధమ్మో”తిఆదినా కమ్మస్సకతావబోధనసజ్ఞాతస్స పణ్ణితభావస్స అత్తితాయ పణ్ణితో. బాహుసచ్చబృత్తియా బృత్తో. సభావసిద్ధాయ మేధాసజ్ఞాతాయ పకతిపణ్ణాయ అత్తితాయ మేధావీ. అత్తసో యాథావబుద్ధమత్తం పరేసం విభావేతుం పకాసేతుం సమత్తతాయ విభావీ. వవత్తపేతున్తి నిచ్చితుం.

చతుశ్చదిసమన్నాగతవణ్ణనా

౨౫౨. విపచ్చనం విపాకో, విపాకో ఏవ వేపాకో యథా “వికతమేవ వేకత”న్తి. సమం నాతిసేతనాచ్చుణ్ణతాయ అవిసమం భుత్తస్స వేపాకో ఏతిస్సా అత్తితి సమవేపాకినీ, తాయ సమవేపాకినియా.

ధమ్మపాసాదపోక్షరణివణ్ణనా

౨౫౩. జనరాసిం కారేత్వా తేన జనరాసినా ఖణిత్వా న మాపేసి. కిణ్హరహీతి ఆహ “రజ్ఞో పనా”తిఆది. తత్త కారణం పరతో ఆగమిస్సతి. ఏకాయ వేదికాయ పరిక్ఖిత్తా పోక్షరణియో . పరివేణపరిచ్ఛేదపరియంతేతి ఏత్త పరివేణం నామ సమంతతో వివటజ్గణభూతం పోక్షరణియా తీరం, తస్స పరిచ్ఛేదభూతే పరియంతే ఏకాయ వేదికాయ పరిక్ఖిత్తా పోక్షరణియో. ఏతదహోసీతి ఏతం “యంనూనాహం ఇమాసు పోక్షరణీసు”తిఆదికం అహోసీతి. సబ్బోతుకన్తి సబ్బేసు ఉత్తూసు పుప్పనకం. నానావణ్ణఉప్పలబీజాదీనీతి రత్తనీలాదినానావణ్ణపుప్పేన పుప్పనకఉప్పలబీజాదీని. జలజథలజమాలన్తి జలజథలజపుప్పమాలం.

౨౫౪. పరిచారవసేనాతి తజ్ఞణికపరిచారవసేన, ఇదశ్చ పఠమం పట్టపితనియామేనేవ వుత్తం, పచ్చా పన యానసయనాదీని వియ ఇత్తియోపి అత్తికానం పరిచ్చత్తా ఏవ. తేనాహ “ఇత్తిహిపి”తిఆది. పరిచ్చాగవసేనాతి నిరపేక్షపరిచ్చాగవసేన. దీయతీతి దానం, దేయ్యవత్తు. తం అగ్గీయతి నిస్సజ్జీయతి ఏత్తాతి దానగ్గం, పరివేసనట్టానం. తాదిసాని అత్తితి యాదిసాని రజ్ఞో దానగ్గే ఖోమసుఖుమాదీని వత్తాని, తాదిసాని యేసం అత్తసో సంతకాని సన్తి. ఓహాయాతి పహాయ తత్తేవ రపేత్వా. అత్తో అత్తి యేసం తేతి అత్తికా. ఏవం అనత్తికాపి దట్టబ్బా.

౨౫౫. కలహసద్దోషీతి పి-సద్దేన దానాధిష్ఠాయేన గేహతో నీహతం పున గేహం పవేసేతుం న యుత్తన్తి ఇమమత్థం సముచ్ఛేతి. తేనాహ “న ఖో ఏతం అమ్మాకం పతిరూప”న్తిఆది (దీ. ని. ౨.౨౫౫).

౨౫౬. ఉణ్ణీసమత్థకేతి సిఖాపరియన్తమత్థకే. పరిచ్ఛేదమత్థకేతి పాసాదభ్రణపరిచ్ఛేదస్స మత్థకే.

౨౫౭. హరతీతి అతివియ పభస్సరభావేన చక్షూని పటిహరన్తం దుద్దిక్ఖతాయ దిట్టియో హరతి అపనేన్తం వియ హోతి. తం పన హరణం నేసం పరిప్పన్దనేనాతి ఆహ “ఫన్దాపీతీ”తి.

పరమభాణవారవణ్ణనా నిట్టితా.

ఝానసమ్మత్తివణ్ణనా

౨౬౦. మహతియా ఇద్ధియాతి మహన్తేన ఇచ్చితత్థసమిజ్జనేన. తేసంయేవ ఇచ్చితిచ్చితత్థానం. “అనుభవితబ్బాన”న్తి ఇమినా ఆనుభావ-సద్దస్స కమ్మసాధనతం దస్సేతి. పుట్టే సమ్మన్నం కత్వా దేయ్యధమ్మపరిచ్ఛాగస్స కతభావం దస్సేన్తో “సమ్మత్తిపరిచ్ఛాగస్సా”తి ఆహ. అత్తానం దమేతి ఏతేనాతి దమో.

బోధిసత్తపుబ్బయోగవణ్ణనా

అస్సాతి మహాసుదస్సనరత్తో. ఏకో థేరోతి అప్పజ్ఞాతో నామగోత్తతో అజ్ఞాతరో పుధుజ్జనో థేరో. థేరం దిస్సాతి అజ్ఞాతరస్మిం రుక్ఖములే నిసిన్నం దిస్సా. కట్టత్థరణన్తి కట్టమయం అత్థరణం, దారుఫలకన్తి అత్తో.

పరిభోగభాజనన్తి పానీయపరిభోజనీయాదిపరిభోగయోగ్యం భాజనం. ఆరకణ్ణకన్తి సూచివిజ్ఞనకకణ్ణకం. పిప్పలికన్తి ఖుద్దకసత్థకం. ఉదకతుమ్మకన్తి కుణ్డీకం.

కూటాగారద్వారేయేవ నివత్తేసీతి కూటాగారం పవిట్టకాలతో పట్టాయ తేసం మిచ్ఛావితక్కానం పవత్తియా ఓకాసం నాదాసి.

౨౬౧. కసిణమేవ పజ్ఞాయతి మహాపురిసస్స తత్త తత్త కతాధికారత్తా, తేసజ్ఞా పదేసానం సుపరికమ్మకతకసిణసదిసత్తా.

౨౬౨. చత్తారి ఝానానీతి చత్తారి కసిణజ్ఞానాని. కసిణజ్ఞానప్పమజ్ఞానంయేవ వచనం తాసం తదా ఆదరగారవవసేన నిబ్బత్తితత్తా. మహాబోధిసత్తానజ్ఞో అరూపజ్ఞానేసు ఆదరో నత్తి, అభిజ్ఞాపదట్టానతం పన సన్ధాయ తానిపి నిబ్బత్తేన్తి, తస్మా మహాసత్తో తాపసపరిబ్బాజకకాలే యత్తకే లోకియగుణో నిబ్బత్తేతి, తే సబ్బేపి తదా నిబ్బత్తేసియేవ. తేనాహ “మహాపురిసో పనా”తిఆది.

చతురాసీతినగరసహస్సాదివణ్ణనా

౨౬౩. అభిహారితబ్బభత్తన్తి ఉపనేతబ్బభత్తం.

౨౬౪. నిబద్ధవత్తని పుట్టే ఉపనిబద్ధం పాకవత్తం.

సుభద్ధాదేవిఉపసంజ్ఞమనవణ్ణనా

౨౬౫. ఆవట్టేత్వాతి అతివిసిత్వా. యం యం రణ్ణో ఇచ్చితం దానూపకరణణ్ణోవ భోగూపకరణణ్ణ, తస్స తస్స తథేవ సమిద్ధభావం విత్తవతి.

౨౬౬. సచే పన రాజా జీవితే ఛన్దం జనేయ్య, ఇతో పరమ్మి చిరం కాలం తిట్టేయ్య మహిద్ధికో మహానుభావోతి ఏవం మహాజ్ఞాసయా దేవీ భోగేసు, జీవితే చ రాజానం సాపేక్షం కాతుం వాయమి. తేన వుత్తం “మా హేవ ఖో రాజా”తిఆది. తేనేవాహ “తస్స కాలజ్ఞిరియం అనిచ్చమానా”తిఆది. ఛన్దం జనేహీతి ఏత్త ఛన్ద-సద్దో తణ్ణాపరియాయోతి ఆహ “పేమం ఉప్పాదేహీ”తి. అపేక్షతి ఆరమ్మణం ఏతాయ న విస్సజ్జేతీతి అపేక్షా, తణ్ణా.

౨౬౭. గరహితాతి ఏత్త కేహి గరహితా, కస్మా చ గరహితాతి అన్తోలీనం చోదనం విస్సజ్జేన్తో “బుద్ధేహీ”తిఆదిమాహ, తేన విజ్ఞాగరహితత్తా, దుగ్గతిసంవత్తనియతో చ సాపేక్షకాలకిరియా పరివజ్జేతబ్బాతి దస్సేతి.

౨౬౮. ఏకమన్తం గన్త్యాతి రణ్ణో చక్కుపథం విజహిత్యా.

బ్రహ్మలోకూపగమనవణ్ణనా

౨౬౯. సోణస్సాతి కోళివీసస్స సోణస్స. ఏకా భత్తపాతీతి ఏకం భత్తవడ్డితకం. తాదిసం భత్తన్తి తథారూపం గరుం మధురం సినిద్ధం భత్తం. భుత్తానన్తి భుత్తవన్తానం.

౨౭౦. దాసమనుస్సాతి దాసా చేవ ఆయుత్తకమనుస్సా చ.

ఇదాని యథావుత్తాయ రణ్ణో మహాసుదస్సనస్స భోగసమ్మత్తియా కమ్మసరిక్ఖతం ఉద్ధరన్తో “ఏతాని పనా”తిఆదిమాహ, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

౨౭౧. ఆదితో పట్టాయాతి సముదాగమనతో పట్టాయ. యత్త తం పుజ్జాం ఆయూహితం, యతో సా సమ్మత్తి నిబ్బత్తా, తతో తతియత్తభావతో పభుతి. మహాసుదస్సనస్స జాతకదేసనా హి తదా సముదాగమనతో పట్టాయ భగవతా దేసితాతి. పంస్సాగారకీళం వియాతి యథా నామ దారకా పంసూహి వాపిగేహభోజనాదీని దస్సేన్తా యథారుచి కీళిత్వా గమనకాలే సబ్బం తం విధంసేన్తా గచ్ఛన్తి, ఏవమేవ భగవా మహాసుదస్సనకాలే అత్తనా అనుభూతం దిబ్బసమ్మత్తిసదిసం అచిన్తేయ్యానుభావసమ్మత్తిం విత్తారతో దస్సేత్వా పున అత్తనో దేసనం ఆదీనవనిస్సరణదస్సనవసేన వివట్టాభిముఖం విపరివత్తేన్తో “సబ్బా సా సమ్మత్తి అనిచ్చతాయ విపరిణతా విధంసితా”తి దస్సేన్తో “పస్సానన్దా”తిఆదిమాహ. విపరిణతాతి విపరిణామం సభావవిగమం గతా. తేనాహ “పకతివిజహనేనా”తిఆది. పకతీతి సభావధమ్మానం ఉదయవయపరిచ్చిన్నో కక్ఖళపుసనాదిసభావో, సో భగ్గక్ఖణతో పట్టాయ జహితో, పరిచ్చజన్తో సబ్బసో నత్థేవ. తేనాహ “నిబ్బుతపదీపో వియ అపణ్ణత్తికభావం గతా”తి.

ఏత్తావతాతి ఆదితో పట్టాయ పవత్తేన ఏత్తకేన దేసనామగ్గేన. అనేకాని వస్సకోటిసతహస్సాన్నియేవ ఉబ్బేధో ఏతిస్సాతి అనేకవస్సకోటిసతహస్సుబ్బేధా. అనిచ్చలక్ఖణం ఆదాయాతి తం సమ్మత్తిగతం అనిచ్చలక్ఖణం దేసనాయ గహేత్వా విభావేత్వా. యథా నిస్సేణిముచ్చనే తాదిసం సతహత్తుబ్బేధం రుక్ఖం పకతిపురిసేన ఆరోహితుం న సక్కా, ఏవం అనిచ్చతావిభావనేన తస్సా సమ్మత్తియా అపేక్ఖానిస్సేణిముచ్చనే కేనచి ఆరోహితుం న సక్కాతి ఆహ “అనిచ్చలక్ఖణం ఆదాయ నిస్సేణిం ముఞ్చన్తో వియా”తి. తేనేవాతి యథావుత్తకారణేనేవ, ఆదితో సాతిసయం కామేసు అస్సాదం దస్సేత్వాపి ఉపరి నేసం “పస్సానన్దా”తిఆదినా ఆదీనవం, ఓకారం, సంకిలేసం, నేక్ఖమ్మే ఆనిసంసఞ్చ విభావేత్వా దేసనాయ నిట్టాపితత్తా. పుబ్బేతి అతీతకాలే. వసభరాజాతి వసభనామకో సీహళమహారాజా.

ఉదకపుప్పుళాదయోతి ఆది-సద్దేన తిణగ్గే ఉస్సావబిన్దుఆదికే సజ్జణ్ణాతి.

మహాసుదస్సనస్స పనాతి పన-సద్దో విసేసత్తజోతనో, తేన మహాసుదస్సనమహారాజా ఝానాభిజ్ఞాసమాపత్తియో నిబ్బత్తేసి, తదగ్గేన పరిసుద్ధే చ సమణభావే పతిట్టితో, యతో విధుయ ఏవ కామవిత్కాదిసమణభావసంకిలేసం సుఞ్ఞాగారం పావిసి, ఏవంభూతస్సాపి తస్స కాలం కిరియతో సత్తమే దివసే సబ్బా చక్కవత్తిసమ్మత్తి అన్తరహేతా, న తతో పరం, అహో అచ్చరియమనుసో అనఞ్ఞాసాధారణగుణవిసేసోతి ఇమం విసేసం దస్సేతి.

అనారుళ్ళన్తి “రాజా కిర పుబ్బే గహపతికులే నిబ్బత్తీ”తిఆదినా, (దీ. ని. అట్ట. ౨.౨౬౦) “పున ధేరం ఆమన్తేసీ”తిఆదినా (దీ. ని. అట్ట. ౨.౨౭౨) చ వుత్తమత్థం సన్ధాయాహ. సో హి ఇమస్మిం సుత్తే సజ్జీతిం అనారుళ్ళో, అఞ్ఞాత్త పన ఆగతో ఇమిస్సా దేసనాయ పిట్టివత్తకభావేన. యం పనేత్థ అత్థతో న విభత్తం, తం సువిఞ్ఞోయ్యం ఏవాతి.

మహాసుదస్సనసుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా.

౫. జనవసభసుత్తవణ్ణనా

నాతికియాదిబ్యాకరణవణ్ణనా

౨౭౩-౨౭౫. “పరితో”తి పదం యథా సమస్తత్తవాచకో, ఏవం సమీపత్తవాచకోపి హోతీతి సమన్తా సామన్తాతి అత్తో వుత్తో. ఆమేడితేన పన సమస్తత్తో జోతితో. యస్స పన సామన్తా జనపదేసు “నాతికే విహరతీ”తి వుత్తత్తా నాతికస్సాతి విజ్ఞాతో యమత్తో. యస్స పరితో జనపదేసు బ్యాకరోతి, తత్త పరిచారకారకానం బ్యాకరణం అవుత్తసిద్ధం, నిదస్సనవసేన వా తస్స వక్ఖమానత్తా “పరితో పరితో జనపదేసు” ఇచ్చేవ వుత్తం. పరిచారకేతి ఉపాసకే. తేనాహ “బుద్ధధమ్మసజ్ఞానం పరిచారకే”తి. ఉపపత్తిసూతి నిబ్బత్తిసు. జ్ఞాణగతిపుజ్ఞానం ఉపపత్తిసూతి ఏత్త జ్ఞాణగతూపపత్తి నామ తస్స తస్స మగ్గజ్ఞాణగమనస్స నిబ్బత్తి. యం సన్ధాయ వుత్తం “పఞ్చాన్నం ఓరమ్భాగియానం పరిక్ఖయా”తిఆది. పుజ్ఞాపపత్తి నామ తంతందేవనికాయూపపత్తి. సబ్బత్థాతి “వజ్జిమల్లేసూ”తిఆదికే సబ్బత్థ చతుసుపి పదేసు. పురిమేసూతి పాళియం వుత్తే సన్ధాయాహ. దససుయేవాతి తేసు ఏవ దససు జనపదేసు. పరిచారకే బ్యాకరోతి బృకాతబ్బానం బహూనం తత్త లబ్బనతో. నాతికే భవా నాతికియా.

నిట్టజ్ఞతాతి నిట్టం నిచ్చయం ఉపగతా.

ఆనస్తపరికథావణ్ణనా

౨౭౬. యస్మా సజ్ఞసుప్పటిపత్తి నామ ధమ్మసుధమ్మతాయ, ధమ్మసుధమ్మతా చ బుద్ధసుబుద్ధతాయ, తస్మా “అహో ధమ్మో, అహో సజ్ఞో”తి ధమ్మసజ్ఞగుణకిత్తనాపి అత్తతో బుద్ధగుణకిత్తనా ఏవ హోతీతి “భగవంతం కిత్తయమానరూపా”తి పదస్స “అహో ధమ్మో”తిఆదినాపి అత్తో వుత్తో.

౨౭౮. జ్ఞాణగతీతి “పఞ్చాన్నం ఓరమ్భాగియానం సంయోజనానం పరిక్ఖయా”తిఆదినా ఆగతం పహాతబ్బపహానవసేన పవత్తం మగ్గజ్ఞాణగమనం. యస్మా తస్సా ఏవ జ్ఞాణగతియా వసేన తస్స తస్స అరియపుగ్గలస్స ఓపపాతికతాదివిసేసో, తస్మా తం తాదిసం తస్స అభిసమ్మరాయం సన్ధాయాహ “జ్ఞాణాభిసమ్మరాయమేవా”తి.

౨౭౯. ఉపసంతం పతి సమ్మతి ఆలోకియతీతి ఉపసంతపతిసో. ఉపసంతదస్సనో ఉపసంతఉస్సన్నో. భాతిరివాతి ఏత్త ర-కారో పదసన్నికరో, ఇవ-సద్దో భుసత్తోతి ఆహ “అతివియ భాతీ”తి.

జనవసభయక్ఖవణ్ణనా

౨౮౦. జేట్టకభావేన జనే వసభసదిసోతి జనవసభోతి అస్స దేవపుత్తస్స నామం అహోసి.

ఇతో దేవలోకా చవిత్వా సత్తక్ఖత్తుం మనుస్సలోకే రాజభూతస్స. మనుస్సలోకా చవిత్వా సత్తక్ఖత్తుం దేవభూతస్స. ఏత్థేవాతి ఏతస్మింయేవ చాతుమహారాజికభవే, ఏత్థాపి వేస్సవణస్స సహభృతావసేన.

౨౮౧. ఆసీసనం ఆసా, పత్తనా. ఆసాసీసన చేత్త కత్తుకమ్మతాకుసలచ్చన్దం వదతి. తేనేవాహ

“సకదాగామిమగ్గణ్ణాయా”తిఆది. యదగ్గేతి ఏత్త అగ్గ-సద్దో ఆదిపరియాయోతి ఆహ “తం దివసం ఆదిం కత్వా”తి.

“పురిమం...పే.... అవినిపాతో”తి ఇదం యథా తత్తకం కాలం సుగతితో సుగతూపపత్తియేవ అహోసి, తథా

కతూపచితకుసలకమ్మత్తా. పుస్సస్స సమ్మాసమ్ముద్ధస్స కాలతో పభుతి హి సమ్భుతవివట్టుపనిస్సయకుసలసమ్భారో ఏస దేవపుత్తో. అనచ్చరియన్తి అను అను అచ్చరియం. తేనాహ “పునప్పునం అచ్చరియమేవా”తి. సయంపరిసాయాతి సకాయ పరిసాయ. భగవతో దిట్టసదిసమేవాతి ఆవజ్ఞనసమనన్తరం యథా తే భగవతో చతువీసతిసతసహస్సమత్తా సత్తా జ్ఞాణగతితో దిట్టా, ఏవం తుమ్హేహి దిట్టసదిసమేవ. వేస్సవణస్స సమ్ముఖా సుతం మయాతి వదతి.

దేవసభావణ్ణనా

౨౮౨. వస్సూపనాయకసజ్ఞహత్థన్తి వస్సూపనాయకాయ ఆరక్ఖాసంవిధానవసేన భిక్ఖూనం సజ్ఞహణత్తం “వస్సూపగతా భిక్ఖూ ఏవం సుఖేన సమణధమ్మం కరోన్తి”తి, పవారణసజ్ఞహో పనస్స పవారేత్వా సత్తు సన్తికం గచ్ఛన్తానం భిక్ఖూనం అన్తరామగ్గే పరిస్సయపరిహరణత్తం. ధమ్మస్సవనత్తం దూరత్థానం గచ్ఛన్తేసుపి ఏసేవ నయో. అత్తనాపి ఆగన్త్వా ధమ్మస్సవనత్తం సన్నిపతియేవ. ఏత్తేత్థాతి ఏత్త ఏత్త అయ్యానం వసనత్థానే.

తదాపీతి “పురిమాని భన్తే దివసానీ”తి వుత్తకాలేపి. ఏతేనేవ కారణేనాతి వస్సూపనాయకనిమిత్తమేవ. తేనాహ పాళియం “తదహువోసథే పన్నరసే వస్సూపనాయకాయా”తిఆది. ఆసనేపి నిసజ్ఞాయ సుధమ్మాయ దేవసభాయ పఠమం దేవేసు తావతింసేసు నిసిన్నేసు తస్సా చతుసు ద్వారేసు చత్తారో మహారాజానో నిసీదన్తి, ఇదం నేసం ఆసనే నిసజ్ఞాయ చారిత్రం హోతి.

యేనత్తేనాతి యేన కిచ్చేన యేన పయోజనేన. ఆరక్ఖత్థన్తి ఆరక్ఖభూతమత్తం. వుత్తం వచనం ఏతేసన్తి వుత్తవచనా, మహారాజానో.

౨౮౩. అతిక్కుమిత్వాతి అభిభవిత్వా.

సనజ్ఞమారకథావణ్ణనా

౨౮౪. అభిసమ్భవితుం అధిగన్తుం అసక్కుణేయ్యో అనభిసమ్భవనీయో. తేనాహ “అప్పత్తబ్బో”తిఆది. చక్కుయేవ పథో రూపదస్సనస్స మగ్గో ఉపాయోతి చక్కుపథో, తస్మిం చక్కుపథస్మిన్తి ఆహ “చక్కుపసాదే”తి, చక్కుస్స గోచరయోగ్గో వా చక్కుపథోతి ఆహ “ఆపాథే వా”తి. నాభిభవతీతి న అభిభవతి, గోచరభావం న గచ్ఛతీతి అత్తో. హేట్టా హేట్టాతి తావతింసతో పట్టాయ హేట్టా హేట్టా, న చాతుమహారాజికతో పట్టాయ, నాపి బ్రహ్మపారిసజ్ఞతో పట్టాయ. “చాతుమహారాజికా హి తావతింసానం యథా జాతిరూపాని పస్సితుం సక్కోన్తి, తథా బ్రహ్మనో హేట్టిమా ఉపరిమాన”న్తి కేచి, తం న యుత్తం. న హి హేట్టిమా బ్రహ్మనో ఉపరిమానం మూలపటిసన్ధిరూపం పస్సితుం సక్కోన్తి, మాపితమేవ పస్సితుం సక్కోన్తితి దట్టబ్బం.

సుణన్తోవ నిద్దం ఓక్కమీతి గతియో ఉపధారేన్తో బహి విసటవితక్కువిచ్చేదేన సజ్కోచం ఆపన్నచిత్తతాయ. మయ్ఘం అయ్యకస్సాతి భగవన్తం సన్ధాయ వదతి.

పశ్చాత్తాపం ఏతస్మాత్ పశ్చాత్తాపం, పశ్చాత్తాపం వియ పశ్చాత్తాపం ఆహ “పశ్చాత్తాపగర్హస్థానానా”తి. మమాయంతి
పియాయంతి.

౨౮౧. సుముత్తామి సరదోహి సుముత్తామి. యేహి పితృసేవ్యాదీహి పలిబుద్ధతా సరో అవిస్మృత్యో సీయా, తదభావతో
విస్మృత్యో దస్యంతే ఆహ “అపలిబుద్ధో”తి. విజ్ఞాపితీతి విజ్ఞోయ్యో, అన్తోగధహేతుఅత్తో కత్తుసాధనో ఏస విజ్ఞోయ్యసద్ధోతి ఆహ
“అత్తవిజ్ఞాపనో”తి. సరస్స మధురతా నామ మద్దవన్తి ఆహ “మధురో ముదూ”తి. సవనం అరహతీతి సవనీయో.
సవనారహతాయ చ ఆపాధసుఖతాయాతి ఆహ “కణ్ఠసుఖో”తి. బిన్దూతి పిన్డీతో. ఆకోటితభిన్నకంససద్ధో వియ
అనేకావయవో అహుత్వా నిరవయవో, ఏకభావోతి అత్తో. తేనాహ “ఏకగ్ధనో”తి, ఏతేనేవస్స అవిసారితా సంవణ్ణితా దట్టబ్బా.
గమ్భీరుప్పత్తిట్టానతాయ చస్స గమ్భీరతాతి ఆహ “నాభిమూలతో”తిఆది. ఏవం సముత్తామీతి
జీవ్హాదిప్పహారమత్తసముత్తీతో. అమధురో చ హోతి ఉప్పత్తిట్టానానం పరిలహుభావతో. న చ దూరం సావేతి వీరభావాభావతో.
నిన్నాదీ సువిపులభావతో సవిసేసం నిన్నాదో, పాసంసనిన్నాదో వా. తేనాహ “మహామేఘ...పే.... యుత్తో”తి.

పచ్చిమం పచ్చిమన్తి దుతియం, చతుత్తం, ఛట్టం, అట్టమశ్చ పదం. పురిమస్స పురిమస్సాతి యథాక్కమం
పఠమస్స, తతియస్స, పశ్చామస్స, సత్తమస్స చ. అత్తోయేవాతి అత్తనిద్దో ఏవ. విస్మృత్యా హిస్స విజ్ఞోయ్యతాయ
వేదితబ్బా, మజ్జాభావో సవనీయతాయ, బిన్దూభావో అవిసారితాయ, గమ్భీరభావో నిన్నాదితాయాతి. యథాపరిసన్తి ఏత్త
యథా-సద్ధో పరిమాణవాచీ, న పకారాదివాచీతి ఆహ “యత్తకా పరిసా”తి, తేన పరిసప్పమాణం ఏవస్స సరో నిచ్చరతి,
అయమస్స ధమ్మతాతి దస్సేతి. తేనాహ “తత్తకమేవా”తిఆది.

“యే హి కేచి”తిఆది “యావశ్చ నో భగవా”తిఆదినా వుత్తస్స అత్తస్స హేతుకీత్తనవసేన సమత్తనం సరణేసు నేసం
నిచ్చసేవనేన, సీలేసు చ పతిట్టాపనేన భకామసగ్గసమ్మత్తిఅనుష్పాదనతో. తేనాహ “యే హి కేచి...పే.... వదతీ”తి.
నిబ్బేమతికగహితసరణేతి మగ్గేనాగతసరణగమనే. తే హి సబ్బసో సముగ్ధాతితవిచికిచ్చతాయ రతనత్తయే అవేచ్చప్పసాదేన
సమన్నాగతాయేవ, పోథుజ్జనికసద్ధాయ వసేన బుద్ధాదీనం గుణే ఓగాహేత్వా జానన్తి, అపరనేయ్యబుద్ధి నో తే పరియాయతో
నిబ్బేమతికగహితసరణా వేదితబ్బా. గన్ధబ్బదేవగణన్తి గన్ధబ్బదేవసమూహం. తుకా వుచ్చతి ఖీరిణీ యా తుకాతిపి
వుచ్చతి. తస్మా చుణ్ణం తుకాపిట్టం. తం కోట్టేత్వా పక్ఖిత్తం ఘనం నిరంతరచితం హుత్వా తిట్టతి.

భావితశ్చిపాదవణ్ణనా

౨౮౨. సుపశ్చాత్తామి సుముత్తామి పకారేహి ఇహిపితా బోధితా, అసజ్కరతో వా రపితా, తం పన బోధనం, అసజ్కరతో రపనశ్చ
అత్తతో దేసనా ఏవాతి ఆహ “సుకథితా”తి. ఇజ్జనట్టేనాతి సమిజ్జనట్టేన, నిప్పజ్జనస్స కారణభావేనాతి అత్తో. పతిట్టానట్టేనాతి
అధిట్టానట్టేన. ఇద్ధియా పాదోతి ఇద్ధిపాదో, ఇద్ధియా అధిగముపాయోతి అత్తో. తేన హి యస్మా ఉపరూపరి విసేససజ్ఞాతం
ఇద్ధిం పజ్జన్తి పాపుణన్తి, తస్మా “పాదో”తి వుచ్చతి. ఇజ్జతీతి ఇద్ధి, సమిజ్జతీతి నిప్పజ్జతీతి అత్తో. ఇద్ధి ఏవ పాదో ఇద్ధిపాదో,
ఇద్ధికోట్టాసోతి అత్తో. ఏవం తావ “చత్తారో ఇద్ధిపాదా”తి ఏత్త అత్తో వేదితబ్బో. ఇద్ధిపహోనకతాయాతి ఇద్ధియా నిష్పాదనే
సమత్తభావాయ. ఇద్ధివిసవిత్తాయాతి ఇద్ధియా నిష్పాదనే యోగ్యభావాయ. అనేకత్తతా హి ధాతునం యోగ్యత్తో వి-పుబ్బో
సు-సద్ధో, విసవనం వా పజ్జనం విసవిత్తా, తత్త కామకారితా విసవిత్తా. తేనాహ “పునపున”న్తిఆది. ఇద్ధివికుబ్బనతాయాతి
వికుబ్బనిద్ధియా వివిధరూపకరణాయ. తేనాహ “నానప్పకారతో కత్వా దస్సనత్తాయా”తి.

“చంద్రశ్చ భిక్షు అధిపతిం కరిత్వా లభతి సమాధిం, లభతి చిత్తస్పేకగతం, అయం పుచ్చతి చంద్రసమాధీ”తి (విభ. ౪౩౨) ఇమాయ పాళియా చంద్రాధిపతి సమాధి చంద్రసమాధీతి అధిపతిసద్దలోపం కత్వా సమాసో వుత్తేతి విజ్ఞాయతి, అధిపతిసద్దత్తదస్సనవసేన పన “చంద్రహీతుకో, చంద్రాధికో వా సమాధి చంద్రసమాధీ”తి అట్టకథాయంవుత్తంతి వేదితబ్బం. “పధానభూతాతి వీరియభూతా”తి కేచి వదంతి. సజ్జతసజ్జారాదినివత్తనత్తజ్ఞో పధానగ్గహణంతి. అథ వా తం తం విసేసం సజ్జరోతీతి సజ్జరో, సబ్బమ్మి వీరియం. తత్త చతుకిచ్చసాధకతో అజ్ఞాస్స నివత్తనత్తం పధానగ్గహణంతి పధానభూతా సేట్టభూతాతి అత్తో. చతుబ్బిధస్స పన వీరియస్స అధిప్పేతత్తా బహువచననిద్దేసో కతో. విసుం సమాసయోజనవసేన యో పుట్టే ఇద్దిపాదత్తో పాదస్స ఉపాయత్తతం, కోట్టాసత్తతశ్చ గహేత్వా యథాయోగవసేన ఇథ వుత్తే, సో వక్ఖమానానం పటిలాభపుబ్బభాగానం కత్తుకరణిద్దిభావం, ఉత్తరచూళభాజనీయే వా వుత్తేహి చంద్రాదీహి ఇద్దిపాదేహి సాధేతబ్బాయ ఇద్దియా కత్తిద్దిభావం, చంద్రాదీనశ్చ కరణిద్దిభావం సన్ధాయ వుత్తేతి వేదితబ్బో, తస్మా “ఇజ్జనట్టేన ఇద్ది”తి ఏత్త కత్తులత్తో, కరణత్తో చ ఏకజ్ఞం గహేత్వా వుత్తేతి కత్తులత్తం తావ దస్సేతుం “నిప్పత్తిపరియాయేన ఇజ్జనట్టేన వా”తి వత్వా ఇతరం దస్సేన్తో “ఇజ్జంతి ఏతాయా”తిఆదిమాహ. వుత్తంతి కత్త వుత్తం? ఇద్దిపాదవిభజ్జపారే. (విభ. ౪౩౪) తథాభూతస్సాతి తేనాకారేన భూతస్స, తే చంద్రాదిధమ్మే పటిలభిత్వా రితస్సాతి అత్తో. “వేదనాక్ఖన్తో”తిఆదీహి చంద్రాదయో అన్తోకత్వా చత్తారోపి ఖిన్ధా కథితా. సేసేసూతి సేసిద్ధిపాదేసు.

వీరియిద్దిపాదనిద్దేసే “వీరియసమాధిపధానసజ్జారసమన్నాగత”ంతి ద్విక్వత్తుం వీరియం ఆగతం. తత్త పురిమం సమాధివిసేసనం “వీరియాధిపతి సమాధి వీరియసమాధీ”తి, దుతియం సమన్నాగమజ్జదస్సనం. ద్వేయేవ హి సబ్బత్త సమన్నాగమజ్గాని, సమాధి, పధానసజ్జారో చ. చంద్రాదయో హి సమాధివిసేసనాని, పధానసజ్జారో పన పధానవచనేనేవ విసేసితో, న చంద్రాదీహితి న ఇథ వీరియాధిపతితా పధానసజ్జారస్స వుత్తా హోతి. వీరియశ్చ సమాధిం విసేసేత్వా రితమేవ, సమన్నాగమజ్గవసేన పన పధానసజ్జారవచనేన వుత్తంతి నాపి ద్వీహి వీరియేహి సమన్నాగమో వుత్తే హోతి. యస్మా పన చంద్రాదీహి విసిట్తో సమాధి, తథావిసిట్టేనేవ చ తేన సమ్మయుత్తో పధానసజ్జారో, సేసధమ్మా చ, తస్మా సమాధివిసేసనానం వసేన చత్తారో ఇద్దిపాదా వుత్తా, విసేసనభావో చ చంద్రాదీనం తంతంఅవస్సయదస్సనవసేన హోతీతి “చంద్రసమాధి...పే.... ఇద్దిపాద”ంతి ఏత్త నిస్సయత్థేపి పాద-సద్దే ఉపాయత్తేన చంద్రాదీనం ఇద్దిపాదతా వుత్తా హోతి. తేనేవ హి అభిధమ్మే ఉత్తరచూళభాజనీయే (విభ. ౪౩౬) “చత్తారో ఇద్దిపాదా చన్దిద్దిపాదో”తిఆదినా చంద్రాదీనమేవ ఇద్దిపాదతా వుత్తా. పజ్జపుచ్చకే (విభ. ౪౩౭ ఆదయో) “చత్తారో ఇద్దిపాదా ఇథ భిక్షు చంద్రసమాధీ”తిఆదినా చ ఉద్దేసం కత్వాపి పున చంద్రాదీనయేవ కుసలాదిభావో విభత్తో. ఉపాయిద్దిపాదదస్సనత్తమేవ హి నిస్సయిద్దిపాదదస్సనం కతం, అజ్ఞాథా చతుబ్బిధతా న సియాతి. అయమేత్త పాళివసేన అత్తవినిచ్చయో వేదితబ్బో. ఇదాని పటిలాభపుబ్బభాగానం వసేన ఇద్దిపాదే విభజిత్వా దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ. ఇథ ఇద్దిపాదకథా సజ్ఞేపేనేవ వుత్తాతి ఆహ “విత్థారేన పన...పే.... వుత్తా”తి.

కేచీతి అభయగిరివాసిన్తో. తేసు హి ఏకచ్ఛే “ఇద్ది నామ అనిప్పన్నా”తి వదంతి, ఏకచ్ఛే “ఇద్దిపాదో పన అనిప్పన్నో”తి వదంతి, అనిప్పన్నోతి చ పరమత్తతో అసిద్ధో, నట్టితి అత్తో. ఆభతోతి అభిధమ్మపారతో (విభ. ౪౩౮) దీఘనికాయట్టకథాయం (దీ. ని. అట్ట. ౨.౨౮౭) ఆనీతో పురిమనయతో అజ్ఞోనాకారేన దేసనాయ పవత్తత్తా. చన్తో ఏవ ఇద్దిపాదో చన్దిద్దిపాదో. ఏసేవ నయో సేసేసుపి. ఇమే పనాతి ఇమస్మిం సుత్తే ఆగతా ఇద్దిపాదా . రట్టపాలత్థేరో (మ. ని. ౨.౨౯౩; అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౧౦; అప. అట్ట. ౨.రట్టపాలత్థేరఅపదానవణ్ణనాయ విత్థారో) “చన్దే సతి కథం నానుజానిస్సన్తి”తి సత్తాహం భత్తాని అభుజ్ఞేత్వా

మాతాపితరో అనుజానాపేత్వా పబ్బజిత్వా ఛన్దమేవ అవస్సాయ లోకుత్తరం ధమ్మం నిబ్బత్తేసీతి ఆహ “రట్టపాలత్థేరో...పే....

నిబ్బత్తేసీ”తి. సోణత్థేరో (మహావ. ౨౪౩; అ. ని. ౬.౨౨; థేరగా. అట్ట. తేరసనిపాత; అప. అట్ట.

౨.సోణకోటివీసత్థేరఅపదానవణ్ణనాయ విత్థారో) భావనమనుయుత్తో ఆరద్ధవీరియో పరమసుఖుమాలో పాదేసు ఫోటేసు

జాతేసుపి వీరియం నప్పటిపస్సమ్మేసీతి ఆహ “సోణత్థేరో వీరియం ధురం కత్వా”తి. సమ్మాతత్థేరో (థేరగా. అట్ట.

౨.సమ్మాతత్థేరగాథావణ్ణనాయ విత్థారో) “చిత్తవతో కిం నామ న సిజ్జితీ”తి చిత్తం పుబ్బజ్ఞమం కత్వా భావనం ఆరాధేసీతి

ఆహ “సమ్మాతత్థేరో చిత్తం ధురం కత్వా”తి. మోఘత్థేరో వీమంసం అవస్సయి, తస్మా తస్స భగవా “సుజ్ఞాతో లోకం

అవేక్షస్సూ”తి (సు. ని. ౧౧౨౨; టు. వం. ౨౪.౩౨౩; మహా. ని. ౧౮౬; చూళని. మోఘరాజమాణవపుచ్చా ౧౪౪;

మోఘరాజమాణవపుచ్చానిద్దేసే ౮౮; నేత్తి. ౨; పేటకో. ౨౨, ౩౧) సుజ్ఞాతాకథం కథేసి, పజ్ఞానిస్సితమాననిగ్గహత్థం,

పజ్ఞాయ పరిగ్గహత్థాచ్చ ద్విక్షత్తుం పుచ్చితో సమానో పజ్ఞాం కథేసి. తేనాహ “ఆయస్మా మోఘరాజా వీమంసం ధురం కత్వా”తి.

పునపునం ఛన్దప్పాదనం పేసనం వియ హోతీతి ఛన్దస్స ఉపట్థానసదిసతా వుత్తా.

పరక్కమేనాతి పరక్కమసీసేన సూరభావం వదతి. ధామభావతో చ వీరియస్స సూరభావసదిసతా దట్టబ్బా.

చిన్తనప్పధానత్తా చిత్తస్స మన్తసంవిధానసదిసతా వుత్తా.

జాతిసమ్మత్తి నామ విసిట్టజాతితా. “సబ్బధమ్మేసు చ పజ్ఞా సేట్టా”తి వీమంసాయ జాతిసమ్మత్తిసదిసతా వుత్తా.

సమ్మోహవిసోదనియం (విభ. అట్ట. ౪౩౩) పన చిత్తిద్ధిపాదస్స జాతిసమ్మత్తిసదిసతా, వీమంసిద్ధిపాదస్స మన్తబలసదిసతా చ యోజితా.

అనేకం విహితం విధం ఏతస్సాతి అనేకవిహితన్తి ఆహ “అనేకవిధ”న్తి. విధ-సద్దో కోట్టాసపరియాయో “ఏకవిధేన జ్ఞాణవత్థూ”తిఆదీసు (విభ. ౭౨౧) వియాతి ఆహ “ఇద్ధివిధన్తి ఇద్ధికోట్టాస”న్తి.

తివిధఓకాసాధిగమవణ్ణనా

౨౮౮. “సుఖస్సా”తి ఇదం తిణ్ణమ్మి సుఖానం సాధారణవచనన్తి ఆహ “ఝానసుఖస్స మగ్గసుఖస్స ఫలసుఖస్సా”తి.

నానప్పనాపత్తతాయ పన అప్పధానత్తా ఉపచారజ్ఞానసుఖస్స, విపస్సనాసుఖస్స చేత్త అగ్గహణం. పురిమేసు తావ ద్వీసు

ఓకాసాధిగమేసు తీణిపి సుఖాని లబ్బన్తి, తతియే పన కథన్తి? తత్త కామం తీణి న లబ్బన్తి, ద్వే పన లబ్బన్తియేవ.

యథాలాభవసేన హేతం వుత్తం. “సక్ఖరకథలమ్మి మచ్చగుమ్మమ్మి చరన్తమ్మి తిట్టన్తమ్మి”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౪౯; మ.

ని. ౧.౪౩౩; ౨.౨౨౯; అ. ని. ౧.౪౨, ౪౬) వియ. సంసత్తోతి సంసగ్గం ఉపగతో సమజ్జీభూతో, సో పన తేహి

సమన్నాగతచిత్తోపి హోతీతి వుత్తం “సమ్మయుత్తచిత్తో”తి. అరియధమ్మన్తి అరియభావకరం ధమ్మం. ఉపాయతోతి విధితో.

పథతోతి మగ్గతో. కారణతోతి హేతుతో. యేన హి విధినా ధమ్మానుధమ్మపటిపత్తి హోతి, సో ఉపేతి ఏతేనాతి ఉపాయో, సో

తదధిగమస్స మగ్గభావతో పథో, తస్స కరణతో కారణన్తి చ వుచ్చతి.

“అనిచ్చన్తిఆదివసేన మనసి కరోతీ”తి సజ్జేపతో వుత్తమత్తం వివరితుం “యోనిసో మనసికారో నామా”తిఆది వుత్తం. తత్త ఉపాయమనసికారోతి కుసలధమ్మప్పవత్తియా కారణభూతో మనసికారో. పథమనసికారోతి తస్స ఏవ మగ్గభూతో మనసికారో. అనిచ్చేతి ఆదిఅంతవంతాయ, అనచ్చన్తికతాయ చ అనిచ్చే తేభూమకే సజ్జారే “అనిచ్చ”న్తి మనసికారోతి యోజనా. ఏసేవ నయో సేసేసుపి. అయం పన విసేసో తస్మింయేవ ఉదయబ్బయపటిపీళనతాయ దుక్ఖనతో, దుక్ఖమతో చ దుక్ఖే, అవసవత్తనత్తేన, అనత్తసభావతాయ చ అనత్తని, అసుచిసభావతాయ అసుభే. సబ్బమ్మి హి తేభూమకం సజ్జతం కిలేసాసుచిపగ్గరణతో “అసుభ”న్త్యేవ వత్తుం అరహతి. సచ్చానులోమికేన వాతి సచ్చాభిసమయస్స అనులోమనవసేన. “చిత్తస్స ఆవట్టనా”తిఆదినా ఆవజ్ఞనాయ పచ్చయభూతా తతో పురిముప్పన్నా మనోద్వారికా కుసలజవనప్పవత్తి ఫలవోహారేనేవ తథా వుత్తా. తస్సా హి వసేన సా కుసలుప్పత్తియా ఉపనిస్సయో హోతీతి. ఆవజ్ఞనా హి భవట్టచిత్తం ఆవట్టేతీతి చిత్తస్స ఆవట్టనా, అను అను ఆవట్టేతీతి అన్వావట్టనా. భవజ్ఞరమ్మణతో అజ్ఞం ఆభుజతీతి ఆభోగో. సమన్నాహరతీతి సమన్నాహరో. తదేవారమ్మణం అత్తానం అనుబద్ధిత్వా అనుబద్ధిత్వా ఉప్పజ్జమానే మనసి కరోతి రపేతీతి మనసికారో. అయం వుచ్చతీతి అయం ఉపాయమనసికారలక్ఖణో యోనిసోమనసికారో నామ వుచ్చతి, యస్స వసేన పుగ్గలో దుక్ఖాదీని సచ్చాని ఆవజ్ఞతుం సక్కోతి.

అసంసట్ఠోతి న సంసట్ఠో కామాదీహి వివిత్తో వినాభూతో. కామాదివిసంసగ్గహేతు ఉప్పజ్జనకసుఖం నామ వివేకజం పీతిసుఖన్తి ఆహ “పరమజ్ఞానసుఖ”న్తి. కామం పరమజ్ఞానసుఖమ్మి సోమనస్సమేవ, సుత్తేసు పన తం కాయకసుఖస్సాపి పచ్చయభావతో విసేసతో “సుఖ”న్త్యేవ వుచ్చతీతి ఇథాపి ఝానభూతం సోమనస్సం సుఖన్తి, ఇతరం సోమనస్సం. తేన వుత్తం “సుఖా”తి. హేతుమ్మి నిస్సక్కవచనన్తి ఆహ “ఝానసుఖపచ్చయా”తి. అపరాపరం సోమనస్సన్తి ఝానాధిగమహేతు పచ్చవేక్షణాదివసేన పునపునం ఉప్పజ్జనకసోమనస్సం.

పమోదనం పముదో, తరుణపీతి, తతో పముదా. “పామోజ్జం పీతణ్ణాయా”తిఆదీసు తరుణపీతి “పామోజ్జ”న్తి వుచ్చతి, ఇథ పన పకట్టో ముదో పముదో పామోజ్జన్తి అధిప్పేతం, తజ్ఞా సోమనస్సరహితం నత్తీతి అవినాభావితాయ “బలవతరం పీతిసోమనస్స”న్తి వుత్తం. ఝానస్స ఉజ్జవిపచ్చనీకతం సద్దాయ “పజ్ఞా నీవరణాని విక్ఖమ్భేత్వా”తి వుత్తం. ఝానం పన తదేకట్టే సబ్బేపి కిలేసే, సబ్బేపి అకుసలే ధమ్మే విక్ఖమ్భేతియేవ, అత్తనో ఓకాసం గహేత్వా తిట్టతి పటిపక్షధమ్మహి అనభిభవనీయతో. తస్మాతి ఓకాసగ్గహణతో, లద్ధికాసతాయాతి అత్తో. మగ్గఫలసుఖాధిగమాయ ఓకాసభావతో వా ఓకాసో, అస్స అధిగమో ఓకాసాధిగమో. పురిమపక్ఖే పన ఓకాసం అవసరం అధిగచ్ఛతి ఏతేనాతి ఓకాసాధిగమో.

రూపసభావతాయ , ఏకంతరూపాధీనవుత్తితాయ, సవిప్పారికతాయ చ ఆనాపానవితక్కవిచారానం ధూలభావం అనుజానన్తో “కాయవచీసజ్ఞారా తావ ఓళారికా హోన్తూ”తి ఆహ. తబ్బిధురతాయ పన ఏకచ్ఛానం వేదనాసజ్ఞానం ధూలతం అనుజానన్తో “చిత్తసజ్ఞారా కథం ఓళారికా”తి ఆహ. ఇతరో “అప్పహీనత్తా”తి కారణం వత్వా “కాయసజ్ఞారా హీ”తిఆదినా తమత్తం వివరతి. తేతి చిత్తసజ్ఞారా. అప్పహీనా సజ్ఞారా లబ్బమానసజ్ఞారనిమిత్తతాయ “ఓళారికా”తి వత్తుం అరహన్తి, పహీనా పన తదభావతో “సుఖుమా”తి ఆహ “పహీనే ఉపాదాయ అప్పహీనత్తా ఓళారికా నామ జాతా”తి. పాళియం “కాయసజ్ఞారానం పటిప్పస్సద్ధియా”తి వుత్తత్తా “సుఖన్తి చతుత్థజ్ఞానికఫలసమాపత్తిసుఖ”న్తి వుత్తం. “చిత్తసజ్ఞారానం పటిప్పస్సద్ధియా”తి పన వుత్తత్తా “నిరోధా వుట్టహంతస్సా”తి వుత్తం. వచీసజ్ఞారపటిప్పస్సద్ధి కాయసజ్ఞారపటిప్పస్సద్ధియావ సిద్ధాతి వేదితబ్బా. తేనవాహ “దుతియ...పే... విసుం న వుత్తానీ”తి. పాళియం పన అత్తతో సిద్ధాపి సుపాకటభావేన

విభావేతుం సరూపతో గృణ్తాతి. న హి అరియవినయే అణ్డాపత్తివిభావనా అభిధమ్మదేసనాయ పకతీతి. యథా నీవరణవిక్లమ్బనశ్చ పఠమస్స ఝానస్స అధిగమాయ ఉపాయో, ఏవం సుఖదుక్ఖవిక్లమ్బనం చతుత్థస్స ఝానస్స అధిగమాయ ఉపాయోతి “చతుత్థజ్ఞానం సుఖం దుక్ఖం విక్లమ్భేత్వా”తి వుత్తం. సేసం హేట్థా వుత్తనయమేవ.

అవిజ్ఞారాగాదీహి సహ వజ్జేహీతి సావజ్జం, అకుసలం, తదభావతో అనవజ్జం కుసలం. అత్తనో హితసుఖం ఆకంఠస్తేన సేవనీయతో సేవితబ్బం, కుసలం, తబ్బిపరియాయతో న సేవితబ్బం, అకుసలం. లామకభావేన హీనం, అకుసలం, సేట్ఠభావేన పణీతం, కుసలంతి సావజ్జదుకాదయో తయోపి దుకా యథారహం ఏతేసం కుసలాకుసలకమ్మపధానం వసేనేవ వేదితబ్బా. సబ్బంతి యథావుత్తం సబ్బం చతుహి దుకేహి సజ్ఘహితం ధమ్మజాతం. యథారహం కణ్ఠశ్చ సుక్కశ్చ పటిద్వన్దిభావతో, సప్పటిభాగశ్చ అప్పటిభాగశ్చ అద్వయభావతో. వట్టపటిచ్చాదికా అవిజ్ఞా పహీయతి చతున్నం అరియసచ్ఛానం సమ్మదేవ పటివిజ్ఞనతో. తతో ఏవ అరహత్తమగ్గవిజ్ఞా ఉప్పజ్జతి. సుఖంతి ఏవం కమ్మపథముఖేన తేభూమకథమ్మే సమ్మసిత్వా విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా మగ్గపటిపాటియా అరహత్తే పతిట్ఠహంతస్స యం అరహత్తమగ్గసుఖశ్చోవ అరహత్తఫలసుఖశ్చ, తం ఇథ “సుఖ”ంతి అధిప్పేతం. అన్తోగథా ఏవ నానన్తరియభావతో.

అట్ఠతింసారమ్మణవసేనాతి పాళియం ఆగతానం అట్ఠతింసాయ కమ్మట్ఠానానం వసేన. విత్థారేత్వా కథేతబ్బా పఠమజ్ఞానాదివసేన ఆగతత్తాతి అధిప్పాయో. “కథ”న్తిఆదినా తమేవ విత్థారేత్వా కథనం నయతో దస్సేతి. “చతువీసతియా తానేసూ”తిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం మహాపరినిబ్బానవణ్ణనాయం (దీ. ని. అట్ఠ. ౨.౨౧౯) వుత్తమేవ. “నిరోధసమాపత్తిం పాపేత్వా”తి ఇమినా అరూపజ్ఞానానిపి గహితాని హోంతి తేహి వినా నిరోధసమాపత్తిసమాపజ్ఞనస్స అసమ్భవతో, చతుత్థజ్ఞానసభావత్తా చ తేసం. దస ఉపచారజ్ఞానానీతి రపేత్వా కాయగతాసతిం ఆనాపానశ్చ అట్ఠ అనుస్సతియో, సజ్ఞావవత్థానశ్చాంతి దస ఉపచారజ్ఞానాని. అధిసీలం నామ సమాధిసంవత్తనియంతి తస్స హేట్ఠిమన్తేన పఠమజ్ఞానం పరియోసానంతి వుత్తం “అధిసీలసిక్ఖా పఠమం ఓకాసాధిగమం భజతీ”తి. అధిచిత్తం నామ చతుత్థజ్ఞాననిట్ఠం తదన్తోగథత్తా అరూపజ్ఞానానం, తప్పరియోసానత్తా ఫలజ్ఞానానంతి వుత్తం “అధిచిత్తసిక్ఖా దుతియ”న్తి. మత్తకప్పత్తా అధిపజ్ఞాసిక్ఖా నామ అగ్గమగ్గవిజ్ఞాతి ఆహ “అధిపజ్ఞాసిక్ఖా తతియ”న్తి. సిక్ఖత్తయవసేన తయో ఓకాసాధిగమే నీహరన్తేన యథారహం తంతంసుత్తవసేనపి నీహరితబ్బంతి దస్సేన్తో “సామజ్ఞాఫలేపీ”తిఆదిమాహ.

యదగ్గేన చ తిన్నో సిక్ఖా యథాక్కమం తయో ఓకాసాధిగమే భజంతి, తదగ్గేన తప్పధానత్తా యథాక్కమం తీణి పిటకాని తే భజన్తీతి దస్సేతుం “తీసు పనా”తిఆది వుత్తం. తీణి పిటకాని విభజిత్వాతి తిణ్ణం ఓకాసాధిగమానం వసేన యథానుపుబ్బం తీణి పిటకాని విత్థారేత్వా కథేతుం లభిస్సామాతి. సమోధానేత్వాతి సమాయోజేత్వా తత్త వుత్తమత్థం ఇమస్స సుత్తస్స అత్థభావేన సమానేత్వా. దుక్కథితంతి అసమ్మన్దకథనేన, అతిపపశ్చకథనేన వా దుట్టు కథితంతి న సక్కా వత్తుం తథాకథనస్సేవ సుకథనభావతోతి ఆహ “తేపిటకం...పే.... సుకథితం హోతీ”తి.

చతుసతిపట్టానవణ్ణనా

౨౮౯. న కేవలం అభిధమ్మపరియాయేనేవ కుసలట్ఠో గహేతబ్బో, అథ ఖో బాహితికపరియాయేన పీతి ఆహ “ఫలకుసలస్స చా”తి. ఖేమట్ఠేనాతి చతుహిపి యోగేహి అనుపద్ధవభావేన . సమ్మా సమాహితోతి సమధవసేన చేవ విపస్సనావసేన చ సుట్టు సమాహితో. ఏకగ్గచిత్తోతి విక్లేపస్స దూరసముస్సారితత్తా ఏకగ్గతం అవిక్లేపం పత్తచిత్తో. అత్తనో

కాయతోతి అజ్ఞతం కాయే కాయానుపస్సనావసేన సమ్మా సమాహితచిత్తో సమానో “సమాహితో యథాభూతం పజానాతి పస్సతీ”తి (సం. ని. ౩.౫; ౫.౧౦౭౧, ౧౦౭౨; నేత్తి. ౪౦; మి. ప. ౧.౧౪) వచనతో. తత్త ఇంద్రదస్సనం నిబ్బత్తేన్తో తతో బహిద్ధా పరస్స కాయేపి ఇంద్రదస్సనం నిబ్బత్తేతి. తేనాహ “పరస్స కాయాభిముఖం ఇంద్రం పేసేతీ”తి. సమ్మా విప్పసీదతీతి సమ్మా సమాధానపచ్చయేన అభిప్పసాదేన ఇంద్రాపసజ్ఞితేన అజ్ఞతం కాయం ఓకప్పేతి. సబ్బత్థాతి సబ్బట్టానేసు. సతి కథితాతి యోజనా. లోకియలోకుత్తరమిస్సకా కథితా అనుపస్సనాఇంద్రదస్సనానం తదుభయసాధారణభావతో.

సత్తసమాధిపరిక్ఖారవణ్ణనా

౨౯౦. ఏత్థాతి ఇమిస్సా కథాయ. యూనక్ఖస్స వీరియచక్కస్స అరియమగ్గరథస్స సీలం విభూసనభావేన వుత్తన్తి ఆహ “అలజ్ఞారో పరిక్ఖారో నామా”తి. సత్తహి నగరపరిక్ఖారేహీతి నగరం పరివారేత్వా రక్ఖణకేహి కతపరిక్ఖేపో, పరిఖా, ఉద్ధాపో, పాకారో, ఏసికా, పలిఘా, పాకారపక్ఖణ్ణిలన్తి ఇమేహి సత్తహి నగరపరిక్ఖారేహి. సమ్మరీయతి ఫలం ఏతేనాతి సమ్మారో, కారణం. భేసజ్ఞో బ్యాధివూపసమనేన జీవితస్స కారణం. పరివారపరిక్ఖారవసేనాతి పరివారసజ్ఞాతపరిక్ఖారవసేన. పరిక్ఖారో హి సమ్మాదిట్టియాదయో మగ్గధమ్మా సమ్మాసమాధిస్స సహజాతాదిపచ్చయభావేన పరికరణతో అభిసజ్జరణతో. ఉపేచ్చ నిస్సీయతీతి ఉపనిసా, సహ ఉపనిసాయాతి సఉపనిసోతి ఆహ “సఉపనిస్సయో”తి, సహకారీకారణభూతో ధమ్మసమూహో ఇథ “ఉపనిస్సయో”తి అధిప్పేతో. సమ్మా పసత్థా సున్ధరా దిట్టి ఏతస్సాతి సమ్మాదిట్టి, పుగ్గలో, తస్స సమ్మాదిట్టిస్స. సో పన యస్మా పతిట్టితసమ్మాదిట్టికో, తస్మా వుత్తం “సమ్మాదిట్టియం రితస్సా”తి. సమ్మాసజ్కప్పో పహోతీతి మగ్గసమ్మాదిట్టియా దుక్ఖాదీసు పరిజాననాదికిచ్చం సాధేన్తియా కామవితక్కాదికే సముఘాటేన్తో సమ్మాసజ్కప్పో యథా అత్తనో కిచ్చసాధనే పహోతి, తథా పవత్తిం పనస్స దస్సేన్తో ఆహ “సమ్మాసజ్కప్పో పవత్తతీ”తి. ఏన నయో సబ్బపదేసూతి “సమ్మాసజ్కప్పస్స సమ్మావాచా పహోతీ”తిఆదీసు సేసపదేసు యథావుత్తమత్థం అతిదిసతి.

ఏత్త చ యస్మా నిబ్బానాధిగమాయ పటిపన్నస్స యోగినో బహూపకారా సమ్మాదిట్టి. తథా హి సా “పజ్ఞాపజ్ఞోతో, పజ్ఞాసత్త”న్తి చ వుత్తా. తాయ హి సో అవిజ్ఞన్ధకారం విధమిత్వా కిలేసచోరే ఘాతేన్తో భేమేన నిబ్బానం పాపుణాతి, తస్మా అరియమగ్గకథాయం సమ్మాదిట్టి ఆదితో గయ్యతి, ఇథ పన పుగ్గలాధిట్టానదేసనాయ “సమ్మాదిట్టిస్సా”తి వుత్తం. యస్మా పన సమ్మాదిట్టిపుగ్గలో నేక్ఖమ్మసజ్కప్పాద్దివసేన సమ్మదేవ సజ్కప్పేతి, న మిచ్ఛాకామసజ్కప్పాద్దివసేన, తస్మా సమ్మాదిట్టిస్స సమ్మాసజ్కప్పో పహోతి. యస్మా చ సమ్మాసజ్కప్పో సమ్మావాచాయ ఉపకారకో. యథాహ “పుట్టే బో గహపతి వితక్కేత్వా విచారేత్వా పచ్ఛా వాచం భిన్దతీ”తి, (సం. ని. ౨.౩౪౮) తస్మా సమ్మాసజ్కప్పస్స సమ్మావాచా పహోతి. యస్మా పన “ఇదఞ్చిదఞ్చ కరిస్సామా”తి హి పఠమం వాచాయ సంవిదహిత్వా యేభుయ్యేన తే తే కమ్మన్తా సమ్మా పయోజీయన్తి, తస్మా వాచా కాయకమ్మస్స ఉపకారికాతి సమ్మావాచస్స సమ్మాకమ్మన్తో పహోతి. యస్మా పన చతుబ్బిధం వచీదుచ్చరితం, తివిధఞ్చ కాయదుచ్చరితం పహాయ ఉభయం సుచరితం పూరేన్తస్సేవ ఆజీవట్టమకసీలం పూరతి, న ఇతరస్స, తస్మా సమ్మావాచస్స సమ్మాకమ్మన్తస్స చ సమ్మాఆజీవో పహోతి. విసుద్ధిదిట్టిసముదాగతసమ్మాఆజీవస్స యోనిసో పథానస్స సమ్మవతో సమ్మాఆజీవస్స సమ్మావాయామో పహోతి. యోనిసో పదహన్తస్స కాయాదీసు చతుసు వత్తూసు సతి సూపట్టితా హోతీతి సమ్మావాయామస్స సమ్మాసతి పహోతి. యస్మా ఏవం సూపట్టితా సతి సమాధిస్స ఉపకారానుపకారానం ధమ్మానం గతియో సమన్నేసిత్వా పహోతి ఏకత్తారమ్మణే చిత్తం సమాధాతుం, తస్మా సమ్మాసతిస్స సమ్మాసమాధి పహోతీతి. అయఞ్చ నయో పుబ్బభాగే నానాక్షణికానం సమ్మాదిట్టిఆదీనం వసేన వుత్తో, మగ్గక్షణే పన

సమ్మాదిట్టిఆదీనం తస్స తస్స సహజాతాదివసేన వుత్తో “సమ్మాదిట్టిస్స సమ్మాసజ్జప్పో పహోతీ”తిఆదీనం పదానమత్తో యుత్తో, అయమేవ చ ఇధాధిప్పేతో. తేనాహ “అయం పనత్తో”తిఆది.

మగ్గజాణేతి మగ్గపరియాపన్నజాణే రితస్స తంసమగ్గీనో. మగ్గపజ్ఞా హి చతున్నం సచ్ఛానం సమ్మాదస్సనట్టేన “మగ్గసమ్మాదిట్టి”తి వుత్తా, సా ఏవ నేసం యాథావతో జాననతో పటివిజ్ఞనతో ఇథ “మగ్గజాణ”న్తిపి వుత్తా. మగ్గవిముత్తితి మగ్గేన కిలేసానం విముచ్చనం సముచ్చేదప్పహానమేవ. ఫలసమ్మాదిట్టి ఏవ “ఫలసమ్మాజాణ”న్తి పరియాయేన వుత్తం, పరియాయవచనజ్ఞా వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం. ఫలవిముత్తి పన పటిప్పస్సద్ధిప్పహానం దట్టబ్బం.

అమతస్స ద్వారాతి అరియమగ్గమాహ. సో పన వినా చ ఆచరియముట్టినా అనంతరం అబాహిరం కరిత్వా యావదేవ మనుస్సేహి సుప్పకాసితత్తా వివటో. ధమ్మవివీతాతి అరియధమ్మే వివీతా. సో పనేత్త కిలేసానం సముచ్చేదవినయవసేన వేదితబ్బోతి ఆహ “సమ్మానియ్యానేన నియ్యాతా”తి.

అట్టితి పుథుత్థవిసయం నిపాతపదం “అట్టి ఇమస్మిం కాయే కేసా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౨.౩౭౭; మ. ని. ౧.౧౧౦; ౩.౧౫౪; సం. ని. ౪.౧౨౭; అ. ని. ౬.౨౯; ౧౦.౬౦; విభ. ౩౫౬; ఖు. పా. ౨.౧.ద్వత్తింసఆకార; నేత్తి. ౪౭) వియాతి ఆహ “అనాగామినో చ అట్టి”తి. తేనేవాహ “అట్టి చేవేత్త సకదాగామినో”తి. బహిద్ధా సంయోజనపచ్చయో నిబ్బత్తిహేతుభూతో పుజ్జాభాగో ఏతిస్సా అట్టితి పుజ్జాభాగా, అతిసయవిసిట్టో చేత్త అట్టిఅట్టో వేదితబ్బో. ఓత్తప్పమానోతి ఉత్తసన్తో భాయన్తో. న పన నత్తి, అట్టి ఏవాతి దీపేతి.

౨౯౧. అస్సాతి వేస్సవణస్స. లద్ధి పన న అట్టి పటివిద్ధసచ్చత్తా. “అభిసమయే విసేసో నత్తి”తి ఏతేన సబ్బేపి సబ్బజ్ఞాగుణా సబ్బబుద్ధానం సదిసా ఏవాతి దస్సేతి.

౨౯౨. కారణస్స ఏకరూపత్తా ఇమాని పన పదానీతి న కేవలం “తయిదం బ్రహ్మచరియ”న్తిఆదీని పదాని, అథ ఖో “ఇమమత్తం జనవసభో యక్ష్తో”తిఆదీని పదాని పీతి.

జనవసభసుత్తవణ్ణనాయ లీనత్తప్పకాసనా.

౬. మహాగోవిందసుత్రవణ్ణనా

౨౯౩. పశ్చాత్తుత్తలికోతి విస్సట్టపశ్చావేణికో. చతుమగ్గట్టానేసూతి చతున్నం మగ్గానం వినివిజ్ఞిత్వా గత్థానేసు. తత్త హి కతా సాలాదయో చతూహి దిసాహి ఆగతమనుస్సానం ఉపభోగక్ఖమా హోన్తి. “ఏవరూపానీ”తి ఇమినా రుక్ఖములసోధనాదీని చేవ యథాసత్తి అన్నదానాదీని చ పుజ్ఞాని సజ్ఞణ్ణాతి. “సువణ్ణక్ఖన్ధసదిసో అత్తభావో ఇట్టో కన్తో మనాపో అహోసీ”తి పారో. సకటసహస్సమత్తన్తి వాహసహస్సమత్తం, వాహో పన వీసతి ఖారీ, ఖారీ సోళసదోణమత్తా, దోణం సోళస నాళియో వేదితబ్బా. కుమ్భం దసమ్మణాని. “సహస్సనాళియో”తి కేచి. రత్తసువణ్ణకణ్ణికన్తి రత్తసువణ్ణమయం వటంసకం.

యస్మా మజ్ఞిమయామే ఏవ దేవతా సత్తారం ఉపసంక్కమితుం అవసరం లభన్తి, తస్మా “ఏకకోట్టాసం అతీతాయా”తి వుత్తం. అతిక్కున్తవణ్ణోతి అతివియ కమనీయరూపో, కేవలకప్పన్తి వా మనం ఊనం అవసేసం, ఈసకం అసమత్తన్తి అత్తో భగవతో హి సమీపట్టానం ముఞ్చిత్వా సబ్బో గిజ్జకూటవిహరో తేన ఓభాసితో. తేనాహ “చన్దిమా వియా”తిఆది.

దేవసభావణ్ణనా

౨౯౪. రతనమత్తకణ్ణికరుక్ఖనిస్సన్దేనాతి రతనప్పమాణరుక్ఖమయకూటదానపుజ్ఞానిస్సన్దేన, తస్స వా పుజ్ఞాస్స నిస్సన్దఫలభావేన. నిబ్బత్తసభాయన్తి సముట్టితఉపట్టానసాలాయం. మణిమయాతి పదుమరాగాదిమణిమయా. ఆణియోతి ధమ్మతులాసజ్ఞాటకాదీసు వాళరూపాదిసజ్ఞాటనకఆణియో.

గన్ధబ్బరాజాతి గన్ధబ్బకాయికానం దేవతానం రాజా. యే తావతింసానం ఆసన్నవాసినో చాతుమహారాజికా దేవా, తే పురతో కరోన్తో “ద్వీసు దేవలోకేసు దేవతా పురతో కత్వా నిసీన్సీ”తి వుత్తో. సేసేసుపి తీసు రానేసు ఏసేవ నయో.

నాగరాజాతి నాగానం అధిపతి, న పన సయం నాగజాతికో.

ఆసతి నిసీదతి ఏత్థాతి ఆసనం, నిసజ్జట్టానన్తి ఆహ “నిసీదితుం ఓకాసో”తి. “ఏత్థా”తి పదం నిపాతమత్తం, ఏత్థాతి వా ఏతస్మిం పారే. అత్తుద్ధారనయేన వత్తబ్బం పుట్టే వుత్తం చతుబ్బిధమేవ. తావతింసా, ఏకచ్ఛే చ చాతుమహారాజికా యథాలద్ధాయ సమ్మత్తియా థావరభావాయ, ఆయతిం సోధనాయ చ పశ్చా సీలాని రక్ఖన్తి, తే తస్స విసోధనత్తం పవారణాసంఘం కరోన్తి. తేన వుత్తం “మహాపవారణాయా”తిఆది.

వస్ససహస్సన్తి మనుస్సగణనాయ వస్ససహస్సం.

పన్నపలాసోతి పతితపత్తో. ఖారకజాతోతి జాతఖుద్దకమకుళో. యే హి నీలపత్తకా అతివియ ఖుద్దకా మకుళా, తే “ఖారకా”తి వుచ్చన్తి. జాలకజాతోతి తేహియేవ ఖుద్దకమకుళేహి జాతజాలకో సబ్బసో జాలో వియ జాతో. కేచి పన “జాలకజాతోతి ఏకజాలో వియ జాతో”తి అత్తం వదన్తి. పారిధత్తకో కిర ఖారకగ్గహణకాలే సబ్బత్తకమేవ పల్లవికో హోతి, తే చస్స పల్లవా పభస్సరపవాళవణ్ణసముజ్జలా హోన్తి, తేన సో సబ్బసో సముజ్జలన్తో తిట్టతి. కుటుమలకజాతోతి సజ్ఞాతమహామకుళో. కోరకజాతోతి సజ్ఞాతసూచిభేదో సమ్మతి వికసమానావత్తో. సబ్బపాలిపుల్లోతి సబ్బసో పుల్లితవికసితో.

కన్తనకవాతోతి దేవానం పుష్కలమ్మపచ్చయా పుష్పానం చిన్తనకవాతో. కన్తతీతి చిన్తతి. సమ్మటిచ్చనకవాతోతి చిన్నానం చిన్నానం పుష్పానం సమ్మటిగ్గణ్ణనకవాతో . నచ్చన్తోతి నానావిధభృత్తిం సన్నివేసవసేన నచ్చనం కరోన్తో. అష్టతరదేవతానన్తి నామగోత్తవసేన అప్పష్టాతదేవతానం.

రేణువట్టితి రేణుసజ్జాతో. కణ్ణికం ఆహచ్చాతి సుధమ్మాయ కూటం ఆహన్త్వా.

అట్ట దివసేతి పశ్చామియా సద్ధిం పక్ష్తే చత్తారో దివసే సన్ధాయ వుత్తం. యథావుత్తేసు అట్టసు దివసేసు ధమ్మస్సవనం నిబద్ధం తదా పవత్తతీతి తతో అష్టాదా కారితం సన్ధాయాహ “అకాలధమ్మస్సవనం కారిత”న్తి. చేతియే ఛత్తస్స హేట్టా కాతబ్బవేదికా ఛత్తవేదికా. చేతియం పరిక్ఖిపిత్వా పదక్ఖిణకరణట్టానం అన్తోకత్వా కాతబ్బవేదికా పుటవేదికా. చేతియస్స కుచ్చిం పరిక్ఖిపిత్వా తం సమ్మన్దమేవ కత్వా కాతబ్బవేదికా కుచ్చివేదికా. సీహరూపపాదకం ఆసనం సీహాసనం. ఉభోసు పస్సేసు సీహరూపయుత్తం సోపానం సీహసోపానం.

అత్తమనా హోన్తి అనియామనకభావతో. తేనేవాహ “మహాపుష్కే పురక్ఖత్వా”తిఆది. పవారణాసగ్గహత్థాయ సన్నిపతితాతి వేదితబ్బా “తదహుపోసథే పన్నరసే పవారణాయ పుణ్ణాయ పుణ్ణమాయ రత్తియా”తి (దీ. ని. ౨.౨౯౪) వచనతో.

౨౯౫. నవహి కారణేహితి “ఇతిపి సో భగవా అరహ”న్తిఆదినా (దీ. ని. ౧.౧౫౭, ౨౫౫) వుత్తేహి అరహత్తాదీహి నవహి బుద్ధానుభావదీపనేహి కారణేహి. ధమ్మస్స చాతి ఏత్థ చ-సద్ధో అవుత్తసముచ్చయత్తోతి తేన సమ్మిణ్ణితమత్తం దస్సేన్తో “ఉజ్జప్పటిపన్నతాదిభేదం సజ్జస్స చ సుప్పటిపత్తి”న్తి ఆహ.

అట్టయథాభుచ్చవణ్ణనా

౨౯౬. యథా అనన్తమేవ ఆనన్తం, భిసక్కమేవ భేసజ్జం , ఏవం యథాభూతా ఏవ యథాభుచ్చాతి పాళియం వుత్తన్తి ఆహ “యథాభుచ్చేతి యథాభూతే”తి. వణ్ణేతబ్బతో కిత్తేతబ్బతో వణ్ణా, గుణా. కథం పటిపన్నోతి హేతుఅవత్థాయం, ఫలఅవత్థాయం, సత్తానం ఉపకారా వత్థాయన్తి తీసుపి అవత్థాసు లోకనాథస్స బహుజనహితాయ పటిపత్తియా కథేతుకమృతాపుచ్చా. తథా హి నం ఆదితో పట్టాయ యావ పరియోసానా సజ్ఞేపేనేవ దస్సేన్తో “దీపక్కరపాదమూలే”తిఆదిమాహ. తత్థ అభినీహరమానోతి అభినీహరం కరోన్తో. యం పనేత్థ మహాభినీహరే, పారమీసు చ వత్తబ్బం, తం బ్రహ్మజాలటీకాయం (దీ. ని. టీ. ౧.౭) వుత్తం ఏవాతి తత్థ వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

“ఖన్తివాదితాపసకాలే”తిఆది (జా. ౧.ఖన్తివాదీజాతక) హేతుఅవత్థాయమేవ అనన్తసాధారణాయ సుదుక్కరాయ బహుజనహితాయ పటిపత్తియా విభావనం. యథాధిష్పేతం హితసుఖం యాయ కిరియాయ వినా న ఇజ్జతి, సాపి తదత్థా ఏవాతి దస్సేతుం “తుసితపురే యావతాయుకం తిట్టన్తోపీ”తిఆది వుత్తం.

ధమ్మచక్కప్పవత్తనాది (సం. ని. ౫.౧౦౮౧; మహావ. ౧౩; పటి. మ. ౩.౩౦) పన నిబ్బత్తితా బహుజనహితాయ పటిపత్తి. ఆయుసజ్ఞారోస్సజ్జనమ్మి “ఏత్తకం కాలం తిట్టామీ”తి పవత్తియా బహుజనహితాయ పటిపత్తి. అనుపాదిసేసాయ నిబ్బానధాతుయా పరినిబ్బానవసేన బహుజనహితాయ పటిపత్తి. తేనాహ “యావస్సా”తిఆది. సేసపదానీతి

“బహుజనసుఖాయా”తిఆదీని పదాని. పచ్చిమన్ని “అట్టాయ హితాయ సుఖాయా”తి పదత్తయం. పురిమస్సాతి తతో పురిమస్స పదత్తయస్స. అత్తోతి అత్తనిద్దేసో.

యదిపి అతీతేనట్టేన సమన్నాగతా సత్థారో అహీసుం, తేపి పన బుద్ధా ఏవాతి అత్తతో అవ్హాకం సత్థా అనన్హోతి ఆహ “అతీతేపి బుద్ధతో అజ్ఞం న సమనుపస్సామా”తి. యథా చ అతీతే, ఏవం అనాగతే చాతి అయమత్తో నయతో లబ్బతీతి కత్వా వుత్తం “అనాగతేపి న సమనుపస్సామా”తి. సక్కో పన దేవరాజా తమత్తం అట్టాపన్నమేవ కత్వా “న పనేతరహి” ఇచ్చేవాహ. కిం సక్కో కథేతీతి విచారేత్వాతి “నేవ అతీతంసే సమనుపస్సమా”తి వదన్తో సక్కో కిం కథేతీ”తి విచారణం సముట్టపేత్వా. యస్మా అతీతే బుద్ధా అహీసుం, అనాగతే భవిస్సంతీతి నాయమత్తో సక్కేన దేవరాజేన పరిజ్ఞాతో, తే పన బుద్ధసామన్హోన అవ్హాకం భగవతా సద్ధిం గహేత్వా ఏతరహి అజ్ఞాస్స సబ్బేన సబ్బం అభావతో తథా వుత్తన్తి దస్సేతుం “ఏతరహి”తిఆది వుత్తం. స్వాక్ఖాతాదీనీతి స్వాక్ఖాతపదాదీని. కుసలాదీనీతి “ఇదం కుసల”న్తిఆదీని పదాని.

గజ్జాయమునానం అసమాగమట్టానే ఉదకం భిన్నవణ్ణం హోస్తమ్మి సమాగమట్టానే అభిన్నవణ్ణం ఏవాతి ఆహ “వణ్ణేనపి సంసద్ధతి సమేతీ”తి. తత్థ కిర గజ్జోదకసదిసమేవ యమునోదకం. యథా నిబ్బానం కేనచి కిలేసేన అనుపక్కిలిట్టతాయ పరిసుద్ధం, ఏవం నిబ్బానగామినిపటిపదాపి కేనచి కిలేసేన అనుపక్కిలిట్టతాయ పరిసుద్ధావ ఇచ్చితట్టా. తేనాహ “న హీ”తిఆది. యేన పరిసుద్ధత్తేన నిబ్బానస్స, నిబ్బానగామినియా పటిపదాయ చ ఆకాసూపమతా, సో కేనచి అనుపలేవో, అనుపక్కిలేసో చాతి ఆహ “ఆకాసమ్మి అలగ్గం పరిసుద్ధ”న్తి. ఇదాని తమత్తం నిదస్సనేన విభూతం కత్వా దస్సేతుం “చన్దిమసూరియాన”న్తిఆది వుత్తం. సంసద్ధతి యుజ్జతి పటిపజ్జితబ్బతాపటిపజ్జనేహి అజ్ఞామజ్ఞానుచ్చవికతాయ.

పటిపదాయ తితానన్తి పటిపదం మగ్గపటిపత్తిం పటిపజ్జమానానం. వుసితవతన్తి బ్రహ్మచరియవాసం వుసితవన్తానం ఏతేసం. లద్ధసహాయోతి ఏతాసం పటిపదానం వసేన లద్ధసహాయో. తత్థ తత్థ సావకేహి సత్థు కాతబ్బకిచ్చే. ఇదం పన “అదుతియో”తిఆది సుత్తన్తరే ఆగతవచనం అజ్ఞోహి అసదిసట్టేన వుత్తం, న యథావుత్తసహాయాభావతో. అపనుజ్ఞాతి అపనీయ వివజ్జేత్వా. “అపనుజ్ఞా”తి చ అన్తోగధావధారణం ఇదం వచనం ఏకన్తికత్తా తస్స అపనోదస్సాతి వుత్తం “అపనుజ్జేవా”తి.

లబ్బతీతి లాభో, సో పన ఉక్కుంసగతివిజాననేన సాతిసయో, విపులో ఏవ చ ఇధాధిప్పేతోతి ఆహ “మహాలాభో ఉప్పన్నో”తి. ఉస్సన్నపుజ్ఞానిస్సద్ధసముప్పన్నోతి యథావుత్తకాలం సమ్మతసువిపులఉళారతరపుజ్ఞాభిసద్ధతో నిబ్బత్తో. “ఇమే నిబ్బత్తా, ఇతో పరం మయ్యం ఓకాసో నట్టి”తి ఉస్సాహజాతో వియ ఉపరూపరి వడ్డమానో ఉదపాది. సబ్బదిసాసు హి యమకమహామేఘో ఉట్టహిత్వా మహామేఘం వియ సబ్బపారమియో “ఏకస్మిం అత్తభావే విపాకం దస్సామా”తి సమ్మిణ్ణితా వియ భగవతో ఇదం లాభసక్కారసిలోకం నిబ్బత్తయింసు, తతో అన్నపానవత్తయానమాలాగన్ధవిలేపనాదిహత్థా ఖత్తియబ్రాహ్మణాదయో ఉపగన్త్వా “కహం బుద్ధో, కహం భగవా, కహం దేవదేవో, కహం నరాసభో, కహం పురిససీహో”తి భగవన్తం పరియేసన్తి, సకటసతేహిపి పచ్చయే ఆహరిత్వా ఓకాసం అలభమానా సమన్తా గావుతప్పమాణమ్మి సకటధురేన సకటధురం ఆహచ్చ తిట్టన్తి చేవ అనుబద్ధన్తి చ అన్ధకవిన్ధబ్రాహ్మణాదయో వియ. సబ్బం ఖన్ధకే, తేసు తేసు చ సుత్తేసు ఆగతనయేన వేదితట్టం. తేనాహ “లాభసక్కారో మహోఘో వియా”తిఆది.

పటిపాటిభత్తని బహూసు “దానం దస్సామా”తి ఆహుటపటిపాటికాయ ఉట్టితేసు అనుపటిపాటియా దాతబ్బ భత్తం.

మత్తకం పత్తో అనజ్ఞసాధారణత్తా తస్స దానస్స. ఉపాయం ఆచిక్ఖి నాగరానం అసక్కుణ్ణేయ్యరూపేన దానం దాపేతుం. సాలకల్యాణిరుక్ఖా రాజపరిగ్గహ్ అజ్ఞోహి అసాధారణా, తస్మా తేసం పదరేహి మణ్ణవో కారితో, హత్థినో చ రాజభణ్ణభూతా నాగరేహి న సక్కా లద్దున్తి తేహి ఛత్తం ధారాపితం, తథా ఖత్తియధీతాహి వేయ్యావచ్చం కారితం. “పజ్జా ఆసనసతానీ”తి ఇదం సాలకల్యాణిమణ్ణపే పజ్జాత్తే సన్ధాయ వుత్తం, తతో బహి పన బహూని పజ్జాత్తాని అహీసుం . చతుజ్జాతియగన్ఠం పీసతి బుద్ధప్పముఖస్స సజ్జస్స పూజనత్తజ్జోవ పత్తస్స ఉబ్బటనత్తజ్జా. ఉదకన్తి పత్తథోవనఉదకం. అనగ్గాని అహీసుం అనగ్గరతనాభిసజ్జతత్తా.

సత్తధా ముద్ధా ఫలిస్సతి అనాదరకారణాదినా. కాళం ఓలోకేస్సామీతి కాళం ఏవం అనుపేక్ఖిస్సామి, తస్స ఉప్పజ్జనకం అనత్తం పరిహరిస్సామీతి అత్తో.

కదరియాతి థద్దమచ్చరినో పుజ్జాకమ్మవిముఖా. దేవలోకం న వజన్తి పుజ్జాస్స అకతత్తా, మచ్చరిభావేన చ పాపస్స పసుతత్తా. బాలాతి దుచ్చిన్తితచ్చినాదినా బాలలక్ఖణయుత్తా. నప్పసంసన్తి దానం పసంసీతుమ్మి న విసహన్తి. ధీరోతి ధీతిసమ్మన్నో ఉళారపజ్జో పరేహి కతం దానం అనుమోదమానోపి, తేనేవ దానానుమోదనేనేవ. సుఖీ పరత్థాతి పరలోకే కాయికచేతసికసుఖసమజ్ఞీ హోతి.

వరరోజో నామ తస్మిం కాలే ఏకో ఖత్తియో, తస్స వరరోజస్స. అనవజ్జ...పే.... ఫలేయ్య అభూతవాదిభావతోతి అధిప్పాయో. అతిరేకపదసహస్సేన తింసాధికేన అడ్డతేయ్యగాధాసతేన వణ్ణమేవ కథేసి రూపప్పసన్నతాయ చ.

యావ మజ్జో ఖత్తియాతి ఏత్థ యావాతి అవధిపరిచ్ఛేదవచనం, అజ్ఞోతి నిపాతమత్తం, యావ ఖత్తియా ఖత్తియే అవధిం కత్వా సబ్బే దేవమనుస్సాతి అధిప్పాయో. తేనాహ “ఖత్తియా బ్రాహ్మణా”తిఆది. మదపమత్తోతి లాభసక్కారసిలోకమదేన పమత్తో చేవ తదన్వయేన పమాదేన పమత్తో చ హుత్వా.

తదన్వయమేవాతి తదనుగతమేవ. వాచా...పే.... సమేతీతి వచీకమ్మకాయకమ్మాని అజ్ఞమజ్ఞం అవిరుద్ధాని, అజ్ఞదత్థు సంసన్దన్తి. అజా ఏవ మిగాతి అజామిగా, తే అజామిగే.

తిణ్ణవిచికిచ్చో సబ్బసో అతిక్కున్తవిచికిచ్చాకన్తారో . నను చ సబ్బేపి సోతాపన్నా తిణ్ణవిచికిచ్చా, విగతకథంకథా చ? సచ్చమేతం, ఇదం పన న తాదిసం తిణ్ణవిచికిచ్చతం సన్ధాయ వుత్తం, అథ ఖో సబ్బస్మిం ఇోయ్యధమ్మే సబ్బాకారావబోధసజ్ఞాతసన్నిట్థానవసేన సబ్బసో నిరాకతం సన్ధాయాతి దస్సేన్తో “యథా హి”తి ఆదిమాహ. ఉన్నన్నున్నన్తాతి పరోపరభావతో, అయజ్ఞ అత్తో భగవతో అనేకధాతునానాధాతుజ్ఞాణబలేనపి ఇజ్ఞతి. సబ్బత్థే విగతకథంకథో సబ్బదస్సావిభావతో. సబ్బేసం పరమత్థధమ్మానం సచ్చాభిసమయవసేన పటివిద్ధత్తా వుత్తం “వోహరవసేనా”తి వా నామగోత్తాదివసేనాతి అత్తో.

పరియోసితసజ్కప్పోతి సబ్బసో నిట్టితమనోరథో. నను చ అరియమగ్గేన పరియోసితసజ్కప్పతా నామ సోళసకిచ్చసిద్ధియా కతకరణీయభావేన, న సబ్బఇోయ్యధమ్మావబోధేనాతి చోదనం సన్ధాయాహ “పుబ్బే

అనుస్సుతేసూ”తిఆది. సావకానం సావకపారమిజ్ఞానం వియ, హి పచ్చేకబుద్ధానం పచ్చేకబోధిజ్ఞానం వియ చ సమ్మాసమ్మద్ధానం సబ్బజ్ఞాతజ్ఞానం చతుసద్వాభిసమ్మోధపుబ్బకమేవాతి. అనుస్సుతేసూతి న అనుస్సుతేసు. సామన్తి సయమేవ. పదద్వయేనాపి పరతో ఘోసేన వినాతి దస్సేతి. తత్థాతి నిమిత్తత్తే భుమ్మం, సద్వాభిసమ్మోధనిమిత్తని అత్తో. సద్వాభిసమ్మోధో చ అగ్గమగ్గవసేనాతి దట్టబ్బం. బలేసు చ వసీభావన్తి దసన్నం బలజ్ఞానానం యథారుచి పవత్తి. జాతత్తా జాతాతి సమ్మాసమ్మద్ధే వదతి.

౨౯౭. తత్త తత్త రాజధానిఆదికే నిబద్ధవాసం వసన్తో. తీసు మణ్డలేసు యథాకాలం చారికం చరన్తో.

౨౯౮. అస్సాతి ఫలస్స. తన్తి కారణం. ద్విన్నమ్మి ఏకతో ఉప్పత్తియా కారణం నత్తి, పగేవ తిణ్ణం, చతున్నం వాతి. “ఏత్థ చా”తిఆది “ఏకిస్సా లోకధాతుయా”తి వుత్తలోకధాతుయా పమాణపరిచ్ఛేదదస్సనత్థం ఆరద్ధం.

యావతాతి యత్తకేన రాసేన. పరిహరన్తీతి సినేరుం పరిక్షిపన్తా పరివత్తన్తి. దిసాతి దిసాసు, భుమ్మత్తే ఏతం పచ్చత్తవచనం. భన్తి దిబ్బన్తి. విరోచనాతి ఓభాసన్తా, విరోచనా వా సోభమానా చన్దిమసూరియా భన్తి, తతో ఏవ దిసా చ భన్తి. తావ సహస్సధాతి తత్తకో సహస్సలోకో.

ఏత్తకన్తి ఇమం చక్కివాళం మజ్జే కత్వా ఇమినావ సద్ధిం చక్కివాళం దససహస్సం. యం పనేత్త వత్తబ్బం, తం మహాపదానవణ్ణనాయం వుత్తమేవ. న పజ్ఞాయతీతి తీసు పిటకేసు అనాగతత్తా.

సనజ్ఞమారకధావణ్ణనా

౩౦౦. వణ్ణేనాతి రూపసమ్మత్తియా. సువిజ్ఞోయ్యత్తా తం అనామసిత్వా యససద్దస్సేవ అత్థమాహ. అలజ్ఞారపరివారేనాతి అలజ్ఞారేన చ పరివారేన చ. పుజ్ఞాసిరియాతి పుజ్ఞోద్ధియా.

౩౦౧. సమ్మసాదనేతి సమ్మసాదజననే. సంపుట్టి ఖా-సద్దో జాననత్తో “సజ్ఞాయేతం పటిసేవతీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౨.౧౬౮) వియాతి ఆహ “జానిత్వా మోదామా”తి.

గోవిన్దబ్రాహ్మణవత్తువణ్ణనా

౩౦౪. యావ దీఘరత్తన్తి యావ పరిమాణతో, అపరిమితకాలపరిదీపనమేతన్తి ఆహ “ఏత్తకన్తి...పీ.... అతిచిరరత్త”న్తి. మహాపజ్ఞోవ సో భగవాతి తేన బ్రహ్మనా అనుమతిపుచ్చావసేన దేవానం వుత్తన్తి దస్సేన్తో “మహాపజ్ఞోవ సో భగవా. నోతి కథం తుమ్హే మజ్జాథా”తి ఆహ. సయమేవేతం పజ్ఞాం బ్యాకాతుకామో “భూతపుబ్బం భో”తి ఆదిం ఆహాతి సమ్మద్ధో. ఏవం పన బ్యాకరోస్తేన అత్తతో అయమ్మి అత్తో వుత్తో నామ హోతీతి దస్సేన్తో “అనచ్ఛరియమేత”న్తి ఆదిమాహ. తిణ్ణం మారానన్తి కిలేసాభిసజ్ఞారదేవపుత్తమారానం. “అనచ్ఛరియమేత”న్తి వుత్తమేవత్థం నిగమనవసేన “కిమేత్థ అచ్ఛరియ”న్తి పునపి వుత్తం.

రజ్ఞో దిట్టధమ్మికసమ్మరాయికఅత్థానం పురో ధానతో పురే పురే సంవిధానతో పురోహితోతి ఆహ “సబ్బకిచ్చాని అనుసాసనపురోహితో”తి. గోవిన్దియాభిసేకేనాతి గోవిన్దస్స రాసే రపనాభిసేకేన. తం కిర తస్స బ్రాహ్మణస్స

కులపరమృదాగతం రానంతరం. జోతితత్వాతి ఆవుధానం జోతితత్వా. పాలనసమత్తతాయాతి రజ్జో, అపరిమితస్స చ సత్తకాయస్స అనత్తతో పరిపాలనసమత్తతాయ.

సమ్మా వోస్సజ్జిత్వాతి సుట్టు తస్సేవాగారవభావేన విస్సజ్జిత్వా నియ్యాతేత్వా. తం తమత్తం కిచ్చం పస్సతీతి అత్తదసో.

౩౦౫. భవనం వడ్డనం భవో, భవతి ఏతేనాతి వా భవో, వడ్డికారణం సన్నివసేన మ-కారాగమో, ఓ-కారస్స చ అ-కారాదేసం కత్వా “భవమత్థా”తి వుత్తం. భవంతం జోతిపాలన్తి పన సామిఅత్తే ఉపయోగవచనన్తి ఆహ “భోతో”తి. మా పచ్చబ్యాహాసీతి మా పటిక్ఖిపీతి అత్తో. సో పన పటిక్ఖివో పటివచనం హోతీతి ఆహ “మా పటిబ్యాహాసీ”తి. అభిసమ్మాసీతి కమ్మన్తానం సంవిధానే సమత్తో హోతీతి ఆహ “సంవిదహిత్వా”తి. భవాభవం, పజ్జాఞ్చా విన్ది పటిలభీతి గోవిన్దో, మహాన్దో గోవిన్దో మహాగోవిన్దో. “గో”తి హి పజ్జాయేతం అధివచనం గచ్ఛతి అత్తే బుజ్జతీతి.

రజ్జసంవిభజనవణ్ణనా

౩౦౬. ఏకపితికా వేమాతుకా కనిట్టభాతరో. అయం అభిసిత్తోతి అయం రేణు రాజకుమారో పితు అచ్చయేన రజ్జే అభిసిత్తో. రాజకారకాతి రాజపుత్తం రజ్జే పతిట్టాపేతారో.

౩౦౭. మదేన్తీతి మదనీయాతి కత్తుసాధనతం దస్సేన్తో “మదకరా”తి ఆహ. మదకరణం పన పమాదస్స విసేసకారణన్తి వుత్తం “పమాదకరా”తి.

౩౦౮. రేణుస్స రజ్జసమీపే దసగావుతమత్తవిత్థతాని హుత్వా అపరభాగే తియోజనసతం విత్థతత్తా సబ్బాని ఛ రజ్జాని సకటముఖాని పట్టపేసి. వితానసదిసం చతురస్సభావతో.

౩౦౯. సహాతి గాథాయ పదపరిపూరణత్తం వుత్తం. తస్స అత్తం దస్సేన్తో “తేనేవ సహా”తి ఆహ. సహాతి వా అవినాభావత్తే నిపాతో, సో సహ ఆసుం సత్త భారధాతి యోజేతబ్బో, తేన తే దేసంతరే వసంతా విచిత్రేన సహభావినో అవినాభావినోతి దీపేతి. రజ్జభారం ధారేన్తి అత్తని ఆరోపన్తి వహన్తీతి భారధా.

పఠమభాణవారవణ్ణనా నిట్టితా.

కిత్తిసద్దఅబ్బుగ్గమనవణ్ణనా

౩౧౦. అనుపురోహితే ఠపేసీతి అనుపురోహితే కత్వా ఠపేసి, అనుపురోహితే వా రానే ఠపేసి. తిసవనం కరోన్తే సన్ధాయ “దివసస్స తిక్ఖత్తు”న్తి వుత్తం. ద్వీసు సన్ధీసు సవనం కరోన్తే సన్ధాయ “సాయం, పాతో వా”తి వుత్తం. తతో పట్టాయాతి వతచరియం మత్తకం పాపేత్వా న్నాతకాలతో పభుతి.

౩౧౧. అభిఉగ్గచ్ఛీతి ఉట్టహి ఉదపాది. అచిన్తేత్వాతి “కథం ఖో అహం బ్రహ్మనా సద్ధిం మన్తేయ్య”న్తి అచిన్తేత్వా ఏవం చిత్తమ్మి అనుప్పాదేత్వా. తేన సమాగమనస్సేవ అభావతో అమన్తేత్వా. తం దిస్సాతి తం కరుణాబ్రహ్మవిహారభావనం బ్రహ్మదస్సనూపాయం దిస్సా ఇథాచక్కునా.

౩౧౩. ఏవని ఏవం రజ్జో ఆరోచేత్వా పటినల్లానం ఉపగతే. సబ్బత్థాతి సబ్బేసు ధన్నం ఖత్తియానం, సత్తన్నం బ్రాహ్మణమహాసాలానం , సత్తన్నం నాటకసతానం, చత్తారీసాయ చ భరియానం ఆపుచ్చనవారేసు.

౩౧౬. సాదిసియోతి జాతియా సాదిసియోతి ఆహ “సమవణ్ణా సమజాతికా”తి.

౩౧౭. సన్ధాగారన్తి యూనమనసికారేన బహి విసటవితక్కవూపసమనేన చిత్తస్స సన్ధమ్మనం అగారం, యూనసాలన్తి అత్తో. గహితావాతి భావనానుయోగేన మహాసత్తేన అత్తనో చిత్తసన్తానే ఉప్పాదనవసేన గహితా ఏవ. నత్థి యూనేనేవ విక్ఖమ్మితత్తా. విసేసతో హిస్స కరుణాయ భావితత్తా అనభిరతి ఉక్కణ్ణనా నత్థి, మేత్తాయ భావితత్తా భయపరితస్సనా నత్థి. ఉక్కణ్ణనాతి పన బ్రహ్మదస్సనే ఉస్సుక్కం, పరితస్సనాతి తదభిపత్తనాతి ఆహ “బ్రహ్మనో పనా”తిఆది.

బ్రహ్మనాసాకచ్చావణ్ణనా

౩౧౮. చిత్తుత్తాసోతి చిత్తస్స ఉత్తాసనమత్తం. కథన్తి సత్తనికాయనివాసట్టాననామగోత్తాదీనం వసేన కేన పకారేన. తేనాహ “కి”న్తిఆది.

సోతి యే తే పనకనసనంతబంతసతనసనజ్ఞమారకాలనామకా లోకే పాకటా పజ్ఞాతా బ్రహ్మనో, తేసు సనజ్ఞమారో నామాహన్తి దస్సేతి.

అగ్గన్తి గరుట్టానియానం దాతబ్బంఆహారం. మధుసాకన్తి మధురాహారం, యం కిఞ్చ అతిథినో దాతబ్బం ఆహారం ఉపచారవసేన ఏవం వదతి. తేనాహ “మధుసాకం పనా”తిఆది. పుచ్చామాతి నిమంతనవసేన పుచ్చామ.

౩౧౯. మహాసత్తో చత్తారో బ్రహ్మవిహారే భావేత్వా రితోపి తేసు “బ్రహ్మసహజ్జతాయ మగ్గో”తి అనిబ్బేమతికతాయ “కఙ్ఘీ”తి అవోచ. కేచి పన “తపోకమ్మేన పరిక్ఖీణసరీరతాయ, బ్రహ్మసమాగమేన భయాదిసముప్పత్తియా చ పటిలద్ధమత్తేహి బ్రహ్మవిహారేహి పరిహీనో అహోసి, తస్మా అవిక్ఖమ్మితవిచికిచ్చతాయ ‘కఙ్ఘీ’తి అవోచా”తి వదన్తి. పరస్స వేదియా విదితా పరవేదియా, తే పన తస్స పాకటా విభూతాతి ఆహ “పరస్స పాకటేసు పరవేదియేసు”తి. తత్త కారణమాహ “పరేన సయం అభిసజ్జతత్తా”తి. మమాతి కమ్మం మమంకారో, మమత్తన్తి ఆహ “ఇదం మమ...పే... తణ్ణ”న్తి. “మమ”న్తి కరోతి ఏతేనాతి హి మమంకారో, తథాపవత్తా తణ్ణా. మనుజేసూతి నిద్ధారణే భుమ్మం, న విసయేతి ఆహ “మనుజేసు యో కోచీ”తి. “ఏకోదిభూతో”తి పదస్స భావత్తం తావ దస్సేన్తో “ఏకీభూతో”తి వత్వా పున తం వివరన్తో “ఏకో తిట్టన్తో ఏకో నిసీదన్తో”తి ఆహ. తాదిసోతి ఏకో హుత్వా పవత్తనకో. భూతోతి జాతో. యూనే అధిముత్తి నామ తస్మిం నిబ్బత్తితే, అనిబ్బత్తితే కుతో అధిముత్తితి ఆహ “యూనం నిబ్బత్తేత్వాతి అత్తో”తి. విస్సగన్తో నామ కోధాదికిలేసపరిభావనాతి తేసం విక్ఖమ్భనేన విస్సగన్తవిరహితో. ఏతేసు ధమ్మేసూతి పబ్బజ్ఞానం వివేకవాసకరుణాబ్రహ్మవిహారాదిధమ్మేసు.

౩౨౦. అవిద్వాతి న విదితవా. ఆవరితాతి కుసలానం ఉత్తరిమనుస్సధమ్మానం ఉప్పత్తినివారణేన ఆవరితా. పూతికాతి బ్యాపన్నచిత్తతాదినా పూతిభూతా. కిలేసవసేన దుగ్గన్తం విస్సగన్తం వాయతి. నిరయాదిఅపాయేసు నిబ్బత్తనసీలతాయ ఆపాయికాతి ఆహ “అపాయూపగా”తి. చోరాదీహి ఉపద్దుతస్స పవిసితుకామస్స పాకారకవాటపరిఖాదీహి వియ నగరం కోధాదీహి నివుతో పిహితో బ్రహ్మలోకో అస్సాతి నివుతబ్రహ్మలోకో. పుచ్చతి “కేనావటా”తి వదన్తో.

ముసావాదోవ మోసవజ్ఞం యథా భిసక్కమేవ భేసజ్ఞం. కుజ్ఞనం దుస్సనం. దిట్టాదీసు అదిట్టాదివాదితావసేన పరేసం విసంవాదనం పరవిసంవాదనం. సదిసం పతిరూపం దస్సేత్వా పలోభనం సదిసం దస్సేత్వా వజ్ఞానం. మిత్తానం విహింసనం మేత్తిభేదో మిత్తదుబ్బనం. దళ్లమచ్చరితా థద్ధమచ్చరియం. అత్తని విజ్ఞమానం నిహీనతం, సదిసతం వా అతిక్కమిత్వా మజ్ఞానం. పరేసం సమ్మత్తియా అసహానం ఖీయనం. అత్తసమ్మత్తియా నిగూహానవసేన, పరేహి సాధారణభావాసహానవసేన చ వివిధా ఇచ్ఛా రుచి ఏతస్సాతి వివిచ్ఛా. కదరియతాయ ముదుకం మచ్చరియం. యత్థ కత్థచీతి సకసంతకే, పరసంతకే, హీనాతికే చాతి యత్థ కత్థచి ఆరమ్మణే. లుబ్ధనం ఆరమ్మణస్స గహణం అభిగిజ్ఞనం. మజ్ఞనం సేయ్యాదివసేన మదనం సమ్మగ్గహో. ముయ్హనం ఆరమ్మణస్స అనవబోధో. ఏతేసూతి ఏతేసు యథావృత్తేసు కోధాదీసు సత్తసంతానస్స కిలిస్సనతో విబాధనతో, ఉపతాపనతో చ కిలేససజ్ఞితేసు పాపధమ్మేసు. యుత్తా పయుత్తా సమ్మయుత్తా అవిరహితా.

ఏత్థ చాయం బ్రహ్మ మహాసత్తేన ఆమగన్తే సుపుట్టో అత్తనో యథాఉపట్టితే పాపధమ్మే చుద్ధసహి పదేహి విభజిత్వా కథేసి, తే పన తాదిసం పవత్తివిసేసం ఉపాదాయ వుత్తాపి కేచి పున వుత్తా, ఆమగన్తసుత్తే (సు. ని. ౨౪౨) పన వుత్తాపి కేచి ఇధ సబ్బసో న వుత్తా, ఏవం సంతేపి లక్ఖణహారనయేన, తదేకట్టతాయ వా తేసం పేత్థ సజ్ఞహో దట్టబ్బో. తేనాహ “ఇదం పన సుత్త”నిఆది. తత్థ ఆమగన్తసుత్తేన దీపేత్వాతి ఇధ సరూపతో అవుత్తే ఆమగన్తేపి వుత్తేహి ఏకలక్ఖణతాదినా ఆమగన్తసుత్తేన పకాసేత్వా కథేతబ్బం తత్థ నేసం సరూపతో కథితత్తా. ఆమగన్తసుత్తమ్మి ఇమినా దీపేతబ్బం ఇధ వుత్తానమ్మి కేసజ్ఞి ఆమగన్తానం తత్థ అవుత్తభావతో. యస్మా ఆమగన్తసుత్తే వుత్తాపి ఆమగన్తా అత్తతో ఇధ సజ్ఞహం సమోసరణం గచ్ఛన్తి, తస్మా ఇధ వుత్తే పరిహరణవసేన దస్సేన్తేన యస్మా చేత్థ కేచి అభిధమ్మనయేన అకిలేససభావాపి సత్తసంతానస్స విబాధనట్టేన “కిలేసా”తి వత్తబ్బతం అరహన్తి, తస్మా “చుద్ధససు కిలేసేసూ”తి వుత్తం.

నిమ్మాదం మిలాపనం ఖేపనన్తి ఆహ “నిమ్మాదేతబ్బా పహతబ్బా”తి. బుద్ధతన్తీతి బుద్ధభావీనం పవేణీ, బుద్ధభావినోపి “బుద్ధా”తి వుచ్చన్తి యథా “అగమా రాజగహం బుద్ధో”తి. మహాపురిసస్స దళ్ళీకమ్మం కత్వాతి మహాపురిసస్స “పబ్బజిస్సామహ”న్తి పవత్తచిత్తుప్పాదస్స దళ్ళీకమ్మం కత్వా.

రేణురాజఆమన్తనావణ్ణనా

౩౨౧. మమ మనం హరిత్వాతి మమ చిత్తం అపనేత్వా తస్స వసేన అవత్తిత్వా.

ఏకీభావం ఉపగన్త్యా వుత్థస్సాతి కాయవివేకపరిబ్రూహనేన ఏకీభావం ఉపగన్త్యా తపోకమ్మవసేన వుత్తస్స. కుసపత్తేహి పరిత్థతోతి బరిహిసేహి వేదియా సమన్తతో సన్ధరితో. అకాచోతి వణో వణసదిసఖణ్ణిచ్చవిరహితో. తేనాహ “అకక్కసో”తి.

ధఖత్తియఆమన్తనావణ్ణనా

౩౨౨. సిక్ఖేయ్యామాతి సిక్ఖాపేయ్యామ, సిక్ఖాపనశ్చేత్థ అత్తిభావాపాదనన్తి ఆహ “ఉపలాపేయ్యామా”తి.

౩౨౩. యస్స వీరియారమ్మస్స, ఖన్తిబలస్స చ అభావేన పబ్బజితానం సమణధమ్మో పరిపుణ్ణో, పరిసుద్ధో చ న హోతి, తేసు వీరియారమ్మఖన్తిబలేసు తే తే నియోజేతుం “ఆరమ్మహ్నో”తిఆది వుత్తం.

కరుణార్జునమగ్గోతి కరుణార్జునసజ్ఞతో మగ్గో. ఉజమగ్గోతి బ్రహ్మలోకగమనే ఉజభూతో మగ్గో. అనుత్తరోతి సేట్టో బ్రహ్మవిహారసభావతో. తేనాహ “ఉత్తమమగ్గో నామా”తి. సబ్బి రక్ఖితో సాధూహి యథా పరిహాని న హోతి, ఏవం పటిపక్ఖదూరీకరణేన రక్ఖితో గోపితో. “సద్ధమ్మా సబ్బి వక్ఖితో”తి కేచి పరన్తి, తేసం సపరహితసాధనేన సాధూహి బుద్ధాదీహి కథితో పవేదితోతి అత్తో.

తజ్ఞణవిద్ధంసనధమ్మన్తి యస్మిం ఖణే విరోధిధమ్మసమాయోగో, తస్మింయేవ ఖణే వినస్సనసభావం, యో వా సో గమనస్సాదానం దేవపుత్తానం హేట్టుపరియేన పటిముఖం ధావన్తానం సిరసి, పాదే చ బద్ధఖురధారాసమాగమనతోపి సీఘతరతాయ అతిఇత్తరో పవత్తిక్ఖణో, తేనేవ వినస్సనసభావం. తస్స జీవితస్స. గతిన్తి నిట్టం. మన్తాయన్తి మన్తేయ్యన్తి వుత్తం హోతితి ఆహ “మన్తేతబ్బ”న్తి. కరణత్తే వా భుమ్మన్తి “మన్తాయ”న్తి ఇదం భుమ్మం కరణత్తే దట్టబ్బం యథా “ఞాతాయ”న్తి. సబ్బపలిబోధేతి సబ్బేపి కుసలకిరియాయ విబన్తే ఉపరోధే.

బ్రాహ్మణమహాసాలాదీనం ఆమన్తనావణ్ణనా

౩౨౪. అప్పేసక్ఖాతి అప్పానుభావాతి ఆహ “పబ్బజితకాలతో పట్టాయా”తిఆది.

చక్కువత్తి రాజా వియ సమ్భావితో.

మహాగోవిన్దపబ్బజ్జావణ్ణనా

౩౨౮. సమాపత్తీనం ఆజాననం నామ అత్తపచ్చక్ఖతా, సచ్చికిరియాతి ఆహ “న సక్ఖింసు నిబ్బత్తేతు”న్తి.

౩౨౯. ఇమినాతి “సరామహ”న్తి ఇమినా పదేన. “సరామహ”న్తి హి వదన్తేన భగవతో మహాబ్రహ్మనా కథితం “తథేవ త”న్తి భగవతా పటిఞ్ఞాతమేవ జాతన్తి. న వట్టే నిబ్బిన్దనత్థాయ చతుసచ్చకమ్మట్టానకథాయ అభావతో. అసతి పన వట్టే నిబ్బిదాయ విరాగానం అసమ్భవో ఏవాతి ఆహ “న విరాగాయా”తిఆది. ఏకన్తమేవ వట్టే నిబ్బిన్దనత్థాయ అనేకాకారవోకారవట్టే ఆదీనవవిభావనతో.

“నిబ్బిదాయా”తి ఇమినా పదేన విపస్సనా వుత్తా. ఏస నయో సేసేసుపి. వవత్థానకథాతి విపస్సనామగ్గనిబ్బానానం తంతంపదేహి వవత్థేపత్వా కథా. అయమేత్థ నిప్పరియాయకథాతి ఆహ “పరియాయేన పనా”తిఆది.

౩౩౦. పరిపూరేతున్తి భావనాపారిపూరివసేన పరిపుణ్ణే కాతుం, నిబ్బత్తేతున్తి అత్తో. బ్రహ్మచరియచిణ్ణకులపుత్తానన్తి చిణ్ణమగ్గబ్రహ్మచరియానం కులపుత్తానన్తి ఉక్కుట్టనిద్దేసేన అరహత్తనికూటేన దేసనం నిట్టపేసి.

అభినన్దనం నామ సమ్మటిచ్చనం “అభినన్దన్తి ఆగత”న్తిఆదీసు వియ, తజ్జేత్థ అత్తతో చిత్తస్స అత్తమనతాతి ఆహ “చిత్తేన సమ్మటిచ్చన్తో అభినన్దిత్వా”తి. “సాధు సాధూ”తి వాచాయ సమ్మహంసనా అనుమోదనాతి ఆహ “వాచాయ సమ్మహంసమానో అనుమోదిత్వా”తి.

మహాగోవిన్దసుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా.

౭. మహాసమయసుత్రవణ్ణనా

నిదానవణ్ణనా

౩౩౧. ఉదానన్తి రణ్ణా ఓక్కాకేన జాతిసమ్మేదపరిహరనిమిత్తం పవత్తితం ఉదానం పటిచ్చ. ఏకోపి జనపదో రుళ్ళిసద్దేన “సక్కా”తి వుచ్చతీతి ఏత్థ యం వత్తబ్బం, తం మహానిదానవణ్ణనాయం వుత్తనయేన వేదితబ్బం. అరోపితేతి కేనచి అరోపితే.

అవరణేనాతి సేతునా. బణ్ణాపేత్వాతి పంసుపలాసపాసాణమత్తికాఖణ్ణాదీహి ఆళిం ధిరం కారాపేత్వా.

“జాతిం ఘట్టేత్వా కలహం వడ్డయింసూ”తి సజ్జేపేన వుత్తమత్తం పాకటతరం కాతుం “కోలియకమ్మకరా వదన్తి”తిఆది వుత్తం.

తీణి జాతకానీతి ఫన్దనజాతకపథవీఙ్ఠియజాతకలటుకికజాతకాని ద్వే జాతకానీతి రుక్ఖధమ్మ వట్టకజాతకాని.

తేనాతి భగవతా. కలహకారణభావోతి కలహకారణస్స అత్తిభావో.

అట్టానేతి అకారణే. వేరం కత్వాతి విరోధం ఉప్పాదేత్వా. “కురారిహత్తో పురిసో”తిఆదినా ఫన్దనజాతకం కథేసి. “దుద్దుభాయతి భద్దన్తి”తిఆదినా పథవీఙ్ఠియజాతకం కథేసి. “వన్దామి తం కుజ్జరా”తిఆదినా లటుకికజాతకం కథేసి.

“సాధూ సమ్మహులా ఇహి; అపి రుక్ఖా అరణ్ణజా;
వాతో వహతి ఏకట్టం, బ్రహ్మస్మి వనప్పతి”న్తి. —

ఆదినా రుక్ఖధమ్మజాతకం కథేసి.

“సమ్మాదమానా గచ్ఛన్తి, జాలం ఆదాయ పక్కినో;
యదా తే వివదిస్సన్తి, తదా ఏహిన్తి మే వస”న్తి. —

ఆదినా వట్టకజాతకం కథేసి.

“అత్తదణ్ణా భయం జాతం, జనం పస్సథ మేధగం;
సంవేగం కిత్తయిస్సామి, యథా సంవిజితం మయా”తి. (సు. ని. ౧.౯౪౧);

ఆదినా అత్తదణ్ణసుత్తం కథేసి.

తంతంపలోభనకిరియా కాయవాచాహి పరక్కమన్తియో “ఉక్కణ్ణన్తూ”తి సాసనం పేసేన్తి.

కుణాలదహేతి కుణాలదహతీరే పతిట్ఠాయ. పుచ్చితపుచ్చితం కథేసి (జా. ౨.కుణాలజాతక) “అనుక్కమేన కుణాలసకుణరాజస్స పుచ్చనప్పసజ్జేన కుణాలజాతకం కథేస్సామి”తి. అనభిరతిం వినోదేసి ఇత్తీనం దోసదస్సనముఖేన

కామానం ఆదీనవోకారసంకిలేసవిభావనేన.

కోసజ్జం విధమిత్యా పురిసథామపరిబ్రూహనేన “ఉత్తమపురిససదిసేహి నో భవితుం వట్టతీ”తి ఉప్పన్నచిత్తా.

అవిస్సట్టకమ్మన్తాతి అరతివినోదనతో పట్టాయ అవిస్సట్టసమణకమ్మన్తా, అపరిచత్తకమ్మట్టానాతి అట్టో. నిసీదితుం వట్టతీతి భగవా చిన్తేసీతి యోజనా.

పదుమినియన్తి పదుమస్సరే. వికసింసు గుణగణవిబోధేన. “అయం ఇమస్స...పే.... న కథేసీ”తి ఇమినా సబ్బేపి తే భిక్ఖూ తావదేవ పటిపాటియా ఆగతత్తా అజ్ఞామజ్ఞాస్స లజ్జమానా అత్తనా పటివిద్ధవిసేసం భగవతో నారోచేసున్తి దస్సేతి. “ఖీణాసవాన”న్తిఆదినా తత్త కారణమాహ.

ఓసీదమత్తేతి భగవతో సన్తికం ఉపగతమత్తే. అరియమణ్ణలేతి అరియసమూహే. పాచీనయుగన్ధరపరిక్ఖేపతోతి యుగన్ధరపబ్బతస్స పాచీనపరిక్ఖేపతో, న బాహిరకేహి ఉచ్చమానఉదయపబ్బతతో. రామణేయ్యకదస్సనత్థన్తి బుద్ధుప్పాదపటిమణ్ణితత్తా విసేసతో రమణీయస్స లోకస్స రమణీయభావదస్సనత్థం. ఉల్లబ్ధిత్తాతి ఉట్టహిత్వా. ఏవరూపే ఖణే లయే ముహుత్తేతి యథావుత్తే చన్దమణ్ణలస్స ఉట్టితక్ఖణే ఉట్టితవేలాయం ఉట్టితముహుత్తేతి ఉపరూపరి కాలస్స వడ్డితభావదస్సనత్థం వుత్తం.

తథా తేసం భిక్ఖూనం జాతిఆదివసేన భగవతో అనురూపపరివారితం దస్సేన్తో “తత్తా”తి ఆదిమాహ.

సమాపన్నదేవతాతి ఆసన్నట్టానే ఝానసమాపత్తి సమాపన్నదేవతా. చలింసూతి ఉట్టహింసు. కోసమత్తం రానం సద్దన్తరం. జమ్బుదీపే కిర ఆదితో తేసట్టిమత్తాని నగరసహస్సాని ఉప్పన్నాని, తథా దుతియం, తథా తతియం, తం సన్ధాయాహ “తిక్ఖత్తుం తేసట్టియా నగరసహస్సేసూ”తి. తే పన సమ్మిణ్ణేత్వా సతసహస్సతో పరం అసీతిసహస్సాని, నవసహస్సాని చ హోన్తి. నవనవుతియా దోణముఖసతసహస్సేసూతి నవసతసహస్సాధికేసు నవుతిసతసహస్సేసు దోణముఖేసు. దోణముఖన్తి చ మహానగరస్స ఆయుప్పత్తిట్టానభూతం పాదనగరం వుచ్చతి. ఛన్నవుతియా పట్టనకోటిసతసహస్సేసూతి ఛకోటిఅధికనవుతికోటిసతసహస్సపట్టనేసు. తమ్మపణ్ణిదీపాదీసు ఛపణ్ణాసాయ రతనాకరేసు. ఏవం పన నగరదోణముఖపట్టనరతనాకరాదివిభాగేన కథనం తంతంఅధివత్తాయ వసన్తీనం దేవతానం బహుభావదస్సనత్థం. యది దససహస్సచక్రవాళేసు దేవతా సన్నిపతితా, అథ కస్మా పాళియం “దసహి చ లోకధాతూహి”తి వుత్తన్తి ఆహ “దససహస్స...పే.... అధిప్పేతా”తి, తేన సహస్సిలోకధాతు ఇథ “ఏకా లోకధాతూ”తి వుత్తాతి వేదితబ్బం.

లోహపాసాదేతి ఆదితో కతే లోహపాసాదే. బ్రహ్మలోకేతి హేటిమే బ్రహ్మలోకే. యది తా దేవతా ఏవం నిరన్తరా, పచ్చా ఆగతానం ఓకాసో ఏవ న భవేయ్యాతి చోదనం సన్ధాయాహ “యథా ఖో పనా”తిఆది. సుద్ధావాసకాయం ఉపపన్నా సుద్ధావాసకాయికా, తాసం పన యస్మా సుద్ధావాసభూమి నివాసట్టానం, తస్మా వుత్తం “సుద్ధావాసవాసీన”న్తి. ఆవాసాతి ఆవాసనట్టానభూతా , దేవతా పన ఓరమ్భగియానం, ఇతరేసజ్ఞ సంయోజనానం సముచ్చిన్దనేన సుద్ధో ఆవాసో ఏతేసన్తి సుద్ధావాసా.

౩౩౨. పురర్థిమచక్కవాళముఖవట్టియం ఓతరి అజ్ఞాత ఓకాసం అలభమానో. ఏవం సేసాపి. బుద్ధానం అభిముఖమగ్గో బుద్ధవీధి. యావ చక్కవాళా ఓత్థరితుం ఓవరితుం న సక్కా. పహటబుద్ధవీధియావాతి బుద్ధానం సన్నికం ఉపసంక్రమంతేహి తేహి దేవబ్రహ్మహి వళజ్జితవీధియావ. సమితి సజ్జతి సన్నిపాతో సమయో, మహంతో సమయో మహాసమయోతి ఆహ “మహాసమూహో”తి . పవద్ధం వనం పవనన్తి ఆహ “వనసణ్ణో”తి. దేవఘటాతి దేవసమూహ.

సమాదహంసూతి సమాదహితం లోకుత్తరసమాధినా సుట్టు అప్పితం అకంసు, యథాసమాహితం పన సమాధినా యోజితం నామ హోతీతి వుత్తం “సమాధినా యోజేసు”న్తి. సబ్బేసం గోముత్తవజ్జోదీనం దూరసమూహానితత్తా సబ్బే...పే.... అకరింసు. నయతి అస్సే ఏతేహి నేత్తాని, యోత్తాని. అవీధిపటిపన్నానం అస్సానం వీధిపటిపాదనం రస్మిగ్గహణేన పహోతీతి “సబ్బయోత్తాని గహేత్వా అచోదేన్తో”తి వత్వా తం పన అచోదనం అవారణం ఏవాతి ఆహ “అచోదేన్తో అవారేన్తో”తి.

యథా ఖీలం భిత్తియం వా భూమియం వా ఆకోటితం దున్నీహరణం, యథా చ పలిఘం నగరప్పవేసనివారణం, యథా చ ఇన్ద్రఖీలం గమ్పీరనేమి సునిఖాతం దున్నీహరణం, ఏవం రాగాదయో సత్తసంతానతో దున్నీహరణా, నిబ్బాననగరప్పవేసనివారణా చాతి తే “ఖీలం, పలిఘం, ఇన్ద్రఖీల”న్తి చ వుత్తా. తణ్ణాఏజాయ అభావేన అనేజా పరమసన్తుట్టభావేన చాతుద్దిసత్తా అప్పటిహతచారికం చరన్తి.

గతాసీతి గతా ఏవ, న పన గమిస్సన్తి పరినిట్టితసరణగమనత్తాతి . లోకుత్తరసరణగమనం అధిప్పేతన్తి ఆహ “నిబ్బేమతికసరణగమనేన గతా”తి. తే హి నియమేన అపాయభూమిం న గమిస్సన్తి, దేవకాయశ్చ పరిపూరేస్సన్తి. యే పన లోకియేన సరణగమనేన బుద్ధం సరణం గతాసీ, న తే గమిస్సన్తి అపాయభూమిం, సతి చ పచ్చయన్తరసమవాయే పహాయ మానుసం దేహం, దేవకాయం పరిపూరేస్సన్తీతి అయమేత్థ అత్తో.

దేవతాసన్నిపాతవణ్ణనా

౩౩౩. ఏతేసన్తి దేవతాసన్నిపాతానం. ఇదానీతి ఇమస్మిం కాలే. బుద్ధానన్తి అజ్ఞోసం బుద్ధానం అభావా. చిత్తకల్లతా చిత్తమద్ధవం.

కిం పన భగవతావ మహంతే దేవతాసమాగమే తేసం నామగోత్తం కథేతుం సక్కాతి? ఆమ సక్కాతి దస్సేతుం “బుద్ధా నామ మహంతా”తిఆది వుత్తం. తత్థ దిట్టన్తి రూపాయతనమాహ, సుతన్తి సద్దాయతనం, ముతన్తి సమ్మత్తగ్గాహిఇన్ద్రియవిసయం గన్ధరసఫోట్టబ్బాయతనం, విజ్ఞాతన్తి వుత్తావసేసం సబ్బం ఇోయ్యం, పత్తన్తి పరియేసిత్వా, అపరియేసిత్వా వా సమ్మత్తం, పరియేసితన్తి పత్తం, అప్పత్తం వా పరియిట్టం. అనువిచరితం మనసాతి కేవలం మనసా ఆలోచితం. కత్థచి నీలాదివసేన విభత్తరూపారమ్మణేతి అభిధమ్మే (ధం సం. ౬౧౮) “నీలం పీతక”న్తిఆదినా విభత్తే యత్థ కత్థచి రూపారమ్మణే కిఇచ్చి రూపారమ్మణం వా న అత్థీతి యోజనా. భేరిసద్దాదివసేనాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. యన్తి యం ఆరమ్మణం. ఏతేసన్తి బుద్ధానం.

ఇదాని యథావుత్తమత్తం పాళియా సమత్థేతుం “యథాహ”తిఆది వుత్తం. తదా జాననకీరియాయ అపరియోసితభావదస్సనత్తం “జానామీ”తి వత్వా యస్మా యం కిఇచ్చి నేయ్యం నామ, సబ్బం తం భగవతా అజ్ఞాతం నామ నత్తి, తస్మా వుత్తం “తమహం అబ్బజ్ఞాసి”న్తి.

న ఓలోకేన్ని పయోజనాభావతో. విపరీతా “న కమ్మావరణేన సమన్నాగతా”తిఆదినా నయేన వుత్తా. “యస్స మజ్జలా సమూహతా”తి (సు. ని. ౩౬౨) ఆరభిత్వా “రాగం వినయేథ మానుసేసు దిబ్బేసు కామేసు చా”తిఆదినా (సు. ని. ౩౬౩) చ రాగనిగ్గహకథాబాహుల్లతో సమ్మాపరిబ్బాజనీయసుత్తం రాగచరితానం సప్పాయం, “పియమప్పియభూతా కలహ వివాదా పరిదేవసోకా సహమచ్చరా చా”తిఆదినా (సు. ని. ౮౬౯; మహాని. ౯౮) కలహాదయో యతో దోసతో సముట్టహన్తి, సో చ దోసో యతో పియభావతో, సో చ పియభావో యతో ఛన్దతో సముట్టహన్తి, ఇతి ఫలతో, కారణపరమ్మరతో చ దోసే ఆదీనవవిభావనబాహుల్లతో కలహవివాదసుత్తం (సు. ని. ౮౬౯; మహాని. ౯౮) దోసచరితానం సప్పాయం -

“అప్పజ్ఞో ఏతం న అలం సమాయ,
దువే వివాదస్స ఫలాని ట్రామి;
ఏతమ్మి దిస్సా న వివాదయేథ,
భేమాభిపస్సం అవివాదభూమి”న్తి. (సు. ని. ౯౦౨; మహాని. ౧౩౧) -

ఆదినా నయేన సమ్మోహవిధమనతో, పజ్ఞాపరిట్రూహనతో చ మహాబ్యూహసుత్తం మోహచరితానం సప్పాయం -

“పరస్స చే ధమ్మం అనానుజానం,
బాలో, మగో హోతి నిహీనపజ్ఞో;
సబ్బేవ బాలా సునిహీనపజ్ఞా,
సబ్బేవిమే దిట్టిపరిబ్బసానా”తి. (సు. ని. ౮౮౬; మహాని. ౧౧౫) -

ఆదినా నయేన సన్నిటిపరామాసితాపనయనముఖేన సవిసయేసు దిట్టిగ్గహణేసు విసటవితక్కవిచ్చిన్దనవసేన పవత్తత్తా చూళబ్యూహసుత్తం వితక్కచరితానం సప్పాయం -

“మూలం పపఞ్చసఙ్ఖాయ (ఇతి భగవా),
మన్తా అస్మీతి సబ్బం ఉపరున్దే;
యా కాచి తణ్ణా అఙ్ఘత్తం,
తాసం వినయా సదా సతో సిక్ఖే”తి. (సు. ని. ౯౨౨; మహాని. ౧౫౧) -

పపఞ్చసఙ్ఖాయ మూలం అవిజ్ఞాదికిలేసజాతం అస్మీతి పవత్తమానఞ్చాతి సబ్బం మన్తా పఞ్ఞాయ ఉపరున్దేయ్య. యా కాచి అఙ్ఘత్తం రూపతణ్ణాదిభేదా తణ్ణా ఉప్పజ్జేయ్య, తాసం వినయా వూపసమాయ సదా సతో ఉపట్టితస్సతి హుత్వా సిక్ఖేయ్యాతి ఏవమాది ఉపదేసస్స సద్ధోవ భాజనం. తస్స హి సో అత్థావహోతి తువట్టకసుత్తం సద్ధాచరితానం సప్పాయం -

“వీతతణ్ణో పురా భేదా (ఇతి భగవా),
పుబ్బమన్తమనిస్సితో;
వేమజ్ఞే నుపసఙ్ఘేయ్యా,
తస్స నట్టి పురక్ఖత”న్తి. (సు. ని. ౮౫౫; మహాని. ౮౪) -

యో సరీరభేదతో పుట్టే పహీనతణ్ణో, తతో ఏవ అతీతద్ధసంస్థితం పురిమకోట్టాసం తణ్ణానిస్సయేన అనిస్సితో, వేమజ్జే పచ్చప్పన్నేపి అద్ధని “రత్తో”తిఆదినా ఉపసంఖ్యాతబ్బో, తస్స అరహతో తణ్ణాదిట్టిపురక్ఖారానం అభావా అనాగతే అద్ధని కిఞ్చి పురక్ఖతం నత్థీతి ఆదినా ఏవం గమ్మీరకథాబాహుల్లతో పూరాభేదసుత్తం (సు. ని. ౮౨౨; మహాని. ౮౪) బుద్ధిచరితానం సప్పాయంతి కత్వా వుత్తం “అథ నేసం సప్పాయం ...పే.... వవత్థపేత్వా”తి. మనసాకాసీతి ఏవం చరియాయ వసేన మనసి కత్వా పున తం సదిసం అత్తనో దేసనానిక్ఖేపయోగ్యతావసేన మనసి అకాసి. అత్తజ్ఞాసయేన ను ఖో జానేయ్యాతి పరజ్ఞాసయాదిం అనపేక్షిత్వా మయ్హంయేవ అజ్ఞాసయేన ఆరద్ధ దేసనం జానేయ్య ను ఖో. పరజ్ఞాసయేనాతి సన్నిపతితాయ పరిసాయ కస్సచి అజ్ఞాసయేన. అట్టప్పత్తికేనాతి ఇథ సముట్టితఅట్టప్పత్తియా. పుచ్చావసేనాతి కస్సచి పుచ్చస్తస్స పుచ్చావసేన. ఆరద్ధదేసనం జానేయ్యాతి. “సచే పచ్చేకబుద్ధో భవేయ్యా”తి ఇదం ఇమేసం సుత్తానం దేసనాయ పుచ్చా పచ్చేకబుద్ధానం భారియా, అవిసయా చాతి దస్సనత్తం వుత్తం. తేనాహ “సోపి న సక్కుణేయ్యా”తి.

ఏత్త చ యస్మా న అనుమతిపుచ్చా, కథేతుకమ్యతాపుచ్చా వా యుత్తా, అథ ఖో దిట్టసంసద్ధనపుచ్చాసదిసీ వా విమతిచ్చేదనపుచ్చాసదిసీ వా పుచ్చా యుత్తా, తావ పుగ్గలజ్ఞాసయవసేన పవత్తితా నామ హోంతి, న యథాధమ్మవసేన, తత్త యది భగవా తథా సయమేవ పుచ్చిత్వా సయమేవ విస్సజ్జేయ్య, సుణన్తీనం దేవతానం సమ్మోహో భవేయ్య “కిం నామేతం భగవా పరమం ఏవమాహ, పునపి ఏవమాహ”తి, అన్ధకారం పవిట్టా వియ హోంతి, తస్మా వుత్తం “ఏవం పేతా దేవతా న సక్ఖిస్సంతి పటివిజ్ఞితు”ంతి. యథాధమ్మదేసనాయం పన కథేతుకమ్యతావసేన పుచ్చనేన సమ్మోహో హోతీతి. సూరియో ఉగ్గతోతి ఆహ దేవసజ్జో ఆసన్నతరభావేన ఓభాసస్స విపులఉళారభావతో. ఏకిస్సా లోకధాతుయాతి సుత్తే (దీ. ని. ౩.౧౬౧; మ. ని. ౩.౧౨౯; అ. ని. ౧.౨౭౭; విభ. ౮౦౯; నేత్తి. ౨౭; మి. ప. ౨.౧.౧) ఆగతనయేన సబ్బత్థేవ పన అపుబ్బం అచరిమం ద్వే బుద్ధా న హోంతేవ. తేనేవాహ – “అనన్తాసు...పే.... అద్ధసా”తి.

గాథాయం పుచ్చామీతి నిమ్మితబుద్ధో భగవన్తం పుచ్చితుం ఓకాసం కారాపేసి. మునిన్తి బుద్ధమునిం . పహూతపజ్ఞాన్తి మహాపజ్ఞాం. తిణ్ణన్తి చతురోఘతిణ్ణం. పారజ్ఞతన్తి నిబ్బానప్పత్తం, సబ్బస్స వా శోయ్యస్స పారం పరియన్తం గతం. పరినిబ్బుతం సఉపాదిసేననిబ్బానవసేన. రితత్తన్తి అవట్టితచిత్తం లోకధమ్మేహి అకమ్పనేయ్యతాయ. నిక్ఖమ్మ ఘరా పనుజ్జ కామేతి వత్తుకామే పనూదిత్వా ఘరావాసా నిక్ఖమ్మ. కథం భిక్ఖు సమ్మా సో లోకే పరిబ్బజేయ్యాతి సో భిక్ఖు కథం సమ్మా పరిబ్బజేయ్య గచ్ఛేయ్య విహరేయ్య, అనుపలిత్తో హుత్వా లోకం అతిక్కమేయ్యాతి అత్తో.

౩౩౪. సిలోకం అనుకస్సామీతి ఏత్త సిలోకో నామ పాదసముదయో, ఇసీహి వుచ్చమానా గాథాతిపి వుచ్చతి. పాదోవ నియతవణ్ణానుపుబ్బికానం పదానం సమ్మాహో, తం సిలోకం అనుకస్సామి పవత్తయిస్సామీతి అత్తోతి ఆహ “అక్ఖర...పే.... పవత్తయిస్సామీ”తి. యత్థాతి అధికరణే భుమ్మం. ఆమేడితలోపేనాయం నిద్దేసోతి ఆహ “యేసు యేసు రానేసూ”తి. భుమ్మాతి భూమిపటిబద్ధనివాసా. తం తం నిస్సితా తం తం రానం నిస్సితవన్తో నిస్సాయ వసమానా, తేహి సద్ధిం సిలోకం అనుకస్సామీతి అధిప్పాయో. “యే సితా గిరిగబ్బర”న్తి ఇమినా తేసం వివేకవాసం దస్సేతి, “పహితత్తా సమాహితా”తి ఇమినా భావనాభియోగం.

బహుజనా పజ్ఞాసతసంఖ్యత్తా. పటిపక్ఖాభిభవనతో, తేజస్సదతాయ చ సీహా వియ పవివిత్తతాయ నిలీనా. ఏకత్తన్తి ఏకిభావం. ఓదాతచిత్తా హుత్వా సుద్ధాతి అరహత్తమగ్గాధిగమేన పరియోదాతచిత్తా హుత్వా సుద్ధా, న కేవలం

సరీరసుద్ధియావ. విప్వసన్నాతి అరియమగ్గప్పసాదేన విసేసతో పసన్నా. చిత్తస్స ఆవిలభావకరానం కిలేసానం అభావేన అనావిలా.

భిక్షా జానిత్వాతి భిన్నకిలేసే భిక్షా “ఇమే దిబ్బచక్కునా ఏతే దేవకాయే పస్సంతీతి జానిత్వా. సవనన్తే జాతత్తాతి ధమ్మస్సవనపరియోసానే అరియజాతియా జాతత్తా. ఇదం సబ్బంతి ఇదం “భియ్యో పజ్జాసతే”తిఆదికం సబ్బం.

తదత్థాయ వీరియం కరింసూతి దిబ్బచక్కుజాణాభినీహారవసేన వీరియం ఉస్సాహం అకంసు. తేనాహ “న తం తేహీ”తిఆది. సత్తరిన్తి త-కారస్స ర-కారాదేసం కత్వా వుత్తం, సత్తతిన్తి అత్తో. “సహస్స”న్తి పన అనువత్తతి, సత్తతియోగేన బహువచనం. తేనాహ “ఏకే సహస్సం. ఏకే సత్తతిసహస్సానీ”తి.

అనన్తన్తి అన్తరహితం, తం పన అతివియ మహన్తం నామ హోతీతి ఆహ “విపుల”న్తి.

అవేక్షీత్వాతి ఇణచక్కునా విసుం విసుం అవేక్షీత్వా “వవత్తిత్వానా”తిపి పఠన్తి, సో ఏవత్తో. తం అవేక్షనం నిచ్చయకరణం హోతీతి ఆహ “వవత్తిపీత్వా”తి. పుట్టే వుత్తగాథాసు తతియగాథాయ పచ్చిమద్ధం, చతుత్తగాథాయ పురిమద్ధజ్జ సన్ధాయాహ “పుట్టే వుత్తగాథమేవా”తి.

విజాననమ్మి దస్సనం ఏవాతి ఆహ “పస్సథ ఓలోకేథా”తి. వాచాయతపవత్తితభావతో “అనుపటిపాటియావ కిత్తయిస్సామీ”తి వదతి.

33౫. సత్త సహస్సాని సజ్ఞాయాతి సత్త సహస్సా. యక్ఖాయేవాతి యక్ఖజాతికా ఏవ. అనుభావసమ్మన్నాతి మహేసక్ఖా. ఇద్ధిమన్తోతి వా మహానుభావా. జతిమన్తోతి మహప్పభా. వణ్ణవన్తోతి అతిక్కున్తవణ్ణా. యసస్సినోతి మహాపరివారా చేవ పత్తటకిత్తిసద్ధా చ. సమితి-సద్ధో సమీపత్తోతి అధిప్పాయేనాహ “భిక్షానం సన్తిక”న్తి.

హేమవతపబ్బతేతి హేమవతో సమీపే రితపబ్బతే.

ఏతే సబ్బేపీతి ఏతే సత్తసహస్సా కాపిలవత్థవా, ధసహస్సా హేమవతా, తిసహస్సా సాతాగిరాతి యథావుత్తా సబ్బేపి సోళసహస్సా.

రాజగహనగరేతి రాజగహనగరస్స సమీపే. తన్తి కుమ్మీరం.

3౩౬. కామం పాచీనదిసం పసాసతి, తథాపి చత్తాసుపి దిసాసు సపరివారదీపేసు చత్తాసుపి మహాదీపేసు గన్ధబ్బానం జేట్టకో, కథం? సబ్బే తే తస్స వసే వత్తన్తి. కుమ్మణ్ణానం అధిపతీతిఆదిసుపి ఏసేవ నయో.

తస్సాపి విరుళ్లస్స. తాదిసాయేవాతి ధతరట్టస్స పుత్తసదిసా ఏవ పుధుత్థతో, నామతో, బలతో, ఇద్ధిఆదివిసేసతో చ.

సబ్బసజ్ఞాహికవసేనాతి దససహస్సిలోకధాతుయా పచ్చేకం చత్తారో చత్తారో మహారాజానోతి తేసం సబ్బేసం సజ్ఞణ్ణవసేన. తేనాహ “అయశ్శేత్థా”తిఆది.

చతురో దిసాతి చతూసు దిసాసు. చతురో దిసా జలమానా సముజ్జలన్తా ఓభాసేన్తా. యది ఏవం మహతియా పరిసాయ ఆగతానం కథం కాపిలవత్థవే వనే రితాతి ఆహ “తే పనా”తిఆది.

౩౩౭. తేసం మహారాజానం దాసాతి యోజనా. మాయాయ యుత్తా, తస్మా మాయావినో. వజ్ఞానం ఏతేసు అత్తి, వజ్ఞానే వా నియుత్తాతి వజ్ఞానికా. కేరాటియసారేయ్యేనాతి నిహీనసరేన కమ్మేన. మాయా ఏతేసం అత్తితి మాయా, తే చ పరేసం వజ్ఞానత్థం యేన మాయాకరణేన “మాయా”తి వుత్తా, తం దస్సేన్తో “మాయాకారకా”తి ఆహ.

ఏత్తకా దాసాతి ఏత్తకా కుట్టేణ్ణుఆదికా నిఘణ్ణుపరియోసానా అట్టమహారాజానం దాసా.

దేవరాజానోతి దేవా హుత్వా తంతందేవకాయస్స రాజానో. చిత్తో చ సేనో చ చిత్తసేనో చాతి తయో ఏతే దేవపుత్తా పాళియం ఏకసేననయేన వుత్తాతి ఆహ “చిత్తో చా”తిఆది.

భిక్కుసఙ్ఘో సమితో సన్నిపతితో ఏత్తాతి భిక్కుసఙ్ఘసమితి, ఇమం వనం.

౩౩౮. నాగసదహవాసికాతి నాగసదహనివాసినో. తత్థేకో కిర నాగరాజా, చిరకాలం వసతో తస్స పరిసా మహతీ పరమ్పరాగతా అత్తి, తం సన్ధాయాహ “తచ్ఛకనాగపరిసాయా”తి.

యమునవాసినోతి యమునాయం వసనకనాగా. నాగవోహరేనాతి హత్థినాగవోహరేన.

వుత్తప్పకారేతి కమ్బులస్సతరే రపేత్వా ఇతరే వుత్తప్పకారనాగా. లోభాభిభూతాతి ఆహారలోభేన అభిభూతా. దిబ్బానుభావతాతి దిబ్బానుభావతో, దిబ్బానుభావహేతు వా దిబ్బా. “చిత్తసుపణ్ణా”తి నామం విచిత్తసున్దరపత్తవన్తతాయ.

ఉపవ్థయన్తాతి ఉపేచ్చ కథేన్తా. కాకోలూకఅహినకులాదయో వియ అఙ్ఘమఙ్ఘం జాతిసముదాగతవేరాపి సమానా మిత్తా వియ...పే.... హట్ఠతుట్ఠచిత్తా అఙ్ఘమఙ్ఘస్మిన్తి అధిప్పాయో. బుద్ధంయేవ తే సరణం గతా “బుద్ధానుభావేనేవ మయం అఙ్ఘమఙ్ఘస్మిం మేత్తిం పటిలభిష్సా”తి.

౩౩౯. భాతరోతి మేఘునభాతరో. తేనాహ “సుజాయ అసురకఙ్ఘాయ కారణా”తి.

తేసూతి అసురేసు. కాలకఙ్ఘాతి ఏవం నామా. మహాభిస్మాతి భింసనకమహాసరీరా. అభబ్బాతి సమ్మత్తనియామం ఓక్కమితుం న భబ్బా అచ్చన్దికత్తా తాదిసస్స ఛన్దస్సేవ అభావతో.

బలినో మహాఅసురస్స అబ్బతీతత్తా తస్స పుత్తే ఏవ కిత్తేన్తో భగవా “సతఙ్ఘా బలిపుత్తాన”న్తి ఆదిమాహ. సో కిర సుఖుమం అత్తభావం మాపేత్వా ఉపగచ్ఛి.

౩౪౦. కమ్మం కత్వాతి పరికమ్మం కత్వా. నిబ్బత్తాతి ఉపచారఙ్ఘానేన నిబ్బత్తా. అప్పనార్ఘానేన పన నిబ్బత్తా బ్రహ్మనో హోన్తి, తే పరతో వక్ఖతి “సుబ్రహ్మ”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౩౪౧), అయఙ్ఘ కామావచరదేవతా వుచ్చతి. తేనేవాహ – “మేత్తాకరుణాకాయికాతి మేత్తార్ఘానే చ కరుణార్ఘానే చ పరికమ్మం కత్వా నిబ్బత్తదేవా”తి. మేత్తార్ఘానే కరుణార్ఘానేతి మేత్తార్ఘాననిమిత్తం కరుణార్ఘాననిమిత్తం, తదత్థన్తి అత్తో.

తే ఆపోదేవాదయో యథాసకం వగ్గవసేన రితత్తా దసథా రితా. యావ కరుణాకాయికా దస దేవకాయా. నానత్తవణ్ణాతి నానాసభావవణ్ణవన్తో.

వేణ్ణదేవతాతి వేణ్ణ నామ దేవతా, ఏవం సహాలి దేవతా. అసమదేవతా, యమకదేవతాతి “ద్వే అయనియో”తి వదన్తి, తప్పముఖా ద్వే దేవనికాయాతి. చన్దస్సూపనిసా దేవా చన్దస్స ఉపనిస్సయతో వత్తమానా తస్స పురతో చ పచ్చతో చ పస్సతో చ ధావనకదేవా. తేనాహ “చన్దనిస్సితకా దేవా”తి. సూరియస్సూపనిసా, నక్ఖత్తనిస్సితాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. కేవలం వాతవాయనహేతవో దేవతా వాతవలాహకా. తథా కేవలం అబ్బపటలసఞ్చరణహేతవో అబ్బవలాహకా. ఉణ్ణప్పవత్తిహేతవో ఉణ్ణవలాహకా. వస్సవలాహకా పన పజ్జన్నసదిసాతి. తే ఇధ న వుత్తా. వసుదేవతా నామ ఏకో దేవనికాయో, తేసం పుబ్బజ్ఞమత్తా వాసవో, సక్కో.

దసేతేతి ఏతే వేణ్ణదేవతాదయో వాసవపరియోసానా దస దేవకాయా.

ఇమానీతి “జలమగ్గీ”తి చ “సిఖారివా”తి చ ఇమాని తేసం నామాని. కేచి పన మ-కారో పదసన్ధికరో “జలా”తి చ “అగ్గీ”తి చ “సిఖారివా”తి చ ఇమాని తేసం నామానీతి వదన్తి. ఏతేతి తేసు ఏవ “అరిట్టకా, రోజా”తి చ వుత్తదేవేసు ఏకచ్ఛే, ఉమాపుప్పనిభాసినో వణ్ణతో ఉమాపుప్పసదిసాతి ఏవమత్తో గహేతబ్బో, అఞ్జాధా ఏకాదస దేవకాయా సియుం.

దసేతేతి ఏతే దస సహభూదేవాదయో వాసవనేసిపరియోసానా దస దేవకాయా. తేనేవ నికాయభేదవసేన దసథావ ఆగతా.

“సమానా”తిఆది తేసం దేవానం నికాయసముదాయగతం నామం. ఏవం సేసానమ్మి.

దసేతేతి ఏతే సమానాదికా మహాపారగపరియోసానా దస దేవకాయా. తేనేవ నికాయభేదేన దసథా ఆగతా.

సుక్కాదయో తయో దేవకాయా. పామోక్ఖదేవాతి పముఖా పధానభూతా దేవా.

దిసాతి దిసాసు. దేవోతి మేఘా. దసేతేతి ఏతే సుక్కాదయో పజ్జన్నపరియోసానా దస దేవకాయా, తే దేవనికాయభేదేన దసథా ఆగతా.

దసేతేతి ఏతే ఖేమియాదయో పరనిమ్మితపరియోసానా దస దేవకాయా, తే దేవనికాయభేదేన దసథావ ఆగతా. తత్త “ఖేమియా, కట్టకాదయో చ పఞ్చాపి సదేవకాయా తావతింసకాయికా”తి వదన్తి. నామన్వయేనాతి నామానుగమేన “ఆపోదేవతా”తిఆదినామసభాగేన. తేనేవాహ “నామభాగేన నామకోట్టాసేనా”తి. సబ్బా దేవతాతి దససహస్సిలోకధాతూసు సబ్బాపి దేవతా. నిద్దిసతి తంతంనామసభాగేన ఏకజ్ఞం కత్వా.

పవుత్థాతి పవాసం గతా వియ అపేతాతి ఆహ “విగతా”తి. పవుత్థా వా పకారతో వుత్థా వుసితా, తేన జాతి వుసితబ్బా అస్సాతి పవుట్టజాతి. కాళకభావా సంకిలేసధమ్మా, సబ్బనో తదభావతో కాళకభావాతీతం దసబలం. లఞ్చనాభావేన వా అసితాతిగో కాళకభావాతీతాయ సిరియా చన్తో, తాదిసం చన్దం వియ సిరియా విరోచమానం.

౩౪౧. ఏకో బ్రహ్మతి సగాధకవగ్గే (సం. ని. ౧.౯౮) ఆగతో సుబ్రహ్మదేవపుత్తో. బ్రహ్మలోకే నిబ్బత్తిత్వా హేటిమేసు పతిట్టితా అరియబ్రహ్మణో, న సుద్ధావాసబ్రహ్మణో. తిస్సమహాబ్రహ్మ పుథుజ్జణో, యో అపరభాగే మనుస్సేసు నిబ్బత్తిత్వా మోగ్గలిపుత్తతిస్సత్థేరో జాతో.

సహస్సం బ్రహ్మలోకానన్తి బ్రహ్మలోకో ఏతేసన్తి బ్రహ్మలోకా, బ్రహ్మణో, తేసం బ్రహ్మలోకానం సహస్సం సత్తలోకపరియామో చాయం లోకసద్ధోతి ఆహ “మహాబ్రహ్మనం సహస్సం ఆగత”న్తి. అనన్తరగాథాయం “ఆగతా”తి వుత్తపదమేవ అత్థవసేన వదతి. యత్థాతి యస్మిం బ్రహ్మసహస్సే. అఞ్ఞో బ్రహ్మతి తదఞ్ఞో బ్రహ్మణో. అభిభవిత్వా తిట్ఠతి వణ్ణేన, యససా ఆయునా చ.

ఇస్సరాతి తేనేవ వసపవత్తనేన సేసబ్రహ్మనం అధిపతిణో.

౩౪౨. కాళకధమ్మసమన్నాగతో కాళకస్స పాపిమస్స మారస్స బాలభావం పస్సథ, యో అత్తణో అవిసయే నిరత్థకం పరక్కమితుం వాయమతి.

వీతరాగభావావహస్స ధమ్మస్సవనస్స అన్తరాయకరణేన అవీతరాగా రాగేన బద్ధా ఏవ నామ హోన్తితి వుత్తం “రాగేన బద్ధం హోతూ”తి.

భయానకం సరణ్ణ కత్వాతి భేరవం మహన్తం సద్ధం సముట్ఠపేత్వా.

ఇదాని తం సద్ధం ఉపమాయ దస్సేన్తో “యథా”తి ఆదిమాహ. కఞ్చీతి తస్మిం సమాగమే కఞ్చీ దేవతం, మానుసకం వా అత్తణో వసే వత్తేతుం అసక్కోన్తో అసయంవసే సయణ్ణ న అత్తణో వసే రితో. తేనాహ “అసయంవసీ”తిఆది.

౩౪౩. “వీతరాగేహీ”తి దేసనాసీసమేతం. సబ్బాయపి హి తత్థ సమాగతపరిసాయ మారసేనా అపక్కున్తావ. నేసం లోమమ్మి ఇఞ్జాయం తేసం లోమమత్తమ్మి న చాలేసుం, కుతో అన్తరాయకరణం. ఇతి యత్తకా తత్థ విసేసం అధిగచ్ఛింసు, తేసం సబ్బేసమ్మి అన్తరాయకరణవసేన అత్తో విభావేతట్ఠో, వీతరాగగ్గహణేన వా సరాగవీతరాగవిభావినో చ తత్థ సజ్ఞహితాతి వేదితట్ఠం. మారో ఇమం గాథం అభాసి అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతో. కథణ్ణో నామ తావ ఘోరతరం మహతిం విభింసకం మయి కరోన్తేపి సబ్బే పిమే నిబ్బికారా సమాహితా ఏవ. కస్మా? విజితావినో ఇమే ఉత్తమపురిసాతి. తేనాహ “సబ్బే”తిఆది. యాదిసో అరియానం ధమ్మనిస్సితో పమోదో, న కదాచి తాదిసో అనరియానం హోతితి “సాసనే భూతేహి అరియేహి” ఇచ్చేతం వుత్తం. వి-సద్దేన వినా కేవలోపి సుత-సద్ధో విఖ్యాతత్థవచనో హోతి “సుతధమ్మస్సా”తిఆదిసు (మహావ. ౫; ఉదా. ౧౧) వియాతి ఆహ “జనే విస్సుతా”తి.

దూరేతి దూరే పదేసే. దహరస్స అన్తరాయం పరిహరన్తి “న సక్కా భన్తే సకలం కాయం దస్సేతు”న్తి అవోచాతి.

మహాసమయసుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా.

౮. సక్కపజ్ఞాసుత్రవణ్ణనా

నిదానవణ్ణనా

౩౪౪. అమృతసణ్ణానం అదూరభవత్తా ఏకోపి సో బ్రాహ్మణగామో “అమృతసణ్ణా”త్వేవ బహువచనవసేన వుచ్చతి, యథా “వరణా నగర”న్తి. వేది ఏవ వేదికో, వేదికో ఏవ వేదియో క-కారస్య య-కారం కత్వా, తస్మిం వేదియకే. తేనాహ “మణివేదికాసదిసేనా”తిఆది, ఇన్ద్రనీలాదిమణిమయవేదికాసదిసేనాతి అత్తో. పుట్టేపీతి లేణకరణతో పుట్టే, గుహరూపేన రితా, ద్వారే ఇన్ద్రసాలరుక్ష్ణవతీ చ, తస్మా “ఇన్ద్రసాలగుహ”తి వుత్తా పురిమవోహరేన.

ఉస్సుక్కుం వుచ్చతి అభిరుచి, తం పన బుద్ధదస్సనకామతావసేన, తథా ఉస్సాహనవసేన చ పవత్తియా “ధమ్మికో ఉస్సాహో”తి వుత్తం. సక్కేన సదిసో...పే.... నత్థీతి. యథాహ “అప్పమాదేన మఘవా, దేవానం సేట్ఠతం గతో”తి (ధ. ప. ౩౦). పరిత్తకేనాతి అపరాపరం బహుం పుజ్ఞకమ్మం అకత్వా అప్పమత్తకేనేవ పుజ్ఞకమ్మేన.

సక్కోపి కామం మహాపుజ్ఞకతభీరుత్తానో హోతి, సాతిసయాయ పన దిబ్బసమ్మత్తియా వియోగహేతుకేన సోకేన దిగుణితేన మరణభయేన సంతజ్జితో జాతో. తేనాహ “సక్కో పన మరణభయాభిభూతో అహోసీ”తి.

దిబ్బచక్షునా దేవతానం దస్సనం నామ పటివిజ్ఞనసదిసన్తి ఆహ “పటివిజ్ఞీ”తి. పాటియేక్కో వోహరోతి ఆవేణికో పియసముదాహరో. మరిసనియసమ్మత్తికాతి మారిసా. తేసఞ్ఞో సమ్మత్తియో మహానుభావతాయ సహన్తి ఉపట్టహన్తి, అఞ్ఞో అయోనిసోమనసికారతాయ చేవ అప్పహుకాయ చ న సహన్తియేవ, సా పన నేసం మరిసనియసమ్మత్తికతా దుక్ఖవిరహితాయాతి వుత్తం “నిద్దుక్ఖాతిపి వుత్తం హోతీ”తి. ఏకకో వాతి దేవపరిసాయ వినా ఆగతత్తా వుత్తం, మాతలిఆదయో పన తాదిసా సహాయా తదాపి అహేసుంయేవ. తథా హి వక్ఖతి “అపి చాయం ఆయస్మతో చక్కనేమిసద్దేన తమ్మా సమాధిమ్మా వుట్టితో”తి (దీ. ని. అట్ఠ. ౨.౩౫౨). ఓకాసం నాకాసి సక్కస్స ఇణపరిపాకం ఆగమేన్తో, అఞ్ఞోసఞ్చ బహూనం దేవానం ధమ్మాభిసమయం ఉపపరిక్ఖమానో. సోతి సక్కో.

ఏవన్తి వచనసమ్మటిచ్చనే నిపాతోతి ఆహ “ఏవం హోతూ”తిఆది. భద్దంతవాతి పన సక్కుం ఉద్దిస్స నేసం ఆసి వాదో.

౩౪౫. వల్లభో...పే.... ధమ్మం సుణాతీతి అయమత్తో గోవిన్దసుత్తాదీహి (దీ. ని. ౨.౨౯౪) దీపేతబ్బో. ఇమినా కతోకాసేతి ఇమినా పఞ్చసిఖేన కతోకాసే భగవతి.

అనుచరియన్తి అనుచరణభావం, తం పనస్స అనుచరణం నామ సద్ధిం గమనమేవాతి ఆహ “సహచరణం ఏకతో గమన”న్తి.

సోవణ్ణమయన్తి సువణ్ణమయం. పోక్ఖరన్తి వీణాయ దోణిమాహ. దణ్ణోతి వీణదణ్ణో. వేరకాతి తన్తీనం బన్దనాయ చేవ ఉప్పీళనాయ చ ధమేతబ్బా వేరకా. పత్తకన్తి పోక్ఖరం. సమపజ్ఞాసముచ్చనా ముచ్చేత్వాతి యథా సమపజ్ఞాసముచ్చనా కమతో తత్థ సంముచ్చనం కాతుం సక్కా, ఏవం తం సజ్జేత్వాతి అత్తో. “సమపజ్ఞాసముచ్చనా సంముచ్చేత్వా”తి చ ఇదం

దేవలోకే నియతం వీణావాదనవిధిం సన్ధాయ వుత్తం. మనుస్సలోకే పన ఏకవీసతి ముచ్చనా. తేనేవాహ
వీణోపమసుత్తవణ్ణనాయం -

“సత్త సరా తయో గామా, ముచ్చనా ఏకవీసతి;

తానా చేకూనపణ్ణాస, ఇచ్చేతే సరమణ్ణలా”తి. (అ. ని. అట్టం ౩.౨౨; సారత్థం టీ. ౩.౨౪౩);

తత్త ఛజ్జో, ఉసభో, గన్ధారో, మజ్జిమో, పఞ్చమో, ధేవతో, నిసాదోతి ఏతే సత్త సరా. ఛజ్జగామో, మజ్జిమగామో, సాధారణగామోతి తయో గామా, సరసమూహాతి అత్తో. మనుస్సలోకే వాదనవిధినా ఏకేకస్సేవ చ సరస్స వసేన తయో తయో ముచ్చనా కత్వా ఏకవీసతి ముచ్చనా. ఏకేకస్సేవ చ సరస్స సత్త సత్త తానభేదా, యతో సరస్స మన్దతరవవత్థానం హోతి, తే ఏకూనపణ్ణాస తానవిసేసాతి, తిస్సో దువే చతస్సో, చతస్సో తిస్సో దువే చతస్సోతి ద్వావీసతి సుతిభేదా ఇచ్చితా, అయం పన ఏకేకస్స సరస్స వసేన సత్త సత్త ముచ్చనా, అన్తరసరస్స చ ఏకాతి సమపణ్ణాసాయ ముచ్చనానం యోగ్యభావేన వీణం వజ్జేసి. తేన వుత్తం “సమపణ్ణాస ముచ్చనా సంముచ్చేత్వా”తి. సేనదేవే జానాపేన్తో సక్కస్స గమనకాలన్తి యోజనా.

౩౪౬. అతిరివాతి ర-కారో పదసన్ధికరో, అతీవ అతివియాతి వుత్తం హోతి. పకతి ...పి.... అగమాసి
మరణభయసంతజ్జితత్తా తరమానరూపో. తేనేవాహ “నను చా”తిఆది.

౩౪౭. బుద్ధా నామ మహాకారుణికా, సదేవకస్స లోకస్స హితసుఖత్థాయ ఏవ ఉప్పన్నా, తే కథం అత్తికేహి
దురుపసఙ్కమాతి ఆహ “అహం సరాగో”తిఆది. తదన్తరం పటిసల్లీనాతి యేన అన్తరేన యేన ఖణేన ఉపసఙ్కమేయ్య,
తదన్తరం పటిసల్లీనా ఝానం సమాపన్నా. తదన్తర-సద్ధో వా “ఏతరహి”తి ఇమినా సమానత్తోతి ఆహ “సమ్మతి పటిసల్లీనా
వా”తి.

పఞ్చసిఖగీతగాథావణ్ణనా

౩౪౮. సావేసీతి యథాధిష్ఠితముచ్చనం పట్టపేత్వా వీణం వాదేన్తో తంతరానుప్పత్తియా పాకటిభూతమన్దతావవత్థం
దస్సేన్తో సుమధురకోమలమధుపానమత్తమధుకారవిరుతాపహాసినిలక్ఖణో పసన్నభానీ సమరవం తన్తిస్సరం సావేసి.

“సక్కపుత్తోవ ఝానేన, ఏకోది నిపకో సతో;

అమతం ముని జిగీసానో....

యథాపి ముని నన్దేయ్య, పత్వా సమ్పాధిం ఉత్తమ”న్తి. (దీ. ని. ౨.౩౪౮);

చ ఏవం బుద్ధూపసఙ్ఖాతా. బుద్ధూపసఙ్ఖాతా పన బుద్ధానం ధమ్మసరీరం ఆరబ్బ నిస్సయం కత్వా పవత్తితాతి ఆహ “ధమ్మో
అరహతాం ఇవా”తి. ధమ్మూపసఙ్ఖాతా, అరహత్తూపసఙ్ఖాతా చ వేదితబ్బా.

సూరియసమానసరీరాతి సూరియసమానప్పభాసరీరా. తేనాహ “తస్సా కిరా”తిఆది. యస్మా తిమ్మరునో
గన్ధబ్బదేవరాజస్స సూరియవచ్చ సా అజ్ఞే జాతా, తస్మా ఆహ “యం తిమ్మరుం దేవరాజానం నిస్సాయ త్వం జాతా”తి.

కల్యాణజ్ఞతాయ “కల్యాణీ”తి వుత్తాతి ఆహ “సబ్బజ్ఞసోభనా”తి.

రాగావేసవసేన పుట్టే వుత్తా గాథా ఇదానిపి తమేవ ఆరబ్బ పురతో రితం వియ ఆలపన్తో వదతి.

థనుదరన్తి పయోధరశ్చ ఉదరశ్చ అధిష్పేతన్తి ఆహ “థనవేమజ్ఞం ఉదరశ్చా”తి.

కిశ్చీ కారణన్తి కిశ్చీ పీళం.

పకతిం జహిత్యా రితం అభిరత్తభావేన.

వామూరూతి రుచిరఊరూ. తేనాహ “వామాకారేనా”తిఆది. వామవికసితరుచిరసున్దరాభిరూపచారుసద్దా హి ఏకత్తా దట్టబ్బా. న తిఖిణన్తి న తిక్ఖం న లూఖం న కక్ఖళం. మన్దన్తి ముదు సినిద్ధం.

అనేకభావోతి అనేకసభావో, సో పన బహువిధో నామ హోతీతి ఆహ “అనేకవిధో జాతో”తి. అనేకభాగోతి అనేకకోట్టాసో.

తయా సద్ధిం విపచ్చతన్తి తయా సహితంయేవ మే తం కమ్మం విపచ్చతు, తయా సహేవ తస్స కమ్మస్స ఫలం అనుభవేయన్తి అధిష్పాయో. తయా సద్ధిమేవాతి యథా చక్కవత్తిసంవత్తనియకమ్మం తస్స నిస్సన్దఫలభూతేన ఇత్థిరతనేన సద్ధింయేవ విపాకం దేతి, ఏవం తం మే కమ్మం తయా సద్ధింయేవ మయ్యం విపాకం దేతు.

ఏకోదీతి ఏకోదిభావం గతో, సమాహితోతి అత్థో. జిగీసానోతి జిగీసమానో హోతి. తథాభూతోవ జిగీసతి నామాతి తథా పఠమవికపో వుత్తో. దుతియవికప్పే పన “విచరతీ”తి కిరియాపదం ఆహరిత్వా అత్తో వుత్తో.

నన్దేయన్తి సమాగమం పత్థేన్తో వదతి అతిసస్సిరికరూపసోభాయ.

౩౪౯. సంసన్దతీతి సమేతి, యాయ ముచ్చనాయ, యేన చ ఆకారేన తన్తిస్సరో పవత్తో, తం ముచ్చనం అనతివత్తేన్తో, తేనేవ చ ఆకారేన గీతస్సరోపి పవత్తోతి అత్థో. యేన అజ్ఞాసయేన భగవా పశ్చాసిఖస్స గన్ధబ్బే వణ్ణం కథేసి, యదత్థశ్చ కథేసి, తం సబ్బం విభావేతుం “కస్మా”తిఆదిమాహ. నత్థి బోధిమూలే ఏవ సముచ్చిన్నత్తా. ఉపేక్షకో భగవా అనుపలిత్తభావతో. సువిముత్తచిత్తో భగవా ఛన్దరాగతో, సబ్బస్మా చ కిలేసా. యది ఏవం కస్మా పశ్చాసిఖస్స గన్ధబ్బే వణ్ణం కథేసీతి ఆహ “సచే పనా”తిఆది.

గన్ధితాతి సన్దహితా, తా పన నిరన్తరం కథియమానా రాసికతా వియ హోన్తీతి ఆహ “పిణ్డతా”తి. వోహరవచనన్తి భగవతో, భిక్షూనశ్చ పురతో వత్తబ్బం ఉపచారవచనం.

ఉపనచ్చన్తియాతి ఉపగన్త్వా నచ్చన్తియా.

సక్కూపసజ్కమనవణ్ణనా

౩౫౦. “కదా సంయూహ్లా”తిఆదీని వదన్తో పటిసమ్మాదతి. విప్పకారమ్మి దస్సేయ్యాతి అడ్డకతాభినయవసేన నచ్చమ్మి దస్సేయ్య.

౩౫౧. “అభివదితో సక్కో దేవానమిన్దో”తిఆదీనం “తేన ఖో పన సమయేనా”తిఆదీనం (పారా. ౧౬, ౨౪) వియ సగ్గీతికారవచనభావే సంసయో నత్తి, “ఏవఇచ్చ పన తథాగతా”తి ఇథ పన సియా సంసయోతి “ధమ్మసజ్ఞాహకత్తేరేహి రపితవచన”న్తి వత్వా ఇతరస్సాపి తథాభావం దస్సేతుం “సబ్బమేత”న్తిఆది వుత్తం. వుడ్డివచనేన వుత్తోతి “సుఖీ హోతు పిత్తాసిఖి సక్కో దేవానం ఇన్దో”తి ఆసీసవాదం వుత్తో. “భగవతో పాదే సిరసా వన్దతీ”తి వదన్తో అభివాదేతి నామ “సుఖీ హోతు”తి ఆసీసవాదస్స వదాపనతో. తథా పన ఆసీసవాదం వదన్తో అభివదితి నామ సబ్బకాలం తథేవ తిట్టనతో.

ఉరుం వేపుల్లం దస్సతి దక్ఖతీతి ఉరున్దా విభత్తిఅలోపేన. వివటా అజ్ఞణట్టానం. యో పకతియా గుహాయం అన్దకారో, సో అన్దరహితోతి యో తస్సం గుహాయం సత్తు సమన్తతో అసీతిహత్తతో అయం పాకతికో అన్దకారో, సో దేవానం వత్తాభరణసరీరోభాసేహి అన్దరహితో, ఆలోకో సమ్మజ్జి. అసీతిహత్తే పన బుద్ధాలోకేనేవ అన్దకారో అన్దరహితో, న చ సమత్తో దేవానం ఓభాసో బుద్ధానం అభిభవితం.

౩౫౨. చిరప్పటికాహన్తి చిరప్పభుతికో అహం. అడ్డకరణం నామ నత్తి అవివాదాధికరణట్టానే నిబ్బత్తత్తా. కీళాదీనిపీతి ఆది-సద్దేన ధమ్మస్సవనాదిం సజ్జణ్ణాతి.

సలళమయగన్ధకుటియన్తి సలళరుక్ఖేహి రజ్జా పసేనదినా కారితగన్ధకుటియం. తేనస్సాతి తేన ఫలద్వయాధిగమేన పహీనఓళారికకామరాగతాయ అస్సా భూజతియా దేవలోకే అభిరతియేవ నత్తి. చక్కనేమిసద్దేన తమ్మా సమాధిమ్మా వుట్టితోతి ఏత్త అధిప్పాయం అజానన్తా “ఆరమ్మణస్స అధిమత్తతాయ సమాపత్తితో వుట్టానం జాత”న్తి మజ్జోయ్యున్తి తం పటిక్ఖిపన్తో “సమాపన్నో సద్దం సుణాతీతి నో వత రే వత్తత్తే”తి ఆహ. సతి చ ఆరమ్మణసజ్జట్టనాయం గహణేనపి భవితబ్బన్తి అధిప్పాయేన “సుణాతీ”తి వుత్తం, ఇతరో “పరమం ఝానం సమాపన్నస్స సద్దో కణ్ణికో”తి వచనమత్తం నిస్సాయ సబ్బస్సాపి ఝానస్స సద్దో కణ్ణికోతి అధిప్పాయేన పటిక్ఖేపం అసహన్తో “నను భగవా...పే.... భణతీ”తి ఇమమేవ సుత్తపదం ఉద్ధరి. తత్త యథా దోసదస్సనపటిపక్ఖభావనావసేన పటిఘసజ్ఞానం సుప్పహీనత్తా మహతాపి సద్దేన అరూపసమాపత్తితో న వుట్టానం, ఏవం “ఉప్పాదో భయం, అనుప్పాదో ఖేమ”న్తిఆదినా సమ్మదేవ దోసదస్సనపటిపక్ఖభావనావసేన సబ్బాసమ్మి లోకియసజ్ఞానం అగ్గమగ్గేన సమతిక్కున్తత్తా ఆరమ్మణాధిగమతాయ న కదాచి ఫలసమాపత్తితో వుట్టానం హోతీతి. తథా పన న సుప్పహీనత్తా పటిఘసజ్ఞానం సబ్బరూపసమాపత్తితో వుట్టానం హోతి, పఠమజ్ఞానం పన అప్పకమ్మి సద్దం న సహతీతి తంసమాపన్నస్స “సద్దో కణ్ణికో”తి వుత్తం. యది పన పటిఘసజ్ఞానం విక్ఖమ్మితత్తా మహతాపి సద్దేన అరూపసమాపత్తితో న వుట్టానం హోతి, పగేవ మగ్గఫలసమాపత్తితో. తేనాహ “చక్కనేమిసద్దేనా”తిఆది. చక్కనేమిసద్దేనాతి చ నయిదం కరణవచనం హేతుమ్మి, కరణే వా అథ ఖో సహయోగే. ఇమమేవ హి అత్తం దస్సేతుం “భగవా పనా”తిఆది వుత్తం.

గోపకవత్తువణ్ణనా

౩౫౩. పరిపూరకారిసీతి పరిపుణ్ణాని, పరిసుద్ధాని చ కత్వా రక్ఖితవతీ. “ఇత్థిత్త”న్తిఆది తత్త విరజ్జనాకారదస్సనం. ధిత్థిభావంఇత్థిభావస్స ధిక్కారో హేతుతి అత్తో. అలన్తి పటిక్ఖేపవచనం, పయోజనం నత్తీతి అత్తో. విరాజేతీతి జిగుచ్చతి. ఏతా సమ్మత్తియోతి చక్కవత్తిసిరిఆదికా ఏతా యథావుత్తసమ్మత్తియో. తస్మా పుబ్బపరిచయేన ఉపట్టితనికన్తివసేన. ఉపట్టానసాలన్తి సుధమ్మదేవసభం.

సోతి గోపకదేవపుత్తో. వట్టేత్వా వట్టేత్వాతి తోమరాదిం వత్తేన్తేన వియ చోదనవచనం పరివట్టేత్వా పరివట్టేత్వా. గాళ్ళం విజ్ఞితబ్బాతి గాళ్ళతరం ఘట్టతబ్బా.

కుతో ముఖాతి కుతో పవత్తజాణముఖా. తేనాహ “అజ్ఞావిహితకా”తి. కతపుజ్ఞోతి సమ్మా కతపుజ్ఞో ధమ్మే.

దాయోతి లాభో. సో హి దీయతి తేహి దాతబ్బత్తా దాయో, యేసం దీయతి, తేహి లద్ధత్తా లాభోతి చ వుచ్చతి. సజ్ఞారే... పే.... పతిట్టహింసు కతాధికారత్తా. తత్థ తావతింసభవనే రితానంయేవ నిబ్బత్తో యథా సక్కుస్స ఇన్దసాలగుహాయం రితస్సేవ సక్కుత్తభావో.

నికన్తిం తస్మిం గన్ధబ్బకాయే ఆలయం సముచ్చిన్దితుం న సక్కోన్తో.

౩౦౪. అత్తనావ వేదితబ్బోతి అత్తనావ అధిగన్త్వా వేదితబ్బో, న పరప్పచ్చయికేన. తుమ్మేహి వుచ్చమానానీతి కేవలం తుమ్మేహి వుచ్చమానాని.

వియాయామాతి విస్సట్టం వీరియం సన్తానే పవత్తేమ. పకతియాతి రూపావచరభావేన, “అనుస్సర”న్తి వా పారో.

కామరాగో ఏవ “ఛన్దో రాగో ఛన్దరాగో”తిఆది పవత్తిభేదేన సంయోజనట్టేన “కామరాగసంయోజనానీ”తి, యోగగన్ధాదిపవత్తిఆకారభేదేన “కామబన్ధనానీ”తి చ వుత్తో. పాపిమయోగానీతి ఏత్థ పన సేసయోగగన్ధానమ్మి వసేన అత్తో వేదితబ్బో.

దువిధానన్తి వత్తుకామకిలేసకామవసేన దువిధానం.

“ఏత్థ కిం, తత్థ కి”న్తి చ పదద్వయే కిన్తి నిపాతమత్తం. చాతుద్దిసభావేతి తేసం బుద్ధాదీనం తిణ్ణం రతనానం చాతుద్దిసయోగ్యభావే అప్పటిహటభావే. బుద్ధరతనజ్ఞో మహాకారుణికతాయ, అనావరణజాణతాయ, పరమసన్తుట్టతాయ చ చాతుద్దిసం, ధమ్మరతనం స్వాక్ఖాతతాయ, సజ్జరతనం సుప్పటిపన్నతాయ. తేనాహ “సబ్బదిసాసు అసజ్జమానో”తి.

మజ్ఞిమస్స పరమజ్ఞానస్స అధిగతత్తా తావదేవ కాయం బ్రహ్మపురోహితం అధిగన్త్వా తావదేవ పురిమం ఝూనసతిం పటిలభిత్వా తం ఝూనం పాదకం కత్వా విపస్సనం వడ్డేత్వా ఓరమ్భాగియసంయోజనసముచ్చిన్దనేన మగ్గఫలవిసేసం అనాగామిఫలసజ్ఞాతం విసేసం అజ్ఞగంసు అధిగచ్ఛింసు. కేచి పన “కామావచరత్తభావేన మగ్గఫలాని అధిగచ్ఛింసూతి అధిప్పాయేన పశ్చామస్స ఝూనస్స అనధిగతత్తా సుద్ధావాసేసు న ఉప్పజ్జింసు, పరమజ్ఞానలాభితాయ పన బ్రహ్మపురోహితేసు నిబ్బత్తింసూ”తి వదన్తి.

మఘమాణవవత్తువణ్ణనా

౩౦౫. విసుద్ధోతి విసుద్ధఅజ్ఞాసయో, ఉపనిస్సయసమ్మన్నోతి అధిప్పాయో. గామకమ్మకరణట్టానన్తి గామికానం ఉపట్టానట్టానం వదతి. తావతకేనేవాతి అత్తనా సోధితట్టానేవ అజ్ఞాస్స ఆగన్త్వా అవట్టానేనేవ. సతిం పటిలభిత్వాతి “అహో మయా కతకమ్మం సఫలం జాత”న్తి యోనిసో చిత్తం ఉప్పాదేత్వా.

పాపాణ్ణేతి మగ్గమజ్జే ఉచ్చతరభావేన రితపాపాణ్ణే. ఉచ్చాల్త్యాతి ఉద్ధరిత్వా. ఏతస్స సగ్గస్స గమనమగ్గన్తి ఏతస్స చన్దాదీనం ఉప్పత్తిట్టానభూతస్స సగ్గస్స గమనమగ్గం పుజ్జాకమ్మం.

సుగతివసేన లద్ధబ్బం, కహపణజ్ఞాతి కహపణం, దణ్ణవసేన లద్ధబ్బం బలి దణ్ణబలి. గహపతికా కిం కరిస్సన్తీతి గహపతికా నామ అటవికా వియ విసమనిస్సితా, తే న కజ్జీ అనత్తం కరిస్సన్తి, ఏవం తయా జానమానేన కస్మా మయ్ఘం న కథితన్తి యదిపి పుట్టే న కథితం, ఏతరహి పన భయేన కథితం, మా మయ్ఘం దోసం కరేయ్యాథ, ఆరోచితకాలతో పట్టాయ న మయ్ఘం దోసోతి వదతి.

నిబద్ధన్తి ఏకన్తికం.

పిసుణ్ణేసీతి పిసుణకమ్మమకాసి, తుమ్హాకం అన్తరే మయ్ఘం పేసుజ్ఞం ఉపసంహరతీతి అత్తో. పున అహరణీయం బ్రహ్మదేయ్యం కత్వా. మయ్ఘమ్మీతి మయ్ఘమ్మి అత్తాయ మం ఉద్ధిస్స పుజ్జాకమ్మం కరోథ. నీలుప్పలం నామ వికసమానం ఉదకతో ఉగ్గన్త్యావ వికసతి, ఏవం అహుత్వా అన్తోఉదకే పుప్పితం నీలుప్పలం వియ. అమ్మాకం పనిదం పుజ్జాకమ్మం భవన్తరూపపత్తియా వినా ఇమస్మిన్యేవ అత్తభావే విపాకం దేతీతి యోజనా. చిన్తామత్తకమ్మీతి దోమనస్సవసేన చిన్తామత్తకమ్మి.

పగేవాతి కాలస్సేవ, అతివియ పాతోతి అత్తో. కణ్ణికూపగన్తి కణ్ణికయోగ్యం. తచ్చేత్వా మట్టం కత్వా కణ్ణికాయ కత్తబ్బం సబ్బం నిట్టపేత్వా. తథా హి సా వత్తేన వేరేత్వా రపితా.

చయబన్ధనం సాలాయ అధిట్టానసజ్జనం. కణ్ణికమజ్జాబన్ధనం కణ్ణికారోహనకాలే ఆరుహిత్యా అవట్టానఅట్టకరణం.

యస్స అత్థతే ఫలకే యస్స ఫలకే అత్థతేతి యోజనా.

అవిదురేతి సాలాయ, కోవిళారరుక్ఖస్స చ అవిదురే. సబ్బజేట్టికాతి సబ్బాసం తస్స భరియానం జేట్టికా సుజాతా.

తస్సేవాతి సక్కస్సేవ. సన్తికేతి సమీపే సన్తికావచరా హుత్వా నిబ్బత్తా. ధజేన సద్ధిం సహస్సయోజనికో పాపాదో.

కక్కటకవిజ్ఞనసూలసదిసన్తి కక్కటకే గణ్ణీతుం తస్స బిలపరియన్తస్స విజ్ఞనసూచిసదిసం.

మచ్చరూపేనాతి మతమచ్చరూపేన. ఓసరతీతి పిలవన్తో గచ్చతి. తస్సాపి బకసకుణికాయ పజ్జా వస్ససతాని ఆయు అహోసి దేవనేరయికానం వియ మనుస్సపేతతిరచ్ఛానానం ఆయునో అపరిచ్ఛిన్నత్తా.

ఉక్కుట్టిమకాసీతి ఉచ్చాసద్ధమకాసి.

పుబ్బసన్నివాసేనాతి పురిమజాతీసు చిరసన్నివాసేన. ఏవజ్ఞో ఏకచ్ఛానం దిట్టమత్తేనపి సినేహో ఉప్పజ్జతి. తేనాహ భగవా -

“పుట్టేవ సన్నివాసేన, పచ్చుప్పన్నహితేన వా;

ఏవం తం జాయతే పేమం, ఉప్పులంవ యథోదకే”తి. (జా. ౧.౨.౧౭౪);

అవసేసూతి అసురే, సక్కుం రపేత్వా ద్వీసు దేవలోకేసు దేవేవ సన్ధాయ వదతి.

అత్తనిస్సితన్తి అత్తనో, పరేసశ్చ అత్తమేవ హితమేవ నిస్సితం, తం పన హితం సుఖస్స నిదానన్తి ఆహ
“కారణనిస్సిత”న్తి.

పశ్చాద్యకరణవణ్ణనా

౩౫౭. కింసంయోజనాతి కీదిససంయోజనా. సత్తే అనత్తే సంయోజేన్తి బన్ధన్తితి సంయోజనానీతి ఆహ “కింబన్ధనా, కేన బన్ధనేన బద్ధా”తి. పుథుకాయాతి బహూ సత్తకాయాతి ఆహ “బహూ జనా”తి. వేరం వుచ్చతి దోసోతి ఆహ “అవేరాతి అప్పటిఘా”తి. ఆవుధేన సరీరే దణ్ణో ఆవుధదణ్ణో, ధనస్స దాపనత్తేన దణ్ణో ధనదణ్ణో, తదుభయాకరణేన తతో వినిముత్తో అదణ్ణో, సమ్మత్తిహరణతో, సహ అనత్తుప్పత్తితో చ సపత్తో, పటిసత్తూతి ఆహ “అసపత్తాతి అపచ్చత్తికా”తి. బ్యాపజ్ఞం వుచ్చతి చిత్తదుక్ఖం, తబ్బిరహితా అబ్యాపజ్ఞాతి ఆహ “విగతదోమనస్సా”తి. పుట్టే “అవేరా”తి పదేన సమ్మద్ధాఘాతకాభావో వుత్తో. తేనాహ “అప్పటిఘా”తి. “అవేరినో”తి పన ఇమినాపి కోపమత్తస్సపి అనుప్పాదనం. తేనాహ “కత్థవి కోపం న ఉప్పాదేత్వా”తి. “విహరేమూ”తి చ పదం పురిమపదేహిపి యోజేతబ్బం “అవేరా విహరేమూ”తిఆదినా. అయశ్చ అవేరాదిభావో సంవిభాగేన పాకటో హోతీతి దస్సేతుం “అచ్చరాయా”తి ఆదిం వత్వా “ఇతి చే నేసం హోతీ”తి వుత్తం. చిత్తుప్పత్తి దళ్లతరాపి హుత్వా పవత్తతీతి దస్సేతుం “దానం దత్వా, పూజం కత్వా చ పత్తయన్తి”తి వుత్తం. ఇతి చేతి చే-సద్దో అన్వయసంసగ్గేన పరికప్పేతీతి ఆహ “ఏవశ్చ నేస”న్తి.

యాయ కాయచి పరేసం సమ్మత్తియా భీయనం ఉసూయనం అసహనం లక్ఖణం ఏతిస్సాతి పరసమ్మత్తిభీయనలక్ఖణా, యదగ్గేన అత్తసమ్మత్తియా పరేహి సాధారణభావం అసహనలక్ఖణం, తదగ్గేనస్స “నిగూహనలక్ఖణ”న్తిపి వత్తబ్బం. తథా హిస్స పోరాణా “మా ఇదం అచ్చరియం అశ్లోసం హోతు, మయ్హమేవ హోతూతి మచ్చరియ”న్తి నిబ్బచనం వదన్తి. అభిధమ్మే “యా పరలాభసక్కారగరుకారమాననవన్ధనపూజనాసు ఇస్సా ఇస్సాయనా”తిఆదినా (ధ. సం. ౧౧౨౬) నిక్లేపకణ్ఠే, “యా ఏతేసు పరేసం లాభాదీసు కిం ఇమినా ఇమేస”న్తిఆదినా తంసంవణ్ణనాయశ్చ వుత్తానేవ, తస్మా తత్త వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బానీతి అధిప్పాయో.

యస్మా పన ఇస్సామచ్చరియాని బహ్వదీనవాని, తేసం విభావనా లోకస్స బహుకారా , తస్మా అభిధమ్మట్టకథాయం (ధ. సం. అట్ట. ౧౧౨౫) విభావితానమ్మి తేసం దిట్టధమ్మికేపి సమ్మరాయకే పిఆదీనవే దస్సేన్తో “ఆవాసమచ్చరియేన పనా”తిఆదిమాహ. ఏత్థాతి ఏతేసు ఇస్సామచ్చరియేసు, ఏతేసు వా ఆవాసమచ్చరియాదీసు పశ్చాసు మచ్చరియేసు. సజ్కారం సీసేన ఉక్ఖిపిత్వావ విచరతి తత్త లగ్గచిత్తతాయ, నిహీనజ్ఞాసయతాయ చ. మమాతి మయా, అయమేవ వా పారో. లోహితమ్మి ముఖతో ఉగ్గచ్చతి చిత్తివేఘాతేన సంతత్తహదయతాయ. కుచ్చివిరేచనమ్మి హోతి అతిజలగ్గినో. అశ్లో విభవపటివేధధమ్మో అరియానంయేవ హోతి, తే చ తం న మచ్చరాయన్తి మచ్చరియస్స సబ్బసో పహీనత్తా. పటివేధధమ్మే మచ్చరియస్స అసమ్మవో ఏవాతి ఆహ “పరియత్తిధమ్మమచ్చరియేన చా”తి. వణ్ణమచ్చరియేన దుబ్బణ్ణో, ధమ్మమచ్చరియేన ఏళమూగో దుప్పణ్ణో హోతి.

“అపిచా”తిఆది పశ్చాన్నం మచ్చరియానం వసేన కమ్మసరిక్ష్ణకవిపాకదస్సనం. ఆవాసమచ్చరియేన లోహగేహి పచ్చతి పరేసం ఆవాసపచ్చయహితసుఖనిసేధనతో. కులమచ్చరియేన అప్పలాభో హోతి పరేహి కులేసు లద్ధబ్బలాభనిసేధనతో, అప్పలాభోతి చ అలాభోతి అత్తో. లాభమచ్చరియేన గూఢనిరయే నిబ్బత్తతి లాభహేతు పరేహి లద్ధబ్బస్స అస్సాదనిసేధనతో. సబ్బధాపి నిరస్సాదో హి గూఢనిరయో. వణ్ణో నామ న హోతితి సరీరవణ్ణో, గుణవణ్ణోతి దువిధోపి వణ్ణో నామమత్తేనపి న హోతి, తత్థ తత్థ నిబ్బత్తమానో విరూపో ఏవ హోతి. సమ్మత్తినిగూహనసభావేన మచ్చరియేన విరూపితే సంతానే యేభుయ్యేన గుణా పతిట్టమేవ న లభన్తి, యే చ పతిట్టహేయ్యం, తేసమ్మి వసేనస్స వణ్ణో న భవేయ్య. తే హి తస్స లోకే రత్తిం ఖిత్తా సరా వియ న పజ్ఞాయన్తి. ధమ్మమచ్చరియేన కుక్కుళనిరయే. సోతాపత్తిమగ్గేన పహీయతి అపాయగమనీయభావతో. వేరాదీహి న పరిముచ్చన్తియేవ తప్పరిముచ్చనాయ ఇచ్ఛాయ అప్పత్తబ్బత్తా జాతిఆదిధమ్మానం సత్తానం జాతిఆదీహి వియ.

తిణ్ణా మేత్థ కఙ్ఖతి మ-కారో పదసన్నికరో. ఏతస్మిం పశ్చోతి ఏతస్మిం “కింసంయోజనా ను ఖో”తి ఏవం ఇౌతుం ఇచ్చితే అత్తే. తుమ్హాకం వచనం సుత్వాతి “ఇస్సామచ్చరియసంయోజనా”తి ఏవం పవత్తం తుమ్హాకం విస్సజ్జనవచనం సుత్వా. కఙ్ఖ తిణ్ణాతి యథాపుచ్చితే అత్తే సంసయో తరితో విగతో దేసనానుస్సరణమత్తేన, న సముచ్చేదవసేనాతి ఆహ “న మగ్గవసేనా”తిఆది. అయమ్మి కథంకథా విగతాతి కఙ్ఖయ విగతత్తా ఏవ తస్సా పవత్తిఆకారవిసేసభూతా “ఇదం కథ ఇదం కథ”న్తి అయమ్మి కథంకథా విగతా అపగతా.

౩౦౮. నిదానాదీని మహానిదానసుత్తవణ్ణనాయం (దీ. ని. అట్ట. ౨.౯౫) వుత్తత్తానేవ. పియానం అత్తనో పరిగ్గహభూతానం సత్తసజ్ఞారానం పరేహి సాధారణభావాసహనవసేన, నిగూహనవసేన చ పవత్తనతో పియసత్తసజ్ఞారనిదానం మచ్చరియం, అప్పియానం పరిగ్గహభూతానం సత్తానం, సజ్ఞారానశ్చ అసహనవసేన పవత్తియా అప్పియసత్తసజ్ఞారనిదానా ఇస్సా. యజ్ఞో కిశ్శి అప్పియసమ్మన్దం భద్దకమ్మి తం కోధనస్స అప్పియమేవాతి. ఉభయన్తి మచ్చరియం, ఇస్సా చాతి ఉభయం. ఉభయనిదానన్తి పియనిదానశ్చేవ అప్పియనిదానశ్చ. పియాతి ఇట్టా. కేళాయితాతి ధనాయితా. మమాయితాతి మమత్తం కత్వా పరిగ్గహితా. ఇస్సం కరోతితి “కిం ఇమస్స ఇమినా”తి తస్స పియసత్తలాభాసహనవసేన ఉస్సూయతి, తమేవ పియసత్తం యాచితో. అహో వతస్సాతి సాధు వత అస్స. “ఇమస్స పుగ్గలస్స ఏవరూపం పియవత్తు న భవేయ్యా”తి ఇస్సం కరోతి ఉసూయం ఉప్పాదేతి. మమాయన్తాతి కేళాయన్తా. అప్పియేతి అప్పియే సత్తే తేసం సతాపతో. అస్సాతి పుగ్గలస్స, యేన తే లద్ధా. తేతి సత్తసజ్ఞారా, సచేపి అమనాపా హోన్తి అప్పియేహి సముదాగతత్తా. విపరీతవుత్తితాయాతి అయాథావగాహితాయ. కో అజ్ఞో ఏవరూపస్స లాభీతి తేన అత్తానం సమ్భావేన్తో ఇస్సం వా కరోతి. అజ్ఞాస్స తాదిసం ఉప్పజ్జమానమ్మి “అహో వతస్స ఏవరూపం న భవేయ్యా”తి ఇస్సం వా కరోతి, అయశ్చ నయో హేట్టా వుత్తనయత్తా న గహితో.

వత్తుకామానం పరియేసనవసేన పవత్తో ఛన్తో పరియేసనఛన్తో. పటిలాభపచ్చయో ఛన్తో పటిలాభఛన్తో. పరిభుజ్జానవసేన పవత్తో ఛన్తో పరిభోగఛన్తో. పటిలద్ధానం సన్నిధాపనవసేన, సజ్ఞోపనవసేన చ పవత్తో ఛన్తో సన్నిధిఛన్తో. దిట్టధమ్మికమేవ పయోజనం చిన్తేత్వా విస్సజ్జనవసేన పవత్తో ఛన్తో విస్సజ్జనఛన్తో. తేనాహ “కతమో”తిఆది.

అయం పశ్చావిధోపి అత్తతో తణ్ణాయనమేవాతి ఆహ “తణ్ణామత్తమేవా”తి.

ఏవం వుత్తో “లాభం పటిచ్చ వినిచ్చయో”తి ఏవం మహానిదానసుత్తే (దీ. ని. ౨.౧౦౩) వుత్తో వినిచ్చయవితక్కో వితక్కో నామ, న యో కోచి వితక్కో. ఇదాని యథావుత్తం వినిచ్చయవితక్కం అట్టుద్ధారనయేన నీహరిత్వా దస్సేతుం “వినిచ్చయో”తిఆది వుత్తం. అట్టసతన్తి అట్టాధికం సతం, త ఇహ ఖో తణ్ణావిచరితానం సతం, న యస్స కస్సచీతి దస్సేతుం “తణ్ణావిచరిత”న్తి వుత్తం. తణ్ణావినిచ్చయో నామ తణ్ణాయ వసేన వక్ఖమాననయేన ఆరమ్మణస్స వినిచ్చిననతో. దిట్టిదస్సనవసేన “ఇదమేవ సచ్చం, మోఘం అజ్ఞా”న్తి వినిచ్చిననతో దిట్టివినిచ్చయో నామ. ఇట్టం పణీతం, అనిట్టం అప్పణీతం, పియాయితబ్బం పియం, అప్పియాయితబ్బం అప్పియం, తేసం వవత్థానం తణ్ణావసేన న హోతి. తణ్ణావసేన హి ఏకచ్ఛో కిఞ్చి వత్తుం పణీతం మజ్జాతి, ఏకచ్ఛో హీనం, ఏకచ్ఛో పియాయతి, ఏకచ్ఛో నప్పియాయతి. తేనాహ “తదేవ హీ”తిఆది . “దస్సామీ”తి ఇదం విస్సజ్జనధన్వే వుత్తనయేన చేవ వట్టుపనిస్సయదానవసేన చ వేదితబ్బం. తమ్మి హి తణ్ణాధన్దహేతుకన్తి.

యత్థ సయం ఉప్పజ్జన్తి, తం సంతానం సంసారే పపఞ్శన్తి విత్థారయన్తితి పపఞ్శా. యస్స చ ఉప్పన్నా, తం “రత్తో”తి వా “సత్తో”తి వా “మిచ్చాభినివిట్టో”తి వా పపఞ్శన్తి బ్యజ్జోన్తితి పపఞ్శా. యస్మా తణ్ణాదిట్టియో అధిమత్తా హుత్వా పవత్తమానా తంసమజ్జీపుగ్గలం పమత్తాకారం పాపేన్తి, మానో పన జాతిమదాది వసేన మత్తాకారమ్మి, తస్మా “మత్తపమత్తాకారపాపనట్టేనా”తి వుత్తం. సజ్ఞా వుచ్చతి కోట్టాసో భాగసో సజ్ఞాయతి ఉపట్టాతీతి. యస్మా పపఞ్శసజ్ఞా తంతంద్వారవసేన, ఆరమ్మణవసేన చ భాగసో వితక్కస్స పచ్చయా హోన్తి, న కేవలా, తస్మా పపఞ్శసజ్ఞాసజ్ఞానిదానో వితక్కో వుత్తో, పపఞ్శసజ్ఞానం వా అనేకభేదభిన్నత్తా తంసముదాయో “పపఞ్శసజ్ఞాసజ్ఞా”తి వుత్తో. పపఞ్శసజ్ఞాసజ్ఞాగ్గహణేన చ అనవసేసో దుక్ఖసముదాయో వుత్తో తంతం నిమిత్తత్తా వట్టదుక్ఖస్సాన్తి.

యో నిరోధో వూపసమోతి నిరోధసచ్చమాహ. తస్స సారుప్పన్తి తస్స పపఞ్శసజ్ఞాసజ్ఞాయ నిరోధస్స వూపసమస్స అధిగముపాయతాయ సారుప్పం అనుచ్చవికం, ఏతేన విపస్సనం వదతి. తత్థ యథావుత్తనిరోధే ఆరమ్మణకరణవసేన గచ్చతి పవత్తతీతి తత్థగామినీ, ఏతేన మగ్గం. తేనాహ “సహ విపస్సనాయ మగ్గం పుచ్చతీ”తి.

వేదనాకమ్మట్టానవణ్ణనా

౩౦౯. పుచ్చితమేవ కథితం. యస్మా సక్కేన దేవానం ఇందేన పపఞ్శసజ్ఞాసజ్ఞానిరోధగామినిపటిపదా పుచ్చితావ, భగవా చ తదధిగముపాయం అరూపకమ్మట్టానం తస్స అజ్ఞాసయవసేన వేదనాముఖేన కథేన్తో తిస్సో వేదనా ఆరభి, ఇతి పుచ్చితమేవ కథేన్తేన పుచ్చానుసన్ధివసేన సానుసన్ధిమేవ చ కథితం. న హి బుద్ధానం అననుసన్ధికా కథా నామ అత్తి. ఇదానిస్స వేదనాముఖేన అరూపకమ్మట్టానస్సేవ కథనే కారణం దస్సేతుం “దేవతానజ్ఞో”తిఆది వుత్తం. కరజకాయస్స సుఖుమతావచనేనేవ అచ్చన్తముదుసుఖుమాలభావాపి వుత్తా ఏవాతి దట్టబ్బం. కమ్మజన్తి కమ్మజతేజం. తస్స బలవభావో ఉళారపుజ్జాకమ్మనిబ్బత్తత్తా, అతివియ గరుమధురసినిద్ధసుద్ధాహరజీరణతో చ. ఏకాహారమ్మీతి ఏకాహారవారమ్మి. “విలీయన్తీ”తి ఏతేన కరజకాయస్స మన్దతాయ కమ్మజతేజస్స బలవభావేన ఆహారవేలాతిక్కమేన నేసం బలవతీ దుక్ఖవేదనా ఉప్పజ్జమానా సుపాకటా హోతీతి దస్సేతి. నిదస్సనమత్తజ్ఞేతం , సుఖవేదనాపి పన నేసం ఉళారపణీతేసు ఆరమ్మణేసు ఉపరూపరి అనిగ్గహణవసేన పవత్తమానా సుపాకటా హుత్వా ఉపట్టాతియేవ. ఉపేక్షాపి తేసం కదాచి ఉప్పజ్జమానా సన్తపణీతరూపా ఏవ ఇట్టమజ్జత్తే ఏవ ఆరమ్మణే పవత్తనతో. తేనేవాహ “తస్మా”తిఆది.

రూపకమ్మట్టానని రూపపరిగ్గహం, రూపముఖేన విపస్సనాభినివేసని అట్టో. అరూపకమ్మట్టానని ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తత్త రూపకమ్మట్టానేన సమధాభినివేసోపి సజ్జయ్యతి, విపస్సనాభినివేసో పన ఇథాధిప్పేతోతి దస్సేన్తో “రూపపరిగ్గహో అరూపపరిగ్గహోతిపి ఏతదేవ వుచ్చతి”తి ఆహ. చతుధాతువవత్తానని ఏత్త యేభుయ్యేన చతుధాతువవత్తానం విత్థారేన్తో రూపకమ్మట్టానం కథేతీతి అధిప్పాయో. రూపకమ్మట్టానం దస్సేత్వావ కథేతి “ఏవం రూపకమ్మట్టానం వుచ్చమానం సుట్టు విభూతం పాకటం హుత్వా ఉపట్టాతీ”తి. “ఏతేన ఇథాపి రూపకమ్మట్టానం ఏకదేసేన విభావితమేవా”తి వదన్తి.

కామఞ్చత్త వేదనావసేన అరూపకమ్మట్టానం ఆగతం, తదఞ్జాధమ్మవసేనపి అరూపకమ్మట్టానం లబ్ధతీతి తం విభాగేన దస్సేతుం “తివిధో హి”తిఆది వుత్తం. తత్త అభినివేసోతి అనుప్పవేసో, ఆరమ్భాతి అట్టో. ఆరమ్భే ఏవ హి అయం విభాగో, సమ్మసనం పన అనవసేసతోవ ధమ్మే పరిగ్గహేత్వా పవత్తతీతి. “పరిగ్గహితే రూపకమ్మట్టానే”తి ఇదం రూపముఖేన విపస్సనాభినివేసం సన్ధాయ వుత్తం, అరూపముఖేన పన విపస్సనాభినివేసో యేభుయ్యేన సమథయానికస్స ఇచ్చితబ్బో, సో చ పఠమం ఝానఙ్గాని పరిగ్గహేత్వా తతో పరం సేసధమ్మే పరిగ్గఙ్గాతి. పఠమాభినిపాతోతి సబ్బే చేతసికా చిత్తాయత్తా చిత్తకిరియాభావేన వుచ్చన్తీతి ఫస్సో చిత్తస్స పఠమాభినిపాతో వుత్తో. తం ఆరమ్మణని యథాపరిగ్గహితం రూపకమ్మట్టానసంజ్ఞేతం ఆరమ్మణం. ఉప్పన్నఫస్సో పుగ్గలో, చిత్తచేతసికరాసి వా ఆరమ్మణేన పుట్తో ఫస్ససహజాతాయ వేదనాయ తంసమకాలమేవ వేదేతి, ఫస్సో పన ఓభాసస్స వియ పదీపో వేదనాదీనం పచ్చయవిసేసో హోతీతి పురిమకాలో వియ వుచ్చతి, యా తస్స ఆరమ్మణాభినిరోపనలక్షణతా వుచ్చతి. పుసన్తోతి ఆరమ్మణస్స పుసనాకారేన. అయఞ్జో అరూపధమ్మత్తా ఏకదేసేన అనల్లీయమానోపి రూపం వియ చక్షుం, సద్ధో వియ చ సోతం, చిత్తం, ఆరమ్మణఞ్చ పుసన్తో వియ, సజ్జట్టేన్తో వియ చ పవత్తతీతి. తథా హేస “సజ్జట్టనరసో”తి వుచ్చతి.

ఆరమ్మణం అనుభవన్తీతి ఇస్సరవతాయ విసవితాయ సామిభావేన ఆరమ్మణరసం సంవేదన్తి. ఫస్సాదీనఞ్జో సమ్మయుత్తధమ్మానం ఆరమ్మణే ఏకదేసేనేవ పవత్తి పుసనాదిమత్తభావతో, వేదనాయ పన ఇట్టాకారసమ్మోగాదివసేన పవత్తనతో ఆరమ్మణే నిప్పదేసతో పవత్తి. పుసనాదిభావేన హి ఆరమ్మణగ్గహణం ఏకదేసానుభవనం, వేదయితభావేన గహణం యథాకామం సల్భానుభవనం, ఏవంసభావానేవ తాని గహణానీతి న వేదనాయ వియ ఫస్సాదీనమ్మి యథా సకకిచ్చకరణేన సామిభావానుభవనం చోదేతబ్బం. విజానన్తని పరిచ్చిన్దనవసేన విసేసతో జానన్తం. విజ్ఞాణఞ్జో మినితబ్బవత్థుం నాళియా మినన్తో పురిసో వియ ఆరమ్మణం పరిచ్చిజ్జ విభావేన్తం పవత్తతి, న సఞ్ఞా వియ సఞ్ఞాననమత్తం హుత్వా. తథా హి అనేన కదాచి లక్షణత్తయవిభావనాపి హోతి, ఇమేసం పన ఫస్సాదీనం తస్స తస్స పాకటభావో పచ్చయవిసేససిద్ధస్స పుబ్బభాగస్స వసేన వేదితబ్బో.

ఏవం తస్స తస్సేవ పాకటభావేపి “సబ్బం, భిక్ఖవే, అభిజ్ఞోయ్య”ని (సం. ని. ౪.౪౬; పటి. మం. ౧.౩), “సబ్బఞ్చ ఖో, భిక్ఖవే, అభిజాన”ని (సం. ని. ౪.౨౭) చ ఏవమాది వచనతో సబ్బే సమ్మసనుపగా ధమ్మా పరిగ్గహేతబ్బాతి దస్సేన్తో “తత్త యస్సా”తిఆదిమాహ. తత్త ఫస్సపఞ్చమకేయేవాతి అవధారణం తదన్తోగధత్తా తగ్గహణేనేవ గహితత్తా చతున్నం అరూపఘ్టానం. ఫస్సపఞ్చమకగ్గహణఞ్జో తస్స సబ్బస్స సబ్బచిత్తుప్పాదసాధారణభావతో . తత్త చ ఫస్సచేతనాగ్గహణేన సబ్బసఙ్ఖారక్షన్ధధమ్మసజ్జహో చేతనప్పధానత్తా తేసం. తథా హి సుత్తన్తభాజనీయే సఙ్ఖారక్షన్ధవిభజ్జే “చక్షుసమ్మస్సజా చేతనా”తిఆదినా (విభ. ౨౧) చేతనావ విభత్తా, ఇతరే పన ఖన్ధా సరూపేనేవ గహితా.

వత్సనిస్సితాతి ఏత్త వత్స-సద్ధో కరజకాయవిసయో, న ఛబ్బత్తువిసయోతి. కథమిదం విజ్ఞాయతీతి ఆహ “యం సన్ధాయ వుత్త”న్తి. కత్త పన వుత్తం? సామజ్ఞఫలసుత్తే. సోతి కరజకాయో. “పశ్చాత్తన్ధవినిముత్తం నామరూపం నత్తీ”తి ఇదం అధికారవసేన వుత్తం. అజ్ఞాథా హి ఖన్ధవినిముత్తమ్మి నామం అత్తేవాతి. అవిజ్ఞాదిహేతుకాతి అవిజ్ఞాతజ్ఞుపాదానాదిహేతుకా. “విపస్సనాపటిపాటియా అనిచ్చం దుష్టం అనత్తాతి సమ్మసన్తో విచరతీ”తి ఇమినా బలవవిపస్సనం వత్వా పున తస్స ఉస్సుక్కాపనం, విసేసాధిగమజ్ఞా దస్సేన్తో “సో”తిఆదిమాహ.

ఇథాతి ఇమస్మిం సక్కపజ్ఞాసుత్తే. వేదనావసేన చేత్త అరూపకమ్మట్టానకథనే కారణం హేట్టా వుత్తనయమేవ . యథావుత్తేసు చ తీసు కమ్మట్టానాభినివేసేసు వేదనావసేన కమ్మట్టానాభినివేసో సుకరో వేదనానం విభూతభావతోతి దస్సేతుం “ఫస్సవసేన హీ”తిఆది వుత్తం. “న పాకటం హోతీ”తి ఇదం సక్కపముఖానం తేసం దేవానం యథా వేదనా విభూతా హుత్వా ఉపట్టాతి, న ఏవం ఇతరద్వయన్తి కత్వా వుత్తం. వేదనాయ ఏవ చ నేసం విభూతభావో వేదనాముఖేనేవేత్త భగవతా దేసనాయ ఆరద్ధత్తా. “వేదనానం ఉప్పత్తియా పాకటతాయా”తి ఇదం సుఖదుక్ఖవేదనానం వసేన వుత్తం. తాసజ్ఞో పవత్తి ఓళారికా, న ఇతరాయ. తదుభయగ్గహణముఖేన వా గహేతబ్బత్తా ఇతరాయపి పవత్తి విజ్ఞానం పాకటా ఏవాతి సుఖదుక్ఖవేదనానజ్ఞో”తి విసేసగ్గహణం దట్టబ్బం. “యదా సుఖం ఉప్పజ్జతీ”తిఆది సుఖవేదనాయ పాకటభావవిభావనం, తయిదం అసమాహితభూమివసేన వేదితబ్బం. తత్త “సకలం సరీరం ఖో భన్తే”న్తిఆదినా కామం పవత్తిఓళారికతాయ అవూపసన్తసభావమేతం సుఖం, సాతలక్ఖణతాయ పన సమ్మయుత్తధమ్మే, నిస్సయజ్ఞా అనుగ్గణ్ణంతమేవ పవత్తతీతి దస్సేతి. “యదా దుష్టం ఉప్పజ్జతీ”తిఆదీసు వుత్తవిపరియాయేన అత్తో వేదితబ్బో.

దుద్ధీపనాతి ఇాణేన దీపేతుం అసక్కుణ్ణేయ్యా, దుబ్బిజ్ఞోయ్యాతి అత్తో. తేనాహ “అన్ధకారా అభిభూతా”తి. అన్ధకారాతి అన్ధకారగతసదిసీ, జానితుకామే చ అన్ధకారిసీ. పుట్టాపరం సమం సుకరో సుపలక్ఖితమగ్గవసేన పాసాణతలే మిగగతమగ్గో వియ ఇట్టానిట్టారమ్మణేసు సుఖదుక్ఖానుభవనేహి మజ్జత్తారమ్మణేసు అనుమినితబ్బతాయ వుత్తం “సా సుఖదుక్ఖానం... పీ.... పాకటా హోతీ”తి. తేనాహ “యథా”తిఆది. నయతో గణ్ణంతస్సాతి ఏత్తాయం నయో - యస్మా ఇట్టానిట్టవిసయాయ ఆరమ్మణాపలద్ధియా అనుభవనతో నిట్టామజ్జత్తవిసయా చ ఉపలద్ధి, తస్మా న తాయ నిరనుభవనాయ భవితబ్బం, యం తత్తానుభవనం, సా అదుక్ఖమసుఖా. తథా అనుపలబ్ధమానం రూపాదిఅనుభుయ్యమానం దిట్టం ఉపలబ్ధతి, యో పన మజ్జత్తారమ్మణం తబ్బిసయస్స విజ్ఞాణప్పవత్తియం, తస్మా అననుభుయ్యమానేన తేన న భవితబ్బం. సక్కా హి వత్తుం అనుభవమానా మజ్జత్తవిసయుపలద్ధి ఉపలద్ధిభావతో. ఇట్టానిట్టవిసయుపలద్ధివిసయం పన నిరనుభవనం తం అనుపలద్ధిసభావమేవ దిట్టం, తం యథారూపన్తి. నివత్తేత్వాతి నీహరిత్వా, “సోమనస్సంపాహ”న్తిఆదినా సమానజాతియమ్మి భిన్దన్తో అజ్ఞోహి అరూపధమ్మేహి వివేచేత్వా అసంసత్తం కత్వాతి అత్తో.

అయజ్ఞా రూపకమ్మట్టానం కథేత్వా అరూపకమ్మట్టానం వేదనావసేన నివత్తేత్వా దేసనా తథావినేతబ్బపుగ్గలాపేక్షాయ సుత్తన్తరేసుపి (దీ. ని. ౨.౩౭౩; మ. ని. ౧.౧౦౬, ౩౯౦, ౪౧౩, ౪౨౦, ౪౬౨, ౪౬౭; మ. ని. ౨.౩౦౬, ౨౦౯; ౩.౬౭, ౩౪౨; సం. ని. ౪.౨౪౮) ఆగతా ఏవాతి దస్సేన్తో “న కేవల”న్తిఆదిమాహ. తత్త మహాసతిపట్టానే (దీ. ని. ౨.౨౭౩) తథా దేసనాయ ఆగతభావో అనన్తరమేవ ఆవి భవిస్సతి, మజ్జిమనికాయే సతిపట్టానదేసనాపి (మ. ని. ౧.౧౦౬) తాదీసీ ఏవ. చూళతణ్ణాసజ్ఞాయే “ఏవం చేతం, దేవానం ఇన్ద, భిక్షునో సుతం హోతి ‘సబ్బే ధమ్మా నాలం అభినివేసాయా’తి, సో సబ్బం ధమ్మం అభిజానాతి , సబ్బం ధమ్మం అభిజ్ఞాయ సబ్బం ధమ్మం పరిజానాతి, సబ్బం ధమ్మం పరిజ్ఞాయ యం కిజ్ఞి

వేదనం వేదేతి సుఖం వా దుష్టం వా అదుష్టమసుఖం వా, సో తాసు వేదనాసు అనిచ్ఛానుపసీ విహరతి,
 విరాగానుపసీ”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౩౯౦) ఆగతం. తేన వుత్తం “అరూపకమ్మట్టానం వేదనావసేన నివత్తేత్వా దస్సేసీ”తి.
 మహాతణ్ణాసంఖ్యే పన “సో ఏవం అనురోధవిరోధవిప్పహీనో యం కిఞ్చి వేదనం వేదేతి సుఖం వా దుష్టం వా
 అదుష్టమసుఖం వా, సో తం వేదనం నాభినన్దతి నాభివదతి నాఙ్ఘోసాయ తిట్ఠతి. తస్య తం వేదనం అనభినన్దతో
 అనభివదతో అనఙ్ఘోసాయ తిట్ఠతో యా వేదనాసు నన్ది సా నిరుజ్ఞతీ”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౪౧౪) ఆగతం. చూళవేదల్లే “కతి
 పనాయ్యేవేదనా”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౪౬౫) ఆగతం. మహావేదల్లే “వేదనాతి, ఆవుసో, వుచ్చతి, కిత్రావతా ను ఖో, ఆవుసో,
 ‘వేదనా’తి వుచ్చతీ”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౪౭౦) ఆగతం. ఏవం రట్ఠపాలసుత్తాదీసుపి (మ. ని. ౨.౩౦౫)
 వేదనాకమ్మట్టానస్స ఆగతట్ఠానం ఉద్ధరిత్వా వత్తబ్బం.

“పరమం రూపకమ్మట్టానం కథేత్వా”తి వుత్తం, కథం తమేత్థ కథితన్తి ఆహ “రూపకమ్మట్టాన”న్తిఆది. సఙ్ఘేత్తం, కథం
 సఙ్ఘేత్తం? వేదనాయ అరమ్మణమత్తకంయేవ, యేభుయ్యేన వేదనా రూపధమ్మారమ్మణా పఞ్చద్వారవసేన పవత్తనతో. తేన
 చస్సా పురిమసిద్ధా ఏవ ఆరమ్మణన్తి వేదనం వదన్తేన తస్సారమ్మణధమ్మా అత్థతో పరమతరం గహితా ఏవ నామ హోన్తితి
 ఇమాయ అత్థాపత్తియా రూపకమ్మట్టానస్సేవేత్థ పరమం గహితతా జోతితా, న సరూపేనేవ గహితత్తా. తేనాహ “తస్మా
 పాళియం నారుళ్లం భవిస్సతీ”తి.

౩౬౦. ద్వీహి కోట్టాసేహీతి సేవితబ్బాసేవితబ్బభాగేహి. ఏవరూపన్తి యం అకుసలానం అభిబుద్ధియా, కుసలానఞ్చ
 పరిహానాయ సంవత్తతి, ఏవరూపం, తం పన కామూపసఙ్ఘోతతాయ “గేహానిస్సిత”న్తి వుచ్చతీతి ఆహ
 “గేహానిస్సితోమనస్స”న్తి. ఇట్ఠానన్తి పియానం. కన్తానన్తి కమనీయానం. మనాపానన్తి మనవడ్డనకానం. తతో ఏవ మనో
 రమేన్తితి మనోరమానం. లోకామిసపటిసంయుత్తానన్తి తణ్ణాసన్నిస్సితానం కామూపసఙ్ఘోతానం. పటిలాభతో
 సమనుపస్సతోతి “అహో మయా ఇమాని లద్ధానీ”తి యథాలద్ధాని రూపారమ్మణాదీని అస్సాదయతో. అతీతన్తి అతిక్రంతం.
 నిరుద్ధన్తి నిరోధప్పత్తం. విపరిణతన్తి సభావవిగమేన విగతం. సమనుస్సరతోతి అస్సాదనవసేన అనుచిన్తయతో. గేహానితన్తి
 కామగుణనిస్సితం. కామగుణా హి కామరాగస్స గేహాసదిసత్తా ఇథ “గేహ”న్తి అధిప్పేతా.

ఏవరూపన్తి యం అకుసలానం పరిహానాయ, కుసలానఞ్చ అభిబుద్ధియా సంవత్తతి, ఏవరూపం, తం పన
 పబ్బజ్ఞాదివసేన పవత్తియా నేక్ఖమ్మాపసఙ్ఘోతన్తి ఆహ “నేక్ఖమ్మసితం సోమనస్స”న్తి. ఇదాని తం పాళివసేనేవ దస్సేతుం
 “తత్థ కతమానీ”తిఆది వుత్తం. తత్థ విపస్సనాలక్ఖణే నేక్ఖమ్మే దస్సితే ఇతరాని తస్స కారణతో, ఫలతో, అత్థతో చ దస్సితానేవ
 హోన్తితి విపస్సనాలక్ఖణమేవ తం దస్సేన్తో “రూపానన్తేవా”తిఆదిమాహ. విపరిణామవిరాగనిరోధన్తి జరాయ
 విపరిణామేతబ్బతఞ్చోవ జరామరణేహి పలుజ్జనం నిరుజ్జనఞ్చ విదిత్వాతి యోజనా. ఉప్పజ్జతి సోమనస్సన్తి విపస్సనాయ
 వీధిపటిపత్తియా కమేన ఉప్పన్నానం పామోజ్జపీతిపస్సద్ధీనం ఉపరి అనప్పకం సోమనస్సం ఉప్పజ్జతి. యం సన్ధాయ
 వుత్తం -

“సుఞ్ఞాగారం పవిట్ఠస్స, సన్తచిత్తస్స భిక్షునో;
 అమానుసీ రతి హోతి, సమ్మా ధమ్మం విపస్సతో.

యతో యతో సమ్మసతి, ఖన్ధానం ఉదయబ్బయం;

నేక్లమ్మవసనాతి పబ్బజ్జాదివసన. "వట్టదుక్ఖతో నిత్థరిస్సామీ"తి పబ్బజితుం భిక్షూనం సన్తికం గచ్ఛంతస్స, పబ్బజంతస్స, చతుపారిసుద్ధిసీలం అనుత్తిట్టంతస్స, తం సోధేంతస్స, ధుతగుణే సమాదాయ వత్తంతస్స, కసిణపరికమ్మాదీని కరోంతస్స చ యా పటిపత్తి, సబ్బా సా ఇథ "నేక్లమ్మ"న్తి అధిప్పేతా. యేభుయ్యేన అనుస్సతియా ఉపచారజ్ఞానం నిట్టాతీతి కత్వా "అనుస్సతివసనా"తి వత్వా "పరమజ్ఞానాదివసనా"తి వుత్తం. ఏత్థ చ యథా పబ్బజ్జా ఘరబంతతో నిక్ఖమనట్టేన నేక్లమ్మం, ఏవం విపస్సనాదయోపి తంపటిపక్ఖతో. తేనాహ -

"పబ్బజ్జా పరమం ఝానం, నిబ్బానఞ్చ విపస్సనా;

సబ్బేపి కుసలా ధమ్మా, నేక్లమ్మన్తి పవుచ్చరే"తి. (ఇతివు. అట్ట. ౧౦౯);

యం చేతి ఏత్థ చేతి నిపాతమత్తం సోమనస్సస్స అధిప్పేతత్తా. చతుక్కనయవసేనేవ చ సుత్తన్తేసు ఝానకథాతి వుత్తం "దుతియతతియజ్ఞానవసనా"తి. ద్వీసూతి "సవితక్కం సవిచారం అవితక్కం అవిచార"న్తి వుత్తేసు ద్వీసు సోమనస్సేసు.

సవితక్కసవిచారే సోమనస్సేతి పరిత్తభూమికే, పరమజ్ఞానే వా సోమనస్సే. అభినివిట్టసోమనస్సేసూతి విపస్సనం పట్టపితసోమనస్సేసు. పి-సద్దేన సమ్మట్టసోమనస్సేసు పీతి ఇమమత్తం దస్సేతి. సోమనస్సవిపస్సనాతోపీతి సవితక్కసవిచారసోమనస్సపవత్తివిపస్సనాతోపి. అవితక్కఅవిచార విపస్సనా పణీతతరా సమ్మసితధమ్మవసేనపి విపస్సనాయ విసేససిద్ధితో, యతో మగ్గేపి తథారూపా విసేసా ఇజ్జన్తి. అయం పనత్తో "అరియమగ్గ బోజ్జగ్గాదివిసేసం విపస్సనాయ ఆరమ్మణభూతా ఖన్ధా నియమేన్తి"తి ఏవం పవత్తేన మోరవాపీవాసిమహాదత్తత్థేరవాదేన దీపేతబ్బో.

3౬౧. గేహసితదోమనస్సం నామ కామగుణానం అప్పటిలాభనిమిత్తం, విగతనిమిత్తఞ్చ ఉప్పజ్జనకదోమనస్సం. అప్పటిలాభతో సమనుపస్సతోతి అప్పటిలాభేన "అహమేవ న లభామీ"తి పరితస్సనతో. సమనుస్సరతోతి "అహం వత మే తం వత నత్తి"తిఆదినా అనుస్సరణవసేన చింతయతో. తేనాహ "ఏవం ఛసు ద్వారేసూ"తిఆది.

అనుత్తరేసు విమోక్షేసూతి సుజ్ఞాతఫలాదిఅరియఫలవిమోక్షేసు. పిహన్తి అప్పేక్ఖం, ఆసన్తి అత్తో. కథం పన లోకుత్తరధమ్మే ఆరబ్బ ఆసా ఉప్పజ్జతీతి? న ఖో పనేతం ఏవం దట్టబ్బం "యం ఆరమ్మణకరణవసేన తత్థ పిహ పవత్తతీ"తి అవిసయత్తా, పుగ్గలస్స చ అనధిగతభావతో. అనుస్సవూపలద్ధే పన అనుత్తరవిమోక్షే ఉద్దిస్స పిహం ఉపట్టపేన్తో "తత్థ పిహం ఉపట్టపేతీ"తి వుత్తో. తేనాహ "కుదాస్సు నామాహ"న్తిఆది. ఛసు ద్వారేసు ఇట్టారమ్మణే ఆపాధగతే అనిచ్ఛాదివసేన విపస్సనం పట్టపేత్వాతి యోజనా. "ఇట్టారమ్మణే"తి చ ఇమినా నయిదం దోమనస్సం సభావతో అనిట్టధమ్మేయేవ ఆరబ్బ ఉప్పజ్జనకం, అథ ఖో ఇచ్చితాలాభహేతుకం ఇచ్ఛాభిఘాతవసేన యత్థ కత్థచి ఆరమ్మణే ఉప్పజ్జనకన్తి దస్సేతి. ఏవం "కుదాస్సు నామాహ"న్తి వుత్తాకారేన పిహం ఉపట్టపేత్వా ఏవం ఇమమ్మి పక్ఖం...పే... నాసక్ఖిన్తి అనుసోచతోతి యోజనా. "ఇమస్మిం పక్ఖే, ఇమస్మిం మాసే, ఇమస్మిం సంవచ్చరే పబ్బజితుం నాలద్ధం, కసిణపరికమ్మం కాతుం నాలద్ధ"న్తిఆదివసేన పవత్తిం సన్ధాయ "నేక్లమ్మవసనా"తి వుత్తం. "విపస్సనావసనా"తిఆదిసుపి ఇమినా నయేన యోజనా వేదితబ్బా.

యతో ఏవ-కారో, తతో అజ్ఞాత్త నియమోతి కత్వా “తస్మిమ్ని...పే.... గేహసితదోమనస్సమేవా”తి వుత్తం. న హేత్త గేహసితదోమనస్సతా సవితక్కుసవిచారే నియతా, అథ ఖో గేహసితదోమనస్స సవితక్కుసవిచారతా నియతా పటియోగినివత్తనత్థత్తా ఏవ-కారస్స. “గేహసితదోమనస్సం సవితక్కుసవిచారమేవ, న అవితక్కుఅవిచార”న్తి. నేక్ఖమ్మసితదోమనస్సం పన సియా సవితక్కుసవిచారం, సియా అవితక్కుఅవిచారం. సవితక్కుసవిచారస్సేవ కారణభూతం దోమనస్సం సవితక్కుసవిచారదోమనస్సం. కిం తం? గేహసితదోమనస్సం , యం పన నేక్ఖమ్మాదివసేన ఉప్పన్నం, తం అవితక్కుఅవిచారస్స కారణభూతం అవితక్కుఅవిచారదోమనస్సన్తి. అయఞ్చ నయో పరియాయవసేన వుత్తోతి ఆహ “నిప్పరియాయేన పనా”తిఆది. యది ఏవం కస్మా “యం చే అవితక్కుం అవిచార”న్తి పాళియం వుత్తన్తి ఆహ “ఏతస్స పనా”తిఆది. మజ్జానవసేనాతి పరికప్పనవసేన. వుత్తం పాళియం.

తత్తాతి తస్మిం మజ్జానే. అయం ఇదాని వుచ్చమానో నయో. దోమనస్సపచ్చయభూతేతి దోమనస్సస్స పచ్చయభూతే. ఉపచారజ్ఞానజ్ఞో పరమజ్ఞానాదీని వా పాదకాని కత్వా మగ్గఫలాని నిబ్బత్తేతుకామస్స తేసం అలాభే దోమనస్సస్స ఉప్పజ్జనే తాని తస్స పచ్చయా నామ హోన్తి ఇతి తే ధమ్మా ఫలూపచారేన “దోమనస్స”న్తి వుత్తా. యో పన తథా ఉప్పన్నదోమనస్సో ధురనిక్ఖేపం అకత్వా అనుక్కుమేన విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా మగ్గఫలధమ్మే నిబ్బత్తేతి, తే కారణూపచారేన “దోమనస్స”న్తి వుత్తాతి ఇమమత్థం దస్సేన్తో “ఇథ భిక్షూ”తిఆదిమాహ. నను ఏతస్స తదా దోమనస్సమేవ ఉప్పన్నం, న దోమనస్సహేతుకా విపస్సనామగ్గఫలధమ్మా ఉప్పన్నా, తత్థ కథం దోమనస్ససమజ్జం ఆరోపేత్వా వోహరతీతి ఆహ “అజ్ఞోసం పటిపత్తిదస్సనవసేన దోమనస్సన్తి గహేత్వా”తిఆది. సవితక్కుసవిచారదోమనస్సేతి సవితక్కుసవిచారనిమిత్తే దోమనస్సే. తీహి మాసేహి నిబ్బత్తేతబ్బా తేమాసికా, తం తేమాసికం. ఇమా చ తేమాసికాదయో పటిపదా తథాపవత్తఉక్కుట్టమజ్జిమముద్రియవసేన వేదితబ్బా, అధికమజ్జిమముదుస్సాహవసేన వా. జగ్గతీతి జాగరికం అనుయుజ్జాతి.

మహాసివత్థేరవత్తువణ్ణనా

సహస్సద్విసహస్ససంఖ్యత్తా మహాగణే.

అట్టకథాథేరాతి అట్టకథాయ అత్థపటిపుచ్చనకథేరా. అన్తరామగ్గేతి భిక్షం గహేత్వా గామతో విహారం పటిగమనమగ్గే . తయో...పే.... గాహపేత్వాతి తీణి చత్తారి ఉణ్ణాపనాని.

కేనచి పపజ్ఞోనాతి కేనచి సరీరకిచ్చభూతేన పపజ్ఞోన. సజ్జం అకాసి రత్తియం పచ్చతో గచ్చంతం అసల్లక్ఖేన్తో.

కస్మా పన థేరో అన్తేవాసికానం అనారోచేత్వావ గతోతి ఆహ “థేరో కిరా”తిఆది. అరహత్తం నామ కిన్తి తదధిగమస్స అదుక్కురభావం సన్ధాయ వదతి. చతూహి ఇరియాపథేహితి చతూహిపి ఇరియాపథేహి పవత్తమానస్స, తస్మా యావ అరహత్తాధిగమా సయనం పటిక్ఖిపామీతి అధిప్పాయో.

“అనుచ్చవికం ను ఖో తే ఏత”న్తి సంవేగజాతో వీరియం సముత్తేజేన్తో అరహత్తం అగ్గహేసి ఏత్తకం కాలం విపస్సనాయ సుచిణ్ణభావతో ఇాణస్స పరిపాకం గతత్తా.

పరిమజ్జీతి పరిమసి. కేచి పన “పరిమజ్జీతి పరివత్తేత్వా ధేరేన ధోవియమానం పరిగ్గహత్వా ధోవీ”తి అత్తం వదన్తి.

విపస్సనాయ ఆరమ్మణం నామ ఉపచారజ్ఞానపరమజ్ఞానాది.

“సవితక్కుసవిచారదోమనస్సే”తిఆదీసు వత్తబ్బం సోమనస్సేసు వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం.

౩౬౨. ఏవరూపాతి యా అకుసలానం అభిబుద్ధియా, కుసలానం పరిహానాయ చ సంవత్తతి, ఏవరూపా, సా పన కామూపసంఘోతతాయ “గేహసితా”తి వుచ్చతీతి ఆహ “గేహసితఉపేక్ఖా”తి. “బాలస్సా”తిఆదీసు బాలకరధమ్మయోగతో బాలస్స అత్తహితపరహితబ్యామూళ్లాతాయ మూళ్లాస్స పుథూనం కిలేసాదీనం జననాదీహి కారణేహి పుథుజ్జనస్స కిలేసోధీనం మగ్గోధీహి అజితత్తా అనోధిజినస్స, ఓధిజినో వాయపేక్ఖా, ఓధిసో చ కిలేసానం జితత్తా, తేనస్స సేక్ఖభావం పటిక్ఖిపతి. సత్తమభవాదితో ఉద్ధం పవత్తనవిపాకస్స అజితత్తా అవిపాకజినస్స, విపాకజినా వా అరహంతో అప్పటిసన్నికత్తా, తేనస్స అసేక్ఖత్తం పటిక్ఖిపతి. అనేకాదీనవే సబ్బేసమ్మి పాపధమ్మానం మూలభూతే సమ్మోహే ఆదీనవానం అదస్సనసీలతాయ అనాదీనవదస్సావినో. ఆగమాధిగమాభావా అస్సుతవతో. ఏదిసో ఏకంసేన అన్ధపుథుజ్జనో నామ హోతీతి తస్స అన్ధపుథుజ్జనభావం దస్సేతుం పునపి “పుథుజ్జనస్సా”తి వుత్తం. ఏవరూపాతి వుత్తప్పకారా సమ్మోహపుబ్బికా. రూపం సా నాతివత్తతీతి రూపానం సమతిక్కుమనాయ కారణం న హోతి, రూపారమ్మణే కిలేసే నాతిక్కుమతీతి అధిప్పాయో. అఞ్ఞాణావిభూతతాయ ఆరమ్మణే అజ్ఞాపేక్ఖనవసేన పవత్తమానా లోభసమ్మయుత్తఉపేక్ఖా ఇధాధిప్పేతాతి తస్స లోభస్స అనుచ్చవికమేవ ఆరమ్మణం దస్సేన్తో “ఇట్ఠారమ్మణే”తి ఆహ. అనతివత్తమానా అనాదీనవదస్సితాయ. తతో ఏవ అస్సాదానుపస్సనతో తత్థేవ లగ్గా. అభిసంగస్స లోభస్స వసేన, దుమ్మోచనీయతాయ చ తేన లగ్గితా వియ హుత్వా ఉప్పన్నా.

ఏవరూపాతి యా అకుసలానం పహానాయ, కుసలానాన్వా అభిబుద్ధియా సంవత్తతి, ఏవరూపా, సా పన పబ్బజ్జాదివసేన పవత్తియా నేక్ఖమ్మాపసంఘోతాతి ఆహ “నేక్ఖమ్మసితా”తి. ఇదాని తం పాళివసేన దస్సేతుం “తత్థ కతమా”తిఆది వుత్తం, తస్సత్థో హేట్ఠా వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బో. రూపం సా అతివత్తతీతి రూపస్మిం సమ్మదేవ ఆదీనవదస్సనతో. రూపనియాతాతి కిలేసేహి అనభిభవనీయతో. ఇట్ఠేతి సభావతో, సజ్కప్పతో చ ఇట్ఠే ఆరమ్మణే. అరజ్జన్తస్సాతి న రజ్జన్తస్స రాగం అనుప్పాదేన్తస్స. అనిట్ఠే అదుస్సన్తస్సాతి ఏత్థ వుత్తనయేన అట్ఠో వేదితబ్బో. సమం సమ్మా యోనిసో న పేక్ఖనం అసమపేక్ఖనం, తం పన ఇట్ఠానిట్ఠమజ్జత్తే వియ ఇట్ఠానిట్ఠేసుపి బాలస్స హోతీతి “ఇట్ఠానిట్ఠమజ్జత్తే”తి అవత్వా “అసమపేక్ఖనేన అసమ్మయ్యన్తస్సా”తి వుత్తం, తివిధేపి ఆరమ్మణే అసమపేక్ఖనవసేన ముయ్యన్తస్సాతి అట్ఠో. విపస్సనాశాణసమ్మయుత్తా ఉపేక్ఖా. నేక్ఖమ్మసితా ఉపేక్ఖా వేదనాసభాగాతి ఉదాసినాకారేన పవత్తియా, ఉపేక్ఖా వేదనాయ చ సభాగా. ఏత్థ ఉపేక్ఖా వాతి ఏత్థ ఏతస్మిం ఉపేక్ఖానిద్దేసే “ఉపేక్ఖా”తి గహితా ఏవ. తస్మాతి తత్తమజ్జత్తుపేక్ఖాయపి ఇధ ఉపేక్ఖాగ్గహణేన గహితత్తా. తఞ్ఞో సన్ధాయ “పఠమదుతియతతియచతుత్తజ్ఞానవసేన ఉప్పజ్జనకఉపేక్ఖా”తి వుత్తం.

తాయపి నేక్ఖమ్మసితఉపేక్ఖాయాతి నిద్ధారణే భుమ్మం. “యం నేక్ఖమ్మవసేనా”తిఆది హేట్ఠా వుత్తనయత్తా ఉత్తా నత్తమేవ.

౩౬౩. యది సక్కుస్స తదా సోతాపత్తిఫలపత్తియావ ఉపనిస్సయో, అథ కస్మా భగవా యావ అరహత్తం దేసనం వడ్డేసీతి ఆహ “బుద్ధానఞ్ఞా”తిఆది. తరుణసక్కోతి అభినవో అధునా పాతుభూతో సక్కో. సమ్మతి పాతుభావఞ్ఞో సన్ధాయ

“తరుణసక్కి”తి వుత్తం, న తస్స కుమారతా, వుద్ధతా వా అత్తి. గతాగతట్టానన్తి గమనాగమనకారణం. న పజ్ఞాయతి న ఉపలబ్ధతి. గబ్బసేయ్యకానజ్ఞో చవన్తానం కమ్మజరూపం విగచ్ఛతి అనుదేవ చిత్తజం, ఆహారజిజ్ఞా పచ్చయాభావతో, ఉతుజం పన సుచిరమ్మి కాలం పవేణిం ఘట్టేన్తం భస్సన్తం వా సోసన్తం వా కిలేసన్తం వా విట్టతం వా హోతి, న ఏవం దేవానం. తేసజ్ఞో ఓపపాతికత్తా కమ్మజరూపే అన్తరథాయన్తే సేసతిసన్తతిరూపమ్మి తేన సద్ధిం అన్తరథాయతి. తేనాహ “దీపసిఖాగమనం వియ హోతీ”తి. సేసదేవతా న జానింసు పునపి సక్కత్తభావేన తస్మింయేవ రానే నిబ్బత్తత్తా. తీసు రానేసూతి సోమనస్సదోమనస్సఉపేక్ఖావిస్సజ్జనావసానట్టానేసు. నిబ్బత్తితఫలమేవాతి సప్పిన్తూ సప్పిమజ్జో వియ ఆగమనీయపటిపదాయ నిబ్బత్తితఫలభూతం లోకుత్తరమగ్గఫలమేవ కథితం. సకుణికాయ వియ కిజ్ఞి గయ్యూపగం ఉప్పతిత్వా ఉడ్డేత్వా ఉల్లజ్జిత్వా. అస్సాతి మగ్గఫలసజ్ఞోతస్స అరియస్స ధమ్మస్స.

పాతిమోక్షసంవరవణ్ణనా

౩౬౪. పాతిమోక్షసంవరాయాతి పాతిమోక్షభూతసీలసంవరాయాతి అయమేత్థ అత్థోతి ఆహ

“ఉత్తమజేట్టకసీలసంవరాయా”తి. “పాతిమోక్షసీలజ్ఞో సబ్బసీలతో జేట్టకసీల”న్తి దీఘవాపీవిహారవాసి సుమత్థేరో వదతి, అన్తేవాసికో పనస్స తేపిటకచూళనాగత్థేరో “పాతిమోక్షసంవరో ఏవ సీలం, ఇతరాని పన ‘సీలన్తి వుత్తట్టానం నామ అత్థోతి అననుజానన్తో ఇన్ద్రియసంవరో నామ ఛద్వారరక్ఖామత్తకం, ఆజీవపారిసుద్ధి ధమ్మేన సమేన పచ్చయుప్పాదనమత్తకం, పచ్చయసన్నిసిన్తం పటిలద్ధపచ్చయే ‘ఇద మత్థోన్తి పచ్చవేక్ఖిత్వా పరిభుజ్జనమత్తకం, నిప్పరియాయేన పాతిమోక్షసంవరోవ సీలం. తథా హి యస్స సో భిన్నో, సో ఇతరాని రక్ఖితుం అభబ్బత్తా అసీలో హోతి. యస్స పన సబ్బసో అరోగో సేసానం రక్ఖితుం భబ్బత్తా సమ్పన్నసీలో”తి వదతి, తస్మా ఇతరేసం తస్స పరివారభావతో, సబ్బసో ఏకదేసేన చ తదన్తోగధభావతో తదేవ పధానసీలం నామాతి ఆహ “ఉత్తమజేట్టకసీలసంవరాయా”తి. తత్థ యథా హేట్టా పపజ్ఞాసజ్ఞాసజ్ఞానిరోధసారుప్పగామినిం పటిపదం పుచ్చితేన భగవతా పపజ్ఞాసజ్ఞానం, పటిపదాయ చ మూలభూతం వేదనం విభజిత్వా పటిపదా దేసితా సక్కస్స అజ్ఞాసయవసేన సంకిలేసధమ్మప్పహానముఖేన వోదానధమ్మపారిపూరీతి, ఏవం తస్సా ఏవ పటిపదాయ మూలభూతమ్మి సీలసంవరం పుచ్చితేన భగవతా యతో సో విసుజ్జతి, యథా చ విసుజ్జతి, తదుభయం సక్కస్స అజ్ఞాసయవసేన విభజిత్వా దస్సేతుం “కాయసమాచారమ్మి”తిఆది వుత్తం సంకిలేసధమ్మప్పహానముఖేన వోదానధమ్మపారిపూరీతి కత్వా. సీలకథాయం అసేవితబ్బకాయసమాచారాదికథనే కారణం వుత్తమేవ, తస్మా కమ్మపథవసేనాతి కుసలాకుసలకమ్మపథవసేన.

కమ్మపథవసేనాతి చ కమ్మపథవిచారవసేన . కమ్మపథభావం అపత్తానమ్మి హి కాయదుచ్చరితాదీనం అసేవితబ్బకాదీనం అసేవితబ్బకాయసమాచారాదిభావో ఇథ వుచ్చతీతి. పణ్ణత్తివసేనాతి సిక్ఖాపదపణ్ణత్తివసేన. యతో యతో హి యా యా వేరమణీ, తదుభయేపి విభావేన్తో పణ్ణత్తివసేన కథేతి నామ. తేనాహ “కాయద్వారే”తిఆది. సిక్ఖాపదం వీతిక్కమతి ఏతేనాతి సిక్ఖాపదవీతిక్కమో, సిక్ఖాపదస్స వీతిక్కమనాకారేన పవత్తో అకుసలధమ్మో యం, తస్స అసేవితబ్బకాయసమాచారాదితా. వీతిక్కమపటిపక్ఖో అవీతిక్కమో, న వీతిక్కమతి ఏతేనాతి అవీతిక్కమో, సీలం.

మిచ్చా సమ్మా చ పరియేసతి ఏతాయాతి పరియేసనా, ఆజీవో, అత్థతో పచ్చయగవేసనబ్యాపారో కాయవచీద్వారికో. యది ఏవం కస్మా విసుం గహణన్తి ఆహ “యస్మా”తిఆది . అరియా నిద్దోసా పరియేసనా గవేసనాతి అరియపరియేసనా, అరియేహి సాధూహి పరియేసితబ్బాతిపి అరియపరియేసనాతి. వుత్తవిపరియాయతో అనరియపరియేసనా వేదితబ్బా.

జాతిధమ్మాతి జాయనసభావో జాయనపకతికో. జరాధమ్మాతి జీరణసభావో. బ్యాధిధమ్మాతి బ్యాధిసభావో.
మరణధమ్మాతి మీయనసభావో. సోకధమ్మాతి సోచనకసభావో. సంకిలేసధమ్మాతి సంకిలిస్సనసభావో.

పుత్రభరియన్తి పుత్తా చ భరియా చ. ఏస నయో సబ్బత్త. ద్వన్దేకత్తవసేన తేసం నిద్దేసో. జాతరూపరజతన్తి ఏత్త పన
యతో వికారం అనాపజ్జిత్వా సబ్బం జాతరూపమేవ హోతీతి జాతరూపం నామ సువణ్ణం. ధవలసభావతాయ రజతీతి
రజతం, రూపియం. ఇథ పన సువణ్ణం రపేత్వా యం కిఞ్చ ఉపభోగపరిభోగారహం “రజత”న్తేవ గహితం
వోహరూపగమాసకాది. జాతిధమ్మా హేతే, భిక్షవే, ఉపధయోతి ఏతే కామగుణూపధయో నామ హోన్తి, తే సబ్బేపి
జాతిధమ్మాతి దస్సేతి.

బ్యాధిధమ్మవారాదీసు జాతరూపరజతం న గహితం. న హేతస్స సీసరోగాదయో బ్యాధయో నామ సన్తి, న సత్తానం
వియ చుతిసజ్ఞాతం మరణం, న సోకే ఉప్పజ్జతి, చుతిసజ్ఞాతం మరణన్తి చ ఏకభవపరియాపన్నఖిన్దనిరోధో, సో తస్స నత్తి,
ఖణికనిరోధో పన ఖణే ఖణే లబ్బతేవ. రాగాదీహి పన సంకిలేసేహి సంకిలిస్సతీతి సంకిలేసధమ్మవారే గహితం జాతరూపం,
తథా ఉతుసముట్టానత్తా జాతిధమ్మవారే, మలం గహేత్వా జీరణతో జరాధమ్మవారే చ. అరియేహి న అరణీయా,
పరియేసనాతిపి అనరియపరియేసనా.

ఇదాని అనేసనావసేనాపి తం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. ఇమినా నయేన సుక్కుపక్ఖేపి అత్థో వేదితబ్బో.

సమ్మారపరియేసనం పహరణవిసాదిగవేసనం, పయోగవసేన పయోగకరణం తజ్ఞావాయామజననం తాదిసం
ఉపక్కుమనిబ్బత్తనం, పాణాతిపాతాదిఅత్తం గమనం, పచ్చేకం కాల-సద్దో యోజేతబ్బో “సమ్మారపరియేసనకాలతో పట్టాయ,
పయోగకరణకాలతో పట్టాయ, గమనకాలతో పట్టాయ”తి. ఇతరోతి “సేవితబ్బో”తి వుత్తకాయసమాచారాదికో. చిత్తమ్మి
ఉప్పాదేతబ్బం. తథా ఉప్పాదితచిత్తో హి సతి పచ్చయసమవాయే తాదిసం పయోగం పరక్కుమం కరోన్తో పటిపత్తియా
మత్తకం గణ్ఠాతి. తేనాహ “చిత్తుప్పాదమ్మి ఖో అహం, భిక్షవే, కుసలేసు ధమ్మేసు బహుపకారం వదామీ”తి (మ. ని.
౧.౮౪).

ఇదాని తం మత్తకప్పత్తం అసేవితబ్బం, సేవితబ్బాన్త దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది వుత్తం. సజ్ఞభేదాదీనన్తి ఆది-సద్దేన
లోహితుప్పాదనాదిం సజ్ఞణ్ఠాతి. బుద్ధరతనసజ్ఞరతనుపట్టానేహేవ ధమ్మరతనుపట్టానసిద్ధీతి ఆహ “దివసస్స ద్వత్తిక్ఖత్తుం
తిణ్ణం రతనానం ఉపట్టానగమనాదివసేనా”తి . ధనుగ్గహపేసనం ధనుగ్గహపురిసానం ఉయ్యోజనం. ఆది-సద్దేన
పఞ్చవరయాచనాదిం సజ్ఞణ్ఠాతి. “అజాతసత్తుం పసాదేత్వా లాభుప్పాదవసేన పరిహీనలాభసక్కారస్స కులేసు విజ్ఞాపన”న్తి
ఏవమాదిం అనరియపరియేసనం పరియేసన్తానం.

పారిపూరియాతి పారిపూరిఅత్తం. అగ్గమగ్గఫలవసేనేవ హి సేవితబ్బానం పారిపూరితి తదత్తం సబ్బా
పుబ్బభాగపటిపదా, పాతిమోక్షసంవరోపి అగ్గమగ్గేనేవ పరిపుణ్ణో హోతీతి తదత్తం పుబ్బభాగపటిపదం వత్వా నిగమేన్తో
“పాతిమోక్షో...పే.... హోతీ”తి ఆహ.

ఇన్ద్రియసంవరవణ్ణనా

౩౬౫. ఇన్ద్రియానం పిధానాయాతి ఇన్ద్రియానం పిదహనత్థాయ. ఇన్ద్రియాని చ చక్ఖాదీని ద్వారాని, తేసం పిధానం సంవరణం అకుసలుప్పత్తితో గోపనాతి ఆహ “గుత్తద్వారతాయా”తి. అసేవితబ్బరూపాదివసేన ఇన్ద్రియేసు అగుత్తద్వారతా అసంవరో, సంకిలేసధమ్మవిప్పహానవసేన వోదానధమ్మపారిసుద్ధీతి. కామం పాళియం అసేవితబ్బమ్మి రూపాది దస్సితం, సక్కేన పన ఇన్ద్రియసంవరాయ పటిపత్తి పుచ్చితాతి తమేవ నివత్తేత్వా దస్సేతుం అట్టకథాయంపుత్తం “చక్ఖవిజ్ఞోయ్యం రూపమ్మీతిఆది సేవితబ్బరూపాదివసేన ఇన్ద్రియసంవరదస్సనత్థం వుత్త”న్తి. “తుణ్ఠీ అహోసీ”తి వత్వా తుణ్ఠీభావస్స కారణం బృతిరేకముఖేన విభావేతుం “కథేతుకామోపీ”తిఆది వుత్తం. అయన్తి సక్కో దేవానం ఇన్దో.

రూపన్తి రూపాయతనం, తస్స అసేవనం నామ అదస్సనం ఏవాతి ఆహ “న సేవితబ్బం న దట్టబ్బ”న్తి. యం పన సత్తసన్తానగతం రూపం పస్సతో పటికూలమనసీకారవసేన, అసుభసజ్ఞా వా సణ్ఠాతి దస్సనానుత్తరియవసేన. అథ వా కమ్మఫలసద్దహనవసేన పసాదో వా ఉప్పజ్జతి. హుత్వా అభావాకారసల్లక్షణేన అనిచ్చసజ్ఞాపటిలాభో వా హోతి.

పరియాయక్ఖరణతో అక్ఖరం, వణ్ణో, సో ఏవ నిరంతరుప్పత్తియా సముద్ధితో పదవాక్యసజ్ఞతో, అధిప్పేతమత్థం బృజ్ఞోతీతి బృజ్ఞానం, తయిదం కాబ్యనాటకాదిగతవేచనవసేన, ఉద్పారణవసేన చ విచిత్తసన్నివేసతాయ తథాపవత్తవికప్పనవసేన చిత్తవిచిత్తభావేన ఉపతిట్ఠనకం సన్ధాయాహ “యం చిత్తక్ఖరం చిత్తబృజ్ఞానమ్మి సద్దం సుణతో రాగాదయో ఉప్పజ్జన్తి”తి. అత్థనిస్సీతన్తి సమ్మరాయికత్థనిస్సీతం. ధమ్మనిస్సీతన్తి వివట్టధమ్మనిస్సీతం, లోకుత్తరరతనత్తయధమ్మనిస్సీతం వా. పసాదోతి రతనత్తయసద్ధా, కమ్మఫలసద్ధాపి. నిబ్బిదా వాతి అనిచ్చసజ్ఞాదివసేన వట్టతో ఉక్కుణ్ఠా వా.

గన్ఠరసావిపరోధాదివసేన సేవియమానం అయోనిసో పటిపన్నత్తా అసేవితబ్బం నామ. యోనిసో పచ్చవేక్ఖిత్యా సేవియమానం సమ్మజ్జావసేన గహణతో సేవితబ్బం నామ. తేన వుత్తం “యం గన్ఠం ఘాయతో”తిఆది.

యం పన పుసతోతి యం పన సేవితబ్బం పోట్టబ్బం అనిప్పన్నసేవ పుసతో. ఆసవక్ఖయో చేవ హోతి జాగరియానుయోగస్స మత్థకప్పత్తితో. వీరియళ్ళా సుపగ్గహితం హోతి చతుత్థస్స అరియవంసస్స ఉక్కింసనతో. పచ్చిమా చ...పి.... అనుగ్గహితా హోతి సమ్మాపటిపత్తియం నియోజనతో.

యే మనోవిజ్ఞోయ్యే ధమ్మే ఇట్టాదిభేదే సమన్నాహరంతస్స ఆవజ్జంతస్స ఆపాథం ఆగచ్ఛన్తి. “మనోవిజ్ఞోయ్యా ధమ్మా”తి విభత్తి విపరిణామేతబ్బా, మేత్తాదివసేన సమన్నాహరంతస్స యే మనోవిజ్ఞోయ్యా ధమ్మా ఆపాథం ఆగచ్ఛన్తి, ఏవరూపా సేవితబ్బాతి యోజనా. ఆది-సద్దేన కరుణాదీనళ్ళోవ అనిచ్ఛాదీనళ్ళా సజ్గహో దట్టట్టో. తిణ్ణం థేరానం ధమ్మాతి ఇదాని వుచ్చమానపటిపత్తీనం తిణ్ణం థేరానం మనోవిజ్ఞోయ్యా ధమ్మా. బహి ధావితుం న అదాసిన్తి అన్తోపరివేణం ఆగతమేవ రూపాదిం ఆరబ్బ ఇమస్మిం తేమాసే కమ్మట్టానవినిముత్తం చిత్తం కదాచి ఉప్పన్నపుబ్బం, అన్తోపరివేణే చ విసభాగరూపాదీనం అసమ్భవో ఏవ, తస్మా విసటవితక్కవసేన చిత్తం బహి ధావితుం న అదాసిన్తి దస్సేతి. నివాసగేహతో నివాసనగబ్బతో. నియకజ్జత్తఖన్ధపళ్ళాకతో విపస్సనాగోచరతో. థేరో కిర సబ్బమ్మి అత్తనా కాతబ్బకిరియం కమ్మట్టానసీసేనేవ పటిపజ్జతి.

౩౬౬. అసమ్మోహసమ్మజ్జావసేన అద్వేజ్ఞాభావతో ఏకో అన్తో ఏతస్సాతి ఏకన్తో, ఏకన్తో వాదో ఏతేసన్తి ఏకన్తవాదా. తేనాహ “ఏకంయేవ వదన్తి”తి, అభిన్నవాదాతి అత్థో. ఏకాచారాతి సమానాచారా. ఏకలద్ధికాతి సమానలద్ధికా.

ఏకపరియోసానాతి సమాననిట్టానా.

ఇతి సక్కో పుట్టే అత్తనా సుతం పుథుసమణబ్రాహ్మణానం నానావాదా చారలద్ధినిట్టానం ఇదాని సచ్చపటివేధేన అసారతో ఇత్వా రితో, తస్య కారణం శాతుకామో తమేవ తావ బృతిరేకముఖేన పుచ్చతి “సట్టేవ ధమ్మా ను ఖో”తిఆదినా.

ధాతుతి అజ్ఞాసయధాతు ఉత్తరపదలోపేన వుత్తా, అజ్ఞాసయధాతుతి చ అత్తతో అజ్ఞాసయో ఏవాతి ఆహ “అనేకజ్ఞాసయో నానజ్ఞాసయో”తి. “ఏకస్మిం గన్తుకామే ఏకో శాతుకామో హోతీ”తి ఇదం నిదస్సనవసేన వుత్తం ఇరియాపథేపి నామ సత్తా ఏకజ్ఞాసయా దుల్లభా, పగేవ లద్ధీసూతి దస్సనత్తం. యం యదేవ అజ్ఞాసయన్తి యం యమేవ సస్సతాదిఅజ్ఞాసయం. అభినివిసన్తీతి తం తం లద్ధిం దిట్టాభినివేసవసేన అభిముఖా హుత్వా దుప్పటినిస్సగ్గిభావేన నివిసన్తి, ఆదానగ్గాహం గణ్ఠన్తి. థామేన చ పరామాసేన చాతి దిట్టిథామేన చ దిట్టిపరామాసేన చ. సుట్టు గణ్ఠేత్వాతి అతివియ దక్షగ్గాహం గణ్ఠేత్వా. వోహరన్తీతి యథాభినివిట్టం దిట్టివాదం పజ్ఞాపేన్తి పరే హి గాహన్తి పతిట్టపేన్తి. తేనాహ “కథేన్తి దీపేన్తి కితేన్తి”తి, ఉద్ధోసేన్తితి అత్తో.

అన్తం అతీతా అచ్చన్తా, అచ్చన్తా నిట్టా ఏతేసన్తి అచ్చన్తనిట్టా. సట్టేసన్తి సట్టేసం సమణబ్రాహ్మణానం. యోగక్లేమోతిపి నిబ్బానం చత్తూహిపి యోగేహి అనుప్పదుట్టత్తా. “అచ్చన్తయోగక్లేమా”తి వత్తట్టే ఇ-కారేన నిద్దేసేన “అచ్చన్తయోగక్లేమీ”తి వుత్తం, అచ్చన్తయోగక్లేమా వా ఏతేసం అత్తితి అచ్చన్తయోగక్లేమీతి. చరన్తి ఉపగచ్చన్తి, అధిగచ్చన్తీతి అత్తో. పరియస్సతి పరిక్కిస్సతి వట్టదుక్ఖన్తం ఆగమ్మాతి పరియోసానన్తిపి నిబ్బానస్స నామం.

సజ్ఞిణాతీతి సముచ్చిన్దనేన ఖేపేతి. వినాసేతీతి తతో ఏవ సబ్బసో అదస్సనం పాపేతి. విముత్తాతి వట్టదుక్ఖతో అచ్చన్తనిగ్గమేన విసేసేన ముత్తా.

“ఇస్సామచ్చరియం ఏకో పజ్ఞో”తి కస్మా వుత్తం, నను ఇస్సామచ్చరియం విస్సజ్జనన్తి? సచ్చమేతం, యో పన శాతుం ఇచ్చితో అత్తో, సో పజ్ఞో. సో ఏవ చ విస్సజ్జేయతీతి నాయం దోసో, అజ్ఞాథా అమ్మం పుట్టస్స లబుజం బ్యాకరణం వియ సియా, ఏవం పజ్ఞాసేసేన పజ్ఞాబ్యాకరణం వదతి. తథా హి “పియాప్పియ”న్తిఆదినా విస్సజ్జనపదానేవ గహితాని, “పియాప్పియం ఏకో”తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. పపజ్ఞాసజ్ఞాతి సజ్ఞాసేసేన పపజ్ఞా ఏవ వుత్తాతి ఆహ “పపజ్ఞో ఏకో”తి. ఏత్త చ యథా పాతిమోక్ఖసంవరపుచ్చా కాయసమాచారాదివిభాగేన విస్సజ్జితత్తా తయో పజ్ఞా జాతా, ఏవం ఇన్ద్రియసంవరపుచ్చా రూపాదివిభాగేన విస్సజ్జితత్తా ఛ పజ్ఞా సియుం. తథా సతి ఏకూనవీసతి పుచ్చా సియుం, అథ ఇన్ద్రియసంవరతాసామజ్ఞోన ఏకోవ పజ్ఞో కతో, ఏవం సతి పాతిమోక్ఖసంవరపుచ్చాభావసామజ్ఞోన తేపి తయో ఏకోవ పజ్ఞోతి సట్టేవ ద్వాదసేవ పజ్ఞా భవేయ్యన్తి? నయిదమేవం. యస్మా కాయసమాచారాదీసు విభజ్జ వుచ్చమానేసు మహావిసయతాయ అపరిమాణో విభాగో సమ్భవతి విస్సజ్జేతుం. సకలమ్పి వినయపిటకం తస్స నిద్దేసో. రూపాదీసు పన విభజ్జ వుచ్చమానేసు అప్పవిసయతాయ న తాదిసో విభాగో సమ్భవతి విస్సజ్జేతుం. ఇతి మహావిసయతాయ పాతిమోక్ఖసంవరపుచ్చా తయో పజ్ఞా కతా, ఇన్ద్రియసంవరపుచ్చా పన అప్పవిసయతాయ ఏకోవ పజ్ఞో కతో. తేన వుత్తం “చుద్దస మహాపజ్ఞా”తి.

౩౬౭. చలనట్టేనాతి కమ్మనట్టేన. తథ్ఠా హి కామరాగరూపరాగఅరూపరాగాదివసేన పవత్తియా అనవట్టితతాయ సయమ్పి చలతి, యత్థి ఉప్పన్నా, తమ్పి సన్తానం భవాదీసు పరికడ్డనేన చాలేతి, తస్మా చలనట్టేన తథ్ఠా ఏజా నామ.

పీళనట్టేనాతి విబాధనట్టేన తస్య తస్య దుష్టస్య హేతుభావేన. పదుస్సనట్టేనాతి అధమ్మరాగాదిభావేన, సమ్ముఖపరంముఖేన, కిలేసాసుచిపగ్గరణేన చ పకారతో దుస్సనట్టేన గణ్ఠో. అనుప్పవిట్టట్టేనాతి ఆసయస్స దున్నీహరణీయభావేన అనుప్పవిసనట్టేన. కడ్డతి అత్తనో చ రుచియా ఉపనేతి. ఉచ్చావచన్తి పణీతభావం, నిహీనభావశ్చ. యేసు సమణబ్రాహ్మణేసు. “యేసాహ”న్తిపి పాళి, తస్మా కేచి “యేసం అహ”న్తి అత్తం వదన్తి. ఏవన్తి సుతానురూపం, ఉగ్గహానురూపశ్చ. “అహం ఖో పన భన్తే అజ్ఞోసం సమణబ్రాహ్మణానం ధమ్మాచరియో హోన్తోపి భగవతో సావకో...పే... సమ్పాధిపరాయణో”తి ఏవం అత్తనో సోతాపన్నభావం జానాపేతి.

సోమనస్సపటిలాభకథావణ్ణనా

౩౬౮. సమాపన్నోతి సమోగాళ్లో పవత్తసమ్మహారో వియాతిబ్బుళ్లో. జినింసూతి యథా అసురా పున సీసం ఉక్ఖపితుం నాసక్ఖింసు, ఏవం దేవా విజినింసుయేవాతి దస్సేన్తో ఆహ “దేవా పున అపచ్చాగమనాయ అసురే జినింసూ”తి. తాదిసో హిస్స జయో సాతిసయం వేదపటిలాభాయ అహోసి. దువిధమ్మి ఓజన్తి దిబ్బం, అసురం చాతి ద్విప్పకారమ్మి ఓజం. దేవాయేవ పరిభుజ్జీస్సన్తి అసురానం పవేసాభావతో. దణ్ణస్స అవచరణం ఆవరణం దణ్ణావచరో, సహ దణ్ణావచరేనాతి సదణ్ణావచరో, దణ్ణేన పహరిత్వా వా ఆవరిత్వా వా సాధేతబ్బన్తి అత్తో.

౩౬౯. ఇమస్మింయేవ ఓకాసేతి ఇమిస్సమేవ ఇన్దసాలగుహాయం. దేవభూతస్స మేతి పుట్టేపి దేవభూతస్స సక్కస్సేవ మే భూతస్స. సతోతి ఇదానిపి సక్కస్సేవ సతో పునరాయు చ మే లడ్ధో.

దివియా కాయాతి దిబ్బా, ఖన్ధపశ్చాకసజ్ఞాతా కాయాతి ఆహ “దిబ్బా అత్తభావా”తి. “అమూళ్లో గబ్బం ఏస్సామీ”తి ఇమినా అరియసావకానం అన్ధపుడుజ్ఞనానం వియ సమ్మోహమరణం, అసమ్మజానగబ్బోక్కమనశ్చ నత్తి, అథ ఖో అసమ్మోహమరణశ్చోవ సమ్మజానగబ్బోక్కమనశ్చ హోతీతి దస్సేతి. అరియసావకా నియతగతికత్తా సుగతీసు ఏవ ఉప్పజ్జన్తి, తత్థాపి మనుస్సేసు ఉప్పజ్జన్తా ఉళారేసు ఏవ కులేసు పటిసన్ధిం గణ్ఠీస్సన్తి, సక్కస్సాపి తాదిసో అజ్ఞాసయో. తేన వుత్తం పాళియం “యత్థ మే రమతీ మనో”తి, తం సన్ధాయాహ “యత్థ మే”తిఆది. సక్కో పన అత్తనో దిబ్బానుభావేనాపి తాదిసం జానితుం సక్కోతియేవ.

కారణేనాతి యుత్తేన అరియసావకభావస్స అనుచ్ఛవికేన. తేనాహ “సమేనా”తి.

సకదాగామిమగ్గం సన్ధాయ వదతి ఛట్టే అత్థవసే అనాగామిమగ్గస్స వక్ఖమానత్తా. ఆజానితుకామోతి అప్పత్తం విసేసం పటివిజ్ఞితుకామో. మనుస్సలోకే అన్తో భవిస్సతి పున మానుస్సూపపత్తియా అభావతో.

పునదేవాతి మనుస్సేసు ఉప్పన్నో తతో చవిత్వా పునదేవ . ఇమస్మిం తావతింసదేవలోకస్మిం. ఉత్తమో, కీదిసోతి ఆహ “సక్కో”తిఆది.

అన్తిమే భవేతి మమ సబ్బభవేసు అన్తిమే సబ్బపరియోసానే భవే. “ఆయునా”తి ఇమినా చ తంసహభావినో సబ్బేపి వణ్ణాదికే సజ్జణ్ణాతి. “పజ్ఞాయా”తి చ ఇమినా సబ్బేపి సద్ధాసతివీరియాదికే. తస్మిం అత్తభావేతి తస్మిం సబ్బన్తిమే సక్కుత్తభావే. అకనిట్టగామీ హుత్వాతి అన్తరాయపరినిబ్బయిఆదిభావం అనుపగన్త్వా ఏకంసతో ఉద్ధంసోతో అకనిట్టగామీ

ఏవ హుత్వా. తతో ఏవ అనుక్యమేన అవిహదీసు నిబ్బత్తన్తో. ఏవమాహతి “సో నివాసో భవిస్సతీ”తి ఏవమాహ.

“అవిహదీసు...పే... నిబ్బత్తిస్సతీ”తి సజ్జేపతో వుత్తమత్థం వివరితుం “ఏస కిరా”తిఆది వుత్తం. అయిఇచ్చ నయో న కేవలం సక్కస్సేవ, అథ ఖో మహాసేట్టిమహాఉపాసికానమ్మి హోతియేవాతి దస్సేన్తో “సక్కో దేవరాజా”తిఆదిమాహ.

320. భవసమ్మత్తినిబ్బాససమ్మత్తీనం వసేన అపరిపుణ్ణజ్ఞాసయతాయ అనిట్టితమనోరథో తం తం పత్తుకామోయేవ హుత్వా రితో. యే చ సమణేతి యే చ పబ్బజితే. పవివిత్తవిహారిసోతి “అనేకవివేకత్తయం పరిబ్రూహేత్వా విహరన్తీ”తి మఱ్ఱామి.

సమ్మాదనాతి మగ్గస్స ఉపసమ్మాదనం తస్స సమ్మాపనం సమ్మదేవ పాపనం. విరాధనాతి అనారాధనా అనుపాయపటిపత్తి. న సమ్మాన్తీతి అనభిసమ్ముణన్తి. యథాపుచ్చితే అత్తే అనభిసమ్ముణనం నామ సమ్మా కథేతుం అసమత్తతా ఏవాతి ఆహ “సమ్మాదేత్వా కథేతుం న సక్కోన్తీ”తి.

తస్మాతి యస్మా ఆదిచ్చేన సమానగోత్తతాయ. తేనేవాహ “ఆదిచ్చ నామ గోత్తనా”తి, తస్మా . ఆదిచ్చో బద్ధు ఏతస్సాతి ఆదిచ్చబద్ధు, అథ వా ఆదిచ్చస్స బద్ధాతి ఆదిచ్చబద్ధు, భగవా, తం ఆదిచ్చబద్ధునం. ఆదిచ్చో హి సోతాపన్నతాయ భగవతో ఓరసపుత్తో. తేనేవాహ –

“యో అన్ధకారే తమసి పభజ్జరో,

వేరోచనో మణ్డలీ ఉగ్గతేజో;

మా రాహు గిలీ చరం అన్తలిక్ఖే,

పజం మమం రాహు పముఇచ్చ సూరియ”న్తి. (సం. ని. ౧.౯౧);

సామన్తి సామంపయోగం, సత్థు పన సావకస్స సామంపయోగో నామ సనిపాతో ఏవాతి ఆహ “నమక్కారం కరోమా”తి.

321. పరామసిత్వాతి “ఇమాయ నామ పథవియం నిసిన్నేన మయా అయం అచ్చరియధమ్మా అధిగతో”తి సోమనస్సజాతో, “ఇమాయ నామ పథవియం ఏవం అచ్చరియబ్బుతం బుద్ధరతనం ఉప్పన్న”న్తి అచ్చరియబ్బుతచిత్తజాతో చ పథవిం పరామసిత్వా. పత్తితపఞ్ఞాతి దీఘరత్తానుసయితసంసయసమ్మహ్వాతత్థం “కదా ను ఖో భగవన్తం పుచ్చీతుం లభామీ”తి ఏవం అభిపత్తితపఞ్ఞా. యం పనేత్థ అత్తతో న విభత్తం, తం సువిఞ్ఞోయ్యమేవాతి.

సక్కపఞ్ఞాసుత్తవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనా.

౯. మహాసతిపట్టానసుత్రవణ్ణనా

ఉద్దేశసవారకథావణ్ణనా

౩౭౩. “కస్మా భగవా ఇదం సుత్రమభాసీ”తి అసాధారణం సముట్థానం పుచ్చతి, సాధారణం పన “పాకట”న్తి అనామసిత్వా “కురురట్టవాసీన”న్తిఆది వుత్తం. సముట్థానన్తి హి దేసనానిదానం, తం సాధారణాసాధారణభేదతో దువిధం, సాధారణమ్మి అజ్ఞుత్తికబాహిరభేదతో దువిధం. తత్త సాధారణం అజ్ఞుత్తికం సముట్థానం నామ భగవతో మహాకరుణా. తాయ హి సముస్సాహితస్స భగవతో వేనేయ్యానం ధమ్మదేసనాయ చిత్తం ఉదపాది. యథాహ “సత్తేసు చ కారుణ్ణతం పటిచ్చ బుద్ధచక్షునా లోకం వోలోకేసీ”తిఆది. (దీ. ని. ౨.౬౯; మ. ని. ౧.౨౮౩; ౨.౩౩౯; సం. ని. ౧.౧౭౨; మహావ. ౯) బాహిరం పన సాధారణం సముట్థానం నామ దససహస్సమహాబ్రహ్మపరివారస్స సహమ్మతిమహాబ్రహ్మణో అజ్ఞేసనం. తథా చాహ “బ్రహ్మణో చ అజ్ఞేసనం విదిత్వా”తి. (దీ. ని. ౨.౬౯; మ. ని. ౧.౨౮౩; ౨.౩౩౯; సం. ని. ౧.౧౭౯; మహావ. ౯) తదజ్ఞేసనుత్తరకాలజ్ఞో ధమ్మపచ్చవేక్షణాజనితం అప్పోస్సుక్కుతం పటిపస్సమ్మేత్వా భగవా ధమ్మం దేసేతుం ఉస్సాహజాతో అహోసి. యథా చ మహాకరుణా, ఏవం దసబలజ్ఞాణాదయో చ దేసనాయ అజ్ఞుత్తసముట్థానభావే వత్తబ్బా. సబ్బజ్ఞో జ్ఞోయ్యధమ్మం, తేసం దేసేతబ్బప్పకారం, సత్తానజ్ఞా ఆసయానుసయాదిం యాథావతో జానిత్వా భగవా రానాట్థానాదీసు కోసల్లేన వేనేయ్యజ్ఞాసయానురూపం విచిత్తనయదేసనం పవత్తేసీతి. అసాధారణమ్మి అజ్ఞుత్తికబాహిరభేదతో దువిధమేవ. తత్త అజ్ఞుత్తికం యాయ మహాకరుణాయ, యేన చ దేసనాజ్ఞాణేన ఇదం సుత్రం పవత్తితం, తదుభయం వేదితబ్బం, బాహిరం పన దస్సేతుం “కురురట్టవాసీన”న్తిఆదిమాహ. తేన వుత్తం “అసాధారణం సముట్థానం పుచ్చతీ”తి, తేన “అత్తజ్ఞాసయాదీసు చతుసు సుత్తనిక్ఖేపేసు కతరోయ”న్తి సుత్తనిక్ఖేపో పుచ్చితో హోతీతి ఇతరో “కురురట్టవాసీన”న్తిఆదినా “పరజ్ఞాసయాయం సుత్తనిక్ఖేపో”తి దస్సేతి.

కురురట్టం కిర తదా తంనివాసిసత్తానం యోనిసోమనసికారవస్తతాదినా యేభుయ్యేన సుప్పటిపన్నతాయ, పుట్టే చ కతపుణ్ణతాబలేన తదా ఉతుఆదిసమ్మత్తియుత్తమేవ అహోసి. తేన వుత్తం “ఉతుపచ్చయాదిసమ్మన్నత్తా”తి. ఆది-సద్దేన భోజనాదిసమ్మత్తిం సగ్గణ్ణాతి. కేచి పన “పుట్టే పవత్తకురువత్తధమ్మానుట్థానవాసనాయ ఉత్తరకురు వియ యేభుయ్యేన ఉతుఆదిసమ్మన్నమేవ హోంతం భగవతో కాలే సాతీసయం ఉతుసప్పాయాదియుత్తం తం రట్టం అహోసీ”తి వదన్తి. చిత్తసరీరకల్లతాయాతి చిత్తస్స, సరీరస్స చ అరోగతాయ. అనుగ్గహితపజ్ఞాబలాతి లద్ధూపకారజ్ఞాణానుభావా, అను అను వా ఆచిణ్ణపజ్ఞాతేజా. ఏకవీసతియా రానేసుతి కాయానుపస్సనావసేన చుద్ధససు రానేసు, వేదనానుపస్సనావసేన ఏకస్మిం రానే, తథా చిత్తానుపస్సనావసేన, ధమ్మానుపస్సనావసేన పజ్ఞాసు రానేసుతి ఏవం ఏకవీసతియా రానేసు. కమ్మట్థానం అరహత్తే పక్ఖిపిత్వాతి చతుసచ్చకమ్మట్థానం యథా అరహత్తం పాపేతి, ఏవం దేసనావసేన అరహత్తే పక్ఖిపిత్వా. సువణ్ణచజ్జోటకసువణ్ణమజ్జాసాసు పక్ఖిత్తాని సుమనచమ్పకాదినానాపుప్పాని, మణిముత్తాదిసత్తరతనాని చ యథా భాజనసమ్మత్తియా సవిసేసం సోభన్తి, కిచ్చకరాని చ హోన్తి మనుజ్ఞాభావతో, ఏవం సీలదస్సనాదిసమ్మత్తియా భాజనవిసేసభూతాయ కురురట్టవాసిపరిసాయ దేసితా భగవతో అయం దేసనా భియ్యోసో మత్తాయ సోభతి, కిచ్చకారీ చ హోతీతి ఇమమత్తం దస్సేతి “యథా హి పురిసో”తిఆదినా. ఏత్థాతి కురురట్టే.

పకతియాలి సరసతోపి, ఇమిస్సా సతిపట్టానసుత్తదేసనాయ పుట్టేపీతి అధిష్టాయో. అనుయుత్తా విహరన్తి సత్తు దేసనానుసారతో భావనానుయోగం.

విస్సట్టఅత్తభావేనాతి అనిచ్ఛాద్దివసేన కిస్మిళ్ళి యోనిసోమనసికారే చిత్తం అనియోజేత్వా రూపాదిఆరమ్మణే అభిరతివసేన విస్సట్టచిత్తేన భవితుం న వట్టతి, పమాదవిహరం పహాయ అప్పమత్తేన భవితబ్బన్తి అధిష్టాయో.

ఏకాయనోతి ఏత్థ అయన-సద్దో మగ్గపరియాయో. న కేవలం అయనమేవ, అథ ఖో అజ్ఞోపి బహూ మగ్గపరియాయాతి పదుద్ధారం కరోన్తో “మగ్గస్స హి”తి ఆదిం వత్వా యది మగ్గపరియాయో అయన-సద్దో, కస్మా పున “మగ్గో”తి వుత్తన్తి చోదనం సన్ధాయాహ “తస్మా”తిఆది. తత్థ ఏకమగ్గోతి ఏకో ఏవ మగ్గో. న హి నిబ్బానగామిమగ్గో అజ్ఞో అత్తితి. నను సతిపట్టానం ఇథ మగ్గోతి అధిష్పితం, తదజ్ఞో చ బహూ మగ్గధమ్మా అత్తితి? సచ్చం అత్తి, తే పన సతిపట్టానగ్గహణేనేవ గహితా తదవినాభావతో. తథా హి ఇాణవీరియాదయో నిద్దేసే గహితా, ఉద్దేసే పన సతియా ఏవ గహణం వేనేయ్యజ్ఞాసయవసేనాతి దట్టబ్బం. “న ద్విధాపథభూతో”తి ఇమినా ఇమస్స మగ్గస్స అనేకమగ్గభావాభావం వియ అనిబ్బానగామిభావాభావజ్ఞా దస్సేతి. ఏకేనాతి అసహాయేన. అసహాయతా చ దువిధా అత్తదుతియతాభావేన వా, యా “పూపకట్టకాయతా”తి వుచ్చతి, తత్థాదుతియతాభావేన వా, యా “పవివిత్తచిత్తతా”తి వుచ్చతి. తేనాహ “పూపకట్టేన పవివిత్తచిత్తేనా”తి. సేట్టోపి లోకే “ఏకో”తి వుచ్చతి “యావ పరే ఏకాహం వో కరోమీ”తిఆదీసూతి ఆహ “ఏకస్సాతి సేట్టస్సా”తి. యది సంసారతో నిస్సరణట్టో అయనట్టో, అజ్ఞోసమ్మి ఉపనిస్సయసమ్మన్నానం సాధారణతో, కథం భగవతోతి ఆహ “కిజ్జాపీ”తిఆది. ఇమస్మిం ఖోతి ఏత్థ ఖో-సద్దో అవధారణే, తస్మా ఇమస్మిం యేవాతి అత్తో. దేసనాభేదోయేవ హేసో, యదిదం “మగ్గో”తి వా “అయనో”తి వా. అయన-సద్దో వా కమ్మకరణాదివిభాగో. తేనాహ “అత్తతో పన ఏకో వా”తి.

నానాముఖభావనానయప్పవత్తోతి కాయానుపస్సనాదిముఖేన తత్థాపి ఆనాపానాదిముఖేన భావనానయేన పవత్తో. ఏకాయనన్తి ఏకగామినం, నిబ్బానగామినన్తి అత్తో. నిబ్బానజ్ఞో అదుతియభావతో, సేట్టభావతో చ “ఏక”న్తి వుచ్చతి. యథాహ “ఏకజ్ఞో సచ్చం న దుతీయమత్థీ”తి (సు. ని. ౮౯౦). “యావతా భిక్ఖవే ధమ్మా సజ్ఞతా వా అసజ్ఞతా వా విరాగో తేసం అగ్గం అఘ్ఠాయతీ”తి. (అ. ని. ౪.౩౪; ఇతిపు. ౯౦) ఖయో ఏవ అన్తోతి ఖయన్తో, జాతియా ఖయన్తం దిట్టవాతి జాతిఖయన్తదస్సీ. అవిభాగేన సబ్బేపి సత్తే హితేన అనుకమ్పితీతి హితానుకమ్పి. అతరింసూతి తరింసు. పుట్టేతి పురిమకా బుద్ధా, పుట్టే వా అతీతకాలే.

తన్తి తేసం వచనం, తం వా కిరియాపుత్తివాచకత్తం న యుజ్జతి. న హి సజ్ఞేయ్యప్పధానతాయ సత్తవాచినో ఏకసద్దస్స కిరియాపుత్తివాచకతా అత్తి. “సకిమ్మి ఉద్ధం గచ్ఛేయ్యా”తిఆదీసు (అ. ని. ౭.౭౨) వియ సకిం అయనోతి ఇమినా బ్యజ్జనేన భవితబ్బం. ఏవమత్తం యోజేత్వాతి “ఏకం అయనం అస్సా”తి ఏవం సమాసపదత్తం యోజేత్వా. ఉభయథాపీతి పురిమనయేన, పచ్చిమనయేన చ. న యుజ్జతి ఇధాధిష్పేతమగ్గస్స అనేకవారం పవత్తిసబ్బావతో. తేనాహ “కస్మా”తిఆది. “అనేకవారమ్మి అయతీ”తి పురిమనయస్స అయుత్తతాదస్సనం, “అనేకజ్ఞాస్స అయనం హోతీ”తి పచ్చిమనయస్స.

ఇమస్మిం పదేతి “ఏకాయనో అయం భిక్ఖవే మగ్గో”తి ఇమస్మిం వాక్యే, ఇమస్మిం వా “పుబ్బభాగమగ్గో, లోకుత్తరమగ్గో”తి విధానపదే. మిస్సకమగ్గోతి లోకియేన మిస్సకో లోకుత్తరమగ్గో . విసుద్ధిఆదీనం నిప్పరియాయహేతుకం సజ్ఞణ్ణన్తో ఆచరియత్థేరో “మిస్సకమగ్గో”తి ఆహ. ఇతరో పరియాయహేతు ఇధాధిష్పేతోతి “పుబ్బభాగమగ్గో”తి అవోచ.

సద్దం సుత్వాతి “కాలో భన్తే ధమ్మసవనాయా”తి కాలారోచనసద్దం పచ్చక్షతో, పరమ్పరాయ చ సుత్వా. ఏవం ఉక్తిపిత్వాతి ఏవం “సున్దరం మనోహరం ఇమం కథం చడ్డేమా”తి అచడ్డేన్తా ఉచ్చుభారం వియ పగ్గహేత్వా న విచరన్తి. ఆలుళేతీతి విలుళితో ఆకులో హోతీతి అత్తో. ఏకాయనమగ్గో వుచ్చతి పుబ్బభాగసతిపట్టానమగ్గోతి ఏత్తావతా ఇధాధిప్పేతత్తే సిద్ధే తస్సేవ అలజ్జారత్తం సో పన యస్స పుబ్బభాగమగ్గో, తం దస్సేతుం “మగ్గానట్టజ్జికో”తిఆదికా గాథాపి పటిసమ్మిదామగ్గతోవ ఆనేత్వా రపితా.

నిబ్బానగమనట్టేనాతి నిబ్బానం గచ్చతి అధిగచ్చతి ఏతేనాతి నిబ్బానగమనం, సోయేవ అవిపరీతసభావతాయ అత్తో, తేన నిబ్బానగమనట్టేన, నిబ్బానాధిగమూపాయతాయాతి అత్తో. మగ్గనీయట్టేనాతి గవేసితబ్బతాయ. “గమనీయట్టేనా”తి వా పారో, ఉపగన్తబ్బతాయాతి అత్తో. “రాగాదీహీ”తి ఇమినా రాగదోసమోహానంయేవ గహణం “రాగో మలం, దోసో మలం, మోహో మల”న్తి (విభ. ౯౨౪) వచనతో. “అభిజ్ఞావిసమలోభాదీహీ”తి పన ఇమినా సబ్బేసమ్మి ఉపక్కిలేసానం సజ్జణ్ణనత్తం తే విసుం ఉద్ధటా. “సత్తానం విసుద్ధియా”తి వుత్తస్స అత్తస్స ఏకన్తికతం దస్సేన్తో “తథా హీ”తిఆదిమాహ. కామం “విసుద్ధియా”తి సామజ్ఞజోతనా, చిత్తస్సేవ పన విసుద్ధి ఇధాధిప్పేతాతి దస్సేతుం “రూపమలవసేన పనా”తిఆది వుత్తం. న కేవలం అట్టకథావచనమేవ, అథ ఖో ఇదం ఏత్త ఆహచ్చ భాసితన్తి దస్సేన్తో “తథా హీ”తిఆదిమాహ.

సా పనాయం చిత్తవిసుద్ధి సిజ్ఞమానా యస్మా సోకాదీనం అనుప్పాదాయ సంవత్తతి, తస్మా వుత్తం “సోకపరిదేవానం సమతిక్కమాయా”తిఆది. తత్త సోచనం ఇంతిబ్బసనాదినిమిత్తం చేతసో సన్తాపో అన్తోనిజ్ఞానం సోకో. ఇంతిబ్బసనాదినిమిత్తమేవ సోకావతిణ్ణతో “కహం ఏకపుత్తక కహం ఏకపుత్తకా”తిఆదినా (మ. ని. ౨.౩౦౩, ౩౦౪; సం. ని. ౨.౬౩) పరిదేవనవసేన వాచావిప్పలాపో పరిదవనం పరిదేవో. ఆయతిం అనుప్పజ్జనం ఇథ సమతిక్కమోతి ఆహ “పహానాయా”తి. తం పనస్స సమతిక్కమావహతం నిదస్సనవసేన దస్సేన్తో “అయజ్ఞో”తిఆదిమాహ.

తత్త యం పుట్టే, తం వినోధహీతి అతీతేసు ఖన్ధేసు తణ్ణాసంకిలేసవిసోధనం వుత్తం. పచ్చాతి పరతో . తేతి తుయ్ఘం. మాహూతి మా అహు. కిఞ్చనన్తి రాగాదికిఞ్చనం, ఏతేన అనాగతేసు ఖన్ధేసు సంకిలేసవిసోధనం వుత్తం. మజ్జేతి తదుభయవేమజ్జే. నో చే గహేస్ససీతి న ఉపాదియిస్ససి చే, ఏతేన పచ్చుప్పన్నే ఖన్ధప్పబన్ధే ఉపాదానప్పవత్తి వుత్తా. ఉపసన్తో చరిస్ససీతి ఏవం అద్ధత్తయగతసంకిలేసవిసోధనే సతి నిబ్బుతసబ్బపరిళాహతాయ ఉపసన్తో హుత్వా విహరిస్ససీతి అరహత్తనికూటేన గాథం నిట్టపేసి. తేనాహ “ఇమం గాథ”న్తిఆది.

పుత్తాతి ఓరసా, అజ్ఞోపి వా దిన్నకకిత్తిమాదయో యే కేచి. పితాతి జనకో, అజ్ఞోపి వా పితుట్టానియా. బన్ధవాతి ఇంతా. అయజ్ఞోత్త అత్తో - పుత్తా వా పితా వా బన్ధవా వా అన్తకేన మచ్చునా అధిపన్నస్స అభిభూతస్స మరణతో తాణాయ న హోన్తి. కస్మా? నత్థి ఇంతిసు తాణతాతి. న హి ఇంతినం వసేన మరణతో ఆరక్షా అత్తి, తస్మా పటాచారే “ఉభో పుత్తా కాలజ్ఞతా”తిఆదినా (అప. ధేరీ ౧.౪౯౮) మా నిరత్తకం పరిదేవి, ధమ్మంయేవ పన యాథావతో పస్సాతి అధిప్పాయో. సోతాపత్తిఫల పతిట్టితాతి యథానులోమం పవత్తితాయ సాముక్కంసికాయ ధమ్మదేసనాయ పరియోసానే సహస్సనయపటిమణ్ణితే సోతాపత్తిఫల పతిట్టిహి. కథం పనాయం సతిపట్టానమగ్గవసేన సోతాపత్తిఫల పతిట్టాసీతి ఆహ “యస్మా పనా”తిఆది. న హి చతుసచ్చకమ్మట్టానకథాయ వినా సావకానం అరియమగ్గాధిగమో అత్తి. “ఇమం గాథం సుత్వా”తి పనిదం సోకవినోదనవసేన పవత్తితాయ గాథాయ పఠమం సుత్తత్తా వుత్తం, సాపి హి సచ్చదేసనాయ

పరివారబద్ధా ఏవ అనిచ్ఛతాకథాతి కత్వా. ఇతరగాఢాయం పన వత్తబ్బమేవ నత్తి. భావనాతి పజ్ఞాభావనా. సా హి ఇథ అధిప్పేతా. తస్మాతి యస్మా రూపాదీనం అనిచ్ఛాదితో అనుపస్సనాపి సతిపట్టానభావనావ, తస్మా. తేపీతి సంతతిమహామత్తపటాచారాపి.

పజ్ఞాసతే చోరేతి సతసతచోరపరివారే పజ్ఞాచోరే పటిపాటియా పేసీసి, తే అరజ్ఞం పవిసిత్వా థేరం పరియేసన్తా అనుక్కుమేన థేరస్స సమీపే సమాగచ్ఛింసు. తేనాహ “తే గన్త్యా థేరం పరివారేత్వా నిసీదింసూ”తి. వేదనం విక్ఖమ్భేత్వాతి ఊరుట్టిభేదపచ్చయం దుక్ఖవేదనం అమనసికారేన వినోదేత్వా. పీతిపామోజ్జం ఉప్పజ్జి విప్పటిసారలేసస్సపి అసమ్భవతో. తేనాహ “పరిసుద్ధం సీలం నిస్సాయా”తి. థేరస్స హి సీలం పచ్చవేక్షతో పరిసుద్ధం సీలం నిస్సాయ ఉళారం పీతిపామోజ్జం ఉప్పజ్జమానం ఊరుట్టిభేదజనితం దుక్ఖవేదనం విక్ఖమ్భేసి. తియామరత్తిన్తి అచ్చంతసంయోగే ఉపయోగవచనం, తేనస్స విపస్సనాయం అప్పమాదం, పటిపత్తిఉస్సుక్కాపనజ్ఞా దస్సేతి. పాదానీతి పాదే. సంయమేస్సామీతి సజ్ఞాపేస్సామి, సజ్ఞాత్తిం కరిస్సామీతి అత్తో. అట్టియామీతి జిగుచ్ఛామి. హరాయామీతి లజ్జామి. విపస్సినన్తి సమ్పస్సిం.

పచలాయన్తానన్తి పచలాయికానం నిద్దం ఉపగతానం. అగతిన్తి అగోచరం. వతసమ్పన్నోతి ధుతగుణసమ్పన్నో. పమాదన్తి పచలాయనం సన్ధాయాహ. ఓరుద్ధమానసోతి ఉపరుద్ధఅధిచిత్తో. పజ్జరస్మిన్తి సరీరే. సరీరజ్ఞో న్నారుసమ్పన్నఅట్టిసజ్ఞాటతాయ ఇథ “పజ్జర”న్తి వుత్తం.

పీతవణ్ణాయ పన పటాకాయ కాయం పరిహరణతో, మల్లయుద్ధచిత్తకతాయ చ “పీతమల్లో”తి పజ్ఞాతో పబ్బజిత్వా పీతమల్లత్థేరో నామ జాతో. తీసు రజ్జేసూతి పణ్ణుచోళగోళరజ్జేసు. “సబ్బమల్లా సీహాళదీపే సక్కారసమ్మానం లభన్తి”తి తమ్మపణ్ణిదీపం ఆగమ్మ. తంయేవ అజ్కసం కత్వాతి “రూపాదయో ‘మమా’తి న గహేతబ్బా”తి నతువ్హాకవగ్గేన పకాసితమత్థం అత్తనో చిత్తమత్తహత్థినో అజ్కసం కత్వా. పాదేసు అవహన్తేసూతి అతివేలం చజ్కమనేన అక్కమితుం అసమత్థేసు. జణ్ణుకేహి చజ్కమతి “నిసిన్నే నిద్దాయ అవసరో హోతీ”తి. బ్యాకరిత్వాతి అత్తనో వీరియారమ్మస్స సఫలతాపవేదనముఖేన సబ్రహ్మచారీనం తత్థ ఉస్సాహం జనేన్తో అజ్ఞం బ్యాకరిత్వా. భాసితన్తి వచనం, కస్స పన తన్తి ఆహ “బుద్ధసేట్టస్స సబ్బలోకగ్గవాదిసో”తి. “న తువ్హాక”న్తిఆది తస్స పవత్తిఆకారదస్సనం. తయిదం మే సజ్ఞారానం అచ్చంతవూపసమకారణన్తి దస్సేన్తో “అనిచ్ఛా వతా”తి గాథమాహరి, తేన ఇదానాహం సజ్ఞారానం ఖణే ఖణే భగ్గసజ్ఞాతస్స రోగస్స అభావేన అరోగో పరినిబ్బుతోతి దస్సేతి.

అస్సాతి సక్కస్స. ఉపపత్తితి దేవూపపత్తి. పున పాకతికావ అహోసి సక్కభావేనేవ ఉపపన్నత్తా.

సుబ్రహ్మతి ఏవంనామో. అచ్చరానం నిరయూపపత్తిం దిస్సా తతో పభుతి సతతం పవత్తమానం అత్తనో చిత్తుత్తాసం సన్ధాయాహ “నిచ్ఛం ఉత్తస్తమిదం చిత్త”న్తిఆది. తత్థ ఉత్తస్తన్తి సంతస్తం భీతం . ఉబ్బిగ్గన్తి సంవిగ్గం. ఉత్తస్తన్తి వా సంవిగ్గం. ఉబ్బిగ్గన్తి భయవసేన సహ నిస్సయేన సజ్ఞాలితం. అనుప్పన్నేసూతి అనాగతేసు. కిచ్చేసూతి తేసు తేసు ఇతికత్తబ్బేసు. “కిచ్చేసూ”తి వా పారో, దుక్ఖేసూతి అత్తో, నిమిత్తత్థే చేతం భుమ్మం, భావిదుక్ఖనిమిత్తన్తి అత్తో. ఉప్పతితేసూతి ఉప్పన్నేసు కిచ్చేసూతి యోజనా. తదా అత్తనో పరివారస్స ఉప్పన్నం దుక్ఖం సన్ధాయ వదతి.

బోజ్ఞాతి బోధితో, అరియమగ్గతోతి అత్తో. “అజ్ఞాత్తా”తి చ పదం అపేక్షిత్వా నిస్సక్కువచనం, బోధిం రపేత్వాతి అత్తో. సేసేసుపి ఏసేవ నయో. తపసాతి తపోకమ్మతో, తేన మగ్గాధిగమస్స ఉపాయభూతం సల్లేఖపటిపదం దస్సేతి.

ఇన్ద్రియసంవరాతి మనచ్ఛట్టానం ఇన్ద్రియానం సంవరణతో , ఏతేన సతిసంవరసేసేన సబ్బమ్మి సంవరసీలం, లక్ష్మణహారనయేన వా సబ్బమ్మి చతుపారిసుద్ధిసీలం దస్సేతి. సబ్బనిస్సగ్గాతి సబ్బస్సపి నిస్సజ్జనతో సబ్బకిలేసప్పహానతో. కిలేసేసు హి నిస్సట్టేసు కమ్మవట్టం, విపాకవట్టాన్హ నిస్సట్టమేవ హోతీతి. సోత్థిన్తి ఖేమం అనుపద్దవతం.

జాయతి నిచ్చయేన కమతి నిబ్బానం, తం వా జాయతి పటివిట్ఠీయతి ఏతేనాతి జాయో, అరియమగ్గోతి ఆహ “జాయో వుచ్చతి అరియో అట్టజ్జికో మగ్గో”తి. తణ్ణావానవిరహితత్తాతి తణ్ణాసజ్ఞాతవానవివిత్తత్తా. తణ్ణా హి ఖడ్ధేహి ఖన్ధం, కమ్మునా ఫలం, సత్తేహి చ దుక్ఖం వినతి సంసిబ్బతీతి “వాన”న్తి వుచ్చతి, తయిదం నత్తి ఏత్త వానం, న వా ఏతస్మిం అధిగతే పుగ్గలస్స వానన్తి నిబ్బానం, అసజ్ఞతా ధాతు. పరప్పచ్చయేన వినా పచ్చక్ఖకరణం సచ్చికిరియాతి ఆహ “అత్తపచ్చక్ఖతాయా”తి.

నను “విసుద్ధియా”తి చిత్తవిసుద్ధియా అధిప్పేతత్తా విసుద్ధిగహణేనేవేత్త సోకసమతిక్కమాదయోపి గహితా ఏవ హోన్తి, తే పున కస్మా గహితాతి అనుయోగం సన్ధాయ “తత్త కిన్హాపీ”తిఆది వుత్తం. సాసనయుత్తికోవిదేతి సచ్చపటిచ్చసముప్పాదాదిలక్ఖణాయం ధమ్మనీతియం ఛేకే. తం తమత్తం జాపేతీతి యే యే బోధనేయ్యపుగ్గలా సజ్ఞేపవిత్థారాదివసేన యథా యథా బోధేతబ్బా, అత్తనో దేసనావిలాసేన భగవా తే తే తథా తథా బోధేన్తో తం తమత్తం జాపేతి. తం తం పాకటం కత్వా దస్సేన్తోతి అత్థాపత్తిం అగణేన్తో తం తమత్తం పాకటం కత్వా దస్సేన్తో. న హి సమ్మాసమ్ముద్ధో అత్థాపత్తిజాపకాదిసాధనీయవచనాతి. సంవత్తతీతి జాయతి, హోతీతి అత్తో. యస్మా అనతిక్కన్తసోకపరిదేవస్స న కదాచి చిత్తవిసుద్ధి అత్తి సోకపరిదేవసమతిక్కమనముఖేనేవ చిత్తవిసుద్ధియా ఇజ్జనతో, తస్మా ఆహ “సోకపరిదేవానం సమతిక్కమేన హోతీ”తి. యస్మా పన దోమనస్సపచ్చయేహి దుక్ఖధమ్మేహి పుట్టం పుదుజ్జనం సోకాదయో అభిభవన్తి, పరిజ్ఞాతేసు చ తేసు తే న హోన్తి, తస్మా వుత్తం “సోకపరిదేవానం సమతిక్కమో దుక్ఖదోమనస్సానం అత్తజ్జమేనా”తి. జాయస్సాతి అగ్గమగ్గస్స, తతియమగ్గస్స చ. తదధిగమేన హి యథాక్కమం దుక్ఖదోమనస్సానం అత్తజ్జమో. సచ్చికిరియాభిసమయసహభావీపి ఇతరాభిసమయో తదవినాభావతో సచ్చికిరియాభిసమయహేతుకో వియ వుత్తో. జాయస్సాధిగమో నిబ్బానస్స సచ్చికిరియాయాతి ఫలజాణేన వా పచ్చక్ఖకరణం సన్ధాయ వుత్తం, “నిబ్బానస్స సచ్చికిరియాయా”తి సమ్మదానవచనశ్చేతం దట్టబ్బం.

వణ్ణభణనన్తి పసంసావచనం. తయిదం న ఇధేవ, అథ ఖో అజ్ఞాత్థాపి సత్థు ఆచిణ్ణం ఏవాతి దస్సేన్తో “యథేవ హీ”తిఆదిమాహ. తత్త ఆదిమ్మి కల్యాణమాది వా కల్యాణం ఏతస్సాతి ఆదికల్యాణం. సేసపదద్వయేపి ఏసేవ నయో. అత్తసమ్మత్తియా సాత్థం. బృజ్జానసమ్మత్తియా సబృజ్జానం. సీలాదిపజ్ఞాధమ్మక్ఖన్ధపారిపూరితో, ఉపనేతబ్బస్స అభావతో చ కేవలపరిపుణ్ణం. నిరుపక్కిలేసతో అపనేతబ్బస్స చ అభావతో పరిసుద్ధం. సేట్టచరియభావతో సాసనబ్రహ్మచరియం, మగ్గబ్రహ్మచరియజ్ఞా వో పకాసేస్సామీతి. అయమేత్త సజ్ఞేపో, విత్థారో పన విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౧౪౭) వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో. అరియవంసాతి అరియానం బుద్ధాదీనం వంసా పవేణియో. అగ్గజ్ఞాతి అగ్గాతి జానితబ్బా సబ్బవంసేహి సేట్టభావతో. రత్తజ్ఞాతి చిరరత్తాతి జానితబ్బా. వంసజ్ఞాతి బుద్ధాదీనం వంసాతి జానితబ్బా. పోరాణాతి పురాతనా అనధునాతనత్తా. అసజ్ఞిణ్ణాతి అవికిణ్ణా అనపనీతా. అసజ్ఞిణ్ణపుబ్బాతి “కిం ఇమేహి”తి అరియేహి న అపనీతపుబ్బా . న సజ్ఞీయన్తీతి ఇదానిపి తేహి న అపనీయన్తి. న సజ్ఞీయస్సన్తీతి అనాగతేపి తేహి న అపనీయస్సన్తి. అప్పటికుట్టా...పే.... విజ్ఞాపీతి యే లోకే విజ్ఞా సమణబ్రాహ్మణా, తేహి అప్పచ్చక్ఖతా అనిద్దితా, అగరహితాతి అత్తో. “విసుద్ధియా”తిఆదీహీతి

విసుద్ధిఆదిదీపనేహి. పదేహీతి వాక్యేహి, విసుద్ధిఅర్థతాదిభేదభిన్నేహి వా ధమ్మకోట్టాసేహి. ఉపద్ధవేతి అనర్థే. విసుద్ధిని విసుజ్ఞనం సంకిలేసప్పహానం. వాచుగ్గతకరణం ఉగ్గహో. పరియాపుణనం పరిచయో. అర్థస్స హదయే రపనం ధారణం. పరివత్తనం వాచనం.

గన్ధారకోతి గన్ధారదేసే ఉప్పన్నో. పహోస్తీతి సక్కోన్ని. అనియ్యానికమగ్గాతి మిచ్చామగ్గా, మిచ్చత్తనియతానియతమగ్గాపి వా. సువణ్ణని కూటసువణ్ణమ్మి వుచ్చతి. మణీతి కాచమణిపి, ముత్తాతి వేళుజాపి, పవాళని పల్లవోపి వుచ్చతీతి రత్తజమ్మనదాదిపదేహి తే విసేసితా.

న తతో హేట్ఠాతి ఇధాధిప్పేతకాయాదీనం వేదనాదిసభావత్తాభావా, కాయవేదనాచిత్తవిముత్తస్స తేభూమకధమ్మస్స విసుం విపల్లాసవత్తంతరభావేన గహితత్తా చ హేట్ఠా గహణేసు విపల్లాసవత్తానం అనిట్ఠానం సన్ధాయ వుత్తం, పిచ్చామస్స పన విపల్లాసవత్తనో అభావా “న ఉద్ధ”ని ఆహ. ఆరమ్మణవిభాగేన హేట్ఠ సతిపట్ఠానవిభాగోతి. తయో సతిపట్ఠానాతి సతిపట్ఠాన-సద్దస్స అట్టుద్ధారదస్సనం, న ఇథ పాళియం వుత్తస్స సతిపట్ఠాన-సద్దస్స అత్తదస్సనన్తి. ఆదీసు హి సతిగోచరోతి ఏత్థ ఆది-సద్దేన “ఘస్ససముదయా వేదనానం సముదయో, నామరూపసముదయా చిత్తస్స సముదయో, మనసికారసముదయా ధమ్మానం సముదయో”తి (సం. ని. ౫.౪౦౮) “సతిపట్ఠానా”తి వుత్తానం సభిగోచరానం పకాసకే సుత్తప్పదేసే సజ్ఞణ్ణాతి. ఏవం “పటిసమ్మిదాపాళియ”మ్మి (పటి. మ. ౨.౩౪) అవసేసపాళిప్పదేసదస్సనన్తో ఆది-సద్దో దట్టబ్బో. సతియా పట్ఠానన్తి సతియా పతిట్ఠాతబ్బట్ఠానం. దానాదీని కరోంతస్స రూపాదీని సతియా రానం హోస్తీతి తంనివారణత్థమాహ “పధానం తాన”న్తి. ఐ-సద్దో హి ఇథ “పణీతా ధమ్మా”తిఆదీసు (ధ. సం. మాతికా ౧౪) వియ పధానత్తదీపకోతి అధిప్పాయో.

అరియోతి అరియం సబ్బసత్తసేట్ఠం సమ్మాసమ్మద్ధమాహ. ఏత్థాతి ఏతస్మిం సళాయతనవిభజ్జసుత్తే.(మ. ని. ౩.౩౧౦) సుత్తేకదేసేన హి సుత్తం దస్సేతి. తత్త హి -

“తయో సతిపట్ఠానా యదరియో...పే.... అరహతీతి ఇతి ఖో పనేతం వుత్తం, కిళ్ళోతం పటిచ్చ వుత్తం. ఇథ, భిక్ఖవే, సత్థా సావకానం ధమ్మం దేసేతి అనుకమ్పకో హితేసీ అనుకమ్పం ఉపాదాయ ‘ఇదం వో హితాయ ఇదం వో సుఖాయ’తి. తస్స సావకా న సుస్సూసన్తి. న సోతం ఓదహన్తి, న అజ్ఞా చిత్తం ఉపట్టపేన్తి, వోక్కమ్మ చ సత్థు సాసనా వత్తన్తి. తత్త, భిక్ఖవే, తథాగతో న చేవ అనత్తమనో హోతి, న చ అనత్తమనతం పటిసంవేదేతి, అనవస్సుతో చ విహరతి సతో సమ్మజానో. ఇదం, భిక్ఖవే, పరమం సతిపట్ఠానం. యదరియో సేవతి...పే.... అరహతి.

పున చపరం, భిక్ఖవే, సత్థా...పే...ఇదం వో సుఖాయాతి . తస్స ఏకచ్ఛే సావకా న సుస్సూసన్తి...పే.... న చ వోక్కమ్మ సత్థు సాసనా వత్తన్తి. తత్త, భిక్ఖవే, తథాగతో న చేవ అనత్తమనో హోతి, న చ అనత్తమనతం పటిసంవేదేతి, న చ అత్తమనో హోతి, న చ అత్తమనతం పటిసంవేదేతి, అనత్తమనతా చ అత్తమనతా చ తదుభయం అభినివజ్జేత్వా ఉపేక్షకో విహరతి సతో సమ్మజానో. ఇదం వుచ్చతి, భిక్ఖవే, దుతియం.

పున చపరం, భిక్ఖవే...పే.... సుఖాయాతి, తస్స సావకా సుస్సూసన్తి...పే.... వత్తన్తి. తత్త, భిక్ఖవే, తథాగతో అత్తమనో చేవ హోతి, అత్తమనతచ్ఛా పటిసంవేదేతి, అనవస్సుతో చ విహరతి సతో సమ్మజానో. ఇదం వుచ్చతి,

భిక్షవే, తతియ"ని (మ. ని. 3.3౧౧).

ఏవం పటిఘానునయేహి అనవస్సుతతా, నిచ్చం ఉపట్టితస్సతితాయ తదుభయవీతివత్తతా "సతిపట్టాన"ని వుత్తా. బుద్ధానంయేవ హి నిచ్చం ఉపట్టితస్సతితా హోతి ఆవేణికధమ్మభావతో, న పచ్చేకబుద్ధాదీనం. ప-సద్దో ఆరమ్మం జోతేతి, ఆరమ్మో చ పవత్తీతి కత్వా ఆహ "పవత్తయితబ్బతోతి అత్తో"తి. సతియా కరణభూతాయ పట్టానం పట్టపేతబ్బం సతిపట్టానం. అన-సద్దో హి బహులంవచనేన కమ్మత్తోపి హోతీతి. తథాస్స కత్తుఅత్తోపి లబ్భతీతి "పట్టాతీతి పట్టాన"ని వుత్తం. పట్టాతీతి ఏత్థ ప-సద్దో భుసత్థవిసిట్టం పక్ఖన్దనం దీపేతీతి "ఓక్కన్దిత్వా పక్ఖన్దిత్వా పత్థరిత్వా పవత్తతీతి అత్తో"తి ఆహ. పున భావత్తం సతి, సద్దం, పట్టానసద్దశ్చ వణ్ణేనో "అథ వా"తిఆదిమాహ, తేన పురిమవికప్పే సతి, సద్దో, పట్టాన-సద్దో చ కత్తుఅత్తోతి విజ్ఞాయతి. సరణట్టేనాతి చిరకతస్స, చిరభాసితస్స చ అనుస్సరణట్టేన. ఇదన్తి యం "సతియేవ సతిపట్టాన"ని వుత్తం, ఇదం. ఇథ ఇమస్మిం సుత్తపదేసే అధిప్పీతం.

యది ఏవన్తి. యది సతి ఏవ సతిపట్టానం, సతి నామ ఏకో ధమ్మో, ఏవం సన్తే కస్మా "సతిపట్టానా"తి బహువచనన్తి ఆహ "సతిబహుత్తా"తిఆది. యది బహుకా తా సతియో, అథ కస్మా "మగ్గో"తి ఏకవచనన్తి యోజనా. మగ్గట్టేనాతి నియ్యానట్టేన. నియ్యానికో హి మగ్గధమ్మో, తేనేవ నియ్యానికభావేన ఏకత్తూపగతో ఏకన్తతో నిబ్బానం గచ్ఛతి, అత్తికేహి చ తదత్తం మగ్గీయతీతి ఆహ "వుత్తజ్ఞోత"ని, అత్తనావ పుట్టే వుత్తం పచ్చాహరతి. తత్థ చతస్సోపి చేతాతి కాయానుపస్సనాదివసేన చతుబ్బిధాపి చ ఏతా సతియో. అపరభాగేతి అరియమగ్గక్షణే. కీచ్చం సాధయమానాతి పుబ్బభాగే కాయాదీసు సుభసజ్ఞాదివిధమనవసేన విసుం విసుం పవత్తిత్వా మగ్గక్షణే సతియేవ తత్థ చతుబ్బిధస్సపి విపల్లాసస్స సముచ్చేదవసేన పహానకిచ్చం సాధయమానా ఆరమ్మణకరణవసేన నిబ్బానం గచ్ఛతి. చతుకిచ్చసాధనేనేవ హేత్థ బహువచననిద్దేసో. ఏవశ్చ సతీతి ఏవం మగ్గట్టేన ఏకత్తం ఉపాదాయ "మగ్గో"తి ఏకవచనేన, ఆరమ్మణభేదేన చతుబ్బిధతం ఉపాదాయ "చత్తారో"తి చ వత్తబ్బతాయ సతి విజ్ఞమానత్తా. వచనానుసన్ధినా "ఏకాయనో అయ"నిఆదికా దేసనా సానుసన్ధికావ, న అననుసన్ధికాతి అధిప్పాయో. వుత్తమేవత్తం నిదస్సనేన పటిపాదేతుం "మారసేనప్పమద్దన"ని (సం. ని. ౧.౨౨౪) సుత్తపదం ఆనేత్వా "యథా"తిఆదినా నిదస్సనం సంసన్దతి. "తస్మా"తిఆది నిగమనం.

విసేసతో కాయో, వేదనా చ అస్సాదస్స కారణన్తి తప్పహానత్తం తేసు తత్థావత్థూసు ఓళారికసుఖమేసు అసుభదుక్ఖభావదస్సనాని మన్దతిక్ఖపజ్ఞోహి తత్థాచరితేహి సుకరానీతి తాని తేసం "విసుద్ధిమగ్గో"తి వుత్తాని. తథా "నిచ్చం అత్తా"తి అభినివేసవత్తుతాయ దిట్టియా విసేసకారణేసు చిత్తధమ్మేసు అనిచ్ఛానత్తతాదస్సనాని సరాగాదివసేన, సజ్ఞాఫస్సాదివసేన, నీవరణాదివసేన చ నాతిప్పభేదాతిప్పభేదగతేసు తేసు తప్పహానత్తం మన్దతిక్ఖపజ్ఞానం దిట్టిచరితానం సుకరానీతి తేసం తాని "విసుద్ధిమగ్గో"తి వుత్తాని. ఏత్థ చ యథా చిత్తధమ్మానమ్మి తత్థాయ వత్తుభావో సమ్మవతి, తథా కాయవేదనానమ్మి దిట్టియాలి సతిపి నేసం చతున్నమ్మి తత్థాదిట్టివత్తుభావే యో యస్సా సాతిసయపచ్చయో, తం దస్సనత్తం విసేసగహణం కతన్తి దట్టబ్బం. తిక్ఖపజ్ఞాసమధయానికో ఓళారికారమ్మణం పరిగ్గణ్ణో తత్థ అట్టత్వా రూపం సమాపజ్జిత్వా ఉత్థాయ వేదనం పరిగ్గణ్ణాతీతి వుత్తం "ఓళారికారమ్మణే అసంధహనతో"తి. విపస్సనాయానికస్స పన సుఖమే చిత్తే, ధమ్మేసు చ చిత్తం పక్ఖన్దతీతి చిత్తధమ్మానుపస్సనానం మన్దతిక్ఖపజ్ఞావిపస్సనాయానికానం విసుద్ధిమగ్గతా వుత్తా.

తేసం తత్థాతి ఏత్థ తత్థ-సద్దస్స "పహానత్త"ని ఏతేన యోజనా. పరతో తేసం తత్థాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. పశ్చ కామగుణా సవిసేసా కాయే లబ్భన్తీతి విసేసేన కాయో కామోఘస్స వత్తు, భవేసు సుఖగ్గహణవసేన భవస్సాదో హోతీతి

భవోఘస్స వేదనా వత్థు, సంతతిఘనగ్గహణవసేన విసేసతో చిత్తే అత్తాభినివేసో హోతీతి దిట్టోఘస్స చిత్తం వత్థు, ధమ్మేసు వినిబ్బోగస్స దుక్కరత్తా, ధమ్మానం ధమ్మమత్తతాయ దుప్పటివిజ్ఞత్తా చ సమ్మోహో హోతీతి అవిజ్ఞోఘస్స ధమ్మా వత్థు, తస్మా తేసు తేసం పహనత్థం చత్తారోవ వుత్తా.

ఏవం కాయాదీనం కామోఘాదివత్థుభావకథనేనేవ కామయోగకామాసవాదీనమ్మి వత్థుభావో దీపితో హోతి ఓఘేహి తేసం అత్తతో అనశ్శాత్తా. యదగ్గేన చ కాయో కామోఘాదీనం వత్థు, తదగ్గేన అభిజ్ఞాకాయగన్ధస్స వత్థు. “దుక్ఖాయ వేదనాయ పటిఘానుసయో అనుసేతీ”తి దుక్ఖదుక్ఖవిపరిణామదుక్ఖసజ్ఞారదుక్ఖభూతా వేదనా విసేసేన బ్యాపాదకాయగన్ధస్స వత్థు. చిత్తే నిచ్చగ్గహణవసేన సస్సతస్స అత్తనో సీలేన సుద్ధీతి ఆది పరామసనం హోతీతి సీలబ్బతపరామాసస్స చిత్తం వత్థు. నామరూపపరిచ్ఛేదేన భూతం భూతతో అపస్సంతస్స భవవిభవదిట్ఠిసజ్ఞాతో ఇదంసచ్చాభినివేసో హోతీతి తస్స ధమ్మా వత్థు. కాయస్స కాముపాదానవత్థుతా వుత్తనయావ. యదగ్గేన హి కాయో కామోఘస్స వత్థు, తదగ్గేన కాముపాదానస్సపి వత్థు అత్తతో అభిన్నత్తా. సుఖవేదనస్సాదవసేన పరలోకనిరపేక్షో “నత్తి దిన్న”న్తిఆదికం (దీ. ని. ౧.౧౭౧; మ. ని. ౧.౪౪౫; ౨.౯౫, ౨౨౫; ౩.౯౧, ౧౧౬; సం. ని. ౩.౨౧౦; ధ. సం. ౧౨౨౧; విభ. ౯౩౮) పరామాసం ఉప్పాదేతీతి దిట్ఠపాదానస్స వేదనా వత్థు. చిత్తధమ్మానం ఇతరుపాదానవత్థుతా తతియచతుత్తగన్ధయోజనాయం వుత్తనయా ఏవ. కాయవేదనానం ఛన్దదోసాగతివత్థుతా కామోఘబ్యాపాదకాయగన్ధయోజనాయం వుత్తనయా ఏవ. సంతతిఘనగ్గహణవసేన సరాగాదిచిత్తే సమ్మోహో హోతీతి మోహగతియా చిత్తం వత్థు. ధమ్మసభావానవబోధే భయం హోతీతి భయాగతియా ధమ్మా వత్థు.

ఆహారసముదయా కాయస్స సముదయా, ఫస్ససముదయా వేదనానం సముదయో, (సం. ని. ౫.౪౦౮) సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణం, విజ్ఞాణపచ్చయా నామరూపన్తి (మ. ని. ౩.౧౨౬; ఉదా. ౧; విభ. ౨౨౫) వచనతో కాయాదీనం సముదయభూతా కబళీకారఫస్సమనోసఞ్చేతనావిజ్ఞాణాహారా కాయాదిపరిజాననేన పరిజ్ఞాతా హోన్తీతి ఆహ “చతుబ్బిధాహారపరిజ్ఞాత్థ”న్తి. పకరణనయోతి నేత్తిపకరణవసేన సుత్తంతసంవణ్ణనానయో.

సరణవసేనాతి కాయాదీనం, కుసలాదిధమ్మానశ్చ ఉపధారణవసేన. సరన్తి గచ్ఛన్తి నిబ్బానం ఏతాయాతి సతీతి ఇమస్మిం అత్తే ఏకత్తే ఏకసభావే నిబ్బానే సమోసరణం సమాగమో ఏకత్తసమోసరణం. ఏతదేవ హి దస్సేతుం “యథా హీ”తిఆది వుత్తం.

ఏకనిబ్బానపవేసహేతుభూతో వా సమానతాయ ఏకో సతిపట్టానసభావో ఏకత్తం, తత్త సమోసరణం ఏకత్తసమోసరణం, తంసభాగతావ, ఏకనిబ్బానపవేసహేతుభావం పన దస్సేతుం “యథా”తిఆదిమాహ. ఏతస్మిం అత్తే సరణేకత్తసమోసరణాని సహేవ సతిపట్టానేకభావస్స కారణత్తేన వుత్తానీతి దట్ఠబ్బాని, పురిమస్మిం విసుం. సరణవసేనాతి వా గమనవసేనాతి అత్తే సతి తదేవ గమనం సమోసరణన్తి, సమోసరణే వా సతి-సద్దత్తవసేన అపుచ్చమానే ధారణతావ సతీతి సతి-సద్దత్తన్తరాభావా పురిమం సతిభావస్స కారణం, పచ్చిమం ఏకభావస్సాతి నిబ్బానసమోసరణేపి సహితానేవ తాని సతిపట్టానేకభావస్స కారణాని వుత్తాని హోన్తి.

“చుద్దసవిధేన, నవవిధేన, సోళసవిధేన, పశ్చావిధేన”తి ఇదం ఉపరి పాళియం (దీ. ని. ౨.౩౭౪) ఆగతానం ఆనాపానపబ్బాదీనం వసేన వుత్తం, తేసం పన అనన్తరభేదవసేన, తదనుగతభేదవసేన చ భావనాయ అనేకవిధతా లబ్బతియేవ, చతుసు దిసాసు ఉట్టానకభణ్ణసదిసతా కాయానుపస్సనాదితంతంసతిపట్టానభావనానుభావస్స దట్ఠబ్బా.

కథేతుకమ్యతాపుచ్చా ఇతరాసం పుచ్చానం ఇథ అసమ్భవతో, నిద్దేసాదివసేన దేసేతుకమ్యతాయ చ తథా వుత్తత్తా. “ఇథా”తి వుచ్చమానపటిపత్తిసమ్మాదకస్స భిక్కునో సన్నిస్సయదస్సనం, సో చస్స సన్నిస్సయో సాసనతో అశ్శో నట్టితి వుత్తం “ఇథాతి ఇమస్మిం సాసనే”తి. ధమ్మ...పీ.... లపనమేతం తేసం అత్తనో సమ్ముఖాభిముఖభావకరణత్తం, తాస్మా ధమ్మస్స సక్కచ్చసవనత్తం. “గోచరే భిక్ఖవే చరథ సకే పేత్తికే విసయే”తిఆది (దీ. ని. ౩.౮౦; సం. ని. ౨.౩౭౨) వచనతో భిక్కుగోచరా ఏతే ధమ్మా, యదిదం కాయానుపస్సనాదయో. తత్థ యస్మా కాయానుపస్సనాదిపటిపత్తియా భిక్కు హోతి, తస్మా “కాయానుపస్సే విహరతీ”తిఆదినా భిక్కుం దస్సేతి భిక్కుమ్మి తంనియమతోతి ఆహ “పటిపత్తియా భిక్కుభావదస్సనతో”తి. సత్తుచరియానువిధాయకత్తా, సకలసాసనసమ్మటిగ్గాహకత్తా చ సబ్బప్పకారాయ అనుసాసనియా భాజనభావో. తస్మిం గహితేతి భిక్కుమ్మి గహితే. భిక్కుపరిసాయ జేట్టభావతో రాజగమనజాయేన ఇతరా పరిసాపి అత్థతో గహితావ హోస్తీతి ఆహ “సేసా”తిఆది. ఏవం పఠమం కారణం విభజిత్వా ఇతరమ్మి విభజితుం “యో చ ఇమ”నిఆది వుత్తం.

సమం చరేయ్యాతి కాయాది విసమచరియం పహాయ కాయాదీహి సమం చరేయ్య. రాగాదివూపసమేన సన్తో, ఇన్ద్రియదమేన దన్తో, చతుమగ్గనియామేన నియతో, సేట్టచరితాయ బ్రహ్మచారీ, సబ్బత్థ కాయదణ్ణాదిఓరోపనేన నిధాయ దణ్ణం. అరియభావే రితో సో ఏవరూపో బాహితపాపసమితపాపభిన్నకిలేసతాహి “బ్రాహ్మణో, సమణో, భిక్ఖూ”తి చ వేదితబ్బో.

“అయశ్శోవ కాయో, బహిద్ధా చ నామరూప”నిఆదీసు ఖన్ధపఞ్చకం, తథా “సుఖిన్సా కాయేన పటిసంవేదేతీ”తిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౭౧, ౨౮౭; పారా. ౧౧), “యా తస్మిం సమయే కాయస్స పస్సద్ధి పటిప్పస్సద్ధీ”తిఆదీసు చ వేదనాదయో చేతసికా ఖన్ధా కాయోతి వుచ్చస్తీతి తతో విసేసనత్తం “కాయేతి రూపకాయే”తి ఆహ. కేసాదీనశ్చ ధమ్మానన్తి కేసాదిసజ్ఞితానం భూతుపాదాధమ్మానం. ఏవం “చయట్టో సరీరట్టో కాయట్టో”తి సద్దనయేన కాయ-సద్దం దస్సేత్వా ఇదాని నిరుత్తినయేనపి తం దస్సేతుం “యథా చా”తిఆది వుత్తం. ఆయస్తీతి ఉప్పజ్జన్తి.

అసమ్మిస్సతోతి వేదనాదయోపి ఏత్థ సీతా, ఏత్థ పటిబద్ధాతి కాయే వేదనాదిఅనుపస్సనాపసజ్ఞేపి ఆపన్నే తతో అసమ్మిస్సతోతి అత్తో. సమూహావిసయతాయ చస్స కాయ-సద్దస్స, సముదాయుపాదానతాయ చ అసుభాకారస్స “కాయే”తి ఏకవచనం, తథా ఆరమ్మణాదివిభాగేన అనేకభేదభిన్నమ్మి చిత్తం చిత్తభావసామశ్శోన ఏకజ్ఞం గహేత్వా “చిత్తే”తి ఏకవచనం, వేదనా పన సుఖాదిభేదభిన్నా విసుం విసుం అనుపస్సితబ్బాతి దస్సేస్తేన “వేదనాసూ”తి బహువచనేన వుత్తా, తథేవ చ నిద్దేసో పవత్తితో, ధమ్మా చ పరోపణ్ణాసభేదా, అనుపస్సితబ్బాకారేన చ అనేకభేదా ఏవాతి తేపి బహువచనవసేనేవ వుత్తా.

అవయవీగాహసమశ్శాతిధావనసారాదానాభినివేసనిసేధనత్తం కాయం అజ్గపచ్చజ్ఞేహి, తాని చ కేసాదీహి, కేసాదికే చ భూతుపాదాయరూపేహి వినిబ్బుజ్జన్తో “తథా న కాయే”తిఆదిమాహ. పాసాదాదినగరావయవసమూహే అవయవీవాదినోపి అవయవీగాహం న కరోన్తి, “నగరం నామ కోచి అత్తో అత్థీ”తి పన కేసశ్చ సమశ్శాతిధావనం సియాతి ఇత్థిపురిసాదిసమశ్శాతిధావనే నగరనిదస్సనం వుత్తం. అజ్గపచ్చజ్గసమూహో, కేసలోమాదిసమూహో, భూతుపాదాయసమూహో చ యథావుత్తసమూహో, తబ్బినిముత్తో కాయోపి నామ కోచి నత్తి, పగేవ ఇత్థిఆదయోతి ఆహ “కాయో వా ఇత్థీ వా పురిసో వా అశ్శో వా కోచి ధమ్మో దిస్సతీ”తి. “కోచి ధమ్మో”తి ఇమినా సత్తజీవాదిం పటిక్కిపతి,

అవయవీ పన కాయపటిక్ష్టేపేనేవ పటిక్ష్టితోతి. యది ఏవం కథం కాయాదిసమజ్ఞాతిధావనానీతి ఆహ “యథావృత్తధమ్మ... పి.... కరోన్తి”తి. తథా తథాతి కాయాదిఆకారేన.

యం పస్సతీతి యం ఇత్థిం, పురిసం వా పస్సతి. నను చక్షునా ఇత్థిపురిసదస్సనం నత్థీతి? సచ్చమేతం, “ఇత్థిం పస్సామి, పురిసం పస్సామీ”తి పన పవత్తసజ్ఞాయ వసేన “యం పస్సతీ”తి వృత్తం మిచ్ఛాదస్సనేన వా దిట్టియా యం పస్సతి, న తం దిట్టం తం రూపాయతనం న హోతీతి అత్తో విపరీతగ్గాహవసేన మిచ్ఛాపరికప్పితరూపత్తా. అథ వా తం కేసాదిభూతుపాదాయసమూహసజ్ఞాతం దిట్టం న హోతి, అచక్షువిజ్ఞాణవిజ్ఞోయ్యత్తా దిట్టం వా తం న హోతి. యం దిట్టం, తం న పస్సతీతి యం రూపాయతనం కేసాదిభూతుపాదాయసమూహసజ్ఞాతం దిట్టం, తం పజ్ఞాచక్షునా భూతతో న పస్సతీతి అత్తో. అపస్సం బజ్జతేతి ఇమం అత్తభావం యథాభూతం పజ్ఞాచక్షునా అపస్సంతో “ఏతం మమ, ఏసో హమస్మి, ఏసో మే అత్తా”తి కిలేసబన్ధనేన బజ్జతి.

న అజ్ఞాధమ్మానుపస్సీతి న అజ్ఞాసభావానుపస్సీ, అసుభాదితో అజ్ఞాకారానుపస్సీ న హోతీతి అత్తో. “కిం వృత్తం హోతీ”తిఆదినా తం ఏవత్తం పాకటం కరోతి. పథవీకాయన్తి కేసాదికోట్టాసం పథవిం ధమ్మసమూహత్తా “కాయో”తి వదతి, లక్ఖణపథవిమేవ వా అనేకప్పభేదం సకలసరీరగతం, పుట్టాపరియభావేన చ పవత్తమానం సమూహవసేన గహేత్వా “కాయో”తి వదతి. “ఆపోకాయ”న్తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో.

ఏవం గహేతబ్బస్సాతి “అహం మమ”న్తి ఏవం అత్తత్తనియభావేన అన్ధబాలేహి గహేతబ్బస్స.

ఇదాని సత్తన్నం అనుపస్సనాకారానమ్మి వసేన కాయానుపస్సనం దస్సేతుం “అపిచా”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త అనిచ్చతో అనుపస్సతీతి చతుసముత్థానికం కాయం “అనిచ్చ”న్తి అనుపస్సతి, ఏవం పస్సంతో ఏవజ్ఞాస్స అనిచ్ఛాకారమ్మి “అనుపస్సతీ”తి వుచ్చతి. తథాభూతస్స చస్స నిచ్చగ్గాహస్స లేసోపి న హోతీతి వృత్తం “నో నిచ్చతో”తి. తథా హేస “నిచ్చసజ్ఞం పజహతీ”తి (పటి. మ. 3.3౫) వుత్తో. ఏత్థి చ “అనిచ్చతో ఏవ అనుపస్సతీ”తి ఏవ-కారో లుత్తనిద్దిట్టోతి తేన నివత్తితమత్తం దస్సేతుం “నో నిచ్చతో”తి వుత్తం. న చేత్థి దుక్ఖతో అనుపస్సనాదినివత్తనం ఆసజ్జితబ్బం పటియోగీనివత్తనపరత్తా ఏవ-కారస్స, ఉపరి దేసనారుళ్లత్తా చ తాసం. “దుక్ఖతో అనుపస్సతీ”తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. అయం పన విసేసో – అనిచ్చస్స దుక్ఖత్తా తమేవ చ కాయం దుక్ఖతో అనుపస్సతి, దుక్ఖస్స అనత్తత్తా అనత్తతో అనుపస్సతి. యస్మా పన యం అనిచ్చం దుక్ఖం అనత్తా, న తం అభినన్దితబ్బం, యజ్ఞా న అభినన్దితబ్బం, న తత్త రజ్జోతబ్బం, తస్మా వృత్తం “నిబ్బిన్దతి, నో నన్దతి. విరజ్జతి, నో రజ్జతీ”తి. సో ఏవం అరజ్జన్తో రాగం నిరోధతి, నో సముదేతి సముదయం న కరోతీతి అత్తో. ఏవం పటిపన్నో చ పటినిస్సజ్జతి, నో ఆదియతి. అయజ్ఞో అనిచ్ఛాదిఅనుపస్సనా తదజ్ఞవసేన సద్ధిం కాయం తన్నిస్సయఖన్ధాభిసజ్ఞారేహి కిలేసానం పరిచ్చజనతో, సజ్జతదోసదస్సనేన తబ్బిపరీతే నిబ్బానే తన్నిన్నతాయ పక్ఖన్దనతో “పరిచ్ఛాగపటినిస్సగ్గో చేవ పక్ఖన్దనపటినిస్సగ్గో చా”తి వుచ్చతి, తస్మా తాయ సమన్నాగతో భిక్ఖు వృత్తనయేన కిలేసే పరిచ్చజతి, నిబ్బానే చ పక్ఖన్దతి, తథాభూతో చ నిబ్బత్తనవసేన కిలేసే న ఆదియతి, నాపి అదోసదస్సితావసేన సజ్జతారమ్మణం, తేన వృత్తం “పటినిస్సజ్జతి, నో ఆదియతి”తి. ఇదానిస్స తాహి అనుపస్సనాహి యేసం ధమ్మానం పహానం హోతి, తం దస్సేతుం “అనిచ్చతో అనుపస్సంతో నిచ్చసజ్ఞం పజహతీ”తిఆది వుత్తం. తత్త నిచ్చసజ్ఞాన్తి “సజ్ఞారా నిచ్ఛా”తి ఏవం పవత్తం విపరీతసజ్ఞం. దిట్టిచిత్తవిపల్లాసప్పహానముఖేనేవ సజ్ఞావిపల్లాసప్పహానన్తి సజ్ఞాగ్గహణం, సజ్ఞాసీసేన వా తేసమ్మి గహణం దట్టబ్బం. నద్దిన్తి సప్పీతికత్తణ్ణం. సేసం వృత్తనయమేవ.

“విహరతి”తి ఇమినా కాయానుపస్సనాసమజ్ఞినో ఇరియాపథవిహరో వుత్తేతి ఆహ “ఇరియతీ”తి, ఇరియాపథం పవత్తేతీతి అత్తో. ఆరమ్మణకరణవసేన అభిబ్యాపనతో “తీసు భవేసు”తి వుత్తం, ఉప్పజ్జనవసేన పన కిలేసా పరిత్తభూమకా ఏవాతి. యదిపి కిలేసానం పహానం ఆతాపనన్తి తం సమ్మాదిట్టిఆదీనమ్మి అత్తేవ, ఆతప్ప-సద్దో వియ పన ఆతాపసద్దో వీరియేయేవ నిరుత్తోతి వుత్తం “వీరియస్సేతం నామ”న్తి. అథ వా పటిపక్ఖప్పహానే సమ్మయుత్తధమ్మానం అబ్బుస్సహనవసేన పవత్తమానస్స వీరియస్స సాతిసయం తదాతాపనన్తి వీరియమేవ తథా వుచ్చతి, న అజ్ఞో ధమ్మా. ఆతాపీతి చాయమీకారో పసంసాయ, అతిసయస్స వా దీపకోతి ఆతాపిగహణేన సమ్మప్పధానసమజ్ఞితం దస్సేతి. సమ్మా, సమన్తతో, సామశ్చ పజానన్తో సమ్మజానో, అసమ్మిస్సతో వవత్థానే అజ్ఞధమ్మానుపస్సితాభావేన సమ్మా అవిపరీతం, సబ్బాకారపజాననేన సమన్తతో, ఉపరూపరి విసేసావహాభావేన పవత్తియా సామం పజానన్తోతి అత్తో . యది పజ్ఞాయ అనుపస్సతి, కథం సతిపట్టానతాతి ఆహ “న హి”తిఆది. సబ్బత్తికన్తి సబ్బత్త భవం సబ్బత్త లీనే, ఉద్ధతే చ చిత్తే ఇచ్చితబ్బత్తా. సబ్బే వా లీనే, ఉద్ధతే చ భావేతబ్బా బోజ్జభో అత్తికా ఏతాయాతి సబ్బత్తికా. సతియా లద్దుపకారాయ ఏవ పజ్ఞాయ ఏత్త యథావుత్తే కాయే కమ్మట్టానికో భిక్షు కాయానుపస్సీ విహరతి. అన్తో సజ్ఞేవో అన్తోఓలీయనో, కోసజ్ఞన్తి అత్తో. ఉపాయపరిగ్గహేతి ఏత్త సీలవిసోధనాది, గణనాది, ఉగ్గహకోసల్లాది చ ఉపాయో, తబ్బిపరియాయతో అనుపాయో వేదితబ్బో. యస్మా చ ఉపట్టితస్సతి యథావుత్తం ఉపాయం న పరిచ్చజతి, అనుపాయశ్చ న ఉపాదియతి, తస్మా వుత్తం “ముట్టస్సతీ ...పి... అసమత్తో హోతీ”తి. తేనాతి ఉపాయానుపాయానం పరిగ్గహపరివజ్జనేసు, పరిచ్ఛాగాపరిగ్గహేసు చ అసమత్తభావేన. అస్స యోగినో.

యస్మా సతియేవేత్త సతిపట్టానం వుత్తం, తస్మాస్స సమ్మయుత్తధమ్మా వీరియాదయో అజ్ఞన్తి ఆహ “సమ్మయోగజ్ఞశ్చస్స దస్సేత్వా”తి. అజ్ఞ-సద్దో చేత్త కారణపరియాయో దట్టబ్బో. సతిగ్గహణేనేవ చేత్త సమాధిస్సాపి గహణం దట్టబ్బం తస్సా సమాధిక్ఖన్దే సక్ఖహితత్తా. యస్మా వా సతిసీసేనాయం దేసనా. న హి కేవలాయ సతియా కిలేసప్పహానం సమ్మవతి, నిబ్బానాధిగమో వా, నాపి కేవలా సతి పవత్తతి, తస్మాస్స ఝానదేసనాయం సవితక్కాదివచనస్స వియ సమ్మయోగజ్ఞదస్సనతాతి అజ్ఞ-సద్దస్స అవయవపరియాయతా దట్టబ్బా. పహానజ్ఞన్తి “వివిచ్చేవ కామేహి”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౨౬; మ. ని. ౧.౨౭౧, ౨౮౭, ౨౯౭; సు. ని. ౨.౧౮౨; అ. ని. ౪.౧౨౩; పారా. ౧౧) వియ పహాతబ్బజ్ఞం దస్సేతుం. యస్మా ఏత్త లోకియమగ్గో అధిప్పేతో, న లోకుత్తరమగ్గో, తస్మా పుబ్బభాగియమేవ వినయం దస్సేన్తో “తదజ్ఞవినయేన వా విక్ఖమ్భనవినయేన వా”తి ఆహ. తేసం ధమ్మానన్తి వేదనాదిధమ్మానం. తేసజ్ఞో తత్త అనధిప్పేతత్తా “అత్థుద్ధారనయేనేతం వుత్త”న్తి వుత్తం. తత్తాతి విభజ్జే. ఏత్తాతి “లోకే”తి ఏతస్మిం పదే.

అవిసేసేన ద్వీహిపి నీవరణప్పహానం వుత్తన్తి కత్వా పున ఏకేకేన వుత్తం పహానవిసేసం దస్సేతుం “విసేసేనా”తి ఆహ. అథ వా “వినేయ్య నీవరణానీ”తి అవత్వా అభిజ్ఞాదోమనస్సవినయవచనస్స పయోజనం దస్సేన్తో “విసేసేనా”తిఆదిమాహ. కాయానుపస్సనాభావనాయ హి ఉజ్జవిపచ్చనీకానం అనురోధవిరోధాదీనం పహానదస్సనం ఏతస్స పయోజనన్తి. కాయసమ్మత్తిమూలకస్సాతి రూపబలయోబ్బనారోగ్యాదిసరీరసమ్మదానిమిత్తస్స. వుత్తవిపరియాయతో కాయవిపత్తిమూలకో విరోధో వేదితబ్బో. కాయభావనాయాతి కాయానుపస్సనాభావనాయ. సా హి ఇథ కాయభావనాతి అధిప్పేతా. సుభసుఖభావాదీనన్తి ఆది-సద్దేన మనుజ్ఞానిచ్చతాదిసక్ఖహో దట్టబ్బో. అసుభాసుఖభావాదీనన్తి ఏత్త పన ఆది-సద్దేన అమనుజ్ఞానిచ్చతాదీనం. తేనాతి అనురోధాదిప్పహానవచనేన. “యోగానుభావో హి”తిఆది వుత్తస్సేవత్తస్స పాకటకరణం. యోగానుభావో హి భావనానుభావో. యోగసమత్తోతి యోగమనుయుజ్జేతుం సమత్తో. పురిమేన హి

“అనురోధవిరోధవిప్పుముత్తో”తిఆదివచనేన భావనం అనుయుత్తస్య ఆనిసంసో వుత్తో, దుతియేన భావనం అనుయుజ్జాన్తస్య పటిపత్తి. న హి అనురోధవిరోధాదీహి ఉపద్దుతస్య భావనా ఇజ్జతి.

అనుపస్సీతి ఏత్థాతి “అనుపస్సీ”తి ఏతస్మిం పదే లబ్ధమానాయ **అనుపస్సనాయ** అనుపస్సనాజోతనాయ **కమ్మట్టానం వుత్తన్తి** ఏవమత్తో దట్టబ్బో, అజ్ఞాథా “అనుపస్సనాయా”తి కరణవచనం న యుజ్జేయ్య. అనుపస్సనా ఏవ హి కమ్మట్టానం, న ఏత్త ఆరమ్మణం అధిప్పీతం, యుజ్జతి వా. కాయపరిహరణం వుత్తన్తి సమ్మన్తో. కమ్మట్టానపరిహరణస్య చేత్త అత్తసిద్ధత్తా “కాయపరిహరణ”న్తేవ వుత్తం. కమ్మట్టానికస్య హి కాయపరిహరణం యావదేవ కమ్మట్టానం పరిహరణత్తన్తి. కమ్మట్టానపరిహరణస్య వా “ఆతాపీ”తిఆదినా (దీ. ని. ౨.౩౭౩) వుచ్చమానత్తా “కాయపరిహరణ”న్తేవ వుత్తం. కాయగ్గహణేన వా నామకాయస్సాపి గహణం, న రూపకాయస్సేవ, తేనేవ కమ్మట్టానపరిహరణమ్మి సజ్ఞహితం హోతి, ఏవఇచ్చ కత్వా “విహరతీతి ఏత్త వుత్తవిహరేనా”తి ఏత్తగ్గహణఇచ్చ సమత్తితం హోతి “కాయానుపస్సీ విహరతీ”తి విహరస్య విసేసేత్వా వుత్తత్తా. “ఆతాపీ”తిఆది పన సజ్ఞేపతో వుత్తస్య కమ్మట్టానపరిహరణస్య సహ సాధనేన విత్థారేత్వా దస్సనం. **ఆతాపీనాతి** ఆతాపగ్గహణేన. “సతిసమ్మజ్జణ్ణా”తిఆదీసుపి ఏసేవ నయో. **సబ్బత్థకకమ్మట్టానన్తి** బుద్ధానుస్సతి, మేత్తా, మరణస్సతి, అసుభభావనా చ. ఇదజ్ఞో చతుక్కుం యోగినా పరిహరియమానం “సబ్బత్థకకమ్మట్టాన”న్తి వుచ్చతి, సబ్బత్థ కమ్మట్టానానుయోగస్సార్హభూతత్తా సతిసమ్మజ్జణబలేన అవిచ్చిన్నస్య పరిహరితబ్బత్తా సతిసమ్మజ్జణగ్గహణేన తస్య వుత్తత్తా వుత్తా. **సతియా వా సమథో** వుత్తో తస్సా సమాధిక్ఖన్దేన సజ్ఞహితత్తా.

విభజ్జే(విభ. కాయానుపస్సనానిద్దేసే) పన అత్తో వుత్తోతి యోజనా. **తేనాతి** సద్దత్తం అనాదియిత్వా భావత్తస్సేవ విభజనవసేన పవత్తేన విభజ్జపారేన సహ. **అట్టకథానయోతి** సద్దత్తస్సాపి వివరణవసేన యథారహం వుత్తో అత్తసంవణ్ణనానయో. **యథా సంసన్దతీతి** యథా అత్తతో, అధిప్పాయతో చ అవిలోమేన్తో అజ్ఞాదత్తు సంసన్దతి సమేతి, ఏవం **వేదితబ్బో**.

వేదనాదీనం పున వచనేతి ఏత్త నిస్సయపచ్చయభావవసేన చిత్తధమ్మానం వేదనాసన్నిస్సితత్తా, పఇచ్చవోకారభవే అరూపధమ్మానం రూపపటిబద్ధపుత్తితో చ వేదనాయ కాయాదిఅనుపస్సనాప్పసజ్జేపి ఆపన్నే తతో అసమ్మిస్సతో వవత్థానం దస్సనత్తం, ఘనవినిబ్బోగాదిదస్సనత్తఇచ్చ దుతియం వేదనాగ్గహణం, తేన న వేదనాయం కాయానుపస్సీ, చిత్తధమ్మానుపస్సీ వా, అథ ఖో వేదనానుపస్సీ ఏవాతి వేదనాసజ్ఞాతే వత్తుస్మిం వేదనానుపస్సనాకారస్సేవ దస్సనేన అసమ్మిస్సతో వవత్థానం దస్సితం హోతి. తథా “యస్మిం సమయే సుఖా వేదనా, న తస్మిం సమయే దుక్ఖా, అదుక్ఖమసుఖా వా వేదనా, యస్మిం వా పన సమయే దుక్ఖా, అదుక్ఖమసుఖా వా వేదనా, న తస్మిం సమయే ఇతరా వేదనా”తి వేదనాభావసామజ్ఞో అవత్వా తం తం వేదనం వినిబ్బుజ్జిత్వా దస్సనేన ఘనవినిబ్బోగో ధువభావవివేకో దస్సితో హోతి, తేన తాసం ఖణమత్తావట్టానదస్సనేన అనిచ్చతాయ, తతో ఏవ దుక్ఖతాయ, అనత్తతాయ చ దస్సనం విభావితం హోతి. **ఘనవినిబ్బోగాదీతి ఆది**-సద్దేన అయమ్మి అత్తో వేదితబ్బో. అయజ్ఞో వేదనాయం వేదనానుపస్సీ ఏవ, న అజ్ఞాధమ్మానుపస్సీ. కిం వుత్తం హోతి - యథా నామ బాలో అమణిసభావేపి ఉదకపుబ్బుళకే మణిఆకారానుపస్సీ హోతి, న ఏవం అయం తితిరమణీయేపి వేదయితే, పగేవ ఇతరస్మిం మనుజ్ఞాకారానుపస్సీ, అథ ఖో ఖణపభజ్జరతాయ, అవసవత్తితాయ కిలేసాసుచిపగ్గరణతాయ చ అనిచ్చఅనత్తఅసుభాకారానుపస్సీ, విపరిణామదుక్ఖతాయ, సజ్ఞారదుక్ఖతాయ చ విసేసతో దుక్ఖానుపస్సీ యేవాతి. ఏవం చిత్త ధమ్మేసుపి యథారహం పునవచనే పయోజనం వత్తబ్బం. **లోకియా ఏవ**

సమ్మసనచారస్స అధిష్టతత్తా. “కేవలం పనిధా”తిఆదినా “ఇథ ఏత్తకం వేదితబ్బ”న్తి వేదితబ్బపరిచ్ఛేదం దస్సేతి. “ఏస నయో”తి ఇమినా యథా చిత్తం, ధమ్మా చ అనుపస్సితబ్బా, తథా తాని అనుపస్సన్తో చిత్తే చిత్తానుపస్సీ, ధమ్మేసు ధమ్మానుపస్సీతి వేదితబ్బోతి ఇమమత్తం అతిదిసతి. దుక్ఖతోతి దుక్ఖసభావతో, దుక్ఖన్తి అనుపస్సితబ్బాతి అత్తో. సేసపదద్వయేపి ఏసేవ నయో.

యో సుఖం దుక్ఖతో అద్ధాతి యో భిక్కు సుఖం వేదనం విపరిణామదుక్ఖతాయ “దుక్ఖ”తి పజ్ఞాచక్కునా అద్ధక్కి. దుక్ఖం అద్ధక్కి సల్లతోతి దుక్ఖం వేదనం పీఞాజననతో, అన్తోతుదనతో, దున్నీహరణతో చ సల్లతో అద్ధక్కి పస్సి. అదుక్ఖమసుఖన్తి ఉపేక్షావేదనం. సన్తన్తి సుఖదుక్ఖాని వియ అనోఞారికతాయ, పచ్చయవసేన పూపసన్తసభావతాయ చ సన్తం. అనిచ్చతోతి హుత్వాఅభావతో, ఉదయవయవన్తతో, తావకాలికతో, నిచ్చపటిపక్ఖతో చ “అనిచ్చ”న్తి యో అద్ధక్కి. స వే సమ్మద్దసో భిక్కు ఏకంసేన, పరిబ్యత్తం వా వేదనాయ సమ్మాపస్సనకోతి అత్తో.

దుక్ఖాతిపీతి సజ్ఞారదుక్ఖతాయ దుక్ఖా ఇతిపి. తం దుక్ఖస్మిన్తి సబ్బం తం వేదయితం దుక్ఖస్మిం అన్తోగధం పరియాపన్నం వదామి సజ్ఞారదుక్ఖతానతివత్తనతో. సుఖదుక్ఖతోపి చాతి సుఖాదీనం రితివిపరిణామజ్ఞాణసుఖతాయ, విపరిణామరితిఅజ్ఞాణదుక్ఖతాయ చ వుత్తత్తా తిస్సోపి చ సుఖతో, తిస్సోపి చ దుక్ఖతో అనుపస్సితబ్బాతి అత్తో. సత్త అనుపస్సనా హేట్టా పకాసితా ఏవ. సేసన్తి యథావుత్తం సుఖాదివిభాగతో సేసం సామిసనిరామిసాదిభేదం వేదనానుపస్సనాయం వత్తబ్బం.

ఆరమ్మణ...పి... భేదానన్తి రూపాదిఆరమ్మణనానత్తస్స నీలాదితబ్బేదస్స, ఛన్దాదిఅధిపతినానత్తస్స హీనాదితబ్బేదస్స, జ్ఞాణరూపాదిసహజాతనానత్తస్స ససజ్ఞారికాసజ్ఞారికసవిత్కాదితబ్బేదస్స, కామావచరాదిభూమినానత్తస్స ఉక్కుటమజ్జిమాదితబ్బేదస్స, కుసలాదికమ్మనానత్తస్స దేవగతిసంవత్తనియతాదితబ్బేదస్స, కణ్ఠసుక్కువిపాకనానత్తస్స దిట్టధమ్మవేదనీయతాదితబ్బేదస్స, పరిత్తభూమకాదికిరియానానత్తస్స తిహేతుకాదితబ్బేదస్స వసేన అనుపస్సితబ్బన్తి యోజనా. ఆది-సద్దేన సవత్థికావత్థికాదినానత్తస్స పుగ్గలత్తయసాధారణాదితబ్బేదస్స చ సక్ఖహో దట్టబ్బో. సలక్ఖణసామజ్ఞాలక్ఖణానన్తి పుసనాదితంతంలక్ఖణానజ్ఞోవ అనిచ్చతాదిసామజ్ఞాలక్ఖణానజ్ఞా వసేనాతి యోజనా. సుజ్ఞాతధమ్మస్సాతి అనత్తతాసజ్ఞాతసుజ్ఞాతసభావస్స. యం విభావేతుం అభిధమ్మే “తస్మిం ఖో పన సమయే ధమ్మా హోన్తి, ఖన్దా హోన్తి”తిఆదినా (ధ. సం. ౧౨౧) సుజ్ఞాతావారదేసనా పవత్తా, తం పహీనమేవ పుట్టే పహీనత్తా, తస్మా తస్స తస్స పున పహానం న వత్తబ్బం. న హి కిలేసా పహీయమానా ఆరమ్మణవిభాగేన పహీయన్తి అనాగతానంయేవ ఉప్పజ్జనారహానం పహాతబ్బత్తా, తస్మా అభిజ్ఞాదీనం ఏకత్థ పహానం వత్వా ఇతరత్థ న వత్తబ్బం ఏవాతి ఇమమత్తం దస్సేతి “కామజ్ఞోత్థా”తిఆదినా. అథ వా మగ్గచిత్తక్ఖణే ఏకత్థ పహీనం సబ్బత్థ పహీనమేవ హోతీతి విసుం విసుం పహానం న వత్తబ్బం. మగ్గేన హి పహీనాతి వత్తబ్బతం అరహన్తి. తత్థ పురిమాయ చోదనాయ నానాపుగ్గలపరిహారో, న హి ఏకస్స పహీనం తతో అజ్ఞాస్స పహీనం నామ హోతి. పచ్చిమాయ నానాచిత్తక్ఖణికపరిహారో. నానాచిత్తక్ఖణేతి హి లోకియమగ్గచిత్తక్ఖణేతి అధిష్సాయో. పుబ్బభాగమగ్గో హి ఇథాధిష్సేతో. లోకియభావనాయ చ కాయే పహీనం న వేదనాదీసు విక్ఖమ్భితం హోతి. యదిపి నప్పవత్తేయ్య, పటిపక్ఖభావనాయ సుప్పహీనత్తా తత్థ సా “అభిజ్ఞాదోమనస్సస్స అప్పవత్తీ”తి న వత్తబ్బా, తస్మా పునపి తప్పహానం వత్తబ్బమేవ. ఏకత్థ పహీనం సేసేసుపి పహీనం హోతీతి లోకుత్తరసతిపట్టానభావనం,

లోకియభావనాయ వా సబ్బత్త అప్పవత్తిమత్తం సన్ధాయ వుత్తం. “పశ్చిమీ ఖడ్ధా ఉపాదానక్ఖన్ధా లోకో”తి (విభ. 3౬౨, 3౬౪, 3౬౬) హి విభజ్జేచతుసుపి రానేసు వుత్తన్తి.

ఉద్దేసవారవణ్ణనాయ లీనత్తప్పకాసనా.

కాయానుపస్సనా

ఆనాపానపబ్బవణ్ణనా

3౭౪. ఆరమ్మణవసేనాతి అనుపస్సితబ్బకాయాదిఆరమ్మణవసేన. చతుధా భిన్దిత్వాతి ఉద్దేసవసేన చతుధా భిన్దిత్వా. తతో చతుబ్బిధసతిపట్టానతో ఏకేకం సతిపట్టానం గహత్వా కాయం విభజన్తోతి పారసేసో.

కథిత్వాతి ఏత్త కథన్తి పకారపుచ్చా, తేన నిద్దిసియమానే కాయానుపస్సనాపకారే పుచ్చతి. చ-సద్దో బృతిరేకో, తేన ఉద్దేసవారేన అపాకటం నిద్దేసవారేన విభావియమానం విసేసం జోతేతి. బాహిరకేసుపి ఇతో ఏకదేసస్స సమ్మవతో సబ్బప్పకారగ్గహణం కతం “సబ్బప్పకారకాయానుపస్సనానిబ్బత్తకస్సా”తి, తేన యే ఇమే ఆనాపానపబ్బాదివసేన ఆగతా చుద్దసప్పకారా, తదన్తోగధా చ అజ్జత్తాదిఅనుపస్సనాప్పకారా, తథా కాయగతాసతిసుత్తే (మ. ని. ౩.౧౦౩) వుత్తా కేసాదివణ్ణసణ్ణానకసిణారమ్మణచతుక్కుజ్ఞానప్పకారా, లోకియాదిప్పకారా చ, తే సబ్బేపి అనవసేసతో సజ్జణ్ణాతి. ఇమే చ పకారా ఇమస్మింయేవ సాసనే, న ఇతో బహిద్ధాతి వుత్తం “సబ్బప్పకార...పే.... పటిసేధనో చా”తి. తత్త తథాభావపటిసేధనోతి సబ్బప్పకారకాయానుపస్సనానిబ్బత్తకస్స పుగ్గలస్స అజ్ఞాసాసనస్స నిస్సయభావపటిసేధనో, ఏతేన ఇథ భిక్ఖవేతి ఏత్త ఇథ-సద్దో అన్తోగధవివసద్దత్తోతి దస్సేతి. సన్తి హి ఏకపదానిపి అవధారణాని యథా “వాయుభక్తో”తి. తేనాహ “ఇథేవ భిక్ఖవే సమణో”తిఆది. పరిపుణ్ణసమణప్పకరణధమ్మో హి సో పుగ్గలో, యో సబ్బప్పకారకాయానుపస్సనానిబ్బత్తకో. పరప్పవాదాతి పరేసం అజ్ఞాతిత్థియానం నానప్పకారా వాదా తిత్థాయతనాని.

అరణ్ణాదికస్సేవ భావనానురూపసేనాసనతం దస్సేతుం “ఇమస్సహి”తిఆది వుత్తం. దుద్దమో దమథం అనుపగతో గోణో కూటగోణో. దోహనకాలే యథా థనేహి అనవసేసతో ఖీరం న పగ్గరతి, ఏవం దోహపటిబన్ధిని కూటధేను. రూప-సద్దాదికే పటిచ్చ ఉప్పజ్జనకలస్సాదో రూపారమ్మణాదిరసో. పుట్టే ఆచిణ్ణారమ్మణన్తి పబ్బజ్జతో పుట్టే, అనాదిమతి వా సంసారే పరిచితారమ్మణం. నిబన్ధేయ్యాతి బన్ధేయ్య. సతియాతి సమ్మదేవ కమ్మట్టానస్స సల్లక్ఖణవసేన పవత్తాయ సతియా. ఆరమ్మణేతి కమ్మట్టానారమ్మణే. దళ్ళన్తి ధిరం, యథా సతోకారిస్స ఉపచారప్పనాభేదో సమాధి ఇజ్జతి, తథా ధామగతం కత్వాతి అత్తో.

విసేసాధిగమదిట్టధమ్మసుఖవిహారపదట్టానన్తి సబ్బేసం బుద్ధానం, ఏకచ్ఛానం పచ్చేకబుద్ధానం, బుద్ధసావకానజ్ఞా విసేసాధిగమస్స అజ్ఞాన కమ్మట్టానేన అధిగతవిసేసానం దిట్టధమ్మసుఖవిహారస్స పదట్టానభూతం.

వత్తువిజ్ఞాచరియో వియ భగవా యోగీనం అనురూపనివాసట్టానుపదిసనతో. భిక్ఖు దీపిసదిసో అరణ్ణో ఏకకో విహరిత్వా పటిపక్ఖనిమ్మథనవసేన ఇచ్చితత్తసాధనతో ఫలముత్తమన్తి సామజ్జఫలం సన్ధాయ వదతి. పరక్కమజవయోగ్గభూమిన్తి భావనుస్సాహజవస్స యోగ్గకరణభూమిభూతం.

అద్ధానవసేన పవతానం అస్సాసపస్సాసానం వసేన దీఘం వా అస్ససన్తో, ఇత్తరవసేన పవతానం అస్సాసపస్సాసానం వసేన రస్సం వా అస్ససన్తో యోజనా. ఏవం సిక్ఖతోతి అస్సాసపస్సాసానం దీఘరస్సతాపజాననసబ్బకాయప్పటిసంవేదనఓళారికోళారికపటిప్పస్సమ్భనవసేన భావనం సిక్ఖతో, తథాభూతో వా హుత్వా తిస్సో సిక్ఖా పవత్తయతో. అస్సాసపస్సాసనిమిత్తేతి అస్సాసపస్సాససన్నిస్సయేన ఉపట్టితపటిభాగనిమిత్తే. అస్సాసపస్సాసే పరిగ్గణ్ణాతి రూపముఖేన విపస్సనం అభినివిసన్తో, యో “అస్సాసపస్సాసకమ్మికో”తి వుత్తో. ఝానజ్ఞాని పరిగ్గణ్ణాతి అరూపముఖేన విపస్సనం అభినివిసన్తో. వత్థు నామ కరజకాయో చిత్తచేతసికానం పవత్తిట్టానభావతో. అఞ్ఞో సత్తో వా పుగ్గలో వా నత్థీతి విసుద్ధిదిట్టి “తయిదం ధమ్మమత్తం, న అహేతుకం, నాపి ఇస్సరాదివిసమహేతుకం, అథ ఖో అవిజ్ఞాదిహేతుక”ని అద్ధాత్తయేపి కట్టావితరణేన వితిణ్ణకట్టో. “యం కిఞ్చి భిక్కు రూప”నిఆదినా (మ. ని. ౧.౩౬౧; ౨.౧౧౩; ౩.౮౬, ౮౯; పటి. మ. ౧.౨౪) నయేన కలాపసమ్మసనవసేన తిలక్ఖణం ఆరోపేత్వా. ఉదయవయానుపస్సనాదివసేన విపస్సనం వడ్డేన్తో. అనుక్కమేన మగ్గపటిపాటియా.

“పరస్స వా అస్సాసపస్సాసకాయే”తి ఇదం సమ్మసనవారవసేనాయం పాళి పవతాతి కత్వా వుత్తం, సమధవసేన పన పరస్స అస్సాసపస్సాసకాయే అప్పనానిమిత్తుప్పత్తి ఏవ నత్తి. అట్టపేత్వాతి అన్తరన్తరా న రపేత్వా. అపరాపరం సజ్ఞారణకాలోతి అజ్ఞత్తబహిద్ధాధమ్మేసుపి నిరన్తరం వా భావనాయ పవత్తనకాలో కథితో. ఏకస్మిం కాలే పనిదం ఉభయం న లబ్భతీతి “అజ్ఞత్తం, బహిద్ధా”తి చ వుత్తం ఇదం ధమ్మద్వయం ఘటితం ఏకస్మిం కాలే ఏకతో ఆరమ్మణభావేన న లబ్భతి, ఏకజ్ఞం ఆలమ్బితుం న సక్కాతి అత్తో.

సముదేతి ఏతస్మాతి సముదయో, సో ఏవ కారణట్టేన ధమ్మోతి సముదయధమ్మో. అస్సాసపస్సాసానం ఉప్పత్తిహేతు కరజకాయాది, తస్స అనుపస్సనసీలో సముదయధమ్మానుపసీన్సి, తం పన సముదయధమ్మం ఉపమాయ దస్సేన్తో “యథా నామా”తిఆదిమాహ. తత్థ భస్తన్తి రుత్తిం. గగ్గరనాళిన్తి ఉక్కాపనాళిం. తేతి కరజకాయాదికే. యథా అస్సాసపస్సాసకాయో కరజకాయాదిసమ్మన్ధీ తంనిమిత్తతాయ, ఏవం కరజకాయాదయోపి అస్సాసపస్సాసకాయసమ్మన్ధినో తంనిమిత్తభావేనాతి “సముదయధమ్మా కాయస్మి”ని వత్తబ్బతం లభన్తీతి వుత్తం “సముదయ...పే... వుచ్చతీ”తి. పకతివాచీ వా ధమ్మ-సద్ధో “జాతిధమ్మాన”నిఆదీసు (మ. ని. ౧.౧౩౧; ౩.౩౧౦; పటి. మ. ౧.౩౩) వియాతి కాయస్స పచ్చయసమవాయే ఉప్పజ్జనకపకతికాయానుపసీన్సి వా “సముదయధమ్మానుపసీన్సి”తి వుత్తో. తేనాహ “కరజకాయఞ్చ”తిఆది. ఏవఞ్చ కత్వా కాయస్మిన్తి భుమ్మవచనం సుట్టుతరం యుజ్జతి.

వయధమ్మానుపసీన్సితి ఏత్థ అహేతుకత్తేపి వినాసస్స యేసం హేతుధమ్మానం అభావే యం న హోతి, తదభావో తస్స అభావస్స హేతు వియ వోహరీయతీతి ఉపచారతో కరజకాయాదిఅభావో అస్సాసపస్సాసకాయస్స వయకారణం వుత్తో. తేనాహ “యథా భస్తాయా”తిఆది . అయం తావేత్థ పరమవికప్పవసేన అత్థవిభావనా. దుతియవికప్పవసేన ఉపచారేన వినాయేవ అత్తో వేదితబ్బో.

అజ్ఞత్తబహిద్ధానుపస్సనా వియ భిన్నవత్థువిసయతాయ సముదయవయధమ్మానుపస్సనాపి ఏకకాలే న లబ్భతీతి ఆహ “కాలేన సముదయం కాలేన వయం అనుపస్సన్తో”తి. “అత్తి కాయో”తి ఏవ-సద్ధో లుత్తనిద్దిట్టోతి “కాయోవ అత్థీ”తి వత్వా అవధారణేన నివత్తితం దస్సేన్తో “న సత్తో”తిఆదిమాహ. తస్సత్తో - యో రూపాదీసు సత్తవిసత్తతాయ, పరేసఞ్చ

సజ్జాపనట్టేన, సత్వగుణయోగతో వా “సత్తో”తి పరేహి పరికప్పితో, తస్య సత్తనికాయస్య పూరణతో చ చవనుపపజ్జనధమ్మతాయ గలనతో చ “పుగ్గలో”తి, ధీయతి సంహజ్జాతి ఏత్థ గట్టోతి “ఇత్థీ”తి, పురి పురే భాగే సేతి పవత్తతీతి “పురిసో”తి, ఆహితో అహం మానో ఏత్థాతి “అత్తా”తి, అత్తనో సంతకభావేన “అత్తనియ”న్తి, పరో న హోతీతి కత్వా “అహ”న్తి, మమ సంతకన్తి కత్వా “మమా”తి, పుత్తప్పకారవినిముత్తో అజ్ఞోతి కత్వా “కోచీ”తి, తస్య సంతకభావేన “కస్సచీ”తి, వికప్పేతట్టో కోచి నత్తి, కేవలం “కాయో ఏవ అత్థీ”తి. దసహిపి పదేహి అత్తత్తనియసుజ్ఞాతమేవ కాయస్య విభావేతి. ఏవన్తి “కాయోవ అత్థీ”తిఆదినా పుత్తప్పకారేన.

జ్ఞాణపమాణత్థాయాతి కాయానుపస్సనాజ్ఞాణం పరం పమాణం పాపనత్థాయ. సతిపమాణత్థాయాతి కాయపరిగ్గాహికం సతిం పవత్తనసతిం పరం పమాణం పాపనత్థాయ. ఇమస్స హి పుత్తనయేన “అత్థి కాయో”తి అపరాపరుప్పత్తివసేన పచ్చుపట్టితా సతి భియ్యోసో మత్తాయ తత్థ జ్ఞాణస్య, సతియా చ పరిబ్రూహనాయ హోతి. తేనాహ “సతిసమ్మజ్జానం వుడ్డత్థాయ”తి. ఇమిస్సా భావనాయ తత్థాదిట్టిగ్గాహానం ఉజ్జపటిపక్ఖత్తా పుత్తం “తత్థా...పే.... విహరతీ”తి. తథాభూతో చ లోకే కిఞ్చిపి “అహ”న్తి వా “మమ”న్తి వా గహేతబ్బం న పస్సతి, కుతో గణ్ఢేయ్యాతి ఆహ “న చ కిఞ్చీ”తిఆది. ఏవమ్మీతి ఏత్థ పి-సద్దో హేట్టా నిద్దిట్టస్య తాదిసస్య అత్తస్య అభావతో అపుత్తసముచ్చయత్తోతి దస్సేన్తో “ఉపరి అత్థం ఉపాదాయా”తి ఆహ యథా “అంతమసో తిరచ్ఛానగతాయపి, అయమ్మి పారాజికో హోతీ”తి. (పారా. ౪౨) ఏవన్తి పన నిద్దిట్టాకారస్య పచ్చామసనం నిగమనవసేన కతన్తి ఆహ “ఇమినా పన...పే.... దస్సేతీ”తి.

పుబ్బభాగసతిపట్టానస్య ఇథ అధిప్పేతత్తా పుత్తం “సతి దుక్ఖనచ్చ”న్తి. సా పన సతి యస్మిం అత్తభావే, తస్య సముట్టాపికా తత్థా, తస్సాపి సముట్టాపికా ఏవ నామ హోతి తదభావే అభావతోతి ఆహ “తస్సా సముట్టాపికా పురిమతత్థా”తి, యథా “సజ్ఞారపచ్చయా”తి (మ. ని. ౩.౧౨౬; ఉదా. ౧; విభ. ౪౮౪). తంవిజ్ఞాణబీజతంసంతతిసమ్మాతో సట్టోపి లోకియో విజ్ఞాణప్పబద్ధో “సజ్ఞారపచ్చయా విజ్ఞాణం” త్వేవ వుచ్చతి సుత్తంతనయేన. అప్పవత్తీతి అప్పవత్తినిమిత్తం, ఉభిన్నం అప్పవత్తియా నిమిత్తభూతోతి అత్తో. న పవత్తతి ఏత్థాతి వా అప్పవత్తి. “దుక్ఖపరిజాననో”తిఆది ఏకంతతో చతుకిచ్చసాధనవసేనేవ అరియమగ్గస్య పవత్తీతి దస్సేతుం పుత్తం. అపుత్తసిద్ధో హి తస్య భావనాపటివేధో. చతుసచ్చవసేనాతి చతుసచ్చకమ్మట్టానవసేన. ఉస్సక్కిత్త్యాతి విసుద్ధిపరమ్పరాయ ఆరుహిత్వా, భావనం ఉపరి నేత్వాతి అత్తో. నియ్యానముఖన్తి వట్టదుక్ఖతో నిస్సరణాపాయో.

ఆనాపానపబ్బవణ్ణా నిట్టితా.

ఇరియాపథపబ్బవణ్ణా

౩౭౮. ఇరియాపథవసేనాతి ఇరియనం ఇరియా, కిరియా, ఇథ పన కాయకపయోగో వేదితట్టో. ఇరియానం పథో పవత్తిమగ్గోతి ఇరియాపథో, గమనాదివసేన పవత్తా సరీరావత్థా. గచ్ఛన్తో వా హి సత్తో కాయేన కాతబ్బకిరియం కరోతి రితో వా నిసిన్నో వా నిపన్నో వాతి, తేసం ఇరియాపథానం వసేన, ఇరియాపథవిభాగేనాతి అత్తో. పున చపరన్తి పున చ అపరం, యథాపుత్తఆనాపానకమ్మట్టానతో భియ్యోపి అజ్ఞాం కాయానుపస్సనాకమ్మట్టానం కథేమి, సుణాథాతి వా అధిప్పాయో . “గచ్ఛన్తో వా”తిఆది గమనాదిమత్తజాననస్య, గమనాదిగతవిసేసజాననస్య చ సాధారణవచనం, తత్థ గమనాదిమత్తజాననం న ఇథ నాధిప్పేతం, గమనాదిగతవిసేసజాననం పన అధిప్పేతన్తి తం విభజిత్వా దస్సేతుం “తత్థ కామ”న్తిఆది పుత్తం.

సతూపలద్దిని “సత్తో అత్తి”తి ఉపలద్దిం సత్తగ్గాహం. న పజహతి న పరిచ్ఛజతి “అహం గచ్ఛామి, మమ గమన”ని గాహసంబ్ధావతో. తతో ఏవ అత్తసంజ్ఞాం “అత్తి అత్తా కారకో వేదకో”తి ఏవం పవత్తం విపరీతసంజ్ఞాం న ఉగ్ధాటేతి నాపనేతి అప్పటిపక్షభావతో, అననుబ్రూహనతో వా. ఏవం భూతస్స చస్స కుతో కమ్మట్టానాదిభావోతి ఆహ “కమ్మట్టానం వా సతిపట్టానభావనా వా న హోతీ”తి. “ఇమస్స పనా”తిఆది సుక్కపక్షో, తస్స వుత్తవిపరియాయేన అత్తో వేదితట్టో. తమేవ హి అత్తం వివరితుం “ఇదత్తో”తిఆది వుత్తం.

తత్త కో గచ్ఛతీతి సాధనం, కిరియశ్చ అవినిబ్బుత్తం కత్వా గమనకిరియాయ కత్తుపుచ్ఛా, సా కత్తుభావవిసిట్టలత్తపటిష్ఠేపత్తా ధమ్మమత్తస్సేవ గమనసిద్ధిదస్సనతో. కస్స గమనని తమేవత్తం పరియాయంతరేన వదతి సాధనం, కిరియశ్చ వినిబ్బుత్తం కత్వా గమనకిరియాయ అకత్తుసమ్మన్ధిభావవిభావనతో. పటిష్ఠేపత్తత్తో అన్తోనీతం కత్వా ఉభయత్తం కిం-సద్దో పవత్తో. కిం కారణాతి పన పటిష్ఠితకత్తుకాయ గమనకిరియాయ అవిపరీతకారణపుచ్ఛా. ఇదత్తో గమనం నామ అత్తా మనసా సంయుజ్జతి, మనో ఇన్ద్రియేహి, ఇన్ద్రియాని అత్తేహితి ఏవమాది మిచ్ఛాకారణవినిముత్తఅనురూపపచ్చయహేతుకో ధమ్మానం పవత్తిఆకారవిసేనో. తేనాహ “తత్తా”తిఆది.

న కోచి సత్తో వా పుగ్గలో వా గచ్ఛతి ధమ్మమత్తస్సేవ గమనసిద్ధితో, తద్వినిముత్తస్స చ కస్సచి అభావతో. ఇదాని ధమ్మమత్తస్సేవ గమనసిద్ధిం దస్సేతుం “చిత్తకిరియావాయోధాతువిప్పారేనా”తిఆది వుత్తం. తత్త చిత్తకిరియా చ సా, వాయోధాతుయా విప్పారో విప్పన్దనశ్చాతి చిత్తకిరియావాయోధాతువిప్పారో, తేన. ఏత్త చ చిత్తకిరియగ్గహణేన అనిన్ద్రియబద్ధవాయోధాతువిప్పారం నివత్తేతి, వాయోధాతువిప్పారగ్గహణేన చేతనావచీవిజ్ఞాత్తిభేదం చిత్తకిరియం నివత్తేతి, ఉభయేన పన కాయవిజ్ఞాత్తిం విభావేతి. “గచ్ఛతీ”తి వత్వా యథా పవత్తమానే కాయే “గచ్ఛతీ”తి వోహరో హోతి, తం దస్సేతుం “తస్మా”తిఆది వుత్తం. తన్తి గన్తుకామతావసేన పవత్తచిత్తం. వాయం జనేతీతి వాయోధాతుఅధికం రూపకలాపం ఉప్పాదేతి, అధికతా చేత్త సామత్థియతో, న పమాణతో. గమనచిత్తసముత్థితం సహజాతరూపకాయస్స ధమ్మనసన్ధారణచలనానం పచ్చయభూతేన ఆకారవిసేసేన పవత్తమానం వాయోధాతుం సన్ధాయాహ “వాయో విజ్ఞాత్తిం జనేతీ”తి. అధిప్పాయసహభావీ హి వికారో విజ్ఞాత్తి. యథావుత్తఅధికభావేనేవ చ వాయోగహణం , న వాయోధాతుయా ఏవ జనకభావతో, అజ్ఞాధా విజ్ఞాత్తియా ఉపాదాయరూపభావో దురుపపాదో సియా. పురతో అభినీహరో పురతోభాగేన కాయస్స పవత్తనం, యో “అభిక్కుమో”తి వుచ్చతి.

“ఏసేవ నయో”తి అతిదేసేన సజ్ఞేపతో వత్వా తమత్తం వివరితుం “తత్తాపి హి”తిఆది వుత్తం. కోటితో పట్టాయాతి హేటిమకోటితో పట్టాయ పాదతలతో పట్టాయ. ఉస్సితభావోతి ఉబ్బిద్ధభావో.

ఏవం పజానతోతి ఏవం చిత్తకిరియవాయోధాతువిప్పారేనేవ గమనాది హోతీతి పజానతో. తస్స ఏవం పజాననాయ నిచ్చయగమనత్తం “ఏవం హోతీ”తి విచారణా వుచ్చతి లోకే యథాభూతం అజానంతేహి మిచ్ఛాభినివేసవసేన, లోకవోహరవసేన వా. అత్తి పనాతి అత్తనో ఏవం వీమంసనవసేన పుచ్ఛావచనం. నత్తీతి నిచ్చయవసేన సత్తస్స పటిష్ఠేపవచనం. “యథా పనా”తిఆది తస్సేవ అత్తస్స ఉపమాయ విభావనం, తం సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

నావా మాలుతవేగేనాతి యథా అచేతనా నావా వాతవేగేన దేసన్తరం యాతి, యథా చ అచేతనో తేజనం కణ్ఠో జియావేగేన దేసన్తరం యాతి, తథా అచేతనో కాయో వాతాహతో యథావుత్తవాయునా నీతో దేసన్తరం యాతీతి ఏవం

ఉపమాసంసన్దనం వేదితబ్బం. సచే పన కోచి వదేయ్య “యథా నావాతేజనానం పేల్లకస్స పురిసస్స వసేన దేసన్తరగమనం, ఏవం కాయస్సాపీ”తి, హోతు, ఏవం ఇచ్చితో వాయమత్తో యథా హి నావాతేజనానం సంహతలక్ష్ణణస్సేవ పురిసస్స వసేన గమనం, న అసంహతలక్ష్ణణస్స, ఏవం కాయస్సాపీతి. కా నో హాని, భియ్యాపి ధమ్మమత్తతావ పతిట్టం లభతి, న పురిసవాదో. తేనాహ “యన్తసుత్తవసేనా”తిఆది.

తత్త పయుత్తన్తి హేట్టా వుత్తనయేన గమనాదికిరియావసేన పచ్చయేహి పయోజితం. తాతీతి తిట్టతి. ఏత్థాతి ఇమస్మిం లోకే. వినా హేతుపచ్చయేతి గన్తుకామతాచిత్తతంసముట్టానవాయోధాతుఆదిహేతుపచ్చయేహి వినా. తిట్ఠేతి తిట్ఠేయ్య. వజేతి వజేయ్య గచ్ఛేయ్య కో నామాతి సమ్మన్తో. పటిక్ఖపత్తో చేత్థ కిం-సద్దోతి హేతుపచ్చయవిరహేన రానగమనపటిక్ఖపముఖేన సబ్బాయపి ధమ్మప్పవత్తియా పచ్చయాధీనవుత్తితావిభావనేన అత్తసుజ్ఞాతా వియ అనిచ్చదుక్ఖతాపి విభావితాతి దట్టబ్బా.

పణిహితోతి యథా యథా పచ్చయేహి పకారేహి నిహితో రపితో. సబ్బసజ్ఞాహికవచనన్తి సబ్బేసమ్మి చతున్నం ఇరియాపథానం ఏకజ్ఞం సజ్ఞణ్ణనవచనం, పుట్టే విసుం విసుం ఇరియాపథానం వుత్తత్తా ఇదం నేసం ఏకజ్ఞం గహేత్వా వచనన్తి అత్తో. పురిమనయో వా ఇరియాపథప్పధానో వుత్తోతి తత్త కాయో అప్పధానో అనునిప్పాదీతి ఇథ కాయం పథానం, అపథానఇచ్చ ఇరియాపథం అనునిప్పాదిం కత్వా దస్సేతుం దుతియనయో వుత్తోతి ఏవమ్మేత్త ద్విన్నం నయానం విసేసో వేదితబ్బో. తితోతి పవత్తో.

ఇరియాపథపరిగ్గణ్ణనమ్మి ఇరియాపథవతో కాయస్సేవ పరిగ్గణ్ణనం తస్స అవత్థావిసేసభావతోతి వుత్తం “ఇరియాపథపరిగ్గణ్ణనేన కాయే కాయానుపస్సీ విహరతీ”తి. తేనేవేత్త రూపక్ఖన్దవసేనేవ సముదయాదయో ఉద్ధటా. ఏస నయో సేసవారేసుపి. ఆదినాతి ఏత్త ఆది-సద్దేన యథా “తత్థాసముదయా కమ్మసముదయా ఆహారసముదయా”తి నిబ్బత్తిలక్ష్ణణం పస్సన్తోపి రూపక్ఖన్దస్స ఉదయం పస్సతీతి ఇమే చత్తారో ఆకారా సజ్ఞయన్తి, ఏవం “అవిజ్ఞానిరోధా”తి ఆదయోపి పిన్నా ఆకారా సజ్ఞహితాతి దట్టబ్బా. సేసం వుత్తనయమేవ.

ఇరియాపథపబ్బవణ్ణనా నిట్టితా.

చతుసమ్మజ్ఞాపబ్బవణ్ణనా

322. చతుసమ్మజ్ఞావసేనాతి సమన్తతో పకారేహి, పకట్టం వా సవిసేసం జానాతీతి సమ్మజానో, సమ్మజానస్స భావో సమ్మజ్ఞం, తథాపవత్తం ఇాణం, హత్థవికారాదిభేదభిన్నత్తా చత్తారి సమ్మజ్ఞాని సమాహటాని చతుసమ్మజ్ఞం, తస్స వసేన. “అభిక్కన్తే”తిఆదీని సామజ్ఞాఫల (దీ. ని. అట్టం. ౧.౨౧౪; దీ. ని. టీ. ౧.౨౧౪ వాక్యఖడ్ధేపి) వణ్ణితాని, న పున వణ్ణేతబ్బాని, తస్మా తంతంసంవణ్ణనాయ లీనత్థప్పకాసనాపి తత్త విహితనయేనేవ గహేతబ్బా. “అభిక్కన్తే పటిక్కన్తే సమ్మజానకారో హోతీ”తిఆది వచనతో అభిక్కమాదిగతచతుసమ్మజ్ఞాపరిగ్గణ్ణనేన రూపకాయస్సేవేత్త సముదయధమ్మానుపస్సితాది అధిప్పేతోతి ఆహ “రూపక్ఖన్దస్సేవ సముదయో చ వయో చ నీహరితబ్బో”తి. రూపధమ్మానయేవ హి పవత్తిఆకారవిసేసా అభిక్కమాదయోతి. సేసం వుత్తనయమేవ.

చతుసమ్మజ్ఞాపబ్బవణ్ణనా నిట్టితా.

పటిక్కులమనసికారపబ్బవణ్ణనా

౩౭౭. పటిక్కులమనసికారవసేనాతి జిగుచ్చనీయతాయ పటిక్కులమేవ పటిక్కులం, యో పటిక్కులసభావో పటిక్కులాకారో, తస్య మనసి కరణవసేన. అన్తరేనాపి హి భావవాచినం సద్దం భావత్తో విజ్ఞాయతి యథా “పటస్స సుక్క”న్తి. యస్మా విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౧౮౨) వుత్తం, తస్మా తత్త, తంసంవణ్ణనాయశ్చ (విసుద్ధి. టీ. ౧.౧౮౨ ఆదయో) వుత్తనయేన “ఇమమేవ కాయ”న్తి ఆదీనమత్తో వేదితబ్బో.

వత్థాదీహి పసిబ్బకాకారేన బద్ధిత్వా కతం ఆవాటనం పుతోళి. నానాకారా ఏకస్మిం రానే సమ్మిస్సాతి ఏత్తావతా నానావణ్ణానం కేసాదీనశ్చ ఉపమేయ్యతా. విభూతకాలోతి పణ్ణత్తిం సమతిక్కుమిత్వా కేసాదీనం అసుభాకారస్స ఉపట్టితకాలో. ఇతి-సద్దస్స ఆకారత్తతం దస్సేన్తో “ఏవ”న్తి వత్తా తం ఆకారం సరూపతో దస్సేన్తో “కేసాదిపరిగ్గణ్ణనేనా”తిఆదిమాహ. కేసాదిసజ్జితానజ్జో అసుచిభావానం పరమదుగ్గన్తజేగుచ్చపటిక్కులాకారస్స సముదయతో అనుపస్సనా ఇథ కాయానుపస్సనాతి. సేసం వుత్తనయమేవ.

పటిక్కులమనసికారపబ్బవణ్ణనా నిట్టితా.

ధాతుమనసికారపబ్బవణ్ణనా

౩౭౮. ధాతుమనసికారవసేనాతి పథవీధాతుఆదికా చతస్సో ధాతుయో ఆరబ్బ పవత్తభావనామనసికారవసేన, చతుధాతువవత్థానవసేనాతి అత్తో. ధాతుమనసికారో, ధాతుకమ్మట్టానం, చతుధాతువవత్థానన్తి హి అత్తతో ఏకం. గోఘాతకోతి జీవికత్థాయ గున్నం ఘాతకో. అన్తేవాసికోతి కమ్మకరణవసేన తస్స సమీపవాసీ తం నిస్సాయ జీవనకో . వినివిజ్ఞిత్వాతి ఏకస్మిం రానే అజ్ఞామజ్ఞం వినివిజ్ఞిత్వా. మహాపథానం వేమజ్ఞట్టానసజ్ఞాతేతి చతున్నం మహాపథానం తాయ ఏవ వినివిజ్ఞనట్టానతాయ వేమజ్ఞసజ్ఞాతే. యస్మా తే చత్తారో మహాపథా చతుహి దిసాహి ఆగత్వా తత్త సమోహితా వియ హోన్తి, తస్మా తం రానం చతుమహాపథం, తస్మిం చతుమహాపథే. రిత-సద్దో “రితో వా”తిఆదీసు (దీ. ని. ౧.౨౬౩; అ. ని. ౨.౨౮) రానసజ్ఞాతఇరియాపథసమగ్గితాయ, రా-సద్దస్స వా గతినివత్తిఅత్తతాయ అజ్ఞాత్త రపేత్వా గమనం సేసఇరియాపథసమగ్గితాయ బోధకో, ఇథ పన యథా తథా రూపకాయస్స పవత్తిఆకారబోధకో అధిప్పేతోతి ఆహ “చతున్నం ఇరియాపథానం యేన కేనచి ఆకారేన రితత్తా యథా రిత”న్తి. తత్త ఆకారేనాతి రానాదినా రూపకాయస్స పవత్తిఆకారేన. రానాదయో హి ఇరియాపథసజ్ఞాతాయ కిరియాయ పథో పవత్తిమగ్గోతి “ఇరియాపథో”తి వుచ్చన్తితి వుత్తో వాయమత్తో. యథారితన్తి యథాపవత్తం, యథావుత్తం రానమేవేత్త పణిధానన్తి అధిప్పేతన్తి ఆహ “యథా రితత్తా చ యథాపణిహిత”న్తి. “రిత”న్తి వా కాయస్స రానసజ్ఞాతఇరియాపథసమాయోగపరిదీపనం, “పణిహిత”న్తి తదజ్ఞాఇరియాపథసమాయోగపరిదీపనం. “రిత”న్తి వా కాయసజ్ఞాతానం రూపధమ్మానం తస్మిం తస్మిం ఖణే సకిచ్చవసేన అవట్టానపరిదీపనం, పణిహితన్తి పచ్చయవసేన తేహి తేహి పచ్చయేహి పకారతో నిహితం పణిహితన్తి ఏవమ్మేత్త అత్తో వేదితబ్బో. పచ్చవేక్ఖతీతి పతి పతి అవేక్ఖతి, జాణచక్కునా వినిబుజ్జిత్వా విసుం విసుం పస్సతి.

ఇదాని వుత్తమేవత్తం భావత్తవిభావనవసేన దస్సేతుం “యథా గోఘాతకస్సా”తిఆది వుత్తం. తత్త పోసేన్తస్సాతి మంసూపచయపరిబ్రూహనాయ కుణ్ణకభత్తకప్పాసట్టిఆదీహి సంవడ్డేన్తస్స. వధితం మతన్తి హింసితం హుత్వా మతం. మతన్తి

చ మతమత్తం. తేనేవాహ “తావదేవా”తి. గావీతి సజ్ఞా న అన్తరధాయతీతి యాని అజ్ఞపచ్చజ్ఞాని యథాసన్నివిట్టాని ఉపాదాయ గావీసమజ్ఞా మతమత్తాయపి గావియా తేసం తంసన్నివేసస్స అవినట్టత్తా. విలీయన్తి భిజ్జన్తి విభుజ్జన్తి బీలా, భాగా వ-కారస్స బ-కారం, ఇకారస్స చ ఈకారం కత్వా. బీలనోతి బీలం బీలం కత్వా. విభజిత్వాతి అట్టిసజ్ఞాతతో మంసం వివేచేత్వా, తతో వా వివేచితం మంసం భాగసో కత్వా. తేనేవాహ “మంససజ్ఞా పవత్తతీ”తి. పబ్బజితస్సాపి అపరిగ్గహితకమ్మట్టానస్స. ఘనవినిబ్బోగన్తి సంతతిసమూహకిచ్చఘనానం వినిబ్బుజ్జనం వివేచనం. ధాతుసో పచ్చవేక్షతోతి ఘనవినిబ్బోగకరణేన ధాతుం ధాతుం పథవీఆదిధాతుం విసుం విసుం కత్వా పచ్చవేక్షంతస్స. సత్తసజ్ఞాతి అత్తానుదిట్టివసేన పవత్తా సత్తసజ్ఞాతి వదన్తి, వోహరవసేన పవత్తసత్తసజ్ఞాయపి తదా అన్తరధానం యుత్తమేవ యాథావతో ఘనవినిబ్బోగస్స సమ్మాదనతో. ఏవజ్ఞో సతి యథావత్తపమ్మత్తేన ఉపమేయ్యత్తో అజ్ఞాదత్తు సంసన్ధతి సమేతి. తేనేవాహ “ధాతువసేనేవ చిత్తం సన్తిట్టతీ”తి. దక్షోతి ఛేకో తంతంసమజ్ఞాయ కుసలో “యథాజాతే సూనస్మిం నజ్జట్టఖురవిసాణాదివన్తే అట్టిమంసాదిఅవయవసముదాయే అవిభత్తే గావీసమజ్ఞా, న విభత్తే. విభత్తే పన అట్టిమంసాదిఅవయవసమజ్ఞా”తి జాననతో. చతుమహాపథో వియ చతుశ్శరియాపథోతి గావియా రితచతుమహాపథో వియ కాయస్స పవత్తిమగ్గభూతో చతుబ్బిధో శ్శరియాపథో యస్మా విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౩౦౮) విత్థారిత్తా, తస్మా తత్త, తంసంవణ్ణనాయజ్ఞా (విసుద్ధి. టీ. ౧.౩౦౬) పుత్తనయేన వేదితబ్బో. సేసం పుత్తనయమేవ.

ధాతుమనసికారపబ్బవణ్ణనా నిట్టిత్తా.

నవసివధికపబ్బవణ్ణనా

౩౭౯. సివధికాయ అపవిద్ధఉద్ధుమాతకాదిపటిసంయుత్తానం ఓధిసో పవత్తానం కథానం, తదభిధేయ్యానజ్ఞా ఉద్ధుమాతకాదిఅసుభభాగానం సివధికపబ్బానీతి సజ్ఞీతికారేహి గహితసమజ్ఞా . తేనాహ “సివధికపబ్బేహి విభజితు”న్తి. మరిత్వా ఏకాహాతిక్కుంతం ఏకాహమతం. ఉద్ధం జీవితపరియాదానాతి జీవితక్షయతో ఉపరి మరణతో పరం. సముగ్గతేనాతి సముట్టితేన. ఉద్ధుమాతత్తాతి ఉద్ధం ఉద్ధం ధుమాతత్తా సూనత్తా. సేతరత్తేహి విపరిభిన్నం విమిస్సితం నీలం వినీలం, పురిమవణ్ణవిపరిణామభూతం వా నీలం వినీలం. వినీలమేవ వినీలకన్తి క-కారేన పదవద్ధనం అనత్తన్తరతో యథా “పీతకం లోహితక”న్తి (ధ. సం. ౬౧౬). పటిక్కులత్తాతి జిగుచ్చనీయత్తా. కుచ్చితం వినీలన్తి వినీలకన్తి కుచ్చనత్తో వా అయం క-కారోతి దస్సేతుం పుత్తం యథా “పాపకో కిత్తిసద్దో అబ్బుగ్గచ్చతీ”తి. (దీ. ని. ౩.౩౧౬; అ. ని. ౮.౨౧౩; మహావ. ౨౮౮) పరిభిన్నట్టానేహి కాకకజ్ఞాదీహి. విస్సన్తమానపుబ్బన్తి విస్సవన్తపుబ్బం, తహం తహం పగ్గరన్తపుబ్బన్తి అత్తో. తథాభావన్తి విస్సన్తమానపుబ్బభావం.

సో భిక్షాతి యో “పస్సేయ్య సరీరం సివధికాయ ఛడ్డిత”న్తి పుత్తో, సో భిక్షు. ఉపసంహరతి సదిసతం. “అయమ్మి ఖో”తిఆది ఉపసంహరణాకారదస్సనం. ఆయాతి రూపజీవితన్త్రియం, అరూపజీవితన్త్రియం పనేత్త విజ్ఞాణగతికమేవ. ఉస్మాతి కమ్మజతేజో. ఏవం పూతికసభావోయేవాతి ఏవం అతివియ దుగ్గన్తజేగుచ్చపటిక్కులపూభికసభావో ఏవ, న ఆయుఆదీనం అవిగమే వియ మత్తసోతి అధిప్పాయో. ఏదిసో భవిస్సతీతి ఏవంభావీతి ఆహ “ఏవం ఉద్ధుమాతాదిభేదో భవిస్సతీ”తి.

లుఞ్చత్వా లుఞ్చత్వాతి ఉప్పాట్టేత్వా ఉప్పాట్టేత్వా. సావసేసమంసలోహితయుత్తన్తి సబ్బసో అఖాదితత్తా తహం తహం సేసేన అప్పావసేసేన మంసలోహితేన యుత్తం. “అఞ్ఞోన హత్థట్టిక”న్తి అవిసేసేన హత్థట్టికానం విప్పకిణ్ణతా జోతితాతి

అనవసేసతో తేసం విప్పకిణ్ణతం దస్సేన్తో “చతుసట్టిభేదమ్మీ”తిఆదిమాహ .

తేరోవస్సికానీతి తిరోవస్సం గతాని, తాని పన సంవచ్చరం వీతివత్తాని హోస్తీతి ఆహ “అతిక్కున్నసంవచ్చరానీ”తి.
పురాణతాయ ఘనభావవిగమేన విచుణ్ణతా ఇధ పూతిభావోతి సో యథా హోతి, తం దస్సేన్తో “అబ్బోకాసే”తిఆదిమాహ.
తేరోవస్సికానేవాతి సంవచ్చరమత్తాతిక్కున్తాని ఏవ. ఖజ్జమానతాదివసేన దుతియసేవధికపబ్బాదీనం వవత్తాపితత్తా వుత్తం
“ఖజ్జమానతాదీనం వసేన యోజనా కాతబ్బా”తి.

నవసేవధికపబ్బవణ్ణనా నిట్టితా.

ఇమానేవ ద్వేతి అవధారణేన అప్పనాకమ్మట్టానం తత్త నియమేతి అజ్ఞాపబ్బేసు తదభావతో. యతో హి ఏవ-కారో,
తతో అజ్ఞాత్త నియమేతి, తేన పబ్బద్వయస్స విపస్సనాకమ్మట్టానతాపి అప్పటిసిద్ధా దట్టబ్బా అనిచ్చతాదిదస్సనతో.
సజ్ఞారేసు ఆదీనవవిభావనాని సేవధికపబ్బానీతి ఆహ “సేవధికానం ఆదీనవానుపస్సనావసేన వుత్తత్తా”తి.
ఇరియాపథపబ్బాదీనం అప్పనావహతా పాకటా ఏవాతి “సేసాని ద్వాదసపీ”తి వుత్తం. యం పనేత్త అత్తతో అవిభత్తం. తం
సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

కాయానుపస్సనావణ్ణనా నిట్టితా.

వేదనానుపస్సనావణ్ణనా

౩౮౦. సుఖం వేదనన్తి ఏత్త సుఖయతీతి సుఖా. సమ్మయుత్తధమ్మే, కాయజ్ఞా లద్ధస్సాదే కరోతీతి అత్థో. సుట్టు వా
ఖాదతి, ఖనతి వా కాయకం, చేతసికజ్ఞాబాధన్తి సుఖా. “సుకరం ఓకాసదానం ఏతిస్సాతి సుఖా”తి అపరే. వేదయతి
ఆరమ్మణరసం అనుభవతీతి వేదనా. వేదయమానోతి అనుభవమానో. “కామ”న్తిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం
ఇరియాపథపబ్బే వుత్తనయమేవ. సమ్మజానస్స వేదియనం సమ్మజానవేదియనం.

వత్థుఆరమ్మణాతి రూపాదిఆరమ్మణా. రూపాదిఆరమ్మణజ్ఞోత్త వేదనాయ పవత్తిట్టానతాయ “వత్థూ”తి అధిప్పేతం .
అస్సాతి భవేయ్య. ధమ్మవినిముత్తస్స కత్తు అభావతో ధమ్మస్సేవ కత్తుభావం దస్సేన్తో “వేదనావ వేదయతీ”తి ఆహ.
“వోహరమత్తం హోతీ”తి ఏతేన “సుఖం వేదనం వేదయమానో సుఖం వేదనం వేదయామీ”తి ఇదం వోహరమత్తన్తి దస్సేతి.

నిత్థునన్తోతి బలవతో వేదనావేగస్స నిరోధనే ఆదీనవం దిస్సా తస్స అవసరదానవసేన నిత్థునన్తో . వేగసన్ధారణే హి
అతిమహాంతం దుక్ఖం ఉప్పజ్జతీతి అజ్ఞామ్మి వికారం ఉప్పాదేయ్య, తేన ధేరో అపరాపరం పరివత్తతి. వీరియసమథం
యోజేత్వాతి అధివాసనవీరియస్స అధిమత్తత్తా తస్స హాపనవసేన సమాధినా సమరసతాపాదనేన వీరియసమథం
యోజేత్వా. సహ పటిసమ్మిదాహీతి లోకుత్తరపటిసమ్మిదాహీ సహ. అరియమగ్గక్షణే హి పటిసమ్మిదానం అసమ్మోహావసేన
అధిగమో, అత్థపటిసమ్మిదాయ పన ఆరమ్మణకరణవసేనపి. లోకియానమ్మి వా సతి ఉప్పత్తికాలే తత్త సమత్థతం
సన్ధాయాహ “సహ పటిసమ్మిదాహీ”తి. సమసీసీతి వారసమసీసీ హుత్వా, పచ్చవేక్షణవారస్స అనంతరవారే పరినిబ్బాయాతి
అత్థో.

యథా చ సుఖం, ఏవం దుష్టాని యథా “సుఖం కో వేదయతీ”తి ఆదినా సమృజానవేదియనం సన్ధాయ వుత్తం, ఏవం దుష్టమ్ని. తత్త దుష్టయతీతి దుష్టా, సమృయుత్తధమ్మే, కాయఞ్చ పీళేతి విబాధతీతి అత్థో. దుట్టుం వా ఖాదతి, ఖనతి కాయికం, చేతసికఞ్చ సాతన్తి దుష్టా. “దుక్కురం ఓకాసదానం ఏతిస్సాతి దుష్టా”తి అపరే. అరూపకమ్మట్టానన్తి అరూపపరిగ్గహం, అరూపధమ్మముఖేన విపస్సనాభినివేసనన్తి అత్థో. న పాకటం హోతి ఫస్సస్స, చిత్తస్స చ అవిభూతాకారత్తా. తేనాహ “అన్తకారం వియ ఖాయతీ”తి. “న పాకటం హోతి”తి చ ఇదం తాదిసే పుగ్గలే సన్ధాయ వుత్తం, తేసం ఆదితో వేదనావ విభూతతరా హుత్వా ఉపట్టాతి. ఏవఞ్చో యం వుత్తం సక్కుపఞ్చవణ్ణనా దీసు “ఫస్సో పాకటో హోతి, విజ్ఞాణం పాకటం హోతి”తి, (దీ. ని. అట్ట. ౨.౩౫౯) తం అవిరోధితం హోతి. వేదనావసేన కథియమానం కమ్మట్టానం పాకటం హోతీతి యోజనా. “వేదనానం ఉప్పత్తిపాకటతాయ”తి చ ఇదం సుఖదుష్టవేదనానం వసేన వుత్తం. తాసఞ్చో పవత్తి ఓఛారికా, న ఇతరాయ. తదుభయగ్గహణముఖేన వా గహేతబ్బత్తా ఇతరాయపి పవత్తి విజ్ఞానం పాకటా ఏవాతి “వేదనాన”న్తి అవిసేసగ్గహణం దట్టబ్బం. సక్కుపఞ్చో వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో, తస్మా తత్త వత్తబ్బో అత్తవిసేసో తత్త లీనత్థప్పకాసనియం వుత్తనయేనేవ గహేతబ్బో.

పుట్టే “వత్తుం ఆరమ్మణం కత్వా వేదనావ వేదయతీ”తి వేదనాయ ఆరమ్మణాధీనపుత్తితాయ చ అనత్తతాయ చ పజాననం వుత్తం, ఇదాని తస్సా అనిచ్చతాదిపజాననం దస్సేన్తో “అయం అపరోపి పజాననపరియాయో”తి ఆహ. యథా ఏకస్మిం ఖణే చిత్తద్వయస్స అసమ్భవో ఏకజ్ఞం అనేకంతపచ్చయాభావతో, ఏవం వేదనాద్వయస్స విసిట్ఠారమ్మణపుత్తితో చాతి ఆహ “సుఖవేదనాక్ఖణే దుక్ఖాయ వేదనాయ అభావతో”తి. నిదస్సనమత్తఞ్చోతం తదా ఉప్పేక్ఖావేదనాయపి అభావతో, తేన సుఖవేదనాక్ఖణే భూతపుట్టానం ఇతరవేదనానం హుత్వా అభావపజాననేన సుఖవేదనాయపి హుత్వా అభావో ఇతో ఏవ హోతీతి తస్సా పాకటభావమేవ దస్సేన్తో “ఇమిస్సా చ సుఖాయ వేదనాయ ఇతో పరమం అభావతో”తి ఆహ, ఏతేనేవ చ తాసమ్మి వేదనానం పాకటభావో దస్సేతోతి దట్టబ్బం. తేనాహ “వేదనా నామ అనిచ్ఛా అధువా విపరిణామధమ్మా”తి. అనిచ్చగ్గహణేన హి వేదనానం విద్ధంసనభావో దస్సేతో విద్ధస్తే అనిచ్చతాయ సువిజ్ఞోయ్యత్తా. అధువగ్గహణేన పాకటభావో తస్స అసదాభావితాదిభావనతో. విపరిణామగ్గహణేన దుక్ఖభావో తస్స అజ్ఞాధత్తదీపనతో, తేన సుఖాపి వేదనా దుక్ఖా, పగేవ ఇతరాతి తిస్సన్నమ్మి వేదనానం దుక్ఖతా దస్సేతా హోతి. ఇతి “యదనిచ్చం దుష్టం, తం ఏకంతతో అనత్తా”తి తీసుపి వేదనాసు లక్ష్ణణత్తయపజాననా జోతితాతి దట్టబ్బం. తేనాహ “ఇతిహ తత్త సమృజానో హోతి”తి.

ఇదాని తమత్తం సుత్తేన (మ. ని. ౨.౨౦౫) సాధేతుం “పుత్తమ్మి చేత”న్తి ఆదిమాహ. తత్త నేవ తస్మిం సమయే దుష్టం వేదనం వేదేతీతి తస్మిం సుఖవేదనాసమజ్ఞేసమయే నేవ దుష్టం వేదనం వేదేతి నిరుద్ధత్తా, అనుప్పన్నత్తా చ యథాక్కుమం అతీతానాగతానం. పచ్చప్పన్నాయ పన అసమ్భవో వుత్తో ఏవ. సకిచ్చక్ఖణమత్తావత్థానతో అనిచ్ఛా. సమేచ్చ సమ్మయ్య పచ్చయేహి కతత్తా సజ్ఞతా. వత్థారమ్మణాదిపచ్చయం పటిచ్చ ఉప్పన్నత్తా పటిచ్చసముప్పన్నా. ఖయవయపలుజ్ఞననిరుజ్ఞనపకతితాయ ఖయధమ్మా వయధమ్మా విరాగధమ్మా నిరోధధమ్మాతి దట్టబ్బా.

కిలేసేహి ఆమసిత్తబ్బతో ఆమిసం నామ, పఞ్చ కామగుణా, ఆరమ్మణకరణవసేన సహ ఆమిసేహితి సామిసం. తేనాహ “పఞ్చకామగుణామిసనిస్సితా”తి.

ఇతో పరన్తి “అత్తి వేదనా”తి ఏవమాది పాళిం సన్ధాయాహ “కాయానుపస్సనాయం వుత్తనయమేవా”తి.

వేదనానుపస్సనావణ్ణనా నిట్టితా.

చిత్తానుపస్సనావణ్ణనా

౩౮౧. సమ్మయోగవసేన పవత్తమానేన సహ రాగేనాతి సరాగం. తేనాహ “లోభసహగత”న్తి. వీతరాగన్తి ఏత్థ కామం సరాగపదపటియోగినా వీతరాగపదేన భవితబ్బం, సమ్మసనచారస్స పన అధిప్పేతత్తా తేభూమకస్సేవ గహణన్తి “లోకియకుసలాబ్యాకత”న్తి వత్తా “ఇదం పన”తిఆదినా తమేవ అధిప్పాయం వివరతి. సేసాని ద్వే దోసమూలాని, ద్వే మోహమూలానీతి చత్తారి అకుసలచిత్తాని. తేసన్తో రాగేన సమ్మయోగాభావతో నత్తేవ సరాగతా, తంనిమిత్తకతాయ పన సియా తంసహితకాలే సోతి నత్తేవ వీతరాగతాపీతి దుక్ఖవినిముత్తతా ఏవేత్థ లబ్భతీతి ఆహ “నేవ పురిమపదం న పచ్చిమపదం భజన్తి”తి. యది ఏవం పదేసికం పజాననం ఆపజ్జతీతి? నాపజ్జతి, దుకన్తరపరియాపన్నత్తా తేసం. యే పన “పటిపక్ఖభావే అగయ్థమానే సమ్మయోగాభావో ఏవేత్థ పమాణం ఏకచ్చఅబ్యాకతానం వియా”తి ఇచ్చన్తి, తేసం మతేన సేసాకుసలచిత్తానమ్మి దుతియపదసంఖ్యో వేదితబ్బో . దుతియదుకేపి వుత్తనయేన అత్తో వేదితబ్బో. అకుసలమూలేసు సహ మోహేనేవ వత్తతీతి సమోహన్తి ఆహ “విచికిచ్చాసహగతశ్చేవ ఉద్ధచ్చసహగతశ్చా”తి. యస్మా చేత్థ “సహేవ మోహేనాతి సమోహ”న్తి పురిమపదావధారణమ్మి లబ్భతియేవ, తస్మా వుత్తం “యస్మా పన”తిఆది. యథా పన అతిమూఢ్ఘతాయ పాటిపుగ్గలికనయేన సవిసేసమోహవన్తతాయ “మోమూహచిత్త”న్తి వత్తబ్బతో విచికిచ్చాఉద్ధచ్చసహగతద్వయం విసేసతో “సమోహ”న్తి వుచ్చతి, న తథా సేసాకుసలచిత్తానీతి “వట్టన్తియేవా”తి సాసజ్ఞం వదతి. సమ్మయోగవసేన ధినమిద్ధేన అనుపతితం అనుగతన్తి ధినమిద్ధానుపతితం, పశ్చాద్ధిధంససజ్ఞారికాకుసలచిత్తం సజ్ఞచితచిత్తం, సజ్ఞచితచిత్తం నామ ఆరమ్మణే సజ్జోచనవసేన పవత్తనతో. పచ్చయవిసేసవసేన ధామజాతేన ఉద్ధచ్చేన సహగతం సంసట్ఠన్తి ఉద్ధచ్చసహగతం, అజ్ఞాధా సబ్బమ్మి అకుసలచిత్తం ఉద్ధచ్చసహగతమేవాతి. పసటచిత్తం నామ ఆరమ్మణే సవిసేసం విక్ఖేపవసేన విసటభావేన పవత్తనతో.

కిలేసవిక్ఖమ్భనసమత్థతాయ విపులఫలతాయ చ దీఘసన్తానతాయ చ మహాన్తభావం గతం, మహాన్తేహి వా ఉళారచ్చన్దాదీహి గతం పటిపన్నన్తి మహగ్గతం, తం పన రూపారూపభూమిగతం తతో మహాన్తస్స లోకే అభావతో. తేనాహ “రూపారూపావచర”న్తి. తస్స చేత్థ పటియోగీ పరిత్తం ఏవాతి ఆహ “అమహగ్గతన్తి కామావచర”న్తి. అత్తానం ఉత్తరితుం సమత్తేహి సహ ఉత్తరేహితి సఉత్తరం. తప్పటిపక్ఖేన అనుత్తరం. తదుభయం ఉపాదాయుపాదాయ వేదితబ్బన్తి ఆహ “సఉత్తరన్తి కామావచరన్తిఆది. పటిపక్ఖవిక్ఖమ్భనసమత్తేన సమాధినా సమ్మదేవ ఆహితం సమాహితం. తేనాహ “యస్సా”తిఆది. యస్సాతి యస్స చిత్తస్స. యథావుత్తేన సమాధినా న సమాహితన్తి అసమాహితం. తేనాహ “ఉభయసమాధిరహిత”న్తి. తదగ్గవిముత్తియా విముత్తం, కామావచరకుసలచిత్తం, విక్ఖమ్భనవిముత్తియా విముత్తం, మహగ్గతచిత్తన్తి తదుభయం సన్ధాయాహ “తదగ్గవిక్ఖమ్భనవిముత్తీహి విముత్త”న్తి. యత్త తదుభయవిముత్తి నత్తి, తం ఉభయవిముత్తిరహితన్తి గయ్థమానే లోకుత్తరచిత్తేపి సియాసజ్ఞాతి తం నివత్తనత్తం “సముచ్చేద...పే.... ఓకాసోవ నత్తి”తి ఆహ. ఓకాసభావో చ సమ్మసనచారస్స అధిప్పేతత్తా వేదితబ్బో. యం పనేత్థ అత్తతో అవిభత్తం, తం హేట్టా వుత్తనయత్తా ఉత్తానమేవ.

చిత్తానుపస్సనావణ్ణనా నిట్టితా.

ధమ్మానుపస్సనా

నీవరణాపబ్బవణ్ణనా

౩౮౨. పహాతబ్బాదిధమ్మవిభాగదస్సనవసేన పఞ్చధా ధమ్మానుపస్సనా నిద్దిట్ఠాతి అయమత్తో పాళితో ఏవ విజ్ఞాయతీతి తమత్తం ఉల్లిజ్ఞేన్తో “పఞ్చవిధేన ధమ్మానుపస్సనం కథేతు”న్తి ఆహ. యది ఏవం కస్మా నీవరణాదివసేనేవ నిద్దిట్ఠన్తి? వినేయ్యజ్ఞాసయతో. యేసఞ్ఞో వేనేయ్యానం పహాతబ్బధమ్మేసు పరమం నీవరణాని విభాగేన వత్తబ్బాని, తేసం వసేనేత్త భగవతా పరమం నీవరణేసు ధమ్మానుపస్సనా కథితా. తథా హి కాయానుపస్సనాపి సమధపుబ్బభగ్గమా దేసితా, తతో పరిశ్ఛోయ్యేసు ఖిన్దేసు, ఆయతనేసు చ భావేతబ్బేసు బోజ్జిజ్ఞేసు, పరిశ్ఛోయ్యాదివిభాగేసు సచ్ఛేసు చ ఉత్తరా దేసనా, తస్మా చేత్త సమధభావనాపి యావదేవ విపస్సనత్తా ఇచ్ఛితా. విపస్సనాపధానా, విపస్సనాబహులా చ సతిపట్ఠానదేసనాతి తస్సా విపస్సనాభినివేసవిభాగేన దేసితభావం విభావేన్తో “అపిచా”తిఆదిమాహ. తత్త ఖిన్దాయతనదుక్ఖసచ్చవసేన మిస్సకపరిగ్గహకథనం దట్ఠబ్బం. సఞ్ఞాసఙ్ఖారక్ఖన్ధపరిగ్గహమ్మీతి పి-సద్దేన సకలపఞ్చపాదానక్ఖన్ధపరిగ్గహం సమ్మిజ్ఞేతి ఇతరేసం తదన్తోగధత్తా.

“కణ్ఠసుక్కుధమ్మానం యుగనన్ధతా నట్ఠీ”తి పజాననకాలే అభావా “అభిణ్ణసముదాచారవసేనా”తి వుత్తం. సంవిజ్ఞమానన్తి అత్తనో సన్తానే ఉపలబ్బమానం. యథాతి యేనాకారేన, సో పన “కామచ్చన్దస్స ఉప్పాదో హోతీ”తి వుత్తత్తా కామచ్చన్దస్స కారణాకారోవ, అత్థతో కారణమేవాతి ఆహ “యేన కారణేనా”తి. చ-సద్దో వక్ఖమానత్తసముచ్చయత్తో.

తత్థాతి “యథా చా”తిఆదినా వుత్తపదే. సుభమ్మీతి కామచ్చన్దోపి. సో హి అత్తనో గహణాకారేన “సుభ”న్తి వుత్తో, తేనాకారేన పవత్తనకస్స అఞ్ఞాస్స కామచ్చన్దస్స నిమిత్తత్తా “నిమిత్త”న్తి చ. ఇట్టం, ఇట్టాకారేన వా గయ్ఘమానం రూపాది సుభారమ్మణం. ఆకఙ్ఘితస్స హితసుఖస్స పత్తియా అనుపాయభూతో మనసికారో అనుపాయమనసికారో. తన్తి అయోనిసోమనసికారం . తత్థాతి తస్మిం సభాగహేతుభూతే, ఆరమ్మణభూతే చ దువిధే సుభనిమిత్తే. ఆహారోతి పచ్చయో అత్తనో ఫలం ఆహారతీతి కత్వా.

అసుభన్తి అసుభజ్ఞానం ఉత్తరపదలోపేన, తం పన దససు అవిజ్ఞాణకఅసుభేసు చ కేసాదీసు సవిజ్ఞాణకఅసుభేసు చ పవత్తం దట్ఠబ్బం. కేసాదీసు హి సఞ్ఞా “అసుభసఞ్ఞా”తి గిరిమానన్దసుత్తే (అ. ని. ౧౦.౬౦) వుత్తా. ఏత్త చ చతుబ్బిధస్స అయోనిసోమనసికారస్స, యోనిసోమనసికారస్స చ గహణం నిరవసేనదస్సనత్తం కతన్తి దట్ఠబ్బం, తేసు పన అసుభేసు “సుభ”న్తి, “అసుభ”న్తి చ మనసికారో ఇధాధిప్పేతో, తదనుకూలత్తా పన ఇతరే పీతి.

ఏకాదససు అసుభేసు పటిక్కులాకారస్స ఉగ్గణ్ఠనం, యథా వా తత్త ఉగ్గహానిమిత్తం ఉప్పజ్జతి, తథా పటిపత్తి అసుభనిమిత్తస్స ఉగ్గహో. ఉపచారప్పనావహాయ అసుభభావనాయ అనుయుజ్జనా అసుభభావనానుయోగో. “భోజనే మత్తఞ్ఞానో మితాహారస్స థినమిద్ధాభిభవాభావా ఓతారం అలభమానో కామచ్చన్దో పహీయతీ”తి వదన్తి, అయమేవ చ అత్తో నిద్దేసేపి వుచ్చతి. యో పన భోజనస్స పటిక్కులతం, తబ్బిపరిణామస్స తదాధారస్స తస్స చ ఉపనిస్సయభూతస్స అతివియ జేగుచ్చతం, కాయస్స చ ఆహారట్ఠేతికత్తం సమ్మదేవ జానాతి, సో సబ్బసో భోజనే పమాణస్స జాననేన భోజనేమత్తఞ్ఞా నామ. తాదిసస్స హి కామచ్చన్దో పహీయతేవ.

అసుభకమ్మికతిస్సత్థేరో దంతట్టిదస్సావీ. పహీనస్సాతి విక్ఖమ్మనవసేన పహీనస్స. ఇతో పరేసుపి ఏవయాపేసు రానేసు ఏసేవ నయో. అభిధమ్మపరియాయేన (ధం సు. ౧౧౩౯, ౧౨౦౩) సబ్బోపి లోభో కామచ్చన్దనీవరణన్తి ఆహ “అరహత్తమగ్గేనా”తి.

పటిఘమ్మి పురిముప్పన్నం పటిఘనిమిత్తం పరతో ఉప్పజ్జనకస్స పటిఘస్స కారణన్తి కత్వా.

మేఙ్ఘతి సినియ్హితీతి మిత్తో, హితేసీ పుగ్గలో, తస్మిం మిత్తే భవా, మిత్తస్స వా ఏసాతి మేత్తా, హితేసితా, తస్సా మేత్తాయ. అప్పనాపి ఉపచారోపి వట్టతి సాధారణవచనభావతో. “చేతోవిముత్తీ”తి వుత్తే అప్పనావ వట్టతి అప్పనం అప్పత్తాయ పటిపక్ఖతో సుట్టు ముచ్చనస్స అభావతో. తన్తి యోనిసోమనసికారం. తత్థాతి మేత్తాయ. బహులం పవత్తయతోతి బహులీకారవతో.

సత్తేసు మేత్తాయనస్స హితూపసంహారస్స ఉప్పాదనం పవత్తనం మేత్తానిమిత్తస్స ఉగ్గహో, పరముప్పన్నో మేత్తామనసికారో పరతో ఉప్పజ్జనకస్స కారణభావతో మేత్తామనసికారోవ మేత్తానిమిత్తం. కమ్మమేవ సకం ఏతేసన్తి కమ్మస్సకా, సత్తా, తబ్బావో కమ్మస్సకతా, కమ్మదాయాదతా. దోసమేత్తాసు యాథావతో ఆదీనవానిసంసానం పటిసజ్ఞానం వీమంసా ఇధ పటిసజ్ఞానం. మేత్తావిహారికల్యాణమిత్తవన్తతా ఇధ కల్యాణమిత్తతా. ఓదిస్సకఅనోదిస్సకదిసాఫరణానన్తి (ఓధిసకఅనోదిసకదిసాఫరణానం ము. ని. అట్ట. ౧.౧౧౨) అత్తలతిపియసహాయమజ్ఞత్తవేరివసేన ఓదిస్సకతా, సీమాసమ్మేదే కతే అనోదిస్సకతా. ఏకాదిదిసాఫరణవసేన దిసాఫరణతా మేత్తాయ ఉగ్గహణే వేదితబ్బా. విహారరచ్చాగామాదివసేన వా ఓదిస్సకదిసాఫరణం. విహారాదిఉద్దేశరహితం పురత్తిమాదిదిసావసేన అనోదిస్సకదిసాఫరణన్తి ఏవం ద్విధా ఉగ్గహణం సన్ధాయ “ఓదిస్సకఅనోదిస్సకదిసాఫరణాన”న్తి వుత్తం. ఉగ్గహోతి చ యావ ఉపచారా దట్టబ్బో. ఉగ్గహితాయ ఆసేవనా భావనా. తత్త సబ్బే సత్తా, పాణా, భూతా, పుగ్గలా, అత్తభావపరియాపన్నాతి ఏతేసం వసేన పఞ్చవిధా, ఏకేకస్మిం అవేరా హోన్తు , అబ్యాపజ్ఞా, అనీఘా, సుఖీ అత్తానం పరిహరన్తూతి చతుధా పవత్తితో వీసతివిధా అనోదిస్సకఫరణా మేత్తా. సబ్బా ఇత్తియో, పురిసా, అరియా, అనరియా, దేవా, మనుస్సా, వినిపాతికాతి సత్తోధికరణవసేన పవత్తా సత్తవిధా, అట్టవీసతి విధా వా, దసహి దిసాహి దిసోధికరణవసేన పవత్తా దసవిధా, ఏకేకాయ వా దిసాయ సత్తాదిఇత్థాదిఅవేరాదిభేదేన అసీతాధికచతుసతప్పభేదా చ ఓధిసో ఫరణా వేదితబ్బా.

యేన అయోనిసోమనసికారేన అరతిఆదికాని ఉప్పజ్జన్తి, సో అరతిఆదీసు అయోనిసోమనసికారో. తేన నిప్పాదేతబ్బే హి ఇదం భుమ్మం. ఏస నయో ఇతో పరేసుపి. ఉక్కణ్ణితా పన్తసేనాసనేసు, అధికుసలధమ్మేసు చ ఉప్పజ్జనభావరిఞ్చనా. కాయవినమనాతి కరజకాయస్స విరూపేనాకారేన నమనా. లీనాకారోతి సబ్బోచాపత్తి.

కుసలధమ్మపటిపత్తియా పట్టపనసభావతాయ, తప్పటిపక్ఖానం వినోసనసభావతాయ చ ఆరమ్మధాతుఆదితో పవత్తవీరియన్తి ఆహ “పరమారమ్భవీరియ”న్తి. యస్మా పరమారమ్భమత్తస్స కోసజ్జవిధమనం, థామగమనఞ్చ నత్తి, తస్మా వుత్తం “కోసజ్జతో నిక్ఖన్తతాయ తతో బలవతర”న్తి . యస్మా పన అపరాపరుప్పత్తియా లద్ధాసేవనం ఉపరూపరి విసేసం ఆవహన్తం అతివియ థామగతమేవ హోతి, తస్మా వుత్తం “పరం పరం తానం అక్కమనతో తతోపి బలవతర”న్తి.

అతిభోజనే నిమిత్తగృహోతి అతిభోజనే ధినమిద్ధస్య నిమిత్తగృహో , ఏత్తకే భుత్తే తం భోజనం ధినమిద్ధస్య కారణం హోతి, ఏత్తకే న హోతీతి ధినమిద్ధస్య కారణాకారణగాహో హోతీతి అత్థో. బృతిరేకవసేన చేతం వుత్తం, తస్మా “ఏత్తకే భుత్తే తం భోజనం ధినమిద్ధస్య కారణం న హోతీ”తి భోజనే మత్తజ్ఞాతా చ అత్థతో దస్సితాతి దట్టబ్బం. తేనాహ “చతుపజ్ఞా...పి... న హోతీ”తి. దివా సూరియాలోకన్తి దివా గహితనిమిత్తం సూరియాలోకం రత్తియం మనసి కరోంతస్సాపీతి ఏవమేత్థ అత్థో వేదితబ్బో. ధుతజ్ఞానం వీరియనిస్సితత్తా వుత్తం “ధుతజ్ఞనిస్సితసప్పాయకథాయపి”తి.

కుక్కుచ్చమ్మి కతాకతానుసోచనవసేన పవత్తమానం చేతనో అవూపసమావహతాయ ఉద్ధచ్చేన సమానలక్ష్ణణమేవాతి “అవూపసమో నామ అవూపసంతాకారో, ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చమేవేతం అత్థతో”తి వుత్తం.

బహుస్సుత్తస్య గథతో, అత్థతో చ సుత్తాదీని విచారేంతస్య తబ్బహులవిహారినో అత్థవేదాదిపటిలాభసబ్బావతో విక్లేపో న హోతీతి, యథావిధిపటిపత్తియా, యథానురూపపతికారప్పవత్తియా చ కతాకతానుసోచనజ్ఞా న హోతీతి “బాహుసచ్చేనపి...పి... ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చం పహీయతీ”తి ఆహ. యదగ్గేన బాహుసచ్చేన ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చం పహీయతి, తదగ్గేన పరిపుచ్చకతావినయపకతజ్ఞాతాహిపి తం పహీయతీతి దట్టబ్బం. వుద్ధసేవితా చ వుద్ధసీలీతం ఆవహతీతి చేతోవూపసమకరత్తా ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చప్పహానకారీ వుత్తా. వుద్ధత్తం పన అనపేక్షిత్యా కుక్కుచ్చవినోదకా వినయధరా కల్యాణమిత్తా వుత్తాతి దట్టబ్బా. విక్లేపో చ పబ్బజితానం యేభుయ్యేన కుక్కుచ్చహేతుకో హోతీతి “కప్పియాకప్పియపరిపుచ్చాబహులస్సా”తిఆదినా వినయనయేనేవ పరిపుచ్చకతాదయో నిద్దిట్టా. పహీనే ఉద్ధచ్చకుక్కుచ్చేతి నిద్ధారణే భుమ్మం. కుక్కుచ్చస్య దోమనస్ససహగతత్తా అనాగామిమగ్గేన ఆయతిం అనుప్పాదో వుత్తో.

తిట్ఠతి పవత్తతి ఏత్థాతి రానీయా విచికిచ్చాయ రానీయా విచికిచ్చారానీయా, విచికిచ్చాయ కారణభూతా ధమ్మా, తిట్ఠతీతి వా రానీయా, విచికిచ్చా రానీయా ఏతిస్సాతి విచికిచ్చారానీయా, అత్థతో విచికిచ్చా ఏవ. సా హి పురిముప్పన్నా పరతో ఉప్పజ్జనకవిచికిచ్చాయ సభాగహేతుతాయ అసాధారణం కారణం.

కుసలాకుసలాతి కోసల్లసమ్భూతట్టేన కుసలా, తప్పటిపక్ఖతో అకుసలా. యే అకుసలా, తే సావజ్ఞా, అసేవితబ్బా, హీనా చ. యే కుసలా, తే అనవజ్ఞా, సేవితబ్బా, పణీతా చ. కుసలా వా హీనేహి ఛన్దాదీహి ఆరద్ధా హీనా, పణీతేహి పణీతా. కట్ఠాతి కాళకా చిత్తస్య అపభస్సరభావకరణా. సుక్కాతి ఓదాతా చిత్తస్య పభస్సరభావకరణా. కట్ఠాభిజాతిహేతుతో వా కట్ఠా. సుక్కాభిజాతిహేతుతో సుక్కా. తే ఏవ సప్పటిభాగా. కట్ఠా హి ఉజువిపచ్చనీకతాయ సుక్కసప్పటిభాగా, తథా సుక్కాపి ఇతరేహి. అథ వా కట్ఠసుక్కా చ సప్పటిభాగా చ కట్ఠసుక్కసప్పటిభాగా. సుఖా హి వేదనా దుక్ఖాయ వేదనాయ సప్పటిభాగా, దుక్ఖా చ వేదనా సుఖాయ వేదనాయ సప్పటిభాగాతి.

కామం బాహుసచ్చపరిపుచ్చకతాహి సబ్బాపి అట్టవత్తుకా విచికిచ్చా పహీయతి, తథాపి రతనత్తయవిచికిచ్చామూలికా సేసవిచికిచ్చాతి కత్వా ఆహ “తీణి రతనాని ఆరబ్భా”తి. రతనత్తయగుణావబోధే “సత్థరి కజ్ఞతీ”తిఆది (ధ. సం. ౧౦౦౮, ౧౧౨౩, ౧౧౬౭, ౧౨౪౧, ౧౨౬౩, ౧౨౭౦; విభ. ౯౧౮) విచికిచ్చాయ అసమ్భవోతి. వినయే పకతజ్ఞాతా “సిక్ఖాయ కజ్ఞతీ”తి వుత్తాయ విచికిచ్చాయ పహానం కరోతీతి ఆహ “వినయే చిట్టవసీభావస్సాపి”తి. ఓకప్పనియసద్ధాసజ్ఞాతలధిమోక్షబహులస్సాతి సద్ధేయ్యవత్తునో అనుపవిసనసద్ధాసజ్ఞాతలధిమోక్షేన

అధిముచ్చనబహులస్య, అధిముచ్చనశ్చ అధిమోక్షుప్సాదనమేవాతి దట్టబ్బం, సద్ధాయ వా నిన్నపోణతాఅధిముత్తి అధిమోక్షో.

సముదయవయాతి సముదయవయధమ్మా. సుభనిమిత్తఅసుభనిమిత్తాదీసూతి “సుభనిమిత్తాదీసు అసుభనిమిత్తాదీసూ”తి ఆది-సద్ధో పచ్చేకం యోజేతబ్బో. తత్త పరమేన ఆది-సద్ధేన పటిఘనిమిత్తాదీనం సజ్ఘహో, దుతియేనమేత్తాచేతోవిముత్తిఆదీనం. సేసమేత్త యం వత్తబ్బం, తం వుత్తనయమేవ.

నీవరణపబ్బవణ్ణనా నిట్టితా.

ఖన్ధపబ్బవణ్ణనా

౩౮౩. ఉపాదానేహి ఆరమ్మణకరణాదివసేన ఉపాదాతబ్బా వా ఖన్ధా ఉపాదానక్ఖన్ధా.

ఇతి రూపన్తి ఏత్త ఇతి-సద్ధో ఇదం-సద్ధేన సమానత్తోతి అధిప్సాయేనాహ “ఇదం రూప”న్తి. తయిదం సరూపగ్గహణభావతో అనవసేసపరియాదానం హోతీతి ఆహ “ఏత్తకం రూపం, న ఇతో పరం రూపం అత్థీ”తి. ఇతీతి వా పకారత్థే నిపాతో, తస్మా “ఇతి రూప”న్తి ఇమినా భూతుపాదాదివసేన యత్తకో రూపస్స పభేదో, తేన సద్ధిం రూపం అనవసేసతో పరియాదియిత్వా దస్సేతి. సభావతోతి రుప్పనసభావతో, చక్ఖాదివణ్ణాదిసభావతో చ. వేదనాదీసుపీతి ఏత్త “అయం వేదనా, ఏత్తకా వేదనా, న ఇతో పరం వేదనా అత్థీతి సభావతో వేదనం పజానాతీ”తిఆదినా, సభావతోతి చ “అనుభవనసభావతో, సాతాదిసభావతో చా”తి ఏవమాదినా యోజేతబ్బం. సేసం వుత్తనయత్తా సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

ఖన్ధపబ్బవణ్ణనా నిట్టితా.

ఆయతనపబ్బవణ్ణనా

౩౮౪. ఛసు అజ్ఞత్తికబాహిరేసూతి “ఛసు అజ్ఞత్తికేసు ఛసు బాహిరేసూ”తి “ఛసూ”తి పదం పచ్చేకం యోజేతబ్బం. కస్మా పనేతాని ఉభయాని ఛళేవ వుత్తాని? ఛవిజ్ఞాణకాయుప్పత్తిద్వారారమ్మణవవత్థానతో. చక్ఖవిజ్ఞాణావీధియా పరియాపన్నస్స హి విజ్ఞాణకాయస్స చక్ఖాయతనమేవ ఉప్పత్తిద్వారం, రూపాయతనమేవ చ ఆరమ్మణం, తథా ఇతరాని ఇతరేసం, ఛట్ఠస్స పన భవజ్ఞమనసజ్ఞతో మనాయతనేకదేసో ఉప్పత్తిద్వారం, అసాధారణశ్చ ధమ్మాయతనం ఆరమ్మణం. చక్ఖతీతి చక్ఖు, రూపం అస్సాదేతి, విభావేతి చాతి అత్థో. సుణాతీతి సోతం. ఘాయతీతి ఘానం. జీవితనిమిత్తతాయ రసో జీవితం, తం జీవితం అవ్హాయతీతి జిహ్వా. కుచ్చితానం సాసవధమ్మానం ఆయో ఉప్పత్తిదేసోతి కాయో. మునాతి ఆరమ్మణం విజానాతీతి మనో. రూపయతి వణ్ణవికారం ఆపజ్జమానం హదయజ్ఞతభావం పకాసేతీతి రూపం. సప్పతి అత్తనో పచ్చయేహి హరీయతి సోతవిజ్ఞోయ్యభావం గమీయతీతి సద్ధో. గన్ధయతి అత్తనో వత్తుం సూచేతీతి గన్ధో. రసన్తి తం సత్తా అస్సాదేన్తీతి రసో. పుసీయతీతి ఫోటబ్బం. అత్తనో సభావం ధారేన్తీతి ధమ్మా. సబ్బాని పన ఆయానం తననాదిఅత్థేన ఆయతనాని. అయమేత్త సజ్ఞేవో, విత్థారో పన విసుద్ధిమగ్గసంవణ్ణనాయం (విసుద్ధి. ౨.౨౧౦, ౨౧౧, ౨౧౨; విసుద్ధి. టీ. ౨.౨౧౦) వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బో.

చక్ష్మశ్చ పజానాతీతి (దీ. ని. ౨.౩౮౪; మ. ని. ౧.౧౧౭) ఏత్థ చక్ష్మ నామ పసాదచక్ష్మ, న ససమ్భారచక్ష్మ, నాపి దిబ్బచక్ష్మఆదికన్తి ఆహ చక్ష్మపసాదన్తి. యం సన్ధాయ వుత్తం “యం చక్ష్మ చతున్నం మహాభూతానం ఉపాదాయ పసాదో”తి. (ధ. స. ౨౯౬) చ-సద్ధో వక్ష్మానత్తసముచ్చయత్థో. యాథావసరసలక్ష్ణణవసేనాతి అవిపరీతస్స అత్తనో రసస్స చేవ లక్ష్ణణస్స చ వసేన, రూపేసు ఆవిశ్చానకిచ్చస్స చేవ రూపాభిఘాతారహభూతపసాదలక్ష్ణణస్స చ దట్ఠకామతానిదానకమ్మసముత్థానభూతపసాదలక్ష్ణణస్స చ వసేనాతి అత్థో. అథ వా యాథావసరసలక్ష్ణణవసేనాతి యాథావసరసవసేన చేవ లక్ష్ణణవసేన చ, యాథావసరసోతి చ అవిపరీతసభావో వేదితబ్బో. సో హి రసీయతి అవిరద్ధపటివేధవసేన అస్సాదీయతి రమీయతీతి “రసో”తి వుచ్చతి, తస్మా సలక్ష్ణణవసేనాతి వుత్తం హోతి. లక్ష్ణణవసేనాతి అనిచ్ఛాదిసామన్వేలక్ష్ణణవసేన.

“చక్ష్మశ్చ పటిచ్చ రూపే చ ఉప్పజ్జతి చక్ష్మవిజ్ఞాణ”నిఆదీసు (మ. ని. ౧.౨౦౪, ౪౦౦; మ. ని. ౩.౪౨౧, ౪౨౨, ౪౨౬; సం. ని. ౨.౪౩, ౪౨; ౨.౪.౬౦) సముదితానియేవ రూపాయతనాని చక్ష్మవిజ్ఞాణుప్పత్తిహేతు, న విసుం విసున్తి ఇమస్స అత్తస్స జోతనత్తం “రూపే చా”తి పుధువచనగ్గహణం, తాయ ఏవ చ దేసనాగతియా కామం ఇథాపి “రూపే చ పజానాతీ”తి వుత్తం, రూపభావసామన్వేన పన సబ్బం ఏకజ్ఞం గహేత్వా బహిద్ధా చతుసముత్థానికరూపశ్చాతి ఏకవచనవసేన అత్థో. సరసలక్ష్ణణ వసేనాతి చక్ష్మవిజ్ఞాణస్స విసయభావకిచ్చస్స వసేన చేవ చక్ష్మపటిహననలక్ష్ణణస్స వసేన చాతి యోజేతబ్బం.

ఉభయం పటిచ్ఛాతి చక్ష్మం ఉపనిస్సయపచ్చయవసేన పచ్చయభూతం, రూపే ఆరమ్మణాధిపతిఆరమ్మణాపనిస్సయవసేన పచ్చయభూతే చ పటిచ్చ. కామం అయం సుత్తంతసంవణ్ణనా, నిప్పరియాయకథా నామ అభిధమ్మసన్నిసిత్తా ఏవాతి అభిధమ్మనయేనేవ సంయోజనాని దస్సేన్తో “కామరాగ...పీ.... అవిజ్ఞాసంయోజన”ని ఆహ. తత్థ కామేసు రాగో, కామో చ సో రాగో చాతి వా కామరాగో. సో ఏవ బన్ధనట్టేన సంయోజనం. అయశ్శో యస్స సంవిజ్ఞతి, తం పుగ్గలం వట్టస్మిం సంయోజేతి బన్ధతి ఇతి దుక్ఖేన సత్తం, భవాదికే వా భవంతరాదీహి, కమ్మునా వా విపాకం సంయోజేతి బన్ధతీతి సంయోజనం. ఏవం పటిఘసంయోజంతాదీనమ్మి యథారహమత్థో వత్తబ్బో. సరసలక్ష్ణణవసేనాతి ఏత్థ పన సత్తస్స వట్టతో అనిస్సజ్జనసజ్ఞాతస్స అత్తనో కిచ్చస్స చేవ యథావుత్తబన్ధనసజ్ఞాతస్స లక్ష్ణణస్స చ వసేనాతి యోజేతబ్బం.

భవస్సాదదిట్ఠిస్సాదనివత్తనత్తం కామస్సాదగ్గహణం. అస్సాదయతోతి అభిరమన్తస్స. అభినన్దతోతి సప్పీతికతణ్ణావసేన నన్దన్తస్స. పదద్వయేనాపి బలవతో కామరాగస్స పచ్చయభూతా కామరాగుప్పత్తి వుత్తా. ఏస నయో సేసేసుపి. అనిట్టారమ్మణోతి ఏత్థ “ఆపాధగతే”తి విభత్తివిపరిణామనవసేన “ఆపాధగత”ని పదం ఆనేత్వా సమ్మన్ధితబ్బం. ఏతం ఆరమ్మణన్తి ఏతం ఏవంసుఖముం ఏవందుబ్బిభాగం ఆరమ్మణం. “నిచ్చం ధువ”ని ఇదం నిదస్సనమత్తం. “ఉచ్చిజ్జిస్సతి వినస్సిస్సతీతి గణ్ణతో”తి ఏవమాదీనమ్మి సగ్గహో ఇచ్చితబ్బో. పరమాయ సక్కాయదిట్ఠియా అనురోధవసేన “సత్తో ను ఖో”తి, ఇతరాయ అనురోధవసేన “సత్తస్స ను ఖో”తి విచికిచ్చతో. అత్తత్తనియాదిగాహానుగతా హి విచికిచ్ఛా దిట్ఠియా అసతి అభావతో. భవం పత్తేన్తస్సాతి “ఈదిసే సమ్మత్తిభవే యస్మా అమ్మాకం ఇదం ఇట్టం రూపారమ్మణం సులభం జాతం, తస్మా ఆయతిమ్మి ఏదిసో, ఇతో వా ఉత్తరితరో సమ్మత్తిభవో భవేయ్యా”తి భవం నికామేన్తస్స. ఏవరూపన్తి ఏవరూపం రూపం. తంసదిసే హి తబ్బోహారవసేనేవం వుత్తం. భవతి హి తంసదిసేసు తబ్బోహారో యథా “సా ఏవ తిత్తిరీ, తాని ఏవ ఓసధానీ”తి.

ఉసూయతోతి ఉసూయం ఇస్సం ఉప్పాదయతో. అజ్ఞాస్స మచ్చరాయతోతి అజ్ఞోన అసాధారణభావకరణేన మచ్చరియం కరోతో. సబ్బేహీవ యథావుత్తేహీ నవహీ సంయోజనేహీ.

తజ్ఞా కారణంతి సుభనిమిత్తపటిఘనిమిత్తాదివిభాగం ఇట్టానిట్టాదిరూపారమ్మణశ్చేవ తజ్ఞాయోనిసోమనసికారణ్ణాతి తస్స తస్స సంయోజనస్స కారణం. అవిక్ఖమ్మితాసమూహతభూమిలద్దుప్పన్నం తం సన్ధాయ “అప్పహీనట్ఠేన ఉప్పన్నస్సా”తి వుత్తం. వత్తమానుప్పన్నతా సముదాచారగ్గహణేనవ గహితా. యేన కారణేనాతి యేన విపస్సనాసమధభావనాసజ్ఞతేన కారణేన . తజ్ఞో తస్స తదభివసేన చేవ విక్ఖమ్మనవసేన చ పహానకారణం. ఇస్సామచ్చరియానం అపాయగమనీయతాయ పరమమగ్గవజ్ఞతా వుత్తా. యది ఏవం “తిణ్ణం సంయోజనానం పరిక్ఖయా సోతాపన్నో హోతి”తి (అ. ని. ౪.౨౪౧) సుత్తపదం కథంతి? తం సుత్తంతపరియాయేన వుత్తం. యథానులోమసాసనా హి సుత్తంతదేసనా, అయం పన అభిధమ్మనయేన సంవణ్ణనాతి నాయం దోసోతి. ఓళారికస్సాతి ధూలస్స, యతో అభిణ్ణసముప్పత్తిపరియుట్టానతిబ్బతావ హోతి. అణుసహగతస్సాతి వుత్తప్పకారాభావేన అణుభావం సుఖుమభావం గతస్స. ఉద్ధచ్చసంయోజనస్సపేత్థ అనుప్పాదో వుత్తోయేవాతి దట్టబ్బో యథావుత్తసంయోజనేహీ అవినాభావతో. ఏకత్థతాయ సోతాదీనం సభావసరసలక్ఖణవసేన పజాననా, తప్పచ్చయానం సంయోజనానం ఉప్పాదాదిపజాననా చ వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బాతి దస్సేన్తో “ఏసేవ నయో”తి అతిదిసతి.

అత్తనో వా ధమ్మేసూతి అత్తనో అజ్ఞత్తికాయతనధమ్మేసు, అత్తనో ఉభయధమ్మేసు వా. ఇమస్మిం పక్ఖే అజ్ఞత్తికాయతనపరిగ్గణ్ణనేనాతి అజ్ఞత్తికాయతనపరిగ్గణ్ణనముఖేనాతి అత్తో. ఏవజ్ఞా అనవసేసతో సపరసన్తానేసు ఆయతనానం పరిగ్గహో సిద్ధో హోతి. పరస్స వా ధమ్మేసూతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. రూపాయతనస్సాతి అడ్డేకాదసప్పభేదస్స రూపసభావస్స ఆయతనస్స రూపక్ఖన్ఠే “వుత్తనయేన నీహరితబ్బో”తి ఆనేత్వా సమ్మన్ధితబ్బం. సేసక్ఖన్ఠేసూతి వేదనాసజ్ఞాసజ్ఞారక్ఖన్ఠేసు. వుత్తనయేనాతి ఇమినా అతిదేసేన రూపక్ఖన్ఠే “ఆహారసముదయా”తి విజ్ఞాణక్ఖన్ఠే “నామరూపసముదయా”తి సేసఖన్ఠేసు “ఘస్ససముదయా”తి ఇమం విసేసం విభావేతి, ఇతరం పన సబ్బత్థ సమానంతి ఖన్ధపట్టే వియ ఆయతనపట్టేపి లోకుత్తరనివత్తనం పాళియం గహితం నట్టితి వుత్తం “లోకుత్తరధమ్మా న గహేతబ్బా”తి. సేసం వుత్తనయమేవ.

ఆయతనపబ్బవణ్ణా నిట్టితా.

బోజ్ఞజ్ఞపబ్బవణ్ణా

౩౮౫. బుజ్ఞనకసత్తస్సాతి కిలేసనిద్దాయ పటిబుజ్ఞనకసత్తస్స, అరియసచ్చానం వా పటివిజ్ఞనకసత్తస్స. అజ్ఞేసూతి కారణేసు, అవయవేసు వా . ఉదయవయజాణుప్పత్తితో పట్టాయ సమ్పాధిపటిపదాయం రితో నామ హోతితి ఆహ “ఆరద్ధవిపస్సకతో పట్టాయ యోగావచరోతి సమ్పాధీ”తి. సుత్తంతదేసనా నామ పరియాయకథా, అయజ్ఞా సతిపట్టానదేసనా లోకియమగ్గవసేన పవత్తాతి వుత్తం “యోగావచరోతి సమ్పాధీ”తి, అజ్ఞాథా “అరియసావకో”తి వదేయ్య.

“సతిసమ్పాజ్ఞజ్ఞట్టానీయా”తి పదస్స అత్తో “విచికిచ్చాట్టానీయా”తి ఏత్థ వుత్తనయేన వేదితబ్బో. తంతి యోనిసోమనసికారం. తత్థాతి సతియం, నిప్పాదేతబ్బే చేతం భుమ్మం.

సతి చ సమృజ్జాఞ్చ సతీసమృజ్జాం. అథ వా సతిప్రధానం అభిక్యన్తాదిసాత్తకభావపరిగృహ్యణాఞ్చాం
 సతీసమృజ్జాం. తం సబృథ్త సతోకారీభావావహత్తా సతీసమృజ్జాఞ్చ ఉప్పాదాయ హోతి. యథా పచ్చనీకధమ్మప్రహానం,
 అనురూపధమ్మసేవనా చ అనుప్పన్నానం కుసలానం ధమ్మానం ఉప్పాదాయ హోతి, ఏవం సతిరహితపుగ్గలవివజ్జనా,
 సతోకారీపుగ్గలసేవనా, తత్త చ యుత్తప్పయుత్తతా సతీసమృజ్జాఞ్చ ఉప్పాదాయ హోతి ఇమమత్థం దస్సేతి
 “సతీసమృజ్జా”నిఱిది. తిస్సదత్తేరో నామ, యో బోధిమణ్ణే సువణ్ణసలాకం గహేత్వా “అట్టారససు భాసాసు
 కతరభాసాయ ధమ్మం కథేమి”తి పరిసం పవారేసి. అభయత్థేరోతి దత్తాభయత్థేరమాహ.

ధమ్మానం, ధమ్మేసు వా విచయో ధమ్మవిచయో, సో ఏవ సమృజ్జాఞ్చో, తస్స ధమ్మవిచయసమృజ్జాఞ్చస్స.
 “కుసలాకుసలా ధమ్మా”తిఆదీసు యం వత్తబ్బం, తం హేత్తా వుత్తనయమేవ. తత్త యోనిసోమనసికారబహులీకారోతి
 కుసలాదీనం తంతంసభావసరసలక్ష్ణణాదికస్స యాథావతో అవబుజ్జనవసేన ఉప్పన్నో జాణసమ్మయుత్తచిత్తుప్పాదో. సో
 హి అవిపరీతమనసికారతాయ “యోనిసోమనసికారో”తి వుత్తో, తదాభోగతాయ ఆవజ్జనాపి తగ్గతికా ఏవ, తస్స అభిణ్ణం
 పవత్తనం బహులీకారో. భియ్యోభావాయాతి పునప్పునం భావాయ. వేపుల్లాయాతి విపులభావాయ. పారిపూరియాతి
 పరిబ్రూహనాయ.

పరిపుచ్చకతాతి పరియోగాహేత్వా పుచ్చకభావో. ఆచరియే పయిరుపాసిత్యా పఞ్చపి నికాయే సహ అట్టకథాయ
 పరియోగాహేత్వా యం యం తత్త గణ్ఠిట్టానభూతం, తం తం “ఇదం భన్తే కథం, ఇమస్స కో అత్తో”తి ఖన్ధాయతనాదిఅత్థం
 పుచ్చంతస్స ధమ్మవిచయసమృజ్జాఞ్చో ఉప్పజ్జతి. తేనాహ “ఖన్ధధాతు...పే... బహులతా”తి. వత్థానం విసదభావకరణన్ని
 ఏత్థ చిత్తచేతసికానం పవత్తిట్టానభావతో సరీరం, తప్పటిబద్ధాని చీవరాని చ “వత్థానీ”తి అధిప్పేతాని, తాని యథా చిత్తస్స
 సుఖావహాని హోన్తి, తథా కరణం తేసం విసదభావకరణం. తేన వుత్తం “అజ్జత్తికబాహిరాన”నిఱిది. ఉస్సన్నదోసన్ని
 వాతాదిఉస్సన్నదోసం. సేదమలమక్ఖితన్ని సేదేన చేవ జల్లికాసజ్ఞాతేన సరీరమలేన చ మక్ఖితం. చ-సద్దేన అజ్ఞామ్మి సరీరస్స,
 చిత్తస్స చ పీళావహం సజ్ఞణ్ణాతి. సేనాసనం వాతి వా-సద్దేన పత్తాదీనం సజ్ఞహో దట్టబ్బో. అవిసదే సతి, విసయభూతే వా.
 కథం భావనమనుయుత్తస్స తాని విసయో? అన్తరన్తరా పవత్తనకచిత్తుప్పాదవసేనేవం వుత్తం. తే హి చిత్తుప్పాదా
 చిత్తేకగ్గతాయ అపరిసుద్ధభావాయ సంవత్తన్తి. చిత్తచేతసికేసు నిస్సయాదిపచ్చయభూతేసు. జాణమ్మితి పి-సద్దో
 సమ్మిణ్ణనత్తో, తేన న కేవలం తం వత్థుయేవ, అథ ఖో తస్మిం అపరిసుద్ధే జాణమ్మి అపరిసుద్ధం హోతీతి
 నిస్సయాపరిసుద్ధియా తంనిస్సితాపరిసుద్ధి వియ విసయస్స అపరిసుద్ధతాయ విసయినో అపరిసుద్ధిం దస్సేతి.

సమభావకరణన్ని కిచ్చతో అనూనాధికభావకరణం. సద్ధేయ్యవత్థుస్మిం పచ్చయవసేన అధిమోక్షకిచ్చస్స
 పటుతరభావేన, పఞ్ఞాయ అవిసదతాయ, వీరియాదీనఞ్చ సిధిలతాదినా సద్ధిన్ద్రియం బలవం హోతి. తేనాహ “ఇతరాని
 మన్దానీ”తి. తతోతి తస్మా సద్ధిన్ద్రియస్స బలవభావతో, ఇతరేసఞ్చ మన్దత్తా. కోసజ్జపక్ఖే పతితుం అదత్వా
 సమ్మయుత్తధమ్మానం పగ్గణ్ణానం అనుబలప్పదానం పగ్గహో, పగ్గహోవ కిచ్చం పగ్గహాకిచ్చం, “కాతుం న సక్కోతి”తి ఆనేత్వా
 సమ్మన్దితబ్బం. ఆరమ్మణం ఉపగన్త్వా రానం, అనిస్సజ్జనం వా ఉపట్టానం. విక్ఖేపపటిక్ఖేపో, యేన వా సమ్మయుత్తా అవిక్ఖిత్తా
 హోన్తి, సో అవిక్ఖేపో. రూపగతం వియ చక్ఖునా యేన యాథావతో విసయసభావం పస్సతి, తం దస్సనకిచ్చం. కాతుం న
 సక్కోతి బలవతా సద్ధిన్ద్రియేన అభిభూతత్తా. సహజాతధమ్మేసు హి ఇన్ద్రట్టం కారేన్తానం సహపవత్తమానానం ధమ్మానం
 ఏకరసతావసేనేవ అత్థసిద్ధి, న అజ్ఞాధా. తస్మాతి వుత్తమేవత్థం కారణభావేన పచ్చామసతి. తన్ని సద్ధిన్ద్రియం .

ధమ్మసభావపచ్చవేక్షణేనాతి యస్స సద్ధేయ్యస్స వత్థునో ఉళారతాదిగుణో అధిముచ్చనస్స సాతిసయప్పవత్తియా సద్ధిన్ద్రియం బలవం జాతం, తస్స పచ్చయపచ్చయుప్పన్నతాదివిభాగతో యాథావతో వీమంసనేన. ఏవఙ్ఘో ఏవంధమ్మతానయేన సభావసరసతో పరిగ్గల్హమానే సవిప్పారో అధిమోక్షో న హోతి “అయం ఇమేసం ధమ్మానం సభావో”తి పరిజాననవసేన పఞ్ణాభ్యాపారస్స సాతిసయత్తా. ధురియధమ్మేసు హి యథా సద్ధాయ బలవభావే పఞ్ణాయ మన్దభావో హోతి, ఏవం పఞ్ణాయ బలవభావే సద్ధాయ మన్దభావో హోతీతి. తేన వుత్తం “తం ధమ్మసభావపచ్చవేక్షణేన వా, యథా వా మనసికరోతో బలవం జాతం, తథా అమనసికారేన హాపేతబ్బ”న్తి. తథా అమనసికారేనాతి యేనాకారేన భావనం అనుయుజ్జన్తస్స సద్ధిన్ద్రియం బలవం జాతం, తేనాకారేన భావనాయ అననుయుజ్జనతోతి వుత్తం హోతి. ఇథ దువిధేన సద్ధిన్ద్రియస్స బలవభావో అత్తనో వా పచ్చయవిసేసేన కిచ్చుత్తరియతో, వీరియాదీనం వా మన్దకిచ్చతాయ. తత్త పఠమవికప్పే హాపనవిధి దస్సితో. దుతియకప్పే పన యథా మనసి కరోతో వీరియాదీనం మన్దకిచ్చతాయ సద్ధిన్ద్రియం బలవం జాతం, తథా అమనసికారేన, వీరియాదీనం పటుకిచ్చభావావహేన మనసికారేన సద్ధిన్ద్రియం తేహి సమరసం కరోస్తేన హాపేతబ్బం. ఇమినా నయేన సేసిన్ద్రియేసుపి హాపనవిధి వేదితబ్బో.

వక్కులిత్థేరవత్థూతి. సో హి ఆయస్మా సద్ధాధిముత్తతాయ కతాధికారో సత్తు రూపకాయదస్సనప్పసుతో ఏవ హుత్వా విహరన్తో సత్థారా “కిం తే వక్కులి ఇమినా పూతికాయేన దిట్టేన, యో ఖో వక్కులి ధమ్మం పస్సతి, సో మం పస్సతీ”తిఆదినా (సం. ని. ౩.౮౭; దీ. ని. అట్ట. ౧.పఠమమహాసఙ్గీతికథా; అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౦౮; ధ. ప. అట్ట. ౨.౩౮౦; పటి. మ. అట్ట. ౨.౨.౧౩౦; ధ. స. అట్ట. ౧౦౦౭; థేరగా. అట్ట. ౨.వక్కులిత్థేరగాథావణ్ణనా) ఓవదిత్వా కమ్మట్టానే నియోజితోపి తం అననుయుజ్జన్తో పణామితో అత్తానం వినిపాతేతుం పపాతట్టానం అభిరుహి, అథ నం సత్థా యథానిసినోవ ఓభాసం విస్సజ్జనేన అత్తానం దస్సేత్వా -

“పామోజ్జబహులో భిక్షు, పసన్నో బుద్ధసాసనే;

అధిగచ్ఛే పదం సన్తం, సఙ్ఖారూపసమం సుఖ”న్తి. (ధ. ప. ౩౮౧) -

గాథం వత్వా “ఏహి వక్కులీ”తి ఆహ. సో తేన అమతేనేవ అభిసిత్తో హట్టతుట్తో హుత్వా విపస్సనం పట్టపేసి. సద్ధాయ బలవభావతో విపస్సనావీధిం న ఓతరతి, తం ఇత్వా భగవా తస్స ఇన్ద్రియసమత్తపటిపాదనాయ కమ్మట్టానం సోధేత్వా అదాసి. సో సత్థారా దిన్ననయే రత్వా విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా మగ్గప్పటిపాటియా అరహత్తం పాపుణి. తేనేతం వుత్తం “వక్కులిత్థేరవత్తు చేత్థ నిదస్సన”న్తి. ఏత్థాతి సద్ధిన్ద్రియస్స అధిమత్తభావే సేసిన్ద్రియానం సకిచ్చాకరణే.

ఇతరకిచ్చభేదన్తి ఉపట్టానాదికిచ్చవిసేసం. పస్సద్ధాదీతి ఆది-సద్దేన సమాధిఉపేక్షాసమ్మోజ్జఙ్గానం సఙ్గహో దట్టబ్బో. హాపేతబ్బన్తి యథా సద్ధిన్ద్రియస్స బలవభావో ధమ్మసభావపచ్చవేక్షణేన హాయతి, ఏవం వీరియిన్ద్రియస్స అధిమత్తతా పస్సద్ధిఆదిభావనాయ హాయతి సమాధిపక్తియత్తా తస్సా. తథా హి సమాధిన్ద్రియస్స అధిమత్తతం కోసఙ్గపాతతో రక్ఖన్తి వీరియాదిభావనా వియ వీరియిన్ద్రియస్స అధిమత్తతం ఉద్ధచ్చపాతతో రక్ఖన్తి ఏకంసతో హాపేతి. తేన వుత్తం

“పస్సద్ధిఆదిభావనాయ హాపేతబ్బ”న్తి. సోణత్థేరస్స వత్థూతి సుకుమారసోణత్థేరస్స వత్తు. (మహావ. ౨౪౨; అ. ని. అట్ట. ౧.౧.౨౦౨) సో హి ఆయస్మా సత్తు సన్తికే కమ్మట్టానం గహేత్వా సీతవనే విహరన్తో “మమ సరీరం సుఖుమాలం, న చ సక్కా సుఖేనేవ సుఖం అధిగన్తుం, కిలమేత్వాపి సమణధమ్మో కాతబ్బో”తి తం రానచఙ్కమమేవ అధిట్టాయ పధానం

అనుయుజ్ఞానో పాదతలేసు ఫోటేసు ఉట్టితేసుపి వేదనం అజ్ఞాపేక్షిత్యా దళ్లం వీరియం కరోనో అచ్చారద్ధవీరియతాయ విసేసం నిబ్బత్తేతుం నాసక్తి. సత్తా తత్త గన్త్యా వీణాపమోవాదేన ఓవదిత్వా వీరియసమతాయోజనవీధిం దస్సేనో కమ్మట్టానం సోధేత్వా గిజ్జకూటం గతో. ధేరోపి సత్తారా దిన్ననయేన వీరియసమతం యోజేత్వా భావేనో విపస్సనం ఉస్సుక్కాపేత్వా అరహత్తే పతిట్టాసి. తేన వుత్తం “సోణత్థేరస్స వట్టు దస్సేతబ్బ”న్తి. సేసేసుపీతి సతిసమాధిపజ్ఞోన్తియేసుపి.

సమతన్తి సద్ధాపజ్ఞానం అజ్ఞామజ్ఞాం అనూనానధికభావం, తథా సమాధివీరియానం. యథా హి సద్ధాపజ్ఞానం విసుం విసుం ధురియధమ్మభూతానం కిచ్చతో అజ్ఞామజ్ఞాం నాతివత్తనం విసేసతో ఇచ్చితబ్బం, యతో నేసం సమధురతాయ అప్పనా సమ్మజ్జతి, ఏవం సమాధివీరియానం కోసజ్జుద్ధచ్చపక్కికానం సమరసతాయ సతి అజ్ఞామజ్ఞాపత్తమ్మనతో సమ్మయుత్తధమ్మానం అన్తద్వయపాతాభావేన సమ్మదేవ అప్పనా ఇజ్జతి. “బలవసద్ధో”తిఆది బృతిరేకముఖేన వుత్తస్సేవ అత్తస్స సమత్తనం. తస్సతో యో బలవతియా సద్ధాయ సమన్నాగతో అవిసదశాణో, సో ముధప్పసన్నో హోతి, న అవేచ్చప్పసన్నో. తథా హి అవత్తుస్మిం పసేదతి సేయ్యధాపి తిత్తియసావకా. కేరాటికపక్ఖన్తి సారేయ్యపక్ఖం భజతి. సద్ధాహీనాయ పజ్ఞాయ అతిధావనో “దేయ్యవత్తుపరిచ్చాగేన వినా చిత్తుప్పాదమత్తేనపి దానమయం పుజ్ఞం హోతి”తిఆదీని పరికప్పేతి హేతుపతిరూపకేహి వజ్ఞతో, ఏవంభూతో చ సుక్ఖతక్కవిలుత్తచిత్తో పణ్ణితానం వచనం నాదియతి సజ్జాత్తిం న గచ్చతి. తేనాహ “భేసజ్జసముట్టితో వియ రోగో అతేకిచ్చో హోతి”తి. యథా చేత్త సద్ధాపజ్ఞానం అజ్ఞామజ్ఞాం విసమభావో న అత్థావహో, అనత్థావహోవ, ఏవం, సమాధివీరియానం అజ్ఞామజ్ఞాం విసమభావో న అత్థావహో, అనత్థావహోవ, తథా న అవిక్ఖేపావహో, విక్ఖేపావహోవాతి. కోసజ్జం అభిభవతి, తేన అప్పనం న పాపుణాతీతి అధిప్పాయో. ఉద్ధచ్చం అభిభవతీతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తదుభయన్తి సద్ధాపజ్ఞాద్వయం, సమాధివీరియద్వయజ్ఞా. సమం కాతబ్బన్తి సమరసం కాతబ్బం .

సమాధికమ్మికస్సాతి సమధకమ్మట్టానికస్స. ఏవన్తి ఏవం సన్నే, సద్ధాయ ధోకం బలవభావే సతీతి అత్తో. సద్దహన్తోతి “పథవీ పథవీతి మనసికరణమత్తేన కథం యూనుప్పత్తి”తి అచిన్తేత్వా “అద్ధా సమ్మాసమ్మద్ధేన వుత్తవిధి ఇజ్జిస్సతీ”తి సద్దహన్తో సద్ధం జనేన్తో. ఓకప్పేన్తోతి ఆరమ్మణం అనుపవిసిత్వా వియ అధిముచ్చనవసేన అవకప్పేన్తో పక్ఖన్దన్తో. ఏకగ్గతా బలవతీ వట్టతి సమాధిప్పధానత్తా యూనస్స. ఉభిన్నన్తి సమాధిపజ్ఞానం. సమాధికమ్మికస్స సమాధినో అధిమత్తతాయ పజ్ఞాయ అధిమత్తతాపి ఇచ్చితబ్బాతి ఆహ “సమతాయపీ”తి, సమభావేనాపీతి అత్తో. అప్పనాతి లోకియప్పనా. తథా హి “హోతియేవా”తి సాసజ్గం వదతి. లోకుత్తరప్పనా పన తేసం సమభావేనేవ ఇచ్చితా. యథాహ “సమధవిపస్సనం యుగనన్దం భావేతీ”తి (అ. ని. ౪.౧౭౦; పటి. మ. ౨.౨).

యది విసేసతో సద్ధాపజ్ఞానం, సమాధివీరియానజ్ఞా సమతావ ఇచ్చితా, కథం సతీతి ఆహ “సతి పన సబ్బత్త బలవతీ వట్టతీ”తి. సబ్బత్తాతి లీనుద్ధచ్చపక్కికేసు పజ్ఞాసు ఇన్ద్రియేసు. ఉద్ధచ్చపక్కికేకదేసే గణ్ణన్తో “సద్ధావీరియపజ్ఞాన”న్తి ఆహ. అజ్ఞాధా పీతి చ గహేతబ్బా సియా. తథా హి “కోసజ్జపక్కికేన సమాధినా” ఇచ్చేవ వుత్తం, న “పస్సన్ద్ధిసమాధిఉప్పేక్షాహీ”తి. సాతి సతి. సబ్బేసు రాజకమ్మేసు నియుత్తో సబ్బకమ్మికో. తేనాతి తేన సబ్బత్త ఇచ్చితబ్బట్టేన కారణేన. ఆహ అట్టకథాయం. సబ్బత్త నియుత్తా సబ్బత్తికా సబ్బత్త లీనే, ఉద్ధతే చ చిత్తే ఇచ్చితబ్బత్తా, సబ్బే వా లీనే, ఉద్ధతే చ చిత్తే భావేతబ్బా బోజ్జఙ్గా అత్తికా ఏతాయాతి సబ్బత్తికా. చిత్తన్తి కుసులం చిత్తం. తస్స హి సతి పటిసరణం పరాయణం అప్పత్తస్స పత్తియా అనధిగతస్స అధిగమాయ. తేనాహ “ఆరక్ఖపచ్చుపట్టానా”తిఆది.

ఖడ్గాదిభేదే అనోగృహ్మణానన్తి పరియత్తిబాహుసచ్చవసేనపి ఖడ్గాయతనాదీసు అప్పతిట్టితబుద్ధీనం. బహుస్సుతసేవనా హి సుతమయజ్ఞాణావహా. తరుణవిపస్సనాసమజ్జీపి భావనామయజ్ఞాణే రితత్తా ఏకంసతో పజ్ఞావా ఏవ నామ హోతీతి ఆహ “సమపజ్ఞాస లక్ఖణపరిగ్గాహికాయ ఉదయబ్బయపజ్ఞాయ సమన్నాగతపుగ్గలసేవనా”తి. ఇయ్యధమ్మస్స గమ్భీరభావవసేన తప్పరిచ్చేదకజ్ఞాణస్స గమ్భీరభావగహణన్తి ఆహ “గమ్భీరేసు ఖడ్గాదీసు పవత్తాయ గమ్భీరపజ్ఞాయ”తి. తస్మా ఇయ్యం తాదిసాయ పజ్ఞాయ చరితబ్బతో గమ్భీరజ్ఞాణచరియం, తస్సా వా పజ్ఞాయ తత్త పభేదతో పవత్తి గమ్భీరజ్ఞాణచరియా, తస్సా పచ్చవేక్షణాతి ఆహ “గమ్భీరపజ్ఞాయ పభేదపచ్చవేక్షణా”తి. యథా సతివేపుల్లప్పత్తో నామ అరహా ఏవ, ఏవం పజ్ఞావేపుల్లప్పత్తోతిపి సో ఏవాతి ఆహ “అరహత్తమగ్గేన భావనాపారిపూరీ హోతీ”తి. వీరియాదీసుపి ఏసేవ నయో.

“తత్తం అయోఖిలం హత్థే గమేన్తి”తిఆదినా (మ. ని. 3.200, 222; అ. ని. 3.32) వుత్తపజ్ఞావిధబద్ధనకమ్మకారణా నిరయే నిబ్బత్తసత్తస్స యేభుయ్యేన సబ్బపరమం కరోన్తితి, దేవదూతసుత్తాదీసు తస్స ఆదితో వుత్తత్తా చ ఆహ “పజ్ఞావిధబద్ధనకమ్మకారణతో పట్టాయ”తి. సకటవహనాదికాలేతి ఆది-సద్దేన తదజ్ఞామనుస్సేహి, తిరచ్ఛానేహి చ విబాధియమానకాలం సజ్ఞంతాతి. “ఏకం బుద్ధంతర”న్తి ఇదం అపరాపరం పేతేసు ఏవ ఉప్పజ్జనకసత్తవసేన వుత్తం, ఏకచ్ఛానం వా పేతానం ఏకచ్ఛతిరచ్ఛానానం వియ తథా దీఘాయుకతాపి సీయాతి తథా వుత్తం. తథా హి “కాలో నాగరాజా చతున్నం బుద్ధానం సమ్ముఖీభావం లభిత్వా రితో మేత్తేయ్యస్సపి భగవతో సమ్ముఖీభావం లభిస్సంతీ”తి వదన్తి, యం తస్స కప్పాయుకతా వుత్తా.

ఆనిసంసదస్సావినోతి “వీరియాయత్తో ఏవ సబ్బో లోకుత్తరో, లోకియో చ విసేసాధిగమో”తి ఏవం వీరియే ఆనిసంసదస్సనసీలస్స. గమనవీధిన్తి సపుబ్బభాగం నిబ్బానగామినిం పటిపదం, సహ విపస్సనాయ అరియమగ్గపటిపాటి , సత్తవిసుద్ధిపరమ్మరా వా. సా హి భిక్షునో వట్టనియ్యానాయ గంతబ్బా పటిపదాతి కత్వా గమనవీధి నామ. కాయదళ్ళీబహులోతి యథా తథా కాయస్స దళ్ళీకమ్మప్పసుతో. పిణ్ణన్తి రట్టపిణ్ణం. పచ్చయదాయకానం అత్తని కారస్స అత్తనో సమ్మాపటిపత్తియా మహప్పలభావస్స కరణేన పిణ్ణస్స భిక్షాయ పటిపూజనా పిణ్ణాపచాయనం.

నీహరన్తోతి పత్తధవికతో నీహరన్తో. తం సద్దం సుత్వాతి తం ఉపాసికాయ వచనం అత్తనో వసనపణ్ణసాలద్వారే రితోవ పజ్ఞాభిజ్ఞతాయ దిబ్బసోతేన సుత్వా. మనుస్ససమ్మత్తి, దిబ్బసమ్మత్తి, నిబ్బానసమ్మత్తితి ఇమా తిస్సో సమ్మత్తియో. దాతుం సక్ఖిస్ససీతి “తయి కతేన దానమయేన, వేయ్యావచ్చమయేన చ పుజ్జాకమ్మేన ఖేత్తవిసేసభావూపగమనేన అపరాపరం దేవమనుస్ససమ్మత్తియో, అన్తే నిబ్బానసమ్మత్తిచ్చా దాతుం సక్ఖిస్ససీ”తి థేరో అత్తానం పుచ్చతి. సితం కరోన్తో వాతి “అకిచ్చేనేవ మయా వట్టదుక్ఖం సమతిక్కన్త”న్తి పచ్చవేక్షణావసానే సజ్ఞాతపామోజ్జవసేన సితం కరోన్తో ఏవ.

విప్పటిపన్నన్తి జాతిధమ్మకులధమ్మాదిలజ్జనేన అసమ్మాపటిపన్నం. ఏవం యథా అసమ్మాపటిపన్నో పుత్తో తాయ ఏవ అసమ్మాపటిపత్తియా కులసన్తానతో బాహిరో హుత్వా పేతు సన్తికా దాయజ్జస్స న భాగీ, ఏవం. కుసీతోపి తేన కుసీతభావేన అసమ్మాపటిపన్నో సత్తు సన్తికా లద్ధబ్బఅరియధనదాయజ్జస్స న భాగీ. ఆరద్ధవీరియోవ లభతి సమ్మాపటిపజ్జనతో. ఉప్పజ్జతి వీరియసమ్మోజ్జగ్గోతి యోజనా, ఏవం సబ్బత్థి.

మహాతి సీలాదీహి గుణేహి మహన్తో విపులో అనన్తసాధారణో. తం పనస్య గుణమహతం
దససహస్సిలోకధాతుకమ్పనేన లోకే పాకటన్తి దస్సన్తో “సత్తునో హి”తిఆదిమాహ.

యస్మా సత్తుసాసనే పబ్బజితస్య పబ్బజ్జుపగమేన సక్యపుత్తస్సభావో సమ్మజాయతి, తస్మా బుద్ధపుత్తభావం దస్సన్తో
“అసమ్మిన్నాయ”తిఆదిమాహ.

అలసానం భావనాయ నామమత్తమ్మి అజానంతానం కాయదళ్ళీబహులానం యావదత్తం భుజ్జేత్వా
సేయ్యసుఖాదిఅనుయుజ్జనకానం తిరచ్ఛానకథికానం పుగ్గలానం దూరతో వజ్జనా కుసీతపుగ్గలపరివజ్జనా. “దివసం
చక్రమేన నిసజ్జాయా”తిఆదినా (మం. ని. ౧.౪౨౩; ౩.౬౨; సం. ని. ౪.౧౨౦; మహాని. ౧౬౧) భావనారద్ధవసేన
ఆరద్ధవీరియానం దళ్ళపరక్కమానం కాలేన కాలం ఉపసంక్రమనా ఆరద్ధవీరియపుగ్గలసేవనా. తేనాహ “కుచ్ఛిం
పూరేత్వా”తిఆది. విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౬౪) పన జాతిమహత్తపచ్చవేక్షణా, సబ్బహ్మచారీమహత్తపచ్చవేక్షణాతి ఇదం
ద్వయం న గహితం, ధినమిద్ధవినోదనతా, సమ్మప్పధానపచ్చవేక్షణతాతి ఇదం ద్వయం గహితం. తత్త
ఆనిసంసదస్సావితాయ ఏవ సమ్మప్పధానపచ్చవేక్షణా గహితా హోతి లోకియలోకుత్తరవిసేసాధిగమస్య
వీరియాయత్తతాదస్సనభావతో. ధినమిద్ధవినోదనం తదధిముత్తతాయ ఏవ గహితం హోతి, వీరియుప్పాదనే
యుత్తప్పయుత్తస్య ధినమిద్ధవినోదనం అత్తసిద్ధమేవ. తత్త
ధినమిద్ధవినోదనకుసీతపుగ్గలపరివజ్జనఆరద్ధవీరియపుగ్గలసేవన-
తదధిముత్తతాపటిపక్ఖవిధమనపచ్చయాపసంహారవసేన, అపాయభయపచ్చవేక్షణాదయో సముత్తేజనవసేన
వీరియసమ్మోజ్జుగ్గస్స ఉప్పాదకా దట్టబ్బా.

పురిముప్పన్నా పీతి పరతో ఉప్పజ్జనకపీతియా విసేసకారణసభాగహేతుభావతో “పీతియేవ పీతిసమ్మోజ్జుగ్గట్ఠానీయా
ధమ్మా”తి వుత్తా, తస్మా పన బహుసో పవత్తియా పుథుత్తం ఉపాదాయ బహువచననిద్దేసో. యథా సా ఉప్పజ్జతి, ఏవం
పటిపత్తి తస్మా ఉప్పాదకమనసికారో.

“బుద్ధానుస్సతీ”తిఆదీసు వత్తబ్బం విసుద్ధిమగ్గే (విసుద్ధి. ౧.౧౨౩) వుత్తనయేనేవ వేదితబ్బం.

బుద్ధానుస్సతియా ఉపచారసమాధినిట్టత్తా వుత్తం “యావ ఉపచారా”తి. సకలసరీరం ఫరమానోతి పీతిసముట్ఠానేహి
పణీతరూపేహి సకలసరీరం ఫరమానో. ధమ్మగుణే అనుస్సరంతస్సాపి యావ ఉపచారా సకలసరీరం ఫరమానో
పీతిసమ్మోజ్జుగ్గో ఉప్పజ్జతీతి యోజనా, ఏవం సేసఅనుస్సతీసు. పసాదనీయసుత్తంతపచ్చవేక్షణాయశ్చ యోజేతబ్బం
తస్సాపి విముత్తాయతనభావేన తగ్గతికత్తా. సజ్ఞారానం సప్పదేసవూపసమేపి నిప్పదేసవూపసమే వియ తథా పజ్ఞాయ
పవత్తితో భావనామనసికారో కిలేసవిక్ఖమ్భనసమత్తో హుత్వా ఉపచారసమాధిం ఆవహన్తో
తథారూపపీతినోమనస్ససమన్నాగతో పీతిసమ్మోజ్జుగ్గస్స ఉప్పాదాయ హోతీతి ఆహ “సమాపత్తియా...పే....
పచ్చవేక్షంతస్సాపి”తి. తత్త “విక్ఖమ్భితా కిలేసా”తి పారో. తే హి న సముదాచరన్తీతి. ఇతి-సద్దో కారణత్తో, యస్మా న
సముదాచరన్తి, తస్మా తం నేసం అసముదాచారం పచ్చవేక్షంతస్సాతి యోజనా . న హి కిలేసే పచ్చవేక్షంతస్స బోజ్జుగ్గప్పత్తి
యుత్తా. పసాదనీయేసు తానేసు పసాదసినేహాభావేన ధూససమహదయతా లూఖతా, సా తత్త ఆదరగారవాకరణేన
విజ్ఞాయతీతి ఆహ “అసక్కుచ్చకిరియాయ సంసూచితలూఖభావే”తి.

కాయచిత్తదరధమాపసమలక్షణా పస్సద్ధి ఏవ యథాపుత్తబోధిఅభభూతో పస్సద్ధిసమ్మోజ్ఞఙ్గో, తస్స పస్సద్ధిసమ్మోజ్ఞఙ్గస్స ఏవం ఉప్పాదో హోతీతి యోజనా.

పణీతభోజనసేవనతాతి పణీతసప్పాయభోజనసేవ నతా . ఉతుఇరియాపథసుఖగ్గహణేన
సప్పాయఉతుఇరియాపథగ్గహణం దట్టబ్బం. తస్మా తివిధమ్మి సప్పాయం సేవియమానం కాయస్స కల్లతాపాదనవసేన చిత్తస్స కల్లతం ఆవహంతం దువిధాయపి పస్సద్ధియా కారణం హోతి. అహేతుకం సత్తేసు లబ్ధమానం సుఖదుక్ఖన్తి అయమేకో అన్తో, ఇస్సరాదివిసమహేతుకన్తి పన అయం దుతియో. ఏతే ఉభో అన్తే అనుపగమ్మ యథాసకం కమ్మునా హోతీతి అయం మజ్ఞిమా పటిపత్తి. మజ్ఞత్తో పయోగో యస్స సో మజ్ఞత్తపయోగో, తస్స భావో మజ్ఞత్తపయోగతా. అయస్మా పహాయ సారద్ధకాయతం పస్సద్ధకాయతాయ కారణం హోన్తి పస్సద్ధిద్వయం ఆవహతి, ఏతేనేవ సారద్ధకాయపుగ్గలపరివజ్జనపస్సద్ధకాయపుగ్గలసేవనానం తదావహనతా సంవణ్ణితాతి దట్టబ్బం.

యథాసమాహితాకారసల్లక్షణవసేన గయ్వామానో పురిముప్పన్నో సమథో ఏవ సమథనిమిత్తం. నానారమ్మణే పరిబ్బమనేన వివిధం అగ్గం ఏతస్సాతి బ్యగ్గో, విక్ఖేపో. తథా హి సో అనవట్ఠానరసో, భంతతాపచ్చపట్ఠానో చ వుత్తో, ఏకగ్గతాభావతో బ్యగ్గపటిపక్ఖోతి అబ్యగ్గో, సమాధి. సో ఏవ నిమిత్తన్తి పుట్టే వియ వత్తబ్బం. తేనాహ “అవిక్ఖేపట్ఠేన చ అబ్యగ్గనిమిత్త”న్తి.

వత్తువిసదకిరియా, ఇన్ద్రియసమత్తపటిపాదనా చ పజ్ఞావహా వుత్తా, సమాధానావహాపి తా హోన్తి సమాధానావహాభావేనేవ పజ్ఞావహాభావతోతి వుత్తం “వత్తువిసద...పే.... వేదితబ్బా”తి.

కరణభావనాకోసల్లానం అవినాభావతో, రక్ఖనకోసల్లస్స చ తంమూలకత్తా “నిమిత్తకుసలతా నామ కసిణనిమిత్తస్స ఉగ్గహణకుసలతా” ఇచ్చేవ వుత్తం. కసిణనిమిత్తస్సాతి చ నిదస్సనమత్తం దట్టబ్బం. అసుభనిమిత్తస్సాపి హి యస్స కస్సచి ఝానుప్పత్తినిమిత్తస్స ఉగ్గహణకోసల్లం నిమిత్తకుసలతా ఏవాతి. అతిసిథిలవీరియతాదీహీతి ఆది-సద్దేన పజ్ఞాపయోగమన్దతం , పమోదవేకల్లఞ్చ సజ్ఞణ్ణాతి. తస్స పగ్గణ్ణాన్తి తస్స లీనస్స చిత్తస్స ధమ్మవిచయసమ్మోజ్ఞఙ్గాదిసముట్ఠాపనేన లయాపత్తితో సముద్ధరణం. వుత్తజ్ఞోతం భగవతా -

“యస్మిఞ్చ ఖో, భిక్ఖవే, సమయే లీనం చిత్తం హోతి, కాలో తస్మిం సమయే ధమ్మవిచయసమ్మోజ్ఞఙ్గస్స భావనాయ, కాలో వీరియసమ్మోజ్ఞఙ్గస్స భావనాయ, కాలో పీతిసమ్మోజ్ఞఙ్గస్స భావనాయ. తం కేస్స హేతు? లీనం, భిక్ఖవే, చిత్తం తం ఏతేహి ధమ్మేహి సుసముట్ఠాపయం హోతి. సేయ్యథాపి, భిక్ఖవే, పురిసో పరిత్తం అగ్గిం ఉజ్జాలితుకామో అస్స, సో తత్థ సుక్ఖాని చేవ తిణాని పక్ఖిపేయ్య, సుక్ఖాని గోమయాని పక్ఖిపేయ్య, సుక్ఖాని కట్ఠాని పక్ఖిపేయ్య, ముఖవాతఞ్చ దదేయ్య, న చ పంసుకేన ఓకిరేయ్య, భబ్బో ను ఖో సో పురిసో పరిత్తం అగ్గిం ఉజ్జాలితున్తి. ఏవం భన్తే”తి (సం. ని. ౫.౨౩౪).

ఏత్థ చ యథాసకం ఆహారవసేన ధమ్మవిచయసమ్మోజ్ఞఙ్గాదీనం భావనాసముట్ఠాపనాతి వేదితబ్బా, సా అనన్తరం విభావితా ఏవ. ఆరద్ధవీరియతాదీహీతి ఆది-సద్దేన పజ్ఞాపయోగబలవతం, పమోదుబ్బిలావనఞ్చ సజ్ఞణ్ణాతి. తస్స నిగ్గణ్ణాన్తి తస్స ఉద్ధతస్స చిత్తస్స సమాధిసమ్మోజ్ఞఙ్గాదిసముట్ఠాపనేన ఉద్ధతాపత్తితో నిసేధనం. వుత్తమ్మి చేతం భగవతా -

“యస్మిన్ ఖో, భిక్షవే, సమయే ఉద్ధతం చిత్తం హోతి, కాలో తస్మిం సమయే పస్సద్ధిసమ్మోజ్ఞభగ్గస్స భావనాయ, కాలో సమాధిసమ్మోజ్ఞభగ్గస్స భావనాయ, కాలో ఉపేక్షాసమ్మోజ్ఞభగ్గస్స భావనాయ. తం కిస్స హేతు? ఉద్ధతం, భిక్షవే, చిత్తం తం ఏతేహి ధమ్మేహి సువూపసమయం హోతి. సేయ్యథాపి, భిక్షవే, పురిసో మహంతం అగ్గిక్షంతం నిబ్బాపేతుకామో అస్స, సో తత్త అల్లాని చేవ తిణాని...పే.... పంసుకేన చ ఓకిరేయ్య, భబ్బో ను ఖో సో పురిసో మహంతం అగ్గిక్షంతం నిబ్బాపేతున్తి. ఏవం భన్తే”తి (సం. ని. ౨.౨౩౪).

ఏత్థాపి యథాసకం ఆహారవసేన పస్సద్ధిసమ్మోజ్ఞభాదీనం భావనాసముత్థాపనాతి వేదితబ్బా, తత్త పస్సద్ధిసమ్మోజ్ఞభగ్గస్స భావనా వుత్తా ఏవ. సమాధిసమ్మోజ్ఞభగ్గస్స అనంతరం వత్తతి. పజ్ఞాపయోగమన్తతాయాతి పజ్ఞాబ్యాపారస్స అప్పభావేన. యథా హి దానం అలోభపధానం, సీలం అదోషపధానం, ఏవం భావనా అమోహపధానా. తత్త యదా పజ్ఞా న బలవతీ హోతి, తదా భావనా పుట్టేనాపరం విసేసావహా న హోతి, అనభిసంజ్ఞతో వియ ఆహారో పురిసస్స యోగినో చిత్తస్స అభిరుచిం న జనేతి, తేన తం నిరస్సాదం హోతి, తథా భావనాయ సమ్మదేవ అవీధిపటిపత్తియా ఉపసమసుఖం న విన్దతి, తేనాపి చిత్తం నిరస్సాదం హోతి. తేన వుత్తం “పజ్ఞాపయోగ...పే.... నిరస్సాదం హోతీ”తి. తస్స సంవేగుప్పాదనం, పసాదుప్పాదనశ్చ తికిచ్చనన్తి తం దస్సేన్తో “అట్ట సంవేగవత్థానీ”తిఆదిమాహ. తత్త జాతిజరాబ్యాధిమరణాని యథారహం సుగతియం, దుగ్గతియశ్చ హోన్తీతి తదశ్శమేవ పశ్చవిధబద్ధనాదిఖుప్పిసాసాది అశ్శమశ్శాం విబాధనాదిహేతుకం అపాయదుక్ఖం దట్టబ్బం, తయిదం సబ్బం తేసం తేసం సత్తానం పచ్చుప్పన్నభవనిస్సితం గహితన్తి అతీతే అనాగతే చ కాలే వట్టములకదుక్ఖాని విసుం గహితాని. యే పన సత్తా ఆహారూపజీవినో, తత్త చ ఉట్టానఫలూపజీవినో, తేసం అశ్శోహి అసాధారణం జీవికాదుక్ఖం అట్టమం సంవేగవత్తు గహితన్తి దట్టబ్బం. అయం వుచ్చతి సమయే సమ్మహంసనాతి అయం భావనాచిత్తస్స సమ్మహంసితబ్బసమయే వుత్తనయేన సంవేగజననవసేన చేవ పసాదుప్పాదనవసేన చ సమ్మదేవ పహంసనా, సంవేగజననపుబ్బకపసాదుప్పాదనేన తోసనాతి అత్తో.

సమ్మాపటిపత్తిం ఆగమ్మాతి లీనుద్ధచ్చవిరహేన, సమధవీధిపటిపత్తియా చ సమ్మా అవిసమం సమ్మదేవ భావనాపటిపత్తిం ఆగమ్మ. “అలీన”న్తిఆదీసు కోసజ్జపక్ఖికానం ధమ్మానం అనధిమత్తతాయ అలీనం, ఉద్ధచ్చపక్ఖికానం అనధిమత్తతాయ అనుద్ధతం, పజ్ఞాపయోగసమ్మత్తియా, ఉపసమసుఖాధిగమేన చ అనిరస్సాదం, తతో ఏవ ఆరమ్మణే సమప్పవత్తం సమధవీధిపటిపన్నం. తత్త అలీనతాయ పగ్గహే, అనుద్ధతతాయ నిగ్గహే, అనిరస్సాదతాయ సమ్మహంసనే న బ్యాపారం ఆపజ్జతి. అలీనానుద్ధతతా హి ఆరమ్మణే సమప్పవత్తం, అనిరస్సాదతాయ సమధవీధిపటిపన్నం, సమప్పవత్తియా వా అలీనం అనుద్ధతం. సమధవీధిపటిపత్తియా అనిరస్సాదన్తి దట్టబ్బం. అయం వుచ్చతి సమయే అజ్ఞపేక్షనతాతి అయం అజ్ఞపేక్షితబ్బసమయే భావనాచిత్తస్స పగ్గహానిగ్గహసమ్మహంసనేసు అబ్యావటతాసజ్ఞాతం పటిపక్ఖం అభిభుయ్య పేక్షనా వుచ్చతి. పటిపక్ఖవిక్ఖమ్మనతో, విపస్సనాయ అధిట్టానభావూపగమనతో చ ఉపచారజ్ఞానమ్మి సమాధాన కిచ్చనిప్పత్తియా పుగ్గలస్స సమాహితభావసాధనం ఏవాతి తత్త సమదురభావేనాహ “ఉపచారం వా అప్పనం వా”తి.

ఉపేక్షాసమ్మోజ్ఞభగ్గట్టానీయా ధమ్మాతి ఏత్థ యం వత్తబ్బం, తం హేట్టా వుత్తనయానుసారేన వేదితబ్బం. అనురోధవిరోధవిప్పహానవసేన మజ్జత్తభావో ఉపేక్షాసమ్మోజ్ఞభగ్గస్స కారణం తస్మిం సతి సిజ్ఞనతో, అసతి చ అసిజ్ఞనతో. సో చ మజ్జత్తభావో విసయవసేన దువిధోతి ఆహ “సత్తమజ్జత్తతా సజ్ఞారమజ్జత్తతా”తి. తదుభయే చ విరుజ్ఞనం పస్సద్ధిసమ్మోజ్ఞభావనాయ ఏవ దూరీకతన్తి అనురుజ్ఞనస్సేవ పహానవిధిం దస్సేతుం “సత్తమజ్జత్తతా”తిఆది వుత్తం.

తేనాహ “సత్తసజ్ఞారకేలాయనపుగ్గలపరివజ్జనతా”తి. ఉపేక్షాయ హి విసేసతో రాగో పటిపక్ష్ఠో. తథా చాహ “ఉపేక్షా రాగబహులస్స విసుద్ధిమగ్గో”తి (విసుద్ధి. ౧.౨౬౭). ద్వీహాకారేహితి కమ్మస్సకతాపచ్చవేక్షణం, అత్తసుజ్ఞతాపచ్చవేక్షణన్ని ఇమేహి ద్వీహి కారణేహి. ద్వీహివాతి అవధారణం సజ్ఞాసమానతాదస్సనత్తం. సజ్ఞా ఏవేత్థి సమానా, న సజ్ఞేయ్యం సబ్బథా సమానన్తి. అస్సామికభావో అనత్తనియతా. సతి హి అత్తని తస్స కిజ్ఞానభావేన చీవరం, అజ్ఞాం వా కిజ్ఞో అత్తనియం నామ సియా, సో పన కోచి నత్తేవాతి అధిప్పాయో. అనద్ధనియన్తి న అద్ధానక్ఖమం న చిరత్తాయీ, ఇత్తరం అనిచ్చన్తి అత్తో.

తావకాలికన్తి తస్సేవ వేవచనం.

మమాయతీతి మమత్తం కరోతి “మమా”తి తణ్ణాయ పరిగ్గయ్య తిట్టతి.

మమాయన్తాతి మానం దబ్బం కరోన్తా.

అయం సతిపట్టానదేసనా పుబ్బభాగమగ్గవసేన దేసితాతి పుబ్బభాగియబోజ్జజ్ఞే సన్ధాయాహ “బోజ్జజ్ఞపరిగ్గాహికా సతి దుక్ఖసచ్చ”న్తి. సేసం వుత్తనయత్తా సువిజ్ఞోయ్యమేవ.

బోజ్జజ్ఞపబ్బవణ్ణనా నిట్టితా.

పరమభాణవారవణ్ణనా నిట్టితా.

చతుసచ్చపబ్బవణ్ణనా

౩౮౬. యథాసభావతోతి అవిపరీతసభావతో. బాధనక్ఖణతో యో యో వా సభావో యథాసభావో, తతో, రుప్పనాది కక్ఖళాదిసభావతోతి అత్తో. జనికం సముట్ఠాపికన్తి పవత్తలక్ఖణస్స దుక్ఖస్స జనికం నిమిత్తలక్ఖణస్స సముట్ఠాపికం. పురిమతణ్ణన్తి యథాపరిగ్గాహితస్స దుక్ఖస్స నిబ్బత్తితో పురేతరం సిద్ధం తణ్ణం. సిద్ధే హి కారణే తస్స ఫలుప్పత్తి. అయం దుక్ఖసముదయోతి పజానాతీతి యోజనా. అయం దుక్ఖనిరోధోతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. ఉభిన్నం అప్పవత్తిన్తి దుక్ఖం, సముదయో చాతి ద్వీన్నం అప్పవత్తినిమిత్తం, తదుభయం న పవత్తి ఏతాయాతి అప్పవత్తి, అసజ్ఞతా ధాతు. దుక్ఖం దుక్ఖసచ్చం పరిజానాతి పరిజ్ఞాభిసమయవసేన పరిచ్చిన్దతీతి దుక్ఖపరిజాననో, అరియమగ్గో, తం దుక్ఖపరిజాననం. సేసపదద్యయేపి ఇమినా నయేన అత్తో వేదితబ్బో.

దుక్ఖసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా

౩౮౮. ఏవం వుత్తాతి ఏవం ఉద్దేసవసేన వుత్తా. సబ్బసత్తానం పరియాదానవచనం బ్యాపనిచ్చావసేన ఆమేడితనిద్దేసభావతో. సత్తనికాయేతి సత్తానం నికాయే, సత్తఘటే సత్తసమూహేతి అత్తో. దేవమనుస్సాదిభేదాసు హి గతీసు భుమ్మదేవాదిఖత్తియాదిహత్తిఆదిఖుప్పిపాసికాదితంతంజాతివిసిట్టో సత్తసమూహో సత్తనికాయో. నిప్పరియాయతో ఖన్ధానం పరమాభినిబ్బత్తి జాతీతి కత్వా “జననం జాతీ”తి వత్వా స్వాయం ఉప్పాదవికారో అపరినిప్పన్నో యేసు ఖడ్ధేసు ఇచ్చితబ్బో, తే తేనేవ సద్ధిం దస్సేతుం “సవికారాన”న్తిఆది వుత్తం. సవికారానన్తి ఉప్పాదసజ్ఞాతేన వికారేన సవికారానం. జాతిఆదిని హి తీణి లక్ఖణాని ధమ్మానం వికారవిసేసాతి. “ఉపసగ్గమణ్ణితవేవచన”న్తి ఇమినా కేవలం ఉపసగ్గేన పదవడ్డనం కతన్తి దస్సేతి. అనుపవిట్ఠాకారేనాతి అణ్ణకోసం, వత్తికోసజ్ఞా ఓగాహనాకారేన. నిబ్బత్తిసజ్ఞాతేనాతి ఆయతనానం పారిపూరిసంసిద్ధిసజ్ఞాతేన.

అథ వా జననం జాతీతి అపరిపుష్టాయతనం జాతిమాహ. సజ్జాతీతి సమ్ముష్టాయతనం. సమ్ముష్టా హి జాతి సజ్జాతి. ఓక్కమనట్టేన ఓక్కన్తీతి అణ్ణజజలాబుజవసేన జాతి. తే హి అణ్ణకోసం, వట్టికోసం ఓక్కమన్తా పవిసన్తా వియ పటిసన్ధిం గణ్ణన్తి. అభినిబ్బత్తనట్టేన అభినిబ్బత్తీతి సంసేదజఓపపాతికవసేన. తే హి పాకటా ఏవ హుత్వా నిబ్బత్తన్తి. అభిబ్బత్తా నిబ్బత్తి అభినిబ్బత్తి. “జననం జాతీ”తిఆది ఆయతనవసేన, యోనివసేన చ ద్వీహి ద్వీహి పదేహి సబ్బసత్తే పరియాదియిత్వా జాతిం దస్సేతుం వుత్తం. “తేసం తేసం సత్తానం...పే.... అభినిబ్బత్తీ”తి సత్తవసేన వుత్తత్తా సమ్ముతికథా. పాతుభావోతి ఏత్థ ఇతి-సద్ధో ఆదిఅత్తో, పకారత్తో వా, తేన “ఆయతనానం పటిలాభో”తి ఇమస్స పదస్స సజ్ఘహో దట్టబ్బో. అయమ్మి హి పరమత్థకథాతి. ఏకవోకారభవాదీసూతి ఏకచతుపశ్చవోకారభవేసు. తస్మిం ఖన్ధానం పాతుభావే సతి. ఆయతనానం పటిలాభోతి ఏకచతువోకారభవేసు ద్వన్నం ద్వన్నం ఆయతనానం వసేన, సేసేసు రూపధాతుయం పటిసన్ధిక్ఖణ్ణే ఉప్పజ్జమానానం పశ్చన్నం, కామధాతుయం వికలావికలిన్ద్రియానం వసేన సత్తన్నం, నవన్నం, దసన్నం, పునదసన్నం, ఏకాదసన్నం ఇహ ఆయతనానం వసేన సజ్ఘహో దట్టబ్బో. పాతుభవన్తానేవ, న కుతోచి ఆగతాని. పటిలద్ధాని నామ హోన్తి సత్తసన్తానస్స తస్స సంవిజ్ఞమానత్తా. ఆయతనానం పటిలాభోతి వా ఆయతనానం అత్తలాభో వేదితబ్బో.

౩౯౯. సభావనిద్దేసోతి సరూపనిద్దేసో. సరూపఞ్ఞోతం జిణ్ణతాయ, యదిదం “జరా”తి, “వయోహానీతి వా. జీరణమేవ జీరణతా, జీరన్తస్స వా ఆకారో తా-సద్దేన వుత్తోతి ఆహ “ఆకారభావనిద్దేసో”తి. ఖణ్ణితదన్తా ఖణ్ణితా నామ ఉత్తరపదలోపేన. యస్స వికారస్స వసేన సత్తో “ఖణ్ణితో”తి వుచ్చతి, తం ఖణ్ణిచ్చం. తథా పలితాని అస్స సన్తీతి “పలితో”తి వుచ్చతి, తం పాలిచ్చం. వలిత్తచతాయ వా వలి తచో అస్సాతి వలిత్తచో.

ఫలూపచారేనాతి ఫలవోహారేన.

౩౯౦. చవనమేవ చవనతా, చవన్తస్స వా ఆకారో తా-సద్దేన వుత్తో. ఖన్ధా భిజ్జన్తీతి ఏకభవపరియాపన్నస్స ఖన్ధసన్తానస్స పరియోసానభూతా ఖన్ధా భిజ్జన్తి, తేనేవ భేదేన నిరోధనం అదస్సనం గచ్ఛన్తి, తస్మా భేదో అన్తరధానం మరణం. మచ్చుమరణన్తి మచ్చుసజ్ఞోతం ఏకభవపరియాపన్నజీవితీన్ద్రియపచ్చేదభూతం మరణం. తేనాహ “న ఖణికమరణ”న్తి. “మచ్చు మరణ”న్తి సమాసం అకత్వా యో “మచ్చా”తి వుచ్చతి భేదో, యశ్చ మరణం పాణచాగో, ఇదం వుచ్చతి మరణన్తి విసుం సమ్మన్దో న న యుజ్జతి. కాలకిరియాతి మరణకాలో, అనతిక్కమనీయత్తా విసేసేన “కాలో”తి వుత్తోతి తస్స కిరియా, అత్థతో చుతిఖన్ధానం భేదప్పత్తియేవ, కాలస్స వా అన్తకస్స కిరియాతి యా లోకే వుచ్చతి, సా చుతి, మరణన్తి అత్తో. అయం సబ్బాపి సమ్ముతికథావ “యం తేసం తేసం సత్తాన”న్తిఆదినా సత్తవసేన వుత్తత్తా. అయం పరమత్థకథా పరమత్థతో లబ్ధమానానం రుప్పనాదిసభావానం ధమ్మానం వినస్సనజోతనాభావతో.

అత్తాతి భవతి ఏత్థ చిత్తన్తి అత్తభావో, ఖన్ధసమ్మాహో, తస్స నిక్ఖేవో నిక్ఖిపనం, పాతనం వినాసోతి అత్తో. అట్టకథాయంపన “మరణం పత్తస్సా”తిఆదినా నిక్ఖేపహేతుతాయ పతనం “నిక్ఖేవో”తి ఫలూపచారేన వుత్తన్తి దస్సేతి. “ఖన్ధానం భేదో”తి పబన్ధవసేన పవత్తమానస్స ధమ్మసమ్మాహస్స వినాసజోతనాతి ఏకదేసతో పరమత్థకథా, “జీవితీన్ద్రియస్స ఉపచ్చేదో”తి పనేత్థ న కోచి వోహారలేసో పీతి ఆహ “జీవితీన్ద్రియస్స ఉపచ్చేదో పన సబ్బాకారతో పరమత్థతో మరణ”న్తి. ఏవం సన్తేపి యస్స ఖన్ధభేదస్స పవత్తత్తా “తిస్సో మతో, పుస్సో మతో”తి వోహరో హోతి, సో భేదో ఖన్ధప్పబన్ధస్స అనుపచ్చిన్నతాయ “సమ్ముతిమరణ”న్తి వత్తబ్బతం అరహతీతి ఆహ “ఏతదేవ సమ్ముతిమరణన్తిపి వుచ్చతీ”తి. తేనాహ “జీవితీన్ద్రియపచ్చేదమేవ హి”తిఆది. సబ్బసో పబన్ధసముచ్చేదో హి సముచ్చేదమరణన్తి.

౩౯౧. బృసనేనాతి అనత్తేన. “ధమ్మపటిసమ్మిదా”తిఆదీసు (విభ. ౭౨౧) వియ ధమ్మ-సద్దో హేతుపరియాయోతి ఆహ “దుక్ఖకారణేనా”తి. సోచనన్తి లక్ఖితబ్బతాయ సోచనలక్ఖణో. సోచితస్స సోచనకస్స పుగ్గలస్స, చిత్తస్స వా భావో సోచితభావో. అబ్బన్తరేతి అత్తభావస్స అన్తో. అత్తనో లూఖసభావతాయ సోసన్తో. ధామగమనేన సమన్తో సోసనవసేన పరిసోసన్తో.

౩౯౨. “ఆదిస్స ఆదిస్స దేవన్తి పరిదేవన్తి ఏతేనాతి ఆదేవో”తి ఆదేవన-సద్దం కత్వా అస్సుమోచనాదివికారం ఆపజ్జన్తానం తబ్బికారాపత్తియా సో సద్దో కారణభావేన వుత్తో. తం తం వణ్ణన్తి తం తం గుణం. తస్సేవాతి ఆదేవపరిదేవస్సేవ. భావనిద్దేసాతి “ఆదేవితత్తం పరిదేవితత్త”న్తి భావనిద్దేసా.

౩౯౩. నిస్సయభూతో కాయో ఏతస్స అట్ఠీతి కాయకం. తేనాహ “కాయపసాదవత్తుక”న్తి. దుక్కరం ఖమనం ఏతస్సాతి దుక్ఖమనం, సో ఏవ అట్ఠో సభావోతి దుక్ఖమనట్ఠో, తేన. సాతవిధురతాయ అసాతం.

౩౯౪. చేతసి భవన్తి చేతసికం, తం పన యస్మా చిత్తేన సమం పకారేహి యుత్తం, తస్మా ఆహ “చిత్తసమ్మయుత్త”న్తి.

౩౯౫. సబ్బవిసయపటిపత్తినివారణవసేన సమన్తో సీదనం సంసీదనం. ఉట్టాతుమ్మి అసక్కుణేయ్యతాకరణవసేన అతిబలవం, విరూపం వా సీదనం విసీదనం. చిత్తకిలమథీతి విసీదనాకారేన చిత్తస్స పరిఖేదో. ఉపాయాసో, సయం న దుక్ఖో దోసత్తా, సఙ్ఖారక్ఖన్ధపరియాపన్నధమ్మన్తరత్తా వా. యే పన దోమనస్సమేవ “ఉపాయాసో”తి వదేయ్యం, తే “ఉపాయాసో తీహి ఖన్దేహి ఏకేనాయతనేన ఏకాయ ధాతుయా సమ్మయుత్తో, ఏకేన ఖన్దేన ఏకేనాయతనేన ఏకాయ ధాతుయా కేహిచి సమ్మయుత్తో”తి (ధాతు. ౨౪౯). ఇమాయ పాళియా పటిక్ఖిపితబ్బా. ఉప-సద్దో భుసత్థోతి ఆహ “బలవతరం ఆయాసో ఉపాయాసో”తి. ధమ్మమత్తతాదీపనో భావనిద్దేసో ధమ్మతో అఙ్ఘాస్స కత్తులభావజోతనో, అసతి చ కత్తరి తేన కత్తబ్బస్స, పరిగ్గహేతబ్బస్స చ అభావో ఏవాతి ఆహ “అత్తత్తనియాభావదీపకాభావనిద్దేసా”తి.

౩౯౬. జాతిధమ్మానన్తి ఏత్థ ధమ్మ-సద్దో పకతిపరియాయోతి ఆహ “జాతిసభావాన”న్తి, జాయనపకతికానన్తి వుత్తం హోతి. మగ్గభావనాయ మగ్గభావనిచ్చాహేతుకతా ఇచ్చితబ్బాతి తాదిసం ఇచ్చం నివత్తేన్తో “వినా మగ్గభావన”న్తి ఆహ. అపరో నయో న ఖో పనేతన్తి యమేతం “అహో వత మయం న జాతిధమ్మా అస్సామ, న చ వత నో జాతి ఆగచ్ఛేయ్యా”తి ఏవం పహీనసముదయేసు అరియేసు విజ్ఞమానం అజాతిధమ్మత్తం, పరినిబ్బుతేసు చ విజ్ఞమానం జాతియా అనాగమనం ఇచ్చితం, తం ఇచ్చన్తస్సాపి మగ్గభావనాయ వినా అప్పత్తబ్బతో , అనిచ్చన్తస్సాపి భావనాయ పత్తబ్బతో న ఇచ్చాయ పత్తబ్బం నామ హోతీతి ఏవమేత్థ అట్ఠో దట్ఠబ్బో. వక్ఖమానత్థసమ్మిణ్ణనత్థో పి-సద్దోతి ఆహ “ఉపరి సేసాని ఉపాదాయ పి-కారో”తి. యన్తి హేతులత్థే కరణే పచ్చత్తవచనన్తి ఆహ “యేనపి ధమ్మేనా”తి. హేతులత్థో హి అయం ధమ్మ-సద్దో , అలబ్బనేయ్యభావో ఏత్థ హేతు వేదితబ్బో. తన్తి వా ఇచ్చితస్స వత్తునో అలబ్బనం, ఏవమేత్థ “యమ్మీతి యేనపీ”తి విభత్తివిపల్లాసేన అట్ఠో వుత్తో. యదా పన యం-సద్దో “ఇచ్చ”న్తి ఏతం అపేక్షతి, తదా అలాభవిసిట్ఠా ఇచ్చా వుత్తా హోతి. యదా పన “న లభతీ”తి ఏతం అపేక్షతి, తదా ఇచ్చావిసిట్ఠో అలాభో వుత్తో హోతి, సో పన అత్థతో అఙ్ఘో ధమ్మో నత్తి, తథాపి అలబ్బనేయ్యవత్తుగతా ఇచ్చావ వుత్తా హోతి. సబ్బత్థాతి “జరాధమ్మాన”న్తిఆదినా ఆగతేసు సబ్బవారేసు.

సముదయసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా

౪౦౦. పునబ్బవకరణం పునోబ్బవో ఉత్తరపదలోపం కత్వా మనో-సద్దస్స వియ పురిమపదస్స ఓ-కారస్తతా దట్టబ్బా. అథ వా సీలనట్టేన ఇక-సద్దేన గమితత్తత్తా కిరియావాచకస్స సద్దస్స అదస్సనం దట్టబ్బం యథా “అసూపభక్ఖనసీలో అసూపికో”తి. సమ్మోహవిసోదనియం పన “పునబ్బవం దేతి, పునబ్బవాయ సంవత్తతి, పునప్పునం భవే నిబ్బత్తేతీతి పోనోబ్బవికా”తి (విభ. అట్ట. ౨౦౩) అట్తో వుత్తో సో “తద్ధితా” ఇతి బహువచననిద్దేసతో, విచిత్రత్తా వా తద్ధితవుత్తియా, అభిధానలక్ష్ణణత్తా వా తద్ధితానం తేసుపి అత్తేసు పోనోబ్బవికసద్దసిద్ధి సమ్మవేయ్యాతి కత్వా వుత్తో. తత్త కమ్మునా సహజాతా పునబ్బవం దేతి, అసహజాతా కమ్మసహాయభూతా పునబ్బవాయ సంవత్తతి, దువిధాపి పునప్పునం భవే నిబ్బత్తేతీతి దట్టబ్బా. నన్దనట్టేన, రజ్జనట్టేన చ నన్దీరాగో, యో చ నన్దీరాగో, యా చ తణ్ణాయనట్టేన తణ్ణా, ఉభయమేతం ఏకత్తం, బృజ్జనమేవ నానన్తి తణ్ణా “నన్దీరాగేన సద్ధిం అత్థతో ఏకత్తమేవ గతా”తి వుత్తా. తబ్బావత్తో హేత్థ సహ-సద్ధో “సనిదస్సనా ధమ్మా”తిఆదిసు (ధ. స. దుకమాతికా ౯) వియ. తస్మా నన్దీరాగసహగతాతి నన్దీరాగభావం గతా సబ్బాసుపి అవత్థాసు నన్దీరాగభావస్స అపచ్చక్ఖాయ వత్తనతోతి అత్తో. రాగసమ్మన్దేన ఉప్పన్నస్సాతి వుత్తం. రూపారూపభవరాగస్స విసుం వుచ్చమానత్తా కామభవే ఏవ భవపత్తనుప్పత్తి వుత్తాతి వేదితబ్బా.

తస్మిం తస్మిం పియరూపే పఠముప్పత్తివసేన “ఉప్పజ్జతీ”తి వుత్తం, పునప్పునం పవత్తివసేన “నివిసతీ”తి. పరియుట్టానానుసయవసేన వా ఉప్పత్తినివేసా యోజేతబ్బా. సమ్మత్తియన్తి మనుస్ససోభగ్గే, దేవత్తే చ. అత్తనో చక్ఖన్తి సవత్థుకం చక్ఖుం వదతి, సపసాదం వా మంసపిణ్డం. విప్పసన్నం పశ్శాపసాదన్తి పరిసుద్ధసుప్పసన్ననీలపీతలోహితకణ్ఠఓదాతవణ్ణవన్తం. రజతపనాళికం వియ చిద్ధం అబ్బన్తరే ఓదాతత్తా. పామజ్జసుత్తం వియ ఆలమ్మకణ్ణబద్ధం. తుగ్గో ఉచ్చా దీఘా నాసికా తుగ్గనాసా, ఏవం లద్ధవోహారం అత్తనో ఘానం. “లద్ధవోహరా”తి వా పారో, తస్మిం సతి తుగ్గో నాసా యేసం తే తుగ్గనాసా, ఏవం లద్ధవోహరా సత్తా అత్తనో ఘానన్తి యోజనా కాతబ్బా. జిహ్వాం... పీ... మజ్జన్తి వణ్ణసణ్ణానతో, కిచ్చతో చ. కాయం...పీ... మజ్జన్తి ఆరోహపరిణాహసమ్మత్తియా. మనం...పీ... మజ్జన్తి అతీతాదిఅత్తచిన్తనసమత్తం. అత్తనా పటిలద్ధాని అజ్ఞత్తగ్గా సరీరగన్ధాదీని, బహిద్ధా చ విలేపనగన్ధాదీని. ఉప్పజ్జమానా ఉప్పజ్జతీతి యదా ఉప్పజ్జమానా హోతి, తదా ఏత్థ ఉప్పజ్జతీతి సామజ్ఞోన గహితా ఉప్పాదకిరియా లక్ష్ణణభావేన వుత్తా, విసయవిసిట్టా చ లక్ష్ఠితబ్బభావేన. న హి సామజ్ఞావిసేసేహి నానత్తవోహరో న హోతీతి. ఉప్పజ్జమానాతి వా అనిచ్చితో ఉప్పాదో హేతుభావేన వుత్తో, ఉప్పజ్జతీతి నిచ్చితో ఫలభావేన యది ఉప్పజ్జమానా హోతి, ఏత్థ ఉప్పజ్జతీతి.

నిరోధసచ్చనిద్దేసవణ్ణనా

౪౦౧. “సబ్బాని నిబ్బానవేవచనానేవా”తి వత్వా తమత్తం పాకటతరం కాతుం “నిబ్బానజ్ఞో”తిఆది ఆరద్ధం. తత్త ఆగమ్మాతి నిమిత్తం కత్వా. నిబ్బానహేతుకో హి తణ్ణాయ అసేసవిరాగనిరోధో. ఖయగమనవసేన విరజ్జతి. అప్పవత్తిగమనవసేన నిరుజ్జతి. అనపేక్షతాయ చజనవసేన, హానివసేన వా చజీయతి. పున యథా నప్పవత్తతి, తథా దూర ఖిపనవసేన పటినిస్సజ్జీయతి. బన్దనభూతాయ మోచనవసేన ముచ్చతి. అసంకిలేసవసేన న అల్లీయతి. కస్మా పనేతం నిబ్బానం ఏకమేవ సమానం నానానామేహి వుచ్చతీతి? పటిపక్షనానతాయాతి దస్సేన్తో “ఏకమేవ హి”తిఆదిమాహ. సజ్ఞతథమ్మవిధురసభావత్తా నిబ్బానస్స నామానిపి గుణనేమిత్తికత్తా సజ్ఞతథమ్మవిధురానేవ హోన్తీతి వుత్తం “సబ్బసజ్ఞతానం నామపటిపక్షవసేనా”తి. అసేసం విరజ్జతి తణ్ణా ఏత్థాతి అసేసవిరాగోతి. ఏస నయో సేసేసుపి. అయం పన

విసేనో - నత్తి ఏతస్స ఉప్పాదో, న వా ఏతస్మిం అధిగతే పుగ్గలస్స ఉప్పాదోతి అనుప్పాదో, అసంఖ్యతథమ్మో.

“అప్పవత్త”ని ఆదీనుపి ఇమినా నయేన అత్తో వేదితబ్బో. ఆయాహనం సముదయో, తప్పటిపక్ఖవసేన అనాయూహనం.

తథ్ఠా అప్పహీనే సతి యత్త ఉప్పజ్జతి, పహానే పన సతి తత్త తత్తేవస్సా అభావో సుదస్సితోతి ఆహ “తత్తేవ అభావం దస్సేతు”న్తి. అపజ్ఞాత్తిన్తి అపజ్ఞాపనం, “తిత్త అలాబు అత్తో”తి వోహరాభావం వా. తిత్తఅలాబువల్లియా అప్పవత్తిం ఇచ్చన్తో పురిసో వియ అరియమగ్గో, తస్స తస్సా అప్పవత్తినిన్నచిత్తస్స మూలచ్ఛేదనం వియ మగ్గస్స నిబ్బానారమ్మణస్స తథ్ఠాయ పహానం, తదప్పవత్తి వియ తథ్ఠాయ అప్పవత్తిభూతం నిబ్బానం దట్టబ్బం.

దుతియఉపమాయం దక్షిణద్వారం వియ నిబ్బానం, చోరఘాతకా వియ మగ్గో. దక్షిణద్వారే ఘాతితాపి చోరా పచ్చా “అటవియం చోరా ఘాతితా”తి వుచ్చన్తి, ఏవం నిబ్బానం ఆగమ్మ నిరుద్ధాపి తథ్ఠా “చక్ఖాదీసు నిరుద్ధా”తి వుచ్చన్తి తత్త కిచ్చకరణాభావతోతి దట్టబ్బం. పురిమా వా ఉపమా మగ్గేన నిరుద్ధాయ “పియరూపసాతరూపేసు నిరుద్ధా”తి వత్తబ్బతాదస్సనత్తం వుత్తా, పచ్చిమా నిబ్బానం ఆగమ్మ నిరుద్ధాయ “పియరూపసాతరూపేసు నిరుద్ధా”తి వత్తబ్బతాదస్సనత్తం వుత్తాతి అయం ఏతాసం విసేనో.

మగ్గసచ్చనిర్దేశపణ్ణనా

౪౦౨. అజ్ఞామగ్గపటిక్ఖేపనత్తన్తి తిత్తియేహి పరికప్పితస్స మగ్గస్స దుక్ఖనిరోధగామినిపటిపదాభావపటిక్ఖేపనత్తం, అజ్ఞాస్స వా మగ్గభావపటిక్ఖేపో అజ్ఞామగ్గపటిక్ఖేపో, తదత్తం. “అయ”న్తి పన అత్తనో, తేసు చ భిక్షాసు ఏకచ్ఛానం పచ్చక్ఖభావతో ఆసన్నపచ్చక్ఖవచనం. ఆరకత్తాతి నిరుత్తినియేన అరియసద్ధసిద్ధిమాహ. అరియభావకరత్తాతి అరియకరణో అరియోతి ఉత్తరపదలోపేన, పుగ్గలస్స అరియభావకరత్తా అరియం కరోతీతి వా అరియో, అరియఫలపటిలాభకరత్తా వా అరియం ఫలం లభాపేతి జనేతీతి అరియో. పురిమేన చేత్త అత్తనో కిచ్చవసేన, పచ్చిమేన ఫలవసేన అరియనామలాభో వుత్తోతి దట్టబ్బో. చతుసచ్చపటివేధావహం కమ్మట్టానం చతుసచ్చకమ్మట్టానం , చతుసచ్చం వా ఉద్దిస్స పవత్తం భావనాకమ్మం యోగినో సుఖవిసేసానం రానభూతన్తి చతుసచ్చకమ్మట్టానం. పురిమాని ద్వే సచ్చాని వట్టం పవత్తిహేతుభావతో. పచ్చిమాని వివట్టం నివత్తితదధిగముపాయభావతో. వట్టే కమ్మట్టానాభినివేసో సరూపతో పరిగ్గహసబ్బావతో. వివట్టే నత్తి అవిసయత్తా, విసయత్తే చ పయోజనాభావతో. పురిమాని ద్వే సచ్చాని ఉగ్గణ్ణిత్వాతి సమ్మన్దో. కమ్మట్టానపాళియా హి తదత్తసల్లక్ఖణేన వాచుగ్గతకరణం ఉగ్గహో. తేనాహ “వాచాయ పునప్పునం పరివత్తేన్తో”తి. ఇట్టం కన్తన్తి నిరోధమగ్గేసు నిన్నభావం దస్సేతి, న అభినిన్దనం, తన్నిన్నభావోయేవ చ తత్త కమ్మకరణం దట్టబ్బం.

ఏకపటివేధేనేవాతి ఏకజ్ఞాణేనేవ పటివిజ్ఞనేన. పటివేధో పటిఘాతాభావేన విసయే నిస్సంఖ్యచారసంఖ్యతం నిబ్బిజ్ఞనం. అభిసమయో అవిరజ్ఞిత్వా విసయస్స అధిగమసంఖ్యతో అవబోధో. “ఇదం దుక్ఖం, ఏత్తకం దుక్ఖం, న ఇతో భియ్యో”తి పరిచ్చిన్దిత్వా జాననమేవ వుత్తనయేన పటివేధోతి పరిజ్ఞాపటివేధో, తేన. ఇదఞ్చ యథా తస్మిం జ్ఞాణే పవత్తే పచ్చా దుక్ఖస్స సరూపాదిపరిచ్ఛేదే సమ్మోహో న హోతి, తథా పవత్తిం గహేత్వా వుత్తం, న పన మగ్గజ్ఞాణస్స “ఇదం దుక్ఖ”ని ఆదినా (మ. ని. ౨.౪౮౪; ౩.౧౦౪) పవత్తనతో. పహీనస్స పున అప్పహాతబ్బతాయ పకట్టం హానం చజనం సముచ్చిన్ననం, పహానమేవ వుత్తనయేన పటివేధోతి పహానపటివేధో, తేన. అయమ్పి యస్మిం కిలేసే అప్పహాయమానే మగ్గభావనాయ న భవితబ్బం, అసతి చ మగ్గభావనాయ యో ఉప్పజ్జేయ్య, తస్స కిలేసస్స పటిఘాతం కరోంతస్స అనుప్పత్తిధమ్మతం ఆపాదేంతస్స జ్ఞాణస్స

తథాపవత్తియం పటిపూతాభావేన నిస్సంజ్ఞచారం ఉపాదాయ ఏవం వుత్తో. సచ్చికిరియా పచ్చక్షకరణం
 అనుస్సవాకారపరివిత్కాదికే ముఞ్చిత్వా సరూపతో ఆరమ్మణకరణం “ఇదం త”న్తి యథాసభావతో గహణం, సా ఏవ
 వుత్తనయేన పటివేధోతి సచ్చికిరియాపటివేధో, తేన. అయం పనస్స ఆవరణస్స అసముచ్చిన్ననతో జాణం నిరోధం
 ఆలమ్మితుం న సక్కోతి, తస్స సముచ్చిన్ననతో తం సరూపతో విభావేన్నమేవ పవత్తీతి ఏవం వుత్తో. భావనా ఉప్పాదనా,
 వడ్డనా చ. తత్థ పరమమగ్గే ఉప్పాదనట్టేన, దుతియాదీసు వడ్డనట్టేన, ఉభయత్థాపి వా ఉభయథాపి వేదితబ్బం.
 పరమమగ్గేపి హి యథారహం వుట్టానగామినియం పవత్తం పరిజాననాదిం వడ్డేన్తో పవత్తోతి వడ్డనట్టేన భావనా సక్కా
 విజ్ఞాతుం. దుతియాదీసుపి అప్పహీనకిలేసప్పహానతో, పుగ్గలంతరభావసాధనతో చ ఉప్పాదనట్టేన భావనా సక్కా విజ్ఞాతుం,
 సా ఏవ వుత్తనయేన పటివేధోతి భావనాపటివేధో, తేన. అయమ్మి హి యథా జాణే పవత్తే పచ్చా మగ్గధమ్మానం
 సరూపపరిచ్ఛేదే సమ్మోహో న హోతి, తథా పవత్తిమేవ గహేత్వా వుత్తో.

తిట్టన్తు తావ యథాధిగతా మగ్గధమ్మా, యథాపవత్తేసు ఫలధమ్మేసుపి అయం యథాధిగతసచ్చధమ్మేసు వియ
 విగతసమ్మోహోవ హోతి. తేనాహ “దిట్టధమ్మా పత్తధమ్మా విదితధమ్మా పరియోగాళ్లధమ్మా”తి (మహావ. ౧౮; దీ. ని.
 ౧.౨౯౯; మ. ని. ౨.౬౯) యతో సచస్స ధమ్మతాసఞ్చోదితా యథాధిగతసచ్చధమ్మాలమ్బనియో మగ్గవీధితో పరతో
 మగ్గఫలపహీనావసిట్టకిలేసనిబ్బానానం పచ్చవేక్షణా పవత్తన్తి, దుక్ఖసచ్చమ్మోపి సక్కాయదిట్టిఆదయో. అయఞ్చ
 అత్థవణ్ణనా “పరిజ్ఞాభిసమయేనా”తిఆదీసుపి విభావేతబ్బా. ఏకాభిసమయేన అభిసమేతీతి ఏత్థాహ వితణ్ణవాదీ
 “అరియమగ్గజాణం చతుసు సచ్ఛేసు నానాభిసమయవసేన కిచ్చకర”న్తి, సో అభిధమ్మే (కథా. ౨౭౪) ఓధిసోకథాయ
 సఞ్ఞాపేతబ్బో. ఇదాని తమేవ ఏకాభిసమయం విత్థారవసేన విభావేతుం “ఏవమస్సా”తిఆది వుత్తం. “పుబ్బభాగే...పే...
 పటివేధో హోతి”తి కస్మా వుత్తం, నను పటివేధో పుబ్బభాగియో న హోతీతి? సచ్చమేతం నిప్పరియాయతో, ఇథ పన
 ఉగ్గహాదివసేన పవత్తో అవబోధో పరియాయతో తథా వుత్తో. పటివేధనిమిత్తత్తా వా ఉగ్గహాదివసేన పవత్తం దుక్ఖాదీసు
 పుబ్బభాగే జాణం “పటివేధో”తి వుత్తం, న పటివిజ్ఞనసభావం. కిచ్చతోతి పుబ్బభాగేహి దుక్ఖాదిజాణేహి కాతబ్బకిచ్చస్స ఇథ
 నిప్పత్తితో, ఇమస్సేవ వా జాణస్స దుక్ఖాదిప్పకాసనకిచ్చతో, పరిజ్ఞాదితోతి అత్తో. ఆరమ్మణపటివేధోతి
 సచ్చికిరియాపటివేధమాహ. సాతి పచ్చవేక్షణా. ఇథాతి ఇమస్మిం రానే. ఉగ్గహాదీసు వుచ్చమానేసు న వుత్తా అనవసరత్తా.
 అధిగమే హి సతి తస్సా సియా అవసరో.

తంయేవ హి అనవసరం దస్సేతుం “ఇమస్స చా”తిఆది వుత్తం. పుట్టే పరిగ్గహతోతి కమ్మట్టానపరిగ్గహతో పుట్టే.
 ఉగ్గహాదివసేన సచ్చానం పరిగ్గణ్ణానజ్ఞో పరిగ్గహో. తథా తాని పరిగ్గణ్ణనతో మనసికారదళ్లతాయ పుబ్బభాగియా
 దుక్ఖపరిజ్ఞాదయో హోన్తి యేవాతి ఆహ “పరిగ్గహతో పట్టాయ హోతి”తి. అపరభాగేతి మగ్గక్షణే. దుద్దసత్తాతి అత్తనో
 పవత్తిక్షణవసేన పాకటానిపి పకతిజాణేన సభావరసతో దట్టుం అసక్కుణేయ్యత్తా. గమ్భీరేనేవ చ భావనాజాణేన, తథాపి
 మత్థకప్పత్తేన అరియమగ్గజాణేనేవ యాథావతో పస్సితబ్బత్తా గమ్భీరాని . తేనాహ “లక్ఖణపటివేధతో పన ఉభయమ్మి
 గమ్భీర”న్తి. ఇతరాని అసంకిల్లిటఅసంకిలేసికతాయ అచ్చంతసుఖప్పత్తాయ అనుప్పత్తిభవతాయ, అనుప్పన్నపుబ్బతాయ
 చ పవత్తివసేన అపాకటత్తా చ పరమగమ్భీరత్తా, తథా పరమగమ్భీరజాణేనేవ పస్సితబ్బతాయ పకతిజాణేన దట్టుం న
 సక్కుణేయ్యానీతి దుద్దసాని. తేనాహ “ఇతరేసం పనా”తిఆది. పయోగోతి కిరియా, వాయామో వా. తస్స మహంతరస్స
 ఇచ్చితబ్బతం, దుక్కురతరతఞ్చ ఉపమాహి దస్సేతి “భవగ్గగ్గహణత్థ”న్తిఆదినా. పటివేధక్షణేతి అరియస్స మగ్గస్స
 చతుసచ్చసమ్మటివేధక్షణే. ఏకమేవ తం జాణన్తి దుక్ఖాదీసు పరిజ్ఞాదికిచ్చసాధనవసేన ఏకమేవ తం మగ్గజాణం హోతి.

ఇమేసు తీసు తానేనూతి ఇమేసు విరమితబృతావసేన జోతితేసు తీసు కామబ్యాపాదవిహింసావితక్యవత్తూసు. విసుం విసుం ఉప్పన్నస్స తివిధఅకుసలసజ్జప్పస్స. పదపచ్చేదతోతి ఏత్త గతమగ్గో “పద”న్తి వుచ్చతి, యేన చ ఉపాయేన కారణేన కామవితక్కో ఉప్పజ్జతి, సో తస్స గతమగ్గోతి తస్స పచ్చేదో ఘాతో పదపచ్చేదో, తతో పదపచ్చేదతో. అనుప్పత్తిధమ్మతాపాదనం అనుప్పత్తిసాధనం, తస్స వసేన. మగ్గకిచ్చసాధనేన మగ్గజ్ఞం పూరయమానో ఏకోవ తివిధకిచ్చసాధనో కుసలసజ్జప్పో ఉప్పజ్జతి. తివిధాకుసలసజ్జప్పసముచ్చేదనమేవ హేత్థ తివిధకిచ్చసాధనం దట్టబ్బం. ఇమినా నయేన “ఇమేసు చతూసు తానేనూ”తిఆదీసుపి అత్తో వేదితబ్బో.

ముసావాదావేరమణిఆదయోతి ఏత్త యస్మా సిక్ఖాపదవిభజ్జే (విభ. 203) విరతిచేతనా, సబ్బే సమ్మయుత్తధమ్మా చ సిక్ఖాపదానీతి ఆగతానీతి తత్త పధానానం విరతిచేతనానం వసేన “విరతియోపి హోన్తి చేతనాయోపి”తి (విభ. అట్ట. 203) సమ్మోహావినోదనియం వుత్తం, తస్మా కేచి “ఆది-సద్దేన న కేవలం పిసుణవాచా వేరమణిఆదీనయేవ సజ్గహో, అథ ఖో తాదిసానం చేతనానమ్మి సజ్గహో”తి వదన్తి, తం పుబ్బభాగవసేన వుచ్చమానత్తా యుజ్జేయ్య, ముసావాదాదీహి విరమణకాలే వా విరతియో, సుభాసితాదివాచాభాసనాదికాలే చ చేతనాయో యోజేతబ్బా, మగ్గక్షణే పన విరతియోవ ఇచ్చితబ్బా చేతనానం అమగ్గజ్ఞత్తా. ఏకస్స జాణస్స దుక్ఖాదిజాణతా వియ, ఏకాయ విరతియా ముసావాదాదివిరతిభావో వియ చ ఏకాయ చేతనాయ సమ్మవాచాదికిచ్చత్తయసాధనసభావాభావా సమ్మవాచాదిభావాసిద్ధితో, తంసిద్ధియం అజ్ఞత్తయతాసిద్ధితో చ.

భిక్కుస్స ఆజీవహేతుకం కాయవచీదుచ్చరితం నామ అయోనిసో ఆహారపరియేసనహేతుకమేవ సియాతి ఆహ “ఖాదనీయ...పే.... దుచ్చరిత”న్తి. కాయవచీదుచ్చరితగ్గహణిత్వా కాయవచీద్వారేయేవ ఆజీవపకోపో, న మనోద్వారేతి దస్సనత్తం. తేనాహ “ఇమేసుయేవ సత్తసు తానేనూ”తి.

అనుప్పన్నానన్తి అసముదాచారవసేన వా అననుభూతారమ్మణవసేన వా అనుప్పన్నానం. అజ్ఞాథా హి అనమతగ్గే సంసారే అనుప్పన్నా పాపకా అకుసలా ధమ్మా నామ న సన్తి. తేనాహ “ఏకస్మిం భవే”తిఆది. యస్మిం భవే అయం ఇమం వీరియం ఆరభతి, తస్మిం ఏకస్మిం భవే. జనేతీతి ఉప్పాదేతి. తాదిసం ఛన్దం కురుమానో ఏవం ఛన్దం జనేతి నామ. వాయామం కరోతీతి పయోగం పరక్కమం కరోతి. వీరియం పవత్తేతీతి కాయికచేతసికవీరియం పకారతో వత్తేతి. వీరియేన చిత్తం పగ్గహితం కరోతీతి తేనేవ సహజాతవీరియేన చిత్తం ఉక్కిపేన్తో కోసజ్జపాతతో నిసేధనేన పగ్గహితం కరోతి. పదహానం పవత్తేతీతి పధానం వీరియం కరోతి. పటిపాటియా పనేతాని చత్తారి పదాని ఆసేవనాభావనాబహులీకమ్మసాతచ్చకిరియాహి యోజేతబ్బాని.

ఉప్పన్నపుబ్బానన్తి సదిసవోహరేన వుత్తం. భవతి హి తంసదిసేసు తబ్బోహరో యథా “సా ఏవ తిత్తిరి, తాని ఏవ ఓసధానీ”తి. తేనాహ “ఇదాని తాదిసీ”తి. ఉప్పన్నానన్తి “అనుప్పన్నా”తి అవత్తబ్బతం ఆపన్నానం. పహానాయాతి పజహనత్థాయ. అనుప్పన్నానం కుసలానన్తి ఏత్త కుసలాతి ఉత్తరిమనుస్సధమ్మా అధిప్పేతా, తేసజ్ఞ ఉప్పాదో నామ అధిగమో పటిలాభో, తప్పటిక్ఖేపేన అనుప్పాదో అప్పటిలాభోతి ఆహ “అప్పటిలద్ధానం పఠమజ్ఞానాదీన”న్తి. “రితియా వీరియం ఆరభతీ”తి వుత్తే న ఖణితి అధిప్పేతా తదత్తం వీరియారబ్బేన పయోజనాభావతో, అథ ఖో పబన్ధరితి అధిప్పేతాతి ఆహ “పునప్పునం ఉప్పత్తిపబన్ధవసేన రితత్థ”న్తి. సమ్ముస్సనం పటిపక్షధమ్మవసేన అదస్సనముపగమనన్తి తప్పటిక్ఖేపేన

అసమ్ముస్సనం అసమ్మోసోతి ఆహ “అసమ్మోసాయాతి అవినాసనత్త”న్తి. భియ్యోభావో పునప్పునం భవనం, సో పన ఉపరూపరి ఉప్పత్తితి ఆహ “ఉపరిభావాయా”తి. వేపుల్లం అభిణ్ణప్పవత్తియా పగుణబలవభావాపత్తితి వుత్తం “వేపుల్లాయాతి విపులభావాయా”తి, మహాంతభావాయాతి అత్థో. భావనాయ పరిపూరణత్తన్తి యూనాదిభావనాపరిట్రూహనత్తం.

చతుసు తానేసూతి అనుప్పన్నాకుసలానుప్పాదనాదీసు చతుసు తానేసు. కిచ్చసాధనవసేనాతి చతుబ్బిధస్సపి కిచ్చస్స ఏకజ్ఞం నిప్పాదనవసేన.

యూనాని పుబ్బభాగేపి మగ్గక్షణేపి నానాతి యదిపి సమాధిఉపకారకేహి
అభినిరోపనానుమజ్జనసమ్మియాయనట్రూహనసంతసుఖసభావేహి వితక్కాదీహి సమ్మయోగభేదతో
భావనాతిసయప్పవత్తానం చతున్నం యూనానం వసేన సమ్మాసమాధి విభత్తో, తథాపి వాయామో వియ
అనుప్పన్నాకుసలానుప్పాదనాదిచతువాయామకిచ్చం, సతి వియ చ అసుభాసుఖానిచ్చానత్తేసు కాయాదీసు
సుభాదిసమ్మోహనచతుసతికిచ్చం, ఏకో సమాధి చతుయూనసమాధికిచ్చం న సాధేతీతి పుబ్బభాగేపి పరమజ్ఞానసమాధి
ఏవ మగ్గక్షణేపి, తథా పుబ్బభాగేపి చతుత్థజ్ఞానసమాధి ఏవ మగ్గక్షణే పీతి అత్థో. నానామగ్గవసేనాతి
పరమమగ్గాదినానామగ్గవసేన యూనాని నానా. దుతియాదయోపి మగ్గా దుతియాదీనం యూనానం. అయం పనస్సాతి ఏత్త
మగ్గభావేన చతుబ్బిధమ్మి ఏకత్తేన గహేత్వా “అస్సా”తి వుత్తం, అస్స మగ్గస్సాతి అత్థో. అయన్తి పన అయం యూనవసేన
సబ్బసదిససబ్బాసదిసేకచ్చసదిసతా విసేసో.

పాదకజ్ఞాననియమేన హోతీతి ఇథ పాదకజ్ఞాననియమం ధురం కత్వా వుత్తం, యథా చేత్త, ఏవం
సమ్మోహవిరోధనియమ్మి (విభ. అట్ట. ౨౦౫). అట్టసాలినియం (ధ. స. అట్ట. ౩౫౦) పన విపస్సనానియమో వుత్తో
సబ్బవాదావిరోధతో, ఇథ పన సమ్మసితజ్ఞానపుగ్గలజ్ఞానయవాదనివత్తనతో పాదకజ్ఞాననియమో వుత్తో. విపస్సనానియమో
పన సాధారణత్తా ఇథాపి న పటిక్ఖిత్తోతి దట్టబ్బో. అజ్ఞో చ ఆచరియవాదా పరతో వక్తమానా విభజితబ్బాతి యథావుత్తమేవ
తావ పాదకజ్ఞాననియమం విభజన్తో ఆహ “పాదకజ్ఞాననియమేన తావా”తి. పరమజ్ఞానికో హోతి, యస్మా ఆసన్నపదేసే
వుట్టితసమాపత్తి మగ్గస్స అత్తనో సదిసభావం కరోతి భూమివణ్ణో వియ గోధావణ్ణస్స. పరిపుణ్ణానేవ హోన్తితి అట్ట సత్త చ
హోన్తితి అత్థో. సత్త హోన్తి సమ్మాసబ్బప్పస్స అభావతో. ఛ హోన్తి పీతిసమ్మోజ్జగ్గస్స అభావతో. మగ్గజ్ఞబోజ్జగ్గానం
సత్తభావం అతిదిసతి “ఏస నయో”తి. అరూపే చతుక్కుపఞ్చకజ్ఞానం...పే... వుత్తం అట్టసాలినియన్తి అధిప్పాయో. నను
తత్త “అరూపే తికచతుక్కుజ్ఞానం ఉప్పజ్జతీ”తి (ధ. స. అట్ట. ౩౫౦) వుత్తం , న “చతుక్కుపఞ్చకజ్ఞాన”న్తి? సచ్చమేతం,
యేసు పన సంసయో అత్తి, తేసం ఉప్పత్తిదస్సనేన , తేన అత్తతో “చతుక్కుపఞ్చకజ్ఞానం ఉప్పజ్జతీ”తి వుత్తమేవ హోతీతి
ఏవమాహాతి వేదితబ్బం. సముదాయఞ్చ అపేక్షిత్వా “తఞ్చ లోకుత్తరం, న లోకియ”న్తి ఆహ “అవయవేకత్తం
లిగ్గసముదాయస్స విసేసకం హోతీ”తి. చతుత్థజ్ఞానమేవ హి తత్త లోకియం ఉప్పజ్జతి, న చతుక్కుం, పఞ్చకం వాతి. ఏత్త
కథన్తి పాదకజ్ఞానస్స అభావా కథం దట్టబ్బన్తి అత్థో. తంయూనికావస్స తత్త తయో మగ్గా ఉప్పజ్జన్తి, తజ్ఞానికంపరమఫలాదిం
పాదకం కత్వా ఉపరిమగ్గభావనాయాతి అధిప్పాయో. తికచతుక్కుజ్ఞానికం పన మగ్గం భావేత్వా తత్త ఉప్పన్నస్స
అరూపచతుత్థజ్ఞానం, తజ్ఞానికం ఫలఞ్చ పాదకం కత్వా ఉపరిమగ్గభావనాయ అఞ్ఞయూనికాపి ఉప్పజ్జన్తితి,
యూనజ్ఞాదినియామికా పుబ్బాభిసమ్మారసమాపత్తిపాదకం, న సమ్మసితబ్బాతి ఫలస్సాపి పాదకతా దట్టబ్బా.

కేచి పనాతి మోరవాపీమహాదత్తేరం సన్ధాయాహ. పున కేచీతి తిపిటకచూళాభయత్తేరం . తతియవారే కేచీతి “పాదకజ్ఞానమేవ నియమేతి”తి ఏవం వాదినం తిపిటకచూళనాగత్తేరజ్ఞోవ అనన్తరం వుత్తే ద్వే చ థేరే రపేత్వా ఇతరే థేరే సన్ధాయ వదతి.

౪౦౩. ససన్తతిపరియాపన్నానం దుక్ష్టసముదయానం అప్పవత్తిభావేన పరిగ్గయ్యమానో నిరోధోపి ససన్తతిపరియాపన్నో వియ హోతితి కత్వా వుత్తం “అత్తనో వా చత్తారి సచ్చానీ”తి. పరస్స వాతి ఏత్థాపి ఏసేవ నయో. తేనాహ భగవా “ఇమస్మింయేవ బ్యామమత్తే కళేవరే ససజ్ఞేఘ్ని సమనకే లోకఇచ్చ పజ్ఞాపేమి, లోకసముదయఇచ్చ పజ్ఞాపేమి, లోకనిరోధఇచ్చ పజ్ఞాపేమి, లోకనిరోధగామినిపటిపదఇచ్చ పజ్ఞాపేమీ”తి (సం. ని. ౧.౧౦౭; అ. ని. ౪.౪౨) కథం పన ఆదికమ్మికో నిరోధమగ్గసచ్చాని పరిగ్గణ్ఠాతీతి? అనుస్సవాదిసిద్ధమాకారం పరిగ్గణ్ఠాతి. ఏవఇచ్చ కత్వా లోకుత్తరబోజ్ఞజ్ఞే ఉద్దిస్సాపి పరిగ్గహో న విరుజ్ఞతి. యథాసమ్భవతోతి సమ్భవానురూపం, రపేత్వా నిరోధసచ్చం సేససచ్చవసేన సముదయవయాతి వేదితబ్బాతి అత్తో.

చతుసచ్చపబ్బవణ్ణనా నిట్టితా.

ధమ్మానుపస్సనావణ్ణనా నిట్టితా.

౪౦౪. “అట్టికసజ్ఞలికం సమంస”న్తిఆదికా సత్త సివధికా అట్టికకమ్మట్టానతాయ ఇతరాసం ఉద్ధుమాతకాదీనం సభావేనేవాతి నవన్నం సివధికానం అప్పనాకమ్మట్టానతా వుత్తా. ద్వేయేవాతి ఆనాపానం, ద్వత్తింసాకారోతి ఇమాని ద్వేయేవ. అభినివేసోతి విపస్సనాభినివేసో, సో పన సమ్మసనియధమ్మపరిగ్గహో. ఇరియాపథా, ఆలోకితాదయో చ రూపధమ్మానం అవత్థావిసేసమత్తతాయ న సమ్మసనుపగా విజ్ఞాత్తిఆదయో వియ. నీవరణబోజ్ఞజ్ఞా ఆదితో న పరిగ్గహేతబ్బాతి వుత్తం “ఇరియాపథ...పే.... న జాయతీ”తి. కేసాదిఅపదేసేన తదుపాదానధమ్మా వియ ఇరియాపథాదిఅపదేసేన తదవత్థా రూపధమ్మా పరిగ్గయ్యన్తి, నీవరణాదిముఖేన చ తంసమ్మయుత్తా, తంనిస్సయధమ్మాతి అధిప్పాయేన మహాసివత్తేరో చ ఇరియాపథాదీసుపి “అభినివేసో జాయతీ”తి అవోచ. “అత్తి ను ఖో మే”తిఆది పన సభావతో ఇరియాపథాదీనం ఆదికమ్మికస్స అనిచ్చితభావదస్సనం. అపరిజ్ఞాపుబ్బికా హి పరిజ్ఞాతి.

కామం “ఇథ భిక్ఖవే భిక్ఖూ”తిఆదినా ఉద్దేసనిద్దేసేసు తత్త తత్త భిక్ఖుగ్గహణం కతం తంపటిపత్తియా భిక్ఖుభావదస్సనత్తం, దేసనా పన సబ్బసాధారణాతి దస్సేతుం “యో హి కోచి భిక్ఖవే” ఇచ్చేవ వుత్తం, న భిక్ఖు యేవాతి దస్సేన్తో “యో హి కోచి భిక్ఖు వా”తిఆదిమాహ. దస్సనమగ్గేన ఇతమరియాదం అనతిక్కమిత్వా జానన్తి సిఖాప్పత్తా అగ్గమగ్గపజ్ఞా అజ్ఞా నామ, తస్స ఫలభావతో అగ్గఫలం పీతి ఆహ “అజ్ఞాతి అరహత్త”న్తి.

అప్పతరేపి కాలే సాసనస్స నియ్యానికభావం దస్సేన్తోతి యోజనా. నియ్యాతేన్తోతి నిగమేన్తో.

మహాసతిపట్టానసుత్తవణ్ణనాయ లీనత్తప్పకాసనా.

౧౦. పాయాసిరాజుజ్ఞాసుత్రవణ్ణనా

౪౦౬. భగవతా ఏవం గహితనామత్తాతి యోజనా. యస్మా రాజపుత్తా లోకే “కుమారో”తి వోహరీయన్తి. అయిశ్చ రజ్ఞో కిత్తిమపుత్తో, తస్మా ఆహ “రజ్ఞో...పే... సజ్ఞానింసూ”తి.

అస్సాతి ధేరస్స. పుజ్ఞాని కరోంతో కప్పసతసహస్సం దేవేసు చేవ మనుస్సేసు చ ఉప్పజ్జిత్వా విసేసం నిబ్బత్తేతుం నాసక్ఖి ఇన్ద్రియానం అపరిపక్కత్తా. తతియదివసేతి పబ్బతం ఆరుళ్ళదివసతో తతియే దివసే.

తేసం సావకబోధియా నియతతాయ, పుజ్ఞాసమ్భారస్స చ సాతిసయత్తా వినిపాతం అగత్వా ఏకం బుద్ధంతరం...పే.... అనుభవంతానం. దేవతాయాతి పుబ్బే సహధమ్మచారినియా సుద్ధావాసదేవతాయ.

“కులదారికాయ కుచ్చిమ్మి ఉప్పన్నో”తి వత్తా తం ఏవస్స ఉప్పన్నభావం మూలతో పట్టాయ దస్సేతుం “సా చా”తిఆది వుత్తం. తత్త సాతి కులదారికా. చ-సద్దో బ్యతిరేకత్తో, తేన వుచ్చమానం విసేసం జోతేతి. కులఘరన్తి పతికులగేహం. గబ్బనిమిత్తన్తి గబ్బస్స సణ్ణితభావనిమిత్తం. సతిపి విసాఖాయ చ సావత్తివాసికులపరియాపన్నత్తే తస్సా తత్త పధానభావదస్సనత్తం “విసాఖజ్ఞా”తి వుత్తం యథా “బ్రాహ్మణా ఆగతా వాసిట్టోపి ఆగతో”తి. దేవతాతి ఇధపి సా ఏవ సుద్ధావాసదేవతా. పజ్ఞోతి “భిక్ఖు భిక్ఖు అయం వమ్మికో”తిఆదినా (మ. ని. ౧.౨౪౯) ఆగతే పన్నరసపజ్ఞో.

సేతబ్యాతి ఇత్థిలిజ్ఞవసేన తస్స నగరస్స నామం. ఉత్తరేనాతి ఏన-సద్దయోగేన “సేతబ్య”న్తి ఉపయోగవచనం పాళియం వుత్తం. అత్తవచనేన పన ఉత్తరసద్దం అపేక్షిత్వా సేతబ్యతోతి నిస్సక్కప్పయోగో కతో. అనభిసేత్తకరాజాతి ఖత్తియజాతికో అభిసేకం అప్పత్తో.

పాయాసిరాజుజ్ఞావత్తువణ్ణనా

౪౦౭. దిట్టియేవ దిట్టిగతన్తి గత-సద్దేన పదవడ్డనమాహ, దిట్టియా వా గతమత్తం దిట్టిగతం, అయాధావగ్గాహితాయ గన్తబ్బాభావతో దిట్టియా గహణమత్తం, కేవలో మిచ్చాభినివేసోతి అత్తో, తం పన దిట్టిగతం తస్స అయోనిసోమనసికారాదివసేన ఉప్పజ్జిత్వా పటిపక్ఖసమ్ముఖీభావాభావతో, అనురూపాహారలాభతో చ సముదాచారప్పత్తం జాతన్తి పాళియం “ఉప్పన్నం హోతి”తి వుత్తం. తం తం కారణం అపదిసిత్వాతి తతో ఇధాగచ్ఛనకస్స, ఇతో తత్త గచ్ఛనకస్స చ అపదిసనతో “తత్త తత్తేవ సత్తానం ఉచ్చిజ్ఞనతో”తి ఏవమాది తం తం కారణం పటిరూపకం అపదిసిత్వా.

౪౦౮. ఆపన్నానధిప్పేతత్తవిసయే అయం పురా-సద్దపయోగోతి ఆహ “పురా...పే... సజ్ఞాపేతీతి యావ న సజ్ఞాపేతీ”తి.

చన్దిమసూరియఉపమావణ్ణనా

౪౦౯. యథా చన్దిమసూరియా ఉళారవిపులోభాసతాయ అజ్ఞోన ఓభాసేన అనభిభవనీయా, ఏవమయమ్మి పజ్ఞాఓభాసేనాతి దస్సేంతో “చన్దిమ...పే... అజ్ఞోనా”తిఆదిమాహ. ఆదీహీతి ఆది-సద్దేన “కిత్తకే రానే ఏతే పవత్తేన్తి, కిత్తకజ్ఞా

రానం నేనం ఆభా ఫరతీ”తి ఏవమాదిమ్మి చోదనం సజ్జణ్ణాతి. పలివేసేస్సతీతి ఆబన్దిస్సతి, అనుయుజ్జోస్సతీతి అత్తో. నిబ్బేరేతుం తం విస్సజ్జేతుం. తస్మాతి యస్మా యథావృత్తం చోదనం నిబ్బేరేతుం న సక్కోతి, తస్మా. అత్తనో అనిచ్ఛితం సజ్ఞాతనం పక్ఖం పటిజానన్తో “పరస్మిం లోకే, న ఇమస్మి”న్తిఆదిమాహ.

కథం పనాయం నత్తికదిట్టి “దేవో”తి పటిజానాతీతి తత్థ కారణం దస్సేతుం “భగవా పనా”తిఆది వృత్తం. “దేవాపి దేవత్తభావేనేవ ఉచ్ఛిజ్జన్తి, మనుస్సాపి మనుస్సత్తభావేనేవ ఉచ్ఛిజ్జన్తి”తి ఏవం వా అస్స దిట్టి, ఏవఇచ్చ కత్వా “దేవా తే, న మనుస్సా”తి వచనఇచ్చ న విరుజ్ఞతి. ఏవం చన్దేతి చన్దవిమానే, న చ చన్దే వా కథియన్తే.

౪౧౨. ఆబాధో ఏతేసం అత్తీతి ఆబాధికా. దుక్ఖం సజ్ఞాతం ఏతేసన్తి దుక్ఖితా. సద్ధాయ అయితబ్బా సద్ధాయికా, సద్ధాయ పవత్తిట్టానభూతా. తేనాహ “అహం తుమ్హే”తిఆది. పచ్చయో పత్తియాయనం ఏతేసు అత్తీతి పచ్చయికా.

చోరఉపమావణ్ణనా

౪౧౩. ఉద్ధిసీత్వాతి ఉపేచ్చ దస్సేత్వా. కమ్మకారణికసత్తేసూతి నేరయికానం సజ్ఞాతనకసత్తేసు. కమ్మమేవాతి తేహి తేహి నేరయికేహి కతకమ్మమేవ. కమ్మకారణం కరోతీతి ఆయుహనానురూపం తం తం కారణం కరోతి, తథా దుక్ఖం ఉప్పాదేతీతి అత్తో. నిరయపాలాతి ఏత్థ ఇతి-సద్దో ఆదిఅత్తో, తేన తత్థ సబ్బం నిరయకణ్ణపాళిం (మ. ని. ౩.౨౦౯) సజ్జణ్ణాతి. ఏవం సుత్తతో (మ. ని. ౩.౨౦౯) నిరయపాలానం అత్తిభావం దస్సేత్వా ఇదాని యుత్తితోపి దస్సేతుం “మనుస్సలోకే”తిఆది వృత్తం. తత్థ నేరయికే నిరయే పాలేన్తి తతో నిగ్గన్తుం అప్పదానవసేన రక్ఖన్తీతి నిరయపాలా. యం పనేత్థ వత్తబ్బం, తం పపిజ్జాసూదనీటీకాయం గహేతబ్బం.

గూఢకూపపురిసఉపమావణ్ణనా

౪౧౪. నిమ్మజ్జఢాతి నిరవసేసతో మజ్జఢ సోధేధ. తం పన తస్స తస్స గూఢస్స తథా సోధనం అపనయనం హోతీతి ఆహ “అపనేధా”తి.

అసుచీతి అసుద్ధో, సో పన యస్మా మనవడ్డనకో మనోహరో న హోతి, తస్మా ఆహ “అమనాపో”తి. అసుచిసజ్ఞాతం అసుచిభాగతం అత్తనో సభావతం గతో పత్తోతి అసుచిసజ్ఞాతోతి ఆహ “అసుచికోట్టాసభూతో”తి. దుగ్గన్తోతి దుట్టగన్తో అనిట్టగన్తో, సో పన న యో కోచి, అథ ఖో పూతిగన్తోతి ఆహ “కుణపగన్తో”తి. జిగుచ్చితబ్బయుత్తోతి హీళితబ్బయుత్తో. పటికూలో ఘానిన్ద్రియస్స పటికూలరూపో. ఉబ్బాధతీతి ఉపరూపరి బాధతి. మనుస్సానం గన్తో...పే... బాధతి అతివియ అసుచిసభావత్తా, అసుచిష్ఠియేవ జాతసంవద్ధనభావతో, దేవానఇచ్చ ఘానపసాదస్స తిక్ఖవిసదభావతో.

౪౧౬. దూరే నిబ్బత్తా పరనిమ్మితవసవత్తిఆదయో.

౪౧౯. సున్దరధమ్మేతి సోభనగుణే. సుగతిసుఖన్తి సుగతి చేవ తప్పరియాపన్నం సుఖిఇచ్చ.

గబ్బినీఉపమావణ్ణనా

౪౨౦. పుష్కలకమ్మతో ఏతి ఉప్పజ్జతీతి అయో, సుఖం. తప్పటిపక్షతో అనయో, దుష్టం . అపక్కన్తి న సిద్ధం న నిట్టానప్పత్తం. న పరిపాచేన్తి న నిట్టానం పాపేన్తి. న ఉపచ్ఛిన్నన్తి అత్తవినిపాతస్స సావజ్జభావతో. ఆగమేన్తి ఉద్దిక్ఖన్తి. నిబ్బిసన్తి యస్స పన తం కమ్మఫలం నిబ్బిసన్తో నియుజ్జన్తో, నిబ్బిసన్తి వా నిబ్బేసం వేతనం పటికజ్ఞన్తో భతపురిసో యథా.

౪౨౧. ఉబ్బిన్దిత్వాతి ఉపసగ్గేన పదవడ్డనమత్తన్తి ఆహ “భిన్దిత్వా”తి.

సుపినకఉపమావణ్ణనా

౪౨౨. “నిక్ఖమన్తం వా పవినన్తం వా జీవ”న్తి ఇదం తస్స అజ్ఞాసయవసేన వుత్తం. సో హి “సత్తానం సుపినదస్సనకాలే అత్తభావతో జీవో బహి నిక్ఖమిత్వా తంతంఆరామరామణేయ్యకదస్సనాదివసేన ఇతో చితో చ పరిబ్బమిత్వా పునదేవ అత్తభావం అనుపవినతీ”తి ఏవం పవత్తమిచ్ఛాగాహవిపల్లత్తచిత్తో. అథస్స ధేరో ఖుద్ధకాయ ఆణియా విపులం ఆణిం నీహరన్తో వియ జీవసమజ్ఞాముఖేన ఉచ్ఛేదదిట్టిం నీహరితుకామో “అపి ను తా తుయ్హం జీవం పస్సన్తి పవినన్తం వా నిక్ఖమన్తం వా”తి ఆహ. యత్త పన తథారూపా జీవసమజ్ఞా, తం దస్సేన్తో “చిత్తాచారం జీవన్తి గహీత్వా ఆహ”తి వుత్తం.

౪౨౩. వేరేత్వాతి వేఖదానసభ్యేపేన వేరేత్వా. చవనకాలేతి చవనస్స చుతియా పత్తకాలే, న చవమానకాలే. రూపక్ఖన్ధమత్తమేవాతి కలిపయరూపధమ్మసజ్ఞాతమత్తమేవ. ఉతుసముట్టానరూపధమ్మసమూహమత్తమేవ హి తదా లబ్బతి, మత్త-సద్దో వా విసేసనివత్తిఅత్తో, తేన కమ్మజాదితిసన్తతిరూపవిసేసం నివత్తేతి. అప్పవత్తా హోన్తీతి అప్పవత్తికా హోన్తి, న ఉపలబ్బతీతి అత్తో. విజ్ఞాణే పన జీవసజ్ఞో, తస్మా “విజ్ఞాణక్ఖన్తో గచ్ఛతీ”తి ఆహ, తత్త అనుపలబ్బనతోతి అధిప్పాయో.

సన్తతఅయోగుళఉపమావణ్ణనా

౪౨౪. వూపసన్తతేజన్తి విగతుస్మం.

౪౨౫. ఆమతోతి ఏత్థ ఆ-సద్దో ఆమిస-సద్దో వియ ఉపడ్డపరియాయోతి ఆహ “అద్ధమతో”తి, ఆమతోతి వా ఈసం దరధేన ఉస్మనా యుత్తమరణో మరన్తోతి అత్తో. మీయమానో హి అవిగతుస్మో హోతి, న మతో వియ విగతుస్మో. తేనాహ “మరితుం ఆరద్ధో హోతీ”తి. తథా రూపస్స ఓధుననం నామస్స ఓరతో పరివత్తనమేవాతి ఆహ “ఓరతో కరోథా”తి. ఓరతో కాతుకామస్స పన సంపరివత్తనం సన్ధుననం, తం పన పరతో కరణన్తి ఆహ “పరతో కరోథా”తి. పరముఖం కతస్స ఇతో చితో పరివత్తనం నిద్ధుననన్తి ఆహ “అపరాపరం కరోథా”తి. ఇన్ద్రియాని అపరిభిన్నానీతి అధిప్పాయేన “తజ్ఞాయతనం న పటిసంవేదేతీ”తి వుత్తం.

సజ్ఞధమఉపమావణ్ణనా

౪౨౬. సజ్ఞం ధమతి, ధమాపేతీతి వా సజ్ఞధమో. ఉపలాపేత్వాతి ఉపరూపరి సద్దయోగవసేన సల్లాపేత్వా, సద్దయుత్తం కత్వాతి అత్తో. తం పన అత్తతో ధమనమేవాతి ఆహ “ధమిత్వా”తి.

అగ్గికజటిలఉపమావణ్ణనా

౪౨౮. ఆహితో అగ్ని ఏతస్స అట్టితి అగ్గికో, స్వాస్స అగ్గికభావో యస్మా అగ్గిహుతమాలావేదిసమ్పాదనేహి చేవ ఇన్దనధూమబరిహిససప్పితేలూపహరణేహి బలిపుష్పధూమగన్ధాదిఉపహారేహి చ తస్స పయిరుపాసనాయ ఇచ్చితో, తస్మా వుత్తం “అగ్గిపరిచారకో”తి. ఆయుం పాపుణాపేయ్యన్తి యథా చిరజీవీ హోతి, ఏవం ఆయుం పచ్చిమవయం పాపేయ్యం. వడ్డిం గమేయ్యన్తి సరీరావయవే, గుణావయవే చ ఫాతిం పాపేయ్యం. అరణీ యుగళన్తి ఉత్తరారణీ, అధరారణీతి అరణీద్వయం.

౪౨౯. ఏవన్తి “బాలో పాయాసిరాజన్ఘో”తిఆదిప్పకారేన. తయాతి ధేరం సన్ధాయ వదతి. వుత్తయుత్తకారణమక్ఖలక్ఖణేనాతి వుత్తయుత్తకారణస్స మక్ఖనసభావేన. యుగగ్గాహలక్ఖణేనాతి సమధురగ్గహణలక్ఖణేన. పలాసేనాతి పలాసేతీతి పలాసో, పరస్స గుణే ఉత్తరితరే డంసిత్వా వియ ఛడ్డేన్తో అత్తనో గుణేహి సమే కరోతీతి అత్తో. సమకరణరసో హి పలాసో, తేన పలాసేన.

ద్వేసత్తవాహఉపమావణ్ణనా

౪౩౦. హరితకపత్తన్తి హరితబ్బపత్తం, అప్పపత్తన్తి అత్తో. తేనాహ “అన్తమనో”తిఆది. సన్నద్ధధనుకలాపన్తి ఏత్థ కలాపన్తి తూణీరమాహ, తఞ్చ సన్నయ్యతో ధనునా వినా న సన్నయ్యతీతి ఆహ “సన్నద్ధధనుకలాప”న్తి. ఆసిత్తోదకాని వటుమానీతి గమనమగ్గా చేవ తంతంఉదకమగ్గా చ సమ్మదేవ దేవేన పుట్టత్తా తహం తహం పగ్గరితఉదక సన్ధమానఉదకా. తేనాహ “పరిపుణ్ణసలిలా మగ్గా చ కన్ధరా చా”తి.

యథాభతేనాతి సకటేసు యథాఠపితేన, యథా “అమ్మ ఇతో కరోహి”తి వుత్తే రపేసీతి అత్తో కరణకిరియాయ కిరియాసామన్ఘావాచీభావతో. తస్మా యథారోపితేన, యథాగహితేనాతి అత్తో వుత్తో.

అక్ఖదుత్తకఉపమావణ్ణనా

౪౩౪. పరాజయగుళన్తి యేన గుళేన, యాయ సలాకాయ రితాయ చ పరాజయో హోతి, తం అదస్సనం గమేన్తో గిలతి. పజ్జోహనన్తి పకారేహి జుహనకమ్మం. తం పన బలిదానవసేన కరియతీతి ఆహ “బలికమ్మ”న్తి.

సాణభారికఉపమావణ్ణనా

౪౩౬. గామపత్తన్తి గామో ఏవ హుత్వా ఆపజ్జితబ్బం, సున్ఘాభావేన అనావసితబ్బం. తేనాహ “పుట్టితగామపదేసో”తి. గామపదన్తి యథా పురిసస్స పాదనిక్ఖిత్తట్టానం అధిగతపరిచ్ఛేదం “పద”న్తి వుచ్చతి, ఏవం గామవాసీహి ఆవసితట్టానం అధిగతనివుత్థాగారం “గామపద”న్తి వుత్తం. తేనాహ “అయమేవత్తో”తి. సుసన్నద్ధోతి సుఖేన గహేత్వా గమనయోగ్యతావసేన సుట్టు సజ్జితో. తం పన సుసజ్జనం సుట్టు బన్ధనవసేనేవాతి ఆహ “సుబద్ధో”తి.

అయాదీనమ్పి లోహభావే సతిపి లోహ-సద్ధో సాసనే తమ్మలోహ నిరుళ్లోతి ఆహ “లోహన్తి తమ్మలోహ”న్తి.

సరణగమనవణ్ణనా

౪౩౭. అభిరథ్ధీతి ఆరాధితచిత్తో, సాసనస్య ఆరాధితచిత్తతా పసీదనవసేనాతి ఆహ “అభిప్ససన్నో”తి. పశ్చాపట్టానానీతి పశ్చోసు ఉపట్టానాని మయా పుచ్చితత్తేసు తుష్టాకం విస్సజ్జనవసేన ఇణుపట్టానాని.

యజ్ఞకథావణ్ణనా

౪౩౮. సజ్ఞతన్తి సం-సద్ధో పదవడ్డనమత్తన్తి ఆహ “ఘాత”న్తి. విపాకఫలేనాతి సదిసఫలేన. మహప్పలో న హోతి గవాదిపాణఘాతేన ఉపక్కిలిట్టభావతో. గుణానిసంసేనాతి ఉద్దయఫలేన. ఆనుభావజుతియాతి పటిపక్ఖవిగమనజనితేన సభావసజ్ఞతేన తేజేన. న మహజుతికో హోతి అపరిసుద్ధభావతో. విపాకవిప్పారతాయాతి విపాకఫలస్స విపులతాయ, పారిపూరియాతి అత్తో. దుట్టుఖేత్తేతి ఉసభాదిదోసేహి దూసితఖేత్తే, తం పన వప్పాభావతో అసారం హోతీతి ఆహ “నిస్సారఖేత్తే”తి. దుట్టుమేతి కుచ్చితభూమిభాగే, స్వాస్స కుచ్చితభావో అసారతాయ వా సియా నిన్నతాదిదోసవసేన వా. తత్త పరమో పక్ఖో పరమపదేన దస్సితోతి ఇతరం దస్సేన్తో “విసమభూమిభాగే”తి ఆహ. దణ్ణాభిఘాతాదినా భిన్నభిన్నాని. పూతీనీతి గోమయలేపదానాదిసుఖేన అసుక్ఖాపితత్తా పూతిభావం గతాని. తాని పన యస్మా సారవంతాని న హోన్తి, తస్మా వుత్తం “నిస్సారానీ”తి. వాతాతపహతానీతి వాతేన చ ఆతపేన చ వినట్టబీజసామత్తియాని. తేనాహ “పరియాదిన్నతేజానీ”తి. యం యథాజాతవీహిఆదిగతేన తణ్ణులేన అజ్కరుప్పాదనయోగ్యబీజసామత్తియం, తం తణ్ణులసారో, తస్య ఆదానం గహణం తథాఉప్పజ్జనమేవ. ఏతాని పన బీజాని న తాదిసాని ఖణ్ణాదిదోసవంతతాయ. ధారాయ ఖేత్తే అనుప్పవేసనం నామ వస్సనమేవ, తం పటిక్ఖేపవసేన దస్సేన్తో ఆహ “న సమ్మా వస్సేయ్యా”తి. అజ్కరమూలపత్తాదీహీతి చేత్త అజ్కరకన్దాదీహి ఉద్ధం వుద్ధిం, మూలజటాదీహి హేట్టా విరుళ్ళిం, పత్తపుప్పాదీహి సమంతతో చ వేపుల్లన్తి యోజనా.

అపరూపఘాతేనాతి పరేసం విబాధసేన. ఉప్పన్నపచ్చయతోతి నిబ్బత్తితఘాసచ్చాదనాదిదేయ్యధమ్మతో. గవాదిఘాతేనపి హి తత్త పటిగ్గాహకానం ఘాసో సజ్జీయతి. “అపరూపఘాతితాయా”తి ఇదం సీలవంతతాయ కారణవచనం . గుణాతిరేకన్తి గుణాతిరిత్తం, సీలాదిలోకుత్తరగుణోహి విసిట్టన్తి అత్తో. విపులాతి సద్ధాసమ్మదాదివసేన ఉళారా.

ఉత్తరమాణవవత్తువణ్ణనా

౪౩౯. అథ ఖో తేహి సకుణ్ణకేహి తణ్ణులేహి సిద్ధంభత్తం ఉత్తణ్ణులమేవ హోతీతి ఆహ “ఉత్తణ్ణులభత్త”న్తి. బిలఙ్గం వుచ్చతి ఆరనాలం బిలఙ్గతో నిబ్బత్తనతో, తదేవ కజ్జోయతో జాతన్తి కజ్జోయం, తం దుతియం ఏతస్సాతి బిలఙ్గదుతియం, తం “కజ్జోకదుతియ”న్తి చ వుత్తం. ధోరకానీతి ధోవియాని. యస్మా ధూలతరానిపి “ధూలానీ”తి వత్తబ్బతం అరహన్తి, తస్మా “ధూలాని చా”తి వుత్తం. గుళదసానీతి సుత్తానం ధూలతాయ, కజ్జోకస్స బహులతాయ చ పిణ్ణితదసాని. తేనాహ “పుజ్జపుజ్జ...పే.... దసానీ”తి. అనుద్ధిసతీతి అను అను కథేతి.

౪౪౦. అసక్కచ్చన్తి న సక్కచ్చం అనాదరకారం, తం పన కమ్మఫలసద్ధాయ అభావేన హోతీతి ఆహ “సద్ధావిరహిత”న్తి. అచిత్తీకతన్తి చిత్తీకారపచ్చుపట్టాపనవసేన న చిత్తీకతం. తేనాహ “చిత్తీకారవిరహిత”న్తిఆది. చిత్తీకారహితం వా అచిత్తీకతం, యథా కతం పరేసం విష్టుయావహం హోతి, తథా అకతం. చిత్తస్స ఉళారపణితభావో పన అసక్కచ్చదానేనేవ బాధితో.

అపవిధ్ని ఛడ్డనీయధమ్మం వియ అపవిధ్దం కత్వా, ఏతేన తస్మిం దానే గారవాకరణం వదతి. సీరీసకం నామాతి “సీరీసక”ని ఏవం నామకం. తుచ్చన్తి పరిజనపరిచ్ఛేదవిరహతో రిత్తం.

పాయాసిదేవపుత్రవణ్ణనా

౪౪౧. తస్సానుభావేనాతి తస్స దానస్స ఆనుభావేన. సీరీసరుక్ఖోతి పభస్సరఖన్ధవిటపసాఖాపలాససమ్మన్నో మనుజ్ఞాదస్సనో దిబ్బో సీరీసరుక్ఖో. అట్టాసీతి ఫలస్స కమ్మసరిక్ఖతం దస్సేన్తో విమానద్వారే నిబ్బత్తిత్వా అట్టాసి. పుట్టాచిణ్ణవసేనాతి పురిమజాతియం తత్త నివాసపరిచయనవసేన. న కేవలం పుట్టాచిణ్ణవసేనేవ, అథ ఖో ఉతుసుఖమవసేన పీతి దస్సేన్తో “తత్త కిరస్స ఉతుసుఖం హోతి”తి ఆహ.

సోతి ఉత్తరో మాణవో. యది అసక్కచ్చం దానం దత్వా పాయాసి తత్త నిబ్బత్తో, పాయాసిస్స పరిచారికా సక్కచ్చం దానం దత్వా కథం తత్త నిబ్బత్తాతి ఆహ “పాయాసిస్స పనా”తి. నికన్తివసేనాతి పాయాసిమ్మి సాపేక్ఖావసేన, పుట్టేపి వా తత్త నివృత్తపుట్టతాయ. దిసాచారికవిమానన్తి ఆకాసట్టం హుత్వా దిసాసు విచరణకవిమానం, న రుక్ఖపట్టతసిఖరాదిసమ్మన్దం. వట్టనిఅటవియన్తి విమానవీధియన్తి.

పాయాసిరాజ్ఞాసుత్తవణ్ణనాయ లీనత్తప్పకాసనా.

నిట్టితా చ మహావగ్గట్టకథాయ లీనత్తప్పకాసనా.

మహావగ్గటీకా నిట్టితా.